Bibliotheca Carnatica
ed. Mögling.

Jaimini-Bhârata
I, 1, [Mahâbhârata] 34 Capitel. Mangalore 1848.
2, Dâsarapadagaḷu. 1850.
3, Sprüchwörter. 1852 Kanakadâsa
(Gâdêgalu).

ಜೈಮಿನಿಭಾರತವು.

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸಿದ್ದು.
೧೮೪೮.

×

ಜೈಮಿನಿಭಾರತವು. ೧. ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀವಧುವಿನಂಬಕಚಕೋರಕಂ ಮೊರೆಯೆ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾವಳಿಯ ಪೃಥುಮುದಕೋರಕಂ ಬಿರಿಯೆ ಜಗ
ತೀವಲಯದಮಲ ಸೌಭಾಗ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಪೆರ್ಚೆನಿಂ ಮೆರೆವರಯ್ಯೆ॥
ಲಾವಗಂ ಸರಸಕರುಣಾಮೃತದ ಕಲೆಗಳಿಂ
ತೀವಿದೆಳನಗೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಂ ಪಸರಿಸುವ
ದೇವಪುರನಿಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಾಸ್ಯಚಂದ್ರೋದಯಂ ಸಮನಿಸಲೆಮಗೆ॥ ॥೧॥
ಪಾವನತುಲಾಭರಣಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಸೆವ
ಪಾವನತರಸ್ವರೂಪಂ ನಾರದಾದಿಮುನಿ
ಪಾವನತಪಾದಪಂಕೇರುಹದ್ವಂದ್ವಮಿಂದುಕಲಾವತಂಸಮುಮೆಯಾ॥
ಭಾವನೆಯ ಮೋದಗೂಡಿಸುವ ಸಕಲಸುರರನಂ
ಭಾವನೆಯ ಕೈಕಾಂಬಲಾಕವಿಸ್ವರಣ
ಭಾವವಯ ನೆತ್ತಿಯಂ ದೇವಗಂಗಾಧರಂ ಸಲಹುನಿಚ್ಚಂ ನಮ್ಮನು॥ ॥೨॥
ಪ್ರಸ್ತುತದೊಳೊಗೆದಮುಂಬೆಳಗಮಲದಂತದಗ
ಭಸ್ತ್ರನವಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾರುಣಂ ಭಾಳದ
ಸ್ವಸ್ತಿಸಿಂಧೂರಮಂ ಸುರಪಮೊಂಬಿಸಿ ಲಾಡನೆಯುಡುವೆಳೆನೆಸರಿನಿವಾ॥
ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಮಕುಟಮಾಗಲುದಯಾಚಲದ
ವಿಸ್ತರದಂತೆ ಭಕ್ತಸ್ತುತಿಯೊಳೊಪ್ಪುವನ
ಪುಸ್ತಕಹಸ್ತಪದಾಯಕ ವಿನಾಯಕಮಾಪ್ಪುದೆಮಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯನು॥ ॥೩॥
ಭೂವ್ಯೋಮಪಾತಾಳಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲವಂ
ಭಾವ್ಯರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ್ಕಳಿಂ
ಸೇವ್ಯಮಾದ ಜನಪಟ್ಟದರಾಣಿವರದ ಕಲ್ಯಾಣಿಪ್ರಾಣಿ ವೀಣಾಪಾಣಿ॥
ಕಾವ್ಯಮಿದು ಭುವನದೊಳ್ ಸಕಲಜನರಿಂದನು
ಶ್ರಾವ್ಯಮಪ್ಪಂತೆನ್ನವದನಾಬ್ಜದಲ್ಲಿನಿ
ನ್ನೇವ್ಯಾಪಿಸಿ ವರ್ಧಮಿಲನುಮತಿಯಂತಾಯೆನಗೆ ಸಾಜಸೋದ॥ ॥೪॥
ಪಾರದೆಪದಾರ್ಥಮಂ ವರಯತಿಗೆ ಭಂಗಮಂ -ಪದಾರ್ಥಮಂ
ತಾರದೆ ನಿಜಾಷ್ಟಯತ್ತಿಯೆಗಳ್ದೆ ದೂಷ್ಯಾಂ
ಬಾರದೆ ವಿಶೇಷಗುಣಗಣಕಲಾಗೌರವಂ ತೀರದೆ ಮರುಕ್ತಿಗಳ್ಗೆ॥
ಕೇಳದೆ ಸುಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಧ್ವನಿವನಪ್ಪುರುಷನಗ
ತೀರದೆ ಸಮಂ ಮೊಲ್ಲಿಕಾವ್ಯಪ್ರಬಂಧಮಂ
ಕಾರದೆಯ ಕರುಣದಿಂ ಪೇಳ್ವೆ ನಾಂ ದೋಷಮಂ ತೋರ್ಪೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ವುದು॥ ॥೫॥

ಛಂದಸ್ಸು ಲಕ್ಷಣಮಲಂಕಾರಭಾವರಸ
ಮೊಂದಿಸಲಿವೆತ್ತಸತ್ಕೃತಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯುಕ್ತಿ
ಮೊಂದುಮಿಲ್ಲದಕಾವ್ಯಮಶ್ರಾವ್ಯಮಕ್ಕೆಂದು ಜರೆದು ಕವಿತೆಯನು ಬರೆದೆ॥
ದಂದುಗಕ್ಕಾಗದಿಪೆನ್ನೆನೆಂದೆಂಬವನನು
ವಂದಮಂಮಾಡದವನಗೊಲಿದಿತ್ತನಮಲಮತಿ
ಯಂದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನೆಂದರಿದು ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾ ಸುಜನರು॥ ॥೬॥
ಕೆನೆವಾಲಮಂ ಗಡೆದು ನವನೀತಮಂ ತೆಗೆದು ಬಾ
ಳ್ಳುನಿದಾಗಸವಿಯದದರೊಳಗೆ ಮುಳಿವಿಡಿದುರಸ
ವನೆನೆಡಬಿಡದೊಡೆಕರೆದನುರಕ್ತಿಗಪ್ಪುದೆ ಕಾಂತೆಕಾವ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ವುಮತಿಸಿ॥
ಜನಿಸಿದಪದಾರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ
ವಿನೂತನಕವಿತೆಗೊಂದುಕುಂದಿಟ್ಟು ಜರೆದೊಡವರ್ಗೆ
ವನೊಳಾವದೂಣಯಂ ಜಾಣರದನರಿದು ಮತ್ಸರವನುಳಿದಾಲಿಸುವರು॥ ॥೭॥
ಜಾಣರಂತಲೆದೂಣಸದೆನದೆಮೊದಾವದ
ಕ್ಷ್ಮಾಣಯಂಬಹುದೆಂದುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂದಣಿ
ಕ್ರಾಣಮುರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ತಾನೆ ಸಂಗೀತನುಕೂಲನಿಮಣನು॥
ವೀಣೆಯಿಂಗಾನಮಂನುಡಿಸುವಂದದೊಳೆನ್ನ
ವಾಣಿಯಿಂಕವಿತೆಯಂಪೇಳಿಸಿದನೆಂದರಿದು
ಕೇಣಮಂತೊರೆದುಮರುಡಿಸುವರಂಜರೆದು ಕವಿತೆಯ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾ ಸುಜನರು॥೮॥
ದುಷ್ಟಾಹಿಘೋರತರವಿಷವದನದಿಂದಸಂ
ದಷ್ಟಮಾಗಿರುತಿರ್ದೊಡಂದೋಷಮಿರ್ದೊಡಂ
ನಷ್ಟಕತೆಯಾದೊಡಂಚಂದ್ರನಂತೆನ್ನಕಾವ್ಯದರಸಂ ಸುಮನಸರ್ಗೆ॥
ಇಷ್ಟಮಾಗದೆಮಾಣದಿಂನಾವನಾದೊಡಂ
ಕಷ್ಟಮಂಬಗೆವವಂಜಾರಂಗೆವಿರಹಿಗಂ
ದೃಷ್ಟಾಂತಮಾಗಿಸಲ್ಲುಂಧರಾವಲಯದೊಳ್ತ್ವಂದೆಸಾಮೀನಿವರೊಳು॥ ॥೯॥
ಮೊಗಮಾವಲೀಲೆಯಿಂದೆಸೆವುದಾತ್ಮಾವವಂ
ಮಗುಳೆತೋರುವದಲ್ಲದನ್ಯಪ್ರಕಾರದಿಂ
ಸೊಗಯಿಸದೆ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಧರೆಯೊಳಾರಾಜಿಸುವ ಕನ್ನಡದನುಡಿಗಳಾ॥
ಬಗೆಯರಿದರಾವಲಕ್ಷಣದಿಂದಮುನ್ನತ
ಬ್ಬಿಗಳನುಸರದರದಲಕ್ಷ್ಯಮಲ್ಲದೆಪೆರ
ತೆವಗೆಸಲ್ಲದದರಿಂದಮಾವಸಿಷ್ಠವಿಗಳ್ಗೆನಮಿಸಿನಾಂಸ್ತುತಿವೆಕ್ಕೈನು॥ ॥೧೦॥
ವಿಷ್ಣುಪ್ರಭಾವಲಯಮರಿಯೆವಿರಚಿಸಿದಂತ್ರ
ರಜ್ಜಾಜನೋತ್ಪತ್ತಿಭವನಗ್ನಾಮಾಂಕನಸುತಂಲ
ಸಜ್ಜನತಕರ್ನಾಟಕವಿಚೈತ್ರವನಚೂತಲಕ್ಷ್ಮೀಶನೆಂಬಾವೆಸರೊಳು॥

ಪೊದ್ದಸಜಡೆಗೊಳ್ಳೆವಮರದಲಕ್ಷ್ಮೀರಸವ
ದದ್ದಯವನಾವಗಂಧ್ಯಾನಿಸುವರಸಿಗಳಂ
ಸದ್ವಿನಯದಿಂಶ್ರುತಿಪಬಲ್ಪಿಂದವಿಮಲಜೈಮಿನಿಭಾರತದಕಥೆಯನು॥ ॥೧೧॥
ವರವರ್ಣದಿಂದಶೋಭಿತಮಾಗಿರೂಪವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಚೆಲ್ವಾಗಿಮಧುರತರನವರಸೋ।
ದರಸ್ತರಿತದಿಂದವಿಲಸಿತಮಾಗಿಸುಮನೋನುರಾಗದಿಂಪ್ರಚುರಮಾಗಿ॥
ನಿರುತಮಂಜುಳಶಬ್ದದಿಂದಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ
ಚರಿಸುವನುಲಲಿತಪದ್ಯದಿಗತಿವಿಚಿತ್ರದೆಳ್ಪಿಂ
ಕರಿಸದಿರ್ಪವೆಬಂದುನೆರೆದವಿದ್ವತ್ಸಭಾವಲಯನಿರಯಮಾನೆಮಗಿಹರು॥ ॥೧೨॥

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಪ್ರಥಮಂಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ನಾಡೆಧರ್ಮತನಯಂಬಾದರಾಯಣನ
ವಾಣಿಯಿಂಧರ್ಮವಿಧಾನಮಂಕೇಳ್ದವಂ
ಕೇಳಿಸತ್ತ್ವಾಗ್ರನಮತವಿಧಿಯನಭಿಹಿತಂಮಾಡಿದರೆಗೆವೃಕೋದರನನು॥

ಪದ್ಯಂ.

ವನರುಹಾಕ್ಷಪಾಂಡವರೊಳಗೈವತ್ತುಕಾಲಿಯೊ।
ಜನದವಿಸ್ತೀರ್ಣಧರೆಯಂಸ್ವಪ್ರಕರವಿಧಿಗ
ಳನುವಿಸ್ತರಿಸಲದರಮಧ್ಯದೊಳಹುದುವಿಮಲಜಂಬೂದ್ವೀಪಮದರನದುವೆ॥
ಅನವರತಸುರತಣ್ಪಿಗೆನೆರೆದನಿರ್ಜರಾಂ
ಗನೆಯರಂಗದವಿಯಪಾಳ್ಪುಗೆಯೊಕಾರಮಿಂ
ಚಿನಮಹಾರಾಶಿಯೊಳ್ಪೆರ್ಗಿನಕ್ಷೆರದಕನಕಾಚಲಂಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥ ॥೧॥
ಆಕನಕಗಿರಿಯತೆಂಕಣದೆಸೆಯೊಳರ್ಧಯಿಸು
ಧಾಕರಕುಲದನೃಪರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಧಾತ್ರಿ
ಷ್ಠೋಕದಿಂಜನಂಬಡೆದಹಸ್ತಿನಾಪುರಮಲ್ಲಿಗರಸೆನಿಸುವಾ॥
ಶ್ರೀಕಾಂತಜನಮೇಜಯಂಮಹಾಭಾರತಕ
ಥಾಕೌತುಕದೊಳಾಶ್ವಮೇಧವನೊಲವಿಂ
ಧೀಕಮಾನಸನಾಗಿಜೈಮಿನಿಮುನೀಂದ್ರನಂಬೆಸಗೊಂಡನೀತೆರದೊಳು॥ ॥೨॥
ಪಿಂತೆಕೌರವಜಯಂತಮಾಗೆಕೈಸಾರ್ದಸಮ
ನಂತರದೊಳಾದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಪಿಂದವರ
ವೆಂತಿಳೆಯನೋವರದೆನೃಪರೆಂದುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲನು॥
ಸಂತಸಂದಳೆದುಜೈಮಿನಿಮುನಿಪನಂಕೇಳ್ದು
ದಿಂತವಂಪೇಳ್ದಾಭ್ಯಾಸಮುಖಂಗೆಸಕಲಜನ
ಸಂತತಿಗೆಸಾರ್ವತಂಸುಮಿಸೆಮಧುರತರಸತ್ಕಥೆಯನು॥ ॥೩॥

ಕೇಳಿದೆ ನೃಪಾಲ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆಯ ದುಮ್ಮಾನ್ನ
ದೇಳಿಗೆಯ ಅನುಯೋಧನಮೇದಿನೀಶನಂ
ಕಾಳಗದೊಳುರೆಗೆಲ್ದು ಬಳಿಕ ವರ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ನಿಜ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಾ॥
ಬಾಳಿಕೆಯನನುಜರಿಂದೊಡನೆ ಧರ್ಮಜಂ
ತಾಳಿದಂ ಭಾರತದ ಕಥನ ಸುಧಾ ದಿನಾಯಕಂ
ಪೇಳುವ ದುರ್ವಾಸನಾ ಮಲ್ಲಿಂದು ಕ್ಷಮಾಮಂಡಲಂ ಕಾಂಡಾಡಲು॥ ॥ ೪ ॥
ಬಳಿಕ ನೃಪವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್
ಕೃಷ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಕಾಲಮಾದರಂ ಮುನಿಮನು ಧುರವೈರಮ
ಕ್ಷುಳ್ಳತಾನು ಬೆದರು ಬೆಜ್ಜರಕ್ಷನಿಷ್ಠುರಂಗಳರು ಗಾವಳಿವಾದಾ॥
ಮುಳಿಸು ಮೊಳೆಗಳನು ಮೊರೆಸಿ ಶಿಷ್ಟತಕರ್ಕಾರ್ಣ್ಣ
ಮುಳಿವು ಪಳಿವನ್ನು ಯಮರೆಮೋಸವಾಸಿ ತಲ್ಲಣ
ತಳಿವಿಯೋಗಮಲಿಸಿಕರ್ಕಶಂಗಳು ಪುಮೊಳೆಯೊರವೆ ಪೆತ್ತೈನು॥ ॥ ೫ ॥
ನೀತಿ ಚತುರತೆ ಕೀರ್ತಿ ಶೌರ್ಯಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳು
ಪ್ರೀತಿ ಪರಹಿತ ವಿನಯ ಸುಜ್ಞಾನ ವಿಭವ ವಿಜಯ ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ಕರುಣೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮಾರ್ದವ ಸೌಖ್ಯಮುಂ ನೆಲಸಿರ್ದ ವಿತ್ತ ಶಕ್ತಿ॥
ಜಾತಿ ಧರ್ಮಾಚಾರನಿಷ್ಠೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠತೆ ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ಶಮ ದಮ ದಾನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮೆಂಬಿವು ಮ
ಹಾತಿಶಯಮೆನೆ ಪೆರ್ಚಿತಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನರೇಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನ ತಳದೊಳು॥ ॥ ೬ ॥
ಕುಟಿಲ ಚಂಚಲ ಕಠಿಣ ಕ್ರೂರ ಮಾಂದ್ಯಮೆಂಬೀಲು
ತ್ಕಟೆಯ ಪಾಪಸ್ತ್ರೀ ವಿಲಾಸಿನಿಯರ ಕಾಳಿ
ಚಟುಲ ಸುಕಟಾಕ್ಷ ವಕ್ಷಜಾತ ಮಧ್ಯಗತಿಗಳ ವಿಪ್ರರೊಳಲ್ಲದೇ॥
ಘಟಿಸದು ಮದಾವಸ್ಥೆ ನಿಗಳ ಬಂಧನ ದಸಂ
ಕಟ ಹಾರದ್ವೇಷ ಮತಿ ಹೀನತೆ ಗಳೆಂಬವಿಭ
ಘಟೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ಸಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಯುಂ ಧರ್ಮತನಯಂ ಪಾಲಿಸುವ ನೆಲದೊಳು॥ ॥ ೭ ॥
ಗಾರುಡದೊಳಹಿತತ್ವ ಮಾರಣ್ಯದೊಳ್ ಗಾನ
ವಾರಣಂ ಚಾರು ಪ್ರಾಣಮಗಾರುಚಿಯೊಳ್
ದಾರುಗಂ ಸರಸಿಯೊಳ್ ಕಲಹಂ ಸಮಯಮುತ್ಪ್ರಲಾಕ್ಷಿಯರ ಕಂಧರದೊಳು॥
ಹಾರವಲಯಂ ಭಾರುಹಾ ಡೊಳ್ ನೆರೆ ಕಾರ್ತ್ತಿಕನ
ವಾರಾಮದೊಳ್ ಕೂಸೋಕಂ ವಸಂತದೊ
ಳ್ಕೋರಕಿತಮುಂ ಪಲ್ಲವಿಲ್ಲ ಪುಪ್ಪಮಲ್ಲಿಯುಂ ಧರ್ಮಜನ ನೆಲದಾಳು॥ ॥ ೮ ॥
ಕಾಡೆ ಯೆಂಬರಾ ತಪಸ್ತ್ರಮನು ದರದೇಶವಂ
ಮೊಡೆಯೆಂಬರೊಲಿದು ಮಂಥನವನೆಸಗೆಂಬುದಂ
ಕಡೆಯೆಂಬರಾರಡಿಯನಳಿಯೆಂಬರು ದರ್ಪ ವಾಹಮಂ ತೊರೆಯೆಂಬರು॥

ಮಡದಿಯೆಂಬರಂಬರದಘೋಷಮಂಡಲಯಂ
ಮುಡಿಯೆಂಬರೆಡೆವಿಡದೆ ಮುಸುಕಿರ್ದಮೇಘಮಂ
ಜಡಿಯೆಂಬರುರುಶಿಲೆಯನರೆಯೆಂಬರಲ್ಲದವನುಡಿಯರವನಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ॥೯॥
ಯೆಲ್ಲರುಂಭಾಗ್ಯವಂತರ್ಕಲಾಪ್ರೌಢರೆನಿಸ
ಸಲ್ಲರುಂವಿದ್ಯಾಧರರ್ಭಾಗ್ಯಜನರೆನಿಸ
ಸಲ್ಲರುಂದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಂತರ್ಗ್ಗುಣಿಯೆಲ್ಲಂಕಾಣಿಪಾಸಗಳೆನಿಸರು ॥
ಯೆಲ್ಲರುಂಸುಮನೋರಥರ್ಮಧುವ್ರತರೆನಿಸ
ಸಲ್ಲರುಂಗುಣಯುತರ್ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸರ್ಮನುಜ
ಸಲ್ಲರುಂಕಾಂತಾರಮತಭಾಗಸಂಪದಮನುಜನರೆನಿಸರವನಿಳೆಯೊಳ್ ॥ ॥೧೦॥
ವಸುಗಳಿಂದುರುಭಾಗ್ಯಮಾಗದೊಡೆಪೌರಜ್ಞ
ರಸದಿಂದಲಾರೊಪ್ಪುಮೆನಿಸದೊಡೆಸಂತತಂ
ವಿಶದಸುಮನೋಯೋಗ್ಯಮಲ್ಲದೊಡೆಪಾವಿತ್ರವಪ್ಪಾಪ್ಯಮಲ್ಲದಿರಲು ॥
ಲಸದಪ್ಸರೋಭ್ಯಾಸಭಾಗ್ಯಮೊಂದದೊಡೆ
ದಸವನಾಣೆಂಭ್ರಂಗರಮನೆಯಾಗಿಸತಿವನಾ [ಗೆಸೊಗಸುವಿಧಾಗರಂ]
ಜಿಸದೊಡಿಹಸ್ತಿನಾವತಿಯನಮರಾವತಿಗೆಸರಿಯೆಂಬರೆವಿಬುಧರು ॥ ॥೧೧॥
ನಾಗೇಂದ್ರನಂಬಿಡದೆತಲೆವಾಗಿಸಿತ್ತಮರ
ನಾಗೇಂದ್ರನಂಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಸುತ್ತುಮರಮರ್ದ
ನಾಗೇಂದ್ರನಂನಿಂದುಬೆರಗಾಗಿಸಿತ್ತಮಲಧರ್ಮಜನಕೀರ್ತಿಬಿಗಾ ॥
ನಾಗೇಂದ್ರಶಯನನಾಲಯವಜಡದಯೆನಿಸಿಮತ
ನಾಗೇಂದ್ರವರದಾಯುಧವಮೊಳ್ಪುಗಳುಮಥ
ನಾಗೇಂದ್ರಧರನಜಾತೆಯನಿಲವೃಗೆಡಿಸಿನೆರೆಜಿಹಿತುಮುಜಗದೊಳ್ ॥ ॥೧೨॥
ಹರಿಯಂತೆಬಲಯುತಂಶಿವನಂತೆರಾಜಕೇ
ಸರಿಯನ್ನಭವನಂತೆಚತುರಾನನಂಸುರ
ದ್ದರನಂತೆರತ್ನಾಕರಂದಿವಾಕರನಂತೆವಿರೋಧಿಘನಿಂದ್ರನಂತೆ ॥
ಹರಿಚಿತನುಲಕ್ಷ್ಮಿರಮ್ಯನಮೃತಾಚರ್ಯಿಯಂತೆವಿ
ಸ್ತರಿತಕುವಲಯನೆಂದುಧರ್ಮಜನಧರೆಪೊಗಳ್ದು
ತರೆಬಗೆಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊಂದಿನಂಬಂದನು ॥ ॥೧೩॥
ಬರಲಾಸ್ಥಾನಕಂಸೋದರರ್ವೆರಸಿಮುನಿ
ವರನಪದಕೆರಗಿಮೊಡದಿಗಾರ್ಘ್ಯವಿತ್ತಿಬಾಗ್ಯೆಸಿ
ಪರಸಿಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನಿತ್ತುಸತ್ಕಾರಮಂಕಾಂಡುಮುಳ್ದುಬಗೆ ॥
ಅರಸನನುತಾಪದಿಂತಲೆವಾಗಿಮಾತಾಡ
ದಿರುತಿರ್ದನನಿಲಸಂಚಾರವೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲ
ದುರವಣಿಯವೇಸನೆಯಬಿಸಿಲಿಂದಬಿಸವಳಿದಕಾಮಲರಮಾಲದಂತೆ ॥ ॥೧೪॥

ಕಂದನರಸನಶ್ವಾವಮಂಬಳಿಕನಗುತಬಿನ
ಗಾಂಡವನಿಂತೆಂದಾಮುನೀಂದ್ರನೊಳಿನೃಪತಿಸುತಾ
ಮಂದಲದನಕಲನಾಪ್ರಜ್ಞವಮಂಪಾಲಿಸುವನಿನ್ನಸಂತಸದೆ ಸೈಗೆ॥
ಸ್ಥಿಂದವಂವಾಕ್ಸ್ಪುದಾನವದಿರಪುನಾಕಮದ
ದಂದಲೆಯನೊರೆಯೆನಲ್ಲೀಯಸಂತಾಪದಿಂ
ಬೆಂದಾದವೆಮ್ಮೊಡಲ್ವೈರಿಗಳಿಯೆನೆಂದೊದಾತಮೀನಿಧಿನದಿದನು॥ ॥೧೫॥
ಕ್ಷೇತ್ರಬಳ್ಳಿತ್ತಲೆಗೆತರಗಾಮುಂಗಾಗದಿರೆ
ಪೊತ್ತುವೆಳಗಂಬೈಕೆತಾರ್ಮರಬಿಡದೆಪ
ವೈರ್ಮಿತರ್ಕೆಮಾರುತಂಬೆಮದೋರ್ದಬೀಸುವರ್ಬಿಳಲವಟುದಿಂದಾ॥
ಕ್ಷತ್ರಿಮದವಿಷದನೊಂಕಿಗೆಗರುಡನರ್ವರಿಯೆ
ಪುತ್ರರಕ್ಷೆಗೆಮಂತ್ರಿಸುವರಾಶ್ರಮವನೀ
ನೊತ್ತುವನುತಾಪಕೆಡೆಗಾರ್ಬರಬಿಡಿಸುವರ್ಕೃಷ್ಣಂದನಾಮುನಿಪನು॥ ॥೧೬॥
ಯೆನಲಾಮುನೀಂದ್ರನಂನೋಡಿನುಸುಯುಷ್ಠಿತೊ
ಯ್ಯನೆಮಹೀಪಾಲನಿಂತೆಂದನೆಂತೆನ್ನಮನ
ದನುತಾಪಮಂಬಿಡುವೆನಕಟಕೆಳುತನದಿಂದಸಲಹಿದಪಿತಾಮಹಂಗೆ॥
ನೆನದಿವನುಕಿತವನಗ್ರಜನೆಂದರಿಯದೆರ್ನ್
ನನಿರದೆವಾಚಾಯರ್ವಧೆಗೆಳಸಿದೆವೀಸುಯೋ
ಧನಕಳ್ವಮುಖ್ಯಬಾಂಧವರನಿದಾಡಿದೆವುಬಡುಕಲೆಸಿನ್ನಿಳೆಯೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಶಿಷ್ಯರಿಂದಸ್ತ್ರವಧಿನೆದಗುರುವಿನಂತೆಪ್ಪೆ
ದುಷ್ಟದಿಂಮೂಜ್ಞನಾಗದವಿಪ್ರನಂತೆಸುಹ
ವಿಷ್ಣುದಿಂಸೇವ್ಯನಾಗದವಸ್ತ್ರಿಯಂತೆನಲಿಲಕ್ಷ್ರಿಯವನಾಥ್ರಿಸದಾ॥
ಕೃಷ್ಣದಂತನ್ನಿಳಬಾಂಧವರೊದನೆಬಡುಕದಮ
ನುಷ್ಯಸಂಸಾರದಿಂದೇನದರಿನಿಂನಿಜಾ
ಯುಷ್ಯಮುಳ್ಳನ್ನವರಿಯಂತವನವಾಸಮಂಮಾಡುವದೆಲೆಸೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಯದುವಪ್ಪತಾಗಸಿರಿಯಂಬಯಪಿಸುಗತಿಯಂ
ಕಾಯದುರುತರವೈರದಿಂದನ್ನಿಳಬಾಂಧವನಿ
ಕಾಯದುವಹತಿಯನೆಸಗಿದಪಾತಕದ್ವಮಂವಿಷಮಾಗಿತನಗೆಮುಂದೆ॥
ಕಾಯದುಳಿಯದುಮಹಿಯನಿನ್ನಾಳ್ದುದಂಜಿಸಂ
ಕಾಯದುಕೆಮಾಗಾದದರಿಂದರಸುತನವೇನಾ
ಕಾಯದುಹುಲೇಂದ್ರನಂಭಜಿಸುವೆಂಚಿತ್ರಕು ಧ್ವಿಯೊಳಗಗ್ಗದೊಳೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ಆಗಲರಸನವಮಾತಿನಾಸರಂಕೈಸ್ಥತತೆ
ದಾಗಿಮುನಿಮುಂಗವಂನುಡಿದನೆಲೆಸ್ಸಾಕುನಿಗ
ಮಾಗಮಮುರಾಗಾರಾಸ್ತ್ರಂಗಳವಿಚಾರಮಂನೀನರಿಯದಪ್ಪುಧನೆ॥

ಯೋಗರ್ನತಾಪಮೇತಕೆವಿಪ್ರರ್ಗನಾಪೃಚ್ಛೆ
ಮಾಗಲಿಕೆಯಂಧರ್ಮದಿಂಪಾಲಿಸದೆಬಸೆ
ಪೋಗಲಾಪುದುಸಿದ್ಧಿನಿನಗಪ್ಪುದುಸುರೆಸೆಧರಾನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಜೀಯಚಿತ್ತೈಸಾದೊಡಿಂವಿಪ್ರರ್ಗನಾಪೃಚ್ಛೆ
ಮಾಯಿತೆಂಬುತ್ಪವಂತನಗಲ್ಲಕರ್ಣದಿಂ
ಗೇಯಸುರುಶಲ್ಯಸೌರವರನುರ್ವಿನಾಶಲಮೇದಿನೀಮಂಡಲವನು॥
ವಾಯುಜನೊರ್ಬಿಸಿನಾಂಗೋತ್ರವಧೆಗೈಸಿದೀ
ಕಾಯಮಂವನವಾಸಕ್ಕೈದಿಸುವೆನೆನೆಬಾದ
ರಾಯಗಾಂಗೇಯಗಮಿಸಿನಸುತನುದಿನಧಿಯರಸಮುತ್ತೈನುಡಿಯೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಚಿನಗೆಪಾತಕಂ
ಗೋತ್ರವಧೆಯಿಂದಬಪ್ಪುದೆಮಹಾದೇವನಿಂ
ಧಾತ್ರಿಯಂಪಾಲಿಸದಿರಲ್ಪಿದೋರ್ಷಿಯೆನಾನರಿಯೆನೀಗಸಿನ್ನ॥ [ಶಕ್ತೆನಿ]
ಗಾತ್ರಮಂವನವಾಸಕ್ಕೈದಿಸುವಮತಮಾವ
ಸೂತ್ರದೊಳ್ಪೇಳಿಸಿತೋಲೇಸುತೇಸಾರಗ್ಬ
ಯಾತ್ರೆಯಂಮಾಡಮನೀಂಮಾರುತಿಗೆಪಟ್ಟಮಂಗಟ್ಟುವೆಪುನಾವೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಧರ್ಮಸುತಮರುಗೆನೀನಿಂತಾಡುತಿರ್ದೊಡೆಬು
ಧರ್ಮಿಷ್ಠವರಕಾಶದಂತರಲಿಸೋಮಕುಲ
ಜರ್ಮಮಿಾತ್ರೆತುಗರ್ಬಂಮಾಡಿದಲ್ಲದೆಸಲ್ಲರದಱಂದನಿನಗೆಕೆಯೊರ್ಪು॥
ನಿರ್ಮಲಸುಕೀರ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆಯಜ್ಞಾದಿಸ
ತ್ಕರ್ಮಂಗಳಂಸೆಗರ್ಬ್ದುಗೋತ್ರವಧೆಗಳಂ
ನಿರ್ಮಿಸಿದಘಂಮೋಗಳುಚಿಯಾಗಿಬಾಗ್ದಿಯೆನಲ್ಕುಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಆಮೊದಲೆತಪಾನುತ್ತಮಪ್ರತಾಪದೊರ್ಬನ್ನ
ಮೇದಿನಿಯನಾನೆಪಾಲಿಸುವೆನೀಗೋತ್ರಮ
ತ್ಯುದೋಷಮೇತರಿಂಪೋಪುದಾತೆರವಂತಪುಬರಾಜಕುಲದಸ್ಥಿತಾ॥
ಸಾಧುಜನಾತ್ರಮೆನ್ನಿಂದನೋಗದಾಗದಂ
ತಾದರಿಸಿದೀವೇಕಾರುಗ್ಭದಿಂಮಾಳ್ಪುದುರು
ಭಾಗದಯವನೆಸಗೆಂದುಜೈಮುನಿಯೆಧರ್ಮಜಂಗಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ಯೆಗ್ಗಿಕೆಬೇದೆಲೆಮಗನೆರಾಘವಂಪಿಂತೆರಾ
ವಣ್ಣನಂಮಥಿಸಿವಾಜಿಮೇಧದೊಳ್ಪುವೆರಿಂ
ದಣ್ಣಿಸಿದಂನೀನುಮಂತಾಮಹಾಧ್ವರವನೆಸಗಲ್ಪಿನಗೆಮೂಜಗದೊಳ್ಪು॥
ಯೆಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲೆನಲ್ಕಿಂತುಮಾಳ್ಪೈನಾನಾವಲ
ಕ್ಷಣ್ಣದಹಯಮದಕೆರುತ್ತಿಜರೆನಿಬರೆನಿಸುದ
ಕ್ಷಿಣೆಗಳರಂದಮಂಬೆಸವೆಸ್ಥುದೆವಲ್ಕುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೫॥

ಸ್ವಚ್ಛತರಧವಳಾಂಗದತಿಮನೋಹಾರಿತ
ಮುಚ್ಚದನುಗಮನದಾಂಡೆ ಕಿವಿಯೊಳ್ಸೆವನಿ
ಲಕ್ಷವಿಯಶ್ಯಾಮಲತುರಂಗಮಂ ಕಾಥಿಸಿ ಮಹಾತ್ರಿತುವನಾಚರಿಸದೆ ॥
ಇಚ್ಛೈಸ್ಯೆಯುದರಿಸಕಲಮೇದಿನೀತಳವನೆ
ಕಳಹದಿಂ ಪಾಲಿಸುವವರೆಷ್ಟುರವಂ
ಗಳಿಪದೆಮಾಗಧನಿವುಯ್ಯಾಹಿಸುಲವಿಗೆ ಮನೆ ಗೃಹಮುಕ್ತಿಗೈದಪರ್ ॥ ॥೨೬॥
ಸತ್ಯಕೀ ಜಾಂಬವರುಲವೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರಾಂ
ಬಿತ್ತಿದನು ವಿಪ್ರರಿಪ್ಪುತ್ತುನಾ ವರರೆನ್ನೈ
ಪತ್ಯವಪ್ರದಮಾಡಿಗಳ್ ಪಂಡಪಸ್ವರ್ಕಸಬೀರಿಬೀಗವರವರ್ಗಕ್ಕೆ ॥
ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೊಂದಾಂದು ಬಳ್ಳಮುತ್ತುಪಳವ
ಸತ್ತ್ವಧರ್ಮಾಯಗಜರಥಂಗಳೊಂದೊಂದವಾ
ಚಿತ್ತ್ಯಸಾಲಂಕಾರಕಾಸಾಮಸ್ತ್ರವನೊಂದು ಭಾರಮೊಸ್ತಂಕಾಮವುಂದು ॥ ॥೨೭॥
ಸನ್ಮತರುಲಾಭಾಗುಗಾವೇದರ್ಮಸುತನಂ
ಸನ್ನುತಸುರರವಿಬರೀ ಪೆರದಸಾಖ್ಯಾತರ್
ಮನ್ನಿಸಿಗಳ್ ಪಡೆದುಸಪ್ತಿಯಾಗಕುಲ್ಲರ್ಕಮಜ್ಜಿಯಂಕಾಬಿಬಗ್ರಾ ॥
ಯಿನ್ನುಮೇದಿನಿಯೊಳಾದೊಡಂ ಬಿಡುಮರ್ಕ [ಮಗಾಬ್ಬ]
ದುನ್ನತವರತ್ತಮಿಗ್ಗೈದೆಯತೀ ವಾಜಿಯನೆಂದು
ತನ್ನ ಬಿರುದಂ ಬರೆದು ಮೊಂಬಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುವುದು ಹಯದ ಫಾಲಕೆ ॥ ॥೨೮॥
ಆಕುದುರೆಯಂ ಬಿಟ್ಟಾಂದು ವರುಷಪರ್ಯಂತತಾ
ನೇಕಂದುಕಡೆಗೆ ತೆರಳ್ದರಸಂಗಡಂ
ಭೂಮಾಕಾಂತಮಾನಗಳ್ಯಲಬರಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾರ್ಕವರರಾಶಿಗಳನುಡದು ॥
ಆನಮಂದಗಾಮುತ್ತೈತರಲ್ಬಾಗಿದನೆಯೊಳ್ಳದ
ನಾಕವಾಗರ್ಮಡಿಯೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕಲಬಿಳಿ
ನಾಕದೊಡೆಕರ್ಮಿನಾದೊಡಂ ಮೋಹಿಸುವದು ಬಗ್ಗಕಾಹಯವನು ॥ ॥೨೯॥
ಇಂತಾಹಯಂ ತಾನೆ ಮೇದಿನಿಯೊಳೊಂದುವರು
ಷಂತಿರುಗಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲುವನ್ನೆವರೆ
ಯಂತಮಹಿಪತ್ರಿಮೆಂಬುರುತರವ್ರತವನಾಚರಿಸುತಿದಾರ್ಮಮ್ಮೊವನು ॥
ಮುಂತೆ ವೇದೋಕ್ತದಿಂ ಮಾಗ್ಗ್ಯವಿದರಿಂದಮಿದು
ಕುಂತಿಸುಮಾರನೀನಾರ್ಮಮಜ್ಜುಗಿಸಿನ
ಶ್ಲಿಂತಿಮತನುದಿದನೊಯ್ಯನೆ ಧರಿತ್ರೀಪರಾಧಿಪನಾತಮೋಧನನಿಮೊಭ್ರ ॥ ॥೩೦॥
ಶ್ರೇಷ್ಠಮೆನಗಿಲ್ಲಮೇದಿನಿಯೊಳ್ಗರಸುವಡಿಶ
ಕಷ್ಟದಿಂ ದಳೆನೊಂದುದಿವಸಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮುಖ್ಯ
ದಿಷ್ಟಹಯಮಲ್ಲನೋ ದೇರಕಾಪಾವದಿಗ್ಗಲಸಿದರ್ಮಮಾಯಂಗಳ್ಲ ॥

ಸವ್ಯಸಾಚಿಯಮಿತ್ರನಿಲ್ಲಿಲ್ಲತನಗಪ್ಪ
ರವ್ಯಸನಮೆಂತಾದಮರ್ದಪೆಪ್ರಿಯೆನಲಾದ
ನೆವ್ಯಾಸಮುನಿಕರುಣದಿಂದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ರಾಯನೀನಿದಕೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಧನಮಂತ
ಹಾಯಮಂತುರಗಮಂತೋರುವೆಂಮರುತನಂ
ಬಾಯುಗದಪ್ಪವರ್ತಮೇಧಮಂಮಾಡಿಬಹುಕನಕಮಂಭೂಸುರರ್ಗೆ॥
ಯಾಯಲವರೊಯ್ಯುತೆಡೆಯೊಳಲಸಿಬಿಟ್ಟರ
ಪ್ರಿಯದಿಂದಾವಸ್ತುವದಿಹಿಮಾಲಯದೊಳಿದೆ
ಕಾಯಸಂಪಿಶಿಲ್ಲೆತಂದುನೀನಪಯೋಗಿಪೆಲಬಸನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಅಕಟಬಡಮತಿಗೆಮರುಭುಂಮತವನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ
ಸುಕಲೆಯಪ್ಪುದೆಜೀಯಗಾತ್ರಸಂಹಾರಗಾವಾ [ಸುಕರವಪ್ಪುದೆ]
ತಕವನೊರಸುವಮ್ಯಾವನಾಪತ್ರರೊಡವೆಯುಂಮಾಡಲೆನಗಹುಪರದೊಳು॥
ಪ್ರಕಟಮೆನಿಸುದೆಕೀರ್ತಿಸದ್ಧತಿಗಳೆನೆಮಗನೆ
ಸಕಲಭೂಮಂಡಲಂದ್ವಿಜರದ್ಧವೆರಾಜ
ನಿಕರಮಂತರದೀಯ್ಯವಿಪರಶುರಾಮನೀಧರೆಯನವನಿಸುರರ್ಗೆ॥ ॥೧೩॥
ಬಾಹುಬಲಮುಳ್ಳವರೊಡೆಯರೀಧರೆಗೆಸಂ
ದೇಹಮಿಲ್ಲದರಿಂದ್ವಿಜರ್ಗೆನಿಲ್ಲದುಬಗೆವ
ಡಾಹಿಮಾಲಯದೊಳಹವಸ್ತುನಿನ್ನದುಯಾವನಾಶ್ವನೆಂಬವನೀಶನು॥
ಮೋಹದಿಂಭದ್ರಾವತೀನಗರದಾಸ್ಥಾನ
ಶ್ಮಾಹೋಗೆಸೇನೆಯುಂಪಾಲಿಸುವನಿಂತಪ್ಪುದು
ಹಯಹಯೋತ್ತಮಮೊಂದವನಬಳಿನಬೆಳೆಬಿಟ್ಟುದಿದೆಕಾಯೊಮ್ಮೆಂದಾದೊಡೆ॥ ॥೧೪॥
ಯಾಗಟಾತ್ಮಜನನಕಮನುಜ್ಞವಂಬಡವನೆ
ಮೇಘನಾದಂಕರ್ಣಸೂನುವೃಷಕೇತುತಾಂ
ಮೇಘವಹಮನೆನಿಸ್ನಮುಚರ್ಯಂಕರುಹುಗಳೆಡುಕೆನಸಿದೆಕೆಬಾರನೀ॥
ನೀಘನವಬೆನ್ನತನ್ನಿನಾಶ್ವವಶಾ
ನೇಘಟಕುದಿನ್ನುಬಂಕಯಮೆನಿಕೆರೆನುವಿ
ಶ್ರೀಘಮಬೆನಪ್ಪುಳಿಂನಸುತಕಲಿತಿಮನಂನೊಡಲವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಜೀಯಸಂದೇಹಮೇಕುಜ್ಜುಗಿಸುಧನಮಂಬ
ಹಾಯಮಂತುರಗಮಂತೋರಿದಂನಿನಗೆನಿ
ದಾಯಿಯದಿಂದಿಬಾದರಾಯಣಂನಾಂಮೋಗಿಭದ್ರಾವತೀನಗರಗೆ॥
ಆಯತಾವನಾಶ್ವನಂಗೆಲ್ದವನಸೇನಾನಿ
ಕಾಯಮಂತರದಾಸುವಾಜಿಯಂತಂದುಮಖ
ಕಾಯದೊಳಿವೆರಲಾರ್ನೆಕಬೂರಂತಾನಪ್ಪಿನೆಂದುಮಾರುತಿನುಡಿದನು॥ ॥೧೬॥

ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ತುರಗಮಂ ತಹೆನೆಂದು ಭೀಮಂ ಪ್ರ
ತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಮಹಾ
ಪ್ರಾಜ್ಞನೆನಿಸುವ ಕರ್ಣಸುತ ವೃಷಧ್ವಜನೆದ್ದು ನಗುತ ಕೈಮುಗಿದು ವಿಂದಾ॥
ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದನೆಲೆ ತಾತ ಕಾಮದನಕ
ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಪವಮಾನತನಯನಾ ಬಿಡದನುದಿನ
ವಜ್ಞೆ ಬಂದೊಡೆ ರವಿಕುಮಾರಂಗೆ ಜನಿಸಿದನೆಸೋದಿನ್ನಧಟನೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ವ್ಯಗ್ರದಿಂ ಬಾಲನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಭೀಮನತಿಸ
ಮಗ್ರಸಂತೋಷದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವಂ
ನುಗ್ರಪ್ರತಾಪಮಂ ಬಲ್ಲೆನಾಂ ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದು ನೆಲದಾನೆಗಾಗಿ॥
ಅಗ್ರಜನನಿರದಲ್ಲದಿವನು ಕೈನಿಲ್ಲನೇ
ವಿಗ್ರಹಕೆ ಕಳುಹಿ ಸೈರಿಸುವೆನೆಂತಕಟವಾ
ಜಿಗ್ರಹಣಕಾಯಸಮಂ ತರಲೆಂದೊಡವನಿಷ್ಟುರಂ ತಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ತಾತ ಕೇಳ್ ಪ್ರಜಾತರಾದನಿಮ್ಮವರೊಳ್
ತಾತ್ಪುರದವರೊಳ್ ಧರಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ್ಯನಂ [ತತ್ಪುರದ]
ತಾತನಪರಾಧಮಂ ಪರಿಹರಿಸದಿರ್ದೊಡಾ ನಿರ್ಯುಕ್ತಿಫಲವೇನು ಬಳಿಕಾ॥
ಆತುರಂಗಮಕೆ ಮೊದಲ್ ಬಲಜನಕೂಡಿನಡೆ
ದಾತುರದೊಳೆಯ್ತಪ್ಪೆನು ಬಾ ತುರಂಗಕೆ ದಿ
ಕಾತುರಗದೊಳ್ಕೆಲ್ಪಸಹಿತರಂ ತನಗೆ ಬೆಸಸೆಂದನಾ ಕರ್ಣಸೂನು॥ ॥೧೯॥
ಅಪ್ರತಿಮಪರಾಕ್ರಮಿ ವೃಷಕೇತುವರಂ ಮಾಡಿದ ಘ
ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಅನಿಲಜತನಯನಾಡಿದಗ್ಗಳಿ
ಕಪ್ರತಾಪವನಾಗ ಭೀಮ ಕೇಳ್ದೃಷಪನಸುತ ಮೇಘನಾದಂ ಕೇಳ್ದನು॥
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂದೆದ್ದವನಿಪಾಲಕನ ಚರ
ಣಪ್ರತೀಕಕೆ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನೊಲವಲಿತರ
ತಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕಟಮಂ ಬಾಚುತೊಯ್ಯನೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದನು॥ ॥೨೦॥
ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ನಡೆದು ಯೌವನಾಶ್ವನ ಬಲವ
ಮುದ್ರಮಂ ಕಲಕಿದಪನೆ ಕೆಡದೆ ಕಾಲ
ರುದ್ರನಲ್ಲವೃಷಕೇತನ ವೃಷಧ್ವಜನೊಳ್ ಬಿರಿದಾಂಪ ಡಾಹವದೊಳ್ಪು॥
ಅದ್ರಿಮಥನಂಗಳಿದು ಸಾಕದಂತಿರಲಿವೈ
ರಿದ್ರುಮಂಗಳನೆಸ್ಸುಂ ಡಸುವನೆಂಬಾ ಭೂಪತನ
ದದ್ರೀಕಮಿನಗಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ವರ್ಗಕ್ಷಿಮಂ ಬಿಡಿದೊಪ್ಪುಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಕರ್ಣಜನುಮಂ ಭೂತವಂ ಬರದಿನೀ ಮೇಘ
ವರ್ಣನ್ನಿತಂದದೇನಾಂ ಪೋದದೇನಿದನು
ಪರ್ಣಿವಾಹನನ ಬಲ್ಪುಂ ಕಾದೊಡಪ್ಪುದಿವರೆರ್ವರಿಂ ಸಾಧಿಕಾಂದು॥

ಅನಘ ಭೀಮ ಯೌವನಾಶ್ವನ ತುರಂಗಮಂ
ನಿನಗೆ ಮೆಲಿನ ಸಮಾಚಾರಮಂ
ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವೆನಿತ್ತು ಮುದದಿ ಮಗನೆ ವಿಕ್ರಯವನೆಂದನಿಲಜಂಗೆ ಮುನಿ ಪೇಳ್ದನು॥ ॥೪೨॥
ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳ್
ಕಂದವ ಮುನಿವರಂ ತುರಗಮಂ ಕಾಂಬ ಬಗೆ
ಯೆಂದು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿ ನಿಂದರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತ॥
ಇಂದವರನಾಂ ಕಳುಹುವೆನುರ್ವೀಶಗೆ ಬೇನ
ರೊಂದಿನಿಸು ತೋರದಿರು ವಿಷಯ ತನಗಿದಕೆ
ಮುಂದುಗಾಣಿಸದು ಕರುಣಿಸು ಬೆಸನೆಯು ಧರ್ಮಜಂಗಾತ ಮೋದದಿನು ಪೇಳ್ದನು॥ ॥೪೩॥
ಭೀಮನಿಂ ಮರುಗೆ ಕೋರಿ ನಿಂದೆಡೆಯೊಳಲನ
ಲಾವನೆ ಬೆಸನ ಬೇಡುವ ವೃಷಕೇತುವದನ
ತಾವನೆ ವೃಷಕೇತು ಮೇಘವರ್ಣರಿಸಿನೊದಗಾಂಡು ಮದುಮರಿಗೆ ನಡೆಯಳಿ॥
ಯಾವವನ ತನಯನ ಕಳುಹೆಂದು ನಯದೊಳ್
ತಾನಸ್ತುತಮನೋದಂಬಡಿಸಿನು ಡಿಷಾಜ್ಞಾನ
ರೂಪದಿಂದರಸನಿತ್ತಂ ಭೀಮಸ್ವದಿಂ ಬಿಕರ್ಣಜಗೆನ್ನು ಮತಿಯನು॥ ॥೪೪॥
ಬಳಿಕ ನೃಪನಂ ಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮುನಿವರಂ
ತಳರ್ದನಾಶ್ರಮಕಿತ್ತಲಂ ಜೂತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಿಲ್ಲದಧ್ವರದ ಮತ್ತಮಿಸಿ ನಡೆಯದು ಕರೀಟಿಯನೀಗಳ್ಗೆ॥
ಕಳುಹಿ ಕರೆಸುವೆನೆಂಬೆಗಾಕೆಯೊಳ್ ಕಲಂಕಗಂ
ತೊಳಲುತರುವ ಬಳಿಕಾಲ್ಗಾದಕೆದಂತರವು
ಗಳಿಕರೊಮಗೀಗಳ್ ಸತ್ತಮದೊಳ್ಕೃತಂದು ಬಿಂಸ್ವೈ ಬದಂಕರನೋತ್ಪನು॥ ॥೪೫॥
ಅವಧಾನಪೀಯನಂ ಮಾಮೊಳ ಮೊರಗೆಯಾ
ದವರಿರಿಯ ನಿಡಿಬಂದನೆನೆಷ ಭಲನೆಡ್ಡನಿಂ
ದವನನು ಬಿಗುಚಿತಮಂ ಕಾಮರಸ್ತುತ್ರುವಳಿಯ ಬಗೆಯನೊದಿಷು ವೆಡೆಯೊಳ್॥
ತವಕಮೆನಿತೊ ಮುರಾರಿಗೆ ಮಹಾದೇವತ್ರೆ
ಭುವನದೊಳ್ಗುನಕ್ಕತಾರ್ಥನಲ್ಲಕೆರಾ
ಕವಿನಿಂದು ಕಂಡೆನೆನುತ ರಸನರಮನೆಯಿಂದಮೊರಮಭ್ಯುನಡೆತಂದನು॥ ॥೪೬॥
ಮಿತ್ರೋದಯಾತ್ಪುರದೊಳ್ಗೃತಂದುಹಾ ಯಮೇಧ
ಸತ್ರಸಾಧನಕೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಧರ್ಮ
ಪುತ್ರನಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮರಳ್ದನಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಗಂದನೊಲಿದ್ದು ತನ್ನರಗೆ॥
ಪತ್ರಿಂ ಪ್ರಮಾಣನಂ ಬಳಿಕ್ಕೈದಿಮಾಂದವಧ
ರಿತ್ರಿ ರಮಣಾರಿದನಾಕ್ಷಿಂದ ಮುಸ್ಥದಗೌಯವಿ
ಚಿತ್ರಮಾತರಕರೆಗದವ ವೃದ್ಧನಿಯಸಾಲಸ್ಕೈದುವಿಗೆಯಸ ಭ್ರಮೆದೊಳ್॥ ॥೪೭॥

ಮಿರುಪಮಣಿಮಯಬಡಮೊಗಸಾಲೆವಳಿಯ
ಪೆರೆನೊಸಲಕಸ್ತುರಿಯಲಲಿತತರಕುಂತಲತೆಯ
ತುರುಗಿವೆಯನಿಟ್ಟೆಸಳುಗಂಗಳಸುನಾಸಿಕದಮೊಗಪಲ್ಲವದಮೊಗರುವಾ॥
ಕಿರುನಗೆಯಸವಿಮಾತುಗಳಮಂಡಲದಚೆಲ್ವಿನಿಂ
ಮೆರೆವಸದ್ಧನನಂಮೊಗಮಾನವಸದನನಂ
ನೆರೆನೊಬಗುಮದನನಂಪಡೆದನಿಜರೂಪನಂಕಂಡನವನಿಪಾಲನು॥ ॥೪೮॥

ಭೂರಮಣಕೇಳ್ಸುರತ್ನಂಬಿಸರಳಿಯಾವ
ತಾರಮಂತಾಗ್ಬಿಹಿಂಡದೇರಸಿಭೃತ್ಯಂದು
ಹಾರುವಹಯದಮೊಗಾಯುದಿಸ್ಥಿರನಾತ್ರಿಗಳಾಸ್ವಪಂಶಾಡೆತೋಲಗಿ॥
ವಾರಿಜಾಂಬಕನಪದಪಲ್ಲವಕೆಮಣಿಯುತಿರ
ಲಾರಾಯನಂತೆಗಮತ್ತೈಸಲೆರಸನಸು
ರಾರಿಯತ್ಪ್ರೇಮದಿಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂಮನಿಜನಂಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೪೯॥

ಮುರಹರಂಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಪತ್ತಿಮಾಡಿಸ್ಲೂ
ವರಸತಿಯದರನಾಲಿಂಗಿಸುತಹಾರುಷದಿಂ
ದರಮನೆಗೆನಡೆದುಬರೆಪಾಂಚಾಲಿಸರಸುರುಪಾನಯನಫಣಿರಾಜಶಯನಾ॥
ಶರಣಜನದುರಿತಾಪಹರಣದೈತ್ಯೇಯನಂ
ಹರಣಿಸೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಿಸೀತಾಂಬರಾ
ಪರಣಕೆಸ್ಸುನ್ನತಾಭರಣಸಲಹೆಂದುಹಾರಿಜರಣಕೆರಗಿದಳುಬಂದು॥ ॥೫೦॥

ದ್ರುಪದತನುಜಾತೆಯಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕರುಣದಿಂ
ದುಪಚರಿಸಿಮನೆಗೆಬಿಜ್ಜಯ್ಯಸಂದರ್ಶಿಸಿನೆರೆ
ದಪರಿಮಿತಪರಿಜನಮುರಜನಮೊಗದವರತಾರತಮ್ಯಗಳನರಿದು॥
ಕ್ಷಿಪ್ರೆಯಿಂದಸಲುಹಬೇಕಾವಯೋಧನೆಬಳಿಕಸುರ
ರಮನ್ತವಗಿನ್ಶೈಗಾಳ್ವನಡೆಯಲಾಸ್ಥಾನಮಂ
ಟಪಕೆಬಂದಲ್ಲಿಮಣಿಪೀಠಮನ್ತವಮಾಡಿದಂಪಿನಯದೋಲಗದೊಳು॥ ॥೫೧॥

ಕ್ಷಿತಿಸಾಸ್ಥಾನಮಂವಿವಿಧವೈಭವದಿಂದ
ಕ್ಷಿತಿಮಿಸಿದರಸನೋಲಗಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತು
ಪತ್ತಿಮಿಸುವೆಳೆನಗೆಯೊಳಸುರಾರಿಸುಡಿದನಲೆನೃಪತಿಸ್ಸಮಾಮಂಡಲದೊಳು॥
ಪತ್ತಿಸುವರಿಲ್ಲನಿಂನಿಸಿರಗೆರಾಜಧ
ಮಿತ್ತಿಯೆಗೆನಗಮುರಾರವಹಾರಕ್ತಧಿಯಿರಿ
ಪತ್ತಿವತಿಗಿಸ್ಸೈದೆಸೊಲ್ಲುರನಿತಹೊಬ್ಬಂಸ್ತುಕ್ತಾತ್ಕತ್ಯಾರಾವೆಂದನು॥ ॥೫೨॥
ಯೆನಲಹುದುಬಳಿಕೆನಿಂಮಡಿಯಸೇವಾರ
ಘನತೆಯೊಳುಸ್ತುತ್ಕತ್ಯರ್ಹರಳನಿಬಡಿದೊ
ಳನುಮಾನವೇನುಂಡವಸ್ಥಾಪವಾಚಾಸ್ಯನೆಂದುಧರೆಯುಳ್ಳಂನೆನ॥

ಜನಮಾದವಿದರ್ಶಿದಿನಾಸದಂತರಲಿಮುಂ
ದಿನಗೆಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮಂಬೆಸವೆನ್ನು
ದಿಮತತ್ತ್ವೇಮನಕರದಿಗೆಮೊಗದಿರುಹಿದಸಂಗೆನಲ್ಪಾತ್ರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ದಾಯಾದ್ಯರಿಲ್ಲಮಾಮಲಿವಪರಮಂಡಲದ
ನಾಯಕರಸುಗುವಿಲ್ಲನಿಂನಾಗೆಗೆಲ್ಲಿಯುಮ
ಪಾಯಮವನಿಯೊಳಿಲ್ಲಮಿಂನುದಿಗ್ವಿಜಯಮಿಲ್ಲವಸರದವೇಂಚೆಯಿಲ್ಲಾ॥
ವಾಯುನಂದನಧನಂಜಯರಿಗೆರವಿಲ್ಲಮಾ
ದ್ರೇಯರೊಡ್ಗೃಪ್ಪುಲ್ಲಚತುರಂಗಶೆದಾಲ್ಲ
ರಾಯನಿನಗೇನುಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮಿಂದಂಮುರಹರಂಬಿನಗುತಾ॥ ॥೫೪॥
ಯೂಚರಾಚರವಿಚಾರವ್ಯಾಪ್ತಿನಿಂಮಡಿಗ
ಸೋಷರವಿಶಿವಶಿವಾನಾಶದೇತನೆಬರದಿ
ನಾಚಿನುವಿರಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪರಂಬಂದುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಾ॥
ಅಚಾರವಿದುಭಾರತಕುಲದವಗೆನಿತನಾ
ಲೋಚಿತವನರತುಪಾಯಮೇಧವಿಧಿಯಂನನಗೆ
ಸೂಚಿಸೆಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದಂತ್ತಿಮನದರಕ್ಷಮಂತಂದುಕಾಡುವೆನೆಂದು॥ ॥೫೫॥
ತ್ಪತ್ಪುದರಮಲದಾತ್ರಿಯದಿಂದನಾನಾವಿ
ಪತ್ತುರಂಪರಿಗಳಂದಾಂಟಿದೆವುರಾಜನಂ
ಪತ್ತುದವನಧಾರರಿಸಿದೆವುಬಳಿಕದರಸೌಖ್ಯದಿಂದನಾವಿರುತಿಹೊಡೆ॥
ಸತ್ಪುರುಷರ್ಗೈದೆಮೆಚ್ಚುವರಿಭಾರತಾನ್ವಯದ
ಮುತ್ಪನ್ನರಾಗಫಲವೇನಾವತೆರದಿಂಚ
ಗತ್ಪುವನಾರ್ಚಮೇಧವನಾಗಸುವೆವಿಬಡಿಸಿನಿವೆಂಬುದೇನೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ಮರುಳ್ಗಹಾರಿಸುತಮಾಲಬಾಧರಾಯಣನಿಕ್ಕಿ
ದುರುಳಗಂಗಾನಿಗೆಸಿಲುಹುವರಿತ್ತಿಮನೆಂಬವಂ
ಮರುಳನರಿಯಾಹಿಂದರಾಗಾವರಲ್ಲಯತಾವನಾಶ್ವಪ್ರಮುಖ್ಯರತಿವಿರಹು॥
ಅರಸಾದಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊದಹೊಗಿತಿರುಗಮೊದೆ
ತೆರಳಬಲ್ಲುದೆಸಂಪಗೆಯಬನಕಿಮರಡುಂಬಿ
ತರಳನನದಿಂದಪಾಯಮೇಧಮುಮ್ಯಾಗಪರಿಹಿಗಳೆಂದುಪಾಸನುಡಿದನು॥ ॥೫೭॥
ಮತಿಯುಳ್ಳಾಡವನಸುರಬಲಿಸೋದಗನಿದರುಗ
ನತಿಮಹೋನ್ನತಕದಡಿಸಾಂಬನಿನಿತಗ
ಗತಿಯವನರಮೊದೆನಪಾಚರಿಯನಿವನಾಸ್ತಿಸೆರಾಗಾಯಿಂದರಮನೆಯೊಳು॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿದ್ದುತರುಪನಿಸ್ತೋದರನವನ
ಮತವಿದಿದುಪಾಯಮೇಧಮುಮ್ಯಾಗಸೊದೆಹು
ಶತಮಪಸುದಿಮರುಗಿಹೋಗೆಂದುಸ್ತವಸೊದನೆಮುರಳಮುತ್ತಿಮನಂಚರಿದನು॥ ॥೫೮॥

ಆಹಾಮಹಾದೇವಚಿತ್ರಮಂಕೇಳ್ದೆವ
ಲಾಹಲವುಳ್ಳಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂದಧಿಕರಂ
ಮಹಾನಿಶಾಚರಿಯರಲ್ಲವೆನರಸಾಮರರಅರಮನೆಯಬಾಲಕಿಯರು॥
ಯಾಹೊದರದೇಶದಡಿಯಮಗಳಾಕ್ಷಿನಿವ
ಗೋಹೋಗಾಧರೆಯೊಳದ್ಭುತಕಾರರಾರೊನಿಂ
ಮಾಹಿಗಳಬಲ್ಲೆನಾನಿತ್ತಬಾಷೆಗೆತಪ್ಪೆನೆಂದುಶ್ರೀಮಂನುಡಿದನು॥ ॥೫೯॥
ಭಾಷೆಯಂಕಾಣುತಪ್ಪುವನಲ್ಲನೀನೆಲವಿ
ಶೇಷಮಂಕಂಡುಬಲ್ಲೆವುಹಿಂದೆರಣದೊಳಕ್ಷಿ
ಲಾಶೆಯಿಂಪ್ರಕಾಶರಂತೆಹೀನದೆರಕ್ತಬಾನಮಂಮಾಡಿಯೊಡಲು॥
ಪೋಷಿಸಿದೆಸ್ವರಂದಾತನವಿದುನಿಂನಸಾಹಸಕೆ
ತ್ರಿಸುಷ್ಟಾವೆಹೊಸಗೆಲವುಬಾಣಸಿಗಲಾಕದೊಳ್
ದೂಷ್ಯಾಕೆಬೆದರೆಯೆಂದಂಮುರಧ್ವಂಸಿಮಿಗೆಸರಸದೊಳ್ನುಡಿದನು॥ ॥೬೦॥
ಶಿವಶಿವಾದೂಷ್ಯಾಕೆಬೆದರೆಮಾಡಿದಿರಕ್ಕೆ
ತವಚಾರವಿದ್ಯಗಳಹೊಂಗಣಗಬಾಣಸದ
ಸವಗಾರದುದಿಲ್ಲಲಾಹೋವರಸದಮರೆಯನುವಿಂಚಿದವರಾರೊಬಳಿಕಾ॥
ಅವನಿಪತಿಗಳಮಾಡಿಗೊವರ್ಗಳೆವೆಮೆ
ಕವಿಣ್ಣಸ್ಸನುಡಿಸಲಂಚುವೆನೆಂದುಬ್ರಾಷೆಯನು
ಯೆವರ್ಣಮಂತಹೆವೃತ್ತಮುವಂನಡೆಸುಮೆಗುಳಸುನೀನೆಂದನು॥ ॥೬೧॥
ವಕ್ಷನಸುರಾರಿಕ್ತಿಮನಮಾತಿಗೆಲವೊಲಲ
ಹಕ್ಕೆಬೆಸರೆಯೆಲಾತುರಗಮಂತಂದುಕಾದು
ವಕ್ಕರುಕ್ಮಾದೆನದೆವ್ವಥಾಗಳಹಬೆಡುನಾವಿಗಸಾರದೆವುಮುಂದೆ॥
ಶಕ್ಕಸವಹುದುವೀರರುಂತಿಕೆಯಮೆತೆಕ್ಕೆ
ಯುಕ್ಕಲರಡಿಮಕ್ಷಿವನ್ನೆದೆನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ
ಯಕ್ಕೆಮೊದಲಕ್ಷ್ಮುದುವಿಚಾರದೊಳ್ಪ್ರಕಾಂಬುದೆನೆಶ್ರಮಪಾಲನಂತೆಂದನು॥ ॥೬೨॥
ದೇವನಿಂಮಡಿಯಕಾರುಣ್ಯಮೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ
ದಾವಿಜಯರಾವದಾರಕ್ಷ್ಮೆನಮಾಶ್ಯಾರರ
ದಾವುದೊಲಿದೆಂತನುದ್ಧಳಸವೆಕ್ಕೆಂದುನ್ನಪನಚ್ಚುತನಪದಕೆರಗಲು॥
ಶ್ರಮಾವರನಮಚುಚಮಂಬಿಡಿತ್ತಿಗಾಜವಂ
ಕಾವಳಿಯೊಳುಂತೆನಿಂನಂದದರಸಿಂನುನಿನ
ಗಿವಾಜಿಮೆಧಮೆಸಚ್ಚರಿಯೆತ್ತೈಕಾಥಾವಿದುನಡೆಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೬೩॥
ವಳಿನೋದರನವಚನಮಂಕೇಳ್ದುನಂತಸಂ
ದಳೆದುನ್ನಪನಧ್ವರದಕಾರ್ಯಮಂನಾದ
ವೆಳಗಾಳಿಸಿಪವನಜಪ್ಪಥ್ಥಜಮೆಘನಾದರಂಚುದುರೆಯಂತಹುದೆಂದುಬೆಸಸಿ॥

ಬಳಿಕಾಳಗವನಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಹಿತ
ನೃಪಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾ ಮಗಧನಾಳ್ಗಳಿಸಿದ
ಮಹಿಪಾಲದೊಳ್ಪವಡಿಸಿದನಂತೆಗಂತೋರಿತನಸೂತನೆಸ್ಕೆ ॥ ॥ ೬೪ ॥
ಮೂಡದೆಸೆಯೊಳ್ಕೆಂಪು ಮೋರೆಯೆ ತಾರಕಿವರಿಯೆ
ಕೂಡೆ ತಂಗಾಳಿಮುಂಬರಿಯೆ ಕಮಲಂ ಬಿರಿಯೆ
ಪಾಡುವೆಳದುಂಬಿಗಳ್ಕರೆಯೆ ಚಕ್ರಂ ನೆರೆಯೆ ಪ್ರಿಯತೆಯನೊಂದು ಮುರಿಯೆ ॥
ಬೀಡುಗಳಿಂದಶ್ರೀತಲೆಯವಾಳ್ಗೆಯಮಿತ್ರ
ಲೋಡಮಡೊನೊಡಿದವೆನೆಂದು ಮಾರ್ಜಲದ
ಕಾಡುಗಲ್ಲಂ ಪುತ್ತುವವೊಲಿರ್ದನಾ ಪುತ್ತಿಕೆಯೊಳ್ ಚಿತ್ರನಾದಿತ್ಯನು ॥ ॥ ೬೫ ॥
ಇಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವರಂ ಕೃಪೆಯೊಳ್ಪ್ರೈ
ತಂದು ಸಂಸುತ ವಾಜಿಮೇಧಮಂ ಮಾಡು ನೀ
ನೆಂದು ನೇಮಿಸಲೆ ತತ್ಕಾದನೆ ಗರುಡಧ್ವಜಂ ತಾನೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಾ ॥
ಬಂದು ಮೈದೋರಲೇಕೆ ದುತಂ ನಶ್ವಾಗ್ರವದು
ವೊಂದುಗೂಡುವ ಕಾಲಮೆಂಬ ಪಾರ್ಥದೊಳರಸ
ನಂದು ಸಭಾಂಗಲನೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಪೂವಡಿಸಿದನೋಲಗಂಗೊಳ್ಳುತಾ ॥ ॥ ೬೬ ॥
ಆವೇಳೆಯೊಳ್ಪವನಜಂ ಬಂದು ಭೂಪನ ಪ
ದಾವರೆಯೊಳೆರಗಿ ಪಯಣಕೆ ಬೆಸಂಬಡೆದರಸು
ಗಾವಲಂ ಫಲುಗುಣನೊಳಿರಿಸಿ ಹೈಡಿಂಬಿಯಂ ಬರಿಸಿ ಕರ್ಣಜನಂ ಕರಸಿ ॥
ಆವೀರರ್ವೆರಸಿ ಬೆರಸಿ ರಥಮಂ ತರಿಸಿ
ದೇವಮಗಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂ ಪೂಜಿಸುಪಚರಿಸಿ ಬಿರು
ದಾವಳಿಯ ಪಾಠಕರ ಗಡಣದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯನು ॥ ॥ ೬೭ ॥
ದ್ವಿತೀಯಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೬೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ

೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಂ ಪೊರ್ಮಟ್ಟು ಭದ್ರಾವತಿಯ
ವಿಸ್ತಾರಮಂ ತೋರ್ದಂ ಸಮೀಪದಗಿರಿಯ
ಮಸ್ತಕದೊಳಿರ್ದನಿಲಸಂಭವಂ ಕರ್ಣತನಯಂಗೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ॥

ಪದ್ಯಂ.

ಶ್ರೀವಧೂರಮಣ ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ಕ
ಥಾವಿಸ್ತಾರವನಿಂತು ಪಯಣಗತಿಯಿಂದತ್ತ
ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಭೀಮಂ ಪೋಗ್ದನಿಲಜ ವೃಷಧ್ವಜ ಘಟೋತ್ಕಚ ಸಮೇತಮಜರಾ ॥
ಆವಗಂ ನಿರ್ಮಲಶ್ರೀರಾಮ
ತ್ರುವಗಪ್ರಣತವನಮಾಲಾನುಕೂಲಿತಾ
ನಾವಗಂ ಮನ್ನಿರ್ಧ್ವವಶಾಕಾರಯೊಳಾನೆಂಬವೆಂ ಬಂದಿಸಿದನು ॥ ॥ ೧ ॥

ಯೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪರಿಮಳೋದ್ಗಾರಿಯಿಂದಸೆರೆಯಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕುಸುಮದಾಗರದಿಂದಸರದಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ರತ್ನಮಯದಿಣ್ಣೆಯಿಂದವೇದಿಯಿಂದಮ್ರಾಶಿಸ್ಫಟಿಕಶೈಲದಿಂದಾ॥
ಯೆಲ್ಲಿಯುಂ ಸುಭವಗಾಢವ್ರಜದಿಂದಾಗಳದಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಸ್ತೂರಿಯಮೃಗದಿಂದಬ್ಬಗದಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪಾರಿಜಾತವನದಿಂದಜನದಿಂದಾನಾದಮೋದಮೆರೆದುದು॥ ॥೨॥
ಅಂಚೆವಿಂಡಾಡುವಶುಕಂ ಕಾಕಂಗಳೊಳ್ವಿಳಸಿತವ
ಕಂಚಿಸುಗ್ಗಿಯದನಾಗನಾಗಗಳ್ಬಳ್ಳಿವಿದಿದು
ಸಂಚರಿಸುವೆಳೆದುಂಬಿದುಂಬಿಗಳ್ಬಿಡುಯಕಿಂಪಿನಿಸುಡುಚ್ಛೇಲಗಳ್ಗಳ್॥
ಕೊಂಚೆಪೆರಗಿಸದಲತೆಲತೆಗಳ್ದುರವಿತ್ತು
ನಿಂಚಿಗುರದಮಾವುಮಾವುಗಳ್ಚಂದಗ
ಮಿಂಚುವಬನಂಬನಂಗಳ್ಗಂಬಳ್ಸಮಾನ್ಯಲ್ಲದೆಮೆಯಿಲ್ಲಿಗೆಯೊಳ್॥ ॥೩॥
ಬೆಳೆಯದಮೊಲಂಗಳಂಬೆಳ್ದಾವರೆಗಳ
ದಣಿಯದಕಾಳಂಗಳಂಮಣಿಶಿಲಾಕೋಟಿಯಿಂ
ಮೊಳೆಯದವಲಂಗಳಂತರುಣಾರುಣಪ್ರಭಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂನಸುವಂತಿರೆ॥
ತಳೆಯದಬನಂಗಳಂಕವಿಯೊಳ್ಪದವಾಸರಂ
ಕಳೆಯದಸ್ಥಾನಂಗಳಂಮನಕನವರತಸುಖಂ
ಮೊಳೆಯದಜನಂಗಳಂಮುಗ್ಧರಸಲಾಂಛನಾಮಹಾಮಂಡಲದೊಳ್॥ ॥೪॥
ಉರ್ವಶಿಯಶಾಲಿಗಳ್ಮಾತ್ರನಿಗೆನಷ್ಟದಿಂಮು
ಗುರ್ವಿಗಳ್ವಿಂದಮಗಳ್ನಲಿಯುಂದಮಾಮರಯ
ಕಿರ್ಬಿಡೊಡಿರದೆಬಂದಳ್ಕಿಮಗುಳ್ವುಷ್ಪೋಲ್ಲುಲಮಂಗಳ್ಪುಲದೊಳ್॥
ಕಾರ್ನಿರ್ಗಲ್ಪಿಸಿನಿಸ್ಪುರಬೆಳ್ದರಸದಾಳ್
ಗರ್ವಿಗಳ್ಮೊಗಗಳ್ಪಸುರುವೊಗರಾಗಸಿ
ಪರ್ವತಿಪ್ಪಾನಾಡೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂದಾರಗರಕಲ್ಪಕೊತುಕಮಾಗಲು॥ ॥೫॥
ತಂಬೆಲರ್ಸೊಗಸುಂಗೆತಳೆದುವಂತೆತಳೆ
ದಂಬುಜದಪರಿಮಳಕಿಕ್ಕಿರವನೊಲವಂತೆಮರ
ದುಂಬಿಗಳ್ಗಾನಕ್ಕೆಕಾರ್ಗನೊಲದಾಮವಂತೊಯ್ಯ್ಯನೊಲದಾಮವಾ॥
ಮೊಂಬುಂಗಾಮಿಸಿವರ್ಗಮ್ಯಸ್ತ್ರೀಯಪರಿಚರ್ಯೆ
ಮಂಬಿಡದೆಮಾಸ್ತ್ರೀಕರಡಿಯರಿನತ್ತಿರನಿಪ
ರುಂಬಮಂಸೊಸವರೆಂದಲ್ಲಿರ್ಪಮಿಮರಿಯರ್ಕ್ಷಗರ್ನಡಿಗೆಮಿಪರಿಗೆ॥ ॥೬॥
ಪಾತ್ರನೆಯೊಳ್ಗಂಡಿಬದಾಗುವಿಂದನಕುಲೆಯ
ಕಳ್ತ್ತೆಯಲಾಮಸ್ತ್ರೀಮತಿಗಬ್ಬದರದಾಳೆಗೆ
ಕೆಲ್ಲದೆಮೇಲುದಜಾರೆತಾಸ್ಪರ್ಶಮೊಂಗಾಡಮೊಲೆಯನಂಬುಜದಮುಕುಳಮೆಂದು॥

ಸೋಲ್ತಿರಗಿ ತರುತರುಗಿಬರುತರ್ಪ ತುಂಬಿಗಳ
ಸಾಲ್ಗಿವಿಜಗರಿಯಂ ಬಿಗಿಸಿದತಿಮೋಹಜಿಯಂ
ಮೇಲ್ವುಸಲಿಕರಂ ಗಾಳಿಸು ಕಮರ್ದಿಪ್ಪಮಾತಳ್ದಮೊಳ್ಗೆಸೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನಾ॥ ೭॥
ಶಾಲಿಗಳ್ಶೈಗಂಪಮೊಲಗಾವಮಾಮರಿಯ
ಶೋಭಿಗಳ್ಮೈಗಂಪನತತಚುಸುಮಿತತರುಲ
ತಾಳಿಗಳ್ಮಾಗಂಪತಿಳಿಗೊಳ್ದಮೊಗಲರ್ದಮೊಜ್ಜೆಮೊಂದಾವರಿಗಳಾ॥
ಧೂಳಿಗಳ್ತವಿಗಂಪನಂದಮಿಂದಪ್ಪೆರ್ದಂ
ಗಾಳಿಗಳ್ಬಳ್ಗಂಪನರಿಯಲಾದನಿಸುಳಿವಡಂ
ಗಾಳಿಗಳ್ಕಡುಗಂಪನೇವಿಸುತಪಥಿಕರಾಸಪ್ರಿಯರಾದಾಮೊಳ್ಗಾ॥ ೮॥
ಬಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಯೊಳ್ಗೆಲ್ಲಿಯುಡುಳ್ವರಿಸಿದರ
ವಳ್ಳಿಗೆಯ ಸುದನಂಗಳಂದಬಾಗಿಲ್ಲಿಮೋರ
ಮಳ್ಳಕಲಶಮನೆತ್ತಿ ನೀರೆರೆವರಾಮನಿಯರುರುಬಾಹುಮೂಲದೆಡೆಗೆ॥
ದಿಟ್ಟಿವರಿವರಿದುಮೊಗಮೊಗ್ಗೆಡೆಬಿಸರಸಕ
ವಳ್ಳಜಲಧಾರೆಮೊರೆಸೂಸಿ ಬಯಲಿಗೆ ಬಾಯ
ಬಿಟ್ಟುನಗಸುವರಲ್ಲಿಕ್ಷೆಯಿಂದಬಂದಪಥಿಕರ್ಗಾಬಾಳೆಯರನಾ॥ ೯॥
ಸ್ವಾದಪ್ಪುಷ್ಪಶ್ರೀತ್ವಮಾಮೋದಮೊಂದಿಸೊಗ
ಸಾದಲಲಿತಾಂಗಿಯರರತಳದವಿಮಲಕಲ
ಕೋದರವನೊಲಿದಿಂಬುತಿಡೊರ್ದಿಂ ಮನದಣಿಯದಪ್ಪುಗಗಳ್ಮಿಂಗಳಾ॥
ಮಾದಳರಬಳವಡೆಂದುತಿಯಸವಿಗೆಳವಗೆಯೊ
ಳಾದರವಸಂಗಡಿಯನಿಚ್ಚಳಿಸಿಬೀರಪ
ಯೋಧರಕ್ಷುಖವನಪ್ಪುವತಂಬಿಗೆಸಿವಮ್ಮೆಗಂಬಂಗೆಬಯಬಬಯಸಿ॥ ೧೦॥
ತಳಿರಡಿಯೊಳ್ದಮಾವಿನತಾರತನಿವಂಗ
ಗಳರಮ್ಯಂರಧೂದಿರಪಮೊಸರಸೋರ್ವಂತಿಪಿಂ
ಗಳರಕತಳದಮೊಂಗಳಸದಂಜುಳಯೊಳ್ಗುಬೆರಳ್ತಿಗದುನಿರಂಬಿದಪ್ಪೆ॥
ಉಳ್ಳಿತ್ಪಟಂಪರತನುಧಾಯೆಯುರಕೆಂಬದಿದ
ಜಳಧಾರೆಗಂಗಾಳಿಸು ತಿಮರ್ದಿಪ್ಪತಮಂ
ಗಳನಾಂತುಬಂದಪಥಿಕರ್ಬ್ರಿಂಬುವಸುಮಯಮೊಗ್ಗೆಮಾಶಾಲಿಗಳ್ಗಾ॥ ೧೧॥
ಲಲಿತಕರತಳದಮೊಲ್ಬುದವಚ್ಚಲ್ವಾತಂತಕ್ಕಾತ್ತ
ಕಲಶಮಾಸ್ಸಿಂದುಮಂದಲಯುಬಿಗಾನಪ್ಪನಿ
ಮ್ರಿಲಬಲಮಿತೆಂಬಂದದಿಂಸೊಗಯಿಸುವಶೀತಾಂಬುಧಾರೆಯನಿಂಬುತಾ॥
ಲಲನೆಯರಶಾಮುಲಾವಯವಲಾವಣ್ಯಮಂ
ಸಲೆಕಂಡುಮೆಚ್ಚಿಮನಸ್ಸುಗಿದಾನಂದದಿಂ
ತಲೆದೂಗುವಪಥಿಕರಾನಿರ್ಗೆಡೆವನಿವದಿಂದಲಾಜನಪದಡೊಳ್ಗಾ॥ ೧೨॥

ಯೆಂತಾಸ್ಥಾನೊಚೆಲ್ವುಭಾಧೇಶಮೆಂದುನಲ
ವಾಂತುಮಂತ್ರೈವುತಿಕೆಂದುರವರಾಮರ
ಪ್ರಾಂತದೊಳ್ಪುಂಸೆಸೈಥನೆಯರಂಬರಿಬವರೆಕಲಪ್ರಧಿಯಿಂದಾ॥
ಸ್ಥಾಂತಸುಭ್ರಮಂಪದೆವಬೊರನಾರಿಯರವಿ
ಶ್ರಾಂತಿಗಮರಿದರಂನವಾಬರಿಗಳಿಂದರಶಿ
ಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಕಂದರಂಗಳಿಂದತಿಮನೋಹರಮಾದಗರಿಯೊಂದನು॥ ॥೧೩॥
ಲೋಗರಿಯಮುತ್ತಕವನದುರಲ್ಪುದರಮಾರ್ಗ
ಭಾಗದೊಳ್ಗರವಭ್ರಾವತಿಯಸಿರಿಗೆತಲೆ
ದೂಗುತಪ್ಪಕಾರದರಂನಧಿದನೆಲೆಪ್ಪಘಕೆಸುನೋಧಿಪ್ಪೆಕಾತುರವನು॥
ಯುಗಳಿನರರಮಹಲಲನೆಗಾಪ್ಪುಬ್ಬ
ಮಾಗಮಣಿವತ್ತಿಲುಂಗಗನದೆಡೆಗೆಪ್ರಬಹು
ಯಾಗಧೂಮಂಗಳಿಂಬಾಲಾಲಿನಾಳಕಾವಳಿಯಡೆಬ್ಬಿನಿಂದಾ॥ ॥೧೪॥
ಯೆನಸುಜನಮಿದೊರೆದಿತ್ರಿದಶಜನಕಾವಾನ
ಮೆನಸುದಮರಾವತಿಯಬ್ಬುಗಾಂಮಾಜಗಮೊ
ಳೆನಸುಜಸುವದಿದಾರಿದಂಗುಪ್ಪುಕಾಪ್ಪುದಮೆನಮದಳಕಾಮರಂತಿಳವಡೆ॥
ಯೆನಸುಜನಮರಲೆನಸುಜನವಡಿಯಲದರಿಂದ
ತನಗನಿಸುಪುಂದಿಲ್ಲಮೆಂಬವೆಂಬಿಂದಮರ
ವನಿತೆಗಹಾಗಹಾಬನನುವಂತೆಸೆವಸಾಧಂಗಳಮರಳಿಯಂನೋಡೆಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಶೈತಾಪ್ರಕಿಬ್ಬಾರದೊಳ್ಗಂಗಾಳಸುವುಜ್ಜುಲ
ಜ್ವಾಲಿಲ್ಗತಿಯೊಮೆಗ್ಲಲ್ಲಿತರುಪ್ರಜಿ
ಮಾತಮೊದ್ದುನಮಿಲೆಮೊಳೆವನಾದಾಮನಿಯೊಳಿವನಮುಪ್ರಕಮೊಳೆಸೆವಾ॥
ಶಿಳಾಂಗುಲೆಪ್ಪಿಯೊಬಗೆವದಿನಗರದವಿ
ಸಾತನಪ್ರಸಾದದಳಪ್ರಮೊಳ್ಪುಳವಂಬು
ಜಾತನಯನೆಯರತನುವಲ್ಲರಿಯಕಾಂತಿಯೊಳಸೆಸುತನೋಡೆಂದನು॥ ॥೧೬॥
ನಳನಳಬತರುಗಾತೆಯಸೊಂಮುವೆತ್ತರುಗಾತೆಯ
ತಳಿರಿಡಿದತಾಳರಗಾದಜಲ್ಲುನಾಂತೋಳರಗಾದ
ತೊಳಮಕಲರದನುಡಿಯನಾಲ್ದಳದನಾಲಬಿಗುರಿಚಮರಿಯಾ॥
ಜಲಿತಲಿಲಾಪ್ಪುದುಬತಾಕಿಗಳಲಾಪ್ಪುದವ
ವಳಮುತ್ತುಗಳಗೊಂಚಲ್ಗಳೊತ್ತುಗಳಗಾಂ
ದಳದಬಗೆಕಂಗಳಿಂಡಗೆಕಾತುಕಂಗಳಿಂಡಿಡಗಳೊಳಸೆಜಮಳ್ವಾ॥ ॥೧೭॥
ಫೊತ್ತರಿಬಿದುಂನತಪ್ರಸಾದದಬಲೆಯರ
ವ್ರತ್ತವದನದನುಮಂದಸ್ಮಿತಚಂದ್ರಿಕೆಯೊ
ಳುತ್ತುಂಗದೀಪಾಲಯ[illegible]ಗೋಮರದಮಾಳಿಕೆದಕಲಶದೆಳೆಬಿಲಾಳರ॥

ಕತ್ತಲೆ ಪರಿವುದಲ್ಲದಿನಕರನೊಳ್ಕೈಗೆ
ಮತ್ತೆ ಸೊಮಾದಪುದೆ ಶರಗಂಗೈದುವಡೆ
ಪುತ್ರಬಲಮನಿಲಜಂ ಘಟಿಸನೇ ದಿಕ್ಪಟಕಯದಗ್ಗಳನೊಳ್ವಿಭುತ್ವದಯನು॥ ॥೧೮॥
ಕುಶಿಮಪಲಶಾಲದಮಂ ಶಾತಾಕೃತೊಳಗದ್ದು
ಪ್ಲುತಯತ್ರದಯಾನಂಗೆ ಬಂದನೋ ಬಿಡೆದೊದಿಶಾ
ಗಾಳಿಶಾಪ್ನದಿ ಸುರದಗೃಹಾಸಮಿದನಜಂ ಬಲ್ಲನೋ ಕೈಕ್ಲೈನಿಂದು॥
ಬಿಸಜಸಂಭವನಸುತನಿಂ ತಿಳಿಯಸುಗದ್ದು
ಭುಸಿಬೆಕೃದಷ್ಠಗಿ ಬಿತಿಯಮಗಿ ವಿಡೆಯಸಾವಿದ
ಲಿಸವು ದಾಗಸುದೊಳು ಸೊಗಳಿಶಾ ಬೆಯರಂನದಿನಿಗಳ್ಲದಿಸಿ ಯೊಳು॥ ॥೧೯॥
ಬಿಯುಪಾಸಂಬರಯಿ ಧರೆಸುರಳ್ಕಿ ಬಿಡದು
ಪಾಯಮಿಂನೇ ನಿಂದುನವರತ್ನ ಬಿಚಿತ್ರಮ
ನೇಯಬಂಜನಮ ಯೊಳ್ನಸಿಕ್ಕಹುಹ್ಯಶಾಗೊತ್ತಗಾಂದಲ್ಲಕ್ಕಿಗೆ॥
ದಾಯಮಿಗೆನಿಲಿಸಿದರೊಪ್ಪೆ ಬರಶೇಂಮದೊ
ಪ್ರಾಯಮಾಸಾಲಯಂಗೃಸಿಸಲ್ಗ್ಹಾರಮ
ಗಾಯಮಾನದಿಕನೆಸಿನಯನೊ ಬಿಸುರದಮುನಿಲಬೃಲಿಯಸಾಲ್ಕಗಾ॥ ॥೨೦॥
ಮೇಲೆನಿಷ್ಟಾಪರವದಿನಮಗಿ ಯಮಗಿರಥದ
ಭೂಲಿಗೃಸೆ ಮಿಗೃಮೊಳ್ಲು ಗದಗಾದೆಯಿದ್ದ
ಸಾಲಹಿಸಾಂಗಾ ಬಿಡಿನಿಗಾನಿಗಬಂದೇಕ್ಲೃ ಭಳ್ಲಿಗಳ್ಲಿಗೆನೆಸ್ತಿದೊಳು॥
ಸ್ಥೂಲದಂಡಾಸ್ತ್ರಿ ಯಸಾಂತಪೋಭ್ರಾಸಾರ
ಜಾಲಮಂ ಬಿದಾಸ್ಸೆಸಾದಂಡಿಂನಗಿ ಯಸ್ಸೆಗ
ಭಾಲಿಗಷ್ಟಿಯಗನಸೊಸಿ ಜಿದೆನಯನೊ ಬಿನಗರದಿ ಭ್ಲೈಸಿಯೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಯಾನಗರದಧುಶಂಸಿದಿ ಯೊಳ್ಳಾದಗಬೊಳ್ಲು
ಮಾನವಗ್ಗೆದಿಸೊಪ್ಪಂ ಬಿಷ್ಟಲಿಂದೊಂಮೆ
ತಾನೃಪದಿ ವತೆಯ ಬೀಡಿಕಾಂ ಡಿಡೊಳ್ಡುಬರಸ್ಸೆಸಾದಬಾದನೇ॥
ಸಾಸುರಾಗದೊಳು ಬೃಪಸಾರುಡಿಗೆಯಿಸಿಧರ
ಮಾನಿನಿಯಮೊಗದಾವರಿಯ ಮುಸುಕಾಂಡಮಾನ
ದೀನಪುತ್ರಪಬಗಳ್ನಿನಗರಮಂ ಬಳಿಸಿದುದುವಸಂಗಧ್ರೈರದುಲಾ॥ ॥೨೨॥
ಶ್ರೀಪದಗಂಮುಷ್ಟಿಗಿ ಯುಶಾಗಸ್ಸೆನಿಕ್ಕಿಯಲ
ತಾವಧಗಬವರಂಸೊ ಭಶೇ ಬಿಗಾರದಿಂದುರ
ಜೀವಮಿತ್ರಂ ತಂಸನಿಮಲ್ಲಲಿಶರಂಗಧಂಮೊ ವಿಗದಸಿಂಬಂದಿರೆ॥
ಶ್ರೀಪಿಡಿಯೊಳುಂ ಘಿಪ್ರಪಿ ಕ್ಕೆನಿಸಿ ನವಿಧೃ
ಮಾವಬಿಯ ನಿಬಿಡಸತ್ರ ಘಾಯೊಗೃಸೊಂಮ
ದೀವದಾಗಾಮಂಗಳಿಂದು ಮಿಮುರಜನಗಿಂ ವಿಲಾಸಮನೇವಪ್ಯೊ॥ ॥೨೩॥

ನಿಚ್ಚಳದೊಳೆಸೆವತಿಭರಾಧರಸಲಾಮಿಬಿಶ
ದಚ್ಛಾರಭೂಧರಚೆಲ್ಲಾಡಿಸಲಿಮದಂ
ಪೆಚ್ಚಿತಗುಳತೆಯವಗಾಡಾಮಿಮಠಭುಂಬಿಗರ ಬಗಸಂಹಾಡಿಸಾಂಡಿ ಬಳದೊಳು॥
ನಿಚ್ಚಳಿಕೆವೇಳರಿಂಬಳೆಬಾಸ್ಕರನಿತಾನಿತಂ
ನಿಚ್ಚೆಯಿಂ ಶಾಸುತಿದೆತಾಳಿಹಾಲಗವಿರಹಾಗ
ಕ್ಕಿಚ್ಚರದೊಳ್ಪೆತ್ತಲಂಸೂಯ್ಯಲಿಯುವಂತೆಸುಸುಳಿವೆಸಾನಲಿಗಳು॥ ॥೨೪॥
ಮಿಗೆಮುತ್ತಿಮೊಗೆವಸುಂಬಿಗರಿಂದ್ರೂಗಿಯನೆ
ಮುಗಿಲೆಂದುಸುಬ್ಬವಗಾಗಿಬಿಡದೆನಡೆಲ
ತೆಗರಸುಮಿಗಾವಗಸುಗ್ಗಾಗರವೆಸುಂಬೆಂದುಸುಗಯಸುವಸುಗಿರುಂದಾ॥
ಸೆಗಸುವಮಾಸರಂದಬಿಂದುಗರಲೆಮಗಿಗರಿಂ
ದೊಗೆವಸಂತಸದೊಳ್ವಗಮ್ಯದೆಸುಗಾವಸೂ
ಸೆಗರಬಗಸಂಗರಂಮಾಗವಿಸಗಪ್ಪಿಸುಗಪಗಲೊಸವಲದೆದೆಯಗಿಗಳು॥ ॥೨೫॥
ಸೂಗಗಸುಗಗವಿಷ್ಣುದಿಗ್ಗೆಯಮೊಲೆಸಂ
ಸೊಗಗ್ಗಾಂಸದಿಯಲದರದಮಿಜ್ಜೆವತ್ತಿನಾ
ಲಾಸರಚ್ಚುವುಬಸವವರಸಾಗಗ್ಗಾಗದಂತೆಮನ್ನದ್ಗಂಬರದರಿಬಿದಾ॥
ನಾಗರದಯತ್ತಿರ್ಪ್ಪಗರೆಂಬಂದದಿಂ
ದಾಗತಮಠಲಗಾವಯೊಗಮಂಸ್ವದಂಜಿ
ಬೆಗದಿಂ ತಾದಿವಂತೆಮೊರ್ಪ್ಪುರತಗ್ರಿವಸಾನರಗರಂಸೊನೆದಿಂದವಸೂ॥ ॥೨೬॥
ವಸುಗಬ್ಬಸಂಧಿಸಿದವರ್ದೊಂಬಾಗಿಗರ
ಸುಸುಬಗಬ್ಬವಸ್ಸೆಗರಮಲ್ಲಂಜಿರಿಯ
ಸುಸುಮಂಗಗ್ಗಾಂತಮಪ್ಪುಂಜಲಿಗರೊಂದಿಕ್ಕೆರದಮೆನರ್ನಿಗರ್ಬಂದಾ॥
ಯೆಸೆವತೆಂದೆಂಗಾಯ್ಲುಗ್ರಾಂದಾಂದವೆದಿಯೊತ್ತ
ಲಾಸರಸೂವೆಗಿವಿಗಳ್ಗಿಷ್ಟೆಂಗರಾಗಿಸಂ
ಬಿಸುವಬವದೆವಿಗ್ರಾಸೂದೆವಡಿಯವಚ್ಚಿಸುವ್ರೊಲಿದೆಬವರಸೊನೆದಿಂದಸೂ॥ ॥೨೭॥
ಸಸುಗಸಲ್ಲವಪಸ್ಸುರದಿಂದೆಸರದಿಂ
ಸ್ಫುರದ್ವವಸಲಶಿಖೆಳ್ಗಳ್ಳುರದರಸರದಿಂ
ಸುಜವಸಗದೊಂಗಲಗಸ್ಸುರದಿಂಸ್ಪುರದಿಂಸಲ್ಲಾಪಸಿಗರಬಗಸೆ॥
ಮೊಗರಿವಸಂಬಸಗಿಸುಗಿಂಗರದಿಂತೊಗರದಿಂ
ಸಗಸಸ್ತುಮಗಸವಲಗ್ಗಸರದಿಂತೆಗರದಿಂ
ಸಗಮೆಸವೃತಿಪ್ಪುಸಗಸಾರದಿಂಅಗರದರದೆಲ್ಲಿಯಾಗಸಂದವಸೊಳು॥ ॥೨೮॥
ಯಿಗಮಂತೆಸೂಸರಂಬಿದದಪ್ಪುಸಾಂದೊಂದೊ
ದೊಗಮಿಯುಂನಿಲಿಗಿಯನೆಬಗದೊಗರಗಾಪ್ಪ
ವಗಮೊಗಿಗರವೆಂದುಪ್ಪುಗಾಂತಮಂತೊಗರಿಪ್ಪಗಾಗಸುವಸೂವವರ್ಗೆ॥

ತಂಮಿಂದವನ್ನುಗಳುಪಡೆಯಲ್ಕೆಸಂಯೋಗ
ಮಂಮಾಳ್ಳ್ವೋಳ್ಗವಲ್ಲಿಗಳ್ಳುಲಭಾರ
ದಿಂಮೆರೆವಮಾಂಗಷ್ಷಂಗಳಿಂಪಷಶಿಂಡಾಳುಸುತಿವೆನೋಡೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಭೂಮಾತಳುವಭ್ರಾಗಸಂಚುಲಶಿಬಹುವಿಧಸುಗಂ
ಧಾತಿಶಯಸೌಖ್ಯದಿಂನೆರೆದಳ್ಗಿಸಿಬಳಿಶಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಂತಳೆದಮಲಭ್ರಾಗಿಚಯಶಾಂದುಬಗೆಬಗೆಯಶಂಬಿನಸೊಗಸನು॥
ಯೇತಮಗಾಸದಿಬಿಡುವುದೀಬನವುತಾನೆಂಬ
ರೀತಿಯಿಂಬೆಳ್ಳಿಶವಮುಡಿವಾಳಮಿರಲಿಳಿ
ವ್ರಾತಮರಿಯದೆತಿರುಗುತಿವೆನಿಧಾನವನಭ್ರಾಗ್ಯಂಶಾಗಾಡಿಪ್ಪಂತಿರೆ॥ ॥೩೦॥
ಕುಡ್ಡಾಲಹಾತಿಯನುರಿತಾಶ್ಲಿಂಮನಿಂನಿಗಂ
ಮುದ್ದುಗ್ರಿದೀವಸುಧೆಬೆಳಸಿವಳೆಂಡುತುರು
ಗಡ್ಡತನವಳ್ಳಿಳಂದೆಸಿವಪೇಗಾಳ್ನಿಗಳಂನಲಿಸಮಳ್ಸಿಲಾದಹಿಳ್ಳಿ॥
ಯೆಡ್ಡಾಡೆಬಾಗದವ್ರೀನದಳಾಗಳ್ಳುಗಾಗಿನ
ಶಿಡ್ಡಾಸರೆಮರದುಮುಡುಷ್ಟುಷ್ಷಿಮಂಮಾಡಿದರ
ಸದ್ಧಾಮಗುಣಮುಗ್ಧಜಿವಿಗಳುಮಜನೋಧೆಂದನಾಲ್ವವನಭೂನು॥ ॥೩೧॥
ಕಮಗೆಂಪೆಸೆವತಳಿರತನೆಂದಮಂಕಲಿಕ.
ನದಿದಮೊನೆಮುಸುಳುಕ್ತಿಂಗಳಿಂಬಾಯ್ದುವಾ
ಮಿಡಿಯಹಾಜಿಪವಳ್ರಮುಷ್ಟಿಯಂಬಿಡುಮಲತೆಗಳಿಕಾನಶಾಬಾತಿಯಿಂದಾ॥
ಬಡಿದುಕಾಗಿತೆಯನಿದುಸರದಬಾಷ್ಟೆಯೊಳಾಳ್ಡು
ಬಿಡದೆಬನದೇವಿಯೋಲಗದೊಳುಶ್ರುವದಿಂದ
ಲಡಿಗಡಿಗೆತೂಗಾಗಾಂದವನಂತೆಸೆವಮಂದಮಾರುತನನೋಡೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಬಕುಳಮಂದಾರಮಾದರಿಕಾಗಿಳಿಕಾರಚಿಂ
ಪಕಶಾವಿದಾರುಪ್ರಿಯಂಗುಕರವೀರಕುರ
ವಕತಿಲಕಸುರಗನಂದ್ಯಾವರ್ತಮೇರುಸೆನ್ವಂತಗೆಶಿರೀಷಮೆಂಬಾ॥
ಸಕಲತರುನಿಚಯಂಗಳಿಂಗಜನವಿವಿಧದಾ
ಯಕರದಮೂಡಿಗೆಗಳಂತೆಸೆವನವಕುಸುಮತತ್ತು
ಬಕದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹಕುಂದಮಾಲತಿಮಲ್ಲಿಕಾದಿಮಾವಲ್ಲಿಗೂಡಿ॥ ॥೩೩॥
ಸಾಲಸಾಲಂಗಳಿಂಬಕುಳಬಕುಳದಿಂದಹಿಂ
ತಾಲತಾಲಂಗಳಿಂಮಾದಲದಲಗಳಿಂತ
ಮಾಲಮಾಲತಿಗಳಿಂಸೌರಂಭ್ರಕಂಭ್ರದಿಂಮಂದಮಂದಾರದಿಂದಾ॥
ಜಾಲಜಾಲಂಗಳಿಂಸುರಹೊಂನೆಹೊಂನೆಗಳಿಂದ
ಹಾಲಹಾಲಾರಿತರುತರುಗಳಿಂಪ್ರಚಯಶಂಕರ
ಲಾಲಲಾಲಿತನವಾಶೋಕದಿಂದಮುಧ್ವದುದ್ಯಾನಮತಿಚೆಲ್ವಿನಿಂಮೆರದುದು॥ ॥೩೪॥

ಬಗೆವಡೆದುಮುಂದಮಾಡಿರ್ದ್ದವದ್ವೀಪ
ದಕ್ಕುದಿಂದಬನದಮೊರವಳ್ಯಯಮೊಗ್ಗಮುಕಂಟ
ಕಂಠ್ಯಾಗಬಂದುಸಂಭ್ರಾವನಿಶ್ರುಭ್ರತಪಿಕಾಂಗೇಬಗೆಗಳ್ವಮೊಳ್ಗಾಡಿ॥
ಬಗೆವಲಿನವಾಯ್ದುಸರ್ವಾಂಗಮುಂಗ್ರಾಮತಾವ
ಭ್ರಗತಮಗದರ್ಶಗಣಮೀಕಿಂಡುಖಾತಸಂ
ಪಗಿಗಳ್ತಿಕುಬಿಗಳ್ಂತೆಸವೃತವೆಮ್ಮೊಡುನರ್ದನಮುರದನಂದನವೊಳ್ಗು॥ ॥೨೪॥
ಮುಡಿವಾಳ್ಗಲಾಮಂಬಗಳ್ಬೆರ್ಗ್ಭಂಬೆರ್ಗ
ಭ್ರಡಿದಗರುಚಂದನಂಗಳ್ಕಾಂಬಿನಿಂಕಾಂಬಿನಿಂ
ತಾಡುಕಿದಚ್ಚಿಸಗ್ಗುಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಗಳ್ಮೂಗಭ್ರಂಮೂಗಳ್ಗಂಡುಗಾಡಿ॥
ಕದುಗಂಮುವಡಿದುದಾಮೂಲಗ್ರಮುಂಬನದ
ನಡುವೆಮುಚ್ಚಿರ್ದ್ದಮಾಮಗಂಗಳ್ಗೆಲ್ಲಾಸೊಂಪಿ
ಡೊಡೆತಂಬೆಲರಿಂಗೆಪರಮಳ್ವನಿಯ್ಯೃದಮಳುಂನಂದನದೊಳ್ಗೊಂಡಿಲ್ಲೆನೆ॥ ॥೨೫॥
ಯಾವನದನಡುನಡುವೆತೊಳ್ತೊಳ್ಗುತಮಾಸ
ಗೋವರವರಡೊಳ್ಗೆದಳ್ದಳ್ದುಬೆಳ್ಬೆಳ್ದಣ
ಜೀವಕುಲರಲರತುಳ್ತುಳ್ದುವಿಡಿವಿಡಿದುಬಂಡನೊಡನೊಡನೆಸವಿದುನವಿದು॥
ಆವಗಮಗಮಗಲದೆಯುಗಯುಗಮಾಗಿಸೆರೆಸೆರದು
ಕಾವನೊಗನೊಗಸಿನಲಿನಲಿದುಮೊರೆಮೊರೆವಸ್ತ್ರಂ
ಗಾವಭ್ರಯಗಾವಭ್ರಯಕಳ್ಕಳ್ಗಂಗಳ್ನೋಡುರವಿತನಯತನಯ॥ ॥೨೬॥
ಸಗ್ಗದಾಗ್ನಿನವಪ್ರಭಾತಿಯಿಂದನಾಗರೆ
ಮುಗ್ಗವಕುಲಾಗ್ರಿಗಳ್ಮರಗ್ನಸಮೂಹಮಿನ
ಅಗ್ನಿನಿಂಪೆರ್ಗ್ದಲನೆಮೊಗ್ಗೆಯಲಿಭ್ರದಕಾಮುಗ್ಗಿಲಬಳ್ಗಂಗಳ್ಗೆವಲು॥
ದಿಗ್ಗಜಮನೆಕಂಗಳ್ಗಾಡವೆನಿಕರಘುತೆಯ
ಮೊಗ್ಗರಂವರಸರೋವರದನಲಿಲವಾನಕ್ಕೆ
ನೆಗ್ಗದಲ್ಲದೆಮಾಗ್ಗಾಡೆಂಬಿನಿಂಮೊಳ್ಗಲಮೊರಮಚ್ಚುಬಂದಮುದೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಶ್ರೀಗಳ್ಮುರುಷಾರ್ಥಮಿಂಕಾಮಿನುವಯಾಚಕಾ
ವಭ್ರಯಂತೆಪೊಳ್ಗಲಿಂದಮೊರಮಚ್ಚುಪರಸಿಯೊ
ಗ್ಗುಗ್ಗುಗುತಿಪ್ಪುಡೆಗಳ್ದಾನಾಕ್ರಿಲಾಘೆಯುಂಬಿಚ್ಚುಭ್ರಕುಲಂತೊಳಗಲು॥
ಕಳ್ಕಭ್ರಪಿನಗುವಸಚ್ಚನರವೋಲ್ಪುರಸವರ
ಮಳ್ದಮಕರಂದಮುಂಗ್ರಾಮತಾವಭ್ರಗೆಮಾಚ
ಡೊಳಿದಿತ್ತುಮೆರವಬೆಗ್ಗಾವರೆಯಬಿಚ್ಚಲಗ್ಗಳ್ಪೆಚ್ಚನೋಡೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಕಾಗಾಳಿದಗ್ರಮಾಲೆಗಳ್ಮರಸಗ್ಗಿಯೊ
ಭ್ರಾಗರ್ಗಡುತೆತ್ತಲುಂನಿಬಿಡಮಪ್ಪುಂದದಿಂ
ವಿಗರ್ಗ್ಡಿಯೆಮೊಳ್ಗಲಪೆರ್ಗಿಲ್ಲಭ್ರಂದಮೊರಮದುವಸುರಸುರಂಗಭ್ರಂದಾ॥

ಊರ್ಗಮರಳುವತೇಜಿಗಳಸಾಲ್ಗಳಮಧ್ಯ
ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಬರ್ಪತೇಜಿಸಂದಣಿಸುತಿರೆನೃಪರೊ
ಭಾರ್ಗವನಸಾಹಸಾಗ್ರಮುಂಟುಮಮಕಾರಗಳ್ಗೆಂತಗುಣನಿಷ್ಠೆಯನು॥ ॥೪೦॥
ಬೇರೆಬೇರಿವರೆಲ್ಲಮಂಕರ್ಣತನಯಂಗೆ
ತೋರುತಿರ್ದಳ್ಪ್ರೀತಿಮನನೆಗಂಬಿಬಿಯಬಿಬಿ
ಸೇರಿದುದುಪ್ರಭಾವತಿಯೊಳುಳ್ಳತೇಜಿಗಳಚಪಲತೆಯಸಾರಂಗತದಾ॥
ಮೀರದಜವಂಗಳಂಕಂಡುಕಾಲ್ತೆಳೆಯ
ಊರದೊಯ್ಯನೆನಡೆವತ್ತೆಸುರ್ದುರೆಯಂಕಂಡು
ನಾರೆಲೆಗಳೆಯಮಹಾಕ್ರೋಧದಿಂದುರಿಯನುಸುಳದಿಮಾಗ್ರನೆಂಬಂತಿರೆ॥ ॥೪೧॥
ಭಾನುಮಧ್ಯಸ್ಥಗತನಾದನುದರೆಗಳೊ
ಳಾನುತ್ತಮಾಶ್ವಮಂಕಂಡುದಿಲ್ಲದರಿಂದ
ಮೇಗಾದಂಮೊರಮಡಿಸರೊಳೊಳಗೊಳಲ್ಲವೋಸಾಕ್ಷಿಗೋಚರಮಾಗದೋ॥
ಯಾನಿಧಾನವನರಿವುದೆಂತುಬೆಮಗೆಲೆಕರ್ಣ
ಸೂನುಪೇಳೆಂದುಚಿಂತಾಸಕ್ತನಾಗಿರವ
ಮಾನಜಂಚಿತ್ತದೊಳ್ಕವಿಮರಂಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಯಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ॥೪೨॥
ತೃತೀಯಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೨೯ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಚದುರೆಪ್ರಭಾವತಿಯೊಳಮಲತರವಾಜಿಯಂ
ಪಿಡಿದುಕಲಿಯಾವನಾಶ್ವನಚಾತುರಂಗಮಂ
ಬಡಿದನವನಲ್ಲಿಕಾಳಗದೊಳೊಂದುಭದ್ರಾವತಿಗೆಭೀಮಂಬಂದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಪ್ರಣಯಕಲಹದೊ
ಳ್ಮನದಕಾಂತೆಯಕುಚಿತವದನಾರವಿಂದದೊ
ಳ್ಮಿನುಗುವೆಳೆನಗೆಯೊರ್ಬಂನೆಗಂಚಿತ್ತದೊಳ್ಮುದವನಾಗಿಸುವಂತೆ॥
ಅನಿಲಸುತನಾಪಯಂಪೊಳಲಪೊರಮಡುವಿನಂ
ಮನದುಬ್ಬೆಗದೊಳ್ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆಕರ್ಣಜಾತನವ
ದನಮಂನೋಡುತನುತಾಪದಿಂತಂನಬಳಿದುಕಾಳುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥
ಉದ್ರೇಕದಿಂಮುನಿವರನೊಳಾಡಿತಪ್ಪುದಗ
ಮುದ್ರೇಕಮೊಂದಚ್ಚುತನೊಳಾಡಿಲೋಕ್ಯತದ್ವೈ
ವದ್ರೋಹಮೊಂದರಸನವನರಸ್ಯಾದಗದತ್ತಾಮಿದ್ರೋಹಮೈದೆಮಾರು॥
ಮದ್ರುಚಿತವೀರಶ್ರುತಿಜ್ಞೆನೈಸೂದದಾ
ಪ್ಪದ್ರೋಹಮದುವೆನಾತ್ಸಿದರಸಂಗದಕೆಧ
ರ್ಮದ್ರೋಹಮೈದಾನದಿಕ್ಷುದಿತನಗತ್ವಮಂಕಂಡುಕಾಂಡೊಯ್ಯುದಿರಲು॥ ॥೨॥

ಪುಸಿದನೆ ಬಯಲ್ಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪುಸಿದೊ
ಡಸುರಾರಿ ಸ್ಥಿರಬಲನೆ ಸ್ಥಿರಬಲದೊಡೊಳ್ಳಿತೆಂ
ದುಸುರುವ ವಿಶೇಷವುಂಟಲ್ಲಸುರಿಂದೆ ದಭಾಗ್ಯನಲ್ಲಮಾವರನಭಾಗ್ಯನಾದೆ॥
ಮಸುಳಿಸುದೆಶೆಶಿಸುಲಂ ಮಸುಳಿಸದೊ ದಕ್ಷಸುದೆ
ವಸುಧೆಯದ್ದುದೆ ತಂನನುದಿ ಬಂಜೆಯಪ್ಪುದಿದು
ಪೊಸತದೇಂ ಪಾಪದಿಂ ಕಾಣದೆಮೊ ತುರಗಮೆಂದನಿಲಜಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೩॥
ಪಾತಕಿಗೆ ನುಡಿದನೊಲ್ವುಳಯಪುದುಪರದಾರ
ಸೂತಕಿಗೆ ನೆವದೆಗಾಳಿಬಯಲಪುದುಸುರ ವಿಪ್ರ
ಘಾತಕಿಗೆ ಸಾಗ್ಬಾದವೆ ಮರೆಯಪುದು ತಪ್ಪುಮಿದು ಜಗದೊಳೆನಗಾವಕ್ಕವದಾ॥
ಜಾತಕಿಲ್ಬಿಷವೊಯ್ಯದ ವಸುಲ ಮಹಾಂಬುನಿಧಿ
ಶೀತಕಿರಣಾಂತಂನ ಶರ್ಕರ ನುಳಿದನೊಪಾಯ
ಮೇತಕೆಂ ತಕಟಕಾಣಿಸದೊ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದನಿಲಜಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೪॥
ತಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂ ಸಲ್ಲಲಿತಮಾದಪಾಯ
ಮಿಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಶದಿಂದ ಮಿಲ್ಲದಿದಿರ್ದೊಡಿಧರಾ
ವಲ್ಲಭನ ರಂಜಿಸುವ ಮೆಲ್ಲದಿಗಳಂ ಕಾಣಬಲ್ಲನೆ ಮುಖ್ಯತಳದೊಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿರ್ದೊಡಾ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಪೊಸ್ಸರಿಸ ತಂ
ದಲ್ಲದೆಂ ನಯಭಾಷೆ ಸಲ್ಲದಿದಕೆಂತೆನುತ
ಫುಲ್ಲಸುವಚಿಂತೆಯಿಂ ನಿಲ್ಲದೆ ವೃಷ್ಣೋದರಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಿರುತಿರ್ದನು॥ ॥೫॥
ಅನಿತರೊಳಗನೇಕಸೇನೆಗಳಸಂನಾಹದಿಂ
ಘನವಾದ್ಯರಭಸದಿಂ ಸೂತರಘೋಷದ್ಯೆಯಿಂ
ದನುಕರಿಸಿದ ಮಲವಸ್ತ್ರಕರ್ಪೂರಗಂಧಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದಾ॥
ವಿನುತಾತಪತ್ರಚಾಮರಂಗಳಿಂದೆದುಬಂದೊ
ಳನುವಾಗವಾಘಯಂ ಬಿಡಿದು ನಡೆತಪ್ಪನ್ನಪ
ತನುಜಾಂದಾಹಯಂ ನೀರ್ಗೆಪೋರಮಧ್ಯುಸ್ಥಮಕ್ಕಮದೊಳೈತರುತಿರ್ದುದು॥ ॥೬॥
ವಿಧುಬಿಂಬದುದಯಮಂ ಕಂಡೊತ್ತರಿಸಪಯೋ
ನಿಧಿ ಮೇರೆವರಿದುಕ್ಕುವಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ
ಸುಧೆಯೆಳ್ವೆಯಂ ಕಂಡು ಮುಳ್ಳಕಂನೆಗಳ್ದುಜಂಭಾರಿಸಂಪ್ರಕ್ರಮಿಸುವಂತೇ॥
ಅಧಿಕಬಲಯುತಾವನಾಶ್ವಾವನಿಪನೈಷಶ್ಟೈ
ವಧುವಿನಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ತೊಪ್ಪುವ ತುರಂಗಮಂ
ಸುಧಯೋಜಿಪಮಾವವಮಾನಜಂ ಕಂಡು ನೆರೆಸುಂಮಾನಸಮಂ ತಾಳ್ದನು॥ ॥೭॥
ಚತುರಪದಗತಿಯ ಸಾರಸ್ವನಿಯವರ್ಣಶೋ
ಭಿತದಲಂಕಾರದ ಸುಲಕ್ಷಣದ ಲಾಲಿತ
ಕೃತಿರಂಜನದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಸಂಚಿತದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಪೊಸತೆನಿಸುವಾ॥

ಸುತಸತ್ವವಿಪ್ರೌಢತರಸುತ್ರಿಬಂಧದಂ
ತತಿಮನೋಹರಮಾದವಾಜಿಯಂ ಕಂಡು ಕೌತು
ಕಿತನಾಗಿನೋಡುತಿರ್ದಂ ಕರಂ ವಿದಗ್ಧನಪ್ಪ ಮಾರುತಿ ಮಹೋತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೮॥
ಮೂಜಗದೊಳೀತುರಂಗಮವೆ ಮೊದಲೆಂದು ವರ
ವಾಜಿಯಂ ನಿಂದಿಸುವ ನಿಜಿಮಸ್ತನನವಧದನ
ರೋಜಯುಗಪ್ಪಸ್ಕಂಗೆ ಮೇಘನಾದಂ ನೀವುನೋಡೆಪ್ಪುದೆಂದನಧಟನಿಂತು॥
ವಾಜಿಯಂ ತಹೆನೆನುತ್ತಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಮಾ
ಯಾಜಾಲಮಂ ಬೀಸಿದಂ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲ
ವ್ಯಾಳನವನಕ್ಷತ್ರಯಬಲಂಕಂಗೆಡುವೊಲರಸಕೆಳೆಯುತ್ತತವನು॥ ॥೯॥
ತುರುಗತೆತೆತ್ತಲುಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಮೇಘ
ಮೆರಸುತಿವೆ ಬಿರಯಬರಸಿದಿಳ್ಗೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ
ಕರೆವುತದೆ ಬರುಗಾಳಿ ಧೂಳ್ಗಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕತ್ತಲೆಗಳಿಳ್ದುಬವೆ॥
ತೆರೆಯಬಾರದು ಕಂಗಳ ಮರೆದು ಕಂಗಾಣ್ಕೆಯೆದೆ
ಸ್ಥಿರಯಬಾರದು ಮಹಾದ್ಭುತಮಿದೆತ್ತಣದೊ ಜಗ
ದೆರೆಯನೇ ಬಲ್ಲನೆನುತಿರ್ದುದಾ ಸೈನಿಕಂ ಪ್ರೌಢಿಂ ಬಿಶ್ರುತಮಾಯೆಗೆ॥ ॥೧೦॥
ಗಗನದೊಳ್ ನಿಳ್ವುತನಿಮಿಷನೊರ್ವನವನ ಮಾ
ಯೆಗೆ ನಿಕಯಂಗೊಂಡು ಕದುವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿವ
ತ್ರಿಗೆ ಪೇಳ್ದುಪವನಾಶ್ವಭಂಗಳು ಬಿಕೆಳ್ದು ಬಿದೊಡೀ ತನಾಂ ಪ್ರತಿಮಸುತನ॥
ಮಗನದ್ದುರಕೆ ಹಯವನೊಯ್ದನೆನೆ ನಲ್ಲವಂ
ಮಗುಳ್ದಂ ಶೋಕಸುರಪತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸೆನಸು
ನಗುವವಂ ದೇವರ್ಕಳಾದನಾದಿಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಗಮಂ ನೋಡುಲು॥ ॥೧೧॥
ಯುತ್ತಲೀಸುದರೆಕಾವಲ್ವಿತಟರಕಂಗಾಣ್ಕೆಬಲು
ಗತ್ತಲೆಗಳಂ ದೂಳ್ಗಳಂ ಗವಿಸುತ್ತಿತಿಯಂ
ಬಿತ್ತಿನಲ ಕಳಿದುವಡಿವಾಳಯಂ ಪಡಿದರಸುಮಸ್ತಕಂ ಬೀಳ್ವಹೊಯ್ಯು॥
ತತ್ತುರಗಮಂ ಕೊಂಡುಬಿಗದನಾಗಸಕೆ ಪರ
ದತ್ತಣಿಂ ದಂಚೆ ಚೆಳ್ಳಾವರೆಯನಥಿಯಿಂ
ಕಿತ್ತುನಪ್ಪಕೆಳ್ಳಂತೆ ಮೇಘನಾದಂ ಪ್ರತಿಮಕರ್ನ್ನಿಜಬಲ್ಗಳಾಗಲು॥ ॥೧೨॥
ರಾಹುತುದುಕದಚಂದ್ರಮಂಡಲವೊಗರುದನು
ವ್ಯಾಘದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮೃತಕಲಶವೊಬ
ಭಾಹಕಂತಾಳ್ಕಬೆಳ್ಳಿಂಬಿನೊಬ್ಬುಳಿಯೊ ಪೋಸತೆನೆ ಘಟೋತ್ಕಚತನುಜನು॥
ಬಾಹುಬಲದಿಂದೆದದನಕ್ಷದೊಳ್ ಕಿಂಕಿದಮ
ಹಾಹಯಂ ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳ್ಯೈದುತಿರೆ ಕುದರೆ
ಗಾಹಿನಚತುರ್ಬಲಂ ಕಂಡುಬಾಯ್ಬಿಡಾದುದ್ಘಾಳಗನೆ ಮುಂಕಾಂಡುದು॥ ॥೧೩॥

ಪಾದಲೇಪಸ್ತಂಭಂ ನೊಂದು ಪದರಿಯಂ
ಶೋಧಿಸುವೆನೆಂನತೇರ್ಕ್ಕೆಂದೆನುತ ಪೊರಯಂಪ
ಗಾಧದಿಂ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೊಯ್ಯದಿರನಬ್ಜಸಖನೆಂಬ ಕಂಕೆಯಿಂದಾ॥
ರೂಢಿಸಿದ ಮಂದಿಗಳ್ಗೆರಡು ಬಂದೆಯ್ದೆಸಿನೆ
ಮಾಡಿದರೊ ಮುತ್ತಿಗೆಯನೆನೆ ಮೇಘನಾದನವಿ
ರ್ಭಾದಿಸಿ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳ್ವಿಯೆತ್ತಿಸಿದವಂ ಸ್ತೈವರಿದನಾಗನದೋಂಸು॥ ॥೧೪॥
ಬಳಿಕಾ ಬಲಂಗಂಡು ದತ್ತಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಮುಂ
ದಳೆವುತಿಹ ಮೇಘನಾದನನೆಲವೊ ಬರಿಪಾಯೆ
ಗಳನೆಸಗಿ ಮೋಸದೊಳ್ ಪುರಗಮಂ ಕಾಂದು ಬಂದಳ್ ಕದದೊಳ್ ನಿಂದನಾ॥
ಉಳುಹುವರೆಯಾವನಾತ್ಮನಸುನ್ರಿತಚರಕಟನಿಂ
ಸಳವನರಿಯದೆ ಬಂದು ಕೆಣಕಿದೆಯೆಲಾ ಜೀವ
ದುಳಿವನಾರೈದು ಕಾಳ್ಗೆನುತಾತನಂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕವಿದೆಸುತಿರ್ದರು॥ ॥೧೫॥
ಬಂತಿರುಗಿನೋಡಿದಂ ಕಂಡನಲ್ಲವೆ ಜೀವ
ಮಂತೆಗದು ಕಾಂದೊಯ್ವ ಕಾಲನಂ ಪೆಣಗಳು
ವಂತಾಯ್ತು ಲಾಂ ಮನಾಹಸಂ ಜಾಗ ಜಾಗೆನುತ ಪೈದಿಂಬಿನದುತಾ॥
ಸಂತತಂ ಕರೆವ ಕಲ್ಪುರೆಗಳಂ ಸ್ತುತ್ತಿಸಿ ಬಲ
ಮ್ನಂತವೆ ಮೊರಲ್ಕ್ಕೆ ಮುಂದಳೆಯಲಾಮು ಯ್ಯುಲು
ರಂತಾಗೆ ಮೊರವಟ್ಟು ದಾನ್ಸುಖನಸ್ಸೈನ್ಯಮಕ್ಕಾಂಹಿ ಗಾಯಗಗಾನೆಯಿಂದಾ॥ ॥೧೬॥
ತಂನೊಳಿರ್ದ ಮಲಹಯರತ್ನಮಂ ಬಂದು ಕಳ
ದಿಂನಪ್ಪ ತಸ್ಕರಕ್ಕಾಯ್ದನೆಂಬ ಕಡುಗೋಪದಿಂ
ಬೆಂನಬಿಡದೆಡ್ಡಗೊಂಗನತಿಧನ್ಯರೆನೆ ಘಟ್ಟಿಸ್ತುಪಚತನುಜನಾ॥
ಮುಂನಮಾಡಿದರಜದೊಯಿನಿಂ ಮದಿಸಿತ್ತಿ
ಯಂನೆಗಳ್ದದೊವೃಂಗಳೆನೆರಾಗಿ ತನ್ನವ
ದಿಂನಡೆವ ಚಾತುರಂಗದ ಬಲದ ಪತ್ತೆಕ್ಕ್ವಮಾಸ್ವರಿತಂ ಬರದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಪಟಹ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ ಭೇರಿಗಳ ಬಹು
ತ್ವಟನಾದ ಮತ್ತಗಜ ಘಂಟೆಯ ಘಂಟಾರವಂ
ಚಟುಲ ವಾಜಿಗಳ ಖುರಪುಟದ ರವತತಿ ಸಂಹಾರ ಸುತಿಪರಥದ ಚಕ್ರಧ್ವನಿ॥
ಲಟಕಟಿಪ ಸಮರದಿಂ ಪಟುರವ ಸುಜನ ಹೊಯ್ಲು ಬಲು
ತ್ರಿಕುರ ಚಾಪಸ್ವನಂ ಪಟುತರದ ಮೊಬ್ಬೆಯಾ
ರ್ಭಟಿಗಳಿಂದಾಕಾಸಂ ಘಟ್ಟಿಸಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಘಟಮಂ ದೊಡೆಯದಿರದೆನೆ॥ ॥೧೮॥
ಯೆತ್ತಿ ಬಪ್ಪ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮೊತ್ತಂಗಳ್ ಕೈತ್ತಲುಂ
ಕತ್ತಲಿನೆ ಪೊತ್ತಮಸ್ಸೆವೆತ್ತ ಬಲ್ಲಿತ್ತಿಗಳ
ಕಿತ್ತ್ರಿಪಟ ರತ್ತ್ರಿಜದಿ ವುತ್ತಿರುತ್ತ ಬೆಳಗಿತ್ತವವು ಮತ್ತೆ ಬಲಕೆ॥

ಸುತ್ತಲುಂ ಕೆತ್ತ ಪೊಂಬುತ್ತಗಜಮೊತ್ತರಿಸಿ
ಮುತ್ತಿನಡೆವುತ್ತಲರಮೊತ್ತಿನಿಲಿಸುತ್ತಿರಲು
ದತ್ತಚಮರೊತ್ಕ್ಷಿತಮರುತ್ತತಿಯೊಳುತ್ತಮಹಿಮೋತ್ತರಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿತು ॥ ೧೯ ॥
ತದೆಯೊಳಿರ್ದಖಿಳಮೇಘಂಗಳಂ ತ್ರಿಭುಯದೊಳ್
ಬಿದಲುಷುದಿಷುದಿಸುತ್ತನದೆವಂದದಿಂದಬಾ
ಳ್ವುದುಮತವಧಿಯಿಲ್ಲಧೃತರುತಿರ್ದ ಯಾವನಾಶ್ವನಪ್ರಿಯಮಂ ನೋಡುತಾ ॥
ಯೆದಕೈಯ್ಯುತುರಗಮಂ ಬದಿಗಳವಡಿಸತಂದ
ಖುಡುಗಮಂ ಜಡಿದನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್
ಗದಗಿಸದೆಶರಿಷುಭಾಷ್ಪಚಸುತಂ ವಸುವನುತಗಗನದೊಳ್ತುರುತಿರ್ದನು ॥ ೨೦ ॥
ದಿಟ್ಟಮಾದುದೆಯತಾವನಾಶ್ವನಿತಾಪತಿಯಬಲ
ಪೆಂಪೈಗರನುಸುನುತಾವೆದೆಯೊಳುಸುದರೆ
ಗಳ್ವನಂ ತೋರುತೋರೆನುತನದೆತಂದುಕೃಷ್ಣದಿಂ ಬಿಯಂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಒಳ್ಳಿತೋವೀರಹಾಯಬಾಗಿರಜೀವದೊಳಾಕೆ
ಯುಳ್ಳೊದೀಸುದುರೆಯಂಬಿಟ್ಟುನಾರಲ್ಲದೊದೆ
ಕಾಳ್ಗಾಮಪೂಣ್ಕಿಯುತತಿಯನೆಂದಂಬರವನಂಬಿನೊಳ್ಪುಂಬಿಸಿದರು ॥ ೨೧ ॥
ನಿಂಮರಾಯನಕೊರೆಯಹಾವಾರದೊಳ್ಪಿವೆ
ದಿಂಮಿದರೊಮತ್ತೆಕೆಲರುಂ ತೊಕಳವಲ್ಲಪಯ
ಮಂ ಮೊಗದಮುಂದೆಕೊಂಡೊಯ್ದೆನಾಳ್ದಿದೆ ಬಿದಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಬರಿದೆ ॥
ಉಂಮಳಿಸಬೇಡನೀವತಿಸಾಹಸಿಗಳಾದ
ದೊಂಮೆಹಂ ವೈಸದಿರ ನಾಕೆಂದು ಮೇಘನಾ
ದಂ ಮಹಾಮಾಯಾನ್ವಿತಯಂಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿದಂ ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ॥ ೨೨ ॥
ಕೊಡೆವಸಿಡಿಲ್ಗರೆವಮಳೆಜಡಿವಕಲ್ಗುಂಡುಧೂ
ಳಿಡುವಬಿರುಗಾಳಿಸಂಗಡಿಪನತ್ತತೆಮೇಲೆ
ಕೆಡುವಗಿರಿತರುಗಳುರೆಕಡಿವವಿವಿಧಾಯುಧಂ ನೆಡುವಶೃಂಗಳು ॥
ಪಡಿವಮುಳಿಸರಡಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುವಮಾತಂಗಳು
ಗುಡಿವಹಾವುಗಳಟ್ಟಿಸುಡುವಕಾಡ್ಕಿಚ್ಚುಳಿಯ
ಸುದದವನಮಾಯೆಯಂ ತಡವಿಲ್ಲಬಲಂ ಪಡಿವದಡುದೇವೆಳ್ಳೆನು ॥ ೨೩ ॥
ಮಾಯದಿಂ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂದುಹಾಯಮಂ ವಿ
ಹಾಯಸಪಥದೊಳಾಯ್ದುಕೃಪ್ಪದಿಂ ಬಿಯಂ ಕಂಡ
ಜೇಯರಂ ಬರದವಿವರಂಗಳಂ ಕೊಸವೆಂಬುನಾವಿರಮಹಾರಥರನು ॥
ಆಯತಾವನಾಶ್ವನ್ಯಪನಟ್ಟಿದೊಡೆ ನನ್ವಿತದೊಳುಸ
ಹಾಯಶೂರನಮಾರ್ಗಮಂ ಕಟ್ಟಿನಿಲ್ಲುಸುಳ
ಸಾಯದಿಂ ಬಿಡದುತುರಂಗಮವನೆನುತಸ್ರೈಗರದರಂ ಬಿನಮಳೆಯನು ॥

ವೀರರಪುದೋಜಗತೀನಿವಲಾಸ್ತ್ರಮಿಹಿತ
ನಾಗಸ್ತ್ರಲೆಯಾಕೆಯುಳ್ಳಿನತಪ್ಪೈದಿಂಬಿ
ಮೋರಗದೆಯಿಂದವರತೇರಗಳಂ ಚಾಪಬಾಣಂಗಳಂ ಸುದರೆಗಳನು॥
ಸಾರಥಿಗಳಂ ತುಷ್ಟಪತಾಕೆಗಳನಪ್ಪುಳಿ
ವಾರುವಂ ವೆರಸಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ ಧೈತಂದು
ಮಾರುತಸುತನ ಮುಂದೆ ನಿಲುತಿರ್ದನಂತೆಗಂ ಮತ್ತೆ ಪಡಿಬಲಂ ಬಂದುದು॥ ॥೨೪॥
ಪಾಠಗಳಿಂ ನಾಗಂಗಳಿಂ ಸ್ಪಂದನಂಗಳಿಂ
ಶರಜಾಲಕದಳದಳ ಮುಂದಾಂಗಂಗಳಿಂ
ಸುರಗಿಖಡ್ಗಂಗಳಿಂ ನಡೆವಕಾಂತೆರದಂತೆಸೆವ ಚತುರಂಗಯೋಧನೆ॥
ತ್ವರದಿಂ ಸುವೇಗನೆಂಬ ಯಾವನಾಶ್ವನ
ವರನತನುಜಾತನಾಪವನೆ ನಿಶ್ಚಿಹಿತನು
ಬ್ಬರದಬಿತ್ತಿರುವನಬ್ಬರದಸೋಂಗಾಪಾಂಗಕೆ ಧುರೆಬರಿಯೆನಡೆತಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಅಂಬರದೊಳಗ್ಗೈಸಿದೊದೆನಂ ಮರಥಿಕರ್ಕೆ
ಗ್ರಂಬಕೆಯದಖಾತಂಗಾಯಂ ವೆರಸಿಧೈವಾರ
ನೆಂಬುದಂಕೇಳ್ಗಗಳ ಯಾವನಾಶ್ವನಿಷ್ಮಾಪಂತಾನೆಸೋಂಪದಿಂದಾ॥
ತುಂಬಿವರಿಸಾಪನೆಯಲರಪಾಗಿಮಳದಸೂರೆ
ಗಂಬಯಪಿ ಬಂದುದಿಪುಮಿಗೆಪೊಸತೆನುತಪಾರಿಸಿ
ದಂಬೇಗದಿಂ ಮಗುಳಿವರೂಥಮಂ ಕೆಲಬಲದಮನ್ನೆಯರಗದಾಗದಿಂದಾ॥ ॥೨೬॥
ಯುದುನ್ನತಸೋರಥರಥವಬೆಂಕಾಂಡು ಪಾರವಸುರ
ನದಿಯತ್ರಿವಾಪಾಮೆನಲಾನ್ನೃಪನವರವರಾ
ಥರಪಿಂತೆಬಕುವಾದ್ಧುರಸ್ತಾಸದಿಂದೆದೆವರಿಯದ್ಧೈತಪ್ಪುಚತುರಂಗದಾ॥
ಪದಪತಿಗೆಧರೆನಡುಸುತಿರೆಜಸ್ತುಮುನಿಪನಂ
ತದರಸಂತ್ರಿಮನೆಸ್ಸೈರಸದಂತರಂಗಯೊಳ್
ಸದಿವ್ಯತದ್ರ್ಯಂಕನಸುತನವನತ್ತಾವಮಂ ಪವನಜಾತಂ ಕಂಡನು॥ ॥೨೭॥
ಕಳ್ಳತರುಮೂಲಕಸ್ತಮನದರಕಾವಳ್ಳಿ
ದಿಕ್ಕಪ್ಪೈದಿಂಬಿಯಂ ಬೈಚಿಟ್ಟುತಂಮನುರೆ
ಯಟ್ಟಿಬಪಾಯಾವನಾಶ್ವನಪಡೆಗೆಕರ್ಣಿಯಂಕಳುಪಿಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ॥
ಯುಟ್ಟಗಿಸಿ ಸುತ್ತೈದುವಸುವೇಗನಬಲೌಘಕದಿ
ರಿಟ್ಟಾನಿಂದಂತ್ರಿಮನುತ್ಸಾಹಮಾಗಿಸೇ
ಕ್ಷೈಟ್ಟಾತ್ರಿಸಾಸುವಮಪಾವಾತಘಾತಮಂ ತದೆದೊಲೆಯದಿಪ್ಪಂ ತೆರೆ॥ ॥೨೮॥
ಕೆಳ್ಳುಪಿವಾಲಕಸುವೇಗನದಳದಕ್ತಿತಟದೊರ್ಗಿ
ಯೊಳ್ಳುತ್ರಿಕಾಂದರುವ್ವೊದರನವಿತ್ರಕೆಂ
ಘೂಳ್ಳಸುಕಲೋಗ್ಗೈನೆಗಳಂ ನೃಪರಮಾಗಿತ್ರಿಸಾಷ್ಪಗಾದಕಾಂತಿರಪುಕಘುಕಪಲು॥

ತೋಳ್ದುಡುಕಿನಿಂದಾರ್ದುಘಳಿಲನುವಶ್ವಭಟರೆರಡು
ಪಾಳ್ದಿಂಚೆಛತ್ರಚಮರಂಗಳವಡಾಯಿಸಿಗೆ
ಸಾಳ್ಗೆರೆಯೆನಿಸ್ಸಳ್ಕಾಳಿಕೆರಳಿಯಾವನಾಕ್ಷಣ್ಕೆತಿಪನ್ಯೆತಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಪೊತ್ತಿಬಹಯತಾವನಾಕ್ಷನಪಡೆಯಚಾಗಿಯಂ
ಕೆತ್ತುನಿಂದರಂಕರ್ಣಸುತನದಂಕಂದುಕವಿ
ದತ್ತವನಮೇಲೆಕಾತುರಗರಥವಾಯದಳಮೊಂದಾಗಿಸಂದಣಿಯೊಳು॥
ಪತ್ತಿಸಿದಚಾಪಮಂಜೈನ್ಯದುಸಾದಮಸಿ
ವೆತ್ತಸಾರಂಬುಗಳನಾರ್ದೆಸಲ್ವೆನೆಮುರಿ
ಯುತ್ತವನಬಾಗಾಷಾತಿಗೆಪಯಬಾರನೊಂವೀರಸೊಳ್ಸಗಡೊಳೆಸುತಾ॥ ॥೩೧॥
ಯೆತ್ತಿಪಯಬಾರನಂ ತಾರವನನೆತ್ತರಂ
ಚೆಲ್ಲುವೆಂಪ್ರಮತಗ್ಗಾಕೆನುತಪ್ರತಿಯುಂದನಂ
ದಲ್ಲಿನಿಲಶ್ವೆತಪ್ಪುಯಾವನಾಶ್ವನರಥಕ್ಕೆಮಾರಾಂತುಕರ್ಣಸುತನು॥
ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಂಬಂಮಾದಲಾರುನೀನೆಲವೊನಂ
ಮಲ್ಲಿಸೈಗಾಪಿದೆಸೋಡಿದೊಡೆಬಾಲಕಂನಿಂನು
ಭುಲ್ಲನಾಪವಕೆಂಮನುದರೆಯಂಬಿಡುಮೊಗೆಂದದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಉಾರಾದಡೇನಕ್ಷವಮಂಬಿಡುವನಲ್ಲಮದ
ವಾರಣಂ ಖಾದಾದೊಡೆಳೆಬಿಂಗಮಂಜಿಕೆಲ
ನಾಯುವಡೆನಂನತನುವಿನತೋರದಾಯತಕೆಕಳಿಗಳೆದೆಕಾತರಿಮದೋ॥
ವೀರನಾದೊಡೆಸೈದುಮುಷ್ಟಿಗಳ ಷೋರಪ್ರ
ಹಾರಮಂತೋರಿಸಿಸ್ತೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳವಿ
ಚಾರಮೇಕೆನುತವೃಷಕೇತು ತೆಗದೆಚ್ಚನಾವೃಷನಕಾಯಂನೋಯಲು॥ ॥೩೩॥
ಅಾಕರದೊಳ್ಗಂನೊಗ್ಗಾವರ್ಣ್ಣಪಟರಲ್ಲನೀ
ನೇಕಲಿಕಗಾಪಸುಳೆಯೆಂದುಸ್ವೈರಿಸಿದೆನಿನ
ಗಾಕೆವಾಳ್ಕೆಯಧೀರತ್ವಮುಂಟಾದೊಡದುಬಳಿಕೆಂಮಪುಗ್ಗುಮೆನುತಾ॥
ಲಾಕರ್ಣಮಾರದಿಂತೆಗದೆಚ್ಚನಾತ್ರಾಪ
ಮಾಕರ್ಣಸಂಭವಂಕಡಿದನೆಡೆಯೊಳ್ಗಾಳ
ನೇಕಾಗ್ರವಂಮೇರೆದಪ್ರತೆನೆಮುಸುಕಿದಂಕಗ್ಗಡೆಯುಂದವನರಥವನು॥ ॥೩೪॥
ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಮಾರ್ಗಣಂಗಳನರಿದುಕರ್ಣಜಂ
ಸಾರ್ಗಣಿಯಕಾರ್ಗಳಿಮಂಸ್ವಜಿಸಲಾನೃಪನ
ತೆರ್ಗೆರಗಿಸಾರ್ಗಂಡುಮುತ್ತಿತುಕಶರೌಘಮದನೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯದೊಳು॥
ಯೆಗ್ಗಿಂದಾಗೃಸದಿಸಿಸಾರಥಿಬಳಲ್ದುಕೆಂ
ನೀಗಾಗಿದೀರ್ಘಶಯನಂಸ್ವೈಯ್ದುವುದರೆಗಳ್
ನೈತಾಗ್ರಳಮಾರ್ಗಭಾನ್ನವನಂಗದೊಳ್ಗ್ಗಾಗಿಸತುಜಾಗ್ರಾಂದ್ರದಂತೆ॥ ॥೩೫॥

ಮೊದಲೊಳಿದಿರಸ್ತ್ರಮಂ ಕಿತ್ತೊದನೆಚಿತ್ತರೊಳ್
ಕಿಡಿಯಿಡುವ ಕಡುಗೋಪದುರಿ ಮೈಯ್ಯೊಳಿರದೆ ಮೊರ
ಮಡುವುದೊ ಕಂಗಳಿಂದೆನೆ ಕೆಂಪಡರ್ದವಾಲಿಗಳ್ಗೆ ಭಯಂಕರಮಾಗಲು॥
ತುಡುಕಿ ಪಾವಕಮಹಾಬಾಣಮಂ ತಿರುವಿನೊಳ್
ತೊಡಿಸಿ ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚುದವನಂದು ಸೈ
ಗೆಡದೆ ಕರ್ಣಜಂ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರಯೋಗದೊಳದಂ ತಂಬಿಸಿದನು॥ ॥೩೬॥
ಪಾವಮಾನಾಸ್ತ್ರಮಂ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಗೆಲ್ದು
ನವ್ವಮೇಘಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕರ್ಣಜಂ ಮಾಡೆ ವಾ
ಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬಳಿಕೈದವಂ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಭಾನುದಿಸಲ್ಕಿತನು॥
ರವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಪೈಶಾಚ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಾಗದಲ್
ದಿವ್ಯಶಾಂತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂ ಮುರಿದಾನೃಪಾಲನು
ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದವಂ ಖಂಡಿಸಿದನು॥ ॥೩೭॥
ಮಾತರೇತರುಣಾಮಂ ತ್ರಾಸಸ್ತ್ರತೇಕಾರ
ಚಾತುರ್ಯಮುಂಟೆಲಾ ನಿಂ ನೋಳ್ಪುದಲೇನಗೆ
ಭ್ರಾತರಮದೇಕೆ ನಿನಗೆನುತವಂ ಕೈಯೋರಿ ಸಲ್ಲಾಣೆಗಳಾಗಪಡೊಳು॥
ಸೇತುವಂ ಕಟ್ಟಿದಪ್ಪೋಲಿಟ್ಟಣಸಲಾಗವೃಷ್ಟಿ
ಸೇತುವರೊಳ್ಳು ತೆರಳವರೀವರಿರಿದೆಯೊಳ್
ದ್ವಾತು ನಿಂದುದು ಬೆಳದು ಚಿನಕಡಿದ ಕರಗರಿಯದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥ ॥೩೮॥
ಲವರೀವರಿಸುಗೆಯೊಳ್ಪಂದಲಾಕೃತಿಯೊಳು
ಪ್ಪವಕಾಮುರ್ಕಿಂಗಳು ದಯಾಸ್ತಮಯಮಪ್ಪಕಳಿ
ರವಿಬಿಂಬದಾಯತದೋಲಿರೆ ನಡುವಗಾಂಬುಗಳ್ ಸಾರಿ ಚೆಗಳರು ತಿರೆ॥
ಲವಯವದ ಛಾಯದೊಳ್ಗಾಸು ವರತ್ತಧಾರೆಗ
ಳ್ವವೆ ಸಂಜೆನೆಂಬ ಪಿಡದ ತೆರದಿಂದ ಕಂಗಾಳಿಸೆ
ತ್ರಿಭುವನದೊಳ್ಪ್ರನಾಯ್ಯುಸಂಗರಂ ಸಂಧ್ಯಾಗಮವನಂದು ಸೂಚಿಸಿತು ಶಾಂತೆ॥ ॥೩೯॥
ಯೆಚ್ಚುಸೈಗೆಡದಾ ನೃಪಾಲನಾಕ್ಷಣಗಳಂ
ಕಾಚ್ಚಿವೇಸರನಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜಂ ಬಳಿಕಡಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ್ಯಂ ಯಾವನಾತ್ತನೆಲೆಬಾಲನಿಂ ಪಾಸುಳೆಯಾಗದೊರ್ದೇನು॥
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಭಿತಟನಷ್ಟಿನಿಂ ನಂಬಿದುದವನಾವ
ನಿಚ್ಚನಿಸು ನಿಂ ಸೈಯ್ಯುಮುಪ್ಪೈಯ್ಯನಾರೆನುತತೆಗ
ದೆಚ್ಚದಾ ತನಕಾರ್ಮುಕಂ ಕಡಿದುನಸುನಗುತ ಕರ್ಣಸುತ ನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೦॥
ಮಯ್ಯಲಾಳ್ದಂದಳವು ತಾಯ ತಿಪಾರ್ಗನಿಂ
ಮೈಯ್ಯುಮುಪ್ಪೈಯ್ಯನಾರೆಂದು ತಂನಂಕೆಳ್ಳ
ಕೈಯ್ಯುಂದು ಕಾಣಾಲಿಲ್ಲವೆ ಕರ್ಣನಾಲಿ ಖಾತಕರರವರ ನುಸುರಬಹುದೇ॥

ಹೊಯ್ವಲಿಗಿಸಿದವರೊಂದಿಯಕೆ ವಿಗೆವರಹಾತಂ
ಗೈಯ್ವುದೇಕಲ್ಲದೆಲೆಮರುಳೆನೋವಿದನಾದ
ಡೊಯ್ವನೆಪಗೋಷ್ಠದೊಳ್ಳಿಯಕಾಯನಾಕೆನುತವೃಷ್ಟಕೇತು ತೆಗದೆಷ್ಟನಾ॥ ॥೪೧॥
ಅಶ್ವತಿಮನಪ್ಪೆಹಾಲಕಲೆಸುಲೆಸುಬಾ
ಗಾತ್ರಯೋಗಂಗಳೆನುತೊಂದುಕಾಣೆಯಾಡಿಕ
ನಶ್ವರದೇಶಕೆತೆಗದವಂಬಿಡುತ್ತಿವನುರವನುಗಿಯೆಮೈಮರದುಕಾಡೆ॥
ಶಶ್ವಾಗಿಸುತಕೆರಳ್ಳಂನಸೋದಿಕನಾಯ
ಕಶ್ವತ್ತಾವವನೆನುತದಿಸಿದೆಸೆನುಸುಳ್ಳಕನ
ಕಶ್ವತ್ತೆಯೊಳಿವಿವಸರಳಂತಾಳ್ಳುಕೆಂನಸೆಳದಾದೆಷ್ಟನಾನ್ನಪನನಾ॥ ॥೪೨॥
ಯೋನೆಂಬೆನರಪಕನರ್ಜುನನಬಾಗಾದಷ್ಟಾತಿ
ಗಾನರೇಂದ್ರಂಕರದಬಾಣಮಂಬಿಟ್ಟುಮಾ
ಗಾಮಗದನಾಗಲಾತನಬಲಂಮುಂಕಾಂಡುಬಂದಿವನಮೇಲೆಕವಿಯೆ॥
ಲಾನೆಯಂಮೋಯ್ದೆಳವಖಂಗಮಂಮುತ್ತವಪ್ಪು
ಗಾನಿಕಮಂಕಂಡವಿಂದೆನುತಮುಳುಕಿದಂ
ನಾನಪರಜಾಲಮಂಕರಿಮರಗರಥಪದಾತಿಗಳಸಂದಣಿಬಿದ್ದಾಯಲು॥ ॥೪೩॥
ತರಿತರಿದುಕತ್ತರಿಸಿಕಾಚ್ಚಿನಟ್ಟುಹಾಳಿಸಿ
ತೊರದರದುಕದಿದಿದುಬಗಿದುಗಿದುಗ
ಬ್ಬರಿಸಿಪರಿದುಸೀಳ್ದುತ್ತರಿಸಿಕತ್ತರಿಸಿಚಂಡಿಸಿಬಳಿಚಿತಿವಿದುಕ್ಕಾಯ್ದುಹೊಯ್ದು॥
ಲೆರಗಿಕವಿದಡಿಮೊತ್ತಿಕದುಕಿಕ್ಕೊಲಿಸಿಕ್ಕಿ
ತುರುಗಿತುಂಡಿಸಿತುಳುಕಿನಾಂಟಿಮರುಮೊನೆಗಾಂ
ಡುರೆಹೊರಳ್ದವರಿಚತುರ್ಬಲವನೆಲ್ಲಮಂಕರ್ಜುನೆನುವಕಾಳಿಗಳು॥ ॥೪೪॥
ತಲೆಬೀಳಲಟ್ಟೆಗಲ್ಪುದಿದವುಮೇಗಾಲ್ಪೆ
ನೆಲಚುರುಳೆತಲೆಗಳೆದ್ದಾಡಿದವುಕೈದುಗಳ
ನಲುಗಿದವುಪುಂಡಿಸಿದಮೋಳ್ಪುಗುರಿಕಿಡಿದಕಾಲ್ಪಳ್ಪುಂದಕಡಿಯುಟ್ಟವು॥
ಕಲಿತನಮದೆಂತೊಪಟುತ್ವತಲರಳವಿಗಾಳ್ಗಾಗ
ಪಲೆಸರಳ್ಪಣಾಯದಿಂಮಡಿವುತಿರ್ದಗಿನಮು
ಜ್ಜಲದೀಪದೆಡೆಗೆಮುಗ್ಗುವಪತಂಗಪ್ರಸರಮೆನೆಪೃಷ್ಠಧ್ವಜನಿಡಿದೋಳ್ದು॥ ॥೪೫॥
ಕಡಿಕಡಿದುಬಿದ್ದಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂತಾಳ್ಗಳಿಂ
ಮೊಡೆಗೆಡದಹೊರಳುದಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂಮೋಳ್ಗಳಿಂ
ಮಡಿಮಡಿದುರುಳ್ಪಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳಿಂಬಾಳ್ಗಳಿಂದೊಡೆದತಲೆಯೊಡ್ಡಿಂದಾ॥
ಕಡುತ್ತಿಯಂಕರಮಾಗಲಾಗಾದಮಾರಗಾದ
ನಡುವೆಕಲ್ಪಿಂತಪ್ಪೈರವನಂತೆಜವನಂತೆ
ಕಡುಮುಳಿದವನಕಾಗಿತಲೆಬಿಟ್ಟುಸಲಿಕಟ್ಟುಸಾರಿದರೆಳ್ಳಸೆನೆತ್ತಿಕರು॥ ॥೪೬॥

ವೈಮರದನ್ನಿತುಪನಂಬಿಟ್ಟುಪಟುವ್ರತಟರುಳಿದೆ
ವೈಮನಸಾದೆವೆನುತಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆನೆಗಿವಂ
ಕ್ಷೈಮಾದರ್ಯಂವರ್ಗಂಕಾಗದೆಬಳಲ್ಲರಮುಚ್ಚೆತರಿಸಿಮೊಳ್ಗದಿರಲು॥
ವೈಮನಸ್ಯದೊಳ್ಕಟತಪ್ಪುತೆರಳ್ವಾಟ್ಯಾಶ
ವೈಮೊಗರುಬಲ್ಲನೆನುತವನೆಡೆಗೆಬಂದಿದ್ದೆ
ವೈಮೂರ್ಛೆನಿನಗೆಸಲ್ಲದಿಯದಿರಲಾಯ್ತನಾನ್ನಪನುಸುರನಾಸ್ತೈದನು॥ ॥೪೭॥
ನತ್ಯಮೆನಗುಂಟಾದೊಡಾಂಧೀರನಾದೊಡಾ
ದಿತ್ಯಂಗೆಪೌತ್ರನಾದೊಡೆತಂನತಾತಂಗ
ಪತ್ಯತಾನಾದೊಡೀನ್ನಪತಿಜನ್ವಿಪಲೆನುತಕರ್ಣಜಂಪಗೆಮಾಡಿವಾ॥
ಕೃತ್ಯಮಂಬಿಟ್ಟಾಮಹೀಶನಬಳಿತ್ರೆಗಾ
ಚಿತ್ಯಮಾದುಪಚಾರದಿಂದಸಮರಕ್ರಮವ
ರಿತ್ಯಾಗಮಪ್ಪಂತೆಸಂತೈಸುತಿರಲಾಧರಾಧಿಪಂವೈಮರದನು॥ ॥೪೮॥
ಅರಸಕೇಳಾಯೌವನಾಶ್ವನಿಂತಾಗಮೈ
ಮರೆದುಕಂಗೆಟ್ಟಿರವನಿತರೊಳಗಾತನರಿಯದಂ
ತಿರೆಕರ್ಣಸಂಭ್ರಮಂಮುಂನತಾನಿರ್ದ್ದಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆತಂದುನಿಂದು॥
ಕರದುಕಾಮುಕನವಮೊದರಿಸಿದಿವ್ಯಬಾಣಮಂ
ತಿರುಪುತಾರ್ದ್ದಿಪವತೆರದಿಂಬರಿದೆಮುಳಿಸಿನ
ಬ್ಬರಮಂನೆಗಳ್ವಿಸಂನಾಕ್ಯನದಬಿಂಕಮಂಕಾಣಿಸಿದನೇವೇಳ್ಳೆನು॥ ॥೪೯॥
ಮಾಡಿಕಂಗೆಟ್ಟರದಿದ್ದುಚ್ಚೆತರಿಸಿದೆವೆಗಳಂ
ನೋಡಿತಂನವರ್ಧೊರ್ವರ್ಗಂಕಾಗದಿದಿರೆಕ್ಕೆ
ಮಾಡದೆವೃಷಾಟ್ಯಾಶಮಂನೆಗಳ್ದುವವಿರೋಧಿಯವಿಕ್ರಮವನೆಕಂಡು॥
ಮೂಡಿದವಿರಕ್ತಿಯಿಂನಾಚಿಮನದೊಳ್ಚಿಂತ
ಮಾಡಿವನೊಳಿಂನುಸಲ್ಲದುತನಗೆಕಾರ್ಯ
ಕ್ಕೋಡಾಡುಬಳಿಕದೀತಕೆಸಮರವೆನುತವಂಕರ್ಣಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ಮೂಲೋಕದೊಳ್ನಿನಗೆಸಮವಾದಮೇದಿನೀ
ಪಾಲರಸುಕ್ಷತ್ರಂಕಾಣೆನೆಂದಾನಿನಿತು
ಕಾಲಮುಂಚೆರತಿರ್ದೆನಿಂನುಪವಂನೆಲ್ಲನೀನತಿಬಲನೆನಿಪಕಾಂಡಲು॥
ಬಾಲನೀನಾರವಂನಿಂನಪಿತನೆಳೆಗೆ
ಮೇಲೆನಿಪುವಿಷಯಂನಿನಗದೇತಕೆನಿಂನ
ಶೀಲಕಾಂಮಾರುದ್ವೇದಿಂಕಾದಲಾರ್ಪ್ಪೆನಿಂನುಸುರಿಂದೊಡವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ಅದೊಡೀಜಗಕೆಲ್ಲಚನನೆನಿಸಿನಪ್ಪದೊಳೆಸೆ
ವಾದಿತ್ಯನಿಂದೊಗೆದಕರ್ಣನಂಕೆಳ್ದಿರವೆ
ಯಾದಾಡಾತನಸುತಂವೃಷಸೇನನಗೆವೃಷಕೇತುವೆಂದುನಸರಹೇಳೆಗಾದೀ॥

ಯಾದವರ್ಗೆಸಾದಕೃಷ್ಣಂ ಭರತಕುಲದ
ಮೇದಿನೀಶ್ವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಮನ್ನಿಂಗೈದ
ಆದಿವೃಷಯಕೆ ಭೀಮನನಲ್ಲವನೊದನೆಬಂದನಿದಾಹದನೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ಯೆಂದೊಡಲ್ಲಿಸುವರಸೀನಿಂಸೆಗಂ ತಂಸೊಕಿಂ
ತೆಂದುದಿಲ್ಲಕಬಧರ್ಮದರಾಮತಾ ನೀವ
ನೆಂದೆಂಬರಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಹೀಪತಿಯನವನೀಮನ್ನಿಂಗೈಸುವವನೀ॥
ಇಂದಿರಾವಲ್ಲಭಕನಪದಕೆನಂ ಮಾಹಯಮ
ಸೊಂದನೊಯ್ಯುರೆ ತಂನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ತಾನೆ
ತಂದು ಹರಿಪದಕರ್ಪಿಸುವೆನಲ್ಲಿ ಭೀಮನಂ ತೋರೆಂದನಾ ಭೂಪನು॥ ॥೫೨॥
ಯೆನಲಚ್ಯುತನಪದಕೆ ಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವ
ಮನಮುಖ್ಯವಾವನಾತಂಗೆ ಪಿಂದವರೊಳಿರೆ
ವಿನಿತಿಲ್ಲ ಮಾಪಾರ್ಥಿವಾಸಭ್ಯಮಾವಂಗೆದೊರವುದಾ ತಂಗೆಪಾರಿಯಾ॥
ಮುನಿಪಿಲ್ಲಮದರಿಂದ ಭೀಮನಂ ಕಾಣ್ಬುದೀ
ಗನುವಯವುನಿನಗೆಂದು ಕರ್ಣಜಂ ನುಡಿದೊಡಾ
ಜನಪನುತ್ಸವದೊಳಿಭವಡಿಪಿದಂ ತಂನಮಗಾರಥವನೀವರ್ಗೆಯುಮ್ಮೃಡಲು॥ ॥೫೪॥
ಮಾನವಾಧೀಶಕೇಳ್ಬಳಿಕವೃಷಕೇತುವುಂ
ಮಾನದಿಂದಾಯತಾವನಾಶ್ವಭೂಪತಿಗೆಪನ
ಮಾನಸುತನಂಕಾಣಿಸುವೆನೆಂಬತವಕದಿಂದಾತನವಾಥದೊಳಗೈ॥
ಮಾನದಿಂದದರ್ಪಂ ಪೆರಸಿ ನಡೆತರುತಿರೆವಿ
ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವನಿಮಿಷನಿಕರಮಾತನನು
ಮಾನದವರಿಳ್ದೆಂದುಕಾಂಡಾಡುತಾಗಸದೊಳಿರಲಸಾರಿಯಂ ಕರೆದರು॥ ॥೫೫॥
ಬಂನೆಗಂ ಭದ್ರಾವತೀಶ್ವರನಸುತನಸೈ
ನ್ಯಂನಡೆದುಬಂದಾವೃಷ್ಣಿಗದರನಮುತ್ತಿದೊದ
ವಂನಿಜಗದಾದಂಡಮಂಕಾಂಡುದಿಂದುಗಡಿಪಿದೊಡಾನೃಪಾಲಸೂನು॥
ತಂನಸಾಹಸದೊಳನಿಲಜನಕೀಳಿಡೀಕ್ಷೆಯ
ಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಕಾದುತಿರಲಾಸಮಯಕವರೊಂದೆ
ರಂನಡೆಯೊಳಗ್ಗರ್ಯಂ ಬರುತಿರಲ್ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರವರೆತ್ತಲು॥ ॥೫೬॥
ಪವಮಾನನಂದನನುವೇಗರಸ್ಯನೃಪಾ
ಹವದಬೆಳ್ಳಂಬಮಂ ಮರದೊಂದೆಯೊ
ಭವರೀವರ್ಗಯಂ ಬರಲ್ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ನಿಂದರನಿಪರೊಳಗತ್ತಲು॥
ರವಿಸುತನ ಸೂನು ಕಲಿಯತಾವನಾಶ್ವಗೆಪಿಂ
ದವರಾಯನನುಜನಂ ತೋರಿಸಿದೊಡಾವರಾ
ಧವನಿಭಿದ ನದವೃತಾಭಿಮುವರಂ ತಂನತನುಸಂಭವಗಂ ತೆಂದನು॥ ॥೫೮॥

ತನಯ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪಿಡಿದರವರೆಂಬ ಮನ
ದನುತಾಪಮಂ ಬಿಡು ನಯೋಜಾಂಬಕರಪಾಂಡು
ಜನಪನಂದನೆಯ ಧೃಷ್ಟಿರಸಕೇಶ್ವರನ ಮಸ್ತಕಂದು ಸಂಮಾನದರೆಗೆ॥
ಅನಿಲಸುತನಂ ಕರೆದು ಕೊಡೆ ಬಂದನಾತಂಗೆ
ವಿನಯದಿಂದೆಂದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕಾಡುವೆವಿಂ
ಸನುವರವಡೆನೆ ನಿಲ್ಲೆನಲವಂ ಕರ್ಣನ ಸುತನರಿಬಿ ತನಕ ಸಾಧಿಸೂ॥ ॥೫೮॥
ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಜಾತನಂ ಕಾದಿ ಕೊಂದಾನೃಪಂ
ಕಳೆದನಸ್ತ್ರ ಸುತನ ಮಗನೊಡನೆ ಬಂದ ನಿಜಜನ
ಬಳಿಕ ಸಮ್ಮಾನ್ವಿತರ ಬಳವನೀ ವೃಷಧ್ವಜನ ಮೊಗ ನೋಡುತಿವರಾರೆನೆ॥
ಯೆಳನಗೆಯೊಳಾತನವನೀಶನಳ್ಕಿ ಮೇದಿನೀ
ತಳಕಟಕಕೆ ನಿಪ ಯೌವನಾಶ್ವನೀತಂಗೆ ಮೈ
ನೆಳಲಿ ನಿಜ ಸುವರ್ಣ ಸುತೆಗನೆಂಬವನೀತನೆನುತ ಮುಂದಿಂದ ವೀರರೊಳ್॥ ॥೫೯॥
ಅವರನ್ನು ತಾಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಂ ಪಟ್ಟದಿಂ
ದವನಿಪತಿ ಸುಖಿತನೆ ಮುಂದೆ ನಿಜ ಧರ್ಮಜನಂ
ಭವನದೆಡೆಯನ್ನೊಯ್ದು ಸಲೆಂದು ನಿನ್ನ ನಂದನೋತ್ಸವ ಸಂಬಂಧ ಬಂದರೆಂದು॥
ಕವನಜಂಗಾ ವೃಷಧ್ವಜನೊರದೊಡಾತನು
ಪ್ಲವದೊಳ್ ಪ್ರಾಸಾದ ಸಂತೆಗದು ತನ್ನೈಸು
ತವನತನುಜಾತನಂ ಬಗಯ ಪ್ರಾಣಸಖಂ ಬರಸ್ವರೂಪಿಗಂ ತಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಯೆಲೆ ವೃಷಧ್ವಜ ಬಾಹುಬಲ ಮುಖ್ಯ ವೀರ
ಸ್ಥಲ ಬರುವಂತೆ ಯೊಳವರಂ ಕಂಡು ಬಲ್ಲೆನಾಂ
ಕಲಹದೊಳ್ ಲವಂ ಮೈಮರದೊಡಿರಿವರಲ್ಲದೆ ಪಗೆಯ ಕೊರೆಗೆ ಬಂದು॥
ಅಳಿದನಿವಂ ಧುರದೊಳ್ ಕೆಂದವನನು ಪೇಚಾರಿ
ಸಲಹಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾಮರ್ತ್ಯ ತ್ರಿಭುವನದೊಳ್
ಕಲಿ ವೃಷಧ್ವಜನಲ್ಲದಮರದಾನವ ಮಾನವರೊಳ್ ಬೇರೆ ಪಟು ಪ್ರತಾಪರೊಳ್॥ ॥೬೧॥
ಆವನವನೀದಮಾತ್ರದೊಳ್ ಸಮಸ್ತಭುವ
ನಾವಳಿಗಳಾಗ ಬಾಳ್ವವನಿತ್ಯನಿಂದು
ಕೇವಲ ಯುದ್ಧದಾನವದೇವ ರಾವಣನೆಂದೆಂದು ನಮ್ಮ ಪೇಳ್ವನವನೆ॥
ಯಾವಾಜಿಯಂ ಪಿಡಿದರ ಸಟೆ ತಪ್ಪುದಿರಲಿ
ಸ್ಮೈವರನ ಕೇಂದರನಿರ್ದಯದನೆತಾನೆಂತ
ಜೀವಮಂ ಪಮಾಡಿಯೊಳ್ ಯುದ್ಧ ಪಡೆದಂ ಕರ್ಣತನಯನ ದನ ಮೇಯ್ಯೆನೂ॥ ॥೬೨॥
ಯೀ ವೃಷಧ್ವಜನಿಂದು ಸಮರದೊಳ್ ಯದೊಡೆ
ಪಾವತ್ಥಾಸ್ವತಮಾಗ ಹೊಸತು ತಿರುಗಿದು ಜನ್ಮ
ಮಾವ್ರತ ಸಮಸ್ತ ಯಾಬವ ನಾಶನಿಂ ಮೊಳಗೆ ನಕಲೇಯಂ ನಡೆಸುವಾ॥

ಶ್ರೀವತ್ಸಮುಚಕುಂಕುಮಾಂಕನಾಂಕದಚಿಹ್ನ
ಅವ್ಯಕ್ತೋದರನೀವುಮಾಡಿದುಪಕಾರಕೆ
ಅಪ್ಪಂದಸಹಿತಬಂದೆನಸರ್ವಸ್ವಮಂಹಾಗರ್ಮಿಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೧೩॥
ಯೆಂದೊದರಸಂಗೆಸೋದರರಾವುನಾಲ್ವರುಂ
ಬಂದುವರೆಗಂನನೀಸಹಿತ್ವೈವಾಡೆವಿದ
ಕಂದನಾದರುಶನಮನೀತ್ಯುಮಸ್ತುದಿನನಗೆಧರ್ಮಜನವರಮನ್ನವನು॥
ನಿಂದುಮಾಡಿಸುವಶ್ವಾರ್ನನಸುರಹರನಾಮ
ಸಂದನಂಕಾಕ್ಷುದುಳ್ಳಾದಿತಂನಮಾಡಿನೀ
ಬಂದುನೀವಿಸುದಿನತ್ಮರುತಗೆವಿನಯದಿಂದಾಶ್ವಾಸವಿನಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಅಸುದನೀನೆಂದುದಂಮಾರೆನೆಂಸಾರ್ವಗಡೆ
ಬಹರಂಗದಿಂತೆರಕ್ಷುದುನೀತಿಯತ್ಲಂನೊ
ಭಕಾನೀವಯಂಮರದೋಳೊಂದೆರದುದವಸಂಗಳಿದುರ್ನ್ಯಕಾಂದುಬಳಿಕ॥
ಬಹುವಸ್ತುಚಯಸಹಿತಸದಿವೆರಸಿನಿಂನೊದನೆ
ಬಹೆನೆಂನನೊದಗಾಂದುಮದದಿಂಮೋಕ್ಷಂತನು
ಗೃಹಾಸೆಂದವಂಬೇಡಿಕಾಳಳಾಪ್ರದಂಕಿಚಕಾಂತಕಂಸಂತಸದೊಳು॥ ॥೧೫॥
ತರಿಸಕಾಲ್ಪಿದಿದಸಾಯಮಂಸುವೇಗನವಸದೊ
ಭರಿಸಿಬಳಿಕನಿಲಜಂಸ್ಟ್ಯದಿಂಬಿಕರ್ನ್ಯ
ಸ್ಥಿರಸಿಭದ್ರಾವತಿಗೆಬರಲಾನೃಪಂಮೊಳಲಿಸಿಂಗರಿಸಿಮೇಳವರನು॥
ಅರಸಿಯರಗದಗಾದೊಳದಿಗ್ರೌದುಮನೆಯೊಳ
ಧರಿಸಿದಿವಸತ್ರಯಂತಡದೊದನೆಮಂತ್ರಿಯಂ
ಕರಸಿರಾಜ್ಯದಭಾರಮಂಮೊರಸಿಪ್ರಿನಾಮರಸ್ಥಿರಲಸುವಾದನು॥ ॥೧೬॥
ತೀವಿರ್ದನಿಜಭಂಡಾರಮಂತೆಗಸಿನಾ
ನಾವಸ್ತುನಿಚಯಮಂಪೇರಿಸಿಸಮಸ್ತಸೇ
ನಾವಿತತಿಸಹಿತಾಳಯಂಸಹಿತಸುತಸಹೋದರಬಂಧುವರ್ಗಸಹಿತಾ॥
ಆವಸುಮತೀವಲ್ಲಭಂಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ
ದೇವಿಸಹಿತಗಳಿತವಧೂಜಾಲಸಹಿತಭದ್ರ
ಭ್ರಾವತಿಯಪುರಜನಂಸಹಿತಮೊರಮಟ್ಟನೊಲವಿಂಭೀಮಸೇನನೊದನೆ॥ ॥೧೭॥
ಯೆಲ್ಲರುಂಮೊರಮಟ್ಟಬಳಿಕಾನೃಪಂರಮಾ
ವಲ್ಲಭನದರುಶನಕೆಮಾತೆಯಂಕರೆಯಲವ
ಳಾಲ್ಲನಾನಿಲ್ಲರದೊಡೆಬದುಕನಾನಸುವಣಕೆಂದುಬಂದಿಗಾಳಲು॥
ಘುಲ್ಲನಾಶ್ವನಿನೆಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವದಿವ
ಭಿಲ್ಲದಿರಬಾರದೆಂದಾನೆಯಂಬಳ್ವಿನಿಂ
ನಿಲ್ಲದಂದಾವನೇರಿಸಿಮತ್ತೆಮಾರುತಿಯೊದನೆಪಯಣಕನುವಾದನು॥ ॥೧೮॥

ಶಕ್ರಗಾದೊಗರಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿತಂನೊದವನೆ ಘೋರ
ಮಕ್ಕುದನ್ನಳ ಪ್ರಜೆಗಳಿವರಂ ನಡೆಸಿದಿನಂ
ದಕ್ಕಿತಲ್ಲದೆ ಮಾಗಾದಂನೆಗಂ ಧರ್ಮಜಂ ಗೀರಾಜಕಾರಿಯವನು॥
ಮುಕ್ಕಿನದಿರಲ್ಪಾರದೆಂದಾ ಮಹೀಶ್ವರನ
ಬಕ್ಕೆಗಾವರ್ಕೆಕರ್ಣಜ ಮೋಹನಾದರಂ
ಕಾಳ್ಕುನಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ನಿತೀಮನೇನಂ ಪೊತ್ತನಿಸಿ ತಮರಿಯನು॥ ॥೬೯॥
ಸುತವಸಂ ತಾಗಮವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ವಮಲಯಮಾ
ರುತನು ಪವನಸ್ಪಂದಿ ಸುಳಿವಂತೆ ವನಜಂ
ಕ್ಷಿತಿಪನಸ್ನಾನಮಂ ಪೊತ್ತರನನಂಕಂದು ಪಾದಪಲ್ಲವಕೆರಗಲು॥
ಅತಿಶಯದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿರವಿ
ಸುತಜನ್ಯದಿಂ ಬಿಗಳ್ದಲ್ಲಿ ನೀಂ ಪೋದಸಂ
ಗತಿಯದೆಂತೈದಿಂ ನಸ್ವಾಕ್ಷಿಗಳಿವಿಲ್ಲಉತುರಗವಿಷಯದೊಳೆಂದನು॥ ॥೭೦॥
ಯೆನಲವನಿಪತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿದಂ ಪವಮಾನ
ತನಯನಲ್ಲಿಂದನ್ವತ್ರಾವತಿಗೆ ನಡೆದುದಂ
ವಿನುತ ಶಯರತ್ನಮಂ ಪಿಡಿದುದಂ ಮುಂಕಾಂದುದಸೇನೆಯಂ ನಡೆಬಿಡಿದುದಂ॥
ಅನುವರದೊಳ್ ಹತಸಂ ಜಡಿದುದಂ ಬಳಿಕವಂ
ತನಗೆರಗನುಡಿದುದಂ ತಂನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ
ದನುಜಾರಿಗೀಯಲ್ಕದರವೇರಿಸೈದಿಂ ಬಿಕರ್ಣಜ ರೊದನೆ ಬಪ್ಪುದನು॥ ॥೭೧॥
ಕೇಳಿನೃಪನುತ್ಸವದೊಳನುಜನಂತಪ್ಪೈಸಿ
ಬೀಳುಕಾದಲರಸಿಯರ ತಂದದಾರತಿಗಳಿಂ
ಪಾಳಿಗಳನದನರದೊಳ್ ಹರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಚಾಲೆ ಸಂಗತಿಯನು॥
ಮೇಳಿ ಮುರಹರನ ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಜ
ಶ್ರೀಳ್ಯಮಂ ಚರಣದೊಳ್ ಚಾಚಿ ತಂಮಯ ವಿಜಯ
ದೇಳಿಗೆಯನೊರೆಯಲ್ಕೆಮಂನಿಸಿದನಾತನಂ ದೇವಪುರದಲ್ಲಿಶ್ವರನು॥ ॥೭೨॥
ಚತುರ್ಥ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೫. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಧರ್ಮಜಂ ಯಾವನಾಶ್ವನನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ನೃಪ
ಧರ್ಮದಿಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಕಳುಹಿ ವರ
ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದನೊಲವಿಂದ ಸುತ ಬಾದರಾಯಣ ಮುನೀಶ್ವರನೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ವತ್ಸಂಗತಿಯನಾಲಿಸಿಂ ನೆಲೆ ಮಹೀಶ್ವರನು
ರುತ್ಸವನನನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಕ್ಕುನೊಲವಿಂ ನಿತ್ಯಕ
ವತ್ಸಲಂ ಬಳಿಕೆ ತಲರಸಾಳ್ಗಳಾಯುಧಸ್ಥಿರನ್ನ ಸ್ಥನಮನೆಗೆ ಬಂದಾ॥

ತಪ್ಪಮಾಧವನೀವಿನೋದಸಂಗತಂತನಸಂ
ವತ್ಸಹಿತಲಯೌವನಾಶ್ವಧರ್ಮಾಗ್ರಜನ
ಮೃತ್ಸವದೊಳ್ ಕೃತಂದನಿದೆನಿಂಮವಿಕ್ರಮದಬಾಹುತ್ರದೊಳೆಸೆಯೊಳ್ ಬಂದರು॥ ॥ ೧ ॥
ಉಚಿತಮಂತೆನದವರ್ಗೆಲ್ಲಬಳಿಕನಾಜವಂ
ಕ್ರಿಡೆಮಾಡಿನಾವಂತಗುರುಮರೊಳ್ಪಿತಸುಪ್ತಜ
ನಿಚಯಮಂಕರೆಸಿಕಾಂಡಸುರಾರಿಸಹಿತಪ್ರಳಯಬರಂಗನ್ನೈಪ್ತೊಡನೆ॥
ಲಚಲನಿಶ್ವದಿಪ್ಪದಮೋಳುದಾರಸಂಗರದಸುರ
ಘಡೆಯರರಬಯಘಾಡೆಬರಲಿಸುದಿತೋಳ್ರಗಾದ
ರಚನೆಮೆರೆಯಲಿಘರಮೊಳ್ನೆನತಮೊರಮಳ್ಳನವನಪನೊನೆಗವರೆಮನಗಲು॥ ॥ ೨ ॥
ಸಂಗರದೊಳ್ಭ್ರಷ್ಟನಾವತಿಯೊಳ್ಪಡೆಜನ
ಜಂಗುಳಿಮಹಾಪಾಲನೊಡನೆಮೊರಮಳ್ಳಬಳಿ
ಕಂಗನೆಯಕಾರ್ತಪದಸುತೆಯಮೊಂನಂದಗಾದಘಾಡಿಸಂದಘಾಪಿಸಿಬರಲು॥
ಮಂಗಳಧ್ವಾನದಿಂದಲಿವಪ್ತತೇಳಿಗಳನಾ
ದಂಗಳ್ಳಿಬಿದವಕ್ಷದಿಸ್ಸಲನಕರಪಳ್ಳ
ಗಾಂಗಸ್ಥೆಮಾಂಡವರಸುರದಸಂಭ್ರಮವನೆಬ್ಬರಿಸಿನಾಜಿಸುವಂತಿರೆ॥ ॥ ೩ ॥
ಭದ್ರಗಜಕಂಧರದೊಳ್ಬರಸನೆಸದಿರ್ದೊಲ
ಸುಭದ್ರತನ್ನಮಾಪ್ತಾಂಗಳಕಾಂತಿಯಿಂಮಾಡ
ಗಾದ್ರಿಯೊಳ್ಬ್ರಳಗುವಲೆನೆಸರೆನೆಬಳಿಕಡಿಗಾರ್ಗಿಬಪಾರ್ಗವನೆಕಂದು॥
ಭದ್ರಾವತೀಶ್ವರನೆನಿಪಯೌವನಾಶ್ವಂಜ
ಗದ್ರಾಜನಾದಪಾಂಡವನೆಡೆಗೆಬಂದಂಮ
ಹಾದ್ರಿಗದಿಂತನನೆನ್ನಿಮನಕ್ಷಿಮುಖಮಾಗಿಬರಲಾತನೊಡನೆನಸುತಾ॥ ॥ ೪ ॥
ವಾಯುಸುತನೊಡನೆತಾನರ್ಥಿಮೊರೆಗಾಗಿಬ
ಪ್ಪಯೌವನಾಶ್ವನಂಕಂಡಿಪ್ಪವನಿಪಮನಿಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಡಿಗೆಬೇಗದಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತೆರಗಿಕೈಮುಗಿಯಲು॥
ಭ್ರೀಯಮಿಗಲಾತನಂತೆಗದುತಪ್ಪಿಬಮಾ
ಧ್ರೀಯನ್ನಿಮಾಬರ್ಗಸರಸಮವೆನಗೆನಿಸದರ
ನೀಯಾದವೇಂದ್ರನಂಭಾವಿಸೆಂದರಸಂಮುಕುಂದನಂತೋರಿಸಿದನು॥ ॥ ೫ ॥
ಬಳಿಕವಂಕಂಡನುಪೃಥುಲದಳಕ್ಷಮಕಳ
ಮಲತರಶರೀರನಂನವರತ್ನಮಕುಟನಂ
ದಲಕನಕಕೇಯೂರಹಾರನಂಶ್ರೀಕಟಕಕಟಿಸೂತ್ರಮಣಿಮಂಜೀರನಾ॥
ವಿಲಸಿತಶ್ರೀವತ್ಸಕೌಸ್ತುಭಕಸ್ತುಭೋರನಂ
ಲಲಿತಪೀತಾಂಬರೋಜ್ವಲದಲಂಕಾರನಂ
ಜಲಜಸಮಚರಣಯುಗಮೋಹನಾಕಾರನಂಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರನನು॥ ॥ ೬ ॥

ಅಚ್ಯುತನ ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ನೊಚ್ಚತಂಗಾಳ್ದರುದಯಮಮುಖದೊಳಿವ್ವಿ
ಕೆಚ್ಚಿದತಿಮಿರದಿಂದ ಜನ್ಮವನುಕೆಂಪ್ರಮುನಿಮುಖ್ಯರ್ಗೆ ನಾಂಬರಿಸಿದಂ॥
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯನಂ ಕಂಡೆನೀ ಜಗದೊ
ಳಚ್ಚರಿಯ ಲೀಲೆಗೆ ನೆಮ್ತಾನ್ನ ಸೂತ್ರಕಂ
ಬೆಚ್ಚನುಸಿರ್ವಂತರನ ಪದದ ಕೆಮೋಸಮನುಳಿಯೊಳಿಸಿವಮನುಳಿದನೊಸಲಿಸು॥ ॥೭॥
ಕಮಲದಳನಯನ ಕಾಳಿಯಮಥನ ಕರಿಪಾಲಯೋ
ಅಮರಚರಣ ಕೇಶವ ಪತಿ ನೀವ್ವು ಕುಜ ಪಾರಕಾಮರ್
ಸಮಸಪ್ತಮೋಲಕೆಯೋಗಧರ ಶ್ರೀರವಶ್ಯಾಮಕಾಯ ಕನಕದವಸ್ತ್ರಯಾ॥
ರಮಣಕಾಮ್ಯಸ್ತ್ರಕೌಸ್ತುಭ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗದಾಬ್ಜ
ವಿಮಲತರಕಸ್ತೂರಿಕಾತಿಲಕ ಕಾವ್ಯದಂ
ದಮಿತತ್ರಿಕಾಮೂರ್ತಿಯಂ ತುತಿಸಲಾತನಂ ಪಾರ ನೆಗಳಿ ದಂಸ್ಥೈರ್ಯಯೊಳ್॥ ॥೮॥
ಯೆದ್ದಾಸ್ಯಪುಂಸ್ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಾವನತನಾ
ಗಿದ್ದಾಗಳಿತ್ತಮನಂ ನೋಡಿ ವಿಷಯಂಗಳಂ
ಗೆದ್ದನಿರ್ಮಲತಪಸ್ವಿಗಳ ನಿತ್ಯಹೃದಯ ಮಧ್ಯಪಂಕೇಜಾತದಾ॥
ಗದ್ದುಗೆಯೊಳಿಸಿವ ಚಿದ್ರೂಪನಂ ಜಗವರಿಯೆ
ದೊಡ್ಡಯೋಗೀಶಾದಿ ತ್ರೈಗುಣದರೆಯಂ ಕೊಡುವುದಂ
ಮೊದ್ದಿಪದಪಾರ್ಥನಾರದಯೋಗಿನಲಿಜನ್ಸಂಬಂಧಾತನಂ ಕಂಡನು॥ ॥೯॥
ಗುಣದೋಷಯಾವನಾತ್ಮೈತಿಪನೆರಗಿಪಲು
ಗುಣನಮೋಗಮಂ ನೋಡಿ ನೀನಲಾತಿಳಿಯೆತ್ರಿ
ಗುಣಂಗಳಿಂದದಘನಶ್ರುತಿಶಿರೋಮಣಿಯನೀಳಿಯರಿಯೆನಿಜನ್ನತ್ತಿಯೆಂಬಾ॥
ಗುಣದಿಂದ ಬಂಧಿಪಿದ ಕಾಮವದನದೇಂಬಯಲ
ಗುಣವಿದರಿಕಲಿಯೋಗಿಗಳೆಂದು ನರನನ
ಫಣಿವಮರೆಕಾಂದಾದಿ ಬಳಿಕನಪಾದವನನುಲಾಧ್ಯರಂಮಂ ನಿಖಿದನು॥ ॥೧೦॥
ಬಳಿಕಪೆನಾಳ್ಪೆನಾಳ್ವಮಂಚಿ ನಗಾಂಚತೆತ್ತಲುಂ
ಬಳ್ಪಿಸಂಗಾಳಿನು ತಿಕಲಿದಿನದಿಗೆಷುದಿಷುದಿಪಿ
ಮೊಳಗುವಪಿತಾಳ್ರಿಮಂ ಕುಲಗಿರಿ ತಟಪ್ರದೇಶಕೆ ನಾಟ್ಯವನಿಲವಂತೆ॥
ಅಳಿತನಕಾಳ್ಪರಗಳ ಗಳ್ಕಾಂತಿಯಂ ನುಗತಿ
ಸುತಿವಪೆನಾಂಗೆಚ್ಚೆಗಳ್ರಸ್ತಪದಿಂ ದೆಸೆವನಿ
ಸ್ಥಲವಾಜಿಯಂ ಸುವೇಗಂ ತಂದು ನಿಲಿಸಿದಂ ಧರ್ಮಜನನಂ ಮುಖ್ಯದೊಳ್॥ ॥೧೧॥
ತುರಗಮೇಧಂ ಕೈಯ್ವದೊಂದಿನಸುಕುಂದೆಂಸ
ಶಿರದಮೇಲಿದೆತಾನಿದಂ ತಾಳ್ಪರೆನಿಂಪರಿ
ಪರಿಪುದೆಂದು ನಿಜಕೃತಿ ಪ್ರಿಯರೂಪದಿಂ ನ್ನುಪನಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವ॥

ಮೊರೆಗೆಬಂದವ್ರೊಳೇಗಸರ್ಗದಿಸಿತತ್ತದಿಂ
ಪರಿತೋಷಿತಸುವಶುಭ್ರಾಜೆಯಂಗಾಗುತ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಸಕಲಜನಸ್ಮೃತಂಡನೋಡುತಿರ್ದುದುಬಳಿಕದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥೧೨॥
ಕಾಂಡುಬಂದಾಹಯವನೊಪ್ಪಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ಕಂದಂಸುವೇಗನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿದಂ
ಮಂದರೋದ್ಧಾರ್ಣಗೆಬಳಿಕಭರ್ಗನಾದಿಗಳ್ಯುಚಿತದಿಂವಂದಿಸಿದನು॥
ಭಿಂದಿಪೋರೆತ್ತೊಂಡೆಗಳಮೇಲೆತಂದಪ್ಪಳ
ಭಿತಂದಾರಮಂಕರಿರಥಾಶ್ವಮಂನಾರಿಯರ
ತಂದಮಂಗಾಮಣಿಖಮೊದಲಾದವಸ್ತುಗಳನಾಕ್ಷ್ಣಾದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನು॥ ॥೧೩॥
ಮೇಲೆಪರತೋಷದಿಂದಾಯೌವನಾಶ್ವನಿತು
ಪಾಲಕಂತಂನಸರ್ವಸ್ವಮಂತಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲನಂಘ್ರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದಬಳಿಕವನೊಡನೆಬಂದಿಪ್ಪಸಮಸ್ತಜನರು॥
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲನಸೋಮಲಾಂಗದವಿ
ಶಾಲತರಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯಸುಧಾಂಬುಧಿಯೊ
ಳೋಲಾಡುತಿರ್ದರದಿಗದಿಗೆವಂದಿಸುತಿಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂದಾ॥೧೪॥
ಇತ್ತಲಾಯೌವನಾಶ್ವನರಾಣಿಕಾಣಿಕೆಯ
ನಿತ್ತುಕುಂತಿಗೆನಮಿಸಿಬಳಿಕಪಾಂಚಾಲಿಭಿತು
ಭ್ರತ್ತುನುಜೆಯರಚರಗಾಪೀಮೆಗಾನತಳಾಗಲವಳುಮುಡಭಿತರಮೆಸಯದು॥
ಪ್ರತ್ತಿಧಿದಸಂಜೆಗಂಬಿನಮೇಲೆಕವಿದಬ
ಭ್ರತ್ತಲೆಯೊಳ್ತೋರ್ಗಾಗರಿತಟಕಿಳುವಕಾರ್ಮುಗಿಲ
ಮೊತ್ತಮೊಸಮಲಕೆರಸುವಳುಕುಲಮೊಪ್ಪಗಾರ್ಬದರ್ಬಿರ್ದಯೊಳೆಳೆದೈ॥ ॥೧೫॥
ದ್ವೇಷಮಂಬಿಟ್ಟುಕೆಂದಾವರೆಯಚೆಲ್ವಿನವಿ
ಶೇಷಮಂನೋಡಲುಸಮಿಸಮಂಸಾರ್ದಪೀ
ಯೂಷಕರಬಿಂಬಮೆನಲಾದ್ರೌಪದಿಯಮೊಗಮಂಶ್ರೀದೇವನೊಳ್ವಪ್ಪರೆ॥
ಭಿತಾಕ್ಷಗಾಂಚರಿಸಿಮಗ್ನಡತ್ತಿಬಿಗಿಯಪ್ಪುಸಂ
ತೋಷದಿಂದವಳನುಪಚರಿಸಿತರುಣಿಯರಿಳ
ಯೊಳ್ಪುಜನರೊಡನೆತಿವಿಲಾಸದಿಂದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರೆಯಿಪತಿಯರೊಡನೆ॥ ॥೧೬॥
ತೀರಿಸುತರನಂಬಳಿಕಸುಜತಗಿರಿಯಂತೆ
ಗಾರಾಂಗದಿಂದಕಂಗೊಳಿಸುವತುರಂಗಮದ
ಸಾರಭ್ರತಮಂನೋಡಿಬಗಿಯಪ್ಪುಮುಂದಾದಿದ್ಯೊದಿಂಬಿಕನಜೆರನು॥
ಗೌರವಂಮಿಗೆಯೌವನಾಶ್ವಭೂಪಾಲನಂ
ಸಾರಬ್ಧದೊಳುಪಚರಿಸಿತಂದನಿಭ್ರತಮರಗಳ
ಸಾರಬನವರಿಜನದರಥನಾಗವಾಜಿಗಳಸಂದಾಣಿಯಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೧೭॥

ಭೂವಲ್ಲಭಂ ಮುದದೊಳಾ ಯೌವನಾಶ್ವನಂ
ಭಾವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಸತ್ಕೃತಿಯಂ ಪಾರ್ಥನೃಪತಿ
ನಾವತಿಯೊಳಿರ್ದನೃಪವರನೊಳಿಂತೆಂದನಾ ಚೈತ್ರಮಾಸಂ ಬರ್ಪುದದು॥
ಯಾವೆಡೆ ಗದ್ದರದ ಸಮಯಮನುಪಕ್ರಮಿಸ
ಲಾವಿರಳ್ವಂ ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಪ್ಪುದು ಮುಂದೆ
ನೀವು ಕರೆಸಿ ಮೊದಲೆ ಬಂದವೆ ವಂದಿಗಾದವದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳ ಕಾಂಡು॥ ॥೧೮॥
ರಾಯನಿ ಕರೆಸಿ ಮೊದಲಿಂನ ಮಹದಧ್ವರಸ
ಹಾಯಕ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವನಖಿಳಯಾದವನಿ
ಕಾಯಮಂ ಸಾಧಿಕಾಂದ್ವೈತಪ್ಪವಂ ನೆಗಂಸು ಯಧಾಸದಿಂ ಪಾಯವನು॥
ಯೀ ಯೌವನಾಶ್ವಭೂಪತಿಸಹಿತನಾವುದಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಮುಖರನಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕಮ
ಲಾಯತಾಕ್ಷಂ ಬಂಧುಸ್ತುದಿಂ ದ್ವಾರಕೆಯ ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನು॥ ॥೧೯॥
ಉತ್ತಲವ ನಿಪನ ಸುರಪುರನ ಕಳುಹಿದ ಚಿಂತೆ
ಚಿತ್ತನಿಜಬುದ್ಧಿಯಂ ಮುಂದಾಯದಿರೆ ಬಂದು
ಮತ್ತೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ತಿಳುಹಲ ಮಲ ಮಂಟಪವನೊಲಿಸಿಯೊಳು ರಚಿಸಿ॥
ತತ್ತುರಗಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸಾವಿತ್ರರಥ
ಮತ್ತಗಜ ಪಾಯಪದಾತಿಗಳ ಸಂದೋಹಮಂ
ಸುತ್ತಲುಂ ಪಾಲಿಸಿ ಕಾಪಿರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳನಾಯುಕ್ತಿಯೊಳ್ಯುತ್ತನೃಪತಿಯ ಕಥೆಯನು॥ ॥೨೦॥
ವಿಧುಕುಲಲಲಾಮ ಕೇಳ್ಧರ್ಮಸುತ ನಾ ಹಮೊ
ನಿಧಿಗೆ ಸೈಮುನಿಗದು ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಮರುತ್ತನೃಪ
ನಧಿಕತರಯಾಗಮನದಾವಕ್ರಮದಿಂದಲೆಂದು ವಿರಚಿಸಿದನದಂ॥
ವಿಧಿಯಂ ತನಗೆ ಪೇಳ್ವುದೆನೆ ಬಾದರಾಯಣಂ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದವನಿಪತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ಬುಧಜನಶ್ರುತಿಕರ ಪುಗಲು ರಾಯನ ಮಹಾಸತ್ತುವನಿತ್ತಮದೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಲಾದೊಡೆ ನರೇಂದ್ರ ಕೇಳಾದಿಯುಗದಂದು ವಿಮ
ಲಾದಿತ್ಯವಂಶದೊಳ್ಪರದರಿಕ್ಷ್ವಾಕು ಮೊದ
ಲಾದವರ್ಧರ್ಮನೀತಿಪ್ರತಾಪಂಗಳಿಂದವರವರಂ ಪಾರೆಯೊಳು॥
ಮೇದಿನೀಪತಿ ಕರಂಧಮನೆಂಬ ವಂಶಕಲ
ಶ್ರೀಮಾದೇವಕುಲದೊಳುದ್ಭವಿಸಿ ನಿಮಾಂಗಿರಸ
ನಾದರಿಸಿ ವರಿಸಿ ಪಾಯಮೇಧಶತಮಂ ಮಾಡಿ ಸುರಪದವಿಯಂ ಪಡೆದನು॥ ॥೨೨॥
ಲಾ ಕರಂಧಮನ ಸುತನಾ ವಿಕ್ಷಿಯೆಂಬವನು
ಧಾಕಾಂತನಾತನಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಮರುತ್ತಂ ತ್ರಿ
ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತನಾದಂ ಜಗದೊಳಂಗೆತ್ತಿಜಿಯೊಳು ಸುವಿದಿತ ರತ್ನ॥

ವ್ಯಾಕ್ಯಾರ್ಥಾತುಬರ್ಹಿಂಮುಖ್ಯುತಿಪಾದವಂ
ಬೇಕೆಂದಡದರೆನಾಢ್ಯಮಾಗಿಬಿಸುಡೀಧರೆಯ
ನೇಕಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದಾಳ್ವನಂದಮಂಧರ್ಮದಿಮೇಳೆದಪ್ಪುದಂತೆ॥ ॥೨೩॥
ರಾಜ್ಯವೈಭವದಿಂದರಂಜಿಸುವಧರೆಯನಾ
ಪ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯದಮಹಾಸಾಧನಂಸುರವಿಪ್ರ
ಪ್ರತಿಯೋಜ್ಯಮಪ್ಪುದೊಳ್ನೃಪತಿಲಕತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದಮಾತ್ತಿಗೆಳಸಿ॥
ಯಾಜ್ಯಯಾಜಕವವರಸುವದಾಂಗಿರಸಸುತಂ
ಪೂಜ್ಯನೆಂಮಾಸುರದವಗೆಂಬನಿಶ್ಚಯದೆ
ರಾಜ್ಯಪತಿಗಾಚಾರ್ಯನಾಗಿಹಬೃಹಸ್ಪತಿಯಮರೊರಗೆಬಂದಿಂತೆಂದನಾ॥ ॥೨೪॥
ಯೆಲೆಬೃಹಸ್ಪತಿಮತ್ಪಿತಾಮಹಾಂತ್ರಿತಗಳ್ಗೆ
ಸಲೆನಿಂನತಾತನಂವರಿಸಿರ್ದನದರಿಂದ
ಕುಲಧರ್ಮಮಂಬಿಡದೆನೀನೆನಗೆಯಜ್ಞಮಂಮಾಡಿಸೆನಲವನೊಪ್ಪಲು॥
ಬಲರಿಪುಕನಲ್ದುಮಾನವರಮಖಯಾಜನಂ
ಸೊಲೆಸುರಗುರ್ಬಿಟ್ಟಮಣ್ಣಿಂದುನಯುವಂತದದು
ನಿಲಿಸಲನ್ನೃಪತಿಚಿಂತಿತನಾಗಿಬರುತನಾರದಮುನಿಪನಂಕಂಡನಾ॥ ॥೨೫॥
ದುಗುಡದಿಂದಾನೃಪಂನಾರದಂಗೆರಗೆನಸು
ನಗುತಿದೇನೆಲೆರಾಯನಿನಗೆದುಂಮಾನಮೆನೆ
ಮಿಗೆಬೃಹಸ್ಪತಿತನಗೆಮಾಡಿದವಮಾನಮಂಪೇಳ್ದತಿವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥
ನಗರಮಂಪೊಗದರಣ್ಯದೊಳುಗ್ರತಪದಿಂದ
ಜಗದೊಳುತ್ಕೃಷ್ಟಪದಮಂಪಡೆವೆನೆನೆಕೇಳ್ದು
ವಿಗಡಮುನಿವರನಾಗಳಾಮಹೀಪಾಲನಂಸಂತೈಸುತಿಂತೆಂದನಾ॥ ॥೨೬॥
ಜನಪನಿನಗೆಚ್ಚರಿಪೆನಾದಿಯೊಳ್ಳುಂಕಪಾಲ
ನನಮಾನಸಪುತ್ರನಾದನಾಂಗಿರಸನವನ
ತನುಜಂಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಮಿಂನೊರ್ವಸಂವರ್ತನೆಂಬವಂಬಳಿಕವರ್ಗೆ॥
ದಿನದಿನಕೆದಾಯಾದ್ಯಮತ್ಸರಂಪೆರ್ಚುತಿರೆ
ಮನವಾರ್ತೆಯೊಳ್ಮುಸುಗೆಯಂಕಾಡದೆಸುರತನು
ಭುಜನಂಪೊರಮಡಿಸೆಕಾಶಿಯೊಳ್ಪುಗಿರ್ದನಾತನವಧೂತನಾಗಿ॥ ॥೨೭॥
ಆತನಂವರಿಸಿದಡೆಯಜ್ಞಮಾದಪುದುನಿನ
ಗೀತೆಕೆಂನೊಳ್ಕೆನಡೆಕಾಶಿಕಾಪಟ್ಟಣದೊ
ಳಾತಮೊನೀಧಿನಿಂನಕಾಣ್ಕೆಗಾಚರಿಸದಿರೆಪೊಳಲಪೆರ್ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ॥
ಘಾತಿಯಾಗಿರ್ದಶಿಗನಂಬಿಸುಡಿಬಿದೊಡಪ್ಪಿ
ಜಾತಿಗಳ್ಪುಡುಕಾಂಡದೆಯಾಮುನಿಪರ್ದಿವ
ಘಾತನಾಗಿರ್ದಪಂಕಂಡುತೊಲಗಿದೊಡಿರದುಬೆಂಬಿಡದೆಪೋಗೆಂದನಾ॥ ॥೨೮॥

ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಬೆಂಬಿಡದೆ ನೀಂ ಬರೆ ಕಂಡು
ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಯಿದವರಂ ಕೋಣಗುದವಂ
ಮುತ್ತಯಿಸಿ ಮೇಳಿಸುತ್ಪತ್ತಿನೆಯೇನಾದೊಡಂ ಮಾಡುವಂ ನೀನಿರುತ್ತೆ॥
ಕೆತ್ತುಯಿಸಿ ಹಿಂಮೆಟ್ಟಿದಿದೊರ್ದಾರೆದವರಿಂ
ನಿತ್ಯಯರಸೇಳೆಂದವರ ಕೇಳ್ದೊಡೆಂನವದಿ
ಚಿತ್ತನಾರದನವರ ತಾ ಕೆಚ್ಚಿ ಮೊಳ್ಪುರ್ವನೆಂದು ಸುಮರ್ಹಿಗೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ನಾರದಂ ತಂನೊಳು ಭುಜದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದು
ಭೂರಮಣ ನಿನ್ನಿಂದ ಬಿಣ್ಣುಂಡು ಹರಿಮಾಳ್ಪ
ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಗೆ ತ್ರಾಣಾಯುಷ್ಯಮಾವಾ॥
ಭೂರಿ ದುರಿತಂಗಳಂ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳಿಸಂ
ಘೋರಮಂ ಮಾಳ್ಪ ನಿಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಯ ಬಾಧೆಗಳ್
ದೂರಮೆನಿಪ ವಿಮುಕ್ತಿ ಕಾಸಿಗೈತಂದು ವಿಶ್ವೇಶನಂ ಕಿಗೆ ಹೊದಮಳ್ದನು॥ ॥೨೦॥
ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ನಾರದಂ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಭೂವರರ
ಮೊಳಲ ಹೆಬಾಗಿಲ್ಕೆ ಸುಗಾವಮಂ ತಂದಿರಿಸ
ಉಳಿಯದಡೆಯಾಡುತಿರ್ದುದು ಜನಂ ಕಂಡು ಸಂವರ್ತನೆತ್ತಲೆತ್ತಾನಗಲು॥
ಬಳಿವಿಡಿದು ಹೋದುದವನೀಶನಂ ಪೈಶಾಚ
ಯ್ಬಳಿಪಿಸಿ ಕನಲ್ದು ಸುಪ್ರೀಕರಿಸಿ ನುಡಿದುದ
ಕಳುಹ ದಿದೊರ್ಡೆ ತಾನದಾರೆಂದು ಬಂದೆನೀನೆಂದು ನೃಪನಂ ಕೇಳ್ದನು॥ ॥೨೧॥
ಸುರಮರೀಚಿತನನುಜನಾಂಗಿರಸನಾಮುನಿ
ವರಮಹಾಸಂವರ್ತನೆಂದರಿದು ಬಂದು ನಿಂ
ನಿರವಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆನೆಂದು ನೃಪನು ಸುರಗುರುವರಾನೆನಗೆ ಪೇಳ್ದನು॥
ಪರಮರ್ಷಿ ನಾರದಂ ತನಗಾರದು ಹಾಡಿತಾ
ನುಡಿಯೊಳ್ವೆಸಿದನನೆ ತಾಪಸಂ ತಿಳಿಯು
ಕರುಣದಿಂದೈತಂದೆನೀನಾರೆಂನೊಳುಮಾಕಜ್ಜಮೇನೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಆ ಮುಡಿಮರುತ್ತನಾನಾವಿಕ್ಷಿತ್ನೃಪಸುತಂ
ಮೇದಿನಿಯೊಳೆನಗೆ ಯಜ್ಞಮೇಧಮಂ ಮಾಡಿಸೆಂ
ದಾದರಿಸಿ ನಿಂಮಂ ನಾನಂಕೇಳ್ದೊಡಾತಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೊಡೆ ನಿಂನನು॥
ಆ ದೇವಮುನಿ ಪೇಳ್ದ ಪೈತಂದೆನೆಂನಸ್ತು
ಹೋದಯಕೆ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಂ ಕಾಣೆನೆಂ
ದಾದಿನವಮಲದರಸನಂದು ಸಂವರ್ತನಂ ಬೇಡಿಕಾಲ್ಪಿಡಿತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಆನಾದುದೆಲೆ ರಾಯ ನಿಂನಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ತಾ
ನೋಪರಿಸುವವನಲ್ಲ ಮರುದಿಂಮ ಮಾಗ್ರಜಂ
ವಾಸವನ ಮುನ್ನಿದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಮಖಕೆತಾನಪ್ಪುತ್ತನಪ್ಪನೆಂದು॥

ಲಾಸೆಯಿಂಕೇಳ್ದಡೀನೃಪನಿಂಗೆಪೇಳ್ವೆನಲ್
ಭೂಸುರನವಧೆಯಗತಿತನಗಹುದುನಿಂ ಮಂತ್ರ
ಯಾಸದಿಂಬಳ್ಕಾದೆಂದರಸುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಲವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಯಾಜಕಂತಾನಪ್ಪೆನಧ್ವರಕೆನೀನಿಂದು
ರಾಜಿಸಹಿಮಾಲಯದೊಳಿರ್ಪಸರೋಜತಾಪ್ರಿಯೊಳ್
ತೇಜೋಮಯಂಸದಾಶಿವನಿಪ್ಪನಾತನಪದಾಬ್ಜಮಂಪೋಗಿಕಂಡು॥
ಪೂಜೆಗೈದೊಡೆಕನಕರಾಶಿಗಳನಿತ್ತಪಂ
ಮೂಜಗಂದಣಿವಂತೆವರಮಖಂನಡವುದೆನೆ
ಆಜನಪನಲ್ಲಿಗೈತಂದುಗಿರಿಜೇಶನಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನರ್ಥಿಯಿಂದಾ॥ ॥೧೫॥
ತರುಣೇಂದುಮೌಳಿಯಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡಿತ್ತನತಿ
ಕರುಣದಿಂದಪರಿಮಿತವಸ್ತುವಂಬಳಿಕಹಿಮ
ಗಿರಿತಟದೊಳಾನೃಪಂಕಟ್ಟಿಸಿದನಧ್ವರಕೆಶಾಲೆಯಂಕನಕದಿಂದಾ॥
ವರವೈದಿಕಶ್ರೀಮಾಗ್ರದೊಳ್ಬಂದುವಿಪ್ರರಂ
ಕರೆಸಿಸಂವರ್ತನಂಮಾಡಿಕೊಂಡುತ್ಸವದೊ
ಳರಸಂಮಖಕ್ಕೆತೊಡಗಿದನಂತದೊಳ್ಕೈಂದ್ರದೈಶ್ವರ್ಯವಿಸ್ತರದಿಂದಾ॥ ॥೧೬॥
ಕೇಳ್ದಂಬೃಹಸ್ಪತಿಮರುತ್ತನಮಖೋದಯವ
ತಾಳ್ದನತಿಚಿಂತೆಯಂಮುಂದೆಧನಯುತನಾಗಿ
ಬಾಳ್ದಪಂಸಂವರ್ತನೆಂಬಮರುದಿಂದುಬ್ಬೆಗಂಬಳ್ಕುದಿವಿಜಪತಿಗೆ॥
ಪೇಳ್ದವನಸೂಯೆಯಂಕಳುಹಿದೊಡೆದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಳ್ದಿಸೆವನೃಪಾಲನೆಡೆಗೈತಂದುವೃತ್ರನಂ
ಕೇಳ್ದವಂತಂದೋಡಿದಮಾತನಿಂತೆಂದುವಿವರಿಸಿದನಾಸ್ವರ್ಗಪಂ॥ ॥೧೭॥
ರಾಯಕೇಳಿಂದ್ರನಾಡಿದಮಾತನುರವಣಿ
ನೀಯಜ್ಞಮಂಬೃಹಸ್ಪತಿಯಕೈಯಿಂತೊಡಗಿ
ಸಾಯಸಂಬಳ್ಕುಸಂವರ್ತನಂವರಿಸಬೇಡೆಂದಾಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿದ॥
ನಾಯದಿಂದಧ್ವರಂಕೆಡುವಂತೆಮಾಡುವೆನ
ಪಾಯಮಂನಿನಗೆಂದುಪೇಳ್ದಂಸುರಪನೆಂಬ
ವಾಯುಸುತನಂನೋಡಿನಸುನಗುತವಿನಯದಿಂಭೂಪಾಲನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಗುರುವೆಕುಲಗುರುವೆಂದುಮೊದಲೆನಾಂಪೋಗಿ
ಸ್ವರದಿಂದಮಾಡಿಸಧ್ವರವನೆಂದಾಡಿದೊಡೆ
ನರಯಾಜನಂಮಾಳ್ಪನಲ್ಲೆಂದಬಳಿಕೈಸಲೆಸಂವರ್ತನಂಮಾಡಿದೆಂ॥
ವರಿಸಿದೆನವನ್ನಮಂಬಿಡಿಯಲುಂಬಾವೆನಿದು
ತುರಗಮೇಧಂನಡೆಯದೊಡೆಮಾಣಲೆಂದುತಾಸು
ವರನಸ್ಥಿಯಂಬೇಡಿಕಾಯ್ತಿರಲ್ಕಿಂದುಕಲ್ಪನಾಮನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೯॥

ಧರಾಕಾಂತನವನಗವನೊಲಿದು ಬಡಾರಮೇಕೆಂನು
ನಾಕೇತನಂ ಕಥುಬು ಯಜ್ಞಮಂ ಕೆಡಿಸದೊಡೆ
ನಾಕಮಂ ಕೆಡಿಸುವೆಂ ನಿನ್ನ ಮಂಮುದುವಿನವನಾಳ್ವ ಸುದುವೆ ನಿಕ್ಕುದೊಳ್ಪೆ॥
ಪಾಕಶಾಸನನೊದಗಾಂಡು ಬರಲಿನ್ನಿಯಂ
ನೂಕೆಂದು ಸಂವರ್ತನಾ ದಿಷ್ಟಿದರ್ಸುರ
ಲೋಕನಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿಹ್ವಾನರಂ ವಹ್ನಿಗಳುಪದೊದಾತನಿಂ ತೆರೆದನು॥ ॥೪೦॥
ಯಿಂದನಿಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಂ ಮೊಗದೊಳಗಿಂದ್ರನಿತ್ತು
ಗೆಂಪನವಹ್ನಿನ್ನಿನುರಿ ಯಾಗವೇದನಲಿನ್ನ
ತಂದನಲ್ಲಿಯಜ್ಞದಾಗದಂಜು ಮೇಲ್ವಸಂವರ್ತನತಿತರೊಳು ಬಲಿಗೆಯೊಳು॥
ಮುಂದಪ್ರತಾಮರಶಾಪದಿಂದ ದವಲಳಿದುಳಿದು
ಬಂದಬಿಟ್ಟವರುಂ ಬಿನಿಕೆಂದು ಕಿನಿತೊಲಗೆ
ಮಂದಿಬಿಡದ ದರಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೪೧॥
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವರಾಜಂ ಬಂದು
ಶತಮುಖಂ ಸಂವರ್ತನಂ ಬಿಟ್ಟು ವರಬೃಹ
ಸ್ಪತಿಯ ನಧ್ವರಕೆ ವರಿಸದೊಡಿಗ ವಜ್ರದಿಂ ದರದಪಂ ನಿಂನನೆಂದು॥
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ದುದ ಕೇಳ್ದು ಮುನೀಶ್ವರಂ
ಪ್ರತಿಕಾಂದದಾತಂ ಮರಳ್ದು ಶಕ್ರಂಗರುಪಿ
ಅಮೃತನಸಾಪದಿಂ ಮೊರಮಳ್ದನಿಂದ್ರನನಿಮಿಷನಿಕರದೊಡನಿಂದು॥ ॥೪೨॥
ಕೋಪದಿಂದಾಗತ್ತಿ ತ್ರಿದಶವಜ್ರಿ ಪತ್ರದಿಂ
ದಾಪುರದ ದರನ್ನಿದೆಕಂದುನದವನದುನುತಿಸ
ಧೂಪನಂ ಸಂತೈಸಿ ಸಂವರ್ತನಿಂದ್ರನ್ನುಮಿದಳಾದ ಮರಗಗಾವನು॥
ಯಾಪಿನದಚಿತ್ರಿಪದ ತಾಗನಿಲಿಸಿ ಶಕ್ರ
ನಾಪಂಗ ಪದಂಗನಿರ್ಜರನಿಕರ ಮಧ್ವರದ
ಲಾಪರಮಧಾಮಿ ಮರುತ್ತು ತನಸ್ಥಿಯಂ ಬೆಳಗಿದನಂದವಯದೊಳು॥ ॥೪೩॥
ಯಾಗಮುನಿಪ್ರವರಮಖದಾಗ ಮಂಜ್ರಾಂಬರ
ತುಲ ಮಾಡಿ ಪಡ್ಟುಮುದಿ ಪ್ರಸ್ತುತಮಾಗಿ ಬಂ
ದೊಲಿದೆಂದನಯಾಗದೊಳ್ಳವಯದಿಂ ದ್ವಿಜರೊಳು ಅಷ್ಟು ತಿಯಪ ಸುಗಿಗಳನು॥
ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದವರ ನವನಿಪ ಸುರ ಪನೋಳ್
ಕಲಪಾಮಂ ಬಡಿಸಿಂದು ಭೂಪಾಲನಿತ್ಯವಿತ್ತಾಂ
ಜಲಿಯಂದ ಸಂವರ್ತನೆತ್ತಿಬಿದೊಡಿತ್ತನಾ ಸ್ವರ್ಣನ ಪಾಂಥಿತವನು॥ ॥೪೪॥
ಧರಾಪಾಲಕೆ ಪೃಥ್ವಿಕ ಸಂವರ್ತ ಮುನಿವರನ
ನಾಮ ಧೃತಿಮಂ ಪೊಗದಿ ವೈರಮಂ ಬಿಟ್ಟುನು
ಧೂಮಂ ನನಲದ ನಜಲೊದಗದಿಯನ್ನದ ಪಾತ್ರಾರ್ಮಂ ನಾಲಬಿದೆ॥

ಶ್ರೀಮದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಮಾಗಿ ಬಂದರು ತಿರ್ದೆ
ನಾ ಮರುತ್ತಂಗೆ ಸಂತೋಷಂ ಸೆಗಳ್ದುದು ಮ
ಹಾಮಖಂ ನೆರೆದುದು ಸಮಸ್ತವೈಭವದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಭ್ರಾಜಿತಮಾಗೆ॥ ॥೪೫॥
ವರ್ಣಿಸುವ ವೈದಿಕವಿಧಾನದಿಂ ದೀಕ್ಷೆವಡೆ
ವರ್ತಿಮುನಿ ಮಾಡಿಸೆ ಮಹಾಧ್ವರಂ ಸಲಿಸಿದಿ
ಜತೆಂತಂ ಮಹಾಗಂಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡರಮರರ್॥
ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಸಂಕನಕಮಯಮಾಗೆ ಭೂಮಿಯಮ
ರತೆಗದು ಪ್ರಾಪ್ತದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಧಿಕ ಬಹು
ಟತ್ಕಟಿಸನಗರಿಯೊಳಗಣಿತ ಹೇಮರಾಶಿಗಳನೆಸೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥ ॥೪೬॥
ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ರಣಿ ಮರುತ್ತಂ ಬಳಿಕ ವಿನಯದಿಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನಂ ದ್ವಿಜರ್ಗಳನವಮರ್ದಿದೊಳಿ
ತ್ತಾರ್ಥಮಂ ಸರಿಸಿದರ್ಗಳಿದಲಿಸಿದರ್ದ್ವಿಜರ್ ತೃಪ್ತರಾದರ್ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಾ॥
ಸ್ವಾರ್ಥಮೆಲ್ಲಮನಿತ್ತು ಸಂವರ್ತಮುನಿಗೆ ಮಹಿ
ತಾರ್ಥದೊಳ್ ನಿಂದು ಸುಚರಿಯಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ
ಸಾರ್ಥಮೆನಿಪರಸಾಲಮವನಿಯೊಳವಂ ಬಾಳ್ದು ಪಡೆದನುತ್ತಮಗತಿಯನು॥ ॥೪೭॥
ರಾಯ ಕೇಳ್ ಯಜ್ಞಸಂಗತಿಯನಾ ಬಾದ
ರಾಯಣಂ ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕವನಿಪಂ ಧರ್ಮಜನ
ರಾಯಮಂ ಕೇಳ್ದನಾ ಮುನಿವರನೊಳಾ ವಸನಾವ ಕೃತ್ಯಂ ನೈಯ್ಯಲು॥
ಬೀಯದಜ ಸಂದಳಿವುದಿಲ್ಲ ನಾರಕದ ಬಿರು
ಬೀಯದಸುಖಂ ಪರದೊಳೆಂತು ದೊರಕೊಂಬುದೆಂ
ದಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸವೇಳ್ಪುದೆನೆ ಸುಸಾತ ಧರ್ಮಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೮॥
ಸಾರ್ವನಿಗಮಾರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ಸತ್ಕರ್ಮಮಂ
ನಾರ್ವರುಂ ಗೈದು ಪರವಧೂವಿಷಯಮಂ
ನಾರ್ವಚಿಂತೆಯನುಳಿದು ಲೋಕಾಪವಾದಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರರೊಡವೆಗೆ॥
ಪಾರ್ವನಲ್ಲದೆ ಸದಾಚಾರದಿಂ ನಡೆದೊಡಾ
ಪಾರ್ವನಿಶಿಯೊಳ್ ಕೀರ್ತಿಪರನಾಗಿ ಬಳಿಕವಂ
ಪಾರ್ವನುತ್ತಮಗತಿಗೆ ದೇವನಾವನಾ ನಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಸರ್ವಧರ್ಮವಿವರಣದೊಳಿವದೊಡೆರಗೆ ಬೆ
ಸರ್ವನಲ್ಲದೊಡಾ ತೃಪ್ತಿದನಾದೊಡಿಳೆಯೊಳ್
ಸರ್ವದುಃಖತ್ರಯಂ ಸಾದಿಮಡಿದೊಡೆ ಸಾರ್ಗೆಗೊಂಬನಮಾವತಿಯನು॥
ದುರ್ವಚನಮಂ ನುಡಿಯದತಿಥಿಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನ
ದುರ್ವಿಧನಮಂ ಮಾಡದಿರ್ ನಿತ್ಯಮಾಳ್ಪು
ದುರ್ವಿಯೊಳ್ ದುಃಖರೈವೃತ್ಯಂಗೆ ಪರಗತಿ ಮುಕ್ತಿ ಯೊಳಪ್ಪುದು॥ ॥೫೦॥

ದ್ವಿಜರಾಜರಂಗಳೆದು ಬೆಸಗೈವ ಕುಮುದಿನಂ
ದ್ವಿಜರಾಜವಾಹನನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೈದುವಂ
ದ್ವಿಜರಾಜಸಂನಿಭದ ಸುಗತಿಯಂ ಜಗದೊಳಗಂ ತಡುವುದಲ್ಲಿಯದೊಳಗೆ॥
ನಿಜನಾಥಭಕ್ತೆ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಸುಗುಣವತಿ ಮಾನಿ
ನಿಜನಾಥವಾದವಿರಹಿತೆಯ ನಿಜನಾರಿಯಂ
ಸುಜನಾದಿ ನಿಜರ್ಶವರ್ಗದಿಂದುಸುವರ್ಗನಳವ ಸುಕೃತಮೆಂತೊರ್ದುರೆಯೊಳು॥ ॥೫೧॥
ಪತಿದೈವಮೆಂದರಿದು ನಡೆವ ಸತಿಗಮರರ
ಗತಿಯಲ್ಲದಂಗನೆಯರತಿಸಾಹಸಿಗಳವರ
ಕೃತಕಶೀಲಂಗಳಂ ನಂಬಲಾಗದು ಮೊಗ್ಗಾತಗತ್ತಮಂ ಕಾದಲಾಗದು॥
ಪಿತನಿಂದ ಬಾಲ್ಯದೊಳ್ಪತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಯದೊಳ್
ಸುತನಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದೊಳ್ಪುಲ್ಲಿಸುರ
ಕ್ಷಿತಿಯಾಗದಿರ್ದೊಡವಳಿಂದ ನಿಜವಂಶಕುಲಪತಿತಬಂದಲ್ಲದಿರದು॥ ॥೫೨॥
ವರಯಜ್ಞಶಾಲೆಯುಂ ಬಾಲೆಯುಂ ದ್ವಿಜಪಂಕ್ತಿ
ಪರಶೋಭಿತಸದೋದಿತ ಸ್ತವಿತೆಯುಂ ಯುವತಿಯುಂ
ಚರಣಗತಿಸಮವೃತ್ತಿರದೊಡಬ್ಬೂರಿಯುಂ ನಾರಿಯುಂ ಚಾರುತರದಾ॥
ಕರುಣೋದಯಕಾಂತಿಸಂಯುಕ್ತಮಾಗಿರದಿರ್ದೊಡೆ
ದರಸಾಂದ್ರಧರ್ಮಿಣಿಯುಂ ತರುಣಿಯುಂ ಶಾಲಿನಿ
ದರಮಾಗಿರದೊಡೆ ಸುಮಾಂಗಲ್ಯಮಾಗಿಯುಂ ಮೇಲೆಯುಂ ಸತಿಯಪ್ಪುದೇ॥ ॥೫೩॥
ಮಾವಂಗೆ ಭಾವಂಗೆ ಮೈಗಾತೆಗೈದೆಸಂ
ಭಾವಿಸುತ ಸೇವಿಸುತ ಕಾಂತಂಗೆ ಸುರತಸಂ
ಜೀವನವನೀವ ನವಯುವತಿಗಿಹಪರಲಕ್ಷ್ಮಿಗಂ ಸುಕೃತಫಲಮಂ ತಪ್ಪದೇ॥
ಸಾವಿನಂ ತಾವಿನಂ ತಡಿಗಡಿಗೆ ಮೊರೆದೆದ್ದು
ದಾವರಿಸಿ ಸೈರಿಸಿ ಮನೆಗೆಲಸಮಂ ಗೈಯ್ಯು
ದಾವನಿತೆ ಸಾವನಿತೆ ಲೇಸೆನಿಸದಿಹಳೆ ತತ್ಪತಿಗೆ ತದ್ಗುರುಜನಕ್ಕೆ॥ ॥೫೪॥
ಕಾಂತನಾಂತಿಗೆ ಗಳಂ ಕಪ್ಪಿಗ ಮೋದಿನಿಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಲಂಗುಲಿಗಳುರಗೆಯೊಳಗಾಂದದಿರೆ
ಬಾಲೆಗೀಲಕ್ಷಣಂ ಮುತ್ತೈದೆತನಮಾಸಲರಿಯದು ವಿಧವೆಯಾಗಾದಪ್ಪುದು॥
ಶೀಲಮಾಲಂಬಿಸಿ ತವಮರ್ಗೆಯೊಳಿರ್ದನಿತು
ಕಾಲಮಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ ಸದಾಚಾರದನು
ಸೋಲೆಯಾಗದುತಿರ್ದೊಡೆ ಸಮಂದಂಡಿಸಲ್ಪತಿಲೋಕಮಂ ಪಡೆವಳು॥ ॥೫೫॥
ವಿಬುಧಾಗ್ನಿಯೊಳ್ಪುಣ್ಯಗಮಂ ಬಯಸಿ ಕಾಮಲಂ
ಶಬಲೆಯಾಗಿ ಮೈಗಾರ್ತಮಂ ಪಳಿಸಿಗರ್ವದಿಂ
ಜಠರಮಂ ಪೊರೆವುತ್ತ ಪರರಯುಪರ್ಣಿದುರಗಿಯವೊಲಿಹಳದುಷ್ಟವಿಧವೆಗತಿಯಾ॥

ಘಟಿಸಿದಾವಂಗವನುಮವಳುಮವಳ್ಗಾಗ್ನಿಸಂ
ಸಟೆಯಲ್ಲಮೂವರುಂಪತಿತರದರಿಂದಸಂ
ಕಟದೊಳುಂಸೋದರಾಗದುಹರಿತ್ತುಯಾರಂನೆರದದತ್ತಲಾಮಹ್ಯಾದೆ॥ ॥೫೬॥
ಕ್ಷತ್ರಪುತ್ರಮಂಬಿಟ್ಟುನೆರಮನೆತವಮನೆಯಿ
ಳುತ್ತುಳ್ಳಿಯರಳುಮಂಬಿಸುವಳ್ಳಿಗಿರುವಾಮಾವಳಿ
ಸತ್ತಗಹಿಸಿಬಂದೆನಸುವಳ್ಳಿದಿಗರಸ್ವದೆಬಾಗಿಲಾಳ್ಗೆಮೋಡಮಾತೆಹಳು॥
ಬಹುಜನದಮುಂದೆಸುಳಿವಳ್ಳದುಮಾತಗಳುಗ
ಳುತ್ತುವಸ್ತ್ರವವಲಿಗೆಯೋದನಾದುತವ್ಯವೃಂದ
ಸಹಜಮಲ್ಲದೆಖರಿದಲಂಕರಿಸಿನಾಂಬವಳ್ಳಿಪ್ಪುಳ್ಳಿಕೆಕ್ಷೆನದೊಡೆ॥ ॥೫೭॥
ನತಕಿಯನಾಬತೆಯಹ್ಗಾರ್ವಿತ್ತುಯಿಯತ್ತ
ವತನಿಯದಾಸಿಯಬುರುಂಟೆಯಕವಾಟಿನಿಯ
ಭ್ರಾತಾಗಿರನುಳಿದವಳಮಾಲಿಗಾತಿಯಜಟಿಯಹಾತಕಿಯನ್ಯಳ್ಳಿಂದ್ರಿಯ॥
ಕತಕ್ವದಿಂದನಿಬರೊದನಾದಿದೊಡೆಬಾತೆ
ಯತನ್ವಿದುರಾಚಾರಮಂಕಲಿವರದಾರಂಬಿ
ಧತಕಿರ್ಯ್ಯಾಯರನದವಳಿಗೆತ್ತಂಗಮಂಸಾರಸದಂತೆಪಾಲಿಸವೇಳ್ಪುದು॥ ॥೫೮॥
ಸುರನ್ನಾಂತರತ್ನೈಳುಬಿಸುಪ್ಪುರರತಾಪದಿಂ
ಕರಗಾತರಿಬಿಮೆಲ್ಲನೆದಾತಿಯೋವಳ್ಗೆಂ
ಕರೆದೊದಂಬದಿಬಬೇದಿತನಿತ್ತುಸತ್ತರಿಬಿತೊತ್ತುವೇಳ್ಗೆಗಳನರಸಿ॥
ನೆರೆಹೋರೆಯರಿಯದಂತೆಬತಿಯಂಮಾರಪಿಮನೆಯ
ವರೆಲ್ಲರುಂಟಾಗದುಮದನನ್ಯಳಗೆಸಂದು
ಮರಳಿಮಾನಿನಿಯರಂತಿರಬಲ್ಲರೇಬಾರಿಯರವರಸೋದಬಹುದೆ॥ ॥೫೯॥
ಸೋಲ್ತನಂಕಂದುಗಲ್ಗಾನೆಗಾಲದುನೋಟಮಂ
ಜೋಲ್ದುರುಬನೊಂದಿಸುವನೆವದಿಂದತ್ತೆನೆಗಳಿ
ಸಾಲ್ದುಮೇಲುದನೊಸರಿಬಿಮೊಲೆಗಳಮೊಗದೊಳ್ಗಿರಿಪುಸಿಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾ॥
ತೋಲ್ದುವಳ್ಗೆರದಿಂದನನುನನೆಯಪಸಲಿಸುತ
ಕಾಲ್ಗೆನೆಯಲಾಯ್ದುಮಾಯ್ದುನೆನದೆವತ್ತರಂಗಿಯಿಂ
ನಾಲ್ಕೆಸೆಗೆಗಾಲುವಮೃಬಿರಿಯಕಾಮಿನಿಯರವರೆಜಾರೆಯರೆನಿಪರು॥ ॥೬೦॥
ಬಪಲತೆಚಂಚಲೆಚಾಟುವಪಿಚೆದಿಥಲಾದಿ
ಕುಟಿಲೆಕುಪ್ಲಿತೆಕುಹೂಕಿಕುಜೆಸಟಿಲೆಕುಲಸ್ಥೆದಿ
ಕಪಟಿಕಂಟಕಿಕಟಿಕಿಕದುದುಸ್ತ್ರೆಕಲಿಹಾತಿವಿರಸೆಪರವಶೆಪಾದರಿ॥
ವಿಪರೆವಪ್ಪುಲೆವಿಷ್ಣುಮೆವಿರಹಿವಿಷರೋತೆಮಿಗೆ
ತಪಿತೆತನ್ನರೆತವಕಿತವೆತಂತ್ರಿತೆಮಜಯೆ
ನಿಪವನತೆಯರನಜಕೆನಿರಿಬನಿಕ್ಟ್ವಬದರೆಬಳಿಕಬಳ್ಲಿಕೆಬಾರದೆ॥ ॥೬೧॥

ಕಾವ್ಯಮಾತ್ರೇನರನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪರದಕೋ
ಮತಿಯರಂ ನಂಬಬಾರದು ನಯತಮನಲವರ
ಕೋಟಿಬಾಗಂದವರಂ ಜೆನಾಸದಂ ತಿರಲಿಪರೆ ಕಲ್ಪಿತವ್ರತನಮಾಧ್ಯ॥
ಸಕಲತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಪಪನಿಷ್ಠೆಬೆಳೆಂಬ
ವಿಲಗಮಿಲ್ಲಾತ್ಮಪತಿಸೇವೆಯಂ ಶ್ರುತಿದಿನದೊ
ಭೂಲಪದಿನೆಗಳ್ದೊಡೆಸತಿಯರ್ಗೆ ಸೀತೆ ಸುಗತಿಸಲ್ಪುವ ಹಾವರದೊಳ್॥ ॥೬೨॥
ಪ್ರಮಾಣಿಕೆ ಪ್ರಮರ್ನಾರ ಮಿದು ಜಗದೊಳ್
ಪ್ರೀಪತಿಗಪ್ರಥಮಿಪ್ರೋಭುಬ್ರಯಿಂ ತಂಮಯನ
ಮಾಪದೊಳ್ದ್ಯುತರತ ನಾಸ್ತ್ರಾಕರವೈದೆ ಪಸುಗರನಸಾಯಕರೆನಿಪರ॥
ಶೋಪಬಾರದೊಳ್ರಿಪಿಕಾಂಡಿರು ತಿರಿಪ್ರೂಪ
ಅಪಮಾಪ್ನುದುರಾಜ್ಯಮದರಿನಪರಿತೆಯಿಂ
ಪಾಪದಿಂದರಸುಗಳ್ರಿಗಪಾಪರಂಕೆದುಗುಮಿದನರಿಯದಿರಬಪಸದೆನ್ನಪರ॥ ॥೬೩॥
ಆಚಾರಧರ್ಮದಿಂ ನಡೆಯಲರಿಯದವಿಪ್ರ
ನೀಚಕ್ಷತ್ರಿಯಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿದವನವನಿಂದ
ನೀಚನೆಮಾರಿಪ್ರಿಯಂ ಮಾಧವನ ಪೂಜೆಗೈಯ್ಯದವಂಗೆ ಸುಗತಿಯುಂಟೆ॥
ಯಾತಮದರ್ಶಜನದೊಳಂ ತಿರಲದಿಂ ನುಸತಿ
ಸೂಚಿಪೆಂ ನಿನಗೆಬಪಗಾಂಬುದೆನೆರಮೆನೆಲಪಿ
ಗಾಚರಪಭಾವನಮನೆಯೊಳ್ಗೆಂದುಪ್ರಿಹುವರಂಕೆಪ್ರೊಡ್ಡಾಮುನಿನುಡಿದನು॥ ॥೬೪॥
ವತ್ಸನೆಪ್ರಾಡೊಡಿ ಧರೆಯೊಳ್ಪ್ರಿಪ್ರಾಪ್ತಿ
ವತ್ಸಲನಸತ್ಯಶೌಚಾನ್ವಿತನಮನೆಗೆಶ್ರೀ
ವತ್ಸಲಾಂಛನನರಪಿ ತೊಡಪಿನಪಭಾವನಂ ಪತಿಪರಾಯಣೆಯಾಗಿಪನು॥
ಸತ್ಪತಿಯರಲ್ಲಿಮೇಗುನ್ಮುನ್ನಿನಪ್ಪಿಂಗುಲಿಕ
ಸತ್ಪುಯೋಗ್ಯಾತ್ರೆಕಪುಕದಮರುಷ್ಣನಲ್ಲಿವಿಲ
ಸತ್ಪುಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರನಗದಿಂದಲ್ಲಿಸುಕ್ಷೇರಿಯಾಗಿನೆಲಪಿಪರ್ಗೆ॥ ॥೬೫॥
ರಂನದಿಂಧಾನ್ಯಮೆವಿಶೇಷಮೆಂದೊದವಿಸುವ
ರಂನಮೇಕರುಷ್ಣದಿಂಕಡೆಯೆಂದುವೆಚ್ಚಿಸುವ
ಮಂನಿಸಬ್ಹಾಲಕನುಮತಿಥಿಯುಂಸರಿಯೆಂದುಸತ್ಕರಿಪನಾವನವನು॥
ತಂನತಾಯ್ತಂದೆಸೋದರಬಂಧುಬಳಗಮಂ
ಮಂನಿಸುವನಾವನಾತನೆಸದಾಚಾರಕಂ
ಸಂನಸಾರಲವನಮಂದಿರದೊಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರ್ಬ್ರಹ್ಮನೆಲೆಯಾಗಿಪರ್ಪ॥ ॥೬೬॥
ಮಧುರವಾಣಿಯಕೃತಜ್ಞನದಾನಶೀಲನಪರ
ವಧುವಿನೊಳ್ಮೈಯಬೇಟಕಾಭಾಗದನಮಾನ
ನಿಧಿಯೆನಿಸುವನತೀರ್ಥಸಂಗತನನಲೆಕೂಟನಾಕ್ಷಿಯಂನುಡಿಯದವನು॥

ವಿಧಿತನಮರ್ದಿಮಾತ್ಸರ್ಯಮಂ ಮಾಡದಾತನವ
ಸುಧೆಯೊಳ್ವಿಷಾಧರ್ಮಾರ್ತಿಯಂ ನೆಗಳ್ದವನಬಳ
ವಿಧದಧರ್ಮಂಗಳುಂಟಾತನವನ ಮನೆಯೊಳುಂಡರೆ ಬಿಡದೆ ನಿಲಲಿಕ್ಕೆರ್ಭುಜಾ॥ ॥೬೭॥
ಹ್ರಾಪ್ತಲಾಗಹೊನನೆಗಳುಮೀಳತಸುಖಿಸೆವನ
ಮತ್ತನವನೆರಮನ್ನೆಯುಂ ತುರುಬಿನಾಂಬುವನ
ವಿಪ್ರರಧಾಜುಗಳ್ಳಳಸುವನ ಪಿರಿದುಂಬುವನ ನಿಂದು ನಿಃಸ್ವರ್ಧಿವಾತನಾ॥
ಲಿಪ್ತಮಯಧುದಯನಾಲದಿ ನಿದ್ರೈವನಾ
ತೃಪ್ತಿಯಿಯಪರನಿಂದೆಯವನಸಾಧುಪರರ
ವಸ್ತುವಂಗಳುವನನಿರುದ್ಯೋಗದವನಬರಿತೊಲಗದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ॥ ॥೬೮॥
ಜಡನ ಮೂರ್ಖನ ಶಠನ ತಾಮಸನ ನಿಷ್ಠುರದ
ನುಡಿಯವನ ಬಿಸುಗಾನ ಕೃತಘ್ನನ ಕರುಬನ ಬಾಯ
ಬಡುಕನ ಕುಚೇಷ್ಟನ ಕಾಮುಕನ ಪಾಂಸನ ದುಂಬಕನ ಪಾಷಂಡಿಯ॥
ಕದುಗಾಳದವನಬಲ ಭ್ರಷ್ಟನ ಪ್ರಭುವನ
ದ್ರೋಹನ ಪತ್ತಿವನ ಕುಹಕನ ದುರಾಚಾರದಿಂ
ನಡೆವವನ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನ ಪಾತಕನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಲಗದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ॥ ॥೬೯॥
ಉಪಚರಿಯೊಳ್ಳೆಮುನಿಸಮಸ್ತಧರ್ಮಂಗಳಂ
ಪ್ರಿಸಾವತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬಳಿಕಮಪ್ಪಾಲಯ
ಮಿಪ ಮಾದಸುದಿಂನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಯೊಳ್ ಬಿದ್ದ್ ಧನಮಂ ತರಿಸಿ ವೇಳ್ಪುದೆಂದಾ॥
ಭೂಪಾಲ ಕರ ಸುತಂ ನೇಮಿಸಿದೊಡರ ಸಂಚ
ಮಾಪ ಶಂಕರೆಸಿ ತೊರಮಲ್ಲನದೆ ತಾಂಡುದ್ರು
ತಾಪದಿಂ ಪಯಣಾವ ಯಾನ ನಡೆವಾಹುಮನಗಳ್ ಸಂತಾಪದಿಂದಾ॥ ॥೭೦॥
ನೃಪತಿ ಬಹಿ ಪ್ರಮುಖರೊಡನಾಡಿ ಹಿಮಗಿರಿಯ
ದಿವ್ಯಸ್ಥಳಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ ಬಂದವೆ
ದವ್ಯಾಸಮುನಿವರನ ವಿಪ್ರರೊಡನಾಡಿ ಮರುತ್ತಾಧ್ವರದೊಳುಂಡು ಬಿಸುಟಾ॥
ದ್ರವ್ಯದೆಡೆಗೈತಂದು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ನವ್ಯಸುಮಮೊತ್ತರ ಸುಧೂಪ ದೀಪಂಗಳಿಂ
ಗವ್ಯಮಧುಶರ್ಕರಾದ್ಯುಪಹಾರದಿಂ ಪ್ರಬಂಧನ ದನಂ ಪೂಜಿಸಿದನು॥ ॥೭೧॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿದಿಕ್ಪಾಲಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಿತ್ತ
ಕಕ್ಷೆಯೊಳಗಿರ್ದಯಗೆ ಬಲಿಗಾಡ್ಡು ಭೂಮಾಪನಂ
ತುಷ್ಟಿಯಪ್ಪಂತೆ ಚರಿತ್ರಾಂಗಳಂ ತೊಯಿಸಿ ಬಳಿಕಾಸೂಳಂ ಪೊಸರಿಸಿ॥
ದಕ್ಷ ಮಾಡಿಸಿ ಧನಮಂ ತೆಗಸಿ ಭೂಮಾಪನು
ಶಿಷ್ಟಮಪ್ಪ ಮಿಂಸುಸಂ ಪೂರ್ತಿಯಾದುದೆಂಬ
ಪುಷ್ಟತೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಂ ನಿಗಮದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರಿಗೆ ಪೆಬಾರ್ಗಿಗಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಸುಟು॥ ॥೭೨॥

ಮೊರೆಯಾಳ್ವ ಭೂಂಡವೇಸರಮೆತ್ತಿತಂದಿಗಳ್
ನೆರೆ ಕನಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪುದಿದವು ಮಾರ್ಗದೊಳ್
ತೆರಪಿಲ್ಲಮೆನೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಂಪ್ರೈಯಿಂ ಕೃಷ್ಣಮುನಿಸಹಿತ ತನ್ನ ಪತ್ತನವದೊಳ್ಪುಗಲ್॥
ಮೆರೆವ ನಿಜನಗರ ಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡುತ
ಸ್ಮರರೋಳ್ ಭಂಡುನ್ನತಿಯ ಮನದ ಕಳವಳಿದಂದೇವ
ಕುರದರೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಪ್ಪುದೆಂದು॥ ॥೭೩॥
ಪಂಚಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೬ — ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಬಂಧುರನಗರದಿಂ ನಡೆತಂದು ಪವನಜಂ
ಬಂಧುರಂಗದೊಳೆಸೆವ ದ್ವಾರಕಿಯೊಳ್ ಹರಿಯ ಮುಳಿ
ಬಂಧುರದೊಳ್ ಸಾರಂಗೆಲ್ಲವನನಾಥೋಗ್ರಾವೆಯ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಂಡನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಯೆಲೆ ಮಹೀಶ್ವರ ನಾಗನಗರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಿಲುತಂ ಪಯಣಗತಿಯೊಳ್ ಪುರುಕಂದನನ
ಕುಲದ ಪವಿಘಾತಭಯ ಶಮನೌಷಧಿಯನತುಳ ಕಲ್ಲೋಲನಿರವಧಿಯನು॥
ಜಲಜಂತು ಜಾಲಗಾವಿಧಿಯನಿಳಾಮಂಡಲದ
ಬಳಸಿನ ಪರಿಧಿಯ ನಪಕ್ಷ್ಮತಗ್ರಾವ ತನುಧಿಯನವ
ರಳ ಘೋಷದುದಧಿಯ ನನೇಕರತ್ನ ಪ್ರತತಿಗಳನಿಧಿಯ ನಂಬುಧಿಯನು॥ ॥೧॥
ಮುನಿಮುನಿದು ಪೀರ್ದ ಬಳಿರಾಜವಂಶದವರ
ಕನಕನತ್ತಿಗೆ ನೆಲಂ ಬೆಟ್ಟುದಂ ರಘುಜನಾ
ಮನಮನದ ಕೋಪದುರುಪ್ರತಿಬದ್ಧೆಗಾಟ್ಟುದಂ ಬಡಬಾನಲಂ ತಂಪೊಳ್ ಪುಗೆ॥
ದಿನದಿನದೊಳ್ ವಕ್ಷದಸು ತಿರ್ದಂ ಬಹಳ ಜಡ
ತನತನಗೆ ಬಂದುದೆಂದ್ರತಂಗ ಮೆಡೆಗಾಂಡುದು
ನೆನನೆನದು ನಿಟ್ಟುಸುರ್ವಿಟ್ಟುಸುಯಿವಂತುದಧಿ ತೆರೆವೆಟ್ಟನೆಯೊಳಿರ್ದುದು॥ ॥೨॥
ಹುಳಿಹುಳಿಸುತೇರ್ದ ಬಾಬ್ಬುಳಿಗಳಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ
ಸೆಳಸೆಳದು ನಡೆವ ಪೇತ್ರೆರೆಗಳಿಂ ನೊರೆಗಳಿಂ
ಪೊಳೆವ ತುಂತುರನಸನವರ್ನಿಗಳಿಂ ರತ್ನನಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧರತ್ನಂಗಳಿಂದಾ॥
ಪೊಳಕಾಂಬನಾನಾಪ್ರವಾಹದಿಂ ಗ್ರಾಹದಿಂ
ದಳತೆಗಳ ವಡದೆಂಬ ಪೆಂಪಿನಿಂ ಸೊಂಪಿನಿಂ
ಥಳಥಳಿಸುವ ಪದುಮ ಮರ್ದನದಿಗಳಿಂ ತದಿಗಳಿಂದಾಗ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ತೆಸೆದುದು॥ ॥೩॥
ವಿಶ್ವಾಸನನ ಸರ್ವಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪದಕೆ
ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಂ ಪಡೆದಿತ್ತೆನೆಂನವ
ಸ್ಥಾನಲಿಶಧರನುಪಪತಿಯನೆಸಗಿದ ಪರಿಂದದೊಳಿಂ ನಿಳಿಗೆ ಮುಂನಿನಂತೆ॥

ಜೋನೆಮಗೆತೆರಳಿನೀವೆಂದುಪಂತೈಪರ
ತ್ಯಾಗರಂಗಳುಹೊದಕುಲಾದ್ರಿಗಳಪಚುಗೆಯ
ನೇಗಬರುತಪಾವೆನಲ್ಪ್ರೇದೆಶೆಗಳೆಡ್ದುಬರುತಿರ್ದುವುಮಹಾರ್ಣವದೊಳು॥ ॥ ೪ ॥
ಶಿವನಂತೆಗಂಗಾಭಿಮತರಾವಣಾರಮಾ
ಧವನಂತೆಗಾತ್ರೈಸಿಮಾಲಾಸಂಪಂನರೂಪ
ಭವನಂತೆಸಕಲಭುವನಾಶ್ರಯಂಶಕ್ರನಂತನಿಮಿಷನಿಕರಕಾಂತನು॥
ದಿವಸಾಧಿಪತಿಯಂತನಂತರತ್ನಂರಾಜ
ನಿವಹಾದಂತಪರಿಮಿತವಾಹಿನೀಸಂಗತನು
ಪವನಾಳಿಯಂತೆವಿದ್ರುಮಲತಾಶೋಭಿತಂತಾನೆಂದುದಧಿಮೆರೆದುದು॥ ॥ ೫ ॥
ಚಿಪ್ಪೊಡೆದುಬಿಡುವಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲದಿವುಮಗು
ಳ್ದುಪ್ಪರಿಸುವೆಳೆಮೀನ್ಪಿದಿರ್ವನಿಕರಮಲ್ಲ
ಮೊಪ್ಪುವಸುಲಲಿತಶಂಖದಸಾರಗಳಲ್ಲದಿವುಬೆಳ್ನೊರೆಗಳಾಳ್ವಿಲಲ್ಲ॥
ತಪ್ಪದೊಳಗಾರಂನವೆಳಗಲ್ಲದಿವುತಾವ
ರ್ಕೃಪ್ಪೆನೆಂಬವಳಮಲ್ಲಿವುಪಯೋನಿಧಿಯಕೆನೆ
ಯೊಪ್ಪುಮಲ್ಲದೆನೀರ್ಗೆಯಲಿಳಿವಮೋಕ್ಷಂಗಳಲ್ಲೆನಿಸಿತಾಕರುಲಾಳು॥ ॥ ೬ ॥
ಕ್ರೂರಕರ್ಕಟಕಟಕಂಕಮಕರಮಡಿದ
ನೀರಾನೆಗಳ್ಗೆಗಳ್ಗಿಡೆಮುದಮುದ್ರೈವಕಾ
ಉರಕುಲರಾಜರಾಜಿಪ್ರಸ್ರಾಂನಿಬಿಡಗಂಡಾಪದಂಪೆಚ್ಚಿದಾ॥
ಘೋರಸಮುದ್ರದಂತ್ರಾಣಿವನ್ತವನಮಂ
ಭುಗಿಸ್ಥಿಕರಮಕರಮಾತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಕ
ರೋರತರರಾಜೀವಜೀವಪ್ರತತಿಗಳ್ವಾಸವಾಸಮುದ್ರದೊಳ್ಸೆದುದು॥ ॥ ೭ ॥
ಸುಳಿದೊಂದುಮೀನಮೀಂನುಗಿತಾಮೀನನಾ
ಗಳೆನುಂಗಿತೊಂದುಮೀನಾಮೀನನುಂಗಿದುದು
ಬಳಿಕಾಂದುಮೀನದಂಮತ್ತೊಂದುಮೀಂನುಂಗಿತಾಮೀನನುಂಗಿತೊಂದು॥
ತೊಳಲುತೊಂದೊಂದನೊಂದಿಂತುನುಂಗುತ್ತಿಮಿಂ
ಗಿಲಮೆಲ್ಲಮಂನುಂಗುತಿರ್ಪುದೆನೆಬೆಡಗಿನಾ
ನ್ನಳೆತಿರುಗುತಿರ್ದವೆರೆಕೆಗಳ್ಗಾದನೆಮುಂಮೊಸಗರಗಳೆಡೆಯಾದುವಂತೆ॥ ॥ ೮ ॥
ಲಾಂಮಹಾಂಭೋಧಿಯಂನೋಡಿಪಾರ್ಥನಾಗ
ಭೀಮಸೇನಂಬಳಿಕನಲವಿನಿಂದ್ವಾರಕಿಯ
ಸೀಮೆನ್ನೈತಂದುನಗರದ್ವಾರಮಂಪೊಕ್ಕುಬರೆರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ॥
ಸಾಮಜಗಿರಿಯಹಾಯತುರಂಗದನೆರವಿದೊರೆಯ
ಚಾಮರದಿಕರಿಯಚೆಲ್ವಾದಮೊರೆಯಪ್ರತಿಮಾಸ್ಥಗ
ಸ್ತೋಮಮಂಗಾಗಗಳದಕಳಕಳರವದಜನದಸಂದಣಿಯಕಡಲೆಂಕಂಡನು॥ ॥ ೯ ॥

ಕೆತ್ತಿದಿಂಗಡಲೊಳಮರ್ಮಾಲೆಮಾಲೆಗಳೆಡೆಯೊಳ್
ಬಿತ್ತರಿಸಿದೊಳ್ಪಿನೊಳ್ಪವಳಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯನೆತ್ತಿಗಳ
ವೆತ್ತ ಬೆಳ್ಗಿನಗೊಂಡೆಗಳ ತೋರಣಂಗಳೊಳ್ಪಲೆದೊರೆವರ್ಮಂಟಪಗಳಿಂ॥
ಲತ್ತರಿಯೆ ನಿಜರಾಜಮಾರ್ಗದಿಕ್ಕೆಲದೊಳಿರೆ
ಬಿತ್ತರದ ಕರುವಾಡದೊಳ್ಗಾದನೆಲೆನೆಲೆಯೊಳ್
ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿವೆಂಗಳ ಕಟ್ಟಿದಮರ್ಚಿಗಳೆಸೆಗಯಿಸಿದವು॥ ॥೧೦॥
ವಿರಚಿಸಿದ ಕರುವಾಡದಿಕ್ಕೆಲದ ನವರತ್ನ
ಖಚಿತ ಕನಕತೋರಣಾ ಮೊಳ್ಪುದುರಜತ
ಗಿರಿಶಿಖರಮಂ ಸಾರ್ದ ಸುತ್ತಿತ್ತ ಪೊಳ್ಪುದಿದ ಮರೆಯ ಚಿತ್ರ ಪಟದಂತೆ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಡಿಗಳ ಕಳಸಂಗಳ ಡಿಪಸಾರಸಿ
ಸುರಚಿತ ಮರಗಳ ಬಿಗಿದ ಪೆದವು ಗಗನಮೆಂಬ
ಸರಿಯ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ರೂಪರ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ ಮೊರೆಮಡುವ ನಿಲಯರಾಜಂಗನೆ॥ ॥೧೧॥
ಸಮುತ್ರದೊಳ್ ರಾಜಿಪ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗಳ
ವಿಮಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೊಳ್ ಕಾಂತಿದಿಂ ತನುಲತೆಯ
ಘಮಘಮಿಸಮಂಗಳವ ಪೊಸ್ವಜವ್ವನದ ನೀರಜಗಂಧಿಯರ ಸಾಲ್ಬದಾ॥
ಕೆಮ್ಮೆಲೆಗಳೆಡೆಯ ಚಂದನದ ಬಾಸುಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ಘಮ್ಮದಿಯ ತನುಗಂಪ ನೆರವನೆರವಿಗೆ ತಂದೆ
ಲಮ್ಮಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಸುತಿರ್ದ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪುಷ್ಪಗಂಧಂತೆ॥ ॥೧೨॥
ದುರ್ಗಮಜಡಾತ್ರಿಯಮನುತ್ತಜಂತುಗಳನಂ
ಸರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತಾಳಿ ವಿದ್ರುಮ ರತ್ನ
ವರ್ಗಗಳಿಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವೆಂಬಂತಾಪ್ಪುದ ವನಪ್ಪರ್ಮಗಳವರ ಸಂಗಳು॥
ಶ್ರಗ್ಗಣದ ಸೊಬಗನವನಿಧಂಗಳಂದಾತ್ರಿಯಜ
ನರ್ಗ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನೆನೆ ಚೆಂನವರ
ದನುಜಭಿಸರಂದಿರ್ದ ರಾಜಿಸಿ ಸಂತ್ವಣಂಗದಂಗದಿಗಳ್ ಸೆದಿರ್ದವು॥ ॥೧೩॥
ದಾನವದ್ವಿಂಸಿನಿಜ್ಜುರಸಾಮುರರಾಜ
ಧಾನಿಗದನಕಲವೃತ್ತಿಕವದೊಳ್ ತನಗಾಗಿ
ತಾನಿರದಿಪಾಳ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಮೆಗಾವರುಮರಸಿಯಲ್ಲವೆ ಧರಣಿ ತಂದೊಳ್ದಾರ್॥
ನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳನೊದವಿಸದಿಪಾಳ್ಗಿಬಾಳ್ದು
ಮೇಳನೆನೆವಗಾಗಿ ಗ್ರಾಪಚಪಂಕ್ತಿಗಳ್ತಾಳ್ದಾಯ
ಮಾನಮಾದವು ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪಾಳ್ಗಧನಪಣ್ಯವಸ್ತುಮಾಜದಿಂದಾ॥ ॥೧೪॥
ಸವಿಯೆತ್ತಿಯಾಗಮದರಾಗಮುದ
ನವಿಲಾಸಮೆಂದು ತಾಂಬೂಲಮಂ ತೊಳ್ದರ್ಮು
ದಿವಸಚೆಗಾರದಲೀಕಾರ್ದಲರಾಣ್ ಸೆಂಗಳಾಭವದೊಳಿಂದಾ॥

ನವಸುಗಂಧಾಮೋದಕುಸುಮಂಗಳಂ ತೋರಿ
ಸುವರೊಲಿದುಯೆನಾಂತನಂತರಸೊಲಿಸ
ಲಿವು ಬಲ್ಲವೆಂದು ಬಾರಿ ಮೊಗದ ಕರದಿ ಗಗಳಂ ತೋರ್ಪ ಬಿರ್ದಿಲ ವಿಬಿರ್ದ॥ ॥೧೫॥
ನಸುನಗೆಯೊಳರಿಬಿರದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮರೆಮೊಗದ
ದರಿನದುಪ್ಪಂದಮಂ ಮೊಗದೊಳರವಿಂದಮಂ
ಮಿಸುಪನಳಿತೋಳ್ಪ ಪಾಶ್ಲಿರೀಕ್ಷ ಮಾಲೆಯನೆನೆವನಾಸದುಪ್ಪಂಬಗೆಯನು॥
ಯೆಸಳ್ಗ್ರ್ಮೊಳುತ್ಪಲವನುಸುರ್ಗೆಭೊಕ್ಕೆತಳಿಯ
ಮೊಸದರಿನಿಕಾಂದುಳ್ದಲರ್ಗಳಂ ಮಾಯವೊ
ಶ್ರುಸುಮವನರದೊಳೊಪ್ಪುದರಲ್ಲಿಶಾವದಿಗವೆಂಗಳದನೇವೊಪ್ಪೈನು॥ ॥೧೬॥
ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲುಂಬವೆದೆ ಪೂನರಳ್ಪ್ರಸ್ಥೆನ
ತ್ತಿಬ್ಬರಮಿದೆಂದು ಮದನಂ ಮಾಲೆಗಾವೆಯರ
ಮುಬ್ಬಂಬಜಾಬಮಂ ಕುರುಳಂಬನಾರಿಯರಕಂಗ್ರಾಸಂಬಕುರ್ಗ್ರಾಯನು॥
ಉಬ್ಬರದನಾಪಸದೊಳಳ್ಪವಡಿನಿಕಾಂದುಬರಿ
ದಬ್ಬುಂಜಿನೊವಿತಂದವರಬಲ್ಲಾಲಿಯೆಂಬ
ಪೆಬ್ಬೆಟ್ಟದೆದೆಯುರುಬಿನ್ನೊಪ್ಪುದುಪತಿಪಾರಲ್ಲಿವಿಚರಕ್ಷಿಮ್ಮಗಕುಲವನು॥ ॥೧೭॥
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲವಿರ್ದಿದುಕೆಂಚಾಜಿಯೆಂದೀವ
ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದನೀಲೋತ್ಪಲವನೆಳನಗೆಯ
ಸೊಲ್ಲಿಂದಕುಮುದಮೆಂದುಸುರುವಸುರ್ಗೆಕಾಂನೆಯರಳಮಾಲೆಯಲಾಪ್ಪುವಾ॥
ನಲ್ಲಲಿತಕಾಯದವರಿಪುತ್ತಿಸೂರಗಿಯಂ
ದೆಲ್ಲರ್ಗೆತೋರಿಸುವರಯಗಾತಾಮರಸಮಂ
ಚೆಲ್ಲೆಗಣ್ಣಾನೆಯೊಳ್ಕ್ಷಿನಿಮುಂದರೀಕಮೆಂದೆಪ್ತಕಾಪರೆಳವೆಣ್ಣು॥ ॥೧೮॥
ಪಸರದೊಳ್ನರ್ವೆಲರ್ಗಳಸರಂಗಳ್ಕೆಸೊಗ
ಯಿಸುವಸೂಯ್ಪಲರಕಂಖಂದಕಂಪೇರಿಸುವ
ರೊಸದುಸೋಮಲಿತತನುವಲ್ಲರಿಯಸೊಂಖಂದಸೊಂಪದೋರಿಸುತಿರ್ಪರು॥
ಲಸದವಯವಂಗಳಾಕೃತಿಯಚೆಲ್ಪಿಕೆಯಿಂದ
ಪೊಸತೆನಿಪಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ಪೈದೆನಲವಿಂದಕಾ
ಣ್ಬಿಸುವರಲ್ಲಿಯಮಾಲೆಗಾತಿಯಮರ್ದನಶರಮೂರ್ತಿಯವಿರ್ಕಶಾಗಸ್ತೈ॥ ॥೧೯॥
ನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳವಿಸ್ತರವನೊಲಿದುಪವ
ಮಾನಾತ್ಮಜಂ ನೋಡುತೈತರಲ್ಕಂದೆಗಣಿ
ಕಾನಾರಿಯರಸದನಪಂಕ್ತಿಗಳೊಳೆಸೆವಗಳನಾಲ್ಕೆರಡವಿಸ್ತೈಲದೊಳು॥
ಯೇನಾದುದಂ ಮುನಿಮೃಗಾವಳಿಯಬೇಂಟೆಯಂ
ತಾನಾಡಲೆಂದುಪಿಂಗರದಪೆಣ್ಣಾದಿನೊಳ್
ಮೀನಾಂಕನಟ್ಟುತಿನಚ್ಚಿಸಿದಬಲ್ಪಾರಂಗಳಾನಮೋಕೆಂಬಂತಿರೆ॥ ॥೨೦॥

ಘನಕುಚದ್ವಯಕೆ ಲೋಚನಯುಗಕೆ ಸೊಗಯಿಸುವ
ತನುಮಧ್ಯಕಿಂ ಪಾದನುಗ್ಗಡಿಗೆ ಪಡಿಗಟ್ಟು
ವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳ ಸೃಷ್ಟಿಗಂ ಬುಜಜನ್ಮತನಂ ನಿಮಿಷವನದುೞ್ಬಾಗಲೆಂದು॥
ಜನಮರಿಯೆ ಶೇಷಗತಿವತೆಸೆರೆಬಡಿಸರನ್ನತಂಗ
ಳೆನಿಪವರೊಳ್ಪುತ್ತಿ ಸೃಜಿಸಿ ತೋರಿಸಲ್ಕುದುಮಾಗಿ
ವನಜಮಂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂಬ ಚೆಲ್ವಿನ ಸೊಂಪಿನ ಮಲೆಯರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದರು॥ ॥೨೧॥
ಗುರುಕುಚದ ಸಿಂಗರಗಳೆ ಸಾಂದರ ಗಜಾರೊಪ್ಪಿಗಾಣಿಮ
ಧುರತರಕಾಮಕೇಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯಸಿನ್ನ್ಯಪ್ಪಾನೊ
ತ್ತರಿಸುರತತಂತ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಚಿತ್ರೆ ಪೃಷ್ಠದಿ ವರ್ತುಳಿಸುಕಂಠ॥
ವರಬಾಹುಮೂಲಮಗ್ನಿ ನಾಭಿಪ್ರವಾಗಿ
ಸ್ಮರಗುಣಾಂಶುಗಾರ್ಯಯಿನಿಸುವ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ
ಪರಶೋಭಿಸಿದರೆಸೆವ ನಕ್ಷತ್ರಗಣದಂತೆ ಮೋಗಕಶಿಯ ಸೊಗಸುವೆಯೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಅಡಿಯುಮವಳ್ ಪುಷ್ಪಮುಂ ಕಮಲಮಂ ಕಮಲಮಂ
ನಡೆಯುಮೆಳೆವಾಸಿಯುಂ ನಾಗಮಂ ನಾಗಮಂ
ಕಡುಚೆಲ್ವವಾಣಿಯುಂ ಅಧರಪ್ರವಾಳಮಂ ಲಲಿತಪ್ರವಾಳಮಣಿಯು॥
ತೊಡೆಯುಮೆಸೆವಕ್ಷಿಯುಂ ಬಾಳೆಯಂ ಬಾಳೆಯಂ
ನಡುವುಂ ಸುವಾಣಿಯುಂ ಹರಿಯುಮಂ ಹರಿಯುಮಂ
ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತರೆ ಮೆರೆವ ಕಾಂತೆಯ ವಿಲಾಸಕಾಂತೆಯ ಸೊಗಯಿಸಿದರು॥ ॥೨೩॥
ನಾಗರಿಮಮಧ್ಯಮೂರ್ವಶಿಯ ನಡುವಿಂಗಸರಿ
ಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಮೊಸವ ಸಂತೋಷವದೊಳರಿವ
ಸೋಗಿಲೆಯಸ್ವರಮೇನಾ ನಿತಂಬಿನಿಯ ಸುಗ್ಗಿನಿಗೆ ಪಾಸುಟಿಯ ಮುದ್ದೆ॥
ಪೊಗಳ್ವ ವಿಲಾಸವಾರಾಂಗನೆಯ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಸೋಗೆಗಣ್ಗೆಳೆಯ ಮುದದಿ ನೋಡುಂದು ಮೋಗಳ್ವನು
ರಾಗದಿಂ ದುರ್ವಿಗಂ ವಿಟನಪ್ಪುದ್ಯೋಯರಂ ಪೊಸರಿಸುವ ನೆವದೊಳು॥ ॥೨೪॥
ಸುನಿಮೇಷಮೀನ ಚಾಪಲನೇತ್ರಿ ಚಂಚಲ್ನೆ
ಘನಕುಂಭಕುಚೆ ಮಕರಕೇತನಮಾತುಲಾ
ನನೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯೆ ವೃಷಭಕ್ತಿಗಜಗಾಮಿಯ ತುಲ್ಯದಾನೆಕನ್ಯಾಕುಲಮಣಿ॥
ಮನಸಿಜಕಶಾಂಕ ಕರ್ಕಟಕಮಂ ತೊಡುವ
ತನಿಸೊಬಗು ವಡೆದ ಸನ್ನೋಪನದ ಕಾಣಿಯೆಬ
ಯೆನುತೋರ್ವನೋರ್ವಳಂ ಕರೆದಳ್ ರಾಶಿಯಂ ಪೆಸರಿಸುವೊಲು॥ ॥೨೫॥
ಚೇಳ್ವ ಮೂರ್ಖ ದಿನೇಶನಿಂ ಮುದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಂ
ಮುಡುಹಿನಿಂ ನಗಚರವಯನಾಡೊಡ್ಡು ವರ್ಗಿಯಂ
ನೋಡುವರಿದಿರು ಪ್ರತ್ಯಂಗಾದು ಬದುಸು ವಾಣಿಮಂ ಮುದಿದಕಾಲಂ ನಡೆಯದು॥

ಹಾಡಿದರ್ವಿಾಶದನುಬಂಧಮಂಪರಿದನದ
ಕೋಡುರತನಂಮಾತುನಾಕೆಂದುಬುದ್ಧಿಯಂ
ಜೋಡಿಸಿದಳೋರ್ವಳ್ಳುಬಗೆಗೆನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಾರ್ಸಂಪಿಸಿಕುವನೆವದೊಳು॥ ॥೨೬॥
ಮೊಳೆಮೊಲೆಯೊಳೆಸೆವಸಿವದನದೊಳ್ನುಡಿನೋಟ
ದೆಳೆಮುಬುರ್ದೊಳ್ಪೊಳ್ಪುರದಬ್ಬುಜಘನದೊಳ್
ಸೆಳೆನಡುವಿನೊಳ್ಪುಗಿರುಳ್ಪೊಳ್ಪುಗಸುಮಮದಬಾಲಾನಂದರದೊಳು॥
ತಳಿರಡಿಗಳೊಳ್ಪಸುಳ್ಪನೆಯಲರ್ಗಣ್ಣೊಳ್
ಪೊಳೆಯುಸಲೆರಾಜಿಸುವತನುಲತೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ
ಕೆಳೆವೆಣ್ಗಳ್ವೆಮೋಹಜವ್ವನದೊಳಾವಗಂವಿಟಪಿವರಾಶ್ರಯದೊಳು॥ ॥೨೭॥
ದಾನವಾಮಚಿಪ್ಪಿನೆದನೋಡ್ಡಂದದುಗ್ರಬಂ
ಜಾನನಂಗೆಲ್ಪಚತುರೋಪಾಯಮಂಬಿಟ್ಟು
ತಾನಸ್ಪಿಟ್ಟಿಗದುರ್ಪ್ಪವದಿಂದಾಗಮುಗ್ಧಾಂಗಮಂತಳೆದಿರ್ಪದು॥
ಯೇನಿದಚ್ಚರಿಯೆಂದುವಿಟನೋರ್ವನಂತೆಲ್ಲ
ದಾನಿರೆನಗಸತಲಬಲಾಶ್ರಯದೊಳಿರೆಮೇರು
ಮಾನವನಸ್ತೈವಿದಿತೆನಾಳಗಪ್ಪುದಲೆಮರುಳೆನೀನರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಕಲಹಂಸಗಮನೆಮಾರ್ಕೆಂದುಮುಖಿಚಾರುಮಂ
ಗಳಗಾತ್ರೆಘನನಾಮ್ಯಸಾಂದ್ರವಿಲಾಸಿನಿವಿ
ಮಲಸುರುಪಯೋಧರೆಸರಸಕವಿನುತಪ್ರಮದೆಮಲ್ಲಿಕಾಮಂದಸ್ಮಿತೆ॥
ವಿಲಸದ್ಭುಜಂಗಸಂಗತೆಮದನಕೇತುಜಂ
ಚಲನೇತ್ರೆಕೇಳ್ಳಿಂನಡೆಸಿಗದೆನವಪ್ರಬಂ
ಗಳಕೆಸರಬಲಮಿಂಪಸೋಲ್ಪುದುನಿನಗೆಜನಮೆಂದಳೋರ್ವಳ್ನಿಯೊಳು॥ ॥೨೯॥
ಬಿಂಬಾಧರೆಯದರಸಾಕಾರಮಂನಗವ್ಯಾ
ಮುಂನಾರನೆಸುಕ್ಕಿದುದನೋಡಿದಾಸಿವದನೆ
ಯೆಂಬಮನೆಯೊಳ್ಪುದುದಕಟಕಟನಿಂನಸ್ಪೈಸುದರೆಮೊಂನಾಡಮೊಲೆಯಳ್ಳೆ॥
ನಿಂನತೇಮಾರ್ಪಿಗೆಳ್ಳೆಗೆಲ್ಪುದುಸರೋಜಾಕ್ಷಿ
ನಿಂನಾಟಕಚ್ಚಿತರಸಂಚನೆಡೆಯಳೆಮೋಗು
ನಿಂನಚತುರಂಗಮಂಗೆಲ್ಪನೆಂದೋರ್ವಳ್ನಾಡುತಮುನಿದನಿನಯಳೆದನೆ॥ ॥೩೦॥
ಲಚ್ಚಪಾಳದಿಯಕಾಯಜಾಡದಮೇರ್ದಾತ್ರದೊಡೆ
ನೆಚ್ಚರ್ದ್ವೈಯ್ಯಗರಿದಿನಪೊಂದಪಿಡಿಯದೊಡೆ
ಮಚ್ಚಿನಾಟಕೆಮಾರಿಬಂದಕೆಂಬವಸ್ಪಂಗಾನಂದಲೆದುಬಾದಿದೊರ್ದ್ದೆ॥
ಬಚ್ಚನಾಲಗೆಯೆಬ್ಬೆರೆಂದುಪಾಸಂಗಿಯಂ
ಪಚ್ಚೆಯವಿದಾಷ್ಟಕಸಮಯ್ಯಿದಂಬಾಲೆಯರ
ಮೆಚ್ಚಿಸುವಕಟಕಿವಾತುಗಳ್ಜಾಣ್ಮೆಗಳಿಂದಸಗಡೆಯಾಡುವನೆವದೊಳು॥ ॥೩೧॥

ಕೈಗೆಮೊಲೆಗಳ್ಬಿಗ್ಗುವಗ್ಗಳಿಕೆವೆತ್ತಿವೆಸೊಂಪು
ಬಾಯ್ಗೆತಂದುಟಿಯಿಂಪುಕಿವಿಗೆನುಡಿಗಳಮೃದು
ಸಾಯ್ಗೆತನುವಿನಸಂಪರ್ಕಸೊಂಕಿಸಂಬಸತಂಪುಚಿತ್ತಕೆಸೊಗಸಿನಿಂಪು॥
ಮೈಸೂಟದೊಳ್ಮನಕೆಳ್ವೆಂಗಳ್ಪಿರಿದರ್
ಕೈಗಣ್ಣಿಯನೆಸುಗೆಗಳ್ಕದಯೋಗಿನಿಕರಮಂ
ಕೈಗೆದವತೊಂದಂಗಜಂಮೊಚಿಕೈದವಸ್ತ್ರೋಪನಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆನಲು॥ ॥೨೨॥
ಇವಳಮನಮೇಕಿವಳತುಂಗಕುಚದಂತಾದು
ದಿವಳಸನ್ನಾನಮೇಕಿವಳನಡೆಯಂತಾದು
ದಿವಳಾಲವಿಕೆಯಿವಳಮಧ್ಯದಂತಾದುದಿರ್ದುವೋಪೇಳ್ವೆನೆಂದೆದೆಯೊಳು॥
ಇವಳಮದಿಯೇಕಿವಳಸುರುಳ್ದವಾದುದಿಂ
ದಿವಳಕಿಯಳಿವಳತಾಯ್ಗೋಧಿಪದರೀಗಬೇ
ಕಿವಳನೆಂದವಳಕಣ್ಗಂತಾಗಿನಿಜಸಖಿಸೋಲ್ವರ್ನೋಳ್ಪಿಕೆಪದಸು॥ ॥೨೩॥
ಸವಿಸೋಂಕಿದೊಳ್ಗಂಪುನಗೆಯೊಳ್ಗಂಪುಸೊಗಯಿ
ಸುವಬೇಟದೊಳ್ನುತಕಮಾಲವಿನೊಳ್ತಕಮುಸು
ರುವಲಲ್ಲೆಯೊಳ್ಪೊಂಪುಬಗೆಯೊಳ್ಪೊಂಪುಸವಿಗಲೆಗಳಾಳ್ವಲೆವಂಚನೆ॥
ತವಕದೊಳ್ಪುಳಿಯಳವುತನ್ನೆಯೊಳ್ಪುವುಮಿ
ರುವನೆಪದೊಳ್ಪುಸುಳಸೂಟದೊಳ್ಪುಸುಳಸೋ
ರುವೆಯಾಗಿನಲೆಗಾಂಡಗಳೊಕೆಯರತಂದಮಾತೆರದಟೆಲ್ಲಂಪಡೆದುದು॥ ॥೨೪॥
ಲಕ್ಷಣವಮಾದದಿರವಂನಿಂನಮೈವಳಗೆ
ತಕ್ಷಣಲ್ಲಂನಿನೊಲಿವಗಾಡಿವೆಯೊಕಿಂನು
ನಕ್ಷವಿಶೆಬೇಧಿವನಸಾಟಮಂಪರಿದುಬಳಿಕಿವನಲ್ಲೆನಾವುದುಂಟು॥
ಕಕ್ಷಕರೆಮೊಂನಿಲ್ಲದಾತನಿವನಾಗನಿದಿ
ರಕ್ಷದಿನಾನೆಂದುಮುನಿಪಸೋಲ್ಪಟನಟಿ
ತಕ್ಷಸೋಗನೆನೆಸೂಳೆಗವಳ್ಪಾತಿಕೆನುಡಿದಳವನಂಜರದುಮೋಗಳ್ವಿಂಲು॥ ॥೨೫॥
ತಾಂತವೆಕ್ಕತಾಂತರಮನೇತ್ರದಿಂದಾರದವ
ತ್ತಾಂತಮಂನೆನೆಯದೆಲತಾಂತಶರನಗಲ್ದವನಿ
ತಾಂತನಿಕಾಂತವನಮಂಸಾದುವೆನೆಂದುಮೋಹಮಳ್ಪುನಡೆತಪ್ಪುನಂತೆ॥
ಕಾಂತೆನಿನ್ನೆಕಾಂತದಿಂಪವಡಿಸುವಚಂದ್ರ
ಕಾಂತಶಿಲವನದೊಳೇಕಾಂತದೊಳ್ಪಾಲಿಂನ
ಕಾಂತನೆಕಂತರಂಗದೊಳಾಕೆಯೆಂದೋರ್ವರ್ಚವಳ್ಪೆತರಳೆಗೆನುಡಿದಳು॥ ॥೨೬॥
ತೋಳಿಕೆಸೈನದನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಮನೋಳಿತವನ
ಧಾಟಿಗಳ್ಗಾಗನಲಿಸುವಮದನಕಲೆಗಳಿಂ
ಪಾಟಿಸುವಬಗೆಯನಳೆಯರ್ಕೆಲುವನಾಯಕಿಗೆಧನಯುವತಿಸೋಲಿಸಲ್ವಾ॥

ತಾಟಿಗಂಟಿಕ್ಕಿಸಂಧಿಗಳನೆಸಗುವಮುಳಿಯೆ
ಮೇಟಿಗಾರ್ವಸನರಬಿಸೊಗಸುಬಲಿಸುವತಾಯ
ಚೇಟಿಯರ್ಚಲಿಸುವರನಗಲಬಾರನಬೇಟೆತೋಹಿನಮೃಗಂಗಳಂತೆ॥ ॥೩೭॥
ಯಿಂತೆಸೆವಗಣಿಕಾಸಮೂಹಮಂನೋಡುತ
ಲ್ಲಿಂತಳರ್ದನಿಲಜಂಬರೆಮುಂದೆನಾನಾದಿ
ಗಂತದಿಂಮುರಹರನಕೀರ್ತಿಯಂಕೇಳ್ದವಿದಿತಾರ್ಥಮಂಪಡೆಯತೆಂದು॥
ತಂತಮ್ಮವಿದ್ಯಾವಿನೋದಮಂತೋರಿಸುವ
ಸಂತಸದೊಳೈತಂದುನೆರೆದಿರ್ದಕೋವಿದರ
ತಿಂತಿಣಿಯಗಾಜಿರಾಜಿಪರಾಜಗೇಹದಸಮೀಪದೆಡೆಗೈತಂದನು॥ ॥೩೮॥
ತಗರ್ವೆಗ್ಗಾಗಿಸುವಬಿಖಲೆಗಚ್ಚಿಸುವಕೋಳಿಗ
ಳಗವಣಾದಿಸುವಸಂತುರಗದೇರಾಟಮಂ
ಮಿಗೆತೋರಿಸುವನೆತ್ತಪಗಡೆಯೊಳ್ವಿನದಿಸುವಜೂಜುಗಳನೊಡ್ಡಿನಲಿವಾ॥
ಬಗೆಬಗೆಯರಾಜಪುತ್ರರತನುವಿಲೋಕನಾ
ದಿಗಸೈರಸೊರಬನಿಂದುವಿದರ್ಭಿರಿಮಳದಥಾ
ಳಿಗಳನಲ್ಲದರ್ಸುತ್ತಲೆಗಳ್ಮೊಗಮೊಗದುಮಿಗೆಚೆಲ್ಲಿತೊಳುತಿರ್ದವು॥ ॥೩೯॥
ತಂಮೊಳಿರ್ದಚ್ಯುತಂದ್ವಾರಕೆಗೆಬಂದಿರ
ಲ್ಯಂನನೈತಂದುನಿಂದುದೊರಾಜಿಸುವ
ರಂನಂಗನೊಡನೆಪೊಲ್ಲದಲೆನಲ್ಪಾಣಿನಾಥಕಾಂತಿಗಳ್ಳಂಗಾಳಿಸುವಾ॥
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನರಾಜಗೃಹಮಂಕಂಡು
ಸಂಮತವರೂಥದಿಂದಿಳಿದುಮೈಯುಕ್ಕಿಸಂ
ಭ್ರಂಪಮತಿಪವನಜಂತಳರ್ದನಲ್ಲಿಗೆವಿಮಲಪುಲಕೋತ್ಸವಂಪೊಣ್ಮಲು॥ ॥೪೦॥
ಮೂರನಂಪದದಚೆಲ್ವಿಂದಿರೆಯನಾಳ್ಕೆಸಿರಿ
ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯದೇವಕಳಿಂಮೊರೆವು
ದಾರಂತನಗೆನಾಲದೆಂದುನಿತ್ಯಮಾಲಕರನ್ನಾಗೃಮಂತಳೆದನೆಂಬ॥
ನೀರದಶ್ಯಾಮನರಮನೆಯೆಂದುಪದದರವಿ
ನ್ನೀರಮಂಬಂಗಾಪುವದೆಂನಳವೆಸೋಗ್ಗೆನ
ಲ್ಯಾರುವಿಯಕಗ್ಗರಮಗ್ಗಯ್ಯಮಾದುದುಬಹಾಗ್ಗಮಗ್ಗತೋರಗ್ಗಪ್ರತಿಗಳು॥ ॥೪೧॥
ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸರಪರಿಮಳಕೆಗಗನದೊಳ್
ಸೇರಿದಳಿಮಾಲೆಗಳ್ನಜ್ಜುಲಿಪನೀಲಮಣಿ
ದೋರಣದಪ್ರತತಿಗಳಂಚೀರ್ಪೆದಿಪಲರಿದೆನಲ್ಲೆರೆವಹರಿಯರಮನೆಯನು॥
ಸೇರಿದಂಪವನಜಂಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಂನವರಿ
ವಾರಮಂನಿಲಿಸುತೊಳಮೊಸ್ಕನಂನಲುಗೆಯೊಮು
ರಾರಿಯೆದೆಯೊಳ್ದ್ವಾರಪಾಲಕರತದೆಯಮೊಳವರಿಮಂಚರಂಚರದೊಳು॥ ॥೪೨॥

ಜನಪಕೇಳಾಸಮಯದಸುರಾರಿಕನಕಾಕ್ಷಿ
ಜನರಕ್ಷಣಿಪ್ರಿಗಳನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯಬಿತ್ತರಮೊ
ಜನಕಾಲಿಗೈತಂದುಬಾಂಧವವರ್ಗಮಂಸತ್ಕರಿಸಿದಿವ್ಯಾಸನದೊಳು॥
ಜನನಿಯರುಗಳ್ಸವತಿಕ್ಕಿಸವಿನಾಳ್ದಿಚಮರವ್ವ
ಜನಮಂಬಡಿದುರಾಗಾಳಿಯದೆರ್ಲಿದಾಳ್ದಿಸುರಾ
ಜನಕಥಾಲಾಪದಿಂಪ್ತಮರನಾಂವದೊಳ್ಗಾಯೊಳ್ದುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೩॥
ಯೊಸೆವಮೊಂಬರಿವಾಗ್ಮಿಮನಿವಸ್ಥಲ್ಲಳ್ದೊ
ಳ್ಗಸುವಶಾಂಲ್ಯಾದನಂಸೂವಸ್ಕೃತಭಿಸ್ವಹ
ಯಸವಂದಿಮಧುಕರ್ಗಮಿಷ್ಟಪಳ್ಡೃಶೀಗರುಗಾಳಿಶಾಖಿತನಿವಸ್ಸಳ್ದು॥
ರಸರನಾಯವನಾಗಳ್ದು ಪ್ಪುಗಾಯಿಬಾಳ್ದುಕಂ
ಕೃಸರಿಕಚ್ಚಡಿವಾಂಲ್ಯಾಸಗಳ್ದುವುಬಗೆತಾಳ್ದು
ಮೊಸತೆನಿಸರಲ್ಲುವಿದನಚ್ಚುತಂದೇವಕಿಯತೋಳ್ದೆಯತರ್ಂದಿಕ್ಕೆಲು॥ ॥೪೪॥
ಸುತ್ತಿಂದಮರಗಳ್ಮೃತ್ತವನುಗಳಿಸಿದನಿತ್ಯ
ತೃಪ್ತಂಕಾಕಳಮಪ್ಪಂಗಳ್ದುಶಾವಿಷ್ಣುರ್ಗಿಮಂ
ಸಪ್ತರ್ಷಿಮುಖ್ಯದಿಂದಶ್ವೈರಾಂಬದರಫಲವನುಗಳಿಸುವಸಬಮಾತೃನು॥
ಕ್ಷಪ್ತಮೆನಿಸುವರಾಜಸ್ತಿತೋಳ್ದುದೊಳ್ಗಾವುದಂ
ಉಪ್ಪಮಾಗದವೈಳ್ದಲೊಳ್ಗಾಯವೈದೆಲ್ಲ
ಲ್ಗಾತ್ತಿಯಿಂದಮಾದುತಿರ್ದಂತಂನಮಾನುಷ್ಕುಲಿಳ್ದಿತಿಸಿದುಸ್ವಾರ್ತಿಮೆಸಲು॥ ॥೪೫॥
ಪಾರನುಮರಕಂಗಳಾದಿಭೂತಾಕ್ಷಗಳ್ದುಗಾ
ತ್ಯಾರರವಗಳ್ದುಮೆಳ್ದುದಿನೊಳ್ಪ್ರುದಳ್ಕ್ರುಚ
ಪ್ರಾರದಿಂನನುವಾಗಿದಂಗಲತಲಪಾರಗಳ್ದುಬರಿಮೊಗತೊಳಿವಕಂಗಳು॥
ಸ್ತೈರ್ಯೊಳ್ಲ್ಲಸುಪ್ರುಚಿರದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳ್ದುಶ್ಭಂ
ಗಾರಸರಸ್ಮೊಳ್ತಿಗಳ್ದುವಿನುತಾಸ್ಯಮಬಾಹುಯ
ಗ್ಯಾರುಚಾವರತಾಳವೃಂತಮಂಬದಿದರ್ಗಚ್ಚುತನಕೆಲಬಲದೊಳ್ದು॥ ॥೪೬॥
ಕಥ್ದುವಾನೆಮನೆಯೊಸ್ತುಬೆಂಗಳಿಪಾತ್ಲನಗಳ್ದುಂ
ಮೆಧ್ಯಗೊಳ್ವರ್ಗಮೆಳ್ದುದರಲ್ಲಿಸಾಳ್ಕೈ
ಮುದ್ದೆಯಂತೆಗದುಂಡುಮತುಗಾವಪಳ್ದಿಯಂಬಿಸ್ತುಬಳ್ದಿಕರದಿಲ್ಲದೆ॥
ಕ್ಷಿಗಾದ್ದವಾಂದವರನೊಳ್ವೈಸಲಾದುದುತ್ತಾಗ್ಯ
ಮಿದ್ದಮುದಮಾಜ್ಞಪ್ತಾಗ್ಜ್ಞಗಳ್ದುವುಬದದವ
ಶುದ್ಧಸ್ವೈದಬರುಬರೆದೆಯೊಳ್ಬಾಕ್ಷ್ಯಮೆಂದಳ್ಗಸೃತ್ತಾಮೆನಸುತಾ॥ ॥೪೭॥
ಬರೆದೆಗಳ್ದುಪ್ರದಿಂತ್ತಮಾವಡಿರತ್ನೈನಿ
ಸರಿಯಲಾತಂನಬಂಧನಮಾತನುದಯಿಸ
ಲ್ಪುರದಡಿತನೆಜಗಜ್ಜುರುಕ್ರಾಸಂಪೊಳಿಸುವನಿಂದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರರನು॥

ಕುರುಬಿದಪ್ಪುದೆ ಮಾನವನೆಂದು ತಕ್ಷಣಂ
ಜರೆದು ನೀನೆನಗಾರ್ಯಾದನಾಡಿತನದಿಂದ
ಬೆರೆಯಬೇಡುತ್ತಮೋಗನೆಂದು ದೇವಕಿ ಸಖ್ಯ ಬೇಡಿಯುಂ ಬಳಿಬಿದಳು ॥ ॥೪೮॥
ಬಂಧುಬಂಧನವಾಗಿ ಬಿಡದವಂಗೆ ತವೆ ಬಂಧ
ನಂಮಗುಳ್ದೆಡೆ ಗಾಯ್ತು ದಿವಿಜರ ತೋಗೆ ವರಂ
ದಂಮ ಬಗೆವಿಡಿಯಲೀ ತಕ್ಕೆ ನರನ ಮಯ ಮುಗಿಲಂದವಂ ಬೆಳವಿಸಿದಳು ॥
ಸುಂಮನೀ ತನ್ನ ಬಿಸ್ಮಿತದಂಜ ನಮ್ಮುವ ನೆನಲು
ಕಂಮದೊಳಗಿರ ನೀವು ನನ್ನ ನೆಯ ಬಂದು ನೀವೆ
ನಂಮ ನನ್ನ ನೀವು ತಿಳಿವುದೆಂದಳು ಬೀವಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಖ್ಯನಾಮೆ ॥ ॥೪೯॥
ಸಖ್ಯನಾಮೊದೆ ನಿನ್ನ ದಿನ ಕಟಕಿಯ ಮಾತೆ
ಸಖ್ಯಂತಮಾರುತಮಂತಾಳ್ದು ಪತಿ ನಮನವುತ
ಕುತ್ಸಿತರಂಗಾದು ವೆಲಂಬಿ ನಿವರೊಳ್ ಕ್ರಮನೀನ ಸ್ತುತರು ನಿಮದ ನು ॥
ಕೃತ್ಯ ಬೆಟ್ಟ ಬಿದೊಡೆ ಕ್ರಾವ ಮೃದುನ ತನದ
ಕೃಷ್ಣದಿಂದ ಸ್ತುತಂ ಸೂಚಿತ ಸಲ್ಲದವನ
ಇವು ಮಲ್ಲೊಳು ಮೊದವ ಬಯಸನೆಯ ಸಮಯ ಮೆಂದು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ॥ ॥೫೦॥
ಆಯೊಳಗಾಸೆಯ ಸವಿಯ ಮಾಗೆ ನಿನ್ನ ಹತೊಯ್ದು
ದಾರನೀವನೆಯೊಳಿಂತಿಗಳು ತಕ್ಕೆ ಮಾನ
ಮಾರು ಮಿಲ್ಲವೆ ಮರೆಯೊಳು ಕರೆದು ವಾಕ ಸಖ್ಯನಾಮೆಗಾವುದು ಮಿಲ್ಲೆಲಾ ॥
ಆನೆಂತವಿಲ್ಲ ತಡಬಡರಾಯ್ದು ದುರ್ನಿಕ್ಕ
ಮಾರೊಳು ಬೆಳೆಯದೆ ಧಾನ್ಯ ಮಿಲ್ಲ ಕರೆಯದೆವುಳ್ಳ
ನಾರಿಯರನಿನಿ ಬರಂ ಸ್ತುತಿ ಕೋಳುಲೀಕೆ ಬಡಲೆಂದು ಮಾರುತಿ ನುಡಿದನು ॥ ॥೫೧॥
ನೀಮನಾದಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಖ್ಯ
ಭಾಮೆಯರ ಮೊಗ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ ಮುರಹರಂ
ತಾ ಮತ್ತೆ ಬಸ್ತ ಕದಿಂ ಕ್ಷತೋಜ ನಂಗೈವು ಮೊದ ಮೊದನೆ ಧಿಕ್ಕನೆ ತೇಗಲು ॥
ತಾಮಸ ಮಿದೇಕೆ ನಾಂ ಬಂದ ನೋಡುವರೆ ನಿಮಗಿದೊ
ಧೀಮಾಕಗಂ ನಿನ ಬಯ್ಗೆಂದು ತುತ್ತಾಗ
ಭೀಮ ನಾಚಿ ನು ಜರಂ ಬಲ್ಲ ಗಾರೆಂತ ಸುಭಕ್ತಿಂದ ನಿಲಜಂ ಬಿಡದನು ॥ ॥೫೨॥
ಬಿದಳ ಕಳವಂದಲಾಗ ಸವೆಗಳಂ ಮೊತ್ತ
ಮುಡಿತಿಂದ ವವನ್ನಿತೊಳ್ ಕಾಸ್ತ್ರ ನೃಪ್ತಾಂತನು
ದೊಡೆ ಕಿಲಬಲಂ ಗಸ್ಕಂ ಸೋದುವವೆಗಾವಳಂ ನರಸುತನ ಮಾದಬಳಿಕಾ ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳ ನಡು ನದುವನೆ ಮುಳಿಯ ಮಾದನಂ
ಬಿಡಿದವರನೆಂಬರಾವನೆ ಮೊಲೆಯ ಗಾಳ್ಕೆಸು
ನುಡಿದವನು ಮಾರುತಿ ಧಿಕ್ಕಿಯುದವನೆ ನಾವಕ್ಷೆ ರೆದು ಮಾರು ತಿಳಿರೆದನು ॥ ॥೫೩॥

ದೇವತನಮುಳ್ಳಿಬ್ಬರು ನರನಾದವಂಗೆಬಳಿ
ಕಾವಗಾರವ ಮಾಡುದುವಂ ನಾಟುವ ನೆನಾಟು
ನಾಶೀಚನಂಗಾಗ್ಗುದುಚಿತಮಲ್ಲೆಂದುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ವಿಪ್ರಾದಿಸಲುತ್ತಲು॥
ಶ್ರೀವರಂ ನಮನಗೆಯೊಳಗಡಗಿರಲುಂದದಿಂ
ದಾನವಂ ಬಂಧನನಿಲುಚನಿತ್ತಸರೆತದೆದ
ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದೆನೆ ಮತ್ತೆ ಪವನಸುತನೊಳ್ ಮೊನೆತಲೆಂತೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ದೇವನಿಂತಪ್ಪ ಸವಣಲುಗೆಲಮಾಟದೇಸಂ
ಭಾವನವ ರಕ್ಷೆಯಮನಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸದರೆನ
ಲ್ಲಾವುತದಸ್ಥವಿತ್ತು ಬಾಯೆನತೆ ನೆರವಿ ಬಿಡದೊಡನೆ ನಡೆದು ಬಾರಾಂಡು॥
ಆಡವಿ ಪತ್ತಿ ಮೊಳ್ಳದಿಂ ಬಾಯೊಳಗಣಿದ ಬಳಿಕ
ತೀವಿದ ಸುಗಂಧ ಸಮರ್ಥದಿಂ ಬೀಗಲಾಡು
ಸುವಿಗಣ್ದಿಂದದಸ್ತ್ರವಾದಂ ನಿಕ್ಕೆಮನ ನಗುವರಮರರೆಲ್ಲ ನೊಗಲು॥ ॥೫೫॥
ಸತ್ಯಮನದಾಸ ಸಂತೋಷದಿಂ ಲಂಬನಾಧಿಕ್ಷ್ಮಾಪವೃಷ್ಟಿ ಶ್ರೀಗಾಸ್ತಮಂತಪ್ಪಂ॥ ಶ್ರೀ ॥

೮ನೇ ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಅಧ್ವರಕೆಯಾದವರ ನಡುವಿಂದಾನವನು
ಅಧ್ವಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾವತಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈವ
ತದ್ವರ್ಧ್ವಮಾಗದ ಸಂತೆಲ್ಲ ನಂಗೆಲ್ಲದಿಂ ದವರನೆಲ್ಲ ಮಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಶ್ರೀರಮಣನಂಶೀಘ್ರನಿಲುತನಯ ನಂತಾದಿತೊಂ
ದಾರುಣ ಬಳಿಕ ನವಸುಮನಗಂಧನ
ದ್ವಾರಕೆಯಂ ಬೀಳುವಂಗೆ ಕೊಡುವತ್ಸವ ಮನಸಂತಸ ಪದುಮಜನ ಮಗನೆ॥
ವಾರಣಾಸಿಗೆ ನಂದನವನಡೆವರಲಿ
ದ್ವಾರಕೆಯೊಳಿರ್ದಜನರೆಲ್ಲರುಮಿನಿಯರ್ಗಾ
ದಿರಮಂ ಕೊಡಗೆ ನಾರದ ಮುನಿಯಿಂದ ವಾರ್ತೆಯಾದನು ನೆನೆದು ಮಿಸಿದನು॥ ॥೧॥
ವಸುದೇವ ಬಲಭದ್ರ ಮೊದಲಾದ ನಲ್ಲರ್ದೇವ
ಶಿನಿಬಲಿದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸಾಂಬ ನನಿರು
ದ್ಧ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರಮುಖ ಯಾದವರೆಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಬರಲಿ॥
ಸೈನ್ಯ ಗಣಿಕೆ ದೇವಕಿ ಯಶೋದೆ ರೇವತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ
ರ್ಸೈನ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಜಾಂಬವತಿ ಮೊದಲಾದ
ದೇವಿಯರು ಜನನಿ ಜನಸ್ತ್ರೀಯರು ತುಂಬಿ ಬರುವ ಹರಿ ನೋಡಿ ಮಿಸಿದರು॥ ॥೨॥
ಬಳಿಕ ಕೃತವರ್ಮ ನಮ್ಮ ವಡಿಯ ನಗರದಿ
ಪ್ರಿಯಗಿದವು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸಾವಿರ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮಧ್ಯ
ದುರ್ಗದ ಮನೆ ಪ್ರಜರ ಮನದ ಪದಿವರಿಯ ಶೋಭೆಯ ರಥದಂತಿ ನಗರಕ್ಕಾ॥

ಕೇಳ್ದಿಯವನೀಶಯಜ್ಞಾಶ್ವನಕ್ಷ್ಮಾಮಾಡಿ
ಅಲಸಿಯರಸಷ್ಟ್ಲಿಗಳ್ಪಾಳ್ಗಳಿಂದಾಕೆಲ
ಬಲದಸುಯಿಧಾನದಿಂತೆರಳ್ದವುಸೌಖ್ಯದನುವಸ್ತುಗಳನೆತ್ತಿಸಿದರು॥ ॥ ೩ ॥
ಸುತಸಹೋದರಜ್ಞಾತಿಮಿತ್ರಬಾಂಧವಜನಂ
ಭಾವರೊಡನೆಹೊಗದಮಕ್ಕಳನುರಾಂಪಕಂಪಮಾ
ಪ್ತತವಟುಗಳಿಂದಸಂನ್ಯಾತಪಸ್ವಿಗಳಿಂದ್ವಿಜರಾಯತರಗಳಿಂದ॥
ಚತುರಂಗಬಲದಿಂದನ್ನಾನ್ನಛತ್ರದ್ರವ್ಯದಿಂ
ದಮಲಸಾಕ್ಷಾರದಿಂವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಿಮಾಮಾತ್ರ
ವಿತತಿನಾನಾಜಾತಿಗಳ್ನೆರವಿಯುಂಸಮತಂಮವನಿಯೊಳಗದಿಂದ॥ ॥ ೪ ॥
ಪೊಂಕ್ಕೆಗಳ್ವೇಸರಸಮೊರೆಯಾಳ್ಗಂಬಗಳ್
ಗಾಂಕ್ಕೆಗೆಯಕಲ್ಲರವ್ತಂಬಗಳ್ಮೇಲೆಸರ
ಕ್ಕಿಗಳಿಸಸುಕಿದುದುಸೊಳ್ಮಹಿಕ್ಷಸುಲದಕ್ಕೆರಸಬಿಡದೈದಿತಂದನ್ನು॥
ಧಳ್ಳಿಸಿದವಾತಸುದುರೆಯರಥದಕೋನೆಮೊರ
ಮಕ್ಕುದಂಡಗಾಗವಲ್ಲಕ್ಕಿನಗರಾಜಿಸಾ
ಲಿಕ್ಕುನಡೆದವುಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗಳ್ನೆರಳ್ತುಜನಂಮುದದೊಳು॥ ॥ ೫ ॥
ವಿಜರಮೇಳಂಗಳಿಂಚೇಟಿಯರಗದ್ದಾದಿಂ
ನಟವಿದೂಷಕವಂದಿಗಾಯಕರತಂಡದಿಂ
ಕಟಕಕ್ಷಣಿಪ್ಪಂಗಿಸರಸ್ತುತ್ತಿಗಳ್ಚೆದುಗುಬಂಯಲಸಗೆಸೋಳ್ಟಂಗಳು॥
ಪಟ್ಟೆಗಳ್ಪಡೆಯಪ್ತಂಗಿಯಬರಿಯಚೇಳ್ಪತಿ
ಘಟಿಲಾಂಗದೊಳಮಗಳ್ವಾರನಾರೀಜನಂ
ಕಟಕದೊಪ್ಪುಮಕರನೆಡೆಗೆಡಸುತೊಳ್ಗಿಸೋಗಮಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದರು॥ ॥ ೬ ॥
ನಾಗಪತಿನಡೆದಳ್ಳಂಕಮಲಂಗಾಳಿದುದಿಲಾ
ನಾಗತತಿಗಳ್ವಲ್ಲಧರಿಸಲುಳಿದೆಂಬಂತೆ
ನಾಗಗಳ್ನಿಸಲಿಸಯಿವದುಮೊಗತೆಸಲ್ಲಾಳ್ತುಸನಲ್ಪಳ್ಕೆಸಳ್ಗಾಗದಪೋಳು॥
ಸಾಗರದಮಧ್ಯದಿಂದೆದ್ದುದೋಮತ್ತೊಂದು
ಸಾಗರಂಪೇಳ್ಗೆಂಬಾಂತಿಗೆಯಾದವಕಟಕ
ಸಾಗರಂದ್ವಾರಕಾನಗರಮಂಪೊರಮಟ್ಟುನಡೆಗೊಂಡುದೇಂಪೇಳ್ವೆನು॥ ॥ ೭ ॥
ಕಳ್ಗಮಷ್ಟೈಶಂದವಸದೇವಬಲಭದ್ರರಂ
ಬಳಿಕವರಿದಿಸಿವರಕೆಗಾಂದಿಯುಂಸಂಪ್ಪಿಸಿನಾ
ನಿಳಯರಕ್ಷೆಗೆನಿಲಿಸಿಪ್ರಿಯನಸಂಭ್ರಾಂತ್ಯಾಗಬಿಸಿತಾಪಯಸಾಧನಾಳಿ॥
ಬಳಿದಯಾದವರೆಲ್ಲವರಪಾರ್ಥಗಾಂಡವಮಂ
ದಳೆದುಮಧುಸೂದನಂಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪೋಗಿಂದು
ಕೋಳ್ಪರಲ್ಪಿಬಿದ್ಯಮಾಬಡಿಸಿನಮಸನನುಪರುಷ್ಪಾಳಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೮ ॥

ರಾಜಮುಖಿ ನೋಡೀ ಸರೋವರದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ
ರಾಜಹಂಸಸ್ತ್ರೀದೆಸೆಗಾಣದಿರ್ಪುವು
ರಾಜೀವಮಧುಪಾನಮತ್ತಷಟ್ಪದಮದಾರವಗೆ ತಾನರಸಿಯಾದಪುದೆಂತೆ॥
ತ್ರೈಜಗಕೆ ಸಹಜಮಿದು ಮೋಹಿಸದೆ ಮಾಣದೆ
ಮಾಜುವವಳೆಡೆಯೊಳಿರ್ದಕ್ಷತೆಯನಿದು ಜಗಕೆ
ಸೋಜಿಗವೆ ಚಂಚಲೆಯ ಲಾವಣ್ಯೆಯ ಸ್ನೇಹಸವಳೆ ಪೇಳ್ವೆಂದು ಮೊದಲೆಂದಳು॥ ॥೯॥
ದೇವನಂ ಬಿಡ್ಡಿ ಹಗಲಿರುಳಿ ವನಯೋಗಿಸುವ
ದಾವನರ ಮನದಾಸೆ ಪಂಚಬಾಣನ ಮಧು
ನಾವರಿಯ ನೋವಲಾಗದೆ ಮಾತೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಡೆದಗೆ ಮದನ ದಿರ್ಪನೆಯೊಳು॥
ಜೀವನಾ ವಿರಹೋವಾಧೆಯ ಪರಿಮಳಿದಾ
ನಾವಪ್ಪುದೆ ವಿಸದೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತದಯ ಕೆಡೆ ಯೊಗ್ನ
ಮಾಪ್ತಯಾಗ್ರಂದ್ರೆ ಸದರದ ಮನವೊದಿ ಚಂಚಲೆಯನಾವರಿಯ ಪದನೆಂದಳು॥ ॥೧೦॥
ಮದನನೋರ್ವಿಗೆ ನಾರಿಯರ ಚಂಚಲ ಬುದ್ಧಿ
ಘಡೆಯೊಳಗಣ ನೆಗಿಪ ತಿಯೊರ್ವಳ ನೀಗತಿಯೆಂಬ
ಪರವಧಿಯ ವರುಷಾನುವಧಾವಿಸ್ತಾರಲ್ಲ ಮೋಹವರಿ ಮಲ್ಲ ಮಿಂಚು ಬಗಿದ॥
ಸರಸಿಯೊಳಗಣ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮುಖನಲುಗೆದ
ಪರಮಪಾವನೆಯೆಂದು ಶಿವನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್
ಧರಿಸಿದ ನಾನಾತ್ರಿತನ್ವತೆಯಲ್ಲದಿಹ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿ ನುಡಿದಳು॥ ॥೧೧॥
ಸರಸಾಂತಕೆಪ್ಪುರ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ
ಸರಸಾಂತಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನಸುನಗುತ ನಿಂದು ನಾ
ನರಸಿಂತರ್ಕತನಾದ್ರಿಜ ಸೌಖ್ಯರಸವಾದ ಮೋಲವಿಂದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ವಸು॥
ಮರಸಮುತ್ತಾವಿರದೊಳ್ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖಾಟವ
ಸರದಮ್ಮಯಧಾನದಿಂ ವಿರುಳ್ಗಳ ಪದಸಾರವಾ
ಸರದಮಾರ್ಗ್ಯದಯದೊಳ್ಪಿಂದಯಾದವರ ದಂಡನದೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಲೀಲಾಧವಳ ಪಯಣಗತಿಯಿಂದ ನಚ್ಚಸರದ
ಕೋಮಲೆ ವೈಭವಗಳನದಿಯ ತೀರದೊಳ್
ಶ್ರೀಮನಸ್ಸುಯಧಾನಿವಾಸ ಯಾದವರ ಕಟಕ ನಾಗರವನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ॥
ಪ್ರೇಮಾಶ್ವದರ್ಶನೋತ್ಸವಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದ
ನಾಮದ್ಯುಮಣಿಯೊಳ್ಗದಮ ಮಹಾರಾಜನಂ
ತಾಮರಸನೇತ್ರನದೆ ತಮತಮಗೆ ನತಿವಿನದಿಂ ಗಮಿಸಮಾತ್ರೆಯಿಂದ॥ ॥೧೩॥
ಶತಧಮೆ ಸಂಪ್ರಗಮ ನ್ಯಪ್ತಿವಿಚಾರದಿಂ
ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಮ್ಪ್ರಪದವಿ ನಕೆ ಸಿದ್ಧ
ಪಿತನನ್ನರಗಾವೆ ಮಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಸ್ವಮನಿಂದಾ ಕ್ರಮನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ಗದಿದ॥

ವ್ರತದಾನಜಪತಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಮಾಚಿಸ
ಕ್ರತುಸಮಾಧಿಗಳೆಮಗೆನಿಂನನಿಕ್ಷೇಪಲುವಿ
ಸ್ಥಿತಮಾದಪೆಂಬುದ್ಧಿಂನುತಿಯೆನಿನಗೆಂದಾಚಾರಿಯಂಮೊಗಲ್ಗಾಪಾವನಿಗಾ।। ।।೧೪।।
ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತೆರಗಿಕಂಡುದುಪಕಲಜನ
ಶ್ರೇಣಿತಮತಮಗೆಮುಗಿದೆತ್ತಿದನೋರ್ಸಲೆಡೆಗೆ
ವೇಣಿಗಳನಾಪಥದೊಳೋರ್ವನೆರ್ತಬಂದನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಾ।।
ವೀಣಾವೇಣುನಾದಿಸಂಗೀತವಾದ್ಯಸ್ತುತಿಯ
ಶ್ರೇಣಿಗಾಂದುರುಮುತಿರುಪಣ್ಣೆನವಕಲಾಸಕ್ತ
ಮಾಗಾದಸುವೃತ್ತದಿಂಮೆಚ್ಚಿಸಿದಳಚ್ಚುತನನಚ್ಚರಿಯರಚ್ಚರಿಯೆನೆ।। ।।೧೫।।
ನಾಗನಗರಿಯವನಗಧರಂಪೊಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದ
ನಾಗನಗರಿಯಮುಖ್ಯಪ್ಪೆದೆನಾರುಬೀದಿಯ
ನಾಗನಕೇಯಾಂಗತಲ್ಪದವನಿವನೆಂದುನಗನಡೊಳ್ಪಾಳಿಸೆ।।
ಬಾಗಿಲಂನಾರ್ಯತಮತಮಗೆಶಾಮಿನಿಯರಿಂ
ಬಾಗಿಲಂಬಿಸುವಲುಮಿದಿಗಳಶೃಂಗಗಳಿಂ
ಬಾಗಿಲ್ಕೃಪತಿಗೆವಂದಿಸಿದದೇಲವಿಂದರಾಜಮಾರ್ಗಂತರದೊಳ್।। ।।೧೬।।
ರಾಜಮಾರ್ಗದಕೆಲಬಲದಗೋಪುರದೊಳಿರ್ದ
ರಾಜವದನೆಯರಗರುಚಂದನಸುಧೂಪನಿ
ರಾಜನಕಲಾಳಿತಾಂಬೂಲಬಹುವಿಧಕುಸುಮಲಾಜೆಯಾರ್ತಿಗಳ।।
ರಾಜಿಸಗಳನಳವಳಿಸಿಮಗಳಿತೋರಣಕ್ಷ್ವೇವಿ
ರಾಜಿಸುವಧರ್ಮಸುತನರಮನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆ
ರಾಜೀವಲೋಚನಂಬರೆಕೇಳ್ದುಭೀಮಾರ್ಜುನರದಿದೋರ್ಂದನುಪ್ಪವದೊಳ್।। ।।೧೭।।
ಧರ್ಮಸುತನಂಕಂಡುನಗುತಮುರರಿಪುಕ್ಷೇಮ
ನಿರ್ಮಿತವರೂಥದಿಂದಿಳಿದುನೃಪವರನಡಿಗೆ
ನಿರ್ಮಲಕರಿಚುಮಂಚಾಚುತಿರೆಪೊಲಗಿಪಾರಿಯಂಪ್ರೇಗರಸಂನಮಿಪಲ।।
ಕೆಮ್ಮೆಯಿಂತೆಗೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಲವನಿಕ್ಷ್ವಾಂ
ನಿರ್ಮಯನಂಮನುಳಿತ್ತೈಸಲಾಗಲುಮ
ರರ್ಮೆಮಾಲೆಕನಹಿಪರ್ತ್ತಸುಗ್ರೀವಂಬಂಗಾಸಿದರಂಬರದೊಳ್।। ।।೧೮।।
ತದನಂತರದೊಳಾಮುರಾಂತಕಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಮಿದುರಕೃಪಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಯಗರ್ನಿನಮಿಪ
ಮುದದಿಂದನರನಕುಲಸಹದೇವವೃಷಕೇತುಯಾವನಾಶ್ವಾದಿಗಳನು।।
ಪದಕಮಲಕೆರಗದೊಡೆತೆಗದುತೃಪ್ತಿಸಿದ
ಪದಿಸುಭಾರ್ಯೆಯರಮೊಲವಿಂದಕಾಣಿಕೆಗಾಂಡು
ಪದುಳಮಂಕೇಳ್ದುಸುಭಾಷ್ಯಾದ್ರಿಯುಂಪುಳ್ದಬೀಳ್ಕೊನೃಪಲಂತೆಂದನು।। ।।೧೯।।

ದೇವದೇವಕಿದೇವಿಮೊದಲಾದವರ್ಗೆವಸು
ದೇವಹಲಧರಮನ್ಮಥಾದಿಗಳಿಗಭಿಳಾ
ಗೋವಿಸನ್ನೈವೇದ್ಯಮುಳ್ಳೆಮೃತ್ಯುಮನೇತನೆಸೈದನಾಯುಂಭಾರತ್ಯೆ॥
ನೀವೆಚಿತ್ತೈಸಿದಿರದೇನೆನೆಸಮಸ್ತ
ಜೀವಿಕ್ರೂರವದಿಂದಮಾರುತಿಸಹಿತಬಂದುಗಂ
ಗಾವತಿಯತೀರದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುದೆಂಮಯಣಲಕಮಂನೋಳ್ಪುದೆಳ್ದಂತಸಾ॥ ೨೦॥
ಯೆಂದುಹರಿನುಡಿಯಲರ್ಜುನನಸೊಗಸೋದಿನಾ
ವಿಂದುಧನ್ಯತ್ರಿರ್ಕ್ಕೆತ್ತರಿಡೆತೀದಯ್ಯಾಗೆವಂ
ಬಂದುದಚ್ಚರಿಯಲಾಭಾಂಧವರದುಶನಂನಮಗೆಸೌತುಕಮಪ್ಪುದು॥
ಮಂದಿಯಂಕರಸುನಡೆಸಗರಸುದಿತೋಳ್ಗನ
ಳಿಂದಮೆರೆಯಬಿಬಾಲ್ಬಿಂಗಣದಬಾಲಕಯು
ರಂದುಗಾಸ್ಯಂಬದಿಯಾಲಾಪಿಯಹೊರ್ಗಮುದಿತಜನಮೆಂದುನ್ನತಸಿದ್ಧಸಾ॥ ೨೧॥
ಬಳಿಕಪ್ಪಪ್ರಮಾಣ್ವೆಯಿಂದಾಚಾಪ್ಲನಾವತಿಯ
ಮೊಳಲಮರಿನಂಗರನೆಮೊಳಗಿದುದುಕಾಡೆಮಂ
ಗಳವಾದ್ಯಸಂಕುಲಂನೆರೆದುದುನಸಕಲಪಾರಜನಮಲಂಕಾರದಿಂದಾ॥
ಪೊಳವಮಗಿಭಿಮಾನಗಾದಪೆಗ್ಗಳಿಕ್ಕೆಗಿಸಿದ
ತ್ರಿಳತಂತ್ರಮೈದೆಸಂದಗಿಸಿದುದುವಾಂಕರ
ಕಳಕಳದಸ್ತೋತ್ರಗೀತಗಳವಿಲಾಸದಿಂದಿದಿಗಿಳಲ್ಬಾರಮಳ್ಗರಾ॥ ೨೨॥
ಉತ್ಸವದೊಳುಧ್ವರಹಯಂಮುಂದೆನಡೆಯೆಭಿಮ
ಭೀಷ್ಮಮೊದಲಾದನುಜರೆಡಬಲದೊಳಿರೆಪಾರ್ಥ
ಪತ್ಸ್ವಲಂಬಲದಪ್ಪಗಮೊಟ್ಟಿಬಿಂತೆಮುನಿನಿಕರಮೈತರೆಮುದದೊಳು॥
ಸತ್ಕಾರಕಮಯಪಾಜಿತವಿಮಲನಿರ್ಗರಸ
ರತ್ನಮಾಪದೊಳ್ಪೆನೆವಯಾದವರವಾಳ್ಯಯವ
ಸುಪ್ತಾಕದೊಳವನೀಶ್ವರಂನಾರ್ದನಂಬುಧಿಯನಂಬೋಧಿಬರಸುವಂತೆ॥ ೨೩॥
ದೇವಕಿಯಕೋದೆದೋಹಿಗಾಯರ್ಗೆಪಾಂಡವ
ಕ್ಷ್ಮಾವರಾರ್ಜುನಸುಂತಿಯರ್ಗೆಭಿಳಯಾದವ
ಕ್ಷ್ಮಾವಿಪದಯುಳ್ದವರ್ಗೆಮ್ಯುಣ್ಯರುದಾಲಿಂಗನನಗಾದವರವರ್ಗೆ॥
ಲಾವಾಯುಜಂಕಂದನರಸಲಂಬನ್ಯಗಿ
ದೇವಿಮೊದಲಾದರದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರೆಯ
ರಾವಸ್ಥಿದಶ್ರೀಭಾವತಿಪಾರಿಯರಾಗಿಯರ್ಗೆರಿನಕಾಗಿರ್ಕೆನಾಪ್ಪುಳ್ಗಾ॥ ೨೪॥
ಮುಂದಿದೆಳ್ಪನಗಿದ್ದಿಪ್ತದನಂದನೆಯಮೊಗ
ನೋಡಿನೀನೇಳದುಳಿಲಾಗಗದೊಳ್ಕಣ್ಣಾನಂ
ಕೋಳ್ದರಸಪಾಸ್ತಾರಿಯಶ್ರೈದಲರಿಯಗಾವನನೊಳಿಪಿಸಾಂದಿನಂತಾ॥

ಗಾಡಿಗರು ಮೊಸತೆಗಂಡರನ್ನೈವರಂ ಮಗುಳ್ದು
ಮಾಡುವ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆ ನಿನ್ನೊಳಾವು ಮಾ
ತಾಡಲಂಜುವೆವೆಂದು ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿ ನುಡಿಯಲವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ೨೫॥
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯನಾನೊಲಿಸಿ ಕಾಲದಿದೋರ್ದಿವಿ
ಚಾರಿಸುವರುಂಟೆಯೆಂನ್ನತಿಮಾನಹಾನಿಯಂ
ಕೌರವನ ಸಭೆಯೊಳುಳಿದವರದೌರ್ದಿನಾಯುತ್ಕೃಷ್ಣನೇ ಪಾಲಿಸಿದನು॥
ಪಾರಿಜಾತದ ನೋಂಪಿಗಂದು ನಿಜರಮಣನಂ
ನಾರದಮುನಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಬಳಿಕಾಡೆಯರುಂಟೆ ನಿನ
ಸೀರುಗ್ಮಿಣೀಧವನನಾಥಗೆ ನಾಥನೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೆ ಪೇಳೆಂದಳು॥ ೨೬॥
ಯೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ನುಡಿವ ಮಾತು ಮುಗಿವ ನಿತರೊಳ್
ಮಂದಿಯಂ ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಯಜ್ಞತುರಗಮಂ
ತಂದು ನಿಲಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಹರಿನಾಮಬಲದಲರ್ಜುನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಸ್ಥಾನದೊಳ್॥
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯ ಮೊಗದಿದರ್ಕೆ ತುರಗಮ
ದೆಂದು ಪತ್ರಾಕ್ಷರಗಳಂ ಮಸ್ತುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗ
ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತದರ್ಶಿಸಿದನಂ ಭಾಮಾಪತಿಗೆ ಪೂರ್ವದೊಳಾದ ಸಂಗತಿಯನು॥ ೨೭॥
ಲಾಸಮಯದೊಳ್ ಸಾಲ್ವನನುಜನನುಸಾಲ್ವನಿ
ವಾಸುದೇವನ ಪೂರ್ವವೈರಕ್ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಮೋಸದೊಳ್ ಪುಗಿ ತತ್ತುರಗಮಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ॥
ಲಾಸುತ್ತುವಳಯದೊಳ್ ಶಕ್ತಿನಾಕಾರಕ್ಕೆಮ
ಹಾಸೇನೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ತಾನದರ ಮುಂದೊಳ್
ರಾಸನದೊಳಂಬನೇರಿಸಿ ನಿಂದು ನುಡಿದಂ ಸುಧಾರನೆಂ ಭಾಷ್ಪನೊಡನೆ॥ ೨೮॥
ಲಂಗಣಂ ಕಾಂಡಂ ಮಸಾಂತ್ರಕನಗರವನಿಂದ
ಚೆಂಗೆಗಳನುಚ್ಚಿದುದರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಪೊಸ
ಸಂಗ್ರಾಮಂ ಮೊಯಿದು ನೇರಂದಂತೆ ಮಾಡಿಯಾದವ ಪಾಂಡವರ ಬಂಕದ॥
ಬಂಗಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಕಾಳಗದೊಳುಬ್ಬಸವನುರೆ
ತಂಗಿಸದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನಪ್ಪತನಗೆಯೆಂನ
ಕಂಗಳುಂದಕೆ ಸುಳಿದು ಜೀವಿಸಿನೆಸೆನಿಸಂ ನಿರ್ದ್ವಮಾಗಿರಲೆಂದನು॥ ೨೯॥
ಯಿಂದು ಪರಾಯಿಯಂ ಬಂದಿರಿಯದವನೆನಗೆ
ಸಂದಪನೆಗಾವಳಿಯರುಪನಾಯಕನಗಾಣೆ
ನಿಂದುಕಾದುವ ನಾಪ್ತನಿನಿತರೊಳ್ಗುಂದೇಹಮಿಲ್ಲ ಪರಿವಾರದೊಳಗೆ॥
ಹಿಂದಗಾಪದಾಧಮಂ ಮುಂದಣಾದ್ಯೋಹಾಂಗ
ಭಾಂಡುಮಂ ನೋಡೆನಗರುಂ ಬಳಿಗಜಾಕ್ಷಗೋ
ವೃಂದಧನಯುವತಿಯ ಮೊದಲಾದನಾಲವನ್ನುನಳಿನತ್ತುಪಿನೆಂದನು॥ ೩೦॥

ಮುತ್ತಿದನನುಸಾಲ್ವನಕ್ಕರದಿಂದ ತಂದಪದೆ
ಕತ್ತಿದಂಷ್ಟ್ರಮಂ ಸಮರಧೀರನೆಂಬಾತನವ
ನಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ತುಳಿದನಾಪಳಯದೊಳ್ಬಲನಪ್ರಭೆಯ ಮೇಘಂಗಳಂ॥
ಶಸ್ತ್ರದಬಲಿಗಳಿಂ ಕ್ರಿಮಿಗಳ ತಲ್ಪಂತ
ಶಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗಂಗಳಿಂದೆಸೆದೊಳ್ತೀಕ್ಷ್ಣಮಂ
ಮಿತ್ತುವಸಮಸ್ತರಾಧ್ವಜಗಳತಿಬಲರಬಾಣ್ಬಯಬ್ಬರದಮಾಡೆ॥ ॥೩೦॥
ಯಿತ್ತಲುದಕಾಯುಕ್ತಮೇಘದೊಳ್ತುರಂಗಮವ
ನತ್ತಲನುಸಾಲ್ವನೆಳ್ದೊಯ್ದನಾಕರಕಬಲೆಯರ
ಮೊತ್ತಮಾಗಲಿಕೆ ಪಲ್ಲಿತಂಜಿದಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಾಜನಂತಲ್ಲಣಿಸಿದರ್॥
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಸ್ಮರಿಸಿ ನಾಕೆಗಾಳು ತಿದಮುಳಿದವರಿ
ದೆತ್ತಣದ್ರುತಮಂದುಚರನಾದರಸುರರ
ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊಳ್ವುತಂದುವರುಮಾನದಿಂದಬುದ್ಧಿಬಲಗಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥
ಯಾತನನುಸಾಲ್ವನೆಂಬಾತನಿವನಾಗಾನಂ
ಘಾತಿಸಿದೆವಂದದರಭ್ರಾತಿಗೆಂಮೊದನಿಜ
ಪ್ರಾತಿಶಯಮಂ ತೋರುವಾತುರದೊಳತಿಬಲವ್ರಾತಮಂ ಚಾಪಕಾಂಡದ॥
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಮಾತ್ಮನಳಕೆಬಂದುನಂ
ಮಾತುರಗಮಂ ಬಿಡಿದನೀತರಪರಾಕ್ರಮದ
ಮಾತನಮಗಿಂನುಮರುಘಾತುದಾನವಯಿನುತಮಿತ್ರಾಂಬರಮೊಗದ್ವನು॥ ೩೨॥
ಲಾಘವದಸಂಗಲ್ಗುರುದುರೆಯಂಬಿಡಿಸುವ
ಪ್ರಾಘಪಮಬುದ್ಧಿಬಲದೊಳಪರಗದೆ ಪ್ರಿಥ್ವಿಯಂ
ಮಾರ್ಗ್ಯುವರೆಬಿಡಿಯಲೆಂದುಘೋರನುಡಿಯಲತಿಬಲರಂಜಿಸುಂ ಮನರಲು॥
ಚಾರುಹಯಮಂ ತಂದುಕಾದುವೆನಲ್ಲದೊಡೆಪ್ರ
ಭೀರಮಗಾಮತ್ತಗಿರಿಗಳಿವೆನೆಂದಸುರನಂ
ಪ್ರಾರಣದಿಗಳಿತಾಂಬೂಲಮಂ ತ್ರಿದ್ಯುಪ್ರನಾಂತುಕಳ್ಪಿಸಿದಾಂದನು॥ ॥೩೪॥
ಬಳಿಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತನಯದ್ವಜನಮ್ರಮುಖದಯು
ಗಳಕೆರಗದೆವಿಚಿತ್ರಸಾಧನದಿಂದನಗಾಳು
ಸುಳಿದೊಳನುಸಾಲ್ವನೆಂದೆಂಬಪ್ರಳಯನಂ ಬಿಡಿದುದಿಂಮಂಥ್ರಾಕಾಶ್ಯಪದೊಡೆ॥
ಮುಳಿದು ವಿಪ್ರನವಧೆಗೆ ಭಾಸದವನಗತಿಗೆತಾ
ಸಿಳಿವೆನೆಂದನಕಳ್ಪುಮಾಚೇನೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಯೆ
ಸಲ್ಪಿಪಾತ್ಸ್ಯನಾತನಂತಿರದುತನ್ನೃಪವಿಳೆಯವಿತ್ತಬಿಲ್ಲುಪ್ರಸ್ಥದೊಳ್॥ ॥೩೫॥
ಸದ್ಯುಗಾಜಯದವಿಗಾಸ್ತ್ರಜವನಳವಡಿಸಿ
ವದ್ಯುತ್ರಿಬಾಣಮಂಗೆಲ್ಲುವುದುವರಿಮಾಡಿ
ಸುದ್ಯುತಬಿಂಬವಂ ಮಗ್ಗಿಪ್ರಚಿತರಾಂಬನಮಯತ್ರಿಸಿಗಳಿಂದವನಂದ॥

ಉದ್ಧೃತರಥಮಂ ಜೋಡಿಸಿ ಮಹಾಸಮರ
ಕುದ್ಧೃತನಾಗಿ ಸಾರಥಿ ತಂದು ನಿಲಿಸಲಾ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನದರ್ಕೆ ನಿಜಚಾಪಮಂ ಕೊಂಡು ನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ನಲಿದು ॥ ॥ ೩೬ ॥
ಕಂದನನುಸಾಲ್ವನಿವನಾರ್ಗರಭಸಕೆ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಬಹ ವೀರನಸುರಾರಿಯಾದೊಡೆ ಕೇಳು
ದಂದಶೂಕದೊಳೆರದು ಮತ್ಸ್ಯಮಿವನವನಸುತನಾಗಬೇಕಲ್ಲಿ ಭರತೀ ॥
ದಿಂದುಗೆಡುಹುವೆನೆನುತ ಸೇನೆಯಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ
ಮುಂದರ್ಕಾಸ್ತ್ರನಕುಮಾರನಂತಡೆಯೆಸೋ
ದಂದದೊಳ್ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನುಸಾಲ್ವನಯಂ ಮಾಡಿ ಧೃಷ್ಟನಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ॥ ॥ ೩೭ ॥
ಪುತ್ರನೇತಕೆ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ
ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವರಲ್ಲ ವಿರಹಾವೆಮಗಿಲ್ಲ ಸುರ
ತಗ್ರಹ್ಯ ಮೋಹನದ ಸಂತಾನ ಪ್ರಯೋಗಂಗಳ್ ಕೇಳನಿಂದಾ ॥
ವಿಗ್ರಹಾಕೆನಮಗಸ್ತು ಚಾಪವಾರದಿವೆದಿಸ
ಮಗ್ರಸುಮಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡೆಂಮದೊಂ
ದುಗ್ರನಾಯಕವನೆಂದಾದರ್ಕೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನನುಸಾಲ್ವನಚ್ಯುತನಸುತನಾ ॥ ॥ ೩೮ ॥
ಪೃಥುವಿಷಕೆ ಕೋಲ್ದೆಯ ಮೇಲೆ ತಾಕ್ಕಿಲಿಸಲ್
ವ್ಯಥಿಸಿ ಮೈಮರೆದನಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೊದನಾ
ರಥಕಸ್ತನಿದರ್ಕೆ ದಿನೆತೇರನಾಗಳೆ ಕೊಂಡು ಬರೆ ಶಾರಿ ಕಂಡು ಬಳಿಕಾ ॥
ಪೃಥುಲಪೌರುಷದಿಂದ ದನಂ ಮಸುತನಿಂದು ಸಿಸು
ಮಥನಮಂ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿದನೆನುತ ಬಂದೆಲವೊ
ಶಿಥಿಲಪೌರುಷನಿಂತನಸ್ಸೈಯ್ಯತೆಂದು ಹಾಯೊದೆದನದುಗಾಲ್ದುದಿಯೊಳು ॥ ॥ ೩೯ ॥
ದ್ವಾರಕೆಯನೆಂತು ಬಲಿಯೆ ರಮಣದೆ ಮಾನವೆಮೋ
ನಾರಣ್ಯಕೆನಲಲ್ಲಿಮು ನಿಗರ್ವನಿತೆನೆ ಕೆಳಕೆ
ಘೋರಯುದ್ಧಸಾಧೋದಿಂ ವರಹಾತನು ವಿಷ್ಣುಮನೆಂದೊಡೆರೆಯಂ ಹೂಡಿದರು ॥
ಲಾಕಂಮಗನೆ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ಬಾಣಾಸಂ
ಹಾರ್ಯಸುವದೆ ನಿಂನ ಬೇರುಗಾಲಿಗಲ್ಲಿ ಶಿವನಪ್ಪ
ನಾರಣಮವಂ ಗತ್ತಮೆಪ್ರತ್ತಮೆಂದು ಹಾರಿತಂ ನನುತನಂಚರದನು ॥ ॥ ೪೦ ॥
ಕಾಲ್ಪದೊಳುದಯದಲ್ಲೈ ನಿಂನಮಗನಿಳ್ರಾಳಗೆ
ಸೋಲ್ದುವೆನೆ ನಿಂನುಸನನೆನುಮಾರಂಗೆ
ಮೇಲ್ಕಳವನಚ್ಚಂದುಮಾರುತಿನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಮೋಹನಿನಾಡೊಡೆ ನಲಾ ॥
ಸೋಲ್ದುದಿಂನಾಹವಂ ತನಗೆಂಬ ಹಾರುಷದಿಂ
ನಾಲ್ಕೆಶೆಗಳುಮೊಳಬಾಚ್ಚಿ ಕದಾದರ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲಿದೆಗೆ
ಕಾಲ್ಕಾದಿಸಿ ತೆಗದೆಸುತಲಿ ಮಹಾಸುರಂಗಮಂ ತಾನಿದಂ ಪವನಸುತನು ॥ ॥ ೪೧ ॥

ಉಾಳ್ದಿರ್ಪಸುರವಾಜಿಗಂದುವೃಷ್ಣ್ಯೋತ್ತಮನದು
ತೀರ್ಥಮಗಂಧಮೋಸತಃದುದೆಲೆತಾವಬಾ
ಅರ್ಚಿಸಿಅರ್ಘ್ಯಯಪುಷ್ಪಸ್ರಗ್ಧಾರವರೆಬತರ್ತನೆಗೆಮಿಾಸಲೀಪಮರಮಿದಕೇ॥
ಅರ್ಚಿತದಿಂನಿಂಬಪ್ಪುದುಚಿತಮೆಪ್ಪೆನಲ್
ತೋರ್ಚಿಸುವವರ್ತಿದಿದುತಂದೆಸವಿಸದೆತಾ
ನೆರ್ಚಿದುಂಜಿಪನೆಪಸುಳಿನನಗೆರಗಾದನುವಮೋರಬಂದೆನೆಂದಂಮಾರುತಿ॥ ॥೪೨॥
ನಸುನಗುತವೃಷ್ಣ್ಯೆತುರಗಮುಗಿವನೊಡ
ಕಸುವರಿಪುಸ್ಪೃನ್ಯಮಂತಾಗದಂಮಾಧ್ಯಗೆ
ಕ್ಷಿಪವನಾಂತರಕೆಬಡಿಲರಗದಂತಿದಿರಾದ್ರಿತಟರಗಾಗ್ಲಿಪ್ಯನಾಯಲು॥
ಮನಗಚಿಂಮಾವರತ್ರಧಾರೆಗರ್ಭೂಡೆಕಂ
ಗ್ಲೈಸಿದವಲ್ಲಿಯಸದೆಯಮೋಲೆಕವಿವಂಬುಗ
ಗ್ಗುಸುತಿತೇಗ್ಲೈಸೆಯವೇನೆಂಬೆನೆರೆಮೋನಲುಯ್ಯುರುಧರತ್ರವಾಹದಿಂದಾ॥ ॥೪೩॥
ಘುಘಕೇತನಂತನಗೆನೊಗ್ಗುಹಿಂಮೆಚ್ಚಿದಂ
ವೃಷ್ಣ್ಯಾಂತಿತಪ್ಪಜಸ್ಪಂಬ್ದಿತದವನಾರಿವಂ
ಏಷಮಗಾವಾಲನಲ್ಲಿನವಕದುಗಾಪದಿಂದನುನಾಲ್ಪಿನಿವನಮೋಲ್॥
ಕಷ್ಟವೃಕ್ಷಯಂಕರೆಯಅನನೆಸಿಬ್ದಿತವಂ
ಮೃಷ್ಟೆಯುಲ್ಲದೆಂನೊಡನೆತೋರನಾನಿಂನಪ್ಪಾ
ರಕ್ಷವನೆಂದೆನುತವಂಮುನುಕಿದಂಪೊಸಮನೆಯವಿಶಿಖಧೃಪವನರಥವನು॥ ॥೪೪॥
ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸುಯ್ಯವಂಬುಗಳವನನಾಯದಿಂ
ದೆಚ್ಚರಿಲ್ಲದೆವಿಮಿಷಮಧ್ಯುಬೇತರಿಪಸೊಂ
ದೆಚ್ಚನನುನಾಲ್ಪಿನಾಸನಜನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೊಂದುಬಾಣದಿಂದಾ॥
ಅಚ್ಚಪಾಯಷಾಯದೊಳುಮೃಮರದುಕ
ಗ್ಗಿಚ್ಚುತವಯಾಥದೊಳ್ವಲಗತ್ತೆಕಂದುವ್ರತಿ
ಪೆಚ್ಚಿಪವಮಾನಜಂಬಂದವನತೇರನಪ್ಪಿಪಿದಂಬಲ್ಲದೆಯೊಳಪು॥ ॥೪೫॥
ಮಗ್ಗಿದುದುಕುದರೆಸಾರಥಿಮಡಿದಸಾರಥಂ
ನೆಗ್ಗಿದುದುಚ್ಚಿಗಿದನನುನಾಲ್ಪನಾತನಬಲಂ
ಮುಗ್ಗಿದುದುಸಂದ್ಯಾಬಿಪವನಜನಮೊಲಿಪನ್ನೃಪಿತ್ರಯೋಗದಿಂದಾ॥
ತಗ್ಗಿದುದುದಿಸ್ಥಂತಿಪ್ರತೋಗಿರಾಜನಕಾರ
ಬ್ಬುಗ್ಗಿದುದುಧರಗಿತಲಮಿಚ್ಚಾಗಮಾಗಿಸಲೆ
ಬಗ್ಗಿದುದುಪೋಗೆನೆಅಪ್ಪುದನುರುಗದೆಯಿಂದಲಕ್ಷ್ಮಿಯಕಲಿಭಿತ್ರೀಮನು॥ ॥೪೬॥
ಕಾದಿದಂದುಗಬದದಮುಂನವೆಕಂನಭವಿ
ಸೈದಿದಂಕದಸ್ಥಿತಟರತೆನೆಭಂತೆಗದಿಳಗೆ
ಮೋದಿದಂಷೊಂಡನೆದೆಗೆದಬಿದಂಸದದನೊದದಂಬಿದಿದಾಸುಂದಿಲ್ಲಾ॥

ಸೀಳಿದಂ ತಿಗಳನೀಡಾಡಿದಂ ರುಧಿರದಿಂ
ನಾದಿದಂ ಧರಣಿಯಂ ನಾಳಿಯಿಂದಂ ಪಾರ
ಊಡಿದಂ ರಣದೊಳ್ಗಿರದಂತೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ಪರಬಲದೊಳಾಭೀಮನು ॥ ॥೪೭॥
ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಮಾಡದೊಳಿಕ್ಕೊರಸಿ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ
ಘಟ್ಟಿಸಿದನುರುಬುವಹಯಂಗಳಂ ನಟ್ಟಿಕೆತ್ತೆಗ
ದಿಟ್ಟನಾನೆಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದಂ ತೇರ್ಗಳಂ ಧುರದೊಳ್ನಿಲಜನಸಾಡೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿಕಾದುವರುಂಟೆ ಸೇನೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳ್
ಬಟ್ಟಬಯಲಾಯ್ತು ಪೋಸರಥದೊಳ್ತೈತಂದಳವಿ
ಗಾಳ್ಗನನುಸಾಲ್ವನಂಬುಗಳ ಮಳೆಯಂ ಗರೆವುತಾ ವೃಕೋದರನ ಮೇಲೆ ॥ ॥೪೮॥
ಸಾಲ್ವನುಜಂ ಮಾರ್ಗ್ವೆಸಲ್ಕೆಯ ಮದಂದಮಂ
ಪೋಲ್ವಗದೆಯಂ ಕಾಂಡುಮತ್ತೆ ಮಾರುತಸುತಂ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಬರಲಾಂದುಬಾಣಮಂ ಶಿವವರಿಸೆತೆಗದೆಚ್ಚು ಬಾಹ್ವಾರಿಯಲು ॥
ಕಾಲ್ದ್ವಾಕ್ಷದೊಳ್ಕ್ಷಂಟಲಳವಳಿದು ಪವನಜಂ
ತೇಲ್ವಾನಿತರೊಳ್ಗಂಡುತ್ತೈಪ್ಪುಸಳಿದಥಟಗರ್ಗೆ
ಸೋಲ್ವನಲ್ಲಂದಚ್ಚುತಂ ತಾನೆ ಕಾಳ್ವಡದಿಂದಾಪವಕೆನಡೆತಂದನು ॥ ॥೪೯॥
ದರ್ಪದಿಂ ಬದರೆಯಂ ಕಾಂಡುಬಹ ಸೆಂದುಕಂ
ದರ್ಪಸೊಂದೆದೆಯೊಳುರುವಣ್ಣಿಸಿದಂ ಬಾದೆನದ
ದರ್ಪಕನಬಲಕೆಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮಗದಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖ್ಯಯದುವೀರರು ॥
ಸರ್ಪವೈರಿಧ್ವಜನರಥಮೈದೆಕಂಡು ನೀ
ಸರ್ಪಭವನದಗಸುವಚಿತ್ರದಿಂ ದೈಪ್ಯಶಿ
ಸರ್ಪರಿಯದಂತೆ ಮಾಡುವ ಕೃಷ್ಣನಿವನೆಂದರಿದು ಮೊರೆದನನುಸಾಲ್ವನು ॥ ॥೫೦॥
ಶೋಭಿಪ ಮಿಂಚುಗಳ್ಪೆಸೆ ತೇಜಿಗಳಿವಲ್ಲಬ
ಲಾಭ್ರಗಳಿವ್ವೆ ರಥಚಕ್ರಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲ
ಮೊಳಗುವ ಮಹೋಗ್ರಕಾರ್ಮುಕಮಿದೈಸಿ ಐದಿದರ್ಶಿಶಾರ್ಙ್ಗಧನುವಲ್ಲಬಿಲ್ಲು ॥
ಮಳೆವನಿಗಳ್ಳೆಸೆ ಶರಂಬುಗಳಿವಲ್ಲಕಂ
ಗಾಳಿವಕಾರ್ಮಗಿಲ್ಪೆಸೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಂಬವೋ
ಲಾಭ್ರಗಳ ಕೆಮ್ಮದೊಳೆಕಂಡು ಕೆರಳಿಸಿಂಹದಂತಿದಿರಾದನನುಸಾಲ್ವನು ॥ ॥೫೧॥
ವೃತ್ರದಿಂ ದೈದುವ ಮುರಾರಿಯಂ ಕಂಡು ತಂ
ನತ್ರಜನನಂದು ಕಾಂದಾಸನಿವನೀತನಂ
ನಿತ್ರಾಣಪೆನೆಂದು ಕಣೆನಾಲ್ಕರಿಂದಚ್ಚುತನಹಯಚತುಷ್ಟಯನೆಸಲು ॥
ಉತ್ರಸರಥಾಂತಿಗವುಸೂತನಂ ಕೈಕಾಳ್ವದೆ
ವಿತ್ರಹಾವನುಳಿದೊಂದು ಕದೆನೆಸಾಯ್ದವುಯದುಕು
ಲೋತ್ರ್ಯಾಸಿಯನಿದಿರೆಕಾಣದೆಮೊಂದು ತಂಸವಗೆ ಸಾಲ್ವನಿಂತೆಂದನು ॥ ॥೫೨॥

ನವದಶಮೊಳಗಿವಾರ ಮಾವಧನಮಂ ತಾರೆ
ಅವಿಚಾರದಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳುಳಿದರೊಡೆಯರಿದೆಯೆ
ತವಕಮಿಗೆ ನಾಯರ್ತಿಗಳಿಂದ ನೃಪರೊಗ್ಗರದ ಪೊಮತ್ತೆಂತೆನೆ॥
ತವೆ ಮತ್ತರಿಲ್ಲದಳಿದವರೊಡವೆ ನಾರ್ದೆಯುದೆ
ಬವರಕೈತಂದರಮತ್ಸ್ಯವಂಶಾಗ್ರದಿಶ
ಪವನಜಾವುದನೀಟಮೊನೆತಿದು ತಂನ ಹಗೆಯಾಯದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೫೩॥
ಅಂಬೆಗಂಡರಶ್ವನ ಪಿಡಿದು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ
ಸಂತೆನೃಪನ ಸಾಲ್ವನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಿನ ಮುರಹರಂ
ಕೆಂಪೆಗೆಳಿಸಿಚಾಪದೊಳ್ಪುದಿದಂಬನಾದೆಸುತಬಲವನತ್ತಲು॥
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕೈತರಲ್ಕಂದು
ತಂಮೊಳ್ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭರದಿಂ ಬಂದು ಪಮರದೊ
ಳ್ಕಂನಗತರವನೆಸಗಲ್ಕೆ ನಪುದು ಮಾರಾಂತುನೋಡೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು॥ ॥೫೪॥
ಸಂಜನಿಸುವೆಳೆವನಗೆಯೊಳ್ಪನಧರಂ ಮಾರಾಂಪ
ದಂಜುವೆಪ್ಪನಿಮಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಪಾನವರ
ಪ್ರತಂಜನೆಗಳಿಸಿ ದುಂಬಿದ ದಅನಮಗೆನುತ ತೆಗೆದೆಸಲದಂಸ್ತೈರಸಿ॥
ಸಂಜಿನಿಯೊಳ್ಪೊಂದು ಸರಳ್ಪಂ ಪೂಡಿ ಬರಸೆಳೆದು
ರಂಜಿಪ ವಕ್ಷದ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೆಚ್ಚನಂ
ದಂಜನಾದ್ರಿಯ ಮೇಲೆಸೆದಿಳೆಗದಂತಾಗೆದನುಜಾರಿ ಮೈಮರೆದನು॥ ॥೫೫॥
ಪಾರ್ಥೋರುಪಾಶ್ವನಂದಾಯತಂ ನಿಚ್ಚಿಸಿವ
ಯಾಥಮಂ ತಿರುಗಿಸಿದನಲ್ಲಿಗೈಯುದವರಥ
ಗಾಥಾಳಿ ಮೆಣಗಳುತ್ತಿಯಂ ಗಾಂಡುಪುರಜನದನೆರವಿನೆಲ್ಲೆಗಿಲ್ಲಗ॥
ವ್ಯಥಿತಭೈಲ್ಯಾಗಾಸಿಪಳ್ಬಗಾಸಿಸೆಯೆನರ
ನಾಥನರ್ಕಿಲೆದೆಗಾಗಿನಿಂದಂ ವಧು
ಯೂಥಮ ಸುರಾರಿಯಂ ಬಳಸಿತದರೊಳ್ಪತ್ವಪ್ರಾಮೆನಗು ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ದಾನವಂ ಗದಿರಾಗಿ ಮೊಗಿಸಿಗಾದೊಳ್ಪೃಗ
ದಾನವಂ ಪಡೆದು ಮರಳಿದನಿಂನ ಸತ್ತುದನ
ದಾನವಂ ತಿಳಿದಹಿತರೆನ್ನೈಯ್ಯಾರಸಜನಿಜಶೌರ್ಯದಿಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾ॥
ಮಾನವಂ ಪ್ರತಂಗಿಸಿದೆ ನಿಂನಂಜನಮೊಗಾವ
ಮಾನವಂ ಬಂಗಾಸುವನಿಂನು ನಿಂನ ಧಟಿಗೆಸ
ಮಾನವಂ ಕಾಗಿನೆಂದಪ್ಪತ್ವಪ್ರಾಮೆನಗು ತುರಿಜರದು ನಿಜಪತಿಯನು॥ ॥೫೭॥
ಕಂದರದುವಲ್ಲಭೆಯನುದಿಗೆಲಜ್ಜಿಸಿಮನಂ
ಕಂದೆಸಂಗ್ರಾಮಾಳಿಗಳ್ಪಂ ಪದರೆಸ್ಮಾತಿಮಿನ
ಬಂದೆದಬಲಂಗಳಂ ನೋಡಿದರಮತ್ತೆರಾಸನು ವಾಸು ತಿರಳಿತ್ತಲು॥

ನಿಂದುವೃಷ್ಣೈಮವನಸಾಲ್ವನಂತಡದುನಿಃ
ನಿಂದುಮುರವೈರಿಯಂತೆರಳ್ಚಿದವಿಕ್ರರನಂ
ನಿಂದುಳಿದಯಾದವಾಂತರ್ಗಜನವಿಲ್ಲೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥ ॥೫೮॥
ಪೊಂಗಸಂಗಾಂಧದಭಟುತನದಿಂದಪ್ರಸಂದಿಯಂ
ಪ್ರತಂಗಿಸಿದಬಲ್ಪಿಂದಯೆತ್ತಸತ್ರೆಯನಿರಿದ
ತುಂಗವಿಕ್ರಮದಿಂದಪ್ರಾಣ್ಯೆಹಾವಂಪಡದಸಾಂಪನದಿಬರಡಿದೊರ್ದ್ದ॥
ಸಂಗರದೊಳ್ಪ್ರಾಭನೆಗಾಣಪನವಸಾಯುದ್ಧ
ರಂಗದೊಳ್ಪೊಲಿಸುದೆನಗೆ ಪಾರ್ತ್ಥಮವೆನಿಂ
ನಂಗವಾಳೆಯಾವುದೆಂಮೊದನೆನೆಗಾಬದೆಯೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನನುಸಾಲ್ವನು॥ ॥೫೯॥
ಯೆಲವೊಹುಳಭನೀನಾಯದದೊರ್ದ್ದಿನಚ್ಚುತಂ
ತಿಳಿಯೆಸಾಂಪಾಲನಲ್ಲವೆಕಪಟಗಾಪದಿಂ
ಮುಳಿದುದುಸ್ವರನೈದಿಕ್ಷಿತಿಮಾಣ್ಪಪನೆನೊರಬಾಣಮದನಳವನು॥
ಬಳಲಿಪುದುಗದದಿಜ್ಯನವಗಸುರಸುಲಮಥನ
ನಘುಸುವನೆಶಿವಶಿವಾನಿಂನೊದನೆನೆಗಸುವರ
ಬಲವಂತರಾವಲ್ಲನೊಳುದುಸಾಸಿಂನೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಿನಜಸೂನು॥ ॥೬೦॥
ಕರ್ಣಜನಕಾಸಗಳಂತತ್ತರಿಬಿಮೊಸಮನೆವೊ
ಗರ್ಣ್ಣಿಮೊಮಂಡಲವನಂಡಲೆಯಲಾಪ್ಪುವನು
ವರ್ಣಮಂಪಿಡಸರಳ್ಗರಡನನುಸಾಲ್ವನದನಲ್ಲಮಂತತ್ತ್ರಾದೊಳು॥
ನಿರ್ಣ್ಣಿಸಿವೃಷ್ಣೈತುಸ್ರಿಗಾಂಡನೆಸುಗೆಯಂ
ದುನ್ರಿರೀಕ್ಷ್ಯಮಾದುದರಸತ್ಕೆಭದನೆನಗೆ
ವರ್ಣಿಸುವಡರದುಸಾರಂಬುಗಸ್ಯಂಬರದೊಳಿಂಬಿಲ್ಲಮೆಂಬಾಲಾಯು॥ ॥೬೧॥
ಮಂಡಲಾಸ್ತ್ರತೆಯಲ್ಲದಿದುವೆಸೊಂದುಲ್ಕೆಸೊ [ಯಲ್ಲದಿರದು]
ದಂಡವಂಬುಗಿವಪಾದುವಬಿದುವಪ್ರಸ್ತೇದಮಂ
ಕಂಡವರದಾಸ್ತ್ರಮಯಮಾದುದೆಲ್ಕೆನಿಕಳನುಸಾಲ್ವನಳವಳಿದನು॥
ದಿಂದುಗುಳಿತಂತನಪತುಬಲಿಂಬಳಿಕಲ
ದಂಡಮಂಗಾಂಡವನರಥದೆಡೆಗೆಬಂದಳಿದು
ಗಾಂಡುಪ್ಕೃಷ್ಣನವದಾಂಬುಜದಪೊಸಾರಗಾಗಿನದಡಿತಂದಿಭುಜಸ್ತ್ರೈಮುಗಿದನು॥ ॥೬೨॥
ಕಾಂಡಾದಿಕಾರಿತಸ್ತ್ರೈನಿದಂನ್ರಪನಪ್ಪ
ಮುಂಡಾದಿಮಂನಿಸಿದನರ್ಜುನಾದಗಳಿಗೆ
ಗಾಂಡಾದಿದರ್ಪಮನಾಪನಮಂನತಿಯಮೊಗಿಪ್ಪಗಿತ್ರಿಯರೊಳು॥
ಬುಂಡಾದಿಗಳ್ವಳಬರದೊರ್ದ್ದಿನಪಾದಿವಂ
ಗಂಡಾದಿದುರುಪ್ರತಾಪಗಳಗಳ್ಕರಂಗಳಂ
ಚಂಡಾದಿಪಗೆವನಂಪಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸಿದನೆಂದರೆಲ್ಲರುಂಕರ್ಣಜನನು॥ ॥೬೩॥

ಯುದ್ಧಕ್ರಮಂ ಪೋಗಿ ಸಂದೆರದನನಿತರೊ
ಳ್ಪುದ್ಧಿಪಲ್ಲಟಿತನುಪಾತ್ರಂಗೆ ಸಂದನನಿ
ರುದ್ಧನಪಿತಾಮಹಮೂರ್ತಿಯಂ ದೇವ ನೀನಾವನೆಂದಾಸಯದೆ॥
ಬದ್ಧಮಾಯಾಪಾಶನಾಗಿ ಬದ್ಧಹೆನೆಂವ
ಮದ್ಧಾನು ಮರೆಯೊತ್ತನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕರ್ಣಜಂ
ಕೃಷ್ಣನಾದಂ ಜರದು ನುಡಿದ ಪಿತನ ಮಲ್ಲಿಸುದು ನಿಮ್ಮಾದಲನೆಂದನು॥ ॥೬೩॥
ರೋಷಮೋತಕೆ ಮಾಳ್ಪೆ ಪ್ರಷ್ಟನ್ನೆ ತುಷ್ಣನಂ
ದ್ವೇಷದಿಂ ಪ್ರೈದದುಂ ತಂನ ಮನವಾರೆ ಸಂ
ತೋಷದಿಂ ನುತಿಸ್ಯೆದೊದಂ ಪೊಗದಿರ್ದ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿಜನ್ಮದೊಳುದವಾ॥
ದೋಷಂಗಳಿಂದು ವಿನಾಶದಿಂದವಾಂ
ದೂಷಿಸಿದೊಡಿದಯಾಂಬುಧಿ ಕಾಯದುಳಿವನೆವಿ
ಶೇಷಸುಕೃತಫಲಂ ದೊರದು ದೆನಗೆಂದವಂ ಬದ್ಧನಷ್ಟುತನಸ್ತುತಿಗೆ॥ ॥೬೪॥
ನಗುತ ಮಧುಸೂದನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾತನಂ
ತೆಗದಪ್ಪಿ ನಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದಿವಿಜಗೆ
ಬಗೆಯೆ ನಿಸದಂ ಮೊದನೆ ಧರ್ಮಜನ ಯಜ್ಞದ ಸಹಾಯ ಕಲ್ಲಿಪ್ಪುದೆಂದು॥
ಮಗೆಮಂ ನಸುನಗುತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನುಳಿದನೀ
ನೆಗಳ್ವೆಲ್ಲಮಂ ಗೆಲ್ದು ತುರಗಮಂ ಬಿಡಿಸುವಂ
ದಗಧರನ ಸಾಲು ಮುನ್ನಿಕೆ ತಂದು ನಿಲಿಸಿದನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥಗುತ್ತರಮಾಗೆ॥ ॥೬೫॥
ಬಳಿಕ ಜಯಲಾಭದಿಂದ ಸುಖಾರ ಪಾಂಡವ
ರ್ಮ್ಮೊಳಗು ವನಿತಾಳ ವಾದ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಂದಿಗಳ
ಕಳಕಳದ ಗ್ವತಸದಿಂ ಬಳಸಿದ ಸಮಸ್ತ ಮರುಷ್ಟ್ರೇಕದಂ ಬದೊದನೆ
ಸೊಳಲಂ ಪೊಗಲ್ಪಾಯು ಧಿಷ್ಠಿರನರೆಡೆಸ್ತಾಂ
ನಿಳಯಂಗಳೆತ್ತಸಿ ಬಲ್ಲರಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ
ಕಳುಹಿ ನಿಜಸ್ವತನ ದೊಳ್ದಿವಸರಲ್ಪಿ ಪ್ರತಿಯ ಮುಪಚರಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೬೬॥
ಸಪ್ತಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯ ೩೮೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೮. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಉದ್ಧುರೋತ್ಸವದೊಳಮಲಾಹಯಮೆಯ್ದೆನೀ
ಲಧ್ವಜನ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗ್ನಿಯಂ ಕಂಡು ಬಿ
ರುದ್ಧಂ ಬಿಪಾರ್ಥನವನಂ ಜಯಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಂನ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕನು॥

ಪದ್ಯಂ

ರಾಯ ಕೇಳ್ ಫಲುನನಾಳ್ಪುನಂ ಕೂಡಿ ಕಾಂಡು ಕಮ
ಲಾಯತಾಂಬಕನ ಶಿಳ್ಳಯದವರಗದ್ದುದಿಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನನಮ್ಮನ ಮಾತಳೆವು ತೆರೆಜಾಹ್ನವಿಯ ತಟದೊಳು॥

ಆಯಿತದ್ಭುತಶಾಲಿಹೋತ್ರಪ್ರಶ್ನಿತದವಿವಿ
ಧಾಯತವಚಿತ್ರವೈಭವದಿಂದಬಳಿಕಾಮ
ಹಯಯಜ್ಞದನುವಿಮಪ್ರಾರಂಭಕಾಲದವಸಂತರ್ತುಸಂಭವಿಸಿತು॥ ॥೧॥
ಒಂದೆಡೆಯೊಳುಂಕನಗೆನಿಲವಿಲ್ಲದತಿವೇಗ
ದಿಂದವಿರುತಂಪ್ರಬಲಮಾಗಿಬೀಸುವಗಾಳಿ
ಚಂದನದ್ರುಮಂಗಳಂತೊಡರ್ದುಹಿಮಗಳಾಹಾರಮಂಕೊಂಡುಕೊಂಡುಮಿಸ್ತು॥
ಮಂದವಾಮಂತಳೆದುಮಲಯಾಚಲದಸೀಮೆ
ಯಿಂದವರಿಹರಿದುಕ್ರಮಿಯಿಸುವಮಾರುಂಬಗಳ
ವೃಂದಮಂಸೂದಿಕೊಂಡಿಳೆವೆಲರ್ಬಂದುದುವಿರಹಿಗಳ್ಬೆದೆಯೊಡೆವಂತೆ॥ ॥೨॥
ಮಿರುಗುವತಳಿರ್ಮೊಗ್ಗೆಗಳಂಕಳ್ತೆಸುತ
ಮರನೊಗಲೆಗಳಬಾಳ್ಳಬಲಿದಬಂಧನದ
ಸೆರೆಗಳಂಬಿದಿಸುತ್ತಮುಂಬನಗಳ್ಬಳ್ಳಗಣ್ತಿಮಲಂಗಳಂಸೂರೆವಿಡುತಾ॥
ಕರುವೆಲೆಗೊಂಚಲಂಸೂಸುತವಿರಹಿಗಳ
ನೆರಗಿಸುತಜೊಂಪದರಸಂಪ್ರೀತಿಮದನನೃಪ
ಮೊರಮಲ್ಲುಮಾಗಿಯಂನಡುಗಿಸಮಸ್ತವನಶ್ರೀಮಂತ್ರಿಕಾಂಡದನು॥ ॥೩॥
ಮೊಸಮಾವಕೊನೆಯೊಳ್ಮರುಂಬಾಗಿಲೆಯೊ (ಶಾಖೆಗಳ್)
ಳೆನಿವಸಂಪಗೆಮೊತ್ತಮೊಂದಾವರೆಗಳೊಳಿವ
ದಿಸಿದಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಳಚೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳ್ಬೆಳ್ಳಿಂದುಬನಸಿರಿಯೊಳ್॥
ಮನದಮೊಂದೊಂದರೊಳ್ಬೆರ್ದುಮಾನಸಂಗಜನ
ದನಿಯಂತೆಮತಿಯಂತೆಧನದಂತೆಜನದಂತೆ
ಘನವೇಳ್ಗನಂತೆಸಂಪಸತಂಪುದಿವಳ್ಗುಸಂಪತ್ತಿಗಳ್ಬಳ್ದಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ತಳ್ತೆನೆವತರುಗಳ್ನೆಳ್ಳಲಂಗಾಮ್ಯಸಿ
ತಳದನಿವರ್ಥವಾರಿಯಂಸಿಂಚನವ್ಯಾಜ
ಮಳದಿಂದಸೊಗಸುತಿರ್ದುವತಳ್ವೆಲರ್ಗೆಮೈಯೊಡ್ಡಿಮಾಗಿಶ್ರಮವನು॥
ಕಳದಾಶ್ವಗನೋಳ್ವರಿವ್ಯೇದುವರಹಾಗ
ಭ್ರಮಿಯಾಜದಫನನಿಾರಮುಂಬಂಪುವೆತ್ತುವಿ
ಚ್ಚಳದಕುವಾದಮೊಳ್ಪ್ರಾಣಿಗಬಗರಂದುಚೈತ್ರಾಗಮದೊಳು॥ ॥೫॥
ಆಚೈತ್ರಮಾಸಮೆನೆದುದುಧರ್ಮಜನಸ್ವರ್ಗ
ಶ್ರೀಮಾಚಕ್ರಮಂಮುಸುಕಿದಂತೆಬೆಳ್ಪಂಗಳಿಂ
ಯಾತಕರನೆತ್ತಲುಂಸಾಗರವಂತುಳಿಯೆಕಾಗಿಲೆಗಳ್ಬೆಯಜನದಾ॥
ಬಾಳಕವಸಂದಯಿಪಸೊನತಂತೆಪೂತಾಂಬರಂ
ಗಾಳಕವಿತಾತನ್ನಯದಂತೆಮಾಗಿಯವಿ
ಮೋಚನಂಗಾಗಿಸಲ್ಬಾಗ್ವಾಸನೆಯಂತೆಭಕ್ತಾದವಾಯಿಸುಬ್ಬಿಯೆ॥ ॥೬॥

ಧಾತ್ರೀಶನೆಸಗ್ಗಿದ ಧರ್ಮಚಿಂತಾಮಣಿ
ನೇತ್ರವೇದವ್ಯಾಸರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಶ್ವಮಖಕೆ
ಗಾತ್ರದಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕರಸಿ ಮೇಣವರನುಜ್ಞೆಯಿಂದಾಯಜ್ಞದ॥
ಸೂತ್ರಪ್ರಕಾರದಿಂದಾರಾಜಿಸುವಬಹಿ: [ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಮಘಶಾಲೆಯಂ ಬಹಿ:]
ಕ್ಷೇತ್ರದಧ್ವರಶಾಲೆಯೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಾಳ್ದು (ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಯಜ್ಞರಚಿಸಿ)
ಚೈತ್ರಸಿತಪಕ್ಷಪೌರ್ಣಮಾಸಿಯದಿನದಿ ಬಿಟ್ಟರರ್ಚಿಸಿ ಹಯವನುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೭॥

ಇಂದುಕುಲದಗ್ಗಳೆಯ ಪಾಂಡವ ಸುಧಾಪಾಲ
ನಂದನಯುಧಿಷ್ಠಿರನರೇಂದ್ರನಧ್ವರಹಯಮ
ದಂದಿಬ್ಬಗಾರದೊದವಂಕಟ್ಟಿಕಾಳಗಾವದಿಳೆಯೊಳ್ಬೆಂಬೀಳ್ವ್ರಾಯನು॥
ಸಂಧಿಸಿಬರೆದನಕಟ್ಟುಮನದರಫಣೆಯೊ
ಳೊಂದಿಸಿತುರಂಗಮವನಮಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣ
ದಿಂದಿವ್ಯಗಂಧಮಾಲ್ಯಕ್ಷತೆಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೮॥

ಶ್ಲಾಘ್ಯದಿಂದಾದಮಖ್ಯಾನಶ್ವಮೇಧನದನದಾ
ಘೋಷದಿಂ ತಾಂಬೂಲವಸ್ತ್ರಾತಿಥ್ಯಾದನಾ
ಶಾಘ್ಯದಿಂಸುಮಹಾಮಖಗಳನು ತ್ರೀಸಿದಿಂದ್ರೀಮುರರೈರಕಾಂತನೆ॥
ಯೋಗ್ಯವಹಸಜ್ಜೆವನೆಯೊಳಗೆ ಗೋಷ್ಠಿಯುಂ ದಿವ್ಯ
ಭೋಗ್ಯಮೆನಿಸಿಹೊಂದು ಮಂಟಪದೊಳೊರಗಿಸಾಮವೈ
ರಾಗ್ಯಮಾಗಿರ್ದಖಿಳಶ್ರುತಿತಂತ್ರತದೊಳಗರ್ಚಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೯॥

ವಿದ್ಯಗಮೊಂದುವರುಷದೆ ಮುಗಿವುದಂತೆಗಂ
ಸದ್ಯಃಚಮಾನದೀಕ್ಷೆಯನವನಿಪಂ ತಾಳ್ದು
ಸುದ್ಯೋತ್ತರಾದರರ್ಚನೆನೊಡನೆಹಯರಕ್ಷೆಗೆ ಸುರಥರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥
ಉದ್ಯುಕ್ತಪಾರ್ಥಮಿಗಳನುಸಾಲ್ವನಂ ಪ್ರಾಕ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಕೃತವರ್ಮಯಾವನಾಶ್ವಾತಿಬಲ
ಶ್ರದ್ಯೋತಸುತಸಾನುಮೊದಲಾದವೀರರೆಲ್ಲಾದಗತುಚಾತುರಂಗದೊಡನೆ॥ ॥೧೦॥

ಇಂತುಮುನ್ನಾಚರ್ನೆಯಂ ನವದ್ರುಪದದಮಾಚೆಯಂ
ವಿಶ್ವವದಿಂ ಮಾಡಿಧರ್ಮಜನಿರ್ಮಿಸಲಂತೆಗ
ಭಕ್ತಿನಮಿಸಿಕೃಷ್ಣನಪದಾಂಬುಜಕ್ಕೆರಗಿದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು॥
ಶುಕ್ತಮುಷಾವರ್ತದೊಳಗಿರಿಸಿಯರಸನೇಸೆವೆತ್ತಮುನಿ
ಸಕ್ತಿಗೆವಂದಿಸಿಪಾರ್ಥನೆಗಾಂಡುವಿಂತಕರಗಯ
ರಕ್ಷಿಸಲದಿಂದವಿವಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದರ್ಜುನಂ ಮೊರಮಟ್ಟನು॥ ॥೧೧॥

ಮುರಹರನರಾಣ್ಮಯರ್ಧರ್ಮರಾಧೀಶನರ್ಜುನ
ನರಸಿಯಂದೆಂನ ಮೊಗಸ್ಸಂತೆಸಂಗರದೊ
ಳಾಗಳಂ ಗೆಲ್ಲುದೆಂದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಗಳನಿಕ್ಕಿ॥

ತಾಪದಿಂದಬಂದಪ್ಪುದಂಗನೆಯಮೊಗನೋಡಿ
ಕುರುಳ್ಗಳಮಾಸುಗೆಯಿಂತಿದ್ದಿಮುದ್ದಿಸುತಂಪ
ಬೆರಳಿಂಗುರಕುಚಂಗಳಂತೃಪ್ತಿವಟ್ಟಸೆಯಾಸಾಂತೆಯುಂಬಿಟ್ಟೋಡನು॥ ॥೧೨॥
ಅಂತೆಯುಂತಾಜಿನಂಗಂದುಯಾದವಪ್ಪೃ
ಮಂಕುಡಿಸೊಳ್ಳುದಳಪತಿಯಾಗಿತನಯನಂ
ಮುಂಕೊಳಿಸಕನಲಿಜಸುವೆಗಾಮಸಾಲ್ಲರಷಹಾಯಮಂತ್ರೈವತಿಗ್ನಿ॥
ಕಂಕಯುಪಟ್ಟೋಕ್ಷತನಂಕೊರಮಳ್ಗನಿಬರೆಲ್ಲ
ರಂಕಳುಜಾತಿಯಾಗದಸ್ತ್ರೈಪ್ಪೈಯುಂದಾಪಯಂ
ತೆಂಕಮುಖ್ಖಮಾಗನಡೆಯದುಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ್ಪುಂಡಗ್ರಾಸಲು॥ ॥೧೩॥
ಊಹಿಸುವದಡನೆತುರಂಗಮದಸಾದಿಸಂ
ನಾಹದಿಂಮೆಳೆದಪ್ಪುದಮಹಾಗ್ರಾವಿದತ್ರ
ವಾಹಮೆನೆತಳ್ವಿದಿದತರುಗುಳ್ಪಲಗಳಿಂನಡೆಗಾಂಡಕಾನನಮೆನೆ॥
ಮೋಹರಂಪ್ರಸಾತಳಮನೊಳಗಾಂಡುಬರುತಿರ್ದು
ದಾಹಯಂಬಳಿಕದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಮುಖಮಾಗಿ
ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪಟ್ಟಣದಬಾಹ್ಯೋದ್ಯಾನವನದೆಡೆಗೆನಡೆತಂದುದು॥ ॥೧೪॥
ಲೂನಗರದರಸುನೀಲಧ್ವಜಂಮೇಗ್ರಾವನ
ಸೂನುಪ್ರವೀರನೆಂಬವನಾಗಳೆಲ್ಲಿಗು
ದ್ಯಾನಕೇಳಿಗೆಬಂದನೊಲವಿಂದಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬಕಾಂತೆಯೊಡನೆ॥
ಮಾನಳಿನಲೋಚನೆಯಕೆಳದಿಯಬೆಸದಯದಿಂ
ದಾನಂದನದೊಳಗೆಸಂಚರಿಸುತಿರ್ದೆಬಿಲಿಗೆ
ಮಾನಕ್ಕೆತನಮಹಿಮಾಲನರಮನೆಯಸ್ಮೂಸ್ನನೆಗಳತಂದದಂತೆ॥ ॥೧೫॥
ನೋಡಿತಿಲಕವನಪ್ಪುಸರವಕವನೆಳೆನಗೆಯೊ
ಳಾಡಿಸಂಪಗೆಯಂಪ್ರಿಯಂಗುವಂಸೊಂಕಿಮುರಿ
ದೀಡಾಡಿಚೂತಮನೊದೆದಶೋಕೆಯಂಬಕುಳಮಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಮಧುವಿಂದೆ॥
ಪಾಡಿಮನ್ನಿಸಮಂಕನಿಕರವನೆಳೊಂ
ದಾಡಿಮಂದಾರಮಂಜಾಗ್ರಾಡಿದುಮಪ್ಪುತಂ
ಮಾಡಿತೋರದರಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯನಾನಾವಿಲಾಸದಿಂದಾಬನದೊಳು॥ ॥೧೬॥
ಮುಳ್ಳತ್ತ್ರಿಯಂಗುಹೂವಹಾತರಳೆಯರಕ್ಕೈಗೆ
ನಿಳ್ಳಸತ್ತಿಲಕಮಲರಪಾನೀರೆಯರಕಣ್ಣೈ
ಮೆಳ್ಳಿದೊದಶೋಕಮಂಕುರಮಪ್ಪುಬಾಲೆಯರಮೆಲ್ಲಡಿಗೆಮಿಗೆಬೆಳ್ಗಗೆ॥
ಕುಳ್ಳತ್ತೈಸಂಪಗೆಮುಗುಳ್ಗೋವರ್ಸುದತಿಯರ
ಬಳ್ಳಮೊಗಕೆಗ್ರಾಣಿಯವಾವೆತಾವರೆಗಳೆಂದವಂ
ಬಿಟ್ಟುತುಂಬದಜವ್ವನೆಯರತನುಷಾರಮಳ್ಕೆಕವಿದವಾಬನದೊಳಗಳು॥ ॥೧೭॥

ಸಂಗ್ರಾಮದುತ್ಸವಮರೆತೊಳ್ಮೊದಲಾಳ್ವಸೆಯೆ
ತಂಗ್ರಾಮೊಲಗಳ್ವುದಳ್ಚಿಂಪಸೊಮರ್ದಿಯೊಲಿಯೆ
ಶಂಗ್ರಾಬೆಳ್ಗಾಗಸವನಾವರಿಸೆಮೊಗಮೆತ್ತಿತುದಿಗಾಳ್ಗಳಿಂದಲಂದು॥
ಬಂಗ್ರಾವಳಿಯದಪಾಗಳಂಷೊಯ್ದುಬೆಂದಾಗ
ತಂಗ್ರಾಲೆಗಾರ್ದ್ದಿಮ್ಮೆಬಿಮರನಾರಿಬಸೊಂದು
ಶಂಗ್ರಾಬಿಂದಾಬನದಲಾರ್ಗಳಂತಮತನುವಿನಕಂಬನಿಂಮೊರೆದರ॥ ॥೧೮॥
ನಿಲುಕಿಮಾಗಾಯ್ದುಲಲಿತಾಂಗಿಯರಬಳ್ದುಬ
ಅಲೈಲೆಗಳಂಮೊರಲಾದಬಿಯಸಳೆನದುವಿದುಕಿ
ಥಿಲಮೆಂದುಪಾರಾಣ್ಬಿದುಂದಿಸಿವಸಂಗ್ರಾರಳಂಮನೋಹಲಂನಿಮರ್ಕ್ಷ॥
ನಿಲಿಸಿಬಿಗಿದಮೊಮುರುಕಬ್ಬನೆಡೆಗೆಡೆಸಿನ
ಬ್ಬಲಿಬಿಜಿಸಿತುವಳ್ತ್ರಿಯದಚತ್ತಿಕೆಯಿಂದ
ಅಲನೆಯರಮಧ್ಯಮೊಳಗಿಸದಬಾಜಿಸುಮೋಹವಚಯನಿಮಯದೊಳ್ವ್ರಾತತಿಲೆ॥ ॥೧೯॥
ತುಂಬಿಗಳನೋಡಿಸದಚಂಪಕಂಸೊಣ್ಣನೆ
ಯಂಬೆದರಿಸದಬಿಂಗಮಿದಿದಂಧಕಾರಮಂ
ತಂಬಿಸದಚಂದ್ರಮಂದಲಮಿರಲ್ಬಂದಲ್ಲಿನಾವುಮಿದೊರ್ದಿಸಂಮನಸು॥
ಶಂಬರಾರಿಯಶರಂಕಾದದಿರುಳಿನವಿರಹ
ಕೆಂಬನಿಷ್ಠುಯದೊಳಗಲದೆಬಾಲಿಕಿಯರುರವ
ನಿಂಬುಗಾಂಡೆಳ್ಪವಕ್ಕಿಯೆನಲಿಸಿದೆವಲಸೊರ್ಯ್ಯುವಿರಿಯರನೆಲೆಮೊಲೆಗಳು॥ ॥೨೦॥
ಮೊಳೆವಲ್ಲಮೊಲ್ಲೆಯಂಚೆಂದುಟಿಯಬಂದುಗೆಯ
ನೆಳೆನಗೆಯಮಲ್ಲಿಗೆಯನಿಸ್ವರ್ಣಾನ್ವೈದಿಲೆಯ
ನಳಿತೋಳ್ಪಶಿರೀಷಮಂಚೆಳ್ಪುಸುರಕೇತಕಿಯನಾನನದತಾವರೆಯನು॥
ತೊಳಸುವಮನಾಸಿಕದಸಂಪಗೆಯನವಯವದೊ
ಳ್ಳವದಿಸಿಕುಸುಮಗಂಧಿಯರ್ಕೇತಕಿಂನುಮಾ
ಗಳನಲಿಸೊಯ್ದುರೆಂದವರನದುಚಿಂತಿಸಿಯೆಬದವಾದುದೆನಲೆಸೆದುದು॥ ॥೨೧॥
ಕರವಿರವಗರ್ಮಂಬಾಗಿಸಿದರಧಟರಂ
ತಿರದೆಮನ್ಮಗಮಂಪತ್ರಿರಂಜಿಸಿದರ್ತ್ರ್
ದುರಮಾವಟಿಗರಂತೆಜಾತಿಯಂತರವನಾದಾಯ್ದರವನೀಶರಂತೆ॥
ಸುರಗಿಯಂತುದುಕಿದವ್ರತ್ರ್ಟರಂತೆಬಗೆಗಳ್ಪಿ
ಪರದರ್ವಿಟರಂತೆಪಾದರಿಯನರಸಿಪದಿ
ದುರುವ್ಯಾಸಿದರ್ಗರಕ್ಷೋಭನೆಯತಳ್ವಾರರಂತೆಬನದೊಳ್ತ್ರುಗ್ಗಳು॥ ॥೨೨॥
ಜಾತಿಸೇವಂತಿಗೆಶಿರೀಷಮೊದಲಾದಮಾ
ಜಾತಿಗಳೊಳಿಂತಲಗಾರ್ಯ್ಯುತುಪವನದೊಳ್
ಜಾತಿಶಯತಿಲಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ದ್ದಾಮದನಮಂಜರಿಯುಕೇಳದಿಯರೊಳು॥

ಪ್ರಸೂತಭರದೊಳಿರ್ದಕುಸುಮಾಕರದಿಂದಾಶ್ಚರ್ಯ
ಪ್ರಸೂತಮೆನೆಮೈದೋರಿತಾಗಲಮರೇಂದ್ರಸುತ
ಪ್ರಸೂತನತುರಂಗಮಮದಂಕಂಡುಮುತ್ತಿದರತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರು॥ ॥೨೩॥
ವನಿತೆಯರೊಳಾಮದನಮಂಜರಿಪ್ರಿಯದಸಖಿಯ
ಕನಕಪತ್ರದಲೋಲೆಯನವನೋದಿಕೊಂಡುಯಮ
ತನುಜನಗ್ಗಳಿಕೆಯಂಕಂಡುನಸುನಗುತನಿಜಪತಿಗೆತಾನದನುಸುರಲು॥
ಕನಲ್ದವನಿಯಳ್ಗಂನೋಡುತವನೆದ್ದುಕಾಳಾಬಹು
ದಿನುತಪಿಡಿದಶ್ವಮಂಕಟ್ಟಿಪಟ್ಟಣಕೆಮಾ
ನಿನಿಯರಂಕಳುಹಿಪರಿವಾರಮಂಕರೆಸಿನರಸೂನುವೊಳ್ಕದಲನುವಾದನು॥ ॥೨೪॥
ಭೂಪಾಲಕೇಳಗ್ನಿಮನೆಯಳಿಯನಾಗಿಹಂ
ನೀಲಧ್ವಜಂಗದೆಂತೆನೆಮುಂನವನಮಗಳ್
ಮೂಲೋಕದೊಳ್ಸುಲಕ್ಷಣೆಯೆಂದರಸನೊಂತುಪಾವಕನನುರೆಮೆಚ್ಚಿಸೆ॥
ಬಾಲಕಿಯನಂದುಮದುವಾಗಿವೈಶ್ವಾನರಂ
ಪಾಲಿಪಂಪತಿಯಾಪದಿಂದಾಪುರದೊಳಿರ್ದರ
ಮೂಲಬಲದಿಂಪ್ರವೀರಂಪಿಡಿದುಕಟ್ಟಿದಂಪಾರ್ಥನತುರಂಗಮವನು॥ ॥೨೫॥
ಕಟ್ಟಿದರ್ಸುದರಿಯಂಕಂಡುಕಾಹಿನಪ್ರತಟ
ಕ್ಷಟ್ಟಿಪಿದೊಡಾಪ್ರವೀರಂಕೆರಳ್ದಾಹವಂ
ಗಾಟ್ಟಿನಾರ್ಪದಿಬರಲಿತಂನೊದನೆಕಾಳಗಕೆಪಡಿಸಾಹಿತಪಾರ್ಥನೆಂದು॥
ತೊಟ್ಟಂಶರಾಸನದೊಳಂಬನವನೀಮಾತ
ಮುಟ್ಟಿದುದುಫಲುಗುಣಂಗೆಳನಗೆಯಕೋಪದಿಂ
ಧಟ್ಟನೋಡಿದನಾಗನದುದುಚತುರ್ಬಲಂಸಬರ್ನಂನಾಶದಿಂದಾ॥ ॥೨೬॥
ಜೋಳಿಯಚತುರ್ಬಲದಧಾಳಿನಗರಿಗೆನಡೆಕೆ
ಧಾಳಿದೆಸೆದೆಸೆಗಟ್ಟಿಕೋಳಿಡುವವಾದ್ಯರವ
ದೂಳಿನೆರೆಮುಸುಕಿತೊಂದೇಪ್ರಾಕಿಬುರಜನಕರವಗೆದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಗೆ॥
ಬಾಳುವೆಮಪೂತೇಜಮತಿಶಯದಪದವಿಗ
ಸ್ಥೂಳಿಸಾದುಮಸೂಳಿಮದುಚಲನಮಾಡೆಂದುದೋ
ರಾಳಿತಯದಿಂಶಂಕೆಯಿಂದದ್ಭುತಂಗಳಿಂಧೃತಿಗತಿಮತಿಗಳಿರ್ದವು॥ ॥೨೭॥
ಮೊರೆದಪ್ಪುದಮಾಪಾರ್ವದಂತೆಕ್ಷುವನನಂ
ಹಾರಕಾಲದಮೇಘಚಯದಂತೆಕ್ಷರದಿಂಪ್ರ
ವೀರನಂಮುಸುಕಿತರ್ಜುನನಮುಂಚಾಗಿಯಚತುರ್ಬಲಂದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥
ವೇಕೈಪದರ್ದನವನತಿಸತ್ವದಿಂದನಂ
ನಾರಪ್ರಲಾಪಮಾಲಾಸುಲಮನಧಿಕ್ಷತ್ರ
ನಾರದಿಂಪಡೆದವಯೋಗೀಶ್ವರವಚಿತ್ರದಂತೆಚ್ಚಕೆಧಾತುಗೆದದೆ॥ ॥೨೮॥

ಮೇಗೆ ಮುಸುಕಿದ ಚಮೂರಿಯೆನಿಪ ಹಾಸುಬಲಿದ
ನಾಗಸ್ಥಿರ್ವರ ನಿಚಾರವರವರದ ಬಾಣ(ದ್ರ)
ಯೋಗಂಗಳಿಂ ಪ್ರವಿಶನಂತಾಲ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಬಿಲ್ಗಂಡು ಕೋಪದಿಂದಾ॥
ವೇಗದಿಂ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಸ್ಪ್ತಿ ಪ್ರತಾಪದೂಬಸ
ಮೇಗಾವನಾಂತು ಕೃತವಮ್ಮದಿ ವಟು ವೃಷಟು
ರಾಗದರ್ಪ್ಪದಮೋಘಾಂಗಧ್ಯಂ ತಡೆವುಕ್ಕ ಮಂಧರಯುನಲ್ಯಾವೇಗದವುತಾ॥ ॥೧೯॥
ಕಾಂತ್ರವಿಶಕಂ ಬಳಿಸಲಿನ ಬಾಯೋಧನ್ಸೈದನಾ
ನಂತ್ರನಾರದ ಸಮರಮ್ಯುಗ್ಯದಲಿತ್ರನೈ
ನಾಂತ್ರತತಿಸಹಿತ ನೀಲಧ್ವಜಂ ನಗರಮಂ ಹೊರಮಟ್ಟು ನೈವೇದ್ಯನು॥
ಯಂತ್ರಿಕಾನಕಕರಗಾ ಮಾನಾಯ ಸಂಚರಗಾ
ಮಂತ್ರವಿಚಾಶನದಿಗಳ್ಗಗನ ಮಾಧರೆಮ
ಹಾಂತ್ರಯಕದಗುವಂ ಪದಗಿತ್ಹುಮವನತ್ರಯಂ ಬಿರಿಧಾಳ್ಮಯ ಮಾಗಲಾ॥ ॥೨೦॥
ಮೊಗಸಿದ ವೀರಬಲವನಾಗ ಪ್ರವೀರನಂ
ತೆಗಸಿದ ಖರ್ಗನೆತೆಗೆರ ಮಸ್ಸೃದಪ್ರಾಯಂ
ತಗಸಿದ ತರ್ಮತಮನೆಕೈಕಾಂಡು ವಾಜಾವರೂಥ ವರವಾಜಿಗಳನು॥
ಬೊಗಸಿದ ಮೈರಿ ಮೋಹರದೊಳಗೆ ನಾನಾಸಂ
ಮಿಗಸಿದ ಮೋರ್ಯಿದಾಂದಿತನಿವೀರರಸದಿಂದ
ಹೊಗಸಿದ ಘೂರ್ರಥೀರ ನೀಲಧ್ವಜನ ಮನೆಯ ಚತುರಂಗ ತುರಂಗದವರು॥ ॥೨೧॥
ಮಗ್ಗದ ಮರ್ಸಗರಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಯಂತೆಸತೆ
ಮುಗ್ಗದ ಮರ್ಗಿಲ ಮೊಗ್ಗರದಂತೆ ಕ್ಷೋಣಿಂಕರಸು
ತೊಗ್ಗದರ್ಕವದಜ್ಯಂ ನೂಕಾದಂತೆ ಸೈನ್ಯದಾಡಿರ ಮಸೈನ್ಯಕಾನನವನು॥
ನೆಗ್ಗದನೆತ್ತಿಗೆದಿಸಿ ಬರುಗಾಳಿಯಂತೈದೆ
ಮುಗ್ಗದನುಕ್ತುನೂರಾಗಬರಸಿದಿಲಂತೆ
ಕುಗ್ಗದವೆತ್ತಿ ನ್ಯಾವೇಶದಿಂದ ವಟು ಪ್ರತಟರಾಗ ಭಾಷಾವರೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಕೈದುಗಾದಮ ದಿದರ್ಕರಿಗಳ್ಪರಿಗಳಂ
ಕೈದುಡ್ಡದುವಾರ ತೆಂಬಮುಮ್ಟ್ಗಳಂ ಮೇಗಾವರ
ಮೈದಲ್ಲಿ ದಿಪ್ಪತನಾಗಭೋಗಪ್ಪುದುಂ ಬಿಸವಸುರಸತಿಯರಂಕಾಗುತಾ॥
ಮೈದೆಗದ ಹರಿವೀರರಿಂದೂರ್ವಿಯೋಗ್ರಂ
ಬೈದುಮೂದಲಿಸಿ ಸಾರಂಗದೊಳ್ಪುಟು ಪ್ರತಟ
ತೈದೋರು ತಿದರ್ಯೊದವೇರಸಿ ನೇತ್ರಾಶ್ರೀಯುದ್ಧದಿಂ ದಳವಳಿಯದೈ॥ ॥೨೩॥
ಕೃತವರ್ಮನುರವಣೆಯ ನನಾಲ್ತುಮುಬ್ಬಟೆಯ
ನತಿಬಲಮುವೇಗನನಹಂತ್ರಮವನಾದಿತ್ಯ
ಸುತಸುತನ ಶೌರ್ಯಮಂ ನಾಪ್ತಿಯ ವಿಕ್ರಮಂ ವರಯಾದವನಾಸ್ಥನೈ॥

ಅತುಳವಿಕ್ರಮವನನಿರುದ್ಧನಾತೋರ್ಪಮಂ
ಪ್ರತಿಭಟಪ್ರಯಂಸುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಧಟನುಂ
ಗತಿಗೆಡಿಸಿತಾಗನೀಲಧ್ವಜನಪರಿವಾರಮೇವೆಯ್ದೆನಾವದೊಳು॥ ॥೩೪॥
ಅರ್ಜುನಂಕಂಡನಖಿತಪ್ರಬಲಬಲಮನುರೆ
ನಿರ್ಜರಗಣದೆನೆಕಠೋರಮಾಗಲ್ತಂತ
ವರ್ಜಿಯಿಸಲರಿಯರಿದ್ದೆನೆಂದುಕಡುಗೋಪದಿಂಚಾಪಮಂಬಿಡಿರುಮಿದಿದಂ॥
ಗರ್ಜನೆಯೊಳೈದೆಡದ್ದೀಗಾಲದೊಳ್ಸಗರವ
ಪರ್ಜನ್ಯನಂತಾರ್ದೆಸುತನಡೆಯವಿದಿರಾಂತ
ವರ್ಜಿಗದೊಳುಂಟೆಮುರಿದುದುಮರಕೆನೀಲಧ್ವಜನಸೇನೆಕೆಯ್ದುಕೆದರಿ॥ ॥೩೫॥
ಮುರಿದುಬಪಸೇನೆಯಂಕಂಡಾಪ್ರವೀರನುರೆ
ಜರದುಕಾದಂಡಮಂಕಾಂಡುಕಾಂತೆಯನಂ
ತರುಬಲದಪಾಯ್ದುಪೃಷ್ಠಕೆಪಬರಲಾತನೊಳ್ಪುರಯೂಗಕಾದುತಿರಲು॥
ಪೆರಗಿನ್ಕಿಕರ್ನಿಯಂಮುಂದೆನಿಂದನುಸಾಲ್ತು
ನುರುಬಿದೊದವರನ್ನೀಯೆನೀಲಧ್ವಜಂತಾನೆ
ತುರುಗದಸ್ಗದನೆಕಲಬಲಸಖಿತನಾಗಿದಂಫಲುನ್ಗನವಡೆಯಮೇಲೆ॥ ॥೩೬॥
ವಾನರವರಧ್ವಜಂಮುಳಿದುನೀಲಧ್ವಜನ
ಸೇನೆಯಂತಡೆಗಡಿವುತಾತನಂಮುಸುಕಿದಂ
ನಾನವಿಶರಜಾಲದಿಂಬಳಿಕವಂಕರಗೆಯ್ದುವಾವಕಂಮೊರೆಯೊಳಿರಲು॥
ನೀನಳಿಯನಾಗಿದುರ್ಮೆನಗನಿತವಾಯಮೇ
ಕೀನರನದಿಸೆಯನ್ನಿತಯಮಂಬಿಡಿಸಬೇಕೆನ್ನ
ಶಾನುಕೆಲ್ಲಗಸುದತೊಡಗಿದಂವಾನೆಮೊಸ್ಸರ್ಜುನನನಸ್ತ್ರನಿಕವನು॥ ॥೩೭॥
ಛತ್ರಚಾಮರಪಾಳಿಗೆಪ್ರತ್ನರಕೆಪಲ್ಲಾವಿ
ಚಿತ್ರದಪತಾಕೆಬ್ಬಗುರಿಬಂಧಬೀಸನತ
ನುತ್ರಿರಂಜಿಕೆವಾಕವಪ್ರವಾಹನವಾದ್ಯಸ್ತೈದುಬತ್ತಳಿಕೆಪ್ರತಂಡಿ॥
ಪತ್ರಬಂಧುರಬಾಣಕೋದಂಡರಥರಥಾಂ
ಗತ್ರಿವೇಣಕಯುಗಾಸ್ಥಂಗಳುಕಗಾಳ್ವಾಂದು
ಪುತ್ರಸೇನೆಯೊಳೆಲ್ಲರುಂಬೆದರಿದರ್ಕೆಯ್ದುಕೆದರಿದರ್ಕಡಿಯನೊದರಿ॥ (ಮಿಗೆಕೆಯ್ದು)॥೩೮॥
ತೊಗೆತೊಗೆದುತೊಗೆಸುತ್ರಿತೊಗಲುದೆಸೆದೆಸೆಗಳುಂ
ಮೊಗಮೊಗದುಮೊಗಬಿಪಲಮೊಗದೊಳ್ಪೊಳ್ಸಿಮುಟ
ನೆಗನೆಗದುನೆಗಲ್ಪ್ರನೋನೆಗಳಾನಿಸುರಿವಕಿರುಗಿದಿಗಳತುಘೋರದಿಂದಾ॥
ಧಗಧಗದ್ಧಗನೆಪೊಣಸುವಜ್ವಾಲೆಮಾಲೆಗಳ
ಭುಗುಭುಗಿಲ್ಪುಗಿಲೆಂದುದಾವರಿಸಿಸೀವರಿಸಿ
ತಗತಗದುತಗುಳ್ದೆಲ್ಲರಂದಹಿಸತೊಡಗಿದುದುದಿವ್ಯಾಗ್ನಿಪರಬಲದೊಳು॥ ॥೩೯॥

ಕಳ್ದುದ್ರುಮಾಶ್ರಯದಿಂ ಮುಳಿದಂದು ರಾಘವಂ
ತೊಟ್ಟಬಾಣದ ಮೊನೆಯ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಝಳಕೆ ಕಂ
ಗೆಟ್ಟು ಬಿದಿ ಮಿಡಿಕಾಂಬನಾಗರದಜ್ಜ ವಾಳಿಯಂತೆ ಪಾಂಡವನಸ್ಕೆನೆ॥
ಉಳ್ಳಿಸುದು ವನಲಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಾದನೆಗಾ (ಜ್ವಾಲೆಗರದೆ)
ಳಿಳ್ಳುಪೋದ ಸುಳಿಗಾಂಡು ಪೋರಡು ತರಲುಬ್ಬೆಗ
ಬಳ್ಳುಪಾರ್ಥಂ ಚಿಂತಿಸಿದನತ್ತಾದ್ಭುತಮಿದೆಂದು ಪಾವಕನುರುಬೆಗೆ॥ ॥೪೦॥
ತ್ರಿಕ್ಕಣಾದರ್ಕೆಲರ್ಕೆ ವಿಪಟಾದಿಗಳ್ಬಂದು
ನಕ್ಕಣಾದರ್ಕೆಲವೆರ್ಚ್ಚಿದುರಿಗಿಚ್ಚಿನಾ
ಘಕ್ಕಣಾದರ್ಕೆಲರ್ತರ್ಕಿಸಿನೆಯೊಳಕೆ ಬಧಮರ್ಜಿನವಾಯಮೆಧಕೆ॥
ವಿಷ್ಣುಮಾದುದೆ ಶಿವಶಿವೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದನದ
ಕಣ್ಣಯಂ ಕಾಣಿಸಿಮೊದುವೆನೆಂದು ನಿಜಕರದಿ
ಉಣ್ಣಾಶವನಿಭುಜಾಮಚಯಾಗಿ ಪಾವಕನನರ್ಜುನಂ ಪ್ರತಿಧ್ರಿಸಿದನು॥ ॥೪೧॥
ಬಳಿಕ ನಲಸೂಕ್ತಗಳಿಂದಮುತಿಗೈದು ನ್ನಾ
ತಳಕಾಂಡವಾಷ್ಟಂಗದಿಂ ದೆರಗಿ ನಿಂದು ನಿಂ
ಮುಳಿಯಲೇಕೆ ಮನ್ನಿಂ ನಿನಗೈಸೆಮೆ ಗ್ರಾಣಂ ನಡೆಸಿಯಿಂದಪ್ಪಾಳಸುರರ್ಗೆ॥
ತಳಿವುದು ಪವಿತ್ರಾಗ್ನಿ ಮಾಚರಾಚರದಮೊರ
ಗಾಳಗೆಲ್ಲಮುಂ ನೀನೆನಿಂ ನಿಂದಮೂಲ್ಲಾಕ
ದಳಿವುಳಿವುಪಾಕದಂ ತರಲೆನಗೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ತೊಲ್ಗು ಭುಜಾಚೆಕೆಂದನು॥ ॥೪೨॥
ದೇವನೀನಂದು ಗಾಂಡೀವಮಂ ತನಗಿತ್ತೆ
ನ್ನಾವಿಶಲ್ಯಂ ಚಾಲಿನಂ ಮೊಳದು ನ್ನತವಿಸಿದ
ಳ್ವವಸ್ಥೆನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆಂದನು ತಿಸಿಸುಂಪೀಸುತಂ ಚೇದಿಕಾಳನ॥
ಪಾವಕಂ ಮೆಚ್ಚಿನುಡಿದಂ ಪಾರ್ಥನೆಳಾದೊ
ಡಾವು ಮುಳಿಯೆವು ನಿನಗೆ ಪೂರಸಮಾವದೊಳ್ದು
ಮಾಪಾಪಿ ಮೇಧಮೇಕ ಮ್ಯಾತ ಮರಲಳಿಗೆಳಿಸಿದಾ ತಾಯದೆನಲೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಉಷ್ಣದುನೀವೆಂಬುದಂ ಮಿರಬಪ್ಪುದೆಪೂರಯ
ಸಪಾವಾಸಮೇನಾಲ್ಕುಜಗದೊಳ್ದುರ್ಧರ್ಮಮಂ
ವಹಿಸುವವನಾಯ ಮಾಧವನಾಜ್ಞೆಯಾದಮುದುಮೇರಾಂತು ಮಲ್ಲದೆಮಗೆ॥
ವಿಷಗೇಂದ್ರವಾಹನಂ ಮಾಡುವೈಲ್ಪೆಂದನು
ಪ್ರಸ್ಥಿಸಿದಂ ಮನ್ನಿಮನಿದಕೆಂತೆಂದು ನರನಿನ
ಪ್ರಸ್ಥಿಸುದಂ ಮಾಣ್ಕೆನೆಂದ ನ್ನತಯ ಮಿತ್ರಗ್ನಿ ನೀಲಧ್ವಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಸಂಗರಂ ಚೇದನರನೊದನೆನಾತನತು
ರಂಗಮವಬಿದುನದೆನಗರಕೆಂದು ವೈಷ್ಣವ
ಗಂಸುಗಾದೊಳಕಸನಂ ತಿರುಗಿಸಿದನತ್ತಲರ್ಜುನನುರಿಯದಾವರನನು॥

ತ್ರಿಜಗವಿರದಿಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಾಕೃತಿಯೊಳಂತೆ
ಗಂ ಗಗನಮಣಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಯ ಬೈತಲೆಯ
ರಂಗುಮಾಣಿಕದಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆಯುತಿರ್ದುದಪರಗಿರಿ ಮಸ್ತಕದೊಳು॥ ॥೪೫॥
ರಂಜಿಸುವ ಪಶ್ಚಿಮಾಚಲಕಿರಾತಂ ತೊಟ್ಟ
ಗುಂಜಾಫಲಗಳೊ ಮೇಣ್ ಗಗನಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯ
ಮಂಜುವಿದ್ರುಮಲತೆಯೊ ಬಗೆಗೆ ರವಿರಥದಗ್ರದ ಪೊನ್ನ ಕಳಸಮಿದೆಂಬವೊ॥
ಅಂಜನಾದ್ರಿಯ ಸಿಂಧುರವೊ ಶಿವನ ನೇಸದ
ಕೆಂಜಡೆಯೊ ವಿಷ್ಣುಪದಪಂಕರುಹದರುಣತೆಯೊ
ಸಂಜೆವೆಣ್ಣುಟ್ಟ ರಕ್ತಾಂಬರವೊ ಪೇಳೆನಲ್ ಬೈಗುಗೆಂಪೆಸೆದುದು॥ (ಬೈಗೆ) ॥೪೬॥
ಬಿಚ್ಚುವೆಣ್ಪಕ್ಕಿಗಳ ಹೃದಯಮಂ ಬೇಯಿಸುವ
ಮೊಚ್ಚಮೊಸಕೆಂದಂಗಳೆನಲಾಕಮಂ ಮುಂಗ
ಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಬಿಟ್ಟನತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕಾಳರಕ್ಕಸಿಸಾಸದಿಂದು ಸುಗ್ಗು॥
ಕಿಚ್ಚಿನ ಕೆದರ್ದಿಗಳೆನೆ ತಂಗಾಳುವಿಗೆ
ನಚ್ಚಿನ ವಧ್ವಾತ್ರಿವಧುವೆಂದು ಹಿಮಕರಂ
ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂಗಳುಪಿದಳೆ ಮಾಣಿಕದ ಮಣಿಗಳೆನೆ ಸಂಜೆಧಾರೆಗಳೆಸೆದವು॥ ॥೪೭॥
ಪೊಂದಿದವು ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಗೂಡಿಂಗೆ ದೆಸೆಗಳಂ
ನೋಡಿದವು ಘೂಕಂಗಳಳಿಗಳಂ ಸೆರೆಗೈದು (ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು)
ಪೂಡಿದವು ಬಾನಿಲಂ ಕಮಲಂಗಳರಳ್ದವಿಂದೀವರಂಗಳ್ ಕೃತದೊಳು॥
ಮೂಡಿದವು ತಾರೆಗಳ್ ಪ್ರಮಾಕಂಗಳಂ
ಕಾಡಿದವು ವಿರಹತಾಪಂಗಳೆಳೆಯಲ್ಲಮಂ
ತೀಡಿದವು ಕತ್ತಲೆಗಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮನೆಮನೆಯ ಸೊಡರ್ಗಳೆಸೆದುದು॥ ॥೪೮॥
ರವಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಯಂ ಮರೆಗೊಳೆ ತಮಸ್ತೋಮ
ಮವನಿಯಂ ಮುಸುಕಿ ತೀವಿರದೊಳಾ ಪತದ್ವಜಂ
ಬವರದೊಳ್ ಸುರದುರ್ಗಿತನಾಗಿರುಗಿದಂತಂ ನವಪ್ಯಾಕೃತಿಯೊಳು॥
ಪವನಸುತನಂ ಬೀಡಿಕಾಂದು ನಾರಾಯಣಾ
ಸ್ತವನೆಚ್ಚರಿಚ್ಛಿದುದು ಯಂಕೆಡಿಸಿ ನಿಜಪ್ಪಿನಿ (ನಿಲಿಸಿ)
ನವನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದಂ ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಮೈದುನಂ ಮುದದೊಳು॥ ॥೪೯॥
ಅಷ್ಟಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೪೨೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ (ಶ್ರೀ)॥

೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಜ್ವಾಲೆ ನಿಜಕಾಂತನಂ ಛಲದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ತಾಂ
ನಾಲಯದೊಳಿರದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಂದರ್ಜುನನ
ಮೇಲೆ ತಂತ್ರವನೆಸಗಿ ಶಾಪಮಂ ಕಾಡಿಸಿದಳ್ ಜಾಹ್ನವಿನದಿಯಂ ಕೆರಳ್ಚಿ॥

ಪದ್ಯಂ

ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರ ಕೇಳ್
ಬಂದು ನೀಲಧ್ವಜಂ ತಿರುಗಿ ತಂನರಮನೆಗೆ
ಬಂದು ವೈಶ್ವಾನರನನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಾರ್ಥನ ತುರಂಗಮಂ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ॥
ನಿಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸರಸಲ್ಲಾಪಂ ಕೇಳ್ವನಡೆ
ತಂದುಸುರಿದಳ್ ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬರಸಿ ಪತಿಗೆ ನೀಂ
ನಿಂದು ಹಿತವಾಕ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ವುದಿಕೆ ಧರೆಯಂ ಬೆದರದರಸು ತನದೆದಪು ॥ ॥ ೧ ॥
ಅಂತೆಗಂ ಕೇಳ್ದ ಜನಮೇಜಯ ನರೇಶ್ವರಂ
ತಂನಮನದೊಳ್ ಪಂದೆಗಂ ಬಳ್ಕು ಬೆಸಗೊಂಡ
ನಂತೊಮ್ಮೆ ತಿಳುಪಲೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಪಾವಕನೀತನಾಪ್ತನಾಗಿರ್ದನ ॥
ಮಂನಣೆಯ ಮನೆಯಳಿಯನೆಂತಾದನಾತ್ಮಜನ
ಕಂನಿಕೆಯದೇನ ಮಾಡಿದಳದರ ವೃತ್ತಾಂತ
ಮಂ ವಿರಚಿಸವೇಳ್ಕುದೆನೆ ಮತ್ತೆ ಜೈಮಿನಿ ಧರಾಧಿಪಂಗಿಂತೆಂದನು ॥ ॥ ೨ ॥
ಆಲಿಸಿಂ ನಾಡೊಡೆಯ ಮಾಹಿಷ್ಮತಿ ನೀಲಧ್ವಜಂ
ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬರಸಿಯೊಳ್ ಪಡೆದನತಿರೂಪಗುಣ
ಶೀಲಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ತನುಜೆಯಂ ಸ್ವಾಹಾಭಿಧಾನದೊಳ್ಪೆಸರಿಟ್ಟು ತರಳೆಯಾ ॥
ಲೀಲೆಯಿಂ ಲಾಲಿಸುತನೆಗೆ ಜವ್ವನಂ ಬರೆ ಪಿತಂ
ಮೂಲೋಕದೊಳ್ ಸುಳ್ಳು ವರರನ್ನರ್ಕೆ ಕುಡವೆಡದ
ಮೇಲೆ ಯಾರಿಸಿ ತನ್ನ ದನಿತರೊಳ್ ದಾನ್ಗೆ ವಲ್ಲಭ ಶೋಧಿಸುವೆಂದು ॥ ॥ ೩ ॥
ವಿಮಲಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷೋರಗ ಸುರಾಸುರರ
ನಪವಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲತ್ರಿಭುವನ ಮಂಡಲದ
ನೃಪವರ್ಗಮಂ ಪಳಿದು ಪಾರ್ವರಿಂ ಚಿತ್ರಪಟದಿ ಗಳ್ ಬಲಿಸಿ ಕೈದು ॥
ತಪಸಿಂದು ಮನ್ಮಥವಸಂತರ್ಕೆ ಬೆಂಜರದ
ನುಪಮ ದಿವ್ಯಾಲಕರ ನದು ವೇಳ್ವುದೆ ಕರಾ
ಳಿಪವೀತಿಹೋತ್ರನಂ ಕಂಡು ವಲ್ಲಭನಪ್ಪನಗಿವಂ ಕಾಂತನೆಂದು ॥ ॥ ೪ ॥
ಆನೀಲಕೇತು ನೃಪನವಳ ಸುದತಿಗೆ ಕೇಳ್ವುದಕೆ
ನೀನಘಟಿತದವರ ವಸಾಧಿಸಿದೆ ಕೇಳ್ವ
ದಾನೇನಪ್ಪುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದು ತಾತನಂಜರದು ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಬಳಿಕಾ ॥
ಮಾನಿನಿ ಮನೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಪೂಜಿಸುವನಗ್ನಿ
ದಾನದೆಗೆ ಬಂದು ಮಂದಲ್ಲಿ ಸುವ್ರತೆಯಾಗಿ
ನಾನಾವಿಧಾನದಿಂದರ್ಚಿಸಿದಳಗ್ನಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮದನದೊಳು ॥ ॥ ೫ ॥
ಪಾವಕಂ ಮೆಚ್ಚಿದನವಳ ನೋಂಪಿಗೆ ಮ
ಹಾವಿಬುಧವೇಷಮಂ ತಾಳ್ದು ನೀಲಧ್ವಜನ
ಠಾವದಿಗೆ ಬರಲಾತನಿದಿರೆದ್ದು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಮನದು ವಿನಯದಿಂದಾ ॥

ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬೆಸಸಿಯೆನ
ಲಾವು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ್ ಮದುವೆಯಂ ನಸುತೆಯನಿರ
ಕಾವೇಶಿಸೆ ಬೇಡ ಪುತ್ರಿ ಜರಿಯ್ಯು ಬಹುದು ವಿಪ್ರರ್ಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು ॥ ॥ ೬ ॥
ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನೀವು ಬಂದು ಬೇಡುವಡಿಳೆಯೊ
ಳನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ವಿಪ್ರರ್ಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ರಾ
ಜನ್ಯರದಕೇನೊಂದು ಫಲದಿಂದ ತಂನ ಸುವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಸಲ್ಲದೆ ॥
ಲವ್ಯರಂ ಪತಿಯಾಗಿ ವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಚೈ
ತನ್ಯಮಿಲ್ಲೆನು ಮಾಡುವೆನಿಂನು ನಿನಗೀವ
ಧನ್ಯತೆಗೆ ಬಹಿರಂತಾನಾದೆನೆನಲಾ ಕಪಟವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥ ॥ ೭ ॥
ಪ್ರೀತ್ಯ ಮಾಡುದು ನಿಂನ ಮಗಳ್ಗೆ ನಾ ಕೆಸುವ್ರತನ
ಮಾತ್ರಯಂ ಮಾಡಿಸಿಂನಾನನ್ನ ಸಂಶಯ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂ ಬಿಡು ಕಾಡು ನಿಜಾತ್ಮಜೆಯ ನೆನೆನೆಸಂ ಬಡಾವ್ಯಪಂ ಬಳಿಕ ತಂನಾ ॥
ಲಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯೊಳ್ ಗಳಿವನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆನೆ
ಗಾವ್ರಪ್ರರಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಂದವಂ ನೋಡೆ ಶಿವ
ದೀಪ್ತಿಯಂ ತೋರಲಿವೆ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ ಗಳು ಯಲವಲನೆಂದರಿದರಂದು ॥ ॥ ೮ ॥
ಸುಪ್ತರಸವಂ ತಪ್ಪುದೆಂದಾ ನೃಪಂ ತಿಳಿದು
ಗುಪ್ತದಿಂ ತಂನಸತಿ ತನುಜರಂ ಕರೆದಿಂತು
ಉಪ್ತಿಯಿಂ ಬಂದನಿವನೀ ಯ್ಯುವೇಗಾಬಗೆಯಂ ಶಿಶುವಿಯಪದೆ ನೋಡೆನಲ್ಲೈ ॥
ತೃಪ್ತಿತಾವದೊಳ್ ಕನದೆ ತಂದು ನಿಜ್ಜೆಸ
ಅಪ್ತ ಮಾಡುದು ಮೇಲು ದಿನವನನ ಮಗಳ
ಕ್ಷಿಪ್ತಮಂ ಮಾಡಿನಸುತೆರ್ದನಾವ್ರಿತಾವರಂ ಪತ್ನಿತೆಯೊಳ್ಗೆ ಮೋದದಿಂದಾ ॥ ॥ ೯ ॥
ಶ್ರುತಾನಂತರ ಕೈಬ್ಬಳಿಕ ನೀಲಧ್ವಜಾವನಿಪ
ನಾ ಕಪಟವಿಪ್ರನಂ ಕರೆದಗ್ನಿ ನೀನಾದೊ
ಡೀ ಕುವರಿಯಂ ಕಾಡುವೆನೀದು ಮೊದಲಾಗಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ॥
ಪ್ರಾಕಾರಮಾಗಿ ತಂನರಮನೆಯೊಳಿಂದು ಮಿರ
ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದಾಗಳಾ ಸ್ವಪವಮಾನನು
ನಾಕಮಲವದನೆಯಂ ಮದುವೆಯಾದಂ ವಿಧಿವಿಧಾನ ವಿತ್ತವಂಗಳಿಂದಾ ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಪತಿಯರಂದುಗ್ರಾಭಿಷೇಮಗಿರಿಗ
ಳಾಹಾರಹಾರಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಂಡಿಮೋರ್
ಮೇಘತವನಾಂಗಾತ್ಮಜೆಯ ನಿತ್ಯನಿಲಿಸಿ ಕಾಂದಂ ನೀಲಕೇತು ಬಳಿಕಾ ॥
ಸ್ವಾಹಾವನಿತೆಯ ಸಂಮೇಳವದಪ್ರಾಪ್ತಿದಿಂ
ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಪರ್ವೆನಲಂದು
ಮೋಹರದವಿವಿಧ ಪ್ರತೋಗದೊಳ್ ಬಂದು ಮೊದಲಾಗಿಸಂದುಪಂ ತೋಷದಿಂದಾ ॥ ॥ ೧೧ ॥

——

ಲಲ್ಲೆಮಾತಿನವರ್ನಾರಗಾಮಿಧಿಗಮುಂ
ದಲ್ಲಿಯಶಥಾಂತರವನರಸಿಗ್ಗೆಟಾಲ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿಗಲಿಷ್ಟಜಂಮನೆಯೊಳ್ಗಷ್ಟುಲೆಯನಿಯಾಶಮಂತಲೆಯೊಳ್ಗಂತು॥
ಪಲ್ಲವಿತವಾಟಿಯಂಬಿಡೆನೆಂಮೊದನೆಗಾಧಿ
ದಲ್ಲದೆಂದಾನಿಕ್ಕಟಿಗೆಷ್ಟಿಷದನಿತ್ತ
ವಲ್ಲವಿಸತಮಲಮಾವರ್ಶಾಲತೆಗೆಯೆಸಲ್ಗೆಂಪದದರ್ಶಿಮೂದಲು॥ ॥೧೨॥
ತಂನಪಗೆಯಾದಕ್ಕತ್ತಲೆಯನಾಯವ್ವದಿಂ
ದಿಂನಿಮೊರ್ಧಿಮಗನಂಮುಳಿಯದಿರನೆಂದಂಜಿ
ಕಂಸೈದಿಲೆಯ ಮೊಗಂಬಾಡಿದುದು ಕಾಡಿನುತೆದರ್ವರವಿಂದಂಗಳು॥
ಗಂನಮೊಗ್ಗೆರೆವಜಾರೆಯರಕಂಟಗಾಯಂತೆ
ಸಂನೆಸೈದವು ತಾಮ್ರಚೂಡಂಗಳ್ಗಂದಿದವು
ಮುಂನಿನಂತಿರೆಜಸ್ತವಸ್ತ್ರಿಗಳ್ಗಾದಿದವು ತುಂಬಿಗಳ್ಗಂಡವರಸೆ॥ ॥೧೩॥
ರಾಗಮಂಮೊಲೆಮೆ ತಂನಂತುದುಕಿಬಿಟ್ಟನೆಂ
ಬಾಷಗೆಯ ಮರನಲಾಗ್ರಮೊಸ್ತವಾತಾಗ್ರದಮ
ಪೂಜಿಸಂಕುಲಮನಾಶ್ರಮಿಸಿಪಿದೆವಗಳಿಗಲ್ಗಂಪೆಗದು ಕಾಂಡಾಗಲವನು॥
ನಾಗಸಂಮಿಗೆ ಚೆಲ್ಲುವೈತಲ್ಪನೋದೆನೆದೆವೆ
ಗಾಟಾಂಧಯಂ ಪೆಳ್ಗೆಪ್ಪುಸುಳ್ವೆವಿಬಲತ್ತಿ
ವಾಹಾಂಗಳ್ಗೆತ್ತಲುಂ ಪರಿವಿನಂದಿನಪನುದಯಂಗೈದು ಬರುತರ್ದೆನು॥ ॥೧೪॥
ಯುತ್ತಲವನೀಪಕ್ಕಳದಯವಾಗದ ಮುಂನ
ಮತ್ತೆಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಕಾಂಟೆಯಂ
ಮುತ್ತಿಕಾಂಡುದುನಾಸವ ಚತುರಂಗ ಮಾಟೆಯೊಳು ನೀಲಧ್ವಜನವಾಹಿನಿ॥
ವೈತ್ತಿಕವಿದುದು ವಿಳಾರೊದಗದಮೊರ್ಯ್ಯಾದ
ಕಿತ್ತಂಡಮೊಡೆವೆರಸಿ ಚಮೂಗಾಗ್ರಗದತ್ತಿತಟ
ಸುತ್ತಿದರ್ವಂಥವಾದುಗಳ್ನನಿಪತಷ್ಟುಲ ನಡೆದಸಜ್ಜಿನನಮೇಲೆ॥ ॥೧೫॥
ಪರಗ್ರಾಮಿತುಲಗಿದಬಗ್ಗಿಕಮಿಂಚುಮಳ್ಗಿಬಿಗೆತಮಂ
ಪೆರಳ್ಗಬಲ್ಲುದಸ್ತಾಮಸ್ತಾಂಲೆಗಳ್ವಕದ
ನರನುಗ್ಗಿದವಿಗ್ರರಂಬಗೆವನೀಪದೆವೆರಸಿನಾನಿದಂಸ್ಥಾನಗರವೃತಾ॥
ಮುರಿದುದುರುವಾಜಿಗವನನೀನೆಬಗ್ಗಿಕ್ಕೊತಿಗ
ರ್ಭರಪಾದಿಪಮಂತನಷ್ಟಾಗದರಮಂತ್ರಿಬಾಂಧವ
ಕ್ಷರದೊಳ್ಗಂತಗ್ಗದರಜ್ಜಿನಮೊಳ್ಗೆತಂಕಾದಿಮೊಂದುಮುಕ್ತಿತನಾದನು॥ ॥೧೬॥
ಬಗ್ಗಿಕನಿರಥಿಮನೆಗೆವಂದನಾಪ್ತತಾಪನಂ
ಮೊಗ್ಗಲಷೆರ್ನಗಲ್ಲಿಪ್ಪಿಸ್ತದವುಕಾಂಟಿತಕಾ
ತ್ತಗ್ಗದಕಾವಲ್ಗಳ್ಗಂಬಳಿದರಲ್ಲಿಗಳಬಜಿಪಿತಾನಗರದೊಳ್ಗಿಕೆ॥

ತಿಳಿದುದಾತನಮೂರ್ತಿಕೌಸ್ತುಭರದುಮೋದಿ
ಹೊಳೆವುಸುಳಿದಪಾಂಡವನೆಬೆಂದಾಗನಿಜತನಯ
ಕಳಿದಳೆತ್ತಿಂದಬೈದದನಿತತ್ಕುಲಂಪ್ರಾಂತಿಯಂಪ್ರತಿಕಾಂತಿಯಂಪ್ರತಿಯೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಬಿಂದೆಪಾರ್ಥನಪ್ರಾಯವನಾತಂಗೆಬಿಡದೆಳೆಯ್ಯು
ದೆಂದಶೆದಿಸಿದೆಯಲಾವಾತಕೆಯೆಸುತಕಳೆದ
ಕಂದ್ವೇಮಸ್ವಾತಕೆಯೆಮತ್ತುಳಾನವಿಕ್ರೈವೀನತಿಕ್ಕೈಪೊಣಸುದುಷ್ಕೈ॥
ಯೆಂದರಮದೆಯೊಳಾದಿರೆಂದಾಗಲಾಪ್ಟಾಂತಿ
ಯಂದಿಳಲಿತುದಳ್ತೈಸಿಬೈದುಬಳಿಕ್ಕ
ಮಂದರನೆಡೆಗೆಕಳುಹಿತಾನಾಕಿಯಿಟಿಯಂಶ್ಯಾಗ್ತೈಮೋರಮಳ್ಳನು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಂದುಬಳಿಸಿದನಳ್ಳಿಳವಸ್ತುಗಳನಮಲಮ್ಯಾಳಿ
ಮಂದವಾಂದಿಗಳಂವರದುಕಾಲಂಗಳಂ
ಖಂದಾಕಳಂಮಖಾಷ್ಕಗಳನುತ್ತಮಸ್ತ್ರೀಯರಂಗಜಹಯಾದಿಗಳನು॥
ಚಂದಾರದರ್ಥಮಂಸುದತ್ತೈಲಧಾನ್ಯಗಳ
ಚಂದಿಗಳಮೇಳಿತುಂಬಿಸಿಪಾರ್ಥನಂಬಂದು
ಕಂದನಸಿತತ್ಕುಜಂಬಳಿಕವನವರ್ಜುನಂಪ್ರೀತಿಮಗೆವಂದನಿಸಿದನು॥ ॥೧೯॥
ವಾಜಿನಡೆದುದುಬಳಿಕತೆಂಕಮುಖಮಾಗಿಸೆ
ನಾಜಲಧಿಸಹಿತನಿಳತ್ತುಜಂಮೋರಮಳ್ಳ
ನಾಜನಪನಂಕುಡಿಕಾಂಡುಮುಂದಕೆನಪ್ಪಾಚಿತೆರಳಿದನಿತ್ತಲು॥
ತೇಜಮಲ್ಲದಿಮನೆಯೊಳುಂಖೆಂಗಾದಳ್ಳೈಳಸು
ವೀಚೀವಮೇತಕೆನನನೆನುತನಿಜವಲ್ಲಭನ
ರಾಜಗೃಹಮಂಬಿಟ್ಟುಮೋದಳಾಟಿಯಸ್ನುಷೆಂಬತಂಮನೆಡೆಗೆ॥ ॥೨೦॥
ಉನ್ನತಂಕಂದಿದಿಗಾರ್ಂದಪ್ರಭಾವೆಯಂ
ಸನ್ಮಾನಿಸಿದನಿಕೆಬಂದಿಯೆನೆಫಲುಗುಣಂ
ಮನ್ನಿಸೋರಥಮಲ್ಲಮಂಕೆದಿಸಿಮಸ್ತಕಂಕಾಂದುಪತಿಯಂಗೆಲ್ಲನು॥
ತನ್ನಕ್ಷಾಕಾಂದುಪಾಯವನೆಸಗದಿರಲೆಂದ
ಜನ್ನಿಪ್ರತಿಕೆನಂನದೆಸೆಯಿಂದನಾರನವಿಳಿ
ಸನ್ನಿಭಿಮನ್ನಕವನಾಳದರ್ದಿಂದೊಡಾಪ್ಟಾತಿಗವನಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ವಾಯಕರ್ಜುನನತಲೆಬದ್ಧಮದೆಕ್ಷ್ಮನಸ
ಪಾಯಮಿರಲೆಲೆಮಯುಳಿಪಾಯಪಾಗೆಗಾಂಡುಕೆಡು
ವಾಯಸಂತನಗೇಕೆರಾಘವಂಮಾಡಿದುಪಹತಿಯಿಂದಪಾನನಂನೆ॥
ದಾಯಮಂವೆಲ್ಲವನವಂಶಮಂಸವರಿಸಿದ
ಮಾಯಕಾತಿಯೊಳೆಂನಾಲಯಕೆಬಂದೆನನ
ಪಾಯಮಾಪಾರದಿಲ್ಲಿಂದಮೊಗೆಂದವಳನುಸ್ನುಷೆಂಕಾಳಿಸಿದನು॥ ॥೨೨॥

ಜ್ಞಾಲೆಬಳಿಕಸಾಖಸಂಭ್ರದಕಾಳಿಯೊಳಾತ
ನಾಲಯದೋಳ್ಪರದೆಮೊಸಮಸ್ಥುನಡೆತರೆಮುಂದೆ
ತೀರದಮಿಗೆನಲಿದುಲಿದುಸುಳಿದಿಳಿದುಬೆಳದಳಿದುತೆಳೆದೆಳದುಮೋಳದುಸೆಳದು॥
ಮೇಲೆಮೇಲಾದನುವಪುನಸ್ತ್ರವಾಹದಸುಕ
ಲ್ಲೋಲವಹಲಾಕುಲದಬುದ್ಬುದದಜಲಜಂತು
ಜಾಲದಲೆಯಬುಳಿಯಲಹಾಸ್ಯವಿಸ್ತರದವರಗಂಗೆಯಂಕಂಡನು॥ ॥೨೩॥
ತೆಳುಲುದಿಯಮಾಳಿದಿಯಲಿತ್ತದಿಯತಳಗದಿಯ
ಮೊಳನೆರೆಯಲುರೆಮೊರೆಯಲಾಳ್ಗರೆಯಬೆಳ್ನರೆಯ
ತೊಳಪಲೆಯಮಾನ್ಪುಲೆಯಅರದಿಲೆಯಲೆದೆಸಲೆಯತುಂತುರನತನಿಗೆದರನಾ॥
ಸುಳಿಸುಳಿಯಸಪ್ಪಳಿಯಬಾಬ್ಬುಳಿಯಕದುಲಳಿಯ (ಸಪ್ಪಳಿಯ)
ಬಳಚರದಘರಘರದಸೀಕರದಶೈಕರದ
ತುಳಗಂಗೆಸುತರಂಗೆನೋಳ್ಪುಂಗೆಸಲೆಕಂಗೆಸೆದಳಂದುದಿವಿಜಸಿಂಧು॥ ॥೨೪॥
ಸಾಮಗ್ರಿಗದಿಯಾಗಿಸರ್ಗಸಂಪಿನಿಂತಂನೆಡೆಯೊ
ಳಾಮುಸ್ಟಿಗಲವರಿಂದ್ರರಪಾಕೆಂಬಪ್ರೇಮೆಗ್ನಿಯಿಂ
ಸ್ವಾಮಿಸುವಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಮಂಕಂಡಳ್ಜಾಲೆಬಳಿಕಲ್ಲಿನಿಂದು॥
ಧಾಮಿಗೆಕಂದಯೊಳುಂಟೆತಂನನಂತಾದೊಡಂ
ನೇಮಸ್ಥದಂತೊಯ್ಯನಾತಡಿಗೆದಾಂಟಿಸುವ
ಸಾಮೆಗ್ರಿಯುಳ್ಳವಕೆಂದೊದಕ್ಲಿದ್ದನಾವಿಕರೆಲ್ಲರವಲ್ಲಿಂತೆಂದರು॥ ॥೨೫॥
ಬಂದುವಾಜಿಂಮೊಲೆಬಳಿಕ್ಕಿವಿಪ್ರನಂ
ಕಂದವಾಪಂಮೊಳುದಲ್ಲಿಮಿಂದವನಗತಿ
ಯಂದಮಂಬಂಗ್ರೀಸುವದುಜನಖವಾಲ್ಲನೀವಿಲ್ಲಿನೀನಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ॥
ಬಂದೆಗಂಗಾಂಬುವಂಮುಳ್ಳದಿನಬಹುದೆಪೇ
ಳೆಂದೊಡಾಜ್ವಾಲೆಸುಧಿದಳ್ಜಾನ್ಹವಿಗೆದೋಷ
ಮೊಂದಿಸುಧುವಿಮಗಾಕವುದಿಲ್ಲಮವಳೆನಗೆಮ್ಮೆದೋಕಲುಸುರುವೆನೆಂದಳು॥ ॥೨೬॥
ವೈಜದಿಂದಜನಕರಪಾತ್ರದಕ್ರೀಡಕಂ
ವ್ರೈಜಯಂತೀಧರನಪಾದಾಂಬು ಶಿವನತಲೆ
ಗೈಜದೆವೆಳಖಗೋಳದಜೀವನಂತಾನಲ್ಲದತಪಾಬಂಗಳು॥
ಮೈಜಾಳದನುನಿದುಬಿಸುದುವಗಂಗೆಬೆದರದ
ತ್ರೈಜಗದೊಳವವಾದಸಂಜದವಯಂಟೆಕೇ
ಳೈಜನಸಜಲದಿಜಾನ್ಹವಿಕೇಳ್ಸುಮೊರಮಳ್ಳಳವಳೆಂದನುದಿಗೆನಡುಗಿ॥ ॥೨೮॥
ಅಂಬುರುಹಾಲಾಳಂಬಮಶ್ವಸಶ್ಪವಾರಿ
ಕಂಬುಪೀಕರಚಕ್ರವಾಕಸ್ವೈವಾಳಕಾ
ಡಂಬಗಂಭೀರಸ್ವೈಕತಮ್ಸಾಬಳಂಗಳಿವುತನಗವಯವಂಗಳಾಗೆ॥

ಉಂಬಾದಸಾಂದರ್ಭಮಾನದಿಯನದುವೆತ್ತಿ
ಬಿಂಬಿಸಿದೊಳರೆದಿವ್ಯಯಾಶವನಳವದಿಜಗ
ದಂಬೆಜಾಹ್ನವಿಸಲಿಲಮಧ್ಯದಿಂದೆದ್ದುಬಂದಾಜ್ಞಾತೆಯಂಕೇಳ್ದುದು॥ ॥೨೮॥
ದೋಷಹರೆತಾನೆಂದುವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳುರೆ
ಘೋಷಿಪವುಮುಖ್ಯವಾಗದುತಂನನೆಂದುಕೊಂ
ಡುಳಿಸುವರ್ಗಾಮದಾವುದಾಜ್ಞಾತೆಯೆಂದುಜಾಹ್ನವಿನುಡಿದಳು॥
ಘೂಷ್ಯಾದವಾತನಾದುವಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾಸದಸು
ಪ್ರಾಕ್ಷಿತವನುಸುರಬೇಸುದುಮತ್ತರಿಲ್ಲದಿದು
ಯೋಗ್ಯಹೃದಂಗಸ್ಪರ್ಶನಂಪಾಪಮೆಂಬರದಗಾಜಬೆದರೆದೆನೆಂದಳು॥ ॥೨೯॥
ಯೆಂದೊಡೆನೆರಳ್ಕು ಭಾಗೀರಥಿಸಮಸ್ತನ್ಯ
ಪಂಥದೊಳ್ಯಂನಮಗನುಷ್ಠಮನಾಗಿರ್ಪ
ನೆಂದುಮಳಿಫವನಲ್ಲಮವಸ್ತೋಳ್ಪ್ರಾ ಮರ್ಗಾಭಾಗವತಮುಖ್ಯನಮಗ್ನಿ॥
ವೃಂದಾರಕಾಳಿಯಮಂಸತ್ಯಸಂಧಂಭೀಷ್ಮ
ನೆಂದುಮಾಲೋಳ್ಯದೊಳ್ಭುಭೃತನಾಗಪಾಂ
ಮಂದಮತಿನೀನೆನಗೆನುತಂಲ್ಲನಲ್ಪುಮುದೆಯೋಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೩೦॥
ಉಂಟುನೀನಾಡಿದಿನಿತೆಲ್ಲಮುಂ ಪಥ್ಯವಹು
ದೆಂಟಕಾಂದುಳಿದುದಂಬಲ್ಲೆನಾನದರಿಂದ
ವೆಂಟಗೌಸಿತಿಂನೆಗಂ ನಿಂನೆಳ್ಚೆಮಾಬಗದೊಳ್ಗದಾಯಾದರೊಳ್ಗೆ॥
ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಾಪವದೊಳ್ಬರ್ಜನಂತವನಾನು
ಪಂಟಿಕ್ಕಿನಿಂಕಾಂದನಲ್ಲದಿದೋರ್ದಿಮತ್ತೆ
ಕಂಟಕಮದೆತ್ತಗಾದುಭೀಷ್ಮನಭ್ಯುದಯಕೆಂದಾಜ್ಞಾತೆಕಾತ್ರೆದದಳು॥ ॥೩೧॥
ಪಚ್ಚೆಲೆಯತರುವನೊಣಗಿದಮೊಳೆಯಮರದಕಾ
ಡ್ಗಿಚ್ಚುಗಾಂದುರಿವಂತಾಜ್ಞಾತೆಯಮುಳಿಸಿನೊಡನೆ
ಶೆಚ್ಚಿಸಮರಾಪಗೆಯಸೋಸಮತ್ತಿದಪಾಪದಿಂಭೀಷ್ಮನಂಧುರದೊಳು॥
ಯೆಚ್ಚುಕೊಂದರ್ಜುನನವತಲೆಯನಾತನಸುತಂ
ಕಾಚ್ಚಿನೆದಪತಿತಿಂಗಳ್ಗಾರಕಾಪವದೊಳ್ಗಂ
ದುಚ್ಚರಿಸಿಶಾಪಮಂಕಾಜ್ಞದಗದಳ್ಜಲದಮಧ್ಯದೊಳ್ಗಿವಿಜತಳಿನಿ॥ ॥೩೨॥
ನಾರಾಯರಥಲಮಂತುಜಾಗಿಳ್ದಾಳ್ಳಶಿನಾ
ಗೀರಥಿಗೆಕಾಪಮಂಬರಿಸಿಕಾದಿಸಿದಳುತನ
ತೋರತರಶಾಪಮಂಜ್ಞಾತೆಬಳಿಸುನೀಲದಾನರನವತಲೆಯನಾವ॥
ಮಾರಲಿಗನಸ್ವಮಾದವೆನೆಂದುಸುರನದಿಯ
ತೀರದೊಳ್ಗಹಿತ್ರವೇಶಮಂಮಾಡಿಜಂ
ಭಾರಿತನಯನನಾನುಬಸ್ತ್ರವಾಹನನಮಾದಿಗೆಯೊಳ್ಗಂಬಾಗರ್ದಳು॥ ॥೩೩॥

ಬಂದುದು ನರಂಗೆ ವಾಯುದೊಳ್ಗಿಗಶಾಪಮಾ
ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಸುತು ತಾಗದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ
ದಿಂದು ಕುಲಮಳಿವುದೀತನ ಮಾಡೆ ಧರ್ಮಭೂಪಾದಿಗಳ್ ಸುವಿಧಿಯಂ ಲೀಯರು॥
ಮುಂದೆ ಸುರಮುರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಂತನಾವತರ
ದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸುವನೊ ತಂನ ಶರಣಾಗತರ
ನೊಂದು ಪಾಯದೊಳುಳುಪಾದರೆನೆಂದು ದೈತ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂ ದ್ರಾವಿಡದಿ ಸುರರು॥ ॥೩೪॥
ನವಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೪೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಪಾಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಗೆಡೆ ನೃಪಾಲಚಿತ್ರ
ಶಾಲೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದಲುದ್ದಾಲಕನ ಕಥೆಗೇಳ್ದು
ಶಿರದೆಪಾಂಸದ್ವಿಜನ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಬರಲವಂ ಸಾದಲ್ಮೆ ಪೋರಮಟ್ಟನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಆಲಿಸೆಲೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ಮುಂದಣ
ಕಾಲಪಕ್ವಾತುರವನುಚಿತದಿಂ ಫಲುಗುಣಂ
ಕೇಳ್ದು ಜನಕಂದಬಳಿಕಾತನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಳಿಸ್ವಾನೆ ಸಹಿತ॥
ಮೇಲೆ ನಡೆದಂತೆಂಕ ಮುಖಿ ಮಾಗಿಪಯದೊಡನೆ
ಕಾಳಿಮ ಪಮಂದಿಗಂ ಬಿಲ್ಲನೆಲನಾಗನಂ
ಸಾಲದೆ ಭುವಧಾಳಿಗೆಕ್ಕಿನ್ಹೆ ಸೆಳೆಯೊಂದವಾದೃಷ್ಟಿ ನಿಗೆನೆರೆಯ ದೆಸಲು॥ ॥೧॥
ಮಹಾದೇವನಾಗಸಮುದಿತನನಲನಾಗನಂ
ನೃಪತಾರ್ಜುನನ ಮಾಗಿ ವರವೃಕ್ಷ ದರನಾಗ
ಮಹಾದಿಗ್ವಿಚಿತ್ರ ಭುಜನಾಗ ಶಶಿಕಾಂತ ಕುಲದಿಂದ ಪಾಂಡವರು ಮಾಗಿ॥
ಲಹಿತರು ಗಳೊಂದಾರ್ತಿರಾಕ್ಷರ ಮಾಡಿಕೊಂ
ಡಿಹುದರಿಂದ ಚಲನಾಗಹೆನೆಂದು ಹರಿಯೊಡನೆ
ಬಹು ಪಾರ್ಥನಂ ಮೂದಲಿಪ ತೆರದಿಂದ ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ ಮುಂದೆಸೆದುದು॥ ॥೨॥
ಯೆಸೆದುದಾ ಗಿರಿ ಗಗನಮಂಡಲವನಂದಲೆವ
ಅಸಮಂ ನತಶೃಂಗ ದುತ್ತರದ ಸತ್ತ್ವದ
ಶಶಿಕಾಂತಮಯ ಮಾದರ ಮಣಿಯ್ಯ ಕಮನೀಯ್ಯ ಕಂದರದ ಸಾಂದರದೊಳು॥
ಮುಸುಕಿ ತಪ್ಪಲ ಮೇವಮಂಜುಗಳ ಸಂಜುಗಳ
ದಶನದ ಗ್ರಾಹಿಗಳ ಮತ್ತಗಳ ಮುತ್ತಗಳ
ಬಿಸಲಾದ ಪಚ್ಚೆದರ ಕಾಡುಗಳ ಬೀಡುಗಳ ಶಬರಿಯರ ಸಂಕುಲದೊಳು॥ ॥೩॥
ಪಕ್ಷಿಮೃಗಜಾತಿಗಳು ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ರಮಿಸುತಿಹ
ಯಕ್ಷಿಂ ನರಕಿಂಪುರುಷ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ
ರಕ್ಷೋಗಣಂಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಸೆವ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದ ಮುನಿಗಳಿಂದ॥

ಪುಷ್ಪವಾಟಿಕಾವಳಿಯ ವಿವಿಧ ಫಲಪಙ್ಕ್ತಿಗಳಿಂದ
ಪುಷ್ಪಲತೆಗಳ ಕುಸುಮಫಲಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ
ಅಕ್ಷಿಗಳ್ಗೆ ತಂಪಮೆಸೆದಿರ್ದುದು ಮುಗುಳಿಂದಿಳಿವ ಘನಗಂಧಬಂಧುರದೊಳು॥ ॥೪॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿಹಾಸ್ಯಯಂತಿರೆ ನಡೆವ ಸವಿಸಿರಿಯಂತೆ
ವಿತ್ತವಾಪ್ಯದಕೊಳನಿಧಿಯಂತೆ ಮೃಗಧರಂ
ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಕುಜಯುತಂ ದ್ವಿಜನಂತೆ ವಂಶಪರಿಶೋಭಿತಂ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ॥
ಕುಕ್ಷಿತಸುರಕ್ಷಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತತಂ ರಾಗದಂತೆ ಶರ್ಕರತಂ
ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಚಿತ್ರಪತ್ರಾನ್ವಿತಂ ದಿನಕರ
ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸುಂದರೋಗ್ರೋಜ್ಜ್ವಲಸತ್ಕರಮಾಳವಪ್ಪೊಲಮೆಸೆದಿರ್ದುದು॥ ॥೫॥
ನಾಗಪ್ರಭಾಷ್ಯಗನಾಗ ಶಿವನಲ್ಲ ಪುರಿಗೆ
ಯೋಗಿಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲ ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನ
ಮಾಗಿ ದಿಗ್ವಿಗಮಲ್ಲ ಶ್ವಾಪದೋದ್ಭವಮಾಗಿ ನೃಪಪಶುವಲ್ಲ॥
ಗಾಂಗೇಯಾನ್ವಿತಮಾಗಿ ಗ್ರಹಮಲ್ಲ ವಿಬುಧರ
ನಾಗಪಟುವ್ರತಟನಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ವಿಲಾಸರ
ಮಾಗಿ ಸ್ತುತಿಗೈವಮಲ್ಲಿ ನಿಬಿರ್ದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಪುರಪ್ರಮೆ ಚಲಿಂಪ್ರಮೆಸೆವಾ॥ ॥೬॥
ಶೃಂಗಮಯ ಮುಖ ಶಿಖಾವಾಂಗಮಯ ಮದಿತಮಾ (ಶಿಖಾಪಾಂಗ)
ತಂಗಮಯ ಮಾನುಷ ಮತಿಭುಜಂಗಮಯ ಮುನ್ನತಕ್ಷ
ವಂಗಮಯ ವಿತತ ನಾರಂಗಮಯ ಮಧ್ಯತವಿಂಗಮಯ ಶರತ್ಪತಮಯವು॥
ತ್ರೈತಂಗಮಯ ಮವಿರಳ ವಿಹಾಂಗಮಯ ಮೊಪ್ಪುವವು
ರಂಗಮಯ ಮಮರಿಯರ ನಂಗಮಯ ಕೇಳಿಗಳ
ಸಂಗಮಯಮೆನಿಪ ಗಿರಿತಂಗಮಯ ಮಿಲ್ಲದುತ್ತುಂಗಮಯ ಮಾಗಿರ್ದುದು॥ ॥೭॥
ಬಹುಕಾಲಮೆನಗೆ ನೀರ್ಮೊಗ್ಗಿಗರದ ಮುಖ ಪ್ರಾರ್ಥ
ಕಹಳಾಮೃತದಿಂದು ಗಳನೀಗ ಸುರಿದಪೆನೆಂದು
ಮಹಿಸತಿ ಪುತ್ರಸ್ಥಳ ಕುಡುಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಗಿ ಪೂಸುವರ ಜಡ ದೊಸೋನೆಯೆ ಸೆಧೂಳಿದೆ॥
ಬಹುಳತರು ಗುಲ್ಮಲತೆ ಪುಗಪಕ್ಷಿ ಕ್ರಮಿ ಕೀಟ
ಗುಹೆ ದೊಂಬೆ ಮರದಪಳ ತೊಳ್ತು ಜಲಸಲಿಲಜಲುಗ
ಗಹನ ಗಿರಿಪರಿವಿಂಧ್ಯ ಪ್ರದಿಯಂಥಲು ಗುಣಾಕ್ಷ್ಯೆನೆತುಳಿದ ಸಿಯರದುದು॥ ॥೮॥
ಹರಿಯ ಸೇವಕರ ಬರವಂ ಕಾಣುತಾವಿಂಧ್ಯ
ಗಿರಿಯದು ಮಾರ್ಗದಿಂ ಮುಂ ಸಸ್ಯಾಗ್ರ ಮಾಯ್ತುದು
ಕ್ಷರ ಹೃದಯ ವನಜಾಂಧಕಾರ ಮುಂ ಸುಪ್ರಕಾಶಿತ ಮಾಯ್ತು ವಿಶ್ರುತಿಯದಾಗೆ॥
ಉರುತರ ಪ್ರಭಾವದಿ ವಿಮುಕ್ತ ಪ್ರಾವಿತ ಮಾಯ್ತು
ನಿರುಪಮಾಶಾಸ ಶ್ಲಾನ ಮಾಯ್ತರದಿಗಾ
ಚರಮಾಯ್ತು ವಿಷ್ಣುಪದ ಮೆನೆ ನದೆಯ ದಾಪಯಿಂ ಬಂದರುದಿಸೆ ನೆನಹಿಲಾ॥ ॥೯॥

ಮಂದಿಸಂದಣಿಸಿಭಂಗಾಂಧುನದಿತರೆಗಳೆ
ಮುಂದೆಬರೆಬರೆಸಂದುದೊಂದುಯೋಜನದಗಲ
ದಿಂದೆಸೆವಶಿಲೆಯನದಿಹೊಳ್ಪುರಕ್ಷೆವೆನಿಂಬತವಕದಿಂದತ್ವರಿತರದೊಳು॥
ಬಂದದದರ್ಗಿಲ್ಲಮೇಲೆಪುರಕಾಲ್ಗಳು
ದಂಡುಶರಮೆಟ್ಟಿದರೆಸಂಭ್ರಮಾದುದುತೆಮೆ
ಗಂಡಾಗದಿರ್ದಪುದೆವೇಳ್ವಂಬಿನಿಂಮಹಿಪಾಲಕೇಳ್ವಧ್ವಶಿವನು॥ ॥೧೦॥
ಕಾಲಿದುಳ್ಳಶಿಲೆಯೊಳ್ವಾತುರಂಗದಖುರಂ
ಕೇಳಿಸಮುದ್ರಾಂಗಪದೆಸಾದಿಬೆಟ್ಟದದಿಂ
ಮೇಲೆನಡೆಗೆಳ್ಳನಿಂದುದುದಾತ್ರಿನಿಮಸೋರಥದಂತೆನಿಜತನುವಿನಾ॥
ಲೀಲೆಯದಗರ್ದಿತಾಕೃತಿಯಪ್ರತಂಜೆಕೆಯೆನ
ಅತ್ತಲ್ಲಾಳಕೆಳ್ಳುಸ್ವಮಾಗರ್ದದಾಕಳ್ಲಾ
ಘಾಲಿತವಾಜಿಪೂಗ್ಲೆಂದುಮಂದಲದೊಳ್ವಾಮ್ಲವವ್ಯುಗಾಂಕದತೆರದೊಳು॥ ॥೧೧॥
ಗಾಳಿಯಂಮಿಕ್ಕನಡೆವಾಜಿಯಂಕಾಳ್ಪಥಂ
ಕೀಳ್ವಲಾರದೆನಿಂದುಧರೆಯೊಳ್ವನತ್ತಾಯಿ
ಶೀಳ್ವಬೇಕೆಂದುಚರಶೈತಂದುವಾರ್ತೆಗೆಬಂನ್ವೃಸತ್ಯಮುಗಯಲು॥
ಕೇಳ್ವವಿಸ್ಮಿತನಾಗಬಂದುನೋಡಿದನಲ್ಲಿ
ಗಾಳ್ವನಲ್ಲದನಬ್ಬರಿಸಿಶೆಳ್ಗಳ್ಗೆಂದಸೊಯಿ
ದೇಳ್ವಿಸಿದೊಡದುವಲ್ಲಿತ್ತಿಶಿವಾದುದುಶಿಲ್ಪಿಕತಾಕುದರೆಕಲ್ಲಿದೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಬಳ್ವಕಟ್ಟಿತಿಸಿದನರ್ಜನನಿದೇನಾದೊಡಂ
ಮುಳ್ವಿದಮುನಿಪನಶಾಪಮಾಗಬೇಕೀವನ
ಸ್ಥಳದೊಳ್ವಾಶ್ರಮಮುಂಟೆನೋಳ್ಪುದಗಲದೊಳ್ವೆಂದುಚಾರಕಸುಖಲವರು॥
ತೊಳ್ವಳಿನಿಮಿಷದೊಳ್ವರಿಬಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದ್ದ
ಫಲುಗುಣಾಗ್ರಜಯುಮ್ನಪ್ರಮುಖವಿತುವನುಸಾರ್ದ್ರ
ಕೆಲಿಯಾವನಾಶ್ರವನಾಲಕ್ಷ್ಯಪರನ್ವಿವರಂಪಾಡಿಸೊಂದ್ಯೈತಂದನು॥ ॥೧೩॥
ತೆಕ್ಕಿವನಲಿನಚಂದ್ರಿಮವನಕಿಶುಕಪಕ್ಷಿ
ಯೊಕ್ಕಿಪಾರುವೈರಮಿಲ್ಲದೆನಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪಮೃಗಪಕ್ಷಿ
ಮೊಕ್ಕಳಾರ್ಕೆಯ್ದುಗ್ಗಿಗಳ್ವಂಬಿಯವೆಂದೆಂದುಮೆಲ್ಲಾತರುಗಳು॥
ಸಕ್ಕದವರಂತೆಬೇಡಿದನೀವುದಾವಗಂ
ಸುಕ್ಕಿಯಾಗಪವಾಡುಕ್ರತುಗಳ್ವಂಸಲೆಪೆಟ್ಟು
ತಕ್ಕಶೀಮೋಕ್ಷಸುಖಾದುಃಖಾಂಗಳ್ವೆಗೆಯದಾಶ್ರಮವೊಂದುಮುಂದೆಸೆದುದು॥ ॥೧೪॥
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾವಳಿಯ
ನೋದಿಸುವಪಕಶೆಶಮಿತ್ಪುಷ್ಪಫಲಮೂಲವ
ನ್ನಾದಿಗಳ್ವನೊದವಿಸುವಜಪತಪಸ್ನಾನಾಗ್ನಿಹೋತ್ರವಿಧವೇಳ್ವೆಗಳ್ವನು॥

ಸಾಧಿಸುವರವಿನಮತ್ತ್ವರಪಾರಪಾರಸಮ
ಗಾಧವೆನಿಪಂ ಮಾಡುವತಿಥಿಗಳನರ್ಥಿಯಿಂ
ಬಾದರಾಯಣಯೋಗಮಾರ್ಗದೊಳಿವನಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮದೆಡೆಯೊಳಿರುತಿರ್ದರು॥ ॥೧೫॥
ಮುದದಿರ್ದ ಪಾವನಸೌಬರಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯೊತಂ
ಬದಿದಿರದಚಂದ್ರಮನೊವಷಣಂರತಾಗದಿಹ
ಮೃದನೊಗಳಮಂ ಮೊದ್ದದಂ ಬುಜಾಸನನೊಳಗಾಗಿ ತಲ್ಪನಲ್ಲದಿಹ ವಿಷ್ಣುವೊ॥
ಕದುತೇಜದೊಬ್ಬುಳಿಯೊ ಶಾಂತಿಯನಿಳಾಕಾರ
ದೊದವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಸೌಭರಿಮುನಿಪನಾಶ್ರಮದ
ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುದನುಭವಯೋಗದೊಳಗಿರ್ದ್ದನಡೆತಂದರ್ಜುನಂ ಕಂಡನು॥ ॥೧೬॥
ಬಂದುಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಲಾ ಪುತ್ರ ಮುನಿಯ
ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲಾ ಪಾರ್ಥನಂ ಶ್ರುತಿ
ಯಿಂದನರ್ಚಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿಲ್ದನೆ ಬರವಾವುದೆನಲು॥
ಅಂದು ಕುಲಗಾತ್ರಮಂ ಕಾಂಡವಾಮಂ ಮೋಗ
ತೆಂದಶ್ವಮೇಧಮಂ ತೊಡಗಿಯೆಂನ ಧರ್ಮ
ನಂದನಂ ಕಳುಹಿದಂ ಹಯರಕ್ಷೆಗದರೊಡನೆ ಬಂದೆನು ಬಂದೆ ತಿತಿಯೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಯೆಲೆ ಮುನೀಶ್ವರ ತವಾಶ್ರಮದೊಳಲ್ಲದೆ
ಇತೆಯೊಳೊಂದದಹಯಂ ಬದುವದಂ ಕಾಣೆನಿ
ಸುಭಕ್ತ ನಿಕಿಂದೆರಗಲರ್ಜುನನ ಮೊಗನೋಡಿ ನಗುತ ಪಾರ್ಥನನುಡಿದನು॥
ತಿಳುಹಿದಂ ಬಂತೆ ಭಾರತಯುದ್ಧಮಧ್ಯದೊ
ಳಿನನಾಥಂ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ಯುವಶಂಕಾರ
ಮಳಿದು ದಿಲ್ಲಕಟ ಜನದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರ್ಯದರ್ಭಕ ಲದುಮರೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿರೆ ಮುಂದೆ ವಂಶಮಂ ಕಾಂದೆನಂ
ಬಾಕೃತ್ಯದಿಂ ಪಾತಕಂಬಹುದೆ ನಿಂನೊಳ್ಳು
ದಾಕೃಷ್ಣನಿಧಿಯನಾಂ ನಿಧ್ಯಮಿರುತಿರಲಾಗಿ ಪಾಳಿ ಮೇಧಂ ಬೇಕುದೆ॥
ಲಾಕೃತಾಂತಜನಾರುದಿಲ್ಲಲಾಲೋಕದೊ
ಳ್ಳುಗ್ರತರ ತೆರದಿಂದಹಾಮನೆಯೊಳಿರೆಗರ್ದ
ತ್ವಾತ್ತೆಯ ಹರಿಯೊದನೆ ಬಂದ ಸುರಸ್ತ್ರಾಜ ಮರೆ ಶಾಲ್ಮಲಿಯ ನರಕುವಂತೆ॥ ॥೧೯॥
ಕಾಳ್ಗೆಯ ಕಾಮಧೇನುವ ನೊಲ್ಲದರ್ಥಿಯಿಂ
ಕಳ್ಳರಾಪ್ಪದಮಲಿಯನರಸಿ ಕರೆಯಲ್ಪಾದೆಯ
ಕಳ್ಳುವೆಯ ಲಾತುರಗಮೇಧಮೇನೈವುದಾಹರಿಯನಾನಿಧ್ಯಮಿರಲು॥
ಪುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲವೆನಿನಗೆ ವೃಧ ಮರ್ಮಸೂನುವಿ
ಗೆಚ್ಚಿಸಾನಿ ಶಿವಶಿವ ವೃಥಾ ಪರಿಶ್ರಮಗಾನಿವ
ಗಚ್ಚಿತೆಂದಮರೇಂದ್ರಸೂನುವಂ ಜರದುಸಾಷ್ಟಾಂಗನುಡಿದೊದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥

ಹಾರಯಮಳಿದಾವುಬದುಕುವಹಲ್ಲಚಿತ್ತದೊ
ಳ್ಳುತನಾಗಪಾಶವಗಂಧಮರ್ದನಮರ
ಧರನಾಮುರಾರಿಯನರುಹದಿಂತೊಡಗಿಮಾಡುವನೀಮಹಾಕ್ರತುವನು॥
ತರಳತೆಯಮರವೆಗಳವನುಪದೇಶಿಪದಿನಿಪು
ಗುರುಗಳಲ್ಲವೆನಾವುಧರ್ಮ್ಯಾದಷೆನಿಂನ
ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿತೆಯೊಳಾಂಬಿಡತುರಂಗಮಂಬಿಡಿಸಿಸಾಧಿಸೆಂದನು॥ ೨೧॥
ಯೆಂನುಚಿಂತಿಸದೆಕೃಷ್ಣಸ್ಮರಣೆಯಂಮಾಡಿ
ನಿಂನಪಾಪಸ್ಪರ್ಶನಂಗೈದೊಡಾಹದಕೆ
ಮುಂನಿನಂತವನಿಯೊಳ್ಪಡೆದಮದುಮೋಗುನೀನೆಂದುಶಾಪಿಸಿನುಡಿಯಲು॥
ತಂನೊಳಗೆತಾನಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಪಾರ್ಥನದ
ಯಂನತಿಯತುದಿಮೊದಲನರುಹೆನಲ್ಲಾನಹಂ
ಪಂನಗಾಭರಣಚರ್ಯನಂಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿದಂಮಾತ್ರೆಯೊಳ್ವಿಪ್ರವರನು॥ ೨೨॥
ಆಂತಿಸರ್ಜ್ಜುನಮುಂನವಿಪ್ರನಂಜೋರ್ವನು
ದ್ದಾಳಕಾಷ್ಮಂತಿಳಿದನಪ್ಪಿಳ್ಳಾಲಿಂಗಳಂ
ಮೋಕ್ಷೆವೃಪಾಧಿಪ್ಪಥುವಾದಳ್ತಂಗೆತಂದಿಯಂಬಾರೆಬಳಿಕಾ॥
ಕಾಲಕಾಲದಜವಾನುಕ್ಷಾನಮಾಚೆಗಳ್
ಗಾಲಸ್ಯಮಂಮಾಡದೆಂನಬುಧಭೂಪನು
ಕಾಲೆಯಾಗದುರ್ಮ್ಮನೆವಾರ್ತೆಯಂತಾನಿಮದುನೀನೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ೨೩॥
ಯೆಳ್ಳಿನತುನಿಂನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಭೆಂದೋಗಿಕೆ
ಗಾಳ್ಳದರ್ಪ್ಪಣಚಸ್ಯಮನೆವಾರ್ತೆಯಿಂದೆಂಬ
ತಾಳಿಯವಳ್ಳನೀನೆಂದುದಂಮಾಡೆನೆಂದಾಚಂಡಿಚಂಡಿಗಾಳಲು॥
ಮುಳ್ಳಿದಡಮಾನೀಶರದಂತಾಡುದಿವಾಪರಕೆ
ಡೊಳ್ಳಿತಾದಪುದೆಬಂದುದುತಪೋವನಾನಿಯಂ
ದಳ್ಳಿಯೊಳಾಳ್ಳಾಂಡತೆರದಲುದ್ದಾಲಕಂಚಿಂತಿಪಂಪ್ರತಿದಿನದೊಳು॥ ೨೪॥
ಯಿಂತಿರುತಿರಲ್ಕೆಕಾಂಡಿಣ್ಯನೆಂಬೋರ್ವಮುನಿ
ಕಂತಂನಮನೆಗೆಬರಲಾತನಂಸತ್ಕರಿಸಿ
ಚಿಂತೆವೆತ್ತಿರಲವನಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡಡವಳ್ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನು॥
ಅಂತರಿಸದೆಲ್ಲಮಂಪೇಳ್ದಡವನಿದಕೇನಂ
ಮುಂತೆವಿಪರೀತಮಂಮಾಡಲಾದಪುದೆಂದು
ಸಂತಾಪಮಂಬಿಡಿಸಿಬಿಜ್ಜಯಂಗೈದವಂತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೈದಿದನತ್ತಲು॥ ೨೫॥
ಉದ್ದಾಲಕಂಪಿತೃತಂನಮಂದಿರದೊಳಿರ
ಲಿದ್ದಸಮಯನಿಸಿಪತ್ರುಶ್ರಾದ್ಧದಿವಸಂಬಂದ
ಡಿದ್ದುಚಂಡಿಯೊಳಿಲಗೆನಾಳೆಪಿತೃಶ್ರಾದ್ಧಮದನಾಡದಲ್ಲದೆಮಾಡೆನು॥

ಸದ್ಗುಣನೆನಿಪ ಧರ್ಮಧಾತ್ರೀಶ ಭೀಮನಂ
ಬೊದ್ದಲಿಯ್ಯಂ ಶುದ್ಧವಸ್ತುಗಳನೊಂದುಮಂ
ತದ್ದಿನಕೆ ಮರುದಿವಸದೊಳ್ ಭೀಷ್ಮಬಕೆ ಸವಾತ್ರಂಗೆಯೊದಿಂ ತೆಂದಳು॥ ೨೬॥
ನಾಳೆ ಮಾಡಿಸುವೆನಾಂ ಶ್ರೈಷ್ಠಕವನುತ್ತಮದ
ಶಾಲಿಧಾನ್ಯ ಭೀಮಶಾಖಮಂ ಕೊಂಡು ಬಾ ಕೆ
ನಾಲಯವನತಿ ಶುದ್ಧಮಾದ ವಸ್ತುಗಳನಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆನರ್ಥಿಯಿಂದಾ॥ (ನಾಲಯದೊಳ್ಗೆ)
ಕೈಗೆಸುವೆನಂದಿನ ದಿನದ ಮೊದಲಾತ್ರಿಯೊಳಿ
ಕಾಲನುಗ್ರಹಸಂಪನ್ನ ವೇದಪಾರಗತರು
ಕೀಲ ... ಶಾಸ್ತ್ರದವನಿಯಮರ್ಗೆ ನಿಲ್ಲಿಂದಿಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೭॥
ಇಂದೊದಿಸು ತುಹಿಕಾಲಮಂ ಬಿಡುವೆನರ್ತಿಯೊ
ಳಾದರಿಸೆನಾಂ ಬಂದ ವಿಪ್ರರಂ ಪೇಳ್ದವನ
ವೈದಿಕನಸುಪ್ರಿಯನಸುದಾಕ್ಷ್ಯ ಮಧುತ್ರೈಲ ಮೃದು ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳನು॥
ಸ್ವಾದುಫಲಶರ್ಕರೆಯ ಸುತಶಾಖ ನಿರ್ಮಲದ
ಯೋದಧಿಗಳಂ ಸಮುತ್ಪನ್ನಮಾಗಿರದಂತೆ ಸಂ
ಪಾದಿಸಿ ಬಿತ್ತ ಶ್ರಾದ್ಧಮಂ ಮಾಡಿ ವಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದನು॥ ೨೮॥
ಯೆಂದೊದಿಸು ತುಹಿಕಾಲಮಂ ಪಿರಿಯೈನಾಂ
ಬಂದ ವಿಪ್ರರನಾದರಿಸಿ ಪೂಜೆಗೈಸದಿರೆ
ನಿಂದೊಲ್ಲೆನೆಂದು ವಿಪ್ರಾಗ್ನಿ ಬಿದನಿನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ಮಾಗಿಸೆನು॥
ತಂದ ಮಲವಸ್ತುತಾಂ ಬಾಲವಾರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ
ಬಿಂದನಸ್ತ್ರಾಹಿ ಕಳಹಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆನುತನಲ
ವಂದೊದವಿ ಬಿದಳಭಿಗಸಡ್ಡೆಷ್ಯಮಂ ಬಳಿಕ ಬೆಂದಿ ಪಾಕಂಗೈದಳು॥ ೨೯॥
ಕಂದನಿ ತೆರನಸುದ್ಧಾಲಕಂ ಕಂಡ ಸಾ
ಗಾಂದುಮನದೊಳು ಮೊರಗಿ ತಾ ನೋಪ್ಪದವನಾಗ
ಚಂದದಿ ವಿಪ್ರದೊಳು ಶ್ರಾದ್ಧಮಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಕಿತಿಯಿಂ ವಿಚಾರಿಸಿದನು॥
ತೊಂದು ತೊಳಲಂ ಮರದುಕರ್ಮಂಗಮಾಗದ
ಬಂದಮಂ ತೆಗದು ಮದುವಿನೊಳು ಮಾಯ್ದೊಂದೊದು
ದ್ವಂದದಿ ದೆತ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಸುಡಲಾದ್ವಿಜಂ ಶೋಧಿಸಿ ವಿಶ್ವಾನಾದನು॥ ೩೦॥
ಯೆಲೆಗೆ ನಿಂ ನೋಡನೆಲೆ ನಾನೊರ್ಪಾಯತೆಯೆಂದು
ಫಲತನಕೆ ಬದಿಕಿನರೆಯಾಗಿ ಮೋಹಕ್ಕೆಂದು
ಸಲೆ ಮುನಿದು ಶಾಪಮಂ ಕಾಳ್ಗಾಯ್ಲು ... ಂದಾದ್ವಿಜಂ ಮಾಡೆ ತಿರಿದು॥
ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಂ ಮುನಿಗೆ ಶ್ರಯಂ ಬಂದು
ನಿಲಲು ಬರ್ಗಿಂ ಬಿಡಿಸಿ ಸೋಡೆ ಮಾಸ್ತ ಮನು ದೆಂದು
ಮೊಳಗಿದರ ಸಮಾನವ ... ವನಿಯೊಳ್ ಭೂಲ್ಪಾದಳಿ ವರಿಕ್ಷೆಲು॥ ೩೧॥

ಮೇಣ್ಣ್ವಮಹಾದಾರಿಚಂದಿಗೆಶಾಪಮಾಗಧವ
ಸಾಕ್ಷಿನ್ಯಸಂದುನಿಂದುದುಪಾಯಂನಿಮುಖ್ಯ
ರೀಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಿಯೃಷ್ಟ್ಯಮೊಳದಮುದುಮೊಳಗಿಂಸುಮುಂದಾನ್ವರ್ಬಿವಂತರು॥
ರಾಜ್ಞನಾರಯನೆಮರೆಯದಿರೆಂದುಸ್ವಾಮಿತ್ರನ
ಕ್ಷಿನ್ನಿಸ್ವಾಮ್ಯವಲಾಗ್ರನದಿಂದವರನವ
ಪ್ರಸ್ಥನಸುಮಾರನರಸ್ಯಹಾಳನತನಾಗಿಜನಯದಿಂಬಭ್ರುಗಂಡದನು॥ ॥೨೨॥
ತದನಂತರದೊಳರ್ಜುನಂಬಂದುಸುದರೆಯಂ
ಮುದದಿಂದಮುಖ್ಯಲದುಬಿಟ್ಟುನಡೆದುದುಮುಂದ
ಣಾದರಾಭುತೆಡ್ಡುನರನರಸಂದುಚಂದಿತಪಣಾಗಳಭುಶುಸಣಂದುಭು॥
ವೈದವಡನಮನ್ಯಜನಮಾಗವಿನ್ನತಮಾದು
ದುದುರಿತುಸುಸುಮನೃಷ್ಟಿಬ್ರಾಕದಕ್ಷಿಣನಿಡೆ
ದುದುವಾಜಿಚಂವಣಾಮುರಸಂದುಮಿಂದೆಬಳಾವದೆನಾತವಕ್ಷುಲದಿಂದಾ॥ ॥೨೩॥
ಕ್ಷೆನಘೋಷದಿಂದವನಿನಿಗಳ್ಳಿತರುತರ
ಪ್ರನಧಿಮೆರೆಯನತೆಕ್ಕಮಿಬಬಂದಮಾಡೆಂದು
ಮನದುಬ್ಬುಮಂದಲಮರಡಿನಕ್ಷತ್ರನಿಮೊಳಪಂತೆಧಾರ್ಗ್ರಭತಿರಲು॥
ಉನನಾಂತ್ರನಾಪ್ಪನಿಪ್ರಥ್ಯಮ್ಯಯಜಾವನಿಷ್ಟನ
ತನಯನೃಷ್ಣತ್ಯಂತುನೀಲಧ್ವಜರನೃಪ್ಪ
ಮನುಪಮಿತಮಾಗಿನಡೆದುದುಚಂಡಪಾನನಗರಗಳ್ನನಶಾಯದನಾದೆ॥ ॥೨೪॥
ತವೆನವರ್ಮಂಗಳಾಸ್ಪದಮಾದೊಡಂಬರಾ
ಪ್ರವಯುಕ್ತಮಾಗಿಮರ್ದಿಂದುಶೈಲಾಸಾಚ
ಅವನತುಲಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಲಯಮಾದೊಡಂತ್ರಿಂಗಪಹಾತಮಾಗಿಮರ್ದಿಂದು॥
ಅವರಳಪಯೋನಿಧಿಯನಭ್ಯಪಾನಮಂಮಾ
ದುವೊಳಿದರ್ದಾಮಾಗ್ರಿನಾದಸೋಂಚಿನಳ
ಧವಳಿಮಸುಧಾಶ್ರಿಯಾರ್ದಚಿಗಳ್ಳಿಂದೊರನಿನೊಳದುವಜನರ್ದಿವೆಷ್ಟಿನಾ॥ ॥೨೫॥
ಯದುಮರ್ತ್ಯಯಮಗಿಶಾಂಚಿವಲಯಮೊಷ್ಟಾ
ಸುದವಿಯಸಾರಂಭೀಲಾಜೆಪರಸ್ಥಮಾಲಿಸಿಮೊ
ತ್ರಿದಶಪತಿನಗರಗಳ್ಳಂಸದಿಮಾಯತೆಗದದುವೆನೆಂದುತಿಯುಮವಸುಲಿಪದಾ॥
ಮೊದರುವೆಳ್ಳಸೆಗಿಳ್ಳುವಜ್ರಮಯಮಾಗನಿಂ
ದುದೊಂವಿಮಲಿತ್ರಿಚಂದ್ರಿಕೆಯಪರಮವನಗ
ರದಾಜಮಂಡಲದಪಾವೆಷ್ಟಮೊಹಿಳ್ಳಿನಲ್ಲಂಚಿತೆರಂಗಳ್ಳನೆಯದಾ॥ ॥೨೬॥
ಲಾನಗರದರಸುಪಂಸದ್ದುಜಂಕ್ಷಿಪ್ಪನಿ
ನೆನೆನಿತಜ್ಜನಂಪರಮಭುಮಾರಂಗರ
ಸ್ವಾವಿಮಿತ್ರಂಬಂದುನೀಮೆಯಂಮೊಸ್ತದಂಡಾತಮುಖದಿಂದಬಳಿಗಾ॥

ಧ್ಯಾನಿಸಿದನೊಂದೆರಡುಘಳಿಗೆತಂನಾತ್ಮದ
ಧಾನಗಳನೆಲ್ಲರಂಕರೆಸಿಕಾಂಡವಕೋಳ್ಳಿ
ಧಾನಿಸುವವಿಧವನಂದರಿತುಯಜ್ಞಮತಿಯೆಂಬಮಂತ್ರಿಗೆಳ್ಳೆ॥ ॥೩೭॥
ಯೀಧನಂಜಯನತುರಗವನಿಂಗಳಿಟ್ಟೊಡೆ
ಮಾಧವಂತಾನೆಮ್ಮೊಡೊಳುವನೆಮಗೆಸ್ಪಷ್ಟ
ನೀಧರೆಯೊಳುರುತರ್ಮಮಿಂತೆಗಳಂದುಮದಿಲ್ಲಚ್ಯುತನಮೂರುತಿಯನು॥
ಬಾಧಿಸುವಡಿಂದೆಹಮಗಸಾತೆರೆಗಳುಂಟು
ಸಾಧಿಸುವಡೇನಸುರರಿಮಬಂದುತಂನೊಳ್
ಶೋಧಿಸಿದೊಡಿನಿತರಿಂದಪ್ಪುದೊಡೆಸುಪ್ಪುದೊಡೆನೆಂದನಾಸ್ಪಪತಿಸುತಾ॥ ॥೩೮॥
ಅನಂತರಾಧಿಪತಿನಿಶ್ಚೈಸಿದಂತದನಮಂ
ಭೂಮಿನಾಥಕೇಳುವನಕ್ಷಣೆಯನೆಲ್ಲಮಂ
ತಾನಾಜ್ಞದಿಂದೊಂದಂನನಗರದೊಳುಕೇಸಮತ್ತಿತದೊಳುಳುದೊಡೆ॥
ದಾನವಾರಿಯಮೂಜೆಗೈಯ್ಯಡೊಡೆಸಂತತಂ
ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂಮಾಡದೊಡೆಗತಿಗೆಟ್ಟು
ಹೀನರಾತಿಗಳುಡನೆಹಾಡಿದೊಡೆಸ್ವರಸಂಚರವಾರಡೆಸ್ತ್ರಿಜೆಯೊಳು॥ ॥೩೯॥
ಅಂತುಮದರಂದೆಲ್ಲರೇಸವತ್ತ್ರತೆರ
ನಂತಮೂಜಾರತಸರ್ವಭಾಗ್ಯಸಂಯುತ
ಸ್ವಂತತಮಲಂಕಾರಮಂಡಿತನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಪತಿವಿಚಾರಸ್ವತರು॥
ಕಂತುಶರನಿರ್ಜಿತಮರ್ದಲಾಭೂತವರ್ಜಿತ
ಸ್ವಂತೋಷಭಿಷಾಭಿತಸರ್ಷ್ಟಗಾವಿಭೂಷಿತ
ಶ್ರಂತಿತಫಲಾಗಕರ್ಸಿಲ್ಲಾಣಿಗಾಸ್ತಿತರ್ಸರಿವಾರಡೆಸ್ತ್ರಿಜೆಯೊಳು॥ ॥೪೦॥
ಅಕೇಸವತ್ತ್ರತಪ್ರಿಯತರಕೋಮಲಂ
ಮಾಕಾಂತಕಿಂಕರನಲಂಕಾರಮೂಜ್ಯಂಚು
ಭೂಕಾರನಾಮೋತ್ಸವಟುಕರಾನಿರ್ಮಲನಸ್ವೈತವಂಬಲವಂತನು॥
ಭಿಕೇಸರಪರಾತ್ರಮವಿಕಾರದಂಸಂಗರವಿ
ವೇಕಿಯೆಂಬಿನಿತುಗುಣಮೋರ್ವನೊಳರಳುವನ
ನೇಕರೆಮಮಂನಿನುವನಲ್ಲದರನುಳವನಂತೆಲ್ಲಕೇತೆರದನರರು॥ ॥೪೧॥
ಉಗಲುದಲ್ಲದಲೀಯ್ಯಲಿರತ್ನದಲುಂಬಾಗಿ
ದಣಿದಿಹುದಲಂಕಾರಮೂಜ್ಯದಿಂವಸ್ತ್ರಭೂ
ಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯನುತಿವನಂಗಳವರಮಥಂಗಳಿಂಸೊಗಸಿಮುರ್ದ॥
ಪೆಗಸುಗಳಬಿರಮಗಳವಿಚ್ಛಿತ್ರದಮುದಮಗಳ
ಪೆಗಾಕೆಗಳತದಮುಗಳಕಲಿತನದಕಮುಮಗಳ
ರಣದವಕದಿಂಕುಣಿವುತಿಹುದಕ್ಷಾಂಸದ್ಧುಬಿನಪರಿವಾರಮನುದಿನದೊಳು॥ (ಪದ್ಯ॥೪೨)॥

ಮಾಗಿಮಯವರಾಹಮಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರಂ
ಗಾನೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರಗಜಂತುರಗ
ಮೇಗಾನುವರೆಲ್ಲಂವದಾತನಾಬಿರಮುಂಯಲಕ್ಷಮೊಂದನೆಲ್ಬುಯೊಗ್ಗು॥
ಗಾಡತಕಮುಂಒನತುಬಲಮನತುಬಲದಿಂದವೆಂ
ತಾಬುವರ್ದಿಗೆವತಗೆಪ್ಪತ್ತುಮಂಬಿನಂ
ವಾಬಿಬರುಕಮುದುಹಂಸದ್ದುಜನ್ನವಾಲರಮಮೊಂಸಮ್ಮುನಡೆವೆದೆಯೊಗ್ಗು॥ ॥೪೩॥
ಅಂತಂಗೆಧನಬಲಂಬಂತ್ರಸೇನಂಬಂತ್ರ
ಕೈತುವರಬಂತ್ರವೆಂವಂವಿದಾರಕಮವಿ
ಭ್ರಾತನಸಾಧರ್ಮನಾಹಂನ್ಯಾಯವರ್ಧಿಯೊಂಬವರಮಬರ್ಕೆಯುಮಂದಿ॥
ಜಾತಮರ್ದಿಶನಸುಧನ್ವಮುಮವನಮುರಥಂ
ಬಿಂತಗಯನಾಲ್ವುವರೆಲ್ಲಸರ್ಮಾಯ್ಧರ್ಮ
ಹಾಡಿಬಲರಮಲಧರ್ಮಸ್ಥಿತ್ರತಿಮರ್ಹಿತ್ರಮೊಯುಕವಿರ್ಧರು॥ ॥೪೪॥
ವರರಂಬುಲಿಪ್ಪತರೆಂಬವರಂಗಾತರಮ
ಪರವಮೊಗಾಲಿಪ್ಪತನಾತ್ರಮರೆರಂಬುನ್ಸ್ರೈ
ಕರುತವೆಗದೆಬಿದ್ದುಮಂಗನಾಸ್ವಾದಸಲ್ವಾದಿವಂದುಮೊಂಧಿಯೊಂದು॥
ಅರಮನೆಗೆತಂದುಪ್ಪಸಲ್ಯಸ್ವರ್ಹರವ
ನರಯಕ್ಷಿಮತ್ತಲಿಪ್ಪತಂತಮೊಂಬಿಲಬಿತ
ಮರಭ್ರೈಯ್ಯಂಬದೆವನಾರಂಬುನವಹ್ವರುಮಾರೊಂಹಾರವಂಗೆ॥ ॥೪೫॥
ಅರಂಬುಲಿಪ್ಪತರೆಂದವೊಂಲಾತನವರ್ಧವನಿ
ಕೆರೆಕೆಗವನದಿಂನೊಂದುರಕ್ಕರೆಯರಹು
ತಾರನಪ್ಪಾಲಿಯಲಾಯ್ದುಷ್ಟವೆಂಗಾಸೆಸೊಪ್ಪರಗೆಯೊಗ್ಗಾಂಸಮರಕೆ॥
ಅರಬುವಿಂಮೊರಮದುವದುಂದುತ್ತಿಯರಿಂನೆಯಮ
ಹಾರಬ್ಬಮರೆಗ್ಗುಹಿಂದುಗದ್ವಿಟನಂತ್ರ
ವೇಕಮಂಮಾಡಿಸುವನಲ್ಲಮೊದೆತಂವಸ್ತ್ರಾನೆಗೆತ್ತಂಗಮಾಡಿಮರ್ದು॥ ॥೪೬॥
ಬಗರನಿಬರೆಲ್ಲರರನೆಬಿಹಂಸದ್ದುಜಂ
ಕಲತ್ತ್ರುಫಲುಗುಣನಮರಗಮಂಬಿದಿತಂದು
ಮೊಗಲಾಗಕೆಕ್ಕುವೆಕೆಂದುನಾಂಬಿದಂಗುರಮೊಯುಬಿಮೊರಮದುತಿಕೆ॥
ಮೊಗಗದವುಮೆಲೆನಿಸ್ಸ್ಯಗಂಗಗಾಹಾವಕೆ
ದಗದುಗಸಿತಾಗಸುಜ್ಞಾಬುತ್ರಿತಿತಿಮೊಂದಿಬಿತ
ಭ್ರಾರಖರಧಾಸ್ತುಬಲಮೊವನತುಪದಾತಿಸಂನಾಹದಿಂದಸ್ತ್ರಗಾಡೆಗ್ಗು॥ ॥೪೭॥
ಸುರಪಸುತನೆಂಬವೈರಕೆಧನಂಜಯನಮೊ
ಶಿರದೆಮುಗದಿದ್ದುಮೊಂಬಲಕ್ರಿಗೆಹ್ಮಾಗನಮ್ಮೆನೆ
ನರಧುತ್ತಿಗೆಗೈದವದ್ಧುಹಂನಮಾಗಸಂರಾಂಬನೆರಯನರಮೊಗ್ಗನ್ನು॥

ತರಳೆಗೀತಾಗ್ಗನಿಸು ನಸುನಾಣ್ಚಿದಳ್ ಬೆಡಗಿನಿಂ
ತೆರಳ್ದವಳ ಮುಖಮಂ ನಯನದಿಂ ನೋಡಿ
ಧರೆಯಂದಿರಾಗಿದಳೆಸಿದನೆಂದು ಜಾಹ್ನವೀಪಾರ್ಥಮಾಸ್ತುತಿಯಂ॥ ॥೪೮॥
ಕಂಸಾರಿಯಾದಿನೆರಂಗೆ ಮೋಹಿಸುವನಲ್ಲ
ಹಂಸಧ್ವಜಂ ಧರ್ಮಮೋಹಂಸುಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶ
ನಂಸುಲಭಮೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಸಂದೇಹ ಮಲ್ಲದೇ ಸಾಮನಾಂತುಜನಿಸಿದಾ॥
ಸಂಸಾರದ ಸುಖಮಂ ಮಹಾದಿಂದ ಮಾಹತ್ಮೆ
ದಿಂಸಮಾಶ್ರಯ ತಿರ್ಯಮಿಸನಲವಟು ಸ್ವಕಟರ
ದಂಪತಿಯರ್ ತಿಳ್ಪಿನದ ರೂಪ್ಯರಗೆ ನಮ್ಮೆ ಲಿನಿಯರ ನಾದರಿಸಿದರು ಹಾ॥ ॥೪೯॥
ಅಭಿಲಾಷದಿನಾಂ ಯಬಾಗಲಿದಮು ದಿಯಮೊಪ್ಪಾದ
ತಿಲಕದ ಕೆದರ್ದಿ ಬಿದಿಗೆಯ ಬಿಮರದಮ್ಮೈಯ್ಯ
ಮುಗ್ಧವಯವದ ಕೆಂಬಾಸುಗೆ ನಗುವರದಮತಿ ಸನದತೋದಾರದಾ॥
ಗಗನಮಾರ್ಗದ ಕೆಂಮುಗದ ಬದಧರದನುದಿಯ
ಕಗ್ಗದರದಿಗಂಗಾಕೆಂಬೊಗಸ ದಮಗಗ
ಕದೆಯ ಕಾಮತಿಯರನೆಯಾಕಗ್ಗಿಂಕಾಗುವನೆಲಿಪಾದ ವನದರ್ಕೆಂದಾ॥ ॥೫೦॥
ಯಂನುಮ ಮಣಿನಿಸ್ಸ್ವನದ ನೆಸಂಗಕೆನಂ
ಪಂನಪಟು ಕ್ಷಟಬೊಧ ಗಘಾಯ ಪದಿಯದಮುಂತ
ನಿಂನಧರ ಕೆಂಪಾದ ಬಲಿತ್ಸುಸ್ತ್ಸವರಮ್ಮೆ ಗ್ರೆಂದಬಿಯಗ್ರೋ ಪನ್ನಿಗೆ॥
ಕಂನಿವಮತ್ತ್ರೆ ನಗ್ಗೆ ಕೆಗ್ರೋದವಗ್ಗೆಂದಗ್ಗೆತೆ
ಪಂನಗನು ಪೇಗಾಕ್ಷ್ಮಾಕ ಮಿಲ್ಲದವದನ
ಮುಂನಸಲ್ಲಿಲ ಕೆಸರಿಯೆಂಬುದಂ ನಿನಗಿಯ ದಕ್ಕಟಮರುಗಾದೆಯೆಂದಾ॥ ॥೫೧॥
ಒದಗದಿಂದಾ ಮುರಾರಿಯ ಸಮರ ಮಘನಿನ
ಕದನ ಪ್ರವೀಣನಿದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಹವಂ
ಮೊದಲೆ ತಲೆ ಮೋಕ್ಷದಂತು ಹೊಗೆಂದು ಮೋನಗ್ಗೆ ಮೊಸವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳ್ಗಲಾ॥
ಚದುರೆ ಮತ್ತ್ರೆ ನಗ್ಗೆ ದುಜಗಮೊಗಜ್ಞರಿಯೆ ಹಾರಿ
ಯದರ ಕೈಯಮುಂಚುವದು ಪರಸಂಗರಂಜಿತವ
ಪುದುವರ್ತ್ಮಾನದೊಳ್ ಜನಜನಿತಮಿಲ್ಲಿನೂತನದ ವಾರ್ತೆ ಕೆಂದರ್ಗಾ॥ ॥೫೨॥
ಯಂದುಮಂದಲದುರಿಯಂ ನೂರೆಯಾದುದ
ಕ್ಕಂದು ವಿಷಯದ ಮೊಗಾರು ನಗ್ಗಸಾದ ಹೊತ್ತಾಯ
ದಿಂದುಗಗ್ಗಂಗಣ್ಣೈ ಕಾಂದಹೊದಗದಮ್ಮೆ ಗ್ಗೆ ಸಿ ರೆಕಾತುರಂ ಮೊಗಾ॥ (ಸೂಚೆ)
ಮುಂದುವರ ಫಣಾಪೇರಿದಾಗವರಸುಷ್ಟು
ಕೆಂದು ಮೊನವಾರ್ತೆಯಂ ಪ್ರಭೆಯೊಪ್ಪಿನಪೆಗ್ಗ
ದಂಧುಬಾತಿಯರ ಗಕೆಯಂ ಜಡದರನ ಪಲ್ಲವೆ ಕೆಲ್ಲು ದೆಂದು ನಾಗುತಾ॥ ॥೫೩॥

ವಿಮಲಪಥಗಳಿಗೆಯಾವಾಸ್ಥಿತೆಗಳಂತಿರಲು
ಕ್ರಮದೊಳಾರತಿಗಳಂ ತಂದೆತ್ತಿಯಕ್ಷತೆ
ಕ್ಷಮವಿಲೇಪನಕುಸುಮತಾಂಬೂಲಮಂ ಕಾಣ್ಕೆಸಹಿತಸೆಗಳ್ ನೀಡಿದರ್॥
ಕಮಲಾರತಿಗಳಂ ನೆರೆಬೆಳಗಿಯಸ್ತ್ರೀಜನ ಪ್ರಕಾಶಂಗಳಿಂ
ಸಮರಕ್ಷಮಾಮಿಗೆಸಗುಹಿಗತಿಯ ಸಂತೋಷ
ಕ್ಷಮದಪಾರ್ಥಂಗಳಂ ನಡೆಸಿ ವಿಟಮುರಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಂತನಂ ಮೋದದಲಿ॥ ॥೫೪॥
ದಶಮಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಅಂದು ಕದನಾಹವಕ್ಕೆಂದು ಹಂಸಧ್ವಜಂ
ನಂದನನನಿಂಗಾಳಿಗಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಗೆಯೊ
ಳ್ಕಂದು ಕೆಡದಿರಲಚ್ಯುತನ ಧ್ಯಾನದಿಂ ತಮವಡಿದನವನಚ್ಚರಿಯೆನೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಮಿತಳಪತಿ ಕೇಳು ಯದುವಿಮುಖ್ಯತಟ
ರಾಜಾವಳಿ ಮೊರಮಸ್ಥಬಳಸಮಂ ಸದ್ಧಜನ
ಮೋಹಾದಮುಮಾರಂಸುಧನ್ವನಾಯತಮಾಗಬಂದುವಿಜಯಮಾತೆಯಡಿಗೆ॥
ಬಾಹುಯುಗಮಂ ನೀಡಿನಾಥ್ಯಾಂಗಮೆರಗಿಸುತ
ವಾಹನನಹಾರಯಂ ಪಿಡಿದೂರಕ್ಷಿಸಿವನದೊ
ಳ್ಸಾಹಸಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂದಂ ಪಾರ್ಥಕಪಿಹಿಂದಕ್ಕೈಮುಗಿದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೧॥
ತಂದೆ ಕೇಳ್ ಪಲ್ಗುಣಂ ಪಾಲಿಪನಾಲ್ಕಡಿಯ
ಮೊಂದುಹಾರಿಯಂ ನಿನಗದರಚಿಂತೆ ಬೇಡನಾ
ನಂದದಿಂ ಪಾರ್ಥನಂ ಕಾಣುವಹಾರಿಯನೆ ಹಿಡಿವಬುದ್ಧಿಯನೆ ಮಾಡು॥
ಹಿಂದೆ ನಾರದಮುನಿಯಮುಖದಿಂದ ಕೇಳ್ದೆಂ ಮು
ಕುಂದನ ವಿಶಾಲಲೀಲಾಮಾಲೆಯಂ ಕೃಷ್ಣ
ನಿಂದು ಮೈದೋರದೊಡೆ ಸಂಗ್ರಾಮಕಾಗಬಹುದೆಂದೋದುವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨॥
ತಾಯೆ ಪತ್ನಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯರಂ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನಂತಂ ನೆಡಿಗೆ ಬರಿಸಿ ಕಾಂಬುದಕಾಂದು
ಪಾಯಮಂ ಬಲ್ಲೆನಾತ್ಮೀಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊಡೆ ಮೈದಾನೆ ಬಹುದಿಂದ್ರಜನನು॥
ನೋಯಿಸಿದೊಡೆ ಗದರಂಬಾರದಾನಾನತರ (ಅಥವಾ)
ಪಾಯಮಂ ಸ್ತ್ರೀಜನಂಬಳಸಿ ತೋರುವೆನಂಬು
ಜಾಯತಾಕ್ಷನಮುಂದೆ ತಂದವರೆಯಕ್ಷವನೆನಲಾಕೆ ಮಗಗಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೩॥
ಕರುವನೆಸೆಗಂದಿತಾನರವಿಂದ ನೈವೇದ್ಯ
ನಿದಂದಬಂದವಂ ಮಾರಹರ ಪಾರ್ಥನೆಡೆ
ಗಾವೆನಿಮ್ಮನಿಶ್ಚಯಂಮಗನೆನೀನಾಹವಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಾದೊಡೆ ತಂದನು॥

ಜರಿವರಕ್ತೈಲದಬಂಧುಗಳಿಂಸುಸಮರದೊ
ಳ್ಕಿರಿಕೃಷ್ಣನಂಗೆಲ್ವುದುಂಬೆಸಾಕೆಂಸೊದಲ
ಮರುಕಮಂಬಿಟ್ಟೆನವನಂಕಂಡಬಳಿಕಹಾಂಮೆಟ್ಟಿದಿಶೊರ್ಧ್ವಗೆಂದಳು॥ ॥೪॥
ಯೆಂದೊಡೆಲೆತಾಯೆಕೇಳ್ಪುತ್ರಿಗೆವಿಮುಖನಾಗಿ
ಬಂದೆನಾದೊಡೆನಿಂನಗರ್ಭದಿಂದುದಯಿಸಿದ
ನಂದನನೆಹೆಂಸದ್ಧಜನಸುಮಾರನೆಮ್ಯಾಗುಹಾರಿಕಿಂಕರನೆವೀರನೆ॥
ಕಾಂದಪೆಂಪಾರ್ಥನಪಡಾಕಿನಿಯನವನಧಟ
ನಂದಗೆಡಿಸುವೆನೆಂನವಿಕ್ರಮವನಚ್ಯುತನ
ಮುಂದೆತೋರಿಸುವೆನನಿತರಮೇಲೆಸೊಲಗೆಲವದುಸುಗ್ಗುವಳಮೆಂದನು॥ ॥೫॥
ಲನಿತಮೊಳ್ಳುವರತಿಯೆಂಬವಳಾಕೆವರ್ಧಾನುಧ
ಸ್ವನಸಪೋಳದಾರತಂದಭಾರತಿಯನನುಜಕೇ
ಳನುವರದೊಳಿಂದುಕೆಹಿಗೆವಿಮುಖನಾಗಿನೀಂಬಂದೆಯಾದೊಡೆಮಾವನ॥
ಮನೆಯೊಳಾಂತಲೆಯೆತ್ತಿನಡೆಯೆನಾನದರಿಂದ
ವನಜಾಕ್ಷನಂಮೆಚ್ಚಿಸಾಹವದೊಳೆಂದುಚಂ
ದನದನಾಂಬಿಟ್ಟುಕರ್ಪುರದವಿಳೆಯಂಗಾಟ್ಟುಕಳುಹಿದಳ್ಳೈನೆದಳಿದಾ॥ ॥೬॥
ಲರಸನೆಕೇಳಾಸುಧನ್ವಂಬಳಿಕಜನನಿಸೋ
ದರಿಯರಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮೊರಮಟ್ಟುತಂನಮಂ
ದಿರದಮೊರಕೈತರಲ್ಕಿದಾಗಮೊಂದಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪಂಪಗೆಯಪೂವನು॥
ಸರಸಪರಿಮಳಗಂಧಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯವ
ನಿರಿಸಿಕೊಂಡೊಲವಿಂದಬಂದಳಂಗಜನಜಯ
ಸಿರಿತಾನೆನಲ್ಪ್ರಭಾವತಿಯೆನಿಪವನರಾಗಿಸುತ್ತಿಳಾಸಿನವವಿಳಾಸಿ॥ ॥೭॥
ಚಂದ್ರಮಂಡಲಸದೃಶವದನದೆಳೆನಗೆಯನವ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಲ್ಕೆಳದನದುಹಾಲಂಮೆರೆಯೆ
ಚಂದ್ರತಿಲಕದರಾಗಮಂಚಿತ್ರದನುರಾಗಮಂಸೂಚಿಪಂತೆಸೊಗಸೆ॥
ಇಂದ್ರನೀಲದಮಣಿಯಮಿರುಗುವಲಲಿತಕಾಂತಿ
ಸಾಂದ್ರಮಾದವ್ಯೋಳೆಸೆವಳಕವಾಳದಿಂನಯ
ನೇಂದ್ರಿಯವನುರಿಕಟ್ಟಿಕೆದುಪದರಳೆಂಬಿನಿಂರಂಜಿಸಿದಳಾಮೃಗಾಕ್ಷಿ॥ ॥೮॥
ಸ್ಫುರಿಸುವೊಳ್ಳುಡಿಯಬೆಡಗಿನನಡೆಯನಿರಿಯಸಿಂ
ಗರದುಡಿಯತೆಳ್ಳಾದಸಿಯಶೊಡೆಯಚೆಲ್ವದಳಿ
ದುರದೆಡೆಯನಿಬುಗಾಂಡಿಕ್ಕಿದೆಯಬಲ್ಕಾಲಿಯಮೊಳೆವಕಂಗಾಲರಕಡೆಯ॥
ತ್ತುರಿಸುತುಜವಲ್ಲರಿಯಶೊದವುಗಳಮೈಸಿರಿಯ
ಬಿರಿಮುಗುಳಕಬರಿಯಲರಿಗಳಿಡಿದಸೌಂದರಿಯ (ಕಲೆಗಳಿದಿದ)
ದರಸಿನಿಜಪತಿಯಮುಂದಚ್ಚರಿಯಬಗೆಗಾಣದಳಂದುಬೇಕೊಂಡುಪರಿಯಾ॥ ॥೯॥

ಮುಡಿಯ ಹೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೂಸುವೆಳನಗೆಯ ಸವಿ
ನುಡಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಪೊಳಪೊಳವ ದಶನದ ಮಿಸುಪ
ಕಡೆಗಂಗಳೊಳ್ಗುವ ವನ್ಯಾವಳಿಯ ಥಳಥಳಿಪ ಕಂಠಮಾಲೆಯ ಮುತ್ತಿನಾ॥
ತೊಡವುಗಳ ಘನಸಾರದನುಲೇಪನದ ಸಂಗ
ಮಡಿದುಕೂಲದ ಬೆಳ್ಪಾಗ ಕಾರ್ಪಮಲಾಂಗದೊ
ಳ್ಪಡೆದೆಸೆವ ಶರಚ್ಚಂದ್ರಕಾಂತದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪುತ್ಥಳಿಯೊಲವಳೆಸೆದಳು॥ ॥೧೦॥
ಕರಯುಗದೊಳಾಂತ ಹೊಂದಳಿಗೆಯನದರ ಮೇಲೆ
ಹರಹಿದ ಸಂಪಗೆಯ ಮಾಗಧಂ ತಂದಮ್ಮ
ಯೊಸಗೆ ಸಾಯದಪವೆನ್ನೋಡೆಂದು ತಾಳ್ದಿಂತೆ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದಿರೆ ನಿಂದಾ॥
ತರಳೆಯಂ ಕಡೆಗಂಗಳೊಳ್ ಹಾಯ್ದು ನಿಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತ
ಸರಸಿರುಹಮಳನವ್ಯ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ತ್ವರದಿಂದ ಕಾಳುಗಳ ಕೆ ಮೊಸಮದುವಗಮನದಿಂ ಕಾಂತೆಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಕಾಂತೆ ಕೇಳಿಂದು ಸಮರದೊಳರ್ಜುನಂಗೆ ಮಾ
ರಾಂತವನ ಬಿಂಕಮಂ ಮುರವೈರಿ ನಾಶಾಬಕನ
ರಾಂತಕಂ ಬಂದೊಡಾತನ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂನನುಜ ಪುತ್ರಮವನು॥
ನಾಂತಳ್ವೆ ನಾ ಪಿಂದ ವಿಜಯಮಂ ಮಾಡುದಿಕ್ಷ
ವಾಂತರವನೈದಿಸದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದವಳಿಂ
ನಿಂತಳವಳಿಸಿದಿರೆಂದಿನೆಯಳಂ ನಂಪ್ರೈಷಿ ಹೋರಮದ್ರುಪದೆದೆಂದಳು॥ ॥೧೨॥
ಯುಕ್ತಮಲ್ಲಿದು ರಮಣ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ದುದು ವಾ
ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಚಕ್ರಿಗೆ ವಿಮುಖನಾದ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ
ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಜಯಮುಂಟೆ ಜನಿಸದು ವಿವೇಕ ಸಂತತಿ ನಿಂನೊಳು॥
ವ್ಯಕ್ತದಿಂ ತನಗೊಂದಪಥ್ಯಮದು ಉಚಿತದೊದವಿ
ಶಕ್ತಿಯಿಂ ತೈವಲ್ಯ ಮಾಡುಬುದೆ ಸಮರಕು
ದ್ಯುಕ್ತನಪ್ಪ ತಂಗೆ ಸಂತಾನಮಲ್ಲದಿರಲಪ್ಪುದೇ ಕೇಳೆಂದಳು॥ ॥೧೩॥
ಅದರಿಂದಲಾತ್ಮಜ ವಿವೇಕಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ
ಗಿದು ವೆಜಲದೋದಯದ ರ್ಕ್ಷತು ಸಮಯಮಿದರೊ
ಳುದ್ಭವಿಸುವದು ನಿಂನ ಪುತ್ರಾಮಿಯೊಳ್ ಜಯಮಂ ಬಿತ್ತಿದೊಡೆ ಬೆಳೆ ಬಾಳ್ದಿಗೆ॥
ಕದನಕ್ಕೈದುವ ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ನಲವಂ ಮುಂದೆ
ಬಿದೆ ನಾಲಮುಂಚೆಂ ದೊದವಳೆಗ್ನಿಸಿ ಮಳೆಗಳಿಂ
ತುದಿ ವಿಶಾಲಗೆ ಬಂದು ದಿಂನ ಮೇಲಂ ಸುರಪುರಿಯದೆನಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ರಮಣಿ ನೀನೆಂಬುದನು ನಯ ಮೊಪ್ಪುದಾದೊಡಂ
ಸಮಯ ಮಲ್ಲಿದು ಮೋಹಗುಪಿದೆ ಪುತ್ರೇಷ್ಟಿ ಮೊಗಮಲ್ಲು
ಸಮರಕ್ಕೈಯ್ಯಂ ತೋರದನು ಬದೆ ನಾ ದೊಡೆ ತಾಂ ತನಾಚ್ಛೆಗಾಳಗಾಗದಿರೆನು॥

ಕ್ರಮವನರಿಯದಳೈಶ್ವನೆನಗೆಸ್ವೈರಲಾಳವೆ
ಗಮನಕನುಕೂಲೆಯಾಗೆನುತಗಲ್ಲಂಬಿದಿದು
ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯಂ ಮುದ್ದುಗೈದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಬಿನಂಕಾಂತರಬಿಮೆಲ್ಲಾಯ್ದಳು॥ ॥೧೫॥
ಲಿಂಗಮಿಲ್ಲದನಸಮರಂಗಮಂ ಮೊಗಲಂಜಿ
ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ವಿಜಯಸಂಗರಕ್ಕೆಳಸುವೆನಂ
ಬಂಗವಣೆಯೆಂತುಟೆಂದಂಗನೆಬಲ್ಲಿತ್ತುರದಿಂಘನಸುಚಿತ್ತಯವನು॥
ಸಂಘಟಿಸುವಂತಾರ್ಪನಿಂಗಾಢತರದಾ (ತಪ್ಪು)
ಲಿಂಗನಂಗೈದುಕುಡಿಗಂಗಳಿಂದವನಮೊಗ
ದಿಂಗಿತವನಾರೈವಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಯಬೆಡಂಗನದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ ॥೧೬॥
ಮಿಡಿದಳೊಡವಂತಮೃತರಸದಿಂದನೆರವಳೊಂ
ಗಾಡಮಾಲೆಯನವನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದೊಳಿಕ್ಕುತೆ
ದೊಡೆಬಿಬಿದೊಳಗಾತನಸುಧೆಯೊಸರಿತೊಳ್ಕಿದುವಬಿಂದುಗಳನಾರಮೆನಲು॥
ಕಡಿಕಿಪರಿದೊಗುವಮುತ್ತುಗಳಹಾರದಮಣಿಗ (ಕಡೆಗೆ)
ಳೆಡೆವಿಡದೆಸೂಸುತಿರೆಸೊಕ್ಕುತಕ್ಕೈಗೆಸೊಗಸು
ವಡೆದಳ್ಕಾಂತೆಪ್ರಿಯನಂಗದೊಳ್ಕರ್ಪೂರನೊಪ್ಪಂಗದೊಳ್ಪೆರೆಗಾಳುತಿರೆ॥ ॥೧೭॥
ಪ್ರಿಯನತನುಚಂದನಪಟೀರಜಮಂಸುತ್ತಿರ್ದ್ದ
ಗಳಿಯೊವಲ್ಲಭಾಂಗದಾಲಿಂಗನಕಮಂತೊಡ
ಸ್ಥಯುಗಸ್ಮರಕಾಯಕುಂಡಲಾಕಾಂತಕಾಯಮಂಬಂಧಿಸಿದಮದನನಾ॥
ಜಯವಾಶಮಾಳಮಣಿದೇಶಾನಲ್ಪದ್ರುಮಾ
ಶ್ರಯದಕಾಮಲಲತೆಯೊಸೊಗಸಾದುದೆಂಬಂತೆ
ನೆಯನಪ್ಪಿದಳರಗಾಲಾಂಛನೆಯನಳಿತಾಳ್ಪೆಳ್ಸಿದವತಿಗಾಢದಿಂದಾ॥ ॥೧೮॥
ಕಣ್ಣಲಕಾಂತರಿಸಿಮುಡಿಮಾಗಳ್ದಂಸೂಸೆ
ಸುಗ್ಗಾಗಂಬೆರೊಂದುವಳಿಯಾಗೆನುಡಿದೈನ್ನ
ಮುಗ್ಗೆಸ್ಪಿನಸ್ವರದೊಳೆನೆಯೆಸೈಕಲೆಗಳ್ಸೊಂಕೆಮೈಮುಳ್ಳದಿಂದಾ॥
ಮೊಗ್ಗೆಮದನಾತುರಂತಲೆದಾಗೆಮೇಳದಂ
ಬಿಗ್ಗಾಲೆಗಳೊಸರಿಸೆನಾರಿಯಬಿಗಿಸೈಸರಿಸೆ
ಪಿಗ್ಗಂಚದಂಚೆದುಪ್ಪುಳಪಾಸಿನೆಳದೊಯ್ಯಳಿನೆಯನಂಬಳ್ಳಿನಿಂದಾ॥ ॥೧೯॥
ಸತಿಗೆಷೋಡಶವರ್ಷತುಸಮಯಮೆಕಾದಶೀ
ವ್ರತಮಲಂಘ್ಯಶ್ರಾದ್ಧಮನಿತೊಂದುದಿನಮೆಸಂ
ಗತಮಾದುದೆಂತುಕರ್ತವ್ಯಮೆನೆಸೃಷ್ಟತ್ವದಪೇಕ್ಷಾಂನಮಾಪೂರ್ಣನಿಸ್ಥೆ॥
ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತ್ಯಮಾದಳುದುನಡುವಿರುಳ್ಪಿದಾವ
ನಿತೆಯನೊಡಗೂಡಬಳಸುದದರಿಂದಧರ್ಮದ
ಧ್ಯತಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸಲಿವಳನಿಂದುಮಾರುವದುಮತವಲ್ಲೆಂದವಂತಿಳಿದನು॥ ॥೨೦॥

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯನರಿದು ಕೃಷ್ಣದರುಶನಕೈದ
ದೀತರಳೆಗಿಂದು ಕೃತುದಾನಮಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ
ಪಾತಕಂ ತನಗಲ್ಲಮೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಬಳಿಕಾ ಸುಧನ್ವಂ ಮನದೊಳು॥
ಪ್ರೀತಿಯಂ ತೋರದು ಕಾಂತೆಯ ಸಮಾದರಮಿಸದೆ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದುಸುರುತ್ತನರಸ ಚುಂಬನವಲ್ಲೆ
ವಾತುಗಳರವನೇಮಗಲೆತಾಡನಪ್ರಾದಿ ಬಂಧನವನ್ನೊಳುನದೊಳು॥ (ಬಗೆಯೊಳಿದೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ)೨೧॥
ಕಾಣ್ಕೆಸಲ್ಲಿಯದವಯವಪ್ರತೀಕದಂ ಮರದು
ಶಾಣ್ಕೆಗಳ ಬಂಧಂಗಳಾಲ್ಪಿಸಿ ನೊಗಯಿಸುವ
ಗಾಣ್ಯಾಸ್ಯನಿಂಬರಂಗಳನಿಸಗಮೋನಿವಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸ ಸುಗುರುತ್ತಗಳನು॥
ಮಾಣ್ಕ್ರಾಸೆ ನಲ್ಲೆಗಾಳಿಸಲಲ್ಲಿ ಕೈದೊಲವ
ಶಾಣ್ಕೆಗೆಕಾಳಿಸಿದಳವಭೋದನೆಸಾಮೆಲೆ
ಮೇಣ್ಕಾನಿವಗೆ ಮದನಕಲೆಗಳಂ ತೋರಿಸಿದ ನವವನಿತೆಯ ಸಮರತಿಯೊಳು॥ ॥೨೨॥
ವೈದವಿದಸೊಬಗಿನ ಶೃಂಗಾರದಾತುರದವೀ
ರದಲಿಲ್ಲಿ ವಾತಿನ ಸರಿಯಾದನಗೆಮೊಗದಮಾ
ಸ್ಪದನಕ್ಷತ್ರದರೆಪ್ರಸಾತುರದ ತ್ರಯದ ಬೆಮರೊಗೆದಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿತ್ಸನಾ॥
ಮುದಿದಯೋಮಾಂಚನಾಧ್ವತದಸೊಗಸಿನಮೋಹ
ನದಕಾಂತವೆನಿಸಿವನವರಸದೋಳ್ಕೆಯದಸೂರ
ತದನವರನವನುರೆಸವಿದುನೋತ್ತಮೈಮರದರಂದನ್ಯೋನ್ಯಭಾವದಿಂದಾ॥ ॥೨೩॥
ಸುರುಸುಗಂಧಗಳೆಯಸೂತ್ರಬಂಧದೊಳೆಸೆವ
ತೋರಮೊಲೆಗಳ ಸುಂಕ್ತಸಂಸ್ಥಾಪನಂಗೈದು
ಚಾರುತರಗಳರವದಮಂತ್ರದಿಂ ಯೋಮಾಂಚನದ ಸುಕಾಂಡಂಗಳಿಂದಾ॥
ವೀರರತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಬೆಮರ್ವನಿಯ
ವಾರಿಸೇಚನದಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದಂತೆ
ರಾರಾಜಿಸಿದರೊಂಮೆ ಮೇಲ್ಪಾಸಿನೊಳ್ಕೈವಮಾಳಿ ಮಂಚದವರಾಸನದೊಳು॥ ॥೨೪॥
ಪ್ರೇಕಟಿಸಿದ ಕಟಿತಟ್ಟವಕ್ಷಬೆಂಡಾದಮೈ
ಸುಕಲೆಗಳನಾಂತಮೊಲೆಕದರ್ಲೆವನಂ
ಪಿಕಸಿತಬೆಮರ್ಸೆಳೆದೊಳದ್ದಯೋಮಾಂಚಮಸವಳದೃಶ್ಯಮಸುಖಾ॥
ಮಕರಪತ್ರದಕದಮ ಮಾಣ್ಕರವದೊಳಾದ
ಅಸುಳಿತವಿಲಾಸನವರಸೂತ್ರಿ ಮರ್ದನಾ
ಬಿಕಮಳಿದ ತಿಲಕಂ ಶರದಸುರುಳ್ಗಳ್ವಾದಧರಮೊಪ್ಪಿತಾಕಾಂತೆಗೆ॥ ॥೨೫॥
ಮನ್ಮಾದಿಕೃಷ್ಟಿಗಳನು ಮತಮಿದೆಂದರದಾಸು
ಧನ್ವಂ ಕೃತುಸ್ನಾತೆಯಂ ಮಾರದೊಡಗೂಡಿ
ತನ್ನಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುದು ಸಮರಕನುವಾಗುತಿರಲಿತ್ತ ಸುರುಸುಲದನೃಪರಾ॥

ಅನ್ವಯಕೆ ತೊಡವಾದ ನರನ ಸಹಾಯಮಂ ಕೇಳ್ದು
ಪನ್ನೆಗ್ಗಾದೊಳ್ ಪಾವನೆನದೆ ವುತತಿಬಲಸ
ಮನ್ನಿತಕುಮಾರನಂ ಸೇನೆಯೊಗ್ಗಾದೆನೆರಳ್ದು ಮಾಳ್ಕೆಯ್ತಮ॥ ॥೨೬॥
ಕೊರೆಯೊಳ್ ಭಾಸಚಿವರಂ ನೋಡುತವರೊಳ್ ಸುಮತಿ
ಗರಭಂ ನಿರೂಬಲವಂತದು ಗಡಿಗಗಾದ
ಚರನಕ್ಕಿದುಡವ ಬಳ್ಕೆಳ್ದನನುತಿಪ ಸುಧನ್ವನಂ ತುದುಕಿಬಡಿದು॥
ಕರಯುಗಳಮಂ ನೇಣ್ಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ತಂದರತಿ
ಭರದಿಂದರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಸಾರಜನ
ಸಾಲಜನಂ ಬೆರಗಾಗೆ ನಡ್ಡತನಂ ಕಾಂಡುಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಿಷ್ಠುರದೊಳ್॥ ॥೨೭॥
ಕಟ್ಟುಸಹಿತಾ ಸುಧನ್ವಂ ತಾತನಡಿಗೆ ಮೊದ
ಮಟ್ಟಡೆಕೆರಳ್ದ ಅಪ್ಪ ಮೂದಾತ್ಮನೇನೆಂದ
ಕಟ್ಟಳೆಯನರಿದು ಕೃಷ್ಣನ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮರೆದು ರಾಗದು ತನ್ನ ಸಾವನೆ ತೊಡರ್ದು॥
ಪಟ್ಟಗಾದೊಳ್ ನೆತಳುವಡೆಯೆಂದು ಕುವರನಂ
ಧಟ್ಟಿಬ ಮಾಳ್ಪ ಧ್ವಜಂ ಕೇಳ್ಗಾದಡಿಗಟ್ಟ
ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದಂಜುಮೊಯ್ಯನೆ ಅಜ್ಜೆ ವೆರಸಿ ಬಿಂನೈಸಿದನವಂ ಬತಂದೆ॥ ॥೨೮॥
ಸತಿಸಂತತಿಗೆ ಬಯಸಿ ದಿನಗಳಿದುದಿಂ ನಿಲ್ಲ
ಕೃತುಸಮಯಮೆಂದೆನಗೆ ಪೇಳ್ದಾದಲ್ಲಿದೆನೆನೆ
ಕೃತಕಮಿದುಸೂಕ್ತವಂ ಕೃಷ್ಣದರುಶನದಾಲ ಮೊದಗರಲಿತ್ತಲು॥
ಇತರಧರ್ಮದಮೇಳ್ಗೆಗದವ ತನಗೇಕರೆಸುರೋ
ಹಿತಶಂಖಲಿಖಿತರಂ ಬೆಸಗೊಂಬೆವಿದಕೆನಿ
ಷ್ಕೃತಿಯನೆನಲರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳವರ ಮೊರೆಗೆ ಚರರೈತಂದದಂ ಪೇಳ್ದರು॥ ॥೨೯॥
ಆ ಚರರ ನುಡಿಗೇಳ್ದು ಶಂಖಲಿಖಿತರ್ ಬಂದು
ವಾಚಿಸಿದರೆಲೆ ಹಂಸಕೇತು ನೀನೇನನಾ
ಲೋಚಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ತನಯನ ಮೇಲೆ ಗಾತೆಯುಪ್ಪಾಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದೆಯದೊಡೆ॥
ಯಾಚಂದ ಸಾಮರದೊಳ್ ಸುದಿಲ್ಲನಾವುಸ
ತ್ಯಾಚರಣೆಗಾಗಿಯೊಗ್ಗಂ ಗದಪರಿಶ್ಚಂದ್ರ
ಭೂಚಕ್ರಪಾಲಾಗ್ರಜರ ಮೊಗನೋಡಿದರೆ ಪೇಳ್ವೆಂದು ನುಡಿದರವರು॥ ॥೩೦॥
ಬಳಿಕರಸನಾ ಸುಮತಿಯಂ ಕರೆದು ಪೇಳ್ದನೀ
ಖಳನಂ ಕಟಾಹಮಂ ತಪ್ತತೈಲದೊ
ಳ್ಗುಳಿಗಳಿಸಿ ನಲವನೊದೆಯನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರದಾತನನೈಗಳಂಕಲ್ಕಿಸು॥
ಥಳಥಳಿಸಿ ಕುದಿವೆಣ್ಣೆಗೊಪ್ಪಂಗಿಕಾಯ್ದುಲ್ಲಿ
ಗೆಳತಾಂಬಿ ಮೊತ್ತವೊಳುರಿಕೇಗಾರ್ದಗಳ
ನಳವಳಿಸಿ ಕಳ್ ಸುಚಿಪ ಸುಧನ್ವಗೆ ಮರುಗುತ ಸಚಿವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥

ತಾತನಿನಗೀಬಾಗಬಿಡುವೆ ಲಾಸ್ಯೆಳಿ
ಖ್ಯಾತನಶಿಶುಮಾನಿಹಾರನೀವಳಂಸೋಂದರಂ
ಮಾತಾಪಿತೃಪ್ರಿಯಂಗಳಿಂ ವಿಧಂಗಳಿಂ ಮಲಂಸುಖಗಳಲನಷ್ಟನಸುಖಿ ॥
ನೀತಿವಿದನಾಚಾರಸಂಪನ್ನಸತ್ತಮಂ
ಧಾತನೆಂಬಿ ಸುಗುಣಮುಕ್ತಸುವರಂ ನಿಂನ
ನೀತನ್ನಪುತ್ರಿಯಮೋಕ್ಷೆಂತಕೊಟ್ಟಿವಿ ಭೀಸುವೆನೆಂದೊಡುವನಿಂತೆಂದನು ॥ ॥೨೧॥
ಕುಂಜಟೆ ದಿಲೆಸುಮತಿನೀ ನೀಗಲಿದಕೆಮನ
ಮಂಜರಿವಿಧುವನಲ್ಲನಿಂನೆಗಂಧಮಂ
ಮಂಜುವಿಧುನದಿಯವಿಲ್ಲಹಾವಮೊಗಹಾತಕೊಟ್ಟ್ಯುತ್ತುದಿಮದಿಪೊದಲಿದು ॥
ಚಂಚಮಮೊಗಳ್ವುಡೊಂಬೊಂದುಕ್ಷಯಮಿಹದೊ
ದಂಚನಾರ್ದನನಂದಗಾಗಗುವೆನಬಾಕಿಂ
ವಂಚನೆಗನಾಕ್ಷೆಯಿಂದಪ್ಪುದಿಪಾಯ್ತುಸೆನಲವಂತೆಗಡಿತ್ತುಬಿಸುಡಿದನು ॥ ॥೨೨॥
ಕ್ಷೊ ಯೆಂದುಬ್ಬಾಗಪಾವಾರಮದಿಗಮಿಗೆಹಾ
ಹಾಯೆಂದುಮರುಗಿದುದನೀ ನಿಂತಳಿವಳಿ
ತಾಯೆಂದುಮೊರಬ್ಧುಮೊಡೆತನಕೆಬೆ ಸುತ್ತುಸುತ್ತುಯೆಂದುಪ್ಪೆಗೆದವಡು ॥
ಪಾಯಕಿಂತಕಟ ನುಡುಮಾರನಂಕಾರದನಿ
ರಾಯನರವಂನೆರೆಸುದಳಿರಂಚುಲಿಭತರಿಂ
ಬಿಯಮೊ ಪಮರ್ಕಿಕೆಜನಿಸಿದರೊಹ್ಯಾಸುರರೊಳ್ಗೆಂದುಮೊರೆಯಿದುತಿದುಸಿಯೊ ॥೨೩॥
ಹಂದೆಪ್ರಷ್ಠಾದನಲಪಾಲಿಸಿದಿಗದಶೃವಧ
ನಂದನೆಯಮಾನಮಂಕಾಯ್ದಿಗದ್ಯುತ್ತಿಗೆ
ಬಂಧುರನಾವಗಂಧರಸಾರವಿಗದದಿವನಿಂನಂದಿಸಗೆಂದದಿ ॥
ಯಿಂದುಮೊರೆಯೊಗುವದಾರಂಗಾಗ್ವಿನೆಕೊಟಸಿ
ವಿಂದನಿ ನಲ್ಲದಿವಿಚಾರಸುವರಲ್ಲನೊಲ
ಕೆಂದವಂಬಿತ್ತುಮೊರ್ಕಷ್ಟನಂಧ್ಯಾನಿಸುತನಿರ್ಹ್ಯಯೆದೊರುತರ್ದನು ॥ ॥೨೪॥
ಜಯಜಯಜನಾರ್ದನಮುಕುಂದಮುರಮರ್ದನವಿ
ಜಯಮಿತ್ರನೊ ವಿಂದಪಕ್ಷಿವಾಹನಕಮಲ
ನಯನನಿ ಶಾಂಬರಘನಶ್ಯಾಮದಾರಕ್ಷಕ್ಷವೈಕುಂಠನಾರಾಯಣಾ ॥
ಶಯರದಾತರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನತಜನಾ
ಶ್ರಯಧೀನುಕ್ತವತ್ಸಲಕೃಪಾಕರಮಹಾ
ಶಯನಿವಾರಣನ್ನನಿಂಪಾತ್ರಾಹಿಯೆನುತರ್ದನಾಸುಧನ್ವಂಮರೆಯಿದನು ॥ ॥೨೫॥
ಶರಣಾಗತಾರಕ್ಷಣವಂನೊ ಧರಿಸಿದಿಹೊ
ಉರಗಾಂಬರಧರಾಯ್ದುಧಗೃಧಗನಿಸುವಿಡುತ್ತ
ಮೊರೆವಕರುಣಾಪುತ್ರಲಂಪ್ಯಗೆಸೊಗಯಿಸುವಬಾವಂನದಂಪಾಣಿ ॥

ಹೊರಗಣಾತನರು ಮನದೊಳಗಣಂಗದ ಸೊಂದು
ಕಾರಳ ಮಲಿನಿಯದಂಡಿ ಬಾಧಮುಮು ಡಿದಮಾಗ
ಳರಿಬಂದವರ ಭ್ರುಮನು ಧನ್ವನಮುನ್ನಿಂ ಮಿತ್ರದಯದಕಮಲದಂತೆ॥ ॥೩೭॥
ಕಂದುಬರಗಾದುದೆಲ್ಲಜನಂಸ್ತುತಿಸಿದ
ರ್ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನಂ ಬಳಿಕಲಿತ್ತಿತಂತ್ತಾತಿ
ಗೊಂಡಿವಂ ಬಲ್ಲನಗ್ನಿಪ್ರಂತ್ರಮಂನಾರಿಕೆ ಭಂಗಭಂತರದಿನೆ॥
ಕೊಂದು ಬಂದವೈನಿ ಗರ್ಭಂ ಸುರಿಯಲುರಿನಪ್ಪೆನೊ
ಮಂದಲವನಪ್ಪಿ ನಿಸೆಹಾದಿದ ಮಮಮೊ ಹಿತರ
ಗಂಧವ್ಯಕ್ಷಗಂಗಭಂಸಿದಿದೊಪ್ಪಿಭಾರಲುಂವಾಸು ತವರ್ನಾಸುವರನು॥ ॥೩೮॥
ನಿಶ್ಚಲಪ್ಪಿದಯನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುನಾ ಮಂಗಳಮ
ನಕ್ಕರಾಶಿ ಯಂದವಂ ಸುಖಮೊಳಿರುತರಿಕಂದು
ಬಕ್ಕಿ ಚಿಪ್ಪಿನೆ ಕಡಿಂ ದಾರಿ ನೊಂದುಮಾಣಿಕರಾಮ್ರ ಭಾಮಂಮಾಡಿದಾ॥
ದುಶ್ಶಿತಕಾವುದಂ ನಿಶ್ಚಿತಗಳಿಲ್ಲೆಂಬ
ನಿಶ್ಚಯದೊಳಾಗಮಂಗಾಂತವೆತನಿಗೆಡಿ
ಯಕ್ಷಿತ್ತಮೆಂದಾಕದಾಹಾದೊಪ್ಪುದಿವೆಂಗಾಶಿಯೊ ಭೃತ್ಯನಾಲಿಖಿತನು॥ ॥೩೯॥
ಅಸ್ತಪ್ರಪ್ರೈಲದರ ದಾಹಾದಿದಿ ವಿಖ್ಯಾತಂಗೆ
ಶಿ ತಗ್ರಸ್ತಗಮಾದುದಾ ಸುಧನ್ವನಸಂಗ
ಮೆ ಪರತಿರಯ ಮೊಹಾರಿಪ್ಪತ್ತರಂ ಸಾದಸಂಗೆತಾವ ಮೆದರ್ಮದಿಬಳಿಕಾ॥
ಅಸ್ತಗಪ್ಪುದಿವೆಂಗಾಶಿ ಯೊಪ್ಪುಸುಖ ಮೊಳಿರಿಹಂದ
ಕೈಮವಿನ್ನಿತನಾಗಿಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಬಂದು
ತ್ರಿ ಪಿಯಂದವರಿ ವರ್ಗಂತಿಗೆ ದುಷ್ಟ್ಯಸಿದಂಸುತಮೊಹಿ ಮಾತರನು॥ ॥೪೦॥
ವಂದಿ ಕರಮಿಂದು ದಿವ್ಯಾಂಬರವನಿತ್ತುಬಾ
ವಂನದಿಗುರಂಗೆಲ್ಲ ಕಮಲಗರ್ಭಂ ಸೂಡಿ
ಸಂಸುತನು ಯಕ್ಷರ್ದಿಮವನನುಕರಿ ಕಿರತ್ತುರಿತಿಲಕವಿಟ್ಟುಮ್ಮಾಸಿಗೆ॥
ರಂನದೊದವುಗಳನು ಕರಿನಿ ವಿಭೈಯಗೊಂದು
ತಂನನುಳಿಹಾದದಿ ವಮುರದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತಿಯ
ನಿಂನು ಕಂದುವ ಸಿನೆಂಬ ಹಾರುಷದಿಂ ಕೈಯೆ ರಮೆರದಂ ಸುಧನ್ವನಂದು॥ ॥೪೧॥
ಜೈಮಿನಿಭಾರತ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೧೨೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೨೩. ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅವನಿಮತಸೈನ್ಯಸಂತಾಪದಿಂದರ್ಜುನನ
ಬವಳಿಯಮಂ ಮಾಧವಂ ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ
ತವನಸುತನಂದನ ಸುಧನ್ವಗೆ ಕಾಳಗಂ ಮಾಪ್ಪುದಾದುದಂ ಬಳಿಕ ಮೊಳಗಾ॥

ಪದ್ಯಂ.

ಯಿಂತು ಮೇಳಾಪಕಥೆಯನಾಲಿಸಲ್ ಪಾರ್ಥತನುಜ
ರಂ ಜನಮೇಜಯನೃಪನ್ ಕೇಳ್ದಪಾದುರ
ಯಂ ನಾರಸಿಂಹಜನ ದಂಜಯಸುತನೆಸಗಿದ ವೃತ್ತಾಂತ ಮುಂದೇನೆ॥
ತಂ ನಾವ ನುಡಿ ಜಗದು ಕಾಂಡನು ಡೊರೆವೆನೆಂದು
ನಂ ನಿಯುಂದಾ ತೈಲದೊಳ್ಪೊಗಲವರ್ಗಳಂ
ಮಂನಿಸಿ ಸ್ವಪಂತೆಗೆ ಪಲಾಯಮಾನೋಪಿತನವನಿಪತಿಗೆ ಬಳಿಕಂ ತಂದನು॥ ॥೧॥
ಪ್ರಮಾನಾಥಕೇಳ್ ಭಿನ್ನ ಸುತನದಿನೆಯಿಂದನಂ
ಮಾನಲಂಪ್ರಜೆನಾಡು ಬೀದಿಯಾರು ಪರಿವಾರ
ಮಾನಿಸುವರಿಗಳ್ದ್ವಪಮಾವಕ್ಷಿ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆರು ಸುತ್ತಲಾಗೆ ತೆಗಳ್ದೆಲ್ಲ॥
ಯಾನಿರುದ್ಧಕೆ ಧನ್ಯಾದರೆಂತ್ತೆ ಕುಡಿಸಂ
ಪ್ರಸಾನುರಕ್ತೆಗೆ ದೇವಯರ ಸಾಗಿಯವರೊಳು
ಜ್ಞಾನಿದ್ವಿಜಾಧಮಂ ತಾನಾಡೆ ನಿರ್ದ್ಧರ ಕಾಸೆಂದು ವಿಪ್ರಾತಂ ನುಡಿದನು॥ ॥೨॥
ಬಳಿಕಾತನಂ ಸುಮನಾರಿ ಸುಡಿದಂ ಶಂಖ
ನಿಲೆಮಹಾಪಾಲಪಾರತಗಾರ್ಗೆ ದಿವರ್ಗಳ್
ತ್ವಳದು ಬೆಳದಿಂಗಳ್ತೆ ಬೆಮರುಂತೆ ಬೇಸಿಗೆಯೊಳವನನಿಜಮಂ ಕಾಣದೆ॥
ಬಳಿಸಿದೆವು ಮೂವತೆಯನರಮರುಳರಾದೆವಿಂ
ನುಳಿದಮಾತುಗಳೇನೆನಾ ಕೇಸು ಧನ್ವನಂ
ಕಳುಹು ಕಾಳಗಕೆನಲ್ಪುತ್ತಮನವನಂ ತೆಗೆದು ಬಗಿಯಪ್ಪಿದಂ ಮುದದೊಳು॥ ॥೩॥
ತಂದೆಯ ಚರಣಕೆರಗಿ ಶಂಖಲಿಖಿತರ ಪದಕೆ
ವಂದಿಸಿ ಪರಕೆಗೊಂಡು ಸಾರಥಿಯನಾದರಿಸಿ
ಮೊಂದೇರ ನಗುವದಿಸಿ ತುರಗಂಗಳಂ ಪೂಡಿಸಿಂ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ॥
ಗಾಂಡಿವದುಲ್ಲಗಳ ನವ ಮಾಲೆಗಳ್ತ್ರಿ
ಕ್ಷಂಡನವಿರಾಜ ಪ್ರಾವಳಿಗಳಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಬಂದವದರ್ಜಯರವದೊಳ್ ಸುಧನ್ವಂ ತೆರಳ್ದುತ್ತಸು ಸುಮಧನ್ವನು॥ ॥೪॥
ಕೇಳು ಗ್ರಾಮರಿಯೆ ಧರಣಿ ಪಾತ್ರಿಯೆ ತಂನಮಗ
ನೆಲ್ಲಿಯಂ ಕಂಡು ಬಿದ್ದಂ ಮರುಳ್ಬುದ್ಧಿಜಂ
ಸುಪ್ತಿದವಾಗಲಂ ಬಟ್ಟತೈನಿಲ್ಲನಕೆ ಪಾಳಾದವಾದ್ಯಂಗಳು॥
ತಾಳ್ದುಬ್ಬು ತಾದರ್ಗಿಸುಂ ಮಾನದಿಂ ಪಟುತ್ವಟ
ರ್ಪ್ಪುಗ್ರಾಂದು ಮದವು ತಿದರ್ಗಿರವಾರ್ದ್ಧಿಯೊಳ್ ಜನದೊ
ಳಾಳ್ಜ ತುರಂಗರಥ ವಿಭ್ರಮಿಸಿ ನಡೆದುದು ತನ್ನಪದಿಂ ನರನ ಮೇಲೆ॥ ॥೫॥
ಬೆರಬೆರಸು ತಾತ್ತ್ರಿದಿದು ಮುಂದೆನ್ನರ ದಂಡನಡೆ
ವರನರನು ಗಳ್ಕಂತ ಮಾಲೆಗಳ ತೋರಮು
ತ್ತರನೊರನು ಮಿಗೆ ಪರದ ವರನಾನು ದಂಬುಲದ ಬೆಂನೆಲದಮೇಲ್ಪ್ರಾಕ್ಕಿ॥

ಮೊರೆದಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಗಗನಮಂಡಲದೊಳಂ
ಸುರಿಸಿದುದುಮಳೆಯಂತೆರಂಜಿಸಿತುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಪರಮಳದಲರ್ಗೆದುವಗರುಚಂದನಯಕ್ಷಕರ್ದಮದಮೊಗಪಾಸದಾ॥ ॥೬॥
ಪಡೆಯೊಳಗಮ್ಯಾನ್ಯಸಂಘರ್ಷಣೆಯೊಳೆಸುವಮೊಂ
ದೊದವುಗಳರೇಣುಗಳಿಮೃಗಳಂಸೋಂಕೆ
ಪುದಿವಡೆದಸಂತಮಸಗಂಧಲೇಪನದಬಹುವರ್ಣಗಳಿಪಡದಘಾತಿಗೆ॥
ಪೊದವಿಯಿಂದರದೇಳ್ದರಾರಜಂಗಳಿತಳಿದು
ಸುಧಿಯಲಾದೆಂಬಲಂಮೇರುವಿನಬಂಗಾರಮಂ
ಪಿಡಿದದಿವಿಜಾಗಮಂಜನವನೆಚ್ಚರಪಂತೆಕೆಂಧೂಳಿಮುಸುಕಿತಾಗ॥ ॥೭॥
ಮೊಗದಶ್ರೈಯಿಂತಂಮೊದಲವೀರನಾಪೆಗ
ಳಗೆದುಚೆಲ್ಲಲ್ಪನಲ್ಲಿಸಿದಮದುಗಳಕೆಸರೊ
ಳಗೆದನ್ನಪಿಮಂಡಲದಸನಾತ್ರಿಕರ್ಣಿಕರ್ಣತರುಣಾತಪವೊಳಲದರ್॥
ಮಿಗೆಸುಳಿವಚಾಮರಂಗಳ್ರಾಜಹಂಸಾವ
ಳಿಗಳ್ಸಂಚಾರಮಂಕೆಳೆಗಾಂಡಸಿಸ್ಥಾವ
ರೆಗಳ್ಪಂತಿಗಳಂತೆಪಡೆಯೊಳ್ಪೆಸೆದವುತಳ್ಪಿದಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲ್ಗಳು॥ ॥೮॥
ಮುಂತೆಂಬಮಂದಿಸುದರೆಗೆಧರಾಮಂಡಲಂ
ಸಂತುಲಾದವಾಧ್ಯಧ್ವನಿಗೆದಿಶಾಮಂಡಲಂ
ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಸಿಂಧಸೀಗುರಿಪತಾಕೆಗೆನಭೋಮಂಡಲಂಮಿರದಾ॥
ಬಿಂಕದಿಂದಿರಿವಕಲಿತನಕೆರಣಮಂಡಲಂ
ಸಂತೋಷಮೆನೆಬಂದುಬಿಡದುಪಾರ್ಥನಿತುರಗ
ಮಂಕಟ್ಟಿಬಳಸಿಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮಾಗಿನಿಂದಾರ್ದುದಾಸೇನೆನಲಿದಾ॥ ॥೯॥
ಸುತ್ತಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮಂರಚಿಸಿನಡುವೆನಾರ
ಸ್ಯತ್ರಮತುರಂಗಮಂಕಟ್ಟಿಕಾಳಗಕೆಚ್ಚಿತಲು
ಹೊತ್ತಾಗನಿಂದುದರವೀರರಂಬರಹೋಳ್ಪೆನುತ್ತರಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥
ಯುತ್ತಪಾರ್ಥಂಗೆಚರರೈತಂದುನುಡಿದರೀ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಳಿಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನರಸಿ
ಮತ್ತೆಬಂದುದುಪಕ್ಷ್ಮಾಪನಿಂನುಪಾಯಮೇನೆಂದೊದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ನಿಂನಂಕಳುಹುವಂದುಹಾಯದಮೇಲಾಸ್ಯೆನೆ
ಗೆಂನವಳ್ಳಿದನಲಾಬಿತನಾತನಾಜ್ಞೆಯಂ
ಮಂನಿಸುವನಾಲಮಲ್ಲವೆತನಗೆನೀನಿದಸ್ತ್ರೀರೆಕಾಳಬಹುದೆಬರದೇ॥
ತಂನಸುತಬಲದಿಂದಬಿದಿಸಿತಂದಪೆನಸ್ತ
ಮಂನೋಡುನಾನೆನುತಪಾರ್ಥನಿಂಬಿಳ್ಕೊಂದು
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನತನಯನೈದಿದನಸಿತಮೋಹರಕೆಸೇನೆಸಹಿತಾ॥ ॥೧೧॥

ಅಟಕಟಿಸಿ ತಾಗಲಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮ
ಶರಣಸಾರಣನನಿರುದ್ಧಗದಮುಖ್ಯರಾದವರು
ಪ್ರಬಲರಪ್ಪ ಯಾದವರ ಚತುರ್ಬಲಂ ಜೋಡಿಸಿತು ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂದಾ॥
ಧಳಮಿಂದಪಾಂದಪಳಮೊದೆಯದಿರದೆಂಬನಿಂ
ಪಟಹದಿಂ ಡಿಮಡಿಮಧ್ವನಿಸ್ವನಂ
ಬಹುಮುರಜಧ್ವನಿಯುಮುಗ್ರಶಂಖಕಹಳೆಗಳ ಬಹಳರವಮಳ್ಳಿರಿಯದು॥ ॥೧೨॥
ಮೊಗದಮದಾಬಳವನನುಸಾಲ್ವನಸೇನೆಯೊಂ
ಮೊಗದೊಳ್ಗೆರೆಯುತದಶ್ವಗಳಕುಲದಂತೆರಗಾದವರ
ಮೊಗಮೊದಗಿ ತಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಯಂತೆಯಾ ಪಾಂಡವಾಶ್ವನಪ್ಪೃಪ್ಪಮೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥
ಯುಗದಂತ್ಯದಭ್ರದಂತೆದ್ದು ಧುರಕಾಗಿಬಿಸ
ಯುಗಕೆನ್ನಾಲ್ದ್ದುಬಲಪ್ಪಿನಂಬಳಿಕ
ಯುಗಳಮಂ ಮುಗಿದು ಶರಣಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ಬಂದ್ಬಿಬದರ್ಶನರ್ಸಾನು॥ ॥೧೩॥
ತಾತ ಚೈತ್ರ್ಯಸುಗ್ರೀವ್ಯಸುದಳಂಪೇಷಣಗೀತ
ಧೀತಕಿಪ್ಪರ್ಷ್ಟಾಮಂದಿಮದರೆಯಂನೋಡುಸಿದ
ಶ್ರೀತಗಳನೆಲ್ಲರಂ ತೆಗಸಿ ನಗೆ ನೀಲವಿಂದಿನಾ ಹಾವಂಪರ ಬಲವನು॥
ಘಾತಿಸಿ ತುರಂಗಮಂ ತಾರದೊಡೆ ಬಳಿಕರವಿ
ಜಾತನನು ಮಾರ್ಕನೆ ನೋಡು ಮಾಸೆನು ತಪ್ಪು
ಕೇತು ಪಾರ್ಥನ ಬೆಸಂಬಡೆದು ರಥವೇರಿದಂ ಮಿಗೆ ದರ್ಪಾಸ್ತ್ರಮದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ತಾರಕಾಸುರನ ಶಿಬಿರದೆಗೆಮ್ಮೈದೋರುವವನು
ಮಾರನಂತಾ ನಪ್ರತಿಮಾಗದೊಳ್ಸ್ನಪ್ಪವಮುಂ
ಗಾರಮಿಂಚಂ ಪಂಕ್ತಿಹಾಂದೇರಚತುರ್ಗಳವಶನಿಯಂ ತಂಕ ಘಾತಿ॥
ಹೋರದವಿಪ್ಪದುವದವಾಗ್ಗಿಯಂ ತಂನಿತ್ತಿ
ಬಾಲಂನೆಗಳ್ಚು ನಡುವಗಳರಯಿಯಂತನ
ವೀರಪ್ರತಾಪಮುಂ ತೇಜಸ್ಸು ಸಿಪ್ಪಕ್ಷಾತ್ರ ಸುಶ್ಪೈಸ್ಪಮಂಪೊತ್ತನು॥ ॥೧೫॥
ದೂರದೊಳ್ಕಂಡಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಬರವ
ನಾರವಂ ಪಾರ್ಥನಾದೊಡೆಸಬ್ಬೂಜಮಿಹುದು
ದಾರಪ್ಪೃಪ್ಪಾಂಕಿತದಕೆಮುದಂದದಸುಪ್ರಾಟನಾವನೊ ಪಾಂಡವರೊಳು॥
ವೀರನಹನೆನುತ ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದುಪೊ
ವಾರಮಂ ತೆಗಸಿ ಬಿಲ್ಲಿರುವ ನೋಡಾಸು ತಪ್ಪೈ
ಪಾರಸುತನನುನಗುತ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಪಾಸುತಿನಮುತಜನಂಬೆಸಗಾಂಡನು॥ ॥೧೬॥
ಯೆಲವೊ ನೀನಾರ್ ನಿನಗೆ ಹೆಸರದೇನಾವ್ ಕ್ಷತ್ರಿ
ಕುಲದವಂ ನಿನಗೆ ಪಿತನಾವಾತನೆಂಬುದಂ
ತಿಳುಪೆನಗೆ ಪಾಗವೀರಹಂಸಧ್ವಜನ್ವಪ್ಪನ ಕುಮಾರ ತಂನನು॥

ಇಳೆಯೊಳ್ ಸ್ವಸ್ಥನೆಂಬ ಮರ್ಧಖಂಡಮುನಿ
ವಿಶಿಖವಿಂದಾಯ್ತೆಂಮ ವಂಶಮೆನೆ ಕರ್ಣಜಂ
ಬಳಿಕವನ ಸತಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂ ದಮಂ ತಿರುಗಿ ಸುತರಿಂ ತಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಸಾಧಮಾಗದೆ ಬಿರಸಾಮಳಂ ಪ್ರಣಾಳನದೆ
ರಾಧಿಜದವಂಶ ಪವಿತ್ರಮಂ ನ್ಯಾರುಷ್ಟದ
ಮೋದಿ ಯಂದಾಯ ಬಾರದೆ ಸಮರ ಸಾಧನ ಮಿದ ಯೊಳ್ ಸುದೆನಿನಗಾದುದೆ॥
ಮಾಧವಂ ಕೃಷ್ಣ ಪನೆಸುಲವೆಂಮ ದೆಂಬರಾ
ರಾಧನಾ ಗಪಾದವಮಗ್ರಿಯ ತನೆಯನಾಸ್ಥವ
ಪ್ರಧಾನ ಸನ್ನಸುತಂ ಪೆಸರೆನಿಸೆ ವೃಷ್ಣಕೇತುವೆಂದಾದವಲಂ ತಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಕರ್ಣಸುತನಾದುದೊಳ್ ಕುವಿರನಸುದು ನಿ
ವಿನ್ಯದಸಬಲ್ಲರ ಗಾರಂಗ ಮಂ ಮಾಧವಾ ವ
ವರ್ಣಿರದ ಮಾತುಗಳ್ ನಾಯಿವೆ ಸುತೆ ಜ್ಞಾ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಸಲಸಕೆ॥
ಸ್ವರ್ಣಮಂ ಪ್ರದಳ್ಗಾಗೆ ಗೃದಿದವು ಮಂಚಿತನೊ
ಗರ್ವ ಪ್ರಾಣಮಂಡಲವ ಸಂದಿತೆಯ ಬಾಣ್ಣಾಂ
ದುರ್ಗಿಸ್ತ್ರಾ ಮಾಗಲಿದೆಯೊಳ್ ವನಲ್ಲಮಂ ತರದವಂ ಕಾಳ್ಗರದನು॥ ॥೧೯॥
ಬರುವಿದುಳ್ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮಂಚಿತನೆಣಾಳ್ ಬಾನಂದ
ಬಿರುವ ಸ್ವೈನ್ಯೋತ್ರೆಂದಾಕರ್ಣಜಂ ಕಾಗೆಗಳಂ
ಕರವುತರೆ ನದು ವೆಪ್ಪಂ ದಿ ಜಿದಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಸರಳ್ಗ ನಿದೆಯೊಳ್॥
ತರದಂ ವೃಷ್ಣ ಖ್ಯಂಬಳಿಕವನ ಸೊಲ್ಗಳಂ
ಬಿರೈದನಾ ಮರಾಳ್ ಧ್ರುಜನ ಸುತನಿಂತು
ತೆರಪುಗುದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಗೋಪರ್ಣ ಸಮ್ಮೀ ಮುಳಿದು ಚರದೆಚ್ಚಾಡಿದ ಪುರದೊಳು॥ ॥೨೦॥
ಸ್ವಾಗಿ ಗೆ ಸುಧನ್ವತಾ ನರೆನ್ನಿಂ ಸುಧನ್ವನೆ
ಮಾಗಿ ಸುವೆ ನಿ ಪೆಸರ ವಿಸ್ತಾರದೊಳ್ ಯದಬೊಬ
ನಾಗರಿಯಲಗ ನಸರ ಸ್ವಳ್ನೆ ಚಕ್ರ ಕಸಲ ಬೊ ಮೊಳ್ ಸ್ವಗನವನ ಮೈಯ್ಯೊಳು॥
ಕಾಗಿ ಚೆನೆರಸ್ಥಲಪೊ ಮೊದನಿಗೆ ರಿಪು ಪಲ
ಬಾಗ ವೃಷ್ಣಕೇತು ತಾ ನರಲಾಗ ವೃಷ್ಣಕೇತು
ಮೇಗುಂಟಿತೆಳ್ ಗಿ ಸುತ ಪಾರ್ಥ ಗೆ ಗರದ ವಸನ ತನುವನು ಚ್ಛಾಗಿ ಸುವಂತೆ॥ ॥೨೧॥
ತಿರುಗಿ ಭಗಳೆ ಕಾಳ್ ಪಾರ್ಥ ಮಾದಿಗೆಯ ಕಾಳ್ಗಳು
ತೆಗತೆಗದು ಕರ್ಣಿತನಯಂ ಸುಧನ್ವರ ರಥದ
ಬಗೆಬಗೆಯೊಳ್ ಮರ್ದಿಸುವ ಪತ್ರ ತಾ ಮರ ಬಂಧಸಿ ಸುರಿವ ತಾಕೆ ಗಳನು॥
ಮೊಗಮೊಗ ಸಿ ಮುಂಬರಿವ ಸುರರೆನಾಲ ರಥಗಳಂ
ಯುಗಯುಗಳ ಸ್ಕಂದ ಮಂ ತಂ ನ ಕ್ಷಾನಿಯಂ ನದುವೆ
ತಗತಗವ ಕಾಳ್ಗಳಂ ತರದವನ ಬಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಠುರ ಕ್ರೈದು ಬೊಬ್ಬಿರದನು॥ ॥೨೨॥

ತಂದರಾಗಳೆ ಸುಧನ್ವಂಗೆ ಮಣಿಮಯದ ಮ
ತ್ತೊಂದು ರಥಮಂ ಬಳಿಕ ಬಿಲ್ಲಿದಿರು ಜ್ಯೆಗಳಿದು
ನಿಂದು ನಿಡುಗಣೆಗಳಂ ತೆಗದೆತ್ತು ಕರ್ಣಜನ ಸೈಮೆ ನಿಂ ಮಿಗಲಾಗಲು॥
ಸ್ಯಂದನ ತುರಂಗ ಸಾರಥಿಗಳಂ ಕವಚಮಂ
ಸಿಂಧ ಸಿಗುರಿ ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಪತಾಕೆಗಳ
ನಂದು ಕತ್ತರಿಸಿ ವೃಷಕೇತುವ ನಸರದಶೋದಂಡಮಂ ಪ್ರಿಂದಿಸಿದನು॥ ೨೩॥
ವಿರಥನಾದೊಡೆ ಕರ್ಣಸೂನು ಸೈಗೆಡದೆ ಸಂ
ಗರದೊಳೊಸಿ ಮುದ್ಗರ ಮುಸುಂಡಿ ತೋಮರ ಭಿಣ್ಡ
ಪರಶು ಗದೆ ಚಕ್ರದೊಂದಾಗಿ ಸುಂತ ಶೂಲ ಪಟ್ಟಿಸ ಬಿಂದಿವಾಳ ಶಕ್ತಿ॥
ಸುರಗಿ ಮೊದಲಾಗದಸ್ತ್ರಿಯುಗಳ ವಿದಿಯೊ
ಳುರವಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುಂ ಸುಧನ್ವನಂ ಮತ್ತವನ
ಶೌರಿಯಪರಾವಾರಮಂ ನಾನಾಪ್ರಹರಣದಿಂ ದೈತ್ಯ ಪಾತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ೨೪॥
ಅತ್ತಲಿಂತಿರಲಿತ್ತಲವನ ಸಾರಥಿ ಬೇಗ
ಮತ್ತೊಂದು ರಥಮಂ ತರಲ್ಕದನಡರ್ದು ಮಸೆ
ಗೆತ್ತ ಮಾರ್ಗಣೆಗಳಂ ಕರ್ಣಜಂ ತೆಗದೆಚ್ಚದಾ ಸುಧನ್ವನ ಮೈಯೊಳು॥
ತೆತ್ತಿಸಿದವಂ ಬಾದಳಾಳಿದಿದವನಿಪರರಸ
ಮೊತ್ತರಿಸಿ ಮೈಯ್ಯುಷ್ನವಂದದಿ ಬಿಸಿವಬಿಸಿ
ನೆತ್ತರಿನ ದರೆಕೆ ರಳ್ಳುತ್ತದಾ ಶೋಭಿಪಂ ತರುವುತ್ತಲವನೆಚ್ಚನು॥ ೨೫॥
ನಪ್ತತಸುಪ್ರಸಿ ನೆಲಕೆ ವಾಯ್ಗದ ಬಲಕೆ ಮಾರದು
ರಕ್ತಸದಿಂದಾದುರ್ದಿಸೋರ್ದರಂ ಮಾದೊರ್ದದಗ
ವಿಪ್ರವರದಿಂದಭಾಷ್ಪಶ್ರುತಿಗಳಿಂ ಸಮವಕ್ಷಮಸೋಲುಗೆಲವುಗಳಿಲ್ಲದೆ॥
ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಗಾರಂಗದೊಳ್ಪುತ್ರಕಟನರ್ತನವ
ನಪ್ತಿಕೆ ನೈಸುವಂತೆಲಾಷವದ್ಭುತಮುತ್ಪಾಗಭೊ
ಭುಪ್ತಯವಿರಪ್ರಿತೆಯೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಕರ್ಣನಂದನ ಸುಧನ್ವರಂದು॥ ೨೬॥
ಪೊತ್ತುವರೆಸವರೆಚ್ಚ ಕಣೆಗಳಗಣಕಣೆಗಳಿಂ
ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಸುದುವರ್ಬಿಸಿಕಾದಲಾಳಿದಿದಂಬ
ಕತ್ತ ಮೆತ್ತುವರಪ್ತಗ್ರಾಯಂ ವಾರಿಯುಂ ತೋಳ್ಪೊದನೆಕವಳ ಗಾಂಡು॥
ಮತ್ತೆತ್ತೈಗೆದದಾರ್ದು ಬಾಚ್ಚುದುವರ್ತೆರದೊ
ಳಿತ್ತಂದದಗ್ನಿಕೆಸಮಮಾನೆಪ್ತಿ ತಿಯೊಳಿಂ
ಪ್ರತ್ತುನಾಣಚದಿಂದಾ ಸುಧನ್ವಂ ಕರ್ಣತನಯನಂ ಪಾತಿಸಿದನು॥ ೨೭॥
ರಾಯಕೇಳಾಗಸೂರಾಯಪಾಯದೊಳುತ್ತು
ತೋಯದಿಂದವಯವಂ ತೋಯಲುಭವಳಯರಾ
ಧೆಯಜಂ ಬಹುಳುಬಾಧೆಯನಾಗಲ್ಪವನಸಾರಥಿ ರಥವ ತಿರುಗಿಸೆ॥

ಜೇಯನೇರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಜೇಯಹಾರಿಸುಮನಸಹ
ನಾಯತಿಕೆಯಿಂದ ವಿಜಸಾಯಕವನನಿವುತಡ (ತಿರುಹು)
ಹಾಯಿದಂ ಶರಜಿಹ್ವಾಗ್ರಮಾಯಿಗಳನೆಸುತ ಕಡುಗಲಿ ಸುಧನ್ವನಸುರಸತಿ॥ ೨೮
ಲಂದನಚ್ಯುತನಸುತನೆಂಬುವಂತಕ್ಕೆಯದ
ಹುರುಬಿಂದ ನುಡಿದವನ್ಯ ನಿಲ್ಲಿ ನಿನಗಬಲೆಯರ (ನವನಲ್ಲಿ)
ಮರೆಯಿಲ್ಲ ನಿಂನೆಸುಗೆಗಳುಸುವವಾಗನುತ ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಕಾಗೆಗಳ॥
ಬಿರುವಳೆಗರೆಯಲೆಡೆಯೊಳು ರಿಪೆಲವು ಸಂಗರದೊ
ಳುರುವಿಜಯವಧುತಂನನ್ನ ಸುಜಿದು ಒಗ್ಗಿನುತಕಂ
ಗರಿಯಬಾಣಂಗಳಿಂ ಮುಸುಕಿದಂ ಕೃಷ್ಣನವರಥದೊಳ್ಪೈನೆಯೊಳು॥ ೨೯
ಲಸಮನಾಯಕನೆಂದು ಬಂಗಾಳವರ್ಣನನಿಂ
ದಸಮನಾಯಕನಾಸೊನ್ನೆನೊನೊಡೆನುತ
ಕೋಪಮನೆಯ ವಿಶಿಖಂಗಳ್ಸುರದಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಕಾಗೆಗಳಂ ತುಂಡಿಸಿ॥
ವಸುಮತಿಗೆ ವೀರನೊನಸಮನಾಯಕನಾದೊ
ಡುಸುರೆನೆಗೆಯಸಮನಾಯಕರ ತ್ರಿಲೋಕದೊ
ಳ್ಪುಸಿಯಬೇಡೆನುತ ಕಾರಂಬುಗಳನಂಬರಕೆ ತುಂಬಿದಂ ಶಂಬರಾರಿ॥ ೩೦
ಬರಿಯ ಮಾಗೋಲೆಸುಗೆಯಲ್ಲದಾಹವದೊಳುಂ
ಕರಿದುಶರಸಂಧಾನಮುಂಟೆ ನಿನಗೆಂದು
ಜರದೆಂಬುಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಸೋಲ್ಗಳಂ ತವೆಸೈರಿಸಿ॥
ಬಿರುಸರಳ್ಗಾರದಿಂದವನ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ
ತುರುಗಿದಂ ಕವಚಸೀಳಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಗ
ಳ್ಗರವಿನಿಂ ಕಂಕಣಗಳ್ತರವಿನಿಂ ನೊಂದು ಮೈಮರವಿನಿಂ ಕೃಷ್ಣನು॥ ೩೧
ಕೃಷ್ಣಸುತನೆಂದಿಂನೆಗಂ ಸೈರಿಸಿದೊಡೀನಿ
ಸುಷ್ಣಮುಳ್ಳವನಾದೆ ತಂನ ಬಾಣಾವಳಿಯ
ತೃಷ್ಣೆಗಳು ಶಾಂಬವಂ ನಾನೊಡಲಾಗುವದಿನದೆ ಬಿಡುವೆನೆಮ್ಮೊಗಾಸುವನು॥
ಉಷ್ಣಮಂ ಮಾಡಿಸದೆ ಮಾಣ್ದುಪೆನೆನಿಂನ (ಮಾಣಿಸದೆ)
ಜಿಷ್ಣುವಂಕೆಗಳು ತೊಲಗೆನುತೊಂದು ಶರದಿಂದ
ವೃಷ್ಣಿಕುಲತಿಲಕನ ಕುಮಾರಕನ ಧನುವನೆಚ್ಚುಂದಾಗಿ ತುಂಡಿಸಿದನು॥ ೩೨
ಬಿಲ್ಲುರಿಯೆ ಕಾಕ್ಷ್ಣಕಾಷಡಿದಾಕ್ಷ್ಣಗಾಂ
ಕಲ್ಪುರವುಪಸಿವಲಗೆ ವಿದಿದವನ ಮೇಲೆನಡೆ
ಯಲ್ಪಂದ ಕದಪಾಯ್ದ ನಾಯಲಗಮೊರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನತವಮಗನನು॥
ಬಲ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಹೆ ಕೃಷ್ಣನಜಭೃದ್ಯುಮ್ನ
ರೊಲ್ಮೆ ಶುಕ್ರರಿಲ್ಲವದೊಳಾಳ್ವಗಾರ್ದನಿ
ನಿಲ್ಮುದ್ರಿಯಾಕೃಪ್ತವಿಸ್ತಾರಮಂ ನೋಡೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಬಾಬ್ಬಿರಿದನು॥ ೩೩

ತೇನಾಯದಖಿಳಯಾದವರೊಳಗೆ ಕೃತವರ್ಮ
ನೆಸಮರ್ಥಂ ಸಾಂಬಸುದೇಷ್ಣಗದರೊಳಗಿನ
ತಾಸುಧನ್ವಂ ತೆಗದೆಚ್ಚರ್ಜುನನ ಸಾಂಗಿಗಳಂ ಕಡಿದವಂ ಮಗುಳೆಚ್ಚುದೆ॥
ಲಾಸರೆಪ್ಪನವಂ ತರಿದುಪ್ಪತ್ತುಂಬಿನಿಂ
ಘಾಸಿಮಾಡಿದೊಡವಂ ಜಡಿದ್ವೈಡುಮಾರ್ಗಗಳೊ
ಳಾಸಲಿಸದವನಸ್ವರ್ಗಮಂ ಕೀಲಿಸಿದನರ್ಜುನ ಮೊರೆವಮಸಕದೊ॥ ॥೨೪॥
ಪಾರ್ದನ್ನೃಪನೆಸುಗೆಯಿಂದುರದ ಮೊಂದಸಾಂಖದಿಂ
ದಾದಾರ್ಸುಧನ್ವನಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕಂಬಿನಿಂ
ತೇದರ್ಗವಕದರೆಗಳ ಕಾಳ್ಗಳಂ ಘಾಡಿಗಳ್ಕೆಳ್ಗಳಂ ಮೂಡಿಗೆಯನು॥
ಮಾದರ್ಗೆ ವಚಾಪಮಂ ಸಾರಥಿಯ ಶರಮಂ ಸ್ವ
ಗಾರ್ದೊಳ್ಪಡಿಯೆ ಕೃತವರ್ಮನಿಳವರಿದು ಕೆಲ
ಸಾಂದ್ರೊಳ್ದಪಥದೊಳಸಾಲ್ವನಿದಿರಾದನತಿವೇಗದಿಂದವನ ರಥಕೆ॥ ॥೨೫॥
ಸಾಲ್ವನುಜಂಕ್ಷಗಾತಾನೆಂ ನೊಳ್ಪಾವಕೆ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ದುದನು ಜಮಸುರೇಂದ್ರನಪರಾಕ್ರಮಕೆ
ಸೋಲ್ತೆನೆ ತಂನೊಳ್ಪುಗಾರ್ದನಾಯದೆ ಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ಕಾಣ್ಬುದು॥
ತೋಳ್ಬುದುರ ಗಾತ್ರದಿಂ ದಲ್ಲದೊಡುಳುಹೆನೆನುತ
ಕೋಲ್ಪಳಗರೆದನವಂ ಪ್ರೇರಯ ಜೀಮೂತಮಂ
ಮೋಲ್ದಿನಿಂ ಮುಸುಕಿತು ಸುಧನ್ವನವರೂಥಮಂ ಬವಳಶರಯೂಥಮಂದು॥ ॥೨೬॥
ಬಲ್ಲಿನನು ಸಾಲ್ವನೆಂದಳವಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುದಾಂ
ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಪೆ ಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ಕಾಣ್ಬ
ನಲ್ಲ ಕಾಳಿಸುವೆನೀಗಳೆ ಮಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ತರಪೂರಿಸು ನಿಂನನು॥
ಯೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು ವಜ್ರಗಿಸದಳದ ಬಲ್ಮೆಯಂ
ಕಾಲ್ಬಬೆಕಾಡೊದಿದ್ದವೆನೆನುತ ಕೋಲ್ಗಳಂ
ಚೆಲ್ಲಿದಂ ಹಂಸಧ್ವಜನಸುತಂ ಕಾಶಿರಾಜನಸುತಂ ಘಾಸಿಯಾಗೆ॥ ॥೨೭॥
ಘುಡುಘುಡಿಲ ವೆಲವೃತೊಲತೊಳಗೆನುತರೋಷದಿಂ
ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಕಾಡುವ ಕಾಯದಿಂದನುಸಾಲ್ವ
ನೊಡನೊಡನೆ ಮೊಳ್ಮೊಳ್ವ ಮೊಸಮಸೆಯನಿಡುನಿಡು ಸರಳ್ಗಳಂ ತೆಗದೆಸುತಿರೆ॥
ಯೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ಪಡಿಗಡಿಗೆ ಹಂಸಧ್ವಜಾತ್ಮಜಂ
ಕಡಿಕಡಿದು ಮಾರದ ಪರಾಕ್ರಮದೊಳ್ಸುಗನಂ
ಬಿಡಬಿಡದೆ ಘಾತಿಸಿದನಿಪ್ಪತ್ತುಬಾಣದಿಂ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯನೆತ್ತರೊಸರೆ॥ ॥೨೮॥
ಮತ್ತೆ ಕಿಡಿಯುಡೆ ಕೋಪಮನು ಸಾಲ್ವನಬ್ಧಿಯಂ
ಮುತ್ತುಗಾಂ ಬುರಿಗೆ ಸರಿಯಾದೊಂದು ಬಾಣಮಂ
ಕಿತ್ತುಘಾಡಿದ ನಿದಂ ತರಹರಿಸಿ ಕಾಳ್ಪನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚು ಬಾಬ್ಬಿರಿಯಲು॥

ಕತ್ತರಿಸುವೆಡೆಗಾಗೆಗಳಂ ಮೂರಿನಡುವೆಡೆಯ
ನುತ್ತರಿಸಿಕೋಲ್ತ್ರತಲದಗಿತವನಿಯೊಳಾಗ
ಮುತ್ತಮೊಗವಹಾಯಂತೆ ಬಳಿಕಮೈಮರೆದಂ ಸುಧನ್ವನದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ ॥೩೯॥
ಯೆಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆನುತ್ತವನ ಬಲಕಂದುಕಂ
ಕಲೆಗದಿದಮುಗಿಲಂತೆವನ ಮೇಲೆತ್ತೈದುಗಳ
ಮಳೆಗರೆವುತಿರ್ದ್ದಾಗಿಳಿಮನಸಲನುನಾಲ್ವಂಕನಲ್ಕುಳಗದಳಿವಿನಂದು॥
ಸುಳಿವಬಿರುಗಾಳಿಯಂ ಸೋಲಿಸುವ ನಿದುಸರ
ಸ್ಖಳಗಾಯಭಿರದನಲಘಾತದಿಂ ಬಯಲಾದು
ದಳವಿಯೆನಲೆಸುಗೆಯಂತ್ಯೆಕಾಂದುಸವಾರದಂ ಬಂದರಿಸು ಮೋಹಾರವನು॥ ॥೪೦॥
ಕಂದೆರದುಕಂದಂ ಸುಧನ್ವ ಬಳಿಕಾಗಳಿತೆ
ಯುಂದಕಾಲ್ದಂಡದಮಂಕಾಂಡೆಲವೊಕಲಿಯಾಗ
ನಿಂದಿದಂಸ್ಯೆರಿಬದೆಯದೊಡಂ ನಿನವುದಿಲ್ಲವುಕೋಗೆನುತ ಕೋದಿಗೆ॥
ಪೊಂದುವರೆಳಂ ಮಾದಿಕವಿವರೆಗೆತೆಗದೆಚ್ಚ
ದಂದುನಾಲ್ವಾನುಜನಮೇಯರವನುಚ್ಚಳಿಸೆ
ನೊಂದಳಿಗೆ ಗುರುಳ್ಕನಾದುದು ಮಾರ್ಥೆಮೋಕ್ಷನುರುವಾಗಿಬಪಾರ್ಥನಬಲವನು॥ ॥೪೧॥
ಹಾಗೆಕೋಸ್ತ್ವವನೆನವಬಾಗಂಗಳಂ ಭಿರದಿರ
ಗೋಗನಂದುಚ್ಚಳಿಸೆ ಮಾಗದೆಗಗನಕೆಳ್ವು
ತ್ರ್ಯಾಗಿತದಧಾರೆಗಳ್ತ್ಯಾಗಾತ್ರಿದಂತಿರಲ್ರ್ಯಾಗಿಗಳ ದ್ದಿಗ್ಗಳ್ಳೆಂ॥
ಕಾಗಿಸಿದುದಾಲಿಸ್ಯೆಕ್ಷ್ಯಾಗಿವ ಸುಧನ್ವನ
ತ್ಯಾಗವಿತ್ತಿಮಹಿಪಿಯ ಚಾಗಿಯ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ
ಕೆಗಿಗಾಂಡರ ಬಲಕ್ರ್ಯಾಗಿಯಂ ಬಾಂದದವಿದಾಗಮಂ ಮೊಸ್ಥತೆರೆ॥ ॥೪೨॥
ಸಂದಾಗಿಸಿದಂ ತಿಗಳಘುಟೆಗ್ರಾತ್ತರಸತ್ಯೆ
ಸಂದಾಗಿಸಿದಂ ಸರಳನಾರದಿಂಕೆದಹಿದಂ
ಕಾಂಡನುರವಾಗಿಸಿಕಾಲ್ದ್ಭಳಂ ಮುಳಿದು ಬಳಿಕಾಂದಸುಳಿಯದಿರಗಾದೊಳು॥
ಬಂದವಾಜಿಗಳನಾ ನಳವಿಯೊಳ್ಳಾಗಿನೆಂ
ಬಂದವಾಗತ್ತೈತದಿಗದಿದು ಮೆದೆಗೆದಹಿದಂ
ಮುಂದಿಳ್ವಗಿಸಿಭದ್ರದಾಗರಥಕಪ್ರತಿತ ಮುಂದಿಟ್ಟನೆಸುಗೆಯಂದು॥ ॥೪೩॥
ಕೆದಮೊದದ ಸಿಳಿಂದ ಕದಿವದದ ತೋಳಿಂದ
ತೊಡೆಯುಡಿದ ಪುಂಡಿಂದ ನೆಗಾವನಿಯ ಜಾಂಡಿಂದ
ಬಿದುಮಿದುಳ ಪುಂಡದಿಂ ತಂಡದಿಂ ಯಂಡದಿಂ ಮುಂಡದಿಂ ಖಂಡದಿಂದಂ॥
ಲದಗುಗಳ ತಿರುಳಿಂದ ನಿದುನರದ ಕರುಳಿಂದ (ನರದ)
ಕೆದವಿದುವ ನೆತ್ತರಿಂ ದೆದೆವಿದದೆ ಸುತ್ತರಿಂ
ದಿದಿದಿದುರ್ಗದಾರಗಾದಲಾರಗಾದಮಾರಗಾದಕಾರಗಾದಮಾರಗಾದೊಳು॥ ॥೪೪॥

ಕಾಸಬಿಕಸ್ತ್ರೀಗಳ ಮಾಯೆಯ ಸಂತತಿಗಳಿಂ
ದಾನವನಿಶಾಚರವೇತಾಳಪ್ರಮಾತಂಗಳಿಂ
ಘೋರತರದೊಳ್ ಪಂಚಿಸಿದವಾದರ್ಶಿಂಗಳಾ ಸುರರವರ ಶಿರಂಗಳಂ ಗಳಯ॥
ಅನಸದ್ರಿಸ್ತ್ರಗಳನುಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದೊರಕಿಸಿದ ನಿಜಾಲನೆಂಬ ನಿಂತ ಪ್ರೇರಿಸಿದು
ದಾನವಂ ಕೆಳದಮಾಂಸಕದರ್ಮರುಧಿರನೆಣವ ಮಿದುಳ್ಗಳಿಂದಂ॥ ॥೪೩॥
ನೋಡಿದನಾ ಪ್ರುಕುಧನ್ವನಾಟೋಪಮಂ
ಮಾಡಿದಂ ಬದ್ಧವೈಕುಟಿಯಿಂದಹೋಪಮಂ
ತೀಡಿದಂ ತಿರುವನೊಳ್ ಬಿಮಿಡಿದು ಚಾಪಮಂ ತಾಗಿದನವನ ರಥವನು॥
ಆಡಿದಂ ನಿಜನಾಮಧೇಯಮಸ್ತ್ರಶಾಪಮಂ
ಮಾಡಿದಂ ತೆಗೆದಂಬನೆಚ್ಚರಿಯ ಮೋಕ್ಷಮಂ (ನೆಚ್ಚರಿಯ ಮೋಕ್ಷ)
ತೋಡಿದಂ ಮೂವತ್ತು ಬಾಣದಿಂ ತಾಮ್ರಮಂ ಕುರಕುವಂತವ ಮೊದಲಾಗಿ॥ ॥೪೪॥
ಘಾಯವಡೆದೆನ್ನನ ತೆರದಿಂ ಕೆರಳ್ದು ಕೈ
ನೆಯನಂ ಮಗುಳೆ ಮೂವತ್ತೈದು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಂ
ನೋಯಿಸಿದನಾಸುಧನ್ವಂ ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸಹಾಸ್ತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಮಾದ॥
ಸಾಯಕದೊಳಾತನ ವರೂಥ ಹಯ ಸಾರಥಿಯ
ಗಾಯವಡೆ ಛತ್ರ ಚಾಮರಮಂ ತರಿದೊದವ
ನೀಯಾದವನ ತೇರನುರೆ ಮುರಿಯೆ ತೀವ್ರದಿಂ ಪರಥಕಾದರ್ಪಿಸಿದೊಡೆ॥ ॥೪೫॥
ಬಂದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮತ್ತೈದು ಕೈದುಗಳುಳ್ಳ
ತಂದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮತ್ತೆ ಹೊಸತೇರ್ಗಳಿಂ
ಬಂದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮಸೂದಿತಮತಮಸೊದಗಿದೆದ ಬಳಿಕ ಬಳಿಬಲವನು॥
ತೊಂದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮೆರೆತರದ ಹಾತಿಗಳಿಂ
ಮೊರೆದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮೆಚ್ಚ ಬಳಿಕೆಯಿಂದಸಾ
ಸಂದನಾ ದಿದಟೊಂ ಮೆಸಾತ್ಯಕಿ ಸುಧನ್ವರೊಳ್ ಕೋಪಗರ್ಜಿಸಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದರ್॥ ॥೪೬॥
ಬವರಮಿನ್ನೆನಗೆ ಸಾಯಗೆ ಕಾದುಗಾಳಗದಿಂ
ದವಸಾದಿದಂ ಸುಧನ್ವಂ ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
ಸವಗ ಸ್ನಾನಕ ಬಾಣಬುತ್ತಳಿ ಕಿಬಂ ಧನುಸ್ಸಂ ಸಾರಥಿ ಚಾಮರವನು॥
ನವರಿಸಾರಥಿಯಂ ವರೂಥ ಹಯಂ ಛತ್ರಮಂ
ಕವಲಂಬುಗಳಿಂ ಪಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರದಲಾ
ವವನೈದು ಕದಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೇರುವ ಕೆಮೊನೆಗಳಿಂದ ಗಳಂ ಮೊಳಗಿಸಿದನು॥ ॥೪೭॥
ಸತ್ಯಕನ ತರಗೆಸರ್ ಭವವಮಾಗೆ ಭುಜಬಲದೊ
ಳ್ಪೃಥಿಕ ಯಾವನಾಸ್ತ್ರಾಖ ತದ್ರುಜಗದಾ
ದಿವ್ಯಭಾವಮನುಕರನಿಶರಸೃತವಮರ್ಗೋಂ ಬಾಸಸಾತ್ರೃಮುಖ್ಯರು॥

ಭೃತ್ಯರ್ಗೆ ವಿಧುರರಿನಿವೆಲ್ಲರುಂ ಪದೆದಿಪ್ಪಬಾತ
ಸತ್ಪುತ್ರಮಂ ಸುಧನ್ವನಂ ಮುಖ್ಯನೆನಗೀವ
ಕೃತ್ಯಮಂ ಕಂಡರ್ಜುನಂ ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಳಗಕೆ ತಾನನುವಾದನು॥ ॥೫೦॥
ಮುಂಚೆ ರಣಕನಳವದಿರು ವೀರಪ್ರಿಯಂ ಬಗೆದು
ರಂಜಿಪ ತನುತ್ರಮಿಂ ಸಕವಚಾಂತಮುರಗಂ
ಕಂಜರಿಯ ಸೆತ್ತ್ರಿಪಳವಿಗೆಯ ಪಾನುಮಂ ಗೆರಗಿ ಬಲವಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ರಥವನು॥
ಮಂಜುಳಪಾಯಂಗಳಂ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಮಗುಳ್ದವಕೆ
ರಂಜಯನಿನಾದದಿಂ ಘೋಷದಿಂ ಸಮರಕೆಯ್ದ
ಸಂಜಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮನದೊಳಗೆ ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನು॥ ॥೫೧॥
ದ್ವಾದಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೬೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೩. ಸಂಧಿ

॥ಸೂಚನೆ॥ ಹಂಸಧ್ವಜನ ಸುತನ ಸಮರಮಂ ಡಾಳಿಸುವ
ಕಂಸಾರಿ ಬಂದು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನರನ ಶರ
ದಿಂ ಸುಧನ್ವನ ಶಿರವನರಿಸಿದಂ ಮೆರೆಸುರಗಣಂ ಮೈದೆಗೊಂಡಾಡಲು॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳಿತ್ತ ನೃಪಾಲ ಫಲಮಾಳಿ ಬಳಕರ್ಜುನಂ
ಕಾಳಗಕೆ ನಡುವ ಶತಟಕರಂ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂದವರ
ವಾಳಪಡೆಯಂ ತೆಗೆಸಿ ಶರದಿಂದ ನಾಕಿದಂ ಕಲಿಸುಧನ್ವನ ಸರಸಕೆ॥
ಗಾಳಿಯ ಜವಂ ಮೊದೆವಲಿದಿಲ ಗರ್ಜನೆರವಿಯ
ಮೇಳಮುಂ ದಾವಾಗ್ನಿಯಾ ಜೋಪಮಂ ತಳೆದ
ಕಾಳ್ಪಾಳಿಯಂ ಪಡೆಕೊಂಡೊಂದು ರೂಪಾದ ವೋಲ್ಪಾಯಿಸುವ ರಥವನು॥ ॥೧॥
ಬಿಡದೆ ಗಳಬ್ಧಿರಸುಟಕ್ಕನಿನಿಜವರೂಥದ
ತ್ರಿದಿರವಂದೇವದತ್ತದಘೋಷಮೆಸೆವನಿಂ
ಧರತುದಿಯಕಬಯಬ್ಭೂರಾಗಿ ಧನುರ್ಜ್ಯಾಕಾರಮೊಂದಾಗಿ ನಿಕರದೊಳು॥
ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಮಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿರಲನರನ
ಕದನದಾಟೋಪಮೆಂದರಿದಂ ಬುಜಾಸನಂ
ಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಜರರ್ ತರ್ಮ ತಂಮ ವಾಹನವಿಮಾನದಿಂ ದೈತಂದರು॥ ॥೨॥
ವಾನರಕಮುಂ ನತಧ್ವಜವರೂಥದೊಳ್ಪೈದ
ವಾನರನಮರಭಾರವನಂದು ಕಾಳಗಕೆ ನಾ
ವಾನರಕಮರ್ಥನೆಂದರ್ಜುನಂ ಬಹನೆಂದು ನಿಜಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ॥
ದಾನವನರಾನಿಮಿಷರೊಳ್ಕೈನೆತ್ತಟವಹೊನಿ
ದಾನವನನೇಕ ಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ದು ನಂಗ್ರಾಮ
ದಾನವನರಿಬಂಡೆನೆಂದೆಚ್ಚನಾ ಸುಧನ್ವಂ ಪಾರ್ಥನಂ ಧುರದೊಳು॥ ॥೩॥

ಕೃಷ್ಣನಾದಂ ಧನಂಜಯನಿದೇತಕೆಂ ಮೊದಲೆ
ಯುದ್ಧವನಸೆಕ್ಕಿಸುವೆ ಶಿವಶಿವಾ ನೀನತ್ರಿ
ಬುದ್ಧನಲ್ಲವೆ ದೇವ ಧೈವ್ಯ ಮಾನವರೊಳ್ಪ್ರಿಯ ವೈರದೊಳೆಡಾಸ್ಟ ॥
ಉದ್ಧತ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಸುಧನ್ವಂ ಪೆಸಂಗರಕೆ ಸಂ
ನದ್ಧರಾದಿನ ಸುತದ್ರೋಣಕ್ಷೇತ್ರದಿಕ್ತ್ರಿ
ಸಿದ್ಧನಾಗಲೆನಾದರಾಯಲಾ ಮರುಳೆ ಪೋಗಿ ನೀನತ್ತ ಪಾರ್ಥನಾ ॥ ॥ ೪ ॥
ಸಾರಥಿಯ ಬಿಲ್ಲಿಂದ ಕೌರವನ ಬಲದ ಭಿಳ
ವೀರರಂ ಗೆಲ್ದೆಯಲ್ಲದೆ ನಿಂನ ನೀ ಧರೆಯೊ
ಳಾರವರ್ಕಲನಿಂತು ಕೃಷ್ಣನಂ ಕರೆಸಿಕಾಂಡಪವಾಗದು ಬಳಿಕೆಂ ಸೋಲಾ ॥
ಸೇರಂ ನೆಗಂ ಬರದೆ ಬಳಲ ಬೇಡೆಂ ಮಲ್ಲಿ
ಕಾರ್ಪ್ಯಸದಿರ್ಜ್ಯಯವನೆ ನುತೆ ಚ್ಚದುರ್ಜ್ಜನನ
ತೇಗದೆ ಶಿರ್ಮನೆ ಬಗುರಿಯಂತೆ ತಿರುಗಿಸುತದನೀನೆಂಚಿ ಸದ್ಧುತವನಾ ॥ ॥ ೫ ॥
ಪುಂತುರೆ ಸುಧನ್ವನ ಸ್ತಾತಿಶಯದಿಂ ಭವಿ
ಷ್ಯತ ನಶಿಮದ್ರಿಥವನೀತೆರದೊಳೆ ಸವರಂ
ವಾವಾಳ್ಮುರವಿಲಯ ಪ್ರಾಪ್ತಳದ ಪಟುತ್ವಕಾವ್ಯದ ಬೊಳ್ಳಾಸಿನಿಂನಾ ॥
ನೀತರಳ ನಕಟ ಬರಿದೇತಕಳದ ಪಿನಿಂನ
ತಾತನಂ ಬರಸ್ತೋಳ್ಪು ಪಾತಿಸುವರಲ್ಲನಾ
ವಾಮರಗನಂ ಬಿಡದೆ ಧಾತುಗೆದ ಬೇಡಿಸುತಲಾಸನಂ ನರನೆಕ್ಕ್ಷನಾ ॥ ॥ ೬ ॥
ಬುಂಸುತಯ ಮಂಬಿಡುವನಲ್ಲನಿನಗೆಂದು ವಾ
ತಂನಳನನಾತ್ರನ ಸಪಾಯ ಮಲ್ಲದೆ ಬರದೆ
ನರನನಳುಕಸಲಿಯೆನಸ್ಕೃತಿತೆ ಬೇಡ ನಡೆಹು ಬ್ರನಾಸುರಕೆ ಪಗಳ್ ॥
ಸಂಮುತಮರಂಗ ಮೇಧಾಷ್ವರಕೆ ದೀಕ್ಷೆಗಾಂ
ಬಂನರೆಂದ್ರಿಯ್ಯಾನಿಮರಾಳ್ದಿಷ್ಟಜಂಬಳಿಕ
ನಿಂನವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಜಯಸುಕ್ರಾಮಂದಿರವನೆನುತವಂ ತೆಗದೆಚ್ಚನಾ ॥ ॥ ೭ ॥
ಯಾಚಾವಮಾಬಾಗಾ ಮಾದಿವ್ಯರಥಮಾವ
ನೀಚಪರ್ದ್ದ ಜಾಮಪಾಶ್ಲಂಗಳಿನವ್ಯ
ನಾಚಿಪ್ತಮಾದ್ಯೆವದತ್ತಶಂಖಂ ತನಗದೇಕೆ ನಿಂನಂ ಜಯಸದೆ ॥
ಯಾಚತುರ್ದಶಜಗವನ್ನಾಖ ವೆಂದಾರಯೆ ನಕಟ
ಕಾರ್ಚಶರವೆ ನೀನೆನಗೆ ಫದಯೆನುತ ತೆಗದುನಾ
ರಾಚ ಮೋಗ್ಭುರನೆಚ್ಚಂ ಸುಧನ್ವನಮೇಲೆ ಪಾರ್ಥನೋತ್ಸ್ಕೃಸಿಕಂಬಸೆ ॥ ॥ ೮ ॥
ದಿವ್ಯರಥ ಪಾಯಬಾಪಶರಕೆ ಮುಕಂಬುಗ
ಳ್ನವ್ಯಾಚಿತ್ತಮಿವು ನಿನಗಾದಗದವ್ಯರಾದೊ
ಳ್ನವ್ಯಯಂ ರನಾರಥ್ಯಮಂ ಮಾದಲಿಂ ನುಜಯ ಮಹುದೆಪಾಲು ಸೂತನಿಂದಾ ॥

ಪಾವುಪಾಪನಸುಖಂ ತೊಲಗಿಸುವ ಬಹಳಮೆ
ಷವ್ಯುಹನಂಘಾತದೊಳ್ದವಾಗಿಮುರಿವುದಿಕ್ಕೆ
ತವ್ಪುಜನವಾತದಿಂದೆಲೆಮರುಳೆಯಾಗಿನುತವಂತಿಳಿಯಲೆಕ್ಕನು ॥ ೯ ॥
ಪಾಂಡವಂಬಳಿಕಚೆಲಗೆಯನದುವಗಲಮಾ
ಶ್ರಂಡನಂ ತರಪಿಲಿಸುಧನ್ವನಂ ಕಂಡು ಮಗೆ
ಕಾಂಡವದಳಕದಿಂ ಮುಡಿಗೆಯೊಳ್ಪಿಯಮಾರ್ಗವನುಗಡು ॥
ಗಾಂಡೀವಕಳಿವಡಿಬತೆಗವಿನಂಕ್ಷಾಬಾರ್ಗಿಯ
ಜಾಂಡಮಂತ್ರಿವಿದುದುಕಾದವುಸುಲಾದ್ರಿಗೆ
ಖ್ಯಾಂಡಜಲದಂಡದಿಂಸುದಿಹ್ನಿದುದುಕದತ್ಪ್ರಳೆನಷ್ಟವನು ॥ ೧೦ ॥
ಅಾವಗಂಪಿವರ್ದಾಸನಾರ್ಂದುತಿರದಮ
ಪಾರ್ಥಿಜಲವನೊಂದೆನಾರಸುರಗಾಂಬ
ದಾವರದೊಳ್ದವದುಬಾಹ್ಯಯೊವಿಲಯರುದ್ರನಪಾಗಿಯಕಾಕ್ಷಿಚ್ಚಿದೊ ॥
ಶ್ರಾವಸುವದಾರದಿಂಬಾಲಾದುದುಧನಂಜಯನ
ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರಂಬಳಿಕತೆಗದುಬಾಬ್ಬರದುಗಾಂ
ದೀವದಿಂಪಾರಸಿಮೊದಾಸುಧನ್ವನಸರಸಕದಾತುರಕದುಭಿತರದೊಳು ॥ ೧೧ ॥
ತೆತ್ತೆಪರದೆಳ್ಗಾಬಾರ್ಗಿಯಪೊರಳಗಳದಳ
ದಿಕ್ಕುಗಳನವ್ಪುಳಪಿಸುರಯಮಾಗಸಗಳ
ಮಿಕ್ಕುಸಾಸುವಮಾಯಗಡಿಗಳಕಾಳಗಳಕಾಂಡುವಪೊತ್ತಿಗೆಗಳು ॥
ಕೊಕ್ಕರಿಸು ತೊಸುವ ತನಿಗೆಂಡದಿಂಡೆಗಳಸಲೆ
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಮೊಗವಪೆಗರ್ಚ್ಚುಗಳವೆಂತಿಮೆ
ಲಿಕ್ಕಿದುದುಪಾಂಸಧ್ವಜನನಿನೆಬೆಂದುಬೆಸುದಿಗಾಂದುದಾಕ್ಕಗಾದೊಳು ॥ ೧೨ ॥
ಕಾದವುನ್ನತಟರಸೈದುಗಳ್ಬಿಡಿಯಲಗದೆನ
ಅಾದವುಶರಾಸ್ಯಗಾಪುತಿಗಜಹಯಾದಿಗ
ಳ್ಳಾದವುಧನಂಜಯನಮುಂದೆಂಮಬಲಮೆಂದುಕಲಿಸುಧನ್ವಂಕರಸ್ಥ ॥
ಕಾಳದಂಡನತಿವೇಗದೊಳ್ಪಾರುಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಕಾಳದಂಡಲೆವಹಿಬಿಜ್ವಾಲೆಯಂ ನಿಲಿಸಲಿದ
ಕೋಳದಂಡಮೆನಿಸೊಳೆಸುಡಾದುರ್ಗಿಗದಿಕ್ಕುಮರಿನಂದಿಜಲಮಯಮಾಗಲು ॥ ೧೩ ॥
ನಾದವುಸಮುದ್ರಬಲಮಪ್ಪಿಳವಾದ್ಯಂಗಳನಿ
ನಾದವುಮಗತುನನದುಗಜವಾಜಿನಿಕರಮೆ
ನಾದವುದಕದೊಳೆಂಬುದಂಕಾಳಿನಾಸುಧನ್ವನವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾ ॥
ತೋಳಳವಳದರೆಲ್ಲರಂ ಬುಧಾರಿಗಳದಿಂ
ತೋಳಳವನೊಲಗಿಸುತು ಫಲುಸುಗಂಬೆರಗಾವೆ
ತ್ರೋಳಳವದದವಟುವಿನಂತಿರ್ದನಾಪಾವದೊಳಗಸಕೆಳ್ಳುತುಕವನು ॥ ೧೪ ॥

ಬಳಿಕಮಾಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಕ್ಷೋಭಿಸಿದನಾ
ಜಲವನರ್ಜುನನದ್ರಿಭಾಗಮಂಮಾಡಿದಂ
ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕರಮಂ ಫಲುಗುಣಂ ತಿಮಿರನಾಯಕವನು॥
ನೆಲದಂಮಾಳ್ಪಧ್ವಜನಸುತಂ ತೆಗೆದನು
ಜ್ವಾಲಕರಾಳಿಂಬಮಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರತತ್ತುದುಕದಂ
ಮುಳಿದವಂಗರಳವಿಶಿಖವನುಗಿದನಾತರಂಗಾರುಡಶಿಲೀಮುಖವನು॥ ॥೧೫॥
ಋತೆರದೊಳ್ವಿಳಿಯಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಸುಗೆಗಳ
ಚಾತುರ್ಯದಿಂದೋರ್ವರೋರ್ವರಂಗೆಲ್ವುಸ
ತ್ವಾತಿಶಯದಿಂದಕಾದಿದರಾಸುಧನ್ವಾರ್ಜುನರ್ಪಿರಿಯರೋಷದಿಂದಾ॥
ಭೀತಿಗಾಳ್ದುದುಜಗಂ ತೆಗೆದುಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಶ್ವೇತವಾಹನನಾರ್ದೆಸೆಟ್ಟಿದಂಸದ್ಧಜನ
ಜಾತಂಪ್ರತೀಕಾರಕಾಚತಂ ಮಹಶರವನೆಚ್ಚೊದನೆಬಾಚ್ಚಿರದನು॥ ॥೧೬॥
ಆವರಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮೆರಡುಂಮೊಗ್ಗದಿರ್ದುದಗ
ಆವಿಜಯತಾನೆಗಾಕೆಗಾಂಡೀವವಂಗೆಲ್ವುಬಗೆ
ಯಾವುದೆಂದುಗದುಮಾಡಿದನಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮಮಂ ತಂನರಥಕವನತ್ತೆರ್ದೆ॥
ತೀವಿದವುಬಾಗಂಗಳಾಕಾಶಮಂಕಾಗೆ
ನೀವಸುಧೆಯತ್ಪಾದುಕಶರವಿಕುಆಗ್ರಿತಾ
ರಾವಳಿಗಳಿನಾದವೇಗೋಸೆಯನಾರವರಾರೆಂಬವಂಕೈಗೈದನು॥ ॥೧೭॥
ಋಚ್ಚಾರಾಂದುನರನೆಚ್ಚಕೆಂಗಳಕಾಲ
ಬಚ್ಚಳಿಯಮೊನಮಸೆಯನಿಚ್ಚಳದನಿದುಸರ
ಕ್ಕೆಚ್ಚಿದವುನಿಮಷದೊಳ್ಚುಚ್ಚಿದವುಗಗನಮಂಕಾಚ್ಚಿದವುಶರಬಳವನು॥
ಬಚ್ಚಿದವುಕವಚಮಂಕಚ್ಚಿದವುಖಂಡಮಂ
ಚುಚ್ಚಿದವುಕಾದೆಧಕ್ಕುಚ್ಚಿದವುಸೀಳಿ
ಪಾಚ್ಚಿದವುಮೈಯ್ಯೊಳ್ಗಿಪೊಚ್ಚಿದವುಮೊಗಲಗುಮುಚ್ಚಿದವುನೆಗೆವಸೆಯನು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಯರನನಸಾದೆಕಾದಿದಬ್ರಹ್ಮಮದ
ಸ್ವಾಗಂಭ್ರಮಿನತುಚೆನಿಮಾತಕವಾತರನಿರದ
ಕಾರವಮಿದೀಗಲ್ಲೆಭ್ರಾಂತ್ಯುಕೋಪಾಸ್ತ್ರದೋಗಮಾಡ್ರಷತಿಮೊದಲಾಗಿಸಾ॥
ಕಾರವಬಲದೊಳ್ಪುಳಿಯಮೀರಕ್ಷಕರಂಗೆಲ್ದ
ಸ್ವಾಭಯಮನತೆನಾಕುಬಾರದೆಬಳಲಿಸಬೇಡ
ಕೀರಯಂಕರಿಸೆನುತಕಾಗಿಗಳಂಕದಿದೆಚ್ಚನಾಸುಧನ್ವಂನರನನು॥ ॥೧೯॥
ಕೀಳವನನಾಲರಸುಧನ್ವನಸುವೆಸುಗೆಯಿಂ
ಪೇಳಲಾಯೆಂತಳಗತಿರ್ದುದುವರಾತ್ಥಂಕು
ಆಳಿಚಕ್ರದಮಾಳಿಕಪಿದಂಕಟ್ಟಿರುದ್ರಮಹಾಯುದ್ಧಜದಮೇಲೆ॥

ಕಾಲಾಟವದಗಿದವುಸದರಗಳ್ಸೂತನಂ
ಕಾಲನೊ ಯದಂಧನಂಜಯನೊಡಲಾಳ್ಗಂಬುಗೆ
ಕೀಲಿಸಿದವಸ್ತ್ರಲಾದಸ್ಕೇನೆಯಂಸವರಿದವುಪ್ಯೆಣಗಳಿಸುವಮಾನಸಕಾಸಿಗಳು॥ ॥೨೦॥
ವೃಥಸಿದಂಘಾಯದಿಂಸೂತನಳಿಯಲ್ಕೆನೆ
ರಥತನವನುಂತಾನೆಮಾಡುತಿದಿರಾದನತಿ
ರಥರೊಳಗ್ಗಳೆಯನರ್ಜುನನಾಸುಧನ್ವಂಗೆಬಳಿಕಿತಸಂಧುರದೊಳು॥
ಮಥಿಸದಿದಿರ್ದಿದಿತಂನನೇಸಬದದಘೊಬಾರದೆ
ಪೃಥ್ವಿನೆಲಕೆಮೊರೆಯಾಗಿಶಿವಶಿವಾಬಂದುದೆ
ಪೃಥ್ವಿವಿಜನಮಸ್ತ್ರೈದುರಕಟೆನುತಮನದೊಳಗೆನಸ್ಸಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಲರಸಕೆಲ್ಪುರ್ಜುನಂಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಮಾಗಳ್ಪುತ
ಮರದೊಳರದಂಮುರಥ್ವಂಸಿತಾಂಸಥ್ವಜನ
ಧುರಮಂಸುಧನ್ವನವೆರಾಕ್ರಮವನೆಚ್ಚುರಿಸಿಧರ್ಮತನಯಾದಿಗಳ್ಗೆ॥
ತೆರಳದುಕಿರೀಟಿಗಾಹುವಮೆಂದುವಹಾಲದಿಂ
ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿಬಂದನಾಕ್ಷಣಕಲ್ಲಿ
ಗರವಿಂದನಾಭನನಾನತರನೆನಹಾಂಗೆನಿಪ್ಪನೆಂಬುದಂತೋರುವಂತೆ॥ ॥೨೨॥
ಕಪ್ಪವಶಿಕ್ಷಾದಿಪರಮಗರುಷಿಮುಖ್ಯರಾ
ಲಪ್ಪಮಿಲ್ಲದೆಮಾಡುವಧ್ಯಾನಕಾಂಮೆಯುಂ
ದೃಷ್ಟಿಮಿಲ್ಲದಚಿನ್ಮಯನವದರಾಪನ್ನಸುಂತಿನುಮಾರಕಗೆ॥
ವಪ್ಪನಾಗಹಾನೆಂತೂಶಿವಶಿವಾನೀಲಮೆ
ಘಪ್ಪುಮಲನಲೀಲೆಮೊಸತೆಂದುಸುರರಾಳಿಯೆ
ಸ್ತಪ್ಪಾಲಕನರಥಾಗ್ರಕೆಸುಪರ್ಣಸ್ಕಂಧದಿಂದಮುರಹರನಿಳಿದನು॥ ॥೨೩॥
ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕಾಳಟೆಗಳ್ಪ್ರಲುಗಾನ
ದೆಳದೊಳಗೆತನತನನೆರಸತಿರ್ದಿದುಪ್ಪವದ
ಲಿಮಸನಕಳಕಳದಬಾಚ್ಛೆಯಿಂಮಿಸ್ಕುದುರವೃಸಮಚ್ಚಿಘೋಷ್ಣಾವನು॥
ಬಳಿಕನಸುನಸುತಚರಣಕೆಮಣಿದಪಾರ್ಥನಂ
ಸೆಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪುಮೈದಡವಿಬಾಳ್ಕೈಸಿರಥ
ದೊಳಗೆಸುಳ್ದರ್ನಲವಿಂದಮುರಹರನುದರೆಗಳವಾಷೆಯಂಕಾಂಡನು॥ ॥೨೪॥
ಯುನಿತೆಲ್ಲಮಂಮೋಡುವಿರ್ದಸುಧನ್ವನನು
ದಿನಮಂತರಂಗದೊಳ್ಪ್ಪಾನಿಸುವನಿರ್ಮಲಾ
ತ್ಮನದಿವ್ಯಮುರ್ತಿಯಂಪಾರ್ಥನರಥಾಗ್ರದೊಳ್ಕಂಡುಸುಳಕಾಂದ್ಗಮದೊಳು॥
ತನುವನೀಡಾಡಿನಾಸ್ತಿಂಗಪ್ರಣಾಮದಿಂ
ಮನದೊಳಗೆಹಾಕ್ಕಿತಲನಾಳ್ವನಕೆನಾಂಕಿಂನು
ಮನದೆಗಾಕಿಕೆನ್ನಿನಾರ್ದಿಂದುನಕಾಲ್ಕೆಯದಚ್ಚುತನಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥ ॥೨೫॥

ಅತಸೀಕುಸುಮಗಾತ್ರನಂ ಕಮಲನೇತ್ರನಂ
ಸಿತರುಚಿರಕುಂದರದನನಂ ಚಾರುವದನನಂ
ಕೃತಮೃಗಮದೋಜ್ವಲಲ್ಲಲಾಟನಂ ಮಣಿಕಿರೀಟನಂ ಕಂಬುಗಳದಾ॥
ಅಮಲತುಲಸೀಮಾಲನಂ ರಮಾಲೋಲನಂ
ಧೃತಕೌಸ್ತುಭೋದ್ಭಾಸನಂ ಪೀತವಾಸನಂ
ನುತಸಮಸ್ತಭಕ್ತಗಣನಂ ಮುನ್ನಭಕ್ತಗಣನಂ ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಕಂಡನು॥ ॥೨೬॥
ಜಯಭಕ್ತಮುಕ್ತಿಜನಕ ಜಯ ಚಾರುಚಾರಿತ್ರ
ಜಯಚಿದಾನಂದ ಜಯ ಚೀರಾಂಬರಾಜ್ಞೇಯ
ಜಯಾಚ್ಯುತವಿದೂರ ಜಯ ಚೂಡಬರ್ಹಶೋಭಿತ ಜಯ ಚೇತನಸ್ವರೂಪಾ॥
ಜಯ ಚೈದ್ಯಮಥನ ಜಯ ಚೋದಿತಾಖಿಳಲೋಕ
ಜಯ ಚಾಪಕೃತಲೀಲ ಜಯ ಚಂಡಶತಕರಾ
ಜಯ ಚಕ್ರಧರಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಪೊಗಳ್ದಂ ಮನದೊಳು॥ ॥೨೭॥
ಭಯಭರಂತಭಕ್ತಿಯುಂ ಭಾವಿಸಿದನಾಜಗ
ನ್ಮಯನಂ ಬಳಿಕ ದೇವಕೀಜಂ ಸರ್ವಜ್ಞ
ತೆಯನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿದೆಲೇ ಸಾಯುಜ್ಯ ನಿಂನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ಪಾಂಡವರ್ಗೆ॥
ಜಯಮಿತ್ರಗಾದಲೋಕದೊಳ್ಪಸದಂತಿರಲಿ
ಬಯಲಭಿಕಂಜನೆ ಬೇಡ ಮಾಡಲಾಂ ದುಶ್ರುತಿ
ಕ್ಷಯನರ್ಜುನಂ ನಿಂನ ಮುಂದೆಂನ ಮೇಲೆಂದಾ ಸುಧನ್ವಂ ನುಡಿದನು॥ ॥೨೮॥
ಅರ್ಜುನಂ ಕೇಳ್ದನೆಲೆ ಮರುಳೆ ನೋಡಾದೊಡಿಂ
ನಾರ್ಜಿಸಿದ ಸುಕೃತಮೆಲ್ಲನಿತಿಲ್ಲದಿಹಮಗ್ನ (ನುರ್ಜಿಸಿದ)
ವರ್ಜಿತನ ಲೋಕಮಾಗಲಿ ತನಗೆ ನಿಂನ ತಲೆಯಂ ಮೂರುಭಾಗದಿಂದಾ॥
ನಿರ್ಜರರ್ಮೆಚ್ಚಲರಿಯದೊಡೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೆ
ದುರ್ಜಯನಿವಂ ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯನಲ್ಲೆಂದು ಹರಿ (ಮಲ್ಲೆಂದು)
ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥನಂ ಬಳಿಕ ಹಂಸಧ್ವಜನ ತನಯನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಗರ್ವದಿಂ ನುಡಿದೆಲಾ ಪಾರ್ಥ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ
ಗೀರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡುತಿರಲೀಗ ನಿಂ
ಪರ್ವಕೃತಿಯೊಳಿಸವ ಮೂರುಭಾಗಂಗಳಂ ನಡುವೆ ಖಂಡಿಸದಿರ್ದೊಡೆ॥
ಉರ್ವಿಯೊಳ್ಪಾತಕಿಗಳಾದರ್ವರಗತಿಗ
ದಪೆನೆಂದಾ ಸುಧನ್ವಂ ಬಳಿಕ ಮೇದಿನಿಯ
ದುರ್ವಿನಿಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚದರ್ಜುನನ ತೇರೊಂದು ಪದ್ಮಮಾತ್ರಂ ಪೋಲಗಲು॥ ॥೩೦॥
ತೇರ್ಮಗುಳ್ದವನಿಯಂ ತೊಲಗಿ ಬಂದಾಗಳಾ
ನೂರ್ಮೆಯಿಂ ಪೋಗಲ್ಕೆ ತಲೆದೂಗಿ ಮುರಹರಂ
ಕಾರ್ಮುಗಿಲವಂತಿರೆ ಸುಧನ್ವನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಮೊಗವನು॥

ಘೂರ್ಮಿಸಿದನಂದಿನಜಯದ್ರಥನಸುತನುಬಂದು
ದಾಮರ್ಬಿದೊಡಂ ಮಗನಿವನಲ್ಲಮೇಗಿವನೊಡನೆ
ಮಾಮರ್ಲೆವರಿಲ್ಲನೀನೆಂಸೊಗಬಗೆಬಿಸಿದೆನುಡಿದೆತ್ತಾಣೆಯಸೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಯುವನೇಶವಸ್ಥಿಪ್ರತಿಷ್ಠನಾಗಿಹುದರಿಂ
ತವೆತಾತನಾಜ್ಞೆಯಂಪಾಲಿಸುತಬಹುದರಿಂ
ಸವತಿಲ್ಲದೆಂಮನಚಿರ್ಪತ್ತಿತ್ತನಮುದರಿಂದಜನ್ನಿತವಸುರೇಶ್ವರಗೆರ್॥
ಬವರದೊಳ್ಗಗಿವನಲ್ಲಂ ನಂನಶೌರ್ಯಮಂ (ನಲ್ಲಿಂ ನಿವನ)
ಜವಗೆಡಿಸಿನಂಮನುರೆಬಳಲಿಸುವಧೈರ್ಯಮಂ
ತ್ರಿಭುವನತ್ರಯವನಂಜಿಸುವವಿಮಲವೀರ್ಯಮಂನೋಡೆಂದುಹಾರಿನುಡಿದನು॥ ॥೨೨॥
ಅನಿತರೊಳ್ಗಲಿಸುಧನ್ವಂಕೇಳ್ದುನುಡಿದನೆಲೆ
ವನಜಾಕ್ಷಬೆಳ್ಳಮಂಕಾದೆವಿದಿದುಬಳ್ಳೆಯಂ
ನನೆಯಲೀಯದಪೋಲಿಪಾರ್ಥಸಂರಕ್ಷಿಸುವೆ ನೀಂಸ್ಥಿತಿಯೊಳಾವುಬರಿದೇ॥
ತೊನದದೇನಪುದಿಂಸುರಗಾದೊಳೀದೇಹಮಂ
ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸದೆಬಿಡೆಂಸಾಕದಂತಿರಲೆಂಮೆ
ಮುನಿದುನೋಡಯ್ಯಕಿದೊಡನಿಂನಕಿಂಕರನಲ್ಲನುವರಥವನೊಡೆಯೆಚ್ಚನು॥ ॥೨೩॥
ಸುತ್ತನೆಸುಳಿದುಸುತ್ತಿಬೆಂಡಾಗಿಸುದರೆಗಲ್
ಕತ್ತನೆಸುಕ್ಕಿಸ್ಸುರುವಪತ್ತಿರದುಚೀರತ್ತೆ
ಕತ್ತನೆಕವಿಯೆಕಜ್ಜೆಕತ್ತಲೆಕಿರೊತ್ತಿತ್ತಮಗಾಯಿಯಿಂತೃಷ್ಣಹಲಿಸುಗಾನೆರ್॥
ಘತ್ತನೆಮೊರಲ್ದುಘಾಳಿಗಳ್ಗೆಳೆಧರ್ಗಾಯಿಂ
ತಿತ್ತನೆತಿರುಗುವಮುಂಬುರಗಾಳಿಯಂದದಿಂ
ಸತ್ತನೆಸರಿದುಮುಬಾಂದಕೆರಥಂಮತ್ತವನಸುರಾರಿಬಂಗಾಳಿದನು॥ ॥೨೪॥
ಮೊದವಿಪತಿಕೆಳ್ಳುಳಿಕಜ್ಜೆಂದದಂತಾಗೆ
ಹುಡಿಹುಬ್ಬುಧೂಮಲತೆಯಂಬಾಲಿರೆಹುಂಕಾರ
ದೊಡನೆ ನಿಶ್ವಾಸಮಂಬಿಡುವನಾನಾಮುಟಂಜ್ವಾಲೆಯಂದದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ॥
ಕಡಿಯಿದುವಕಾಳಿಮಂತಾಳ್ದಂಧನಂಜಯಂ
ಕಡೆಗಾಲದಂದಿನಧನಂಜಯಂತಾನೆನೆ
ಬ್ಬುಡೆನಡುನಿಬಾಬ್ಬರಿದುಮಾಡಿದಂಬಾಣಮಂಸಿಳಿದುನಿಜಕಾಮುಕಿಸವನು॥ ॥೨೫॥
ಘಾತಿಯಿಂದಘಲುಗುಗಾಂಮಾಡಿದಮಶ್ವಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಶತಪತ್ರಲೋಚನಂಕಂಡದಕೆಮುಂನವಾ
ನತುಲಗಾವರ್ಧನವನಾಂತುಗಾಸುಲವನೋವಿದಸುಸ್ತತ್ತಫಲವನಿತ್ತು॥
ಅತಿಶಯದಶಕ್ತಿಯಂನೆಲೆಗಾಳಿಬಿಚ್ಚೆಗದಿಂ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿವಟನಶಿರವನಿಳುಹಿಂನೆಂದುಬೆಸಸಲುಂ (ನಿಳುಹೆಂದು)
ನತಶರಣ್ಯಮಿಧನಂಜಯನಾರ್ದಸಿವಿವರಗೆತೆಗದೆಚ್ಚನಾಶರವನು॥ ॥೨೬॥

ಅಪಾಪಮುರಹರಪಾರ್ಥನೆಸವಬಾಣಕೆನಿಂದ
ಬಹಳಸುಕೃತವನಿತ್ತೆಲೇಸಾದುದಿದನರಿಯ
ಬಹುದೆನೋಳ್ವಿಲ್ಲಾಳನಿನಗೆನುತ ತ್ರಿದಿವಂ ಕೊರಳನರಿವಕೆ ನಡೆತದೊಳು॥
ಬಹಳತರನೆತ್ತಿನಮಹಾರ್ಥದೊಳ್ಪಿದವು
ಗಹಗಹಿಸುವಸುಧನ್ವನಂ ಕಂಡವನಸೈಸ್ಯದೊ
ಸ್ಥಳಕಗಳ್ವಾಸಿದಮೆಚ್ಚಿದರ್ವಿಜಯಚಿತ್ತಂ ಬೆರಗಾದನು॥ ॥೩೭॥
ಮೂರುಬಾಣದೊಳವನತಲೆಯನರಿದಪೆನೆಂದು
ತೋರಿಯಾದಿದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ನದನೊಳೊಂದು
ಮೀರಿಮೋದದುಕೋಲೆರಡಂ ದರಿಮುರರಿಪುವಿಭುಜಬೇಲೆಸುತವರನು॥
ಯೋರಿಪಿದನಂಬಂಜರಾಜನನೆಬಳಕದರಿ
ಸೋರಿದಂಜಾರ ತಂನಕೃಷ್ಣಾವತಾರದೊ
ಳ್ಬರಿಧರೆಯಂಮೊರೆದಪುಣ್ಯಮಂ ಮೇಳೆಪುಳುಗಾನೆಚ್ಚನಾಗಾಸೆಯನು॥ ॥೩೮॥
ಆಗಲಿತಿಳೋಪುದಂದಾಳಿಗೆಸೈದಿದರ
ಆಗಲರ್ಜುನನಬಾಣಕೆಲಂನಪುಣ್ಯಮಂ
ನೀಗದೆಯಲಾಧೇವನೋಡುಬಹಾದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕತ್ತರಿಸದಿಯೋದದೇ॥
ಪ್ರೋಗದೊಳ್ಪಯಂಧತಿಯಕೂಡಿಜಾವಶಿಷ್ಟನಂ
ತೋಗಿನಾಂಡವನದುರ್ಗತಿಗೆತಾನಿಳಿವೆನೆನು
ತಾಗಜದೊಳರ್ಜುನಂ ತೈತಪ್ಪನರಳಂ ಸುಧನ್ವನಿಷ್ಟದಿಸೈದನು॥ ॥೩೯॥
ಕಾಡೆಮೊಳಗದಮನಿಸ್ಸಳಂ ಗಸೈದೆಕೋಂ
ದಾಡಿದರ್ಸುರರತ್ತಮೊಳ್ಪಳಕೃಷ್ಣನಂ
ನೋಡಿನುಡಿದಂ ಪಾರ್ಥನೆರಡಂ ಬಿಮುರರದುದಿಂ ಸೊಂದರೊಳವನಶಿರವನು॥
ರೂಢಿಯಿಂದರಿಯದೊಡೆಪಾರಜಾರವಿಪ್ರತ್ಯೇದಮಂ
ಮಾಡಿನಿಂದಿಸಿದವನಗತಿಯಾಗಲೆನುತವಂ
ಮಾಡಿದಂ ಮತ್ತೆಕಾಳದಂಡದೊಳ್ಪಾಗಮಂ ಸ್ಥಾಪಿತಿಕೊಳ್ಪಸ್ತ್ರತವನು॥ ॥೪೦॥
ಉಪಾದಿದರ್ಜುನನಮಾರ್ಗಣದಮೊದಲಾಳ್ಪ
ವಾಹನಂ ಸೈದಕಮಲಜನಂ ನಿಲಿಸಿ ಪ್ರಥ್ವಿಸ
ವಾಹನನ ಕೋಳ್ದಿಗೆ ತಂದಿರಿಸಿಮಾಯಕದನದುವೆತಾನೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ॥
ಸಾಹಸಬನೆರೆಬಲಿದುಬಾಮಾವತಾರದೊ
ಳ್ಪ್ರೇಮಮುಳ್ಳನಮುದಿನಮಾಡಿಸಿದಪುಣ್ಯಮಂ
ದೂಹಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಯಂ ನೆಲೆಗಾಳಿಸಿ ಮುರಹರಂ ತೊಳ್ಪುಗುದ್ದನು॥ ॥೪೧॥
ಕೋಟಿಸಿದಿಲಾಗಮೆಗರ್ಜಿಸುವೈಯುದಿದನಾನಿ
ಶಾಟದಲ್ಲಾನಸುಳಮಾಂಚಜನ್ಯವನಾಕ
ಸಾಟಿಸಿದಿದಂ ದೇವದತ್ತಮಂ ಸವ್ಯಸಾಚಿರಥತನ ಮೊಳ್ಪುಳಿಸುವಂತೆ॥

ಮೀಟಾಡಿಸಿತು ಭೂಮಿಯಂ ಮೇರುಶೈಲಮಂ
ದೂಟಾಡಿಸಿತು ಸುರಾಳಿ ತಾರಾಗ್ರಹಂಗಳಂ
ತಾಟಾಡಿಸಿತು ಪವನಮನಭ್ರಾಳಿಲಗ್ನವರೆ ಮೊಳಗಿದವು ನಿಜಬಲದೊಳು॥ ||೫೦||
ಕಂಡನಿಂತೆರನಂ ಸುಧನ್ವನಿಂತೆಂದನೆಲೆ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಿಂ ನಯಪುಣ್ಯಮಂ ಸೂರೆ
ಗೊಂಡವಂ ತಾನೀ ಧನಂಜಯನೀ ಕುಸಿಯದುಸುರೆನಗೆ ಸಾಕಿಂನು ಬರಿದೆ॥
ಕೊಂದಾದಬೇಡ ಬಿಡಿಸಂಬನದನೆಡೆಯೊಳಾಂ
ಖಂಡಿಸದೊಡೆಂ ನಾ ಬಗನೆಂಬಳೇ ಮಾತೆ ಸತಿ
ಗಂಡನೆಂದೆನ್ನಿಸುವಳೆ ಸುತನೆ ತಾತಂಗೆ ತಾಂ ಕೃಷ್ಣ ತಿಳ್ಯಯನೆಂದನು॥ ||೫೧||
ಭಾಸುರಬಾಣಂದುಗಾಸಿಯೊಳೆಸೆವ ಮಗಾಕಾರ
ಕಾಸವಿಲದೊಳ್ಕಂದು ಶಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದಲುಪ
ವಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಬರಚಿಸಿದ ವಿಷ್ಣ್ವೇಶಪೂಜೆಗಳನು॥
ಪೋಸದಡಗಾಲಿಂದ ಮಾಕಡಾ ತನದೊಳ್ಳ
ಮಾಮಾಯಕವನೆಡೆಯೊಳರಿಯದರಲಾನಲೆಂ
ದಾಸುಧನ್ವಂ ತಂನಪಿತುಬಲದೊಳಾರ್ದು ನಿಜಧನುವನೊದರಿಸುತಿರ್ದನು॥ ||೫೨||
ಲವಿತದೊಳ್ಳಿ ಮೂತಿಗಳ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂ
ವಿನುತರಾಮಾವತಾರದ ಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂ
ದನುಜಮಥನ ವೇಢದ ದುರುಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂ ತೀವಿದ ಮಹಾಶರವನು॥
ತನಗೆ ಪಿತುಬಲದೊಳುಂಟಾದ ನಿಜಶಕ್ತಿಯಿಂ
ಕನಲಿಕೆವರೆಗೆತೆಗದಾರ್ದು ಕ್ಷಯುಗ್ಮಾನೆಚ್ಚ
ನೆನಿತು ಸಹ್ಯಾಧಕನೊಕಲಿ ಸುಧನ್ವಂ ಧರೆಯೊಳೆನೆಂಬೆನಚ್ಯುತವನು॥ ||೫೩||
ಬೆದರಿತು ಪತಯದಸೇನೆ ಕೆದರಿತು ಸುರಸ್ತೋಮ
ಮೊದರಿತಿನಮಂಡಲಂ ಬೆದರಿತು ಜಗತ್ರಯಂ
ಬಿದಿರಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಚಯ ಮುದುರಿತು ದುಸಂದೋಹ ಮದರಿತಿಳೆ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಕದಡಿತು ಮಹಾರ್ಣವಂ ಕದಲಿದಂ ಕಚ್ಛಪಂ
ಪುದುಗಿತ್ತೆ ಕ್ರೌಂಚೆಯಾನೆ ಪದುಗದಂ ಭ್ರಾಂಗಿಶಂ
ಗದಗದಸಿ ತಾನಾಯಕದ ಬೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮದನೇನ ಬಂಗಾಪೆಸುವೆನು॥ ||೫೪||
ಬೆಚ್ಚದನೆ ಬೆದರದನೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಕಳಿತನದ
ಕೆಚ್ಚು ಕೊರಗಿತೆ ಬಹ ಮಹಾಶರವನಾಗಳಾ
ಶ್ರೀಚ್ಚಂ ಸುಧನ್ವ ನಿಕ್ಷದಿಯಾದುದಂ ಬುಬಿಧ್ದುದು ಹಿಂದಣಾರ್ದು ಮಿಳ್ಗೆ॥
ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಬಂದು ಕೋರ್ಬ್ದಿಯವನಕಂಠಮಂ
ಕಾಚ್ಚಮಾಯ್ದ ತ್ರಪಾಯದಿ ಮೇದಿನಿಯೊಳಗ
ಅಚ್ಚುತ ಮುರಾರಿ ಕೇಶವ ರಾಮ ಎನುತಿರ್ದುದಾ ತಲೆ ಬಿಡಿಗದು ನಭದೊಳು॥ ||೫೫||

ಕಂಡುಸಂಧಿಲ್ಲದಸುವೃತ್ತದಿಂದೆಸೆವತನ
ಕಾಂಡವ್ರಾತಮುಮಂಸುಧನ್ವನೆಸೆದಿರ್ದಲ್ಲ
ಮೆಂದುನಿಜವೈರಮಂಬಿಟ್ಟುಸಮಲಂಗಳಂಸಂತೈಸಿದಗನದಿಂದಾ॥
ಬಂದಪವನಾಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಕರೆದಗಳಿಂದಾರಾಜಿ
ಮಂದುವೆನಿಸೆಕೃಷ್ಣನಪದಾಂಬುಜಯುಗಳಕ್ಕೈ
ತಂದುಬಿದ್ದುದುಸುಧನ್ವನಶಿರಂಪಾರಯನಾಮಾವಳಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಾ॥ ॥೪೮॥
ತಪ್ಪದನಲಾಚಕ್ರಿಹಾಯೆಂದುಸುರರುಲಿಯೆ
ಉಪ್ಪರಿಸಿತಲೆಚಿಗಿಯಲವನಕೈತೋಳ್ಗಳಂ
ಚಪ್ಪರಿಸಿಕಾಂಡದೆಷ್ಟುಬಂದುರಣರಂಗದೊಳ್ಪಿರುತಿರುಗಿಬಾರವರದಾ॥
ಅಪ್ಪಳಿಸಿವೇಗಯ್ದಿಳದುಸದಿಕ್ಕೊರಸಿಮೆಟ್ಟಿ
ನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳರದುತೆವಾಪಾರದರೆಯಟ್ಟಿ
ಚಿಪ್ಪುಚ್ಯುರಾಗಿಸಿತುಸಕಲಪಾರವಾರಮಂಮುರಹರಂಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೪೯॥
ಪೋಳಿವಕುಂಡಲದಕದಪಿನಮುಖದೆಸೆವಮೂಗಿ
ಗಳನಗೆಮೊಗದರದನಪಙ್ಕ್ತಿಗಳಬಿಟ್ಟಕಂ
ಗಳಬಿಗಿದುಹುಬ್ಬುಗಳಸೆರೆನೊಸಲತಿಲಕದನವಿಲಾಸಾಲಕಾಂತಿಯಿಂದಾ॥
ಕಳಕಳಿಸಿತನಿವಿರರಸದುರುಳಿಯಂತೆತೊಳ
ತೊಳಗುವಸುಧನ್ವನಶಿರವನೆರದುಕೈಗಳಿಂ
ನಳಿನದಳಲಾಳಚನಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕಾಂಡುನೋಡಿದನವನದೇಂಸುಕೃತಿಯೊ॥ ॥೫೦॥
ಕೈದುಗಳೊಳೆಸೆವತಲೆಯಂನಾಪಿಕಾರ್ದಿದೆ
ಗಾಯ್ದುಮುರಮಥನನಾಭ್ಯಾಸಿಪದನಾತನ
ಕೈದನೆಂಬುದನಬ್ಬುತನೆಬಲ್ಲನಾಗಳಾಮೊಗದಿಂದತಂನಮೊಗಕೆ॥
ಯ್ದುದಿತವನಾತ್ಮವತಿತೇಜದಿಂಬಳಿಕಮರ
ರೈದೆಬಂಗಾಪಿಸದಾಶಿರವನಸುರಾಂತಕಂ
ಮೈದುನಂಸುರೆತೋರಹಾಂಸಧ್ವಜನಮುಂದಿಕ್ಕಿದಲಕ್ಕೆಬಿದ್ದುದಿಳೆಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಪ್ರಮಾಪಾಲಕೇಳ್ಪುದುತಿರ್ದಂಸುಧನ್ವನಾ
ಚಾಪವಮಂತಲೆವಾರ್ಥನದಿಂಪರಿಯೆನಂ
ತಾಪದಿಂಮರುಗುತಿಳಿಯೊಳ್ಪಾರ್ಥನಮಾಶಿರಂತಂನಬಳಿಗೆಬರಲು॥
ಪಾಪುತ್ರಯೆನುತೆತ್ತಿಕಾಂಡುಮುಂದಾದಿವ್ಯಾ
ಗಾಪ್ರಾಣಯನೊಂದಿಸಿಮೊಸದುಚಿಕ್ಕದಬಿಮ್ಮಳ್ಳಿ
ಲಾಪದಿಯಳಲ್ಕಿಂಮರಾಳಧ್ವಜಂಮೊರೆಯಕಲ್ಮರಂಕರಗುವಂತೆ॥ ॥೫೨॥
ಬಿಳ್ಕೈನೊಳ್ಕೈಲಾಗದಿಂದಕಂಮದುವಿನೊಳ
ಗಾಳ್ಕೈನೊಳ್ನಿಂನನಿಟ್ಟಿಪತಂನಕಂಗಳಂ
ತಿಳ್ಕೈನೊಳ್ಪರನಿಪದುಮೊದಲನುರೆಸ್ಲೈನೊನಿಂನನುದಿಗಳನೆಂದಿಗೆ॥

ಕೇಳ್ದನೋಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದೊಳಾದೊಡಂ
ಪೇಳ್ದನೋನಿನಗೆಬೇಸನಂಮಗನೆಶೋಕಮಂ
ತಾಳ್ದನೋತಾನೆಂತೊಸುರಲೋಗದೆಮಾನಮೇಕಟನಿನಗೆಂದಳು॥ ॥೫೩॥
ಕೊಳುಗುಳಕೆನಡೆತಂದೆಬಿಲ್ಲಿಡಿವುದೈತಂದೆ
ಫಲುಗುಣನೊಡನೆಪೆಣಗಿಜಯಸಬೇಡವೆತಂದೆ
ಕಲಿತನದೊಳುಂಕಂದದಾತನಿನ್ನೆಕಂದವರ್ದರಾದೊಳಗೆಕಂದಾ॥
ನಿಲಯಕಾನೇಮರೆಯವುಳಿದುನಿಂನನುಮರೆಯೆ (ನೊಂಪೊಗುವೆಸುಳಿದುನಿಂನನುಮಗುವೆ)
ಸಲಹುವನಂಮೈಯ್ಯಮಾತಾಡುದಂಮೈಯ್ಯ
ಬಳಲಿಸದಿರ್ಪೈತಂಮನೊಂದೆನೋಡೈತಂಮನೆಂದಳಲಾಳ್ದವನಾಳ್ದನು॥ ॥೫೪॥
ಮೋಹಮುಳ್ಳಡೆತತ್ರತೈಲಪೂರಿತಘನಕ
ಟಾಹದೊಳ್ಪೆದಬಸುವೆನೆತಂದೆತನಯನಂ
ಬಾಹಿರಂಗದಶೋಕಮೆಂದುಜರೆಯದೆಲೋಕಮಾಗಹಲುಬುತ್ತಿಂನಸು॥
ದ್ರೋಹಮಂಮಾಡಿದೆಂನಿನಗೆಂನಮೇಲೆಮುಳಿ
ದಾಹವದೊಳಳಿದೈಸುಧನ್ವಕಾದೆಂಗೆಯೊ
ಶ್ರೀಪಮಂಕಾಯ್ದಕೃಷ್ಣಂಕಾದಲಹಿತನೇಕಾದನೈನಿನಗೆಂದಳು॥ ॥೫೫॥
ಅಂಗದೇವಂಕದನಮಂಜಯಿಸಿಬಹೆನೆಂದು
ಬಂಗದನೊಡರ್ಗಂಸೈನ್ಯಸುವನುಜೆಯಂ
ಹುಂಗಮೆಯಕಳೆಯಂದದಾಸ್ಯದೆಳೆನಗೆಯೊಪ್ಪೈತಪನಿಂನವಲ್ಲಭೆಯನು॥
ಹಂಗಿಡುತ್ತಾಹಮಂಕೇಳ್ದುತಂನೊಡಲೊಳಗೆ
ತಂಗಿಸಂತಪ್ಪುಬಹನಿಂನನಿಜಮಾತೆಯಂ
ಕಂಗಳಿಂಕಾಣ್ಬೆನೆಂತಕಟವಿಪರೀತಮಾದುದೆತನಯಹೇಳೆಂದಳು॥ ॥೫೬॥
ತಾತನಲ್ಲವೆನಿನಗೆತಾನೆಂನೊಳಿಂತಕಟ
ಮಾತಾಡದಿಹರೆನಿಂನಂಪಡೆದಳಂವೀರ
ಮಾತೆಯಂಬರ್ಕಳ್ದುನರನಪಾಯಮಂಕಾಯ್ದನದೆಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರೊಳು॥
ಯೇತಕೆಬರದೆಸುಂಮನಿಪ್ಪೊಕರಂಡಮಾತೆಯೊ
ಖ್ಯಾತಿನಾಯಕರತ್ನಮಂತೆಗೆದುಬಸುಟಂತೆ
ಧಾತುಗೆಟ್ಟದೆತಂನಬಲಮೆಂದುಹಲುಬಿದಂದಳೆಯೊಳ್ಪೈರಳ್ದುಮರುಗಿ॥ ॥೫೭॥
ಅಂಬಿಸಿದನವಶೋಕಸ್ರಾಣದಿಂಮೊಗಮಿಟ್ಟು
ಚುಂಬಿಸಿದನದಿಗದಿಗೆನಾಸಾಗ್ರಕಾರದಿಂ
ಪಂಬಲಿಸಿಸುತನಸುಗುಣಶೀಲಂಗಳಂನೆನೆದುಮಾಳ್ವಳಿಸಿದಂಪೇಚ್ಛಿದಾ॥
ಕಂಬನಿಯಕಡಲೊಳಗೆದಾವರೀವವದಬಳಿಸಿ
ಯೆಂಬನಿಂದಾಗಿಸುವದಕ್ಕಿಬ್ಬಗವನೊಡಲ
ನಿಂಬುಗಾಳ್ವಂಮರುಗುತಿರ್ದುದಿವನಮುತ್ತವಂವಾರಮಾತನಸುತ್ತಲು॥ ॥೫೮॥

ಕಾಳಗಕೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆವರಾರಿನ್ನು ತಮ
ಸೂಳಿಗವನಿತ್ತು ಬಿಸುವರುಂಟೆ ನೀನೆ ಕ
ಟ್ಟಾಳೆಂಬರೀಗಾಳಿಂತಳೆದಪರೆ ದಾಶಾರ ವೀರ ಸುಕುಮಾರ ಧೀರಾ॥
ಕಾಳಾದುದರಕಟ ಚಂಪಕನಗರದರಸುಗಳ (ಚಂಪಕಾ)
ಬಾಳುವೆ ಮಹಾದೇವ ಪಾಯೆಂದೊರಲ್ದು ಪಡೆ
ಗಾಳಿಯೊಳ್ದಾನೆ ಸುದರ್ಶನಗಳ ರವಕಂಬನಿ ಬಳಲ್ಲಿ ವಿಗಳುಂ ಜೋಳ್ದವು॥ ॥೫೯॥
ಬಳಿಕ ಸುಧನ್ವನ ಸಹೋದರಂ ಸುರಥಂ ಬ
ಪಳಶೋಕಶಿಖಾರಮಂ ತಳೆದಿರ್ದವಂ ಕಾಡೆ
ತಿಳಿದು ಕಡುಗಾಯದಿಂ ಬಿರ್ದ್ದಿಂದು ನುಡಿದನೆಲೆ ತಾತ ಕೇಳೆತನೆಂದೂ॥
ನಳಿನನಾಭನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ
ಕಾಳ ನುಡಿಯೊಳ್ಳಿದ ನಿದಕಂ ನುಡಿಃ ಪ್ರತಿಭತ್ವ
ಕಳುಳದಿರ್ದಧರೆಯೊಳ್ಂ ನಾಟಾಯಮಂ ಸೊಡೆನಪ್ಪರನೆಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಉಂಟು ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ
ಟೆಂತಗಾನದೊಡಲಂ ತೊರೆದು ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯಮಂ
ವೆಂತಗಾಬಿಕಾಂಡಂ ಸುಧನ್ವನದಕಾಗಿ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟುಂ ತಳ್ಳುದಿಲ್ಲ॥
ಕಂಠಮಂ ಕತ್ತರಿಸಲಾ ಶಿರಂ ತಂನೆಡೆಗೆ
ಬಂಟುಗೆದಪ್ಪುದಿದೊಡೆ ತೆಗದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡುಪ್ಪೆ
ಕಂಠದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಿಸುಟನೆಂಬುದಕೆ ಮರುಗುವೆನೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೧॥
ತಾತ ಚಿತ್ತೈಸದರೊಳ್ ನಮ್ಮ ತಿರುಗ ಬಿಸು
ಧೀರತೆಯ ನಮ್ಮಗುಂ ತಕ್ಕ ನಾವರಗಾದೆಡೆಗೆ ನಮ
ಜಾತನಂಕಾರದಾತನ ತಾಕ್ಕಿನೆಂದು ಸುರಥಂ ರಥಕ್ಕೆ ದರ್ದಿ ಬಳಿಕ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಶಿವನಾ ಮಗಾಳ್ದೃಷ್ಟಂ
ಪೀತಾಂಬರನ ಮೊರೆಗೆ ಪಾಯ್ವುದಾ ಮುರಹರಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗದು ನಪ್ಪಕೆ ದಲದಂ ರುಂಡಮಾಲೆಯೊಳ್ ಪೊಂತನಲ್ಲಿ ಶಿವನು॥ ॥೬೨॥
ಅದಗ ತಾಶಿರ ಮಲ್ಲಿಪಂ ಸಧ್ವಜಂ ತಂನ
ಪಡೆಸಹಿತ ನಿಂದನಾಪವಕೆ ಸಂನಾಪದಿಂ
ದೊಡಪುಟ್ಟಿದಂ ಮಡಿದಳಲ್ಲಿ ಸುರಥಂ ರಥಕ್ಕೆ ದರ್ದ ನಿಜಕಾಮುಗಿವನು॥
ಮಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಾರಸ್ವತರಲವನ
ಕಡುಶೌರ್ಯಮಂ ಕಂಡು ಶಂಕೆಯಿಂ ದೇವಪುರ
ದೊಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ಮಾಡಿದಂ ತಂನಮ್ಮೃದುನ ನೋಳ್ಪಾ ಭ್ರೂಚನೆಯನು॥ ॥೬೩॥
ತ್ರಯೋದಶ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ೧೦ಮ ಸಂಧಿಗ್ಗಳ್ಗಂ ಪದ್ಯಂ ೭೫೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ॥ಶ್ರೀ॥

೧೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಚಂದ್ರ ಸುರಥನ ಶಿರವನ ಪುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ

ಕೊಂದು ಗರುಡಂ ಪ್ರಯಾಗವನೈದಲೀಶ್ವರಂ
ಕಂದುವೃಷರಾಜನಂ ಕಾಯ್ದಾತನಿಂ ಪಡೆದನದರುಂಡಮಾಲೆಯ ತೊಡವಿಗೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ದೃಪಾಲಕ ಸುಧನ್ವನಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ
ಪೇಳ್ವೆಂ ನಿನಗಾಲಿಸುದು ಸುರಥನಂಕಮಂ
ತಾಳ್ದನತಿರೋಷಮಂ ರಥವೇರಿ ವಿನುತ ಕೋದಂಡಮಂ ಜೇಗೈವುತಾ॥
ಬಾಳ್ವನೆ ಫಲುಗುಣಂ ಮೊಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಮಂದಲವ
ನಾಳ್ವನೆ ಧರ್ಮಜನರಾಗಿ ಬರ್ಪುದಿಂದೆಂದ
ತೋಳ್ಪಿಡಿಯ ಕೆಳವೆನೆ ಸತ್ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಾಸಕ್ಕೆ ತರುತಿರ್ದನು॥ ॥೧॥
ಸುರತನ್ನೈತಪರ್ಗಾತ್ಯನ್ನಮಂ ಕಂದುಪರ
ಸರಸೋಪಾಯಿಟಿ ಸಿನುದಿದನವಂ ಧರೆಯೊಳು
ಚರಸದಿಶಮುಗ್ಧಕರ್ಮಂಗಳೊಂದಿಲ್ಲವಂ ಮರದಾಡೊಡಂ ಮಾಡಿದಾ॥
ದುರ್ತಲವಮಂ ಕಾಣ್ಬೆನಾರ್ಜುನಿಯ ಪತನಂ
ಸರಸದೊಳ್ಪಿಂದೆವಾದೊಡೆಬ ಹುದುನವಗಾಗ
ಪರಿತವಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮೊದಲಾದವಬುನ್ತಬರ್ಕದಲಿವನೊದನೆಂದನು॥ ॥೨॥
ರಾಜೀವನೇತ್ರನಿಂತೆಸವಲಂಧಕವೃಷ್ಣಿ
ವ್ರಾಜರೆನಿಪ್ಪ ಯಾದವ ಸುಳದಬಟುಸ್ತಟಸ
ಮಾಜಮಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೊಡನೆ ಸುರಥನರಥಕ್ಕೆ ಯೊದ್ದಿನರನರಥದಾ॥
ವಾಜಿಗಳವಾಘೆಯಂ ತಿರುಹಿ ಬಾರದೆಮಾರು
ಯೋಜನದೊಳಿಕ್ಕಿ ಬಿನಿಂದುಗರ್ಜಿಸುವಕೈ
ನಾಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳ್ಪಂದು ನಿಂದರೆ ನೆಲೆಯ ಸುಯಿಧಾನಮಂ ಬಲಿದನು॥ ॥೩॥
ಯುತ್ತಲಾತಾವನೆಮುಂಕೊಂದುಬಹಸುರಥನಂ
ಕೆತ್ತಿಸಿದನಂಬಿನಿಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾತನಂ
ಮೆತ್ತರನವಂಬಾಗದಿಂ ಪಾರ್ಥನಿತ್ತ ಬಾರದ ನಿಗಕ್ಕೆ ಕಸಖಿತಾ॥
ಮುತ್ತಗಳದಗ್ಗಳಿಕೆಮಚ್ಚುಕದೊಳುಪಾಯನದ
ಮುತ್ತಿದವು ಕರತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳಿಲ್ಲಿ
ತ್ತುಮಾತ್ತು ಗಳವರೆಸುಧನ್ವನಪಾಂಬವಲ್ಲನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚನಾ ನ್ತಬರನು॥ ॥೪॥
ತವಕದಿಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂ ಗೆಲ್ದು ನಾತ್ವಕಯ
ನವಘುದಿಸೃತವರ್ಮನಾಂಬಾನುಸಾಲ್ವರಂ
ಜವನಗೆದಿಸಿಕಲಿಯ ತಾವನಾಕ್ಷನಂ ಸದದುನಿಲವ್ವಜನ ಮರೆಪಾತಿಕೈ॥
ರವಿಸುತನಸೂನುವಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ನಿಖಿಳಯಾ
ದವಸುಭಟರಂ ಜಯಿಸಿ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯಮಂ
ಸವರಿ ಸಮರಥಮಹಾರಥರನೊಂದೆರಥದೊಳು ಸುರಥನೊದೆದುಳಿದನು॥ ॥೫॥

ಮೊಣ್ಣಿತೆಮೊಸ್ಸಾನಾಶಮಂಕಲುಷವಂ
ತನ್ನಬಳಿಯೊಳ್ಪೊಳೆತಿರ್ದನಿಳಿಪಸ್ವನ್ನುಮಂ
ಮಿಕ್ಕದೊಂದೆಸ್ಸಲಂಬೀದವರದಕ್ಷುವಂತೋಡಿಸಿದನತಿಬಲರನು॥
ಕ್ಷಣದೊಳೆಸ್ಸುಳಸ್ತೈನಂದವೀರರಂ
ಮುಕ್ಕುರಿತೆನ್ನೆಗೆದಿಸಿದನಾಗಾಗ್ರದೊ
ಪ್ಪೆಸ್ಸುಳಿಸಿದುಸ್ಸಂದದಧಟಿಂದಸಾತ್ಯಕಿನರಸಿದನಚ್ಯುತಾರ್ಜುನರನು॥ ॥೬॥
ಘೋರಸಂಗರದೊಳ್ಗುರುಶರ್ದಿಮಾರವೆಯನಿ
ವಾರಿಸಿಮಹಾಯೋಗಿಜೀವನಸಮಾನ್ಸರವಿ
ಚಾರಸುವತೆರದಿಂದರಮೆಮೋಹಾರದೊಳ್ಪುತ್ರಿವಿವಸ್ತಪುರಂಗಾಪಿನದೆ॥
ವೀರಸುರಥಂಕೃಷ್ಣನಲುಸುರಾರನರಸಿದನು
ದಾರವಿತ್ತಮನಹಜ್ಞಾನದಿಂದೆದಬಳಿವ
ನಾರೈಯ್ಯದೇಗುಣಚಿತ್ತದಿಂವಸುಮತೀಕಾಂತಕೇಳ್ಪುತ್ರವನು॥ ॥೭॥
ಅಸ್ತ್ರವನಪಗತಮದೊಳಾನಿಶ್ಚಯಸೀನೆಗೆಮ
ಪತ್ರಿಯವಬೀರುತ್ತೈತಪಸುರಥನಂಗಾರು
ತುತ್ತಿಸಿವರ್ಜುನಂಗತಿರೋಷಮಂದನಸುರಾಂತಕನೊಳವನಜಯಕೇ॥
ತ್ವತ್ತಿವದೊಳ್ಳುರಿದೋಳಿಕೆಯೆನೆತಡೆದೇವ
ಮತ್ತಬಳಿಯೊಳ್ಬಾಣಮಿದರ್ಪಿವನಸತ್ತ್ವ
ದತ್ತದಯಕಮಮನೋಧುವೆನೆನುತಬಿಲ್ಲಿರುವನೊದರನರನಿದಿರಾದನು॥ ॥೮॥
ಯೆಲವೊಸೋದರನಳಿದಳ್ಳಿಗನಂಮೊದನೆ
ಕಲಪಸ್ತೈದುವನಿಂನಕಾಲುವದನುಚಿತಮೆಂದು
ತೊಲಗದೊಡೆನೀನಿರದುಬಿಲ್ಲಲಾಸಲೆಬಿಲ್ಲತೆಂದುಕಲ್ಲಂಪಾಯ್ದೆಲಾ॥
ಕಲೆಯಾಗಿಂದುನಿಂನಮರದೊಳ್ಳಾದಿದೊಡೆ
ಕಲವಪಾದೆಮರಯಾಸಚೇದಪಾಯಮಂಬಿಟ್ಟು
ನೆಲದರೆಯಧರ್ಮಸುತನಂಕಂದುಬದುಕುವದುಲೇಸೆಂದುನರನೆಚ್ಚನು॥ ॥೯॥
ಗಾಣ್ಣವೇಮಪ್ಪಪ್ರಪವಂಗೆನೀಂಪಾರಪಾರಖಾ
ರಾಣ್ಣಗಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ್ಳಧರಳಿದವನೆಕಾ
ಬಾಣ್ಣದಿಂನಿಂನಮಸ್ತಕಸಹಿಂದಚ್ಯುತಂಕಾಯ್ದತಂನವತಾರದಾ॥
ಪಾಣ್ಣದಿಂಮದಿಪ್ಪಮುತ್ತಿಗೆಸಂದವದಕೆನಿ
ಶ್ಶಾಣ್ಣಗಪ್ಪದಿಲ್ಲನಾವಿಂನಪಾಯಮಂಬಿಡಲ
ರಾಣ್ಣವಾಸಿಗಳ್ಳಳ್ಳಸೋಡಿಮನಿಪಾಪವನೆನುತೆಚ್ಚನಾಸುರಥನು॥ ॥೧೦॥
ಯೆಸಲುಚ್ಚಳಿಸಿವಾಯ್ದುಸುರಥನಂಬಿನಗರಿಯ
ಚಸಿಯನಾಳಿಯಬಾಧೆಯಿಂದಾರಿದುಳ್ದುರಿಗಿಲಿಂದು
ಮಸಗದತಿಶಯದಯೋಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂಧನಂಜಯನಾದನಾನರನೆನೆ॥

ದೆಸೆಯಾವುದಿಳೆಯಾವುದಿನನಾವುದಂಬರಮಾವುದಾ
ಗಸಮಾವುದೆಂಬನಿಂತೊಸಮಸೆಯವಿಶಿಖಮಂ
ಮುಸುಕಿದಂಪಾರ್ಥನಸ್ತ್ರಜಾಲಯಗಳೆಡೆಗೆಡೆಯೊಳ್ಸುರಥಂವಿರಥನಾಗಲ್॥ ॥೧೧॥
ಕಾಡೆಮತ್ತೊಂದುತೇರನೇರ್ದವನಳವಡಿಸಿದಾಗಂ
ಡಿಳ್ಳಿದನಂಬಿನಿಂಪಾರ್ಥನವರೂಥಮಂ
ಕಾದೆಬಂಡಿಗಳ್ಪತ್ತುಸಾರಬಿಲ್ಲಂತರಿಸೆಮೊಗ್ಗದಾಸಕಲರೊಗ್ಗರ್॥
ಮಾಡಿದಂಕೃಷ್ಣನಶರೀರದಶಾಸ್ತ್ರಯಮಂ
ತೋಡಿದಂಸುದರಿಗಳಾಡಿದ್ದನಂ ನರನಾ
ಡ್ಡಿದಬಡದನಾಸುರಥನೊಂದುಶರವತದೊಳ್ಸವುದಿದರೊಳ್ನಮುತೆರಳದನ॥ ॥೧೨॥
ಶರವತಮೇನುಂಟಿದರೆ ನಿಂನನಾಂಕಾಣ್ಣಿದೊಡೆ (ಮೆಚ್ಚಿದರಿಂನು)
ವಿಮಲಪಾತಕರಾಶಿತನಗೆಸಂಘಟಿಸದಿ
ರ್ದಮದಮೆಳ್ವಸುತತೆಗೆದೆಚ್ಚದಾಬಾಣಮಂಸುರಥಂನಡುವೆಖಂಡಿಸಿ॥
ಅವಮಾನದಿಂದಿಳೆಗೆನಿಂನನೀರಥದಿಂದ
ನವತನಸೈನ್ಯದೊಡೆತನಗೆಪರಲೋಕದೊ
ಳ್ಪರ್ವತಗತಿಯಾಗದಿರ್ದಿಸುದಿದೆಳ್ವೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚುಬಾಣ್ಬಿರಿದನು॥ ॥೧೩॥
ಸುರಥನೆಸುಗೆಯೊಳ್ಪಾರ್ಥನೊಂದುಮುಂಗಾಣ
ದಿರೆಮುರಾಂತಕನವನತೊಳ್ಪಂಬೇಗದ
ತ್ತರಸುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂಮಾಡೆಂದುಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂಮೊಳಗಿದಂ॥
ನರನಾಸುದಿನಗೆಮುಂನಡೆಚ್ಚುಕೆದಬಿಡನಾತ
ನುರುಶಿಖಜವನೈದೆಡೆಯಶಿಖಜಗೊಂಡನಂದದಿಂ
ಧರೆಯೊಳ್ಪುರಳ್ದುರುಳ್ದುರೆಮೊಯ್ದರದುಕಾಂಡದಾಸ್ತ್ರಾಂಶರಬಲವನು॥ ॥೧೪॥
ಪುತ್ರೋತ್ಪನ್ನತ್ರಾಸಲಾತ್ರೋಳ್ಪಸತ್ವದಿಂ
ಮತ್ರಾಣರವಗಾಬಿಮತ್ತದಂತಿಯತೆರದಿ
ಮೊತ್ತಿಬ್ರಕರದಿಂಪಾರ್ಥನೊತ್ತಿಗೈತರೆಕಂಡುಹಾರಿವಿಜಯನಂಜರೆಯಲ್॥
ತತ್ತಳಂಗೊಳ್ಳದೆಚ್ಚುವತ್ತಳವಿಗೈದುವವನ
ನೆತ್ತಲ್ತ್ತುಜವನಾಯೆನೆತ್ತಾಗನಸಕಟಿಂ
ಮತ್ತರಣದೊಳ್ಕುಳಿಯಮಿತ್ತವಿನಶ್ಚಕೊಳ್ವಿಯುಸುಪ್ತಂಕಿಂನಿರ್ಗಂತೆ॥ ॥೧೫॥
ತೋಳ್ಪೊಳ್ದುಂಕತ್ತಬಿಚ್ಚಿಳೆಮತ್ತೆಕ
ಕ್ಕಾಳ್ಪಳಿರೊಮಗಿಸುರಥನಾಕಿಳ್ಳಿಯಂ
ಕಾಣ್ಣೆಂದೊಡೆದುಕೆದಹುವೆನೆಂಬಶರದಿಂದಹಾಬ್ಬಿರವುಪ್ಪೈತರತ್ತೈ॥
ಕೊಳ್ಣಳಿಂತೊಡೆಗಳಂಕತ್ತರಿಸೆನಾದಿದವು
ಧಾಳ್ಪಳುಗಾಂಬುವಿಂದದೆಯೊಳ್ಪುವಳ್ಪಾಯ
ವೊಳ್ಣಂದುಗಳಿಧನಂಜಯನಸಮ್ಮುಖಕೆಮೊಳ್ಣಾಯ್ದನೆವೆಳ್ವೆನು॥ ॥೧೬॥

ಆಗಮುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಚ್ಚುಫಲುಗುಣಂ
ಬೇಗಸುರಥನಶರವನಾಯಲಾತಲೆಬಂದು
ತಾಗಿತವಿಭಾಕರದಿಂದನರನವಕ್ಷವನೆದೆಯಾಗಾವರಾಘಾತ್ರದಿಂದಾ॥
ಸೋಗದಂಮರವೆಯಿಂದಾಧನಂಜಯಂ
ಮೇಗೆಕೃಷ್ಣನಚರಣಾಬ್ಜಕೈತಂದುಬಿದ್ದುದಾ
ರಾಘವಜನಾರ್ದನಮುಕುಂದಯೆನುತಿರ್ದುದಾಶಿರಮತಿವಿನೋದದಿಂದಾ॥ ॥೧೭॥
ಶ್ರೀಕರಾಂಬುಜಯುಗ್ಮದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡುಕಮ
ಲಾಕಾಂತನಾಶಿರವನಿಟ್ಟಶೆಶಿರುಗಾದಿಂದ
ಲಾಕಾಶದೆಡೆಯೊಳ್ಪಾಗಲಾದನಾಕಲೆದಿತ್ತುಜವದಿಂಪ್ರಯಾಗಕೈದಿ॥
ಯಾಕವಾಂಲವನಲ್ಲಿಹಾಯ್ಕೆಂದುಚೆನನಲಾದ
ನಾಭಿಗೇಶ್ವರನೊಯ್ದುತಿರೆಗಗನಪಥದೊಳ್ಳು
ನಾಕಕಂಡಾತತಿಯನರ್ಥಿಯಿಂಕಪುಹಾದಂಪ್ರತ್ಯಂಗೀಶನಂಮುದದೊಳ್ಪು॥ ॥೧೮॥
ಯೆಲ್ಲಿಗಾಭ್ಯುದ್ಧವೀಗಸುರಥನವತಲೆಯಗರುಡ
ನಿಲ್ಲಿಹುದುರುಂದಮಾಲೆಯೊಳ್ಪವನನೋದರನ
ಸಲ್ಲಲಿತಶಿರಮದರಸಂಗದಕೆಹೊಂದುಬಾಯೆಂದುಮದನಾರಿಚೆನನೆ॥
ನಿಲ್ಲದೈತಂದುಭೃತ್ಯಂಗೀಶ್ವರಂಬೇಡೆಬ್ಬಾಗ
ವಲ್ಲಭಂಪತಿನಿಯಾಪವನೊಂಮೆಯುಂಮಾವ
ನಲ್ಲಿಂದಾತ್ತಮಿಖನಡೆಯಲಾಪಕ್ಷಘಾತದೊಳ್ಪಾತನಳ್ಪವಳ್ದನು॥ ॥೧೯॥
ಗರುಡನಗರಿಯಗಾಳಿಯೊಳ್ಬಿತ್ತಿಬಂದಾಗ
ತಿರುಗಿಬಂದನ್ವತವಂಗೆಭೃತ್ಯಂಗಿಪಂಬಿಂನ್ನೊಡು
ತಿರೆಕೇಳ್ದುಗಿರಿಜೆನಸುನಗುತಪೂರವಾಹನನಬಲ್ಮೆಯಂನೆರೆಪೊಗಳ್ದು॥
ಖರದಾತನಂಜರಿಯೆತಲೆವಾಗಲಭ್ಜನ
ಭ್ರಾರಹರಂಕೃತೆಯೊಳ್ಪವನಭ್ರಮತೆಸಂಪೈಸಿ
ಕರೆದುವೃಷಭಾಜಂಗೆಬೆನನೆಬೆಂಬತ್ತಿದಂಪಕ್ಷ್ಯಿಂದ್ರನಂನಡ್ಗತದೊಳ್ಪು॥ ॥೨೦॥
ಬೇಗದಿಂಪ್ಪೈದಿನಂದೀಶ್ವರಂಗರುಡನಂ
ಪೋಗದಿರ್ತಲೆಯನಾಭಿತರಸ್ತೈತಾರೆಂದು
ನಾಗಕಿತುಷ್ಯಾಗನಟ್ಟಿದಂತಂನನಿಯ್ಯದೊಡೆನಿನಗೆಬಹುದುಪಪತಿಯೆನೆ॥
ಆಗಲದಕೇನಸುರಮರ್ದನನಬೆಸದಿಂತ್ರ
ಯಾಗದೊಳ್ಬಿದುವಿನೀಶಿರಮಂಬರಿದೆಪಾಪ
ಯಾಗದಿತೆರಿಯುಗುನೀನೆಂದುವಿನತಾಸುತಂಪೈವಾರದನಾಗನದೊಳ್ಪು॥ ॥೨೧॥
ತ್ರಿಭುವನವನಲ್ಲಾಡಿಸುವಗರಿಯಗಾಳಿಗಳ
ರಭಸದಿಂಪೈದುವಸುಪರ್ಣನಂಹೊಂದೆಬಳವ
ಫಣಿರಾಜನಸ್ಥಾನನಿಷ್ಠಾನಮಾರುತಂವಡದತ್ತತಿತ್ತಲೆಳೆಯೆ॥

ಸತ್ಪಾದೋಭೋಯೋಗ್ಯುಗ್ಮಾಯಾಸದಿಂ ಷೋಡಶದ
ಸ್ನಾನವೆ ನಸುವ ಮಲಿಯುಗಾರದೊಪ್ಪವಿಪ್ಪಿಗರು
ಶ್ರೀಶೋಭೆಸುವಸುರಥನಶಿರವನಾಗೋಪತಿಗೆ ತೋಡಬೇಬಿಸುಟಂ ಗರುಡನಂ ॥ ॥೨೨॥
ಆಗರುಡನಾ ಶಿರವನಾಪ್ರಯಾಗದ ಜಲದೊ
ಳಾಗಗನದಿಂದ ಬಿಸುಟಾಕ್ಷಣ ನಿಶ್ಚಳಿ
ನಾಗತಿರುಗದನಾಗಭಾತಲೆಯನಲ್ಲಿಂದ ಲಾವೃಷ್ಟಿಸಿ ಹೆತ್ತಿಹೊಂದಮ ॥
ಅಗಾರಿಕನಗಾಜಿವಾ ಸನ್ನಿತೆಗೆ ಕಂದುಕಾದ
ಲಾಗ್ರಪತಿಯ ಮೆಚ್ಚುತಾರುಂದ ಮಾಲೆಗದ
ನಾನಾರಿಕಾಂಡಾದಾಲಾಸಂದದಿಂದನಲಿದಾಶಂಕರಂ ತಾಳ್ದನು ॥ ॥೨೩॥
ಯಿತ್ತಲರ್ಜುನ ನಿಸ್ತಕ್ಷಣಂದ ಸುರಥಂ ಮಡಿದ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕಂಡು ಕೂಸದೃಶಂ ತನ್ನ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ದು ನೊಂದಳಲ್ಲು ಮಿಗೆ ಮರಣಮಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಹೋಕ್ಷದಿಂದ ॥
ತತ್ತರಗಾದೊಳ್ದಿ ಮುರಹರಂ ಮೆಚ್ಚಲಾ
ಸುತ್ತಮದ ಗತಿವಡವನೆಂದು ರಥವೇರಿಬಾ
ಗಾತ್ರಿ ನಿಜಚಾಪಮಂ ಜೋಗ್ಯೈದು ಪಡೆ ಸಹಿತ ಫಲ್ಗುನ ನಿಂಗದಿರಾದನು ॥ ॥೨೪॥
ಮುಳಿದು ಪಾಂಡ್ಯಂ ಜಂಕಾರಗಳೆ ನಿಲಲಾಗ
ನಳಿನಪತ್ರವನಚ್ಚರಿದಂ ಲಾಕ ಸ್ಪಷ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೆ
ಬಳಲಬೇಕೆಂದು ರವಿ ಮಂದರಲ್ಲಂನದು ಗತೊದನ್ನೈದುವ ಕಲಗಳ ರಚಿತನಕ್ಕೆ ॥
ಪ್ರಳಯಮಂದ ಹೊದೆಂದು ಕಂಬಿತು ಧರೆಸಗ್ಗ
ಹೊಳಲಾಳಗೆ ತೆರಬಲ್ಲವೆಂದು ಗಜಬಜಿಸಿ ಸುರ
ಕುಲಮೈದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುದಸುರಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿದನರಕಶೋಭಪ್ಪತವನು ॥ ॥೨೫॥
ಪಾಂಡ್ಯಂ ಜಂಕಾದಲೆಂತಪುದೊಯೆನುತಲಾ
ಕಂಸಾಂತಕಂ ನಧಾನಿಸಿ ಹೊಂದು ಶತ್ರುಸುತ
ಸಂಸ್ಪೈರಿಸಿ ನುತಕುದರೆಗಳವಾಘೆಯ ನಿಳಿಸಿ ಜಗುಳ್ದು ಪೀತಾಂಬರವನು ॥
ಅಂಶದೊಳ್ಗಾರ್ಜುನತವರೂಥವ ನಳಿದು ಬಿಂಷಾ
ಮಂಸೋಳಿಸುವಗತಿಯೊಳ್ಪೈತಂದನಾಗತಂ
ನಂಸ್ಥಿವಿಕನೆಸೋವಕನೆಂಬುದಂ ತೋರುತಾತನಸಮೀಪಕಾರಿ ॥ ॥೨೬॥
ಮಸುವ ಮಸುಲ ದನೋಸಲ ಶಿಲಕದಿಂ ದಲಕದಿಂ
ದಿಸಭು ಗಂಗಳ ತೋಳ ಪಕದ ಬಿನಿಂ ಪದಬಿನಿಂ
ಪಸರಿಸುವ ನಸುನಗೆಯ ವದನದಿಂ ರದನದಿಂ ಶೋಭವಚುಬುಕಾಗ್ರದಿಂದ ॥
ತ್ರಿಸರಕಾಸ್ತುಭ ಸುಕೆಯೂರದಿಂ ಹಾರದಿಂ
ದೊಸದುಜ್ವಲೊಂಬಾ ಟ್ಟೆಯುಡಿಗೆಯಿಂ ತೊಡಿಗೆಯಿಂ
ದೆಸೆವನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮಲಂ ಕಾಮಲಂ ಬರುತಿರ್ದನವನಿಧರೋಳ್ ॥ ॥೨೭॥

ರಥದಿಂದಲಿಳಿದುತನಗಿದಿರಾಗಿಬಹದನುಜ
ಮಥನನಂಕಾಣುತಮರಾಳಧ್ವಜಂಮನೋ
ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಮಂಮರೆದುಹರ್ಷದಿಂಪಿಡಿದಶರಧನುಗಳಂಕೆಲದೊಳಿರಿಸಿ॥
ಪೃಥ್ವಿಗೆವರೂಥದಿಂದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿಹರಿಯಮುಂ
ಪಥದೊಳ್ಪದೆಗೆದವುತಲೆದೇವಬಿಜಯಂಗೈದ
ಕಥನವನೆನಗೆನಿರೂಪಿಸಬೇಕುದೆಂದಾತನೆದ್ದುಕೈಗಳಮುಗಿದನು॥ ॥೨೮॥
ಆಮಹೀಪತಿಯನುದಿನಸಾರನಗುತಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳ್ಪಾರ್ಥನಂಗೆಲ್ದೆನೆಂಬೀಸ್ತೋತ್ರ
ತಾಮಸಮಿದೇಕೆವಿಜಯಂನಾವುಮಾಡುವಸಹಾಯಮಂಕಂಡುಕಂಡು॥
ನೀಮಸ್ತ್ರಂಬರದೆಕಾಲಿಬಸೆದಿಬದೆನಾನು
ಬಾಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದೆಂಮನಾಲಿಂಗಿಸುವ
ಥಾಮನೋವ್ಯಥೆಬೇಡತುರಗಮಂಬಿಡುಯಜ್ಞಕಸುಕಾಲವಾಗೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯರಬಿರುದಿನಹಾಯಂಬರಲ್ಬಿಟ್ಟದೆಥ
ರಿತ್ರಿಯನದೆಂತಾಳ್ವವಂಬಳಿಕನೆಲ್ಲದುಂ
ಶತ್ರುವಿಂದಳಿದೊಡಂಕೇಡಾವುದಾತಂಗೆನಾಕದಂತಿರತಿನಿಂಮಾ॥
ಮಿತ್ರಭಾವದೊಳಪ್ಪುದೊಡೆಮೇಲೆತನಗಿಂನು
ಮತ್ತೊಂದಾದಿನಳದುಃಖಂಗಳಿದರ್ಪವೆ
ಚಿತ್ರಮಿದುಜಾಹ್ನವಿಯೊಳಾಳ್ಗಂಗೆದಾಹಾಮಿತ್ರನಾದೆನಗೆಬೆಸಸೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಆದೊಡೆಲೆನೃಪಸಖ್ಯದಿಂದೆಂಮನೀಗನೀ
ನಾದರಿಪಪಾರ್ಥನಂಕಂಡುಧರ್ಮಜನಹಾಯ
ಮೇಧಕೆಸಹಾಯಮಾಗೆಂದುಕೃಷ್ಣನವನಂತೆಗದುತನ್ನೈಸಲು॥
ಕಾದುವುದಿದಾಕೃಷ್ಣರಕೋಪಮಂಮರದುಮಧು
ಸೂದನಂಗೆರಗಿನೊಡೆಮನಲಿಪ್ಪನಂತೈಸು
ತಾದಯಾಂಬುಧಿವಿಜಯನಂಕರೆದುಮೈತ್ರಿಯಿಂದಾತನಂಮಾಡಿಸಿದನು॥ ॥೩೧॥
ಅರಸನೆಲ್ಲಿಗುಳಿದಸೇನೆಯಂಸುವಸನೆಹಾ
ದರಬಂಧುವರ್ಗಮಂಸಚಿವನಾವಂತರಂ
ಸುರುಸುರೋಹಿತರಂಚಮೂಪರಂಚತುರಂಗದಸ್ತ್ರಳೆಯಪಟ್ಟಿತಟರನು॥
ಕರೆದುಹಾರಪಾರ್ಥರಂಕಾಣಿಸಿದನಗರದಿಂ
ತರಿಸಿದಂವಿವಿಧನಿತಂಡಾರದರ್ಥಂಗಳಂ
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತುಹಯವರೂಥಮಂಗಾಮಹಿಷಿಯುವತಿಯರನು॥ ॥೩೨॥
ಕಡೆಯಮಾತೇನವಂಸತ್ಪುತ್ರಶೈವಿಗಳಂ
ತಡೆಯದೆಲ್ಲವನವಗಾರ್ಪಿಸಿದನಾನಗರ
ದೆಡೆಯೊಳೈದಿಯಳದುರ್ಹಾಸಧ್ವಜಂಸಹಿತಪಾರ್ಥನತುರಂಗದೊಡನೆ॥

ಕಡೆಯಸನ್ನಾಹದಿಂಕೃಪಾಮುಂದರೆಕಯಂ
ನಡೆಯಲಲ್ಲಿಯವಸ್ತುಗಳ್ಗೆರಬದ್ದೇವಪುರ
ದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂಗಜನಕಸ್ಸೈತಂದುಪ್ರಮಾಪಾಲನಂಕರದನು॥ ॥೩೩॥
ಚತುರ್ದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೧೪ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೬೩ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ತನ್ನದಿರವನರಿಯದಪಾರ್ಥನತುರಂಗಮದು
ಹೆಣ್ಣಾದರೆಯಾಗಲೆಬಳಿಕಯಾಗವಳೆಯಂತೆ
ಕಣ್ಣಾಗಿಸುತಮಲಾಸ್ವಮಾನುತಾಕ್ಷಪ್ಯದಿಂಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಮಂಪೊಕ್ಕುದು॥

ಪದ್ಯಂ

ವಿಸ್ತರಿಸೆನಿಂನುಮೆಲ್ಲಕಥೆಯನಾಲಿಸುನೃಪರ
ಮಸ್ತಕದಮಾಳಿಜನಮೇಜಯಧರಾನಾಥ (ಮಸ್ತಕದಮಣಿ)
ಸ್ವಸ್ತಿನಾಮರಕೆಬಂಧಮಾರಾರಿಪೊಸಪ್ತಜನದೇಶದಿಂದತಂದಾ॥
ವಸ್ತುಗಳನವನಿಪತಿಗಾಪ್ತಿಪದನಲ್ಲಿಯಸ
ಮಸ್ತವೃತ್ತಾಂತಮಂವಿನಾಶಿಪದನಿತ್ತಸುವ್ರತ
ಬಸ್ತ್ರೀಯನಸಹಿತಪಾರ್ಥನಂಬಿದಗಮುಂತಾಗಿತೆರಳಿದಂಮರಗದೊಡನೆ॥ ॥೧॥
ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆನಡೆದುದುಕೃಷ್ಣಾಲಿದೊ
ಳ್ಪುಲ್ಲತಿತವಾಜಿಪಾಲ್ಲವಕೆಪ್ರಮಾತಳದೊ
ಳೆಲ್ಲಿಯುಂಕರೆತೊರೆಗಳುಂತಬರತುದುನಾರ್ನಿಳ್ಳಳನರಪಿಪಾಂಥರಾ॥
ಘಲ್ಲಿಸುವಚೇಷ್ಟೆಗೆಯಬಿಸಿಲಿಂದಮಾಗಂ
ತಲ್ಲಣಿಸಿತಿಳೆಯುನಾಭಿಳದುಪಾತಾಳದಿ (ಗಾಟೀರದುದು)
ವಲ್ಲಭನನೀದೆವಾಳಿಯರುಚಿಗಳಾತಪದಂತೆಕಾಣಿಸದೆಮಾಣ್ದವೆನಲು॥ ॥೨॥
ಪೊಂದುಕದೆಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮುವಲಾಂದುಕದೆಯೊಳ್ಪಮಕೆ
ನಿಂದುಮರೆಯಾಗಿಪ್ಪುದಿಂನಿದಂಕರಗುವೆ
ನೆಂದುಕನಕಾಚಲವನುರುವನೊತರಣಿಕಿರಣದೊಳ್ನೆಬಿಸಿಲ್ಗರೆಯಲು॥
ಚೆಂದುಚೆಂದಾಗಿಹುಲಿಶೈಲಂಗಳಾಸರಂ
ಕಂದರದಮೊಗದಿಂದಬಿದುವಬೆಸುಸುಯ್ಯಲ
ಸ್ಪಂದಮದನೀಳ್ದಬಳದಿಂದಬಿದದೆಬೀಸುತಿರ್ದುದುಗಾಳಿಬೇಸಗೆಯೊಳು॥ ॥೩॥
ಅವನಿಯೊಳ್ಕಲಕ್ಷ್ಮೀಮಹತ್ತ್ವದಬ್ಬಮೆಗಳ
ನವಘಡಿಪಮೊತ್ತನಿಪ್ಪಳಪ್ರೀತಿಗಳ್ಗೆತಾ
ವವಮೊದಗಿಸುವದುರ್ಗಕೃಷ್ಣಾಜಿನೆಗಳ್ಪತುರಂಗಮೆನಲು॥
ರವಿಯಕದುಗಾಯ್ಯುಗಳ್ಗೆಸೈಸರಾತ್ರಿಕಿ
ಕವಿದವುಬಿಸಿಲ್ಗುದರೆಗಳ್ಪುಮರಿಕರಗ
ಳವಧಿಯಿಲ್ಲದೆಮುಸುಕಿದವುಬಹಳತಯಗಳಿತದಳದಳಾಗಳ್ಪದಮ॥ ॥೪॥

ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿರ್ದ ನೀರೆರೆವ ತರಳೆಯರ
ಬರಿಬೇಟಕೆಳಸಿ ತಳಿಸುವ ಪಥಿಕರಂ ಬಯ
ಲ್ಲಾರೆಗಾತೆಯುಲಿವರಿದು ಬಳಲುವ ಮೃಗಂಗಳ್ಗಂ ಕರುವಾದದೊಳ್ಪಡೆದೊಳ್ಪು॥
ಉರುವಕಾಂತೆಯರಕ್ಕಾಟದ ಸೊಪ್ಪುದಿಕ್ಕೆಯೊ
ಳಿರುಗುವ ಧರಾಮೃತವನೀಂಟಿ ಸೊಗಸುವ ಸುಭಾಗ
ಪುರಜನಾವತನಿವೇಸಗೆಯ ದಿನದೊಳಧ್ವಗರ್ಪ್ಪದ ಸಾದೆ ಪಡೆದ ನಡೆಯುದು॥ ॥೫॥
ಅನುಸಾಲ್ವಪ್ರದ್ಯುಮ್ನವೃಷಕೇತುಯೌವನಾ
ಶ್ವನತನಯ ನೀಲಧ್ವಜನಸಂಗಿವಕ್ತ್ರವ
ರಮವರ್ತಿಗಳ್ಸುಳಿಕಹಂಸಧ್ವಜನ ಸಖ್ಯಮಾದುದ ದಹೆಂ ಮದಿಯೆನೆ॥
ತನತನಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆದುದಾ ತುರಗದೊಡ
ನನಿಬರ ಚತುರ್ಬಲಂ ಬಹಳಗಿರಿಸಮರದೇಶ
ವನಪಳ್ಳಕೊಳ್ಳಂಗಳಂ ಮಳಿದು ಸಗ್ಗದಝಲ್ಲಿಯಂ ತೆಸಮಮಾಗಲು॥ ॥೬॥
ಹಯಮುತ್ತರಾಭಿಮುಖಮಾಗಿ ಪೋರಪ್ಲವದಥ
ಶಿಯೊಳ್ಪೈತರಲಿ ಕೃಷ್ಣದರಿಯಾಗಿ ಪುಳಿಯಾಗಿ
ಸ್ವಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥನಂ ಬೆದರಿಸಿ ಮುರಾರಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನಂತೆ॥
ನಿಯಮಿತಮಹಾಶ್ವಮಾದಂತೆ ಸತ್ಕ್ರಾನಸಂ
ಶಯದಿಂದ ಜನಮೇಜಯಂ ಮುನಿಪತಿಭುಪನಿ
ಶ್ಚಯವನೀ ತುರಗಮಂ ತಾದಗಧನವನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೭॥
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾದೊಡಿಂ ನಾಮುರ್ವದೊಳಿಂದು
ಧರನಂ ಮನೋಜ್ಞಾವದಿಂದ ಬರ್ತಿಸುವೆನೆಂದು
ಸಿರಿತನುಜೆ ತಪನೆ ಕೆಸುಗೊಳ್ಪುರಗ್ಗು ಮಾವುದೆಂದರಿಬಿ ಕೊಂಡೈತರಲ್ಕೆ॥
ಖರಶೋಣಿತಿಬಿತ ಮುಂದೆಪಂಸಕಾರಂಡ ಮಧು
ಕರಕಾಂಕ ಮಧುರ ಮೃದು ಪದಕಲಸ್ವನಮದೊ
ತ್ಸರಕ ಮಲಕುವಲಯ ಪರಾಜಿತಕ್ಷಿಕರಂ ಪಟ್ಟಿಕರಂ ಬೆತ್ತೈನೆ॥ ॥೮॥
ಅನದಮಲರತ್ನಸೋಪಾನದಿಂ ಮಾನದಿಂ
ಬಿಸವನಾಸ್ವಾದಿಸುವ ಚಕ್ರದಿಂ ನಕ್ರದಿಂ
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬೀರ್ವ ತನಿಗಂಪಿನಿಂ ತಂಪಿನಿಂ ತೋಳಪಹಿಮಕರಕಾಂತದಾ॥
ಮೊಸಪಂಗಿಸೆಯೊಳಿದಿದ ಮಳಿನದಿಂ ನಳಿನದಿಂ
ದೊಸದುಬಿನದ ಪಣಂಪಕೇಳಿಯಿಂ ದೋಳಿಯಿಂ
ದೆಸೆವ ನಿರ್ವ್ರಿಗಳ ಸಂನದಿಂ ಸ್ವತಂನದಿಂ ದಾಕಾರಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥ ॥೯॥
ತಳದೊಳಾಪ್ಸುವವಸುರೆಸಭೆಶೋಭೆಯಿಂ ನಡುವೆ
ತೊಳಪಕೆಂದಳದ ವೇದಿಯಿಂದ ಮೇಲೆಸಂ
ಗಳಿಪ ಹೊನ್ನಂಗಳದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೆರಗುವ ಪಿತಾಳಿಯ ಮರೀಚಿಯಿಂದಾ॥

ಪೊಳೆಪೊಳೆವ ಪಚ್ಚೆನೆಲದ ಪಂಕ್ತಿಗಳ ಬಂಧುರಮು
ಜ್ವಳದಿಂದ್ರಚಾಪದಾಕಾರಮಂ ಸಂತತಂ
ತಳೆವಂತೆ ಕಾಳ್ಗದೊಳ್ ರಾಜಿಸಿತು ತುಹಿನಗಿರಿರಾಜನಂದನೆಯ ಕಣ್ಗೆ॥ ॥೧೦॥
ನಿರುತಂ ಕುಮುದಶೋಭಿತೆ ಸ್ವೈರತ್ವದಂತೆವಾ
ನರಸೈನ್ಯದಂತೆ ಕಮಲಾಂದರೋದ್ಭಾಸಿತಾ
ಸುರಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಂತತಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕವಿಸೇವಿತಂ ಗಗನದಂತೆ॥
ಧರಣೀಶಾಲಯದಂತೆ ಸುಮನೋಹರಂ ನಿಶಾ
ಚರವಂಶದಂತೆ ಮಾಲಾಕಾರಜನವಂತೆ
ಪರಿಜನಸ್ತ್ರೀಯ ಮಿಗೆ ಕುಲದಂತೆ ವನದಂತೆ ತತ್ಪುರಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು॥ ॥೧೧॥
ವನಮಾಲಿಯಂದದಿಂ ಪದ್ಮಿಪದ್ಮಿನಿಯ ಪೊಲ್ಕೆ
ವನಸುಸ್ಥಿತಿಯ ವನಸುಸ್ಥಿಯ ತೆರದಿ ಹಂಸಲಾಂ
ಛನಶೋಭೆಯಿಂ ಹಂಸಲಾಂಛನಶೋಭೆಯಂತೆ ವರಚಿತ್ರವರಚಿತ್ರಿಯ ಪೊಲು॥
ಅನಿಮಿಷಾಶ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಅನಿಮಿಷಾಶ್ರಯಮೂರ್ತಿ
ಯೆನೆ ಕುವಲಯಾಧಾರ ಕುವಲಯಾಧಾರಿಯೊ
ಲ್ಪನಮಾಲಿಯಂ ತೆರಂಜಿಸುವ ಕಾಸಾರಮಂ ಸರ್ವಮಂಗಳೆ ಕಂಡಳು॥ ॥೧೨॥
ಅಳಿಯ ವರ್ಗವನಾದರಿಸುತ ಮಿತ್ರಸ್ನೇಹ
ದೊಳೆಸಂದು ಸುತರಂಗವೀಳೆಯಂ ತಾಳಿಸುತ
ಕುಲಸದ್ವೃತ್ತ್ಯುದಯಮಂ ಸಲೆ ಲೈಸ್ಯಜನಂ ತಾನು ಕುಲರಮ್ಯಯ್ಯಮಾಗ॥
ಲಲಿತಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಿಮಂ
ಗಳವಿಷ್ಣುವನದೆ ಕಾಣ್ಬುದ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ತಳೆದ ಸಂಸಾರಕನ ತೆರದಿಂದ ವಿಮಲಕಾಸಾರಂ ಕಣ್ಗೆ ಚೆಲ್ವಾದುದು॥ ॥೧೩॥
ಕಲಹಂಸಮಾಕ್ಷಿಗಳ್ ಮಾಗಧರ್ ಕಾಳಗದ
ಕಳನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಗಧರ್ ಸರಸಿಜಂ
ಕುಲಮಲ್ಲಿ ಕುಮುದಯುತಮಾಗಿರ್ದುವಳಿಕುಲಂ ತರಂಗದಾಳ್ ಪವಮಲ್ಲಾ॥
ಅಳಿದುಳಿದುತ್ತಂಗಮಯಮಾಗಿರ್ದು ಮೋದದ ಸ್ಥಳ
ದಳಮಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಹಾರಸ್ಥಾನಮಾಗಿರ್ದು
ತಿಳಿಯಲ್ಕು ಪದ್ಮವಕ್ಷ್ಯಮಲ್ಲಮೆನಿಸಿರ್ದುದಾ ವಿಮಲ ಸರಸಿ ಕಣ್ಗೆ॥ ॥೧೪॥
ಆ ಸರಸ್ತಟದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕೃತ್ರಿಮನಿ
ವಾಸಮಂ ಚಿತ್ರಿತಮಿಯಂ ಸಿತಜಸಿದಳಗೆಂ
ಧಾಸೂತಿವತಾಳಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಶಂಭುತುವರಮಂ ಕಾಣ್ಬ ನೆಲ್ಲಿನಿಂನಾ॥
ಮೀಸಲ ತಪಸ್ಸಿದ ಬಾರಿದರಲೆಂದು ಬಳಿ
ಕಾಸರಿಸದಲ್ಲಿ ಚಿರಕಾಲ ಮಿರುತಿರ್ದಳು
ಲ್ಲಾಸದಿಂ ಧೂರ್ಜಟಿಯರಾಣಿಯಾಗಿಯೆ ತಾನೆಂಬ ತೆರದಿಂ ಬಸದೊಳು॥ ॥೧೫॥

ಇಂದುಮೌಳಿಯಪದಧ್ಯಾನಮಂಮಾಡುವಾ
ನಂದಮಿಂನ್ನೇತರತಿಶಯಮೊಳಿವನರೆಮೈಯ್ಯೊ
ಳ್ಸಂದದರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಂಮಾಡುವಾವರ್ತಿತಪಟ್ಟಿನಿಯಾಗಿತಳಿಗಳಿದೊಳು॥
ಮಂದಮತಿನಂಜಪತಪಸಮಾಧಿನಿಯಮಂಗ
ಳಿಂದನ್ನಕೆಟ್ಟಪದಳಂತರಾತ್ಮನಾನಸಿಂತುನಾರ
ವೃಂದವಂದಿತಪಾದಪದ್ಮನಂಸುಜ್ಞಾನಪದ್ಮನಂಕಾನನದೊಳು॥ ॥೧೬॥
ಜಾನದುಬಿರಿಸುಗಳಿಬಿಸಿಯಬಿಸಿಲವನಿಯಂ
ಕಾಸದುದವಾಗ್ನಿಯುಲ್ಲಭೋಭೋಂದವಾಡೊದಂ
ಬೀಸದುಮುನಿಪ್ಪಳತಿಪ್ರಕರದಿಂಬಿದಿಪ್ಪಿಂಚುಗಳಸೂಡಮೊಮರ್ಗೆಯನು॥
ಸೂಸದುದಳದಮೂದಲಿಗರ್ಗಿಂಖನಸೊಂಪು
ಮಾಸದುತರುಗಳಲ್ಲಿಪಣ್ಗಾಯ್ಗಳಂಬೀಯ
ಲೀಸದುಸಮಸ್ತಋತುಪವಮಯಂಗಳಚಲ್ಲಿಂದ್ರತನುಜತಪಮಿರಬನದೊಳು॥೧೭॥
ಅಂಚೆಗಳ್ಕೊಳಗವಾಮಳಿಗಾಲದೊಳ್ಪೊಗಿ
ಲಿಂಚರವನುಳಿದಿರವುಮಾಗಿಯೊಳ್ಪೆಸುಗೆಯೊ
ಳುಂಚಿಗುರಿದೆಳೆವುಲ್ಮೃಗಂಗಳಿಗೆಬೀಯದಗಲದುಚಕ್ರವಾಕಮಿರುಳು॥
ಕೊಂಚರುಮಗಲ್ಲಾಗಿಸಂಪಗೆಯಲಗಿಳಂ
ಚಂಚರೀಕಂಗಳುದರದಿಮಾಣದೆಸಿವಕಮ
ಲಂಚಂದ್ರಮದಯಕುತ್ಪಲಮನನಕರ್ಣಾಕೆಬಾಡದುಬನದೊಳುಮೆಯಿರಲ್ಕೆ॥ ॥೧೮॥
ಕಾಡಾನೆಗಳ್ಕೆಸರಿಗಳುಮರಿಗಳ್ಕೆಮೊಲೆ (ಕೇಸರಿಯ)
ಯೂಡುವವುಹುಲಿಗಳೊಳ್ಕೆದಿಹುಲಿಗಳ್ಪೆರಸ
ವಾಡುವವುಹಾವುಮುಂಗುಲಿಗಳೊಡಗೂಡುವವುಮೂಷಕಂಮೇಲೆಬಿದ್ದು॥
ಕಾಡುವದುಮಾರ್ಜಾಲಮಂಮೊಲಂತೋಳನಂ
ಬೇಡುವವುಮೇವುಗಳನೊಂದುಬಳಿಯೊಳ್ಪುದು
ಮಾಡುವವುಪದ್ಮಕಾನಗಳಿಂತೊಪಾಪ್ಪಿಕಮಪಾರ್ಥಯತಮೊಬನದೊಳು॥ ॥೧೯॥
ಪರಿಚರಿಯಮಂಮಾಡುವವುಕಾಡಗಂಗಳಿ
ಕ್ಷರೆಗಳಿಗಳ್ವಾಡುವವುಸೂಡೆಸರಸ್ತೋತ್ರಿಯಿಂ
ಬರಿಸ್ಪೈಗಳಂನೀಡಿವಪ್ಪಾಯ್ಗಳಂಮಾಗಳಂದಂತಿಗಳ್ಪೊದುತಿರ್ಪವು॥
ಖರಿದುಬಯಸಿದವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತಪವುಕಲ್ಪ
ತರುಗಳೆಡೆಯುಡದಾಸರ್ಗಳಂಕಳದಿಪವು
ಪರಿಮಳದಲರ್ಗಳಗಳೆಯತಮೊವನದೊಳಾವಾಸಮಾಗಿಪರ್ವರ್ಗೆ॥ ॥೨೦॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಗಾಗಿಯರಗಾವಾದಿಗಳ್ಪುನತಚ್ಚೆ
ಕ್ಷಿತ್ತಕಲೆಗಳ್ಪತಮಾತ್ರಕೆಗಳ್ಗದೊಳು
ತ್ಸೃತ್ಸ್ಮನದಿಗಳ್ವಾರಾತ್ತಿಗಳ್ವಿಧಿತಾರಕಾಪ್ಪುಬೋಧಿಪಸರಂಗಳು॥ (ತಿಥಿವಾರ)

ತಪ್ಪಿದಯೆಮಪ್ಪಿಧೃತಿಮತಿಶಾಂತಿದಾಂತಿಸ್ಮೃತಿ
ನಿಪ್ಪಿನುತಿಗಪ್ಪಗಲಮಂತ್ರವರಶಕ್ತಿಗ
ಳೊಪ್ಪಿಯಸಮಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾನದೇವತೆಯರಾದ್ಯಾದಿದೇವಿಯಂಸೇವಿಸಿ॥ ॥೨೯॥
ಆವನದೊಳನೇಕದಳ್ಪುವನಚರಿತ್ರನಕ್ಕು
ಪಾವನಧಿಯಂವಿಷ್ಣುಭಾವನನಪ್ಪತ್ತನಂ
ಶ್ರೀವವನತ್ರಿಜಗಮಂಕಾವನನುಪಾಂಘಿತವನೀವನಹಿಮಾಂಶುಧರನಾ॥
ದೇವನರನಾಗದೈತ್ಯವನಿತಾದರ
ಜೀವನಪ್ರಿಯವಾಂಛಿತೋಧಿನಾವನದುರಿತವಿಪಿನ
ದಾವನಕಲಿತವಿಷಗ್ರೀವನಶಿವನಮಹಾದೇವನನ್ನರ್ಚನೆಗಳೈ॥ (ಪ್ರಚನೆಯನ್ನು)॥೩೦॥
ನಿಜನಿರ್ಮಲಿತರೂಪನಂಪೂರ್ವಪೂರ್ವನಂ
ಗಜದಾನವಧ್ವಂಸಿಯಂಕಾಲಕಾಲನಂ
ರಜನೀಶಕೋಟೀರನಂಭಕ್ತವತ್ಸಲನಂ ಬಹುಳತೇಜೋಮಯನನು॥
ಅಜನಾಂಬರನನಪ್ರತಿಭದಿಕ್ಪಾಲಪಾಲನಂ
ಭುಜಗಧರನಂನಗಾಗ್ರೃತರಾಜರಾಜನಂ
ಸುಜನರಕ್ಷಾಶೀಲನಂದೇವದೇವನಂಭಿತ್ತಿಸಿದಳ್ಗಜೆಬನದೊಳು॥ ॥೩೧॥
ಅಗರುಚಂದನಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯಜಾಮಳದ.
ಬಗೆಬಗೆಯಬಿರಿಮುಗುಳ್ಮಂಜರಿಯಸುಸ್ಥಳದ
ಹೊಗೆಯಧೂಪದಬಹುಳವರ್ತಿಗಳ್ಕರ್ಪೂರನೀರಾಜನದಕಂಪಿನಾ॥
ಪೊಸಮಿಗೆಯವಿವಿಧೋಪಹಾರದಸುವಾಸಿತದ
ಮೊಗವಾಸದಮಲತಾಂಬೂಲದಪವಿತ್ರಮದ
ಸೊಗಸಿನಸ್ತೋತ್ರಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದಳ್ಭವನಂಕಾತ್ಯಾಯನಿ॥ ॥೩೨॥
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕಸಕಲಮಂತ್ರನಾಯಕಿಮಾಯೆ
ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗನ್ಮಾತೆನಿಜಶಕ್ತಿತಾನೆಂಬ
ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಗೆತಳಮದೇಕೆಂದುಪಂಕಜಾಕ್ಷವಾದಿನಿರ್ಜರಿಮುಖ್ಯರು॥
ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಕೆವಿಪಿನದೊಳಿಂತುಬಿಡದೆಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷಂಧ್ಯಾನಿಸುತಗಿರಿಜೆಯುರುತಿರಲ್ಕೋರ್ವ
ರಾಕ್ಷಸಂಕಾಂತಾರಮಂತಿರುಗುತೈತಂದುಕಂಡನಾಪಾರ್ವತಿಯನು॥ ॥೩೩॥
ಹೈಮವತಿಯಂಕಾಣುತಸ್ತಿಕಿವಂದಿಸದೆಪ್ರಳಯಂ
ಸ್ತೈಮಾದುವಂಗಜನಮಾಗ್ನಿಲಘಾಯದಿಂ
ಮೈಮರದುಕಾತರಿಸಿಮುಂದುಗೆಟ್ಟೆದೆಯಾರಿಬೇಟದತಿಕಟಕಿಯಿಂದಾ॥
ಲೈಮೊಗನರಾಗಿಯಂನುಡಿಸಿದೊಡೆನ್ನುಪಾಸನೆ
ಭ್ರೈಮುಳಿದುನೋಡಿದಳ್ಪುವನಮಾತೆಯಶಾತಿಯ
ವೈಮನಸ್ಯದೊಳುಳಿವನಾರಸುರನುರಿದುಮೋದಂಮಾದೆಬೂದಿಯಾಗಲು॥

ಬೆಂದುಶೋಧಂದಾನವಂಬಳಕದೇವಿಪ್ರತಿ
ಯಿಂದಮಡಿದರ್ಗೆಶಾಪಯಾಪದಿಂ ನೀವಿನ
ಸ್ಯಂದಮೊದಲಾಗಿಮುರುಷರ್ಗಿಳಿಗೆಳ್ಳೃಷ್ಟದಾನಸಿಪ್ರೃಷ್ಟಮವಕೆ॥
ಬಂದುಪಮನಪತಿತಂನಾಜ್ಞೆತಪ್ಪದೆನಡೆಯ
ಲೆಂದುಸಕಲಸ್ಥಾವರಾದಿದೇವತೆಯಬೋಧ
ನಂದುನಾಥಭಳ್ಳಿಚರಕಾಲಮಿರ್ದುಮಾರ್ಕೃಪದಭ್ಯೃಪ್ಪುತವನು॥ ೨೭
ತಂನನಚೆಸಿಪದರ್ಗೆಪ್ರಿಸ್ಥಮಂಸೋದುವಸಂ
ಷಂನೆವರಗಾರತವದಿಂದೂಲಿಸಲೀಶಂ ಪ್ರ
ಸಂನನಾದಂಕೆಲವುಕಾಲದಿಂ ಮೇಲೆಬಜಯಂಸ್ಯೆದಳುತ್ಪನವದೋಳು॥
ಉಂನತದಸ್ಯೆಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರಕಂದುಮೊದ
ಲಿಂನುಮಾವನಕೆಮೊಸ್ಥದಿಗಂದುಶೆಂಗಾಹುದು
ಷಂನಗಮೃಗಾದಿಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ್ಸಂತಾದಜಂತುಜಾಲಂಗಳೆಲ್ಲಾ॥ ೨೮
ರಾಜೇಂದ್ರಕೇಳಾಗಲಾವನಕೆಮೊಸ್ಥಲ್ಲಿ
ರಾಜಸುವತಿಗಾಳದನೀರ್ಗಿದಿದುಘಲುಗಾನ
ವಾಜಿಮೊರಮಳ್ಳುಬಂದಾಗಳದುಪೆಣ್ಣುದರೆಯಾಗಿರ್ದುದೇವೇಳ್ವೆನು॥
ಸೋಜಿಗಮಿದೆಂದುಸ್ಯೆವೆರಗಾಸುತಿರ್ದುದಿ
ಲ್ಲಾಜನಂಪಾಂಡವಂಕಂದುಶಿವಶಿವಮೊಸತೆ
ಲಾಜಗದೊಳೀಕಥನಮೆಂದುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಕೃಷ್ಣನಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ೨೯
ಯೆಣಿಕೆಗಾಳುತಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥನಂದಿತ್ತಬಿಂ
ದಣಿಸ್ವತಯುಗದಮೊದಲಕಾಲದೊಳ್ಗುಕಳಧಾ
ರಣಿಯತೀರ್ಥಂಗಳಂಬಳಸಿಬರುತಸ್ವತ್ರಭ್ರಾಂಷ್ಟ್ರತ್ಯಾಸುರನೊರ್ವನು॥
ಪ್ರಾಬತಸಲಲಿಸ್ನಿನಕಾಂದುಸರಕಳದುವಾ
ರುಣಮಂತ್ರಮಂವಾರಿಯೊಳ್ಜಪಿಸುತಿರ್ದನಾ
ಸ್ಥಣದೊಳವನಸ್ಥಿಯಂಬಂದುಪಿಡಿದುದುನೆಗಳ್ಚಿಗಿದುದಂತಂಗಳಿಂದಾ॥ ೩೦
ತಂನಕಾಲ್ಪಿಡಿದುನಡುನೀಗೆಳವಜಂತುವಿದು
ಷಂನಗನೊಮೇಗಾಸುರಮಾಯಾಮಯಮೊಜಲಾ
ಪ್ಪಂನಮತ್ಸ್ಯಮೊಮಹಾಗ್ರಹೊವೊಶಿವಶಿವಾದುಸ್ಥಪ್ರಿತಾವಿತಮಾಯ್ತಲಾ॥
ಯಿಂನಿದರುಪಾಯಮೇನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿವಿಪ್ರ
ನುಂನತತಪೋಬಲದೊಳಂಗ್ರಿಯಂಬಿದಿರತ್ತೆ
ಳ್ದಿಂನಿಸರೆಬಿಗಿದಿರ್ದಬಲ್ಮೆಗಳದಂತಂಗಳುಡಿದವದನೇನೆಂಬೆನು॥ ೩೧
ಮದುವಿನೊಳುಮಿಡಿವಿಡಿದನೆಗಳಂಬಲಾತ್ಸರದಿ
ಬಿಡಿಪಿಕೊಂಡೊದೆಮುರಿದುತದಿಗದರಿಕಾಪದಿಂ
ನುಡಿದನುದಕಸ್ಥಮಾಗಿರ್ದದೇವತೆಗಳಿಗೆದುಸ್ಥಪ್ರಿತಾವದಜಲಮಿದಾ॥

ಕದುಪ್ತಯಂಕರದಿಂದೆನಗೆತೋರಿಪದರಿಂದ
ಬೋಧವಿಗತಿಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡುವಂ ತಿಲ್ಲಿನೀ
ರ್ದುದಿದಕ್ಷಿವಿಗಳಿಂಸುಮತಿಯಾಗಲೆಂದು ಮೊದಲೆಂದು ಮುನಿಶಾಪಿಸಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಯೆಂದಾದುದಾಸ್ವತಪ್ರಾಣಶಾಪಮಾನಸರಿ
ಗಂದು ಮೊದಲಾಗಿಪ್ರೀಕರಮೆನಸು ತಿಯದಿಳೆ
ಗಾಂದುಜೀವಿಗಳುದಕಮನ್ನೊಲ್ಲವದರೊಳಸ್ತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ಸ್ಯಪ್ರಯಕೆ॥
ಅಂದುಮೆಗ್ಗುದರೆಯಾಗಿರ್ದವಿಜಯನವಾಜಿ
ಬಂದುಕಾಳನಂಮುಟ್ಟನದುರ್ದಿದುಮಳಿಯಾಗಿ
ಮುಂದುಗೆದಿಪಿತುಮತ್ತೆಫಲುಗುಣಂಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೨೨॥
ಸ್ವಪನಪಾಯಮೇಧಮಿಂ ನೆಂತಪುದೊಮಾಜಗದೊ
ಭಳಪಣಾಸನೆದೆಯಾದು ದಾರಶಾಪದಫಲವೊ
ವಿಪರೀತಮಿದುಶಿವಶಿವಾಯೆನುತನದನದುಗಿಪಾರ್ಥನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥
ಕಪಟದೊಳ್ಳಿಂತೆದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ್ವೆನಗೆ
ದುಪಪಾತಿಗಳಂತೆಗಪಿತಲೆಗಾಯ್ದುಳ್ದ್ರಕೃಷ್ಣ
ಕೃಷ್ಣಮಾದಬೇಪುದೆನಗೆಂದು ಮುರವೈರಿಯಂ ನೆನದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೨೪॥
ಭಯನಿವಾರಣನಕಲಸತ್ವಕಾರಣಾಜಗ
ನ್ಮಯಜನಾರ್ದನದುಷ್ಟದೈತ್ಯಮರ್ದನನತಾ
ಶ್ರಯಧರಾಧರಕಮಲಸಂಭವಾದರಘನಶ್ಯಾಮಯದುಕುಲಲಲಾಮಾ॥
ಲಯವಿವರ್ಜಿತಮುಗ್ಧನಾಮನಿರ್ಜಿತಮಿತ
ಚಯವಿಗಾಜಿತಸರ್ವಲೋಕಮುಾಜಿತಪದ
ದ್ವಯಕೃಪಾಕರಕೃಷ್ಣಬಿದಿಸುಪ್ರೀಕರವನೆಂದುಬುರ್ಲಿಸಂಘೋಷಿಸಿದನು॥ ॥೨೫॥
ಮುಕ್ತರಗದಾಶಂಖಚಕ್ರಶೋಭಿತಕರಚ
ತುಷ್ಕದಿಂಶ್ರೀವತ್ಸಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣದಿಂ
ನಿಷ್ಕಳಂಕೇಂದುಮಂಡಲಸದೃಶವದನದಿಂ ನವಪೀತವಾಸದಿಂದಾ॥
ಕುಷ್ಕಲಕ್ಷ್ಮಮನೋಹರಾಮಗಿರಿಯಕವ
ಮುಕ್ತಿಂತಿಯುಂದೆಸೆವನಿಂನರೂಪದೆಯೊಳಿರೆ
ದುಷ್ಕಂಬಕದಪ್ರೀತಿಯೆನಗದೇಕೆಲೆದೇವಸಲಹೆಂದನಾಪಾರ್ಥನು॥ ॥೨೬॥
ನಿಂನೊಂದುಪೆಸರಮೊತ್ತೆಯೊಳಂದಜಾಮಿಳಂ
ತಂನಪಾತಕಕೋಟಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡ
ನಿಂನನೀನೆಂದು ನಂಬಿರ್ದನಿಜಶರಣಗೆಭಯಮುಂಟೆಮಾಜಗದೊಳು॥
ಯೆಂನಪ್ರೀತಿಯನೀಗಬಿದಿಸುವದೆಕೃಪೆಯೊಳು
ಸಂನನಾಗಚ್ಯುತಮುಕುಂದಕೇಶವಕೃಷ್ಣ
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನೆಯೆನುತನರಹರಿಯನಾಮಂಗಳಂವಾಚಿಸಿದನು॥ ॥೨೭॥

ಉದ್ಧತವ್ಯಾಘ್ರಮಾದಕ್ಷಮಂಕಾಗುತಮ
ಹೃದ್ಧಯದೊಳುಸಾರಿಯಂಪಾರ್ಥನಿಂತಿಂತು
ಸದ್ಭಾವದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಂ ನೆಗಂಧೈವವಶದಿಂ ತಂನ ತಾನೆ ಬಳಿಕಾ॥
ಉದ್ವತಿಬಿತಾಶಯಕೆ ಮುಂನಿನಾಕಾರಮಾ
ಪದ್ವಿಶಿತೆಪಾಂಡವರ್ಗೆ ತ್ರಾಣದ ಮುರರಮುಸು
ಕ್ಷುದ್ರಗಮಂ ಸ್ಯಂಸುವನಸ್ತ್ರೀನುತ ಕಟಕದಮಂದಿಕಾಂಡಾದಲು॥ ॥೩೮॥
ಊಟನಿಕನೊಂದೊಂದು ಬಹುಯಾಪಮಂ ಹಾಸ್ಯ
ನಾಟಕವನಾದಿಮಂ ನಿನತಂ ನರಾಪಮುಂ (ತಂನವೇಷಮುಂ)
ನೋಟಕರಕ್ಯಾಶ್ಚಿಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಪೆಗ್ಗಡೆಯಾಗಿಮುಂತೆ ಯಾಗಿಮತ್ತೆ॥
ಘೋಟಕಾನ್ನುತಮಮಾಡುದೆಂದಿನಂದದರಾಗಿ
ಶಾಟದಲ್ಲಿಗನಂ ಮೊಗಸ್ಯುದಿಲ್ಲಾಜನಂ
ಕಾಟಿಬಿಸಂ ಚೈಯೊಳಾದಾದವು ನಿಜಾಳ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಪ್ಪವದಪಾಳಯದೊಳು॥ ॥೩೯॥
ಸೇವ್ಯಮಾನರ್ದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಶ್ರೀರಂಗಂಮ
ಹಾವ್ಯುಷ್ಟು ಗಾಪದಗಿತ ಸುರಾಶ್ವಿತತ್ವರ
ನ್ಯಾಪ್ಯಸನಿಯಂ ಬುದಂಕಾಗಿ ಬಿಧನದಿಗದಿಗೆ ಕಟಕದಸಮಸ್ತಜನರು॥
ಯುವ್ಯಾಭರಾಜಶಾಯಿನೆತ್ತಿಂನ ಬಂಧನಾ
ನಾವ್ಯತ್ಯಯ ನಪಹಾಶಿ ಪಾಂಡುಸುತರಂ ಮೊರೆವ
ಗೀವ್ಯವಹಾರಗಳೆಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಾಂಡಾದಲು ಭೈಗದರ ಪಾರ್ಥನು॥ ॥೪೦॥
ಬಳಿಕಪಾರ್ಷ್ಣವಧಾತ್ರಿಯುಂ ಗದಾಹಯಂ
ಪಳಿಯದತಿವೇಗದಿಂ ಬಹುಳದೇಶಂಗಳಂ
ಕಳಕಳದು ಬಂಯವನಿತಾಮಯದರಾಜ್ಯದೊಳು ಸೋಮೆರು ನಾಗ್ಗಾದಿಂದಾ॥
ಘಲುರುಗನಸೇನೆವದೆದುದುಹಾ ದೆತ್ತಾರದಿಂ
ದಿಳೆಮುಂದಕಾಸ್ಯುಗಾಬಿಮುಗ್ಗಲಾಂದೆಸೆಯೊಳು
ಜ್ಜುಳಿಸದವು ರಥಗಜತುರಗಮೆಂಬ ತೆರದಿಂದ ಸಂದಣಿಸಿ ತೇವೆಯೈನು॥ ॥೪೧॥
ರಾಯಕೇಳಾಜ್ಜುದೊಳ್ಗರಿಯನಾಗಯ
ರ್ಯ್ರಾಯವೆಯರಾಗಮಧುಪಾನಮತ್ತೆಯರಾಗ
ಕಾಯಜಕಲಾಸೋವಿದೆಯರಾಗರಾಜಲಾವಣ್ಯವಿಲಸಿತೆಯರಾಗಿ॥
ಗೇಯನರ್ತನವೇಣುವೀಣಾವಿನೋದರಮ
ಣೀಯವ್ಯಾಳನಿಪುಣೆಯರಾಗಮತ್ತದಹೊರ್ಗ
ತ್ರೀಯೊಳವರ್ಭರನಾಗರತ್ನವಕ್ಷರಿಕಾಗ ಬಡುಸುವಿನ್ಯಾಸಗೈರಾಗಿ॥ ॥೪೨॥
ಅಲ್ಲಿಗೈದಿದಪುರುಷರೋರ್ವರಿಯಂಜೀವಿಸುವ
ದಿಲ್ಲಬಂದಾತನಂಕಂಡುಅಲಿತಾಂಗಿಯ
ರೈತ್ತಿನಂಗಳನೋಟಮಂ ಬಾಳುವವೇಟಮಂ ತೋರಿಮಿಗೆ ಸೊಗಸುವಾ॥

ಸೆಳ್ಳುಸುರ್ಗಳನಾರ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇರಿ
ಅಲ್ಲಿಗೈವುತಮಾರ ಬಲ್ಲಾಳಿಗಳಂ ಪೇರಿ
ಫುಲ್ಲಶರಕೇಳಿಯೊಳ್ ಕದವೇರಿ ಸುವರವ ಮರೆಯಳ್ ಪಾವ್ಯೊಲವು ಜಾರಿ॥ ॥೪೩॥
ಸಮರತಿಯೊಳಾಂ ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಳಿಕ ವಿಷಯದ
ಶ್ರಮೆಯಿಂದ ಮಗ್ನನಾಗಲಾ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ
ರಮಿಸುವರವನ ಕೂಡೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಾ ವಂಶರುಷ ಮುಖಿಯರು॥
ಶ್ರಮದೊಳ್ ತೆರದಿ ಸುಖಿಸುವರೊಂದು ತಿಂಗಳು
ತ್ರಮಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನದಿಂದ ಮೊಗವಾಸ
ದಮಲ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ಮಧುರ ಮಧುಪಾನದಿಂದೆಸೆವ ಸಂಯೋಗದಿಂದ॥ ॥೪೪॥
ವಿಧವಿಧದೊಳೆಸೆವ ಸುಮೋತ್ತರದ ಪರಿಮಳದ
ಮಧುರಾಸವಕೆ ತಂಮ ಮುಖವಾಸದೊಳ್ ತುಂಬಿ
ಸಧರದ ನಿದಂ ಬೆರಸುವಂತೆ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಮೊಂಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳಿದು ಮಿತ್ರ॥
ಮಧುವಂ ಮಧುರನೇತ್ರದಿಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗೆಯ
ಸುಧೆಯನೊಯ್ಯನೆ ಸೂಸಿ ಸರಸದಿಂದಾದರಿಸಿ
ವಿಧುಬಿಂಬವದನೆಯರ್ ಕಾರ್ಯದ್ರಿಂಟುವರ್ ಮೊಗಸಿಗೆಳಸದವರಾರ್ ಭುವಿಯೊಳು॥ ॥೪೫॥
ಕೊಂಬಲ್ಲಾಳ್ ವಿದಾಸವಿದರು ಚಕಿತವೆ
ರುಂಬಿದದೆ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ರತ್ನದೊಳೆಸೆವ ಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬದಾನನದ ಛಾಯೆಗಳಂ ಕಾಣುತ ನ್ಯೂನ್ಯ ಸಂಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ॥
ತುಂಬಿರ್ದ ಚಷಕ ಮಧು ತಿಳಿಪುತ್ತೆ ಬಯಲಾಪು
ದೆಂಬ ಶಂಕೆಯೊಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಾಸ್ವಾದಿಸಿವಿ
ಳಂಬಮಂ ಮಾಡುವರ ದೆಂತೊ ಪುರುಷ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಾಗಸವಿವ ಸೊಗಸು॥ ॥೪೬॥
ಕವಿಸುವ ಮೋಹಾಂಧತಮಸವನೆನೆ ವರತಿತ್ಯಾಳೆಯೊ
ಛ್ರವಿಸುವ ಚೆಲ್ಪಿಂದುಟಿಯ ತನಿರಸವನಾಸರಿ
ತವಿಸುವ ಚಲ್ಲಾತ್ರಿಯೊಲ್ಪುತ್ತಿ ಬಗೆಯ ಪ್ರಧನಗೈವ ಪಾರಿವದುಗುತಕೆ॥
ರವಿಸುವ ಕಂಠದೊಳ್ ಧ್ವನಿಗಳ ಬಗೆಯವನು
ಪ್ರತಿವಿಸುವ ಪುಲಿದೊಳ್ಕನಮುಖ ರಸಾಪ್ತಿಯಿಂ
ಶ್ರವಿಸುವ ಕಾಮಕಲೆಯರ ದಂಗನೆಯರಲ್ಲಿ ದೊರಕೊಂಡು ಪುರುಷರೊಡನೆ॥ ॥೪೭॥
ಮರಗಾಮಕ್ಷು ದೆಂದರಿದು ವದಮಾರ್ದವಲ್ಲಿತನ
ಚರಗಾಕೆರಸುವರೊದಂಬಡಿಸುವದ್ವೈನ್ಯದಿಂ
ಕರಗಾಪ್ತಿಪಾವಂಗಳಂ ತೋರುವ ಮರ್ಮದೊಡೆ ಚಿತ್ರವ ಪ್ರಾರ್ತಿಸುವರು॥
ಅಯ್ಯಾಧರದ ಚುಂಬನವನಿತ್ತು ಕರಚಕ್ರ
ಪರಗಾದಿಂ ಕಲೆಗಳಂ ತುಡುಕಿ ಸೊಗಸಂ ಬಲಿದು
ಪರಗಾಮನೀವಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ರಂಬಿದುರವನನಲ್ಲಿಯ ವಿಶಾಂಗನೆಯರು॥ ॥೪೮॥

ಲಿಚ್ಛೆಸಂಪಾನೆಯಲಿಗೆಗೆಗಿದಾರದಿಯಂತೆ
ಮೆಚ್ಚಿಮದಿವಂ ಮಾಸದೊಳ್ಪುಗಳವನಸಾದೆ
ಕಿಚ್ಚಿನೊಳ್ಪುಗುವಳವಳ್ಲದೊದೆ ಗಜ್ಞೆಗೆಮಂಧಾಸಿ ಷಿಂಗಾಂಪದೆವಳು॥
ಪೆಚ್ಚಿಪೆರಿಂತಲ್ಲಿನಾರಿಯ ಬರ್ಗೆಕಬಂ
ದಚ್ಚರಿಯನರ್ಜುನಂ ಕೇಳ್ದಾಗತಂ ನಪದೆ
ಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿಸುರ್ದಿಂದೂರಯುಸಾದೆವೀರ್ಯಯದೊಳಗೆನಿರಿಸಿದನು॥ ॥೪೯॥
ಪಾಪಕಂ ನಿಕೆಯರಿವರ್ಗಂದಮಾತ್ರೆದೊಳ್ಗ
ರುಷಾಗಮಂ ಮಾಡುವಚೆಗೆಸಿದೊದೆಮುರುಷನಾ
ಯುಷವನಪಹಾರಿಸುರದುನಿಕ್ಷಯಾನ್ಯವಿಲ್ಲಿಮರದಾದೊದಂ ಮನದೊಳು॥
ವಿಷಯಕೆಳ್ವಸದೆಬುದ್ಧಿಮಂತರಾಗಿಪುದೆಂದು
ವೃಷ್ಣಿಕೈಮಮೊದಲಾದವೀರರ್ಗೆ ನುಡಿದನಿ
ಮಿಷನಗರದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಯಮ್ಮೆದುನಂಕಟಕದೊಳ್ಪಾಸಿದನು॥ ॥೫೦॥
ಪಂಚದಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೬೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೬. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಪ್ರಮೀಳೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ ವಿ
ಸ್ತಾರಮಾಗಿ ಬಹುದೇಶಂಗಳಂ ತೊಳಲಿ
ಘೋರಭೀಷಣಾದ್ವೈತವನಂ ಮುರಿದು ಫಲುಗುಣಂ ಮಾರಿಮುರಗೆನೆ ನಡೆತಂದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ ಧರಣಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕ ತುರಗದಸಾದೆ
ಪಾಳೆಯಂ ತೆರಳಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ಳಬರ್ಗೆನಂ
ಪೇಳ್ದಿದಂ ತೆರುತಿದುರ್ದಿಂ ನೆಗಂಬುದರೆತಂ ನಿಚ್ಚೈಯಿಂದೈದೆಕಂಡು॥
ಕ್ರಾಳ್ವಪ್ಪುದಲ್ಕೈಪ ನವನೊಡಿಕಾಂದುನಿ
ಲ್ಲಾಳ್ಕೆಯರಾಗನಡೆತಂದು ನೈಮುನಿದು ತ್ರೈ
ಮಾಳೆಯೆಂಬರಸಾಗಿ ಪುಸ್ತ್ರೀಕೆರೋಮ ಗೋಸಿಗೆ ಸುಚ್ಛತ್ರಮದೊಳ್ ಪಿಂತೆಂದರು॥ ॥೧॥
ಶಶಿಕುಲೋದ್ಭವಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಮುದರೆಗದ
ವಸುಧೆಯೊಳಿದಂ ಬಲ್ಲಿನರ್ಗೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಪಗಡ
ದೆಸೆಯೊಳಿಪಕರ್ಜುನನಾಪಿನಾರೈಕೆಗದಪಿಡಿದರೆಬಿಡಿಸಿಕಾಂಬರುಗದಾ॥
ಪೊಸತಲಾನಪಗೆಂದುನಾರಿಯರ್ಗಂನೈಸಿ
ವಸುವಗುತಲಾಯದ್ದೊಳ್ಪಕ್ಕಿಸಿದಳಾಯವ
ನೆನೆವಪ್ಪಾತ್ರಸನವನಿಧಾನಂ ರಾಮಕ್ಕೆ ಮೊರಮಳ್ಳಿಪಾಪ್ರಮೀಳೆ॥ ॥೨॥
ಕಂಗಾಪೆನಾಳ್ಪಿನಪಚಪಲೆಯರಸುದಲೆಗಾನದಿಂ
ತಿಂಗಮೊಳೆಯಲನಗಮನೆಯಾನೆಲಕ್ಷದಿಂ
ಪುಂಗಾಮೆಯ ಕಳೆಯಂ ತೆನೆವಬಳ್ಳಮೊಗದನಿರೆಯರರಥಲಕ್ಷದಿಂದಾ॥

ಸಂಗಾನದುವಿನಸೊಸ್ತಜವ್ವನದಕೋಸಮಿಸುನಿ
ವಂಗಾದಂಗದ ಬಾಳಿಯ ಮೂರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮದಿಂ
ಶೆಂಗಾದಳಮ್ಮೈದೆಚ್ಚೋದಿಸುತ ಪಾರ್ಥನ ಸುವಾರಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯ ಸುತ್ತಲು॥ ॥೩॥
ತೆಗದುಟ್ಟ ಚಲ್ಲಣದ ಬಿಗಿದ ಮೊಲೆಕಟ್ಟುಗಳ
ಮೊಗದೊಗುವ ವೇಣಿಗಳ ಮೃಗಮದದ ಬೊಟ್ಟುಗಳ
ತಿಗುರಿದನುಲೇಪನದ ಮಘಮಘಿಪ ಕಂಪುಗಳ ಝಗಝಗಿಸುವಾಭರಣದಾ॥
ನಗೆಮೊಗದ ಮಿಂಚುಗಳ ದೃಗುಯುಗದ ಕಾಂತಿಗಳ
ಮಿಗೆ ತೊಳಗುವಂಘ್ರಿಗಳ ಸೊಗಯಿಸುವ ಬಾಹುಗಳ
ಬಗೆಬಗೆಯ ಕೈದುಗಳ ವಿಗಡೆಯರ್ ನೆರೆದಾಳ್ಗಳೆನೆ ಮುಂಕೊಳುತಿರ್ದರಾ॥ ॥೪॥
ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ನಳಿತೋಳಿಂದ ತುಂಬಿಕುಚ
ದಿಂದ ಜವ್ವನದ ಮದದಿಂದ ಶೃಂಗಾರ
ದಿಂದ ನವಕನಕಮಣಿ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಕೃತಕಂಗಾಳ್ಗಂಗಳಿಂದಾ॥
ಸಿಂಧೂರದಿಂದಲಾರಾಜಿಸುವ ಸೀಮಂತ
ದಿಂದ ಮಂಜುಳಕಂಕಣಂಗಳ ಕಾಂಚಿದಾಮ
ದಿಂದೆಸೆವ ಪೆಣ್ಗಾನಿಗಳ್ ಮೇಲೆ ಬರುತಿರ್ದರವರಾಯತಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೫॥
ಸ್ಫುರದುತ್ಪಲಾಸ್ಯದಿಂ ಲಲಿತೋರುಯುಗ್ಮದಿಂ
ಗುರುಪಯೋಧರ ವಿಜಿತ ಚಕ್ರಶ್ರೋಣಿತಟದಿಂದ
ಪರಿಲುಳಿತಚಾರುಲತೆಯಿಂ ಪ್ರಾಯಕಲಹದೊಳ್ಗಳ್ಗನೆಯರಂಜಯಿಸುವಾ॥
ವರಮನೋರಥದೊಳೈದುವ ಕಾಮಿನಿಯರೀಗ
ನರನ ಸಂಗರಕೆ ಕೊಂಡೇರ್ದಳವದರ್ಬಿರು
ತಿರಕ್ಕಿತ್ತಮೆಂದು ಸತಿನೋಡುತಿರ್ದುದು ಸಕಲಪರಿವಾರದೊಳ್ಪ್ರಿರಯಾ॥ ॥೬॥
ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರ ಥಳಥಳಿಪ ಕದೆಗಂಗಳುದಿ
ಮಿಂಚುಗಳ ದರ್ತೀಜಿಗಳ ದುಪ್ವಾಳಿಯಂ
ಮುಂಚಿದವು ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿಂ ಜಡಿದು ಝಳಪಿಸುವ ಕೈದುಗಳ ದೀಧಿತಿಗಳಾ॥
ಕೊಂಚಿದವು ವಜ್ರಮಯ ತ್ರಾಣಾಸ್ಥಗದ ಕಾಂತಿಯಂ
ಪಂಚಬಾಣಪ್ರಯೋಗದೊಳ್ನೆಗಾಱ್ತ್ರ
ಪಂಚದಗಿವೆಸೆವ ಬಿರಗಾಡಿಗಳನವರ ಮುಖರ್ಬಿನಗಾಡಿಗಳ್ಸಜ್ಜೆಯಾ॥ ॥೭॥
ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಪೆಣ್ಗಳ್ ಬಂದು ವಿಜಯನ ಪಡೆಯ
ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ದುದು ಕರಿತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಗಳ
ಸಾಲೆಸೆಯೆ ಸಂದಣಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಕೈದುಗಳ ಮಳೆಗರೆವುತಾ॥
ಬಾಲಾರ್ಕಬಿಂಬಮುಂ ಶಶಿಮಂಡಲವುಮೆಕ್ಕ
ಕಾಲದೊಳ್ಮೂಡಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ಕೊಂಡೇರಿದುಱ್ತು
ಮೀಲ ಮುಪ್ಪಾಂತ ಪಕಳಕಳಿಸೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದರುರಪು ಮೋಹರದ ನಡುವೆ॥ ॥೮॥

ಬಳಿಕಾಪ್ರಮೀಳೆ ಪಾರ್ಥನ ಮೋಹದರಸಿ ತನ್ನ
ದಳಪತಿತನದಿ ತಂದು ಕಂದಳಿಂ ನತದರಸಿ
ಕಳವಿಗೆಯ ಮಾರಿರಥದೊಳಿರ್ಪ ಕಿರೀಟಿಯಂ ನಗುತ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು॥
ಫಲುಗುಣಂ ನೀನೆನಿಂ ಸತ್ವಮಂ ತಡೆದೆನಾಂ
ಫಲವೇನಿನಯವೊಂದಿಸಿ ಕಾಂಬ ಬಗೆಯಾವುದಿಂ
ನಳವಿಯೊಳ್ ಭ್ರಾಂಬಷ್ಪುದೆನುತ ಬಿತ್ತಿಗದು ಜೋಗೆಯ್ದ ನರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೯॥
ನಾರಿಯೊಳ್ಳಗವೆ ತನಗೆ ಕಟಕದ ಮಗಮದ
ನಾರಿಯೊಳ್ ಬಿಡುಸ್ತದುದ ನಿಜಕಾಮುಗಿದ
ನಾರಿಯೊಳ್ ಕಾಳಿಯಂ ತೊಡುವೆನೆಂತೊ ಶಿವಶಿವಾ ಪೌರುಷಮಂ ನಾಡೊಡ್ಡಿ॥
ನೀರೆ ಜಗದಾಪವದೊಳಾದುಗುವದೇಕದು ಕದುರ
ನೀರ್ಗಾದೊಳ್ಭವನಂ ನೋದನೆತ್ತೊರೊದೊದೆ
ನೀರವ ವೆನಿಪ ದೆಪೆಂದು ಹುಂ ತೀಸುತಂ ನುಡಿದೊದವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೧೦॥
ಶೌರಿಯಂ ಕಮಂನಾಡೊರ್ದಿಂ ಗಜಾಸವದೊಳಗ
ಶೌರಿಮತ ಸುಪ್ಪಾವಪಾದ ಸುರತ ತಂತ್ರದ ಕಲೆಯ
ಶೌರಿ ವಿದಿಗಳಂ ತೋರಿಸುವೆ ನೀಗಳಿಂ ನಂ ವರಿಸಿದೊದಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಂನಾ॥
ತುರಗಮಂ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಧಟಿಂದ ಕಾದುವಾ
ತುರವಮುಖ್ಯೊದಿದಿರಾಗಿ ನೋಡು ನಾಕೆಂನೊಳಿನ
ತುರವಾಶಿಸುತವಳಿ ಚಕ್ಷದಜು ಗನಸ್ತ್ಯೆ ಸುತ್ತೆ ಳೆನಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ವಿಷಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಮಂ ಬಯಸಿ ನಿನಗಾನೊಲಿಯೆ
ವಿಷಯೋಗ ಮಾಗದಿದ ಗೆಮಿದೆ ಪೊಳ್ಪುರುಷರೊ
ವಿಷಯೋದ್ಧವೆಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಬೆರಸಿ ಬಾಳ್ವವರೆ ನಾಕದಂ ತೊರೆದಿನಗೆ॥
ವೃಷ್ಣಿನಿಕಾಯ ತದೊಳಗಾಂತ ನಿತಟರೊಳ್ಳಿಗಂ ಚುವಮ
ಋಷ್ಯಶ್ರುಂಗ ತವನ ಬಲೆನಿಂ ಮೋಗಾಮವದುತ್ತೆ
ಋಷ್ಯಶ್ರುಂಗ ಮದಲ್ಲ ಬಿಡು ವಾಜಿಯಂ ಪೆಣ್ಗಳೆಗಳುವೆಂತಾನೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಕಾದಲಂ ಬಂದ ಕಾಂದಳೆ ನೀಗಳಲ್ಲದೊಡೆ
ಕಾದಲಂ ನಿನಗಾಗಿ ಸುರತ ಮೋಹನ ಕೇಳು
ಕಾದಲಂ ಬನಸಾಷ್ಪಮಂತಳೆದ ಬಳಿಕ ಮಾದು ಮ್ಮತಿ ತಪ್ಪದೆಂತು ಮಳಿವು॥
ನಾದರದೊಳಿಂ ಮೊದನೆರಮಿಸುವದು ನಿನಗೆ ನೊಗ
ನಾದರನುಕರಿಸು ಮ್ಮೆಲಪಾವೇಚ್ಛೆಕೆಳೆ (ಕಲಪಾಸ್ತ್ರತತ್ಕಮೋಳೆ)
ನಾದರಧಟಂ ತೋರಿಸೆಂದಾ ಪ್ರಮೀಳೆ ಪಾರ್ಥನ ಮೊಳೆಕಾಗೆ ಗರದಳು॥ ॥೧೩॥
ಹಿಂದೆ ಶಾಪಗನಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ ನನಂದಳೆದುಪದೆ
ದಂದಮಂ ನೆನದವಳ ನೀಕ್ಷ್ಮೀ ವೆಷ್ಣಂಗಿಸುವೆ
ನೆಂದು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು ಗದು ಗಾಂಢೀವದೊಳ್ಪುದಿ ಪಾರ್ಥನೆಸಲು॥

ಮಂದಸ್ಮಿತದೊಳಿದುಕಡಿದುಬಿಲ್ದಿರುವನೆ
ಚ್ಚಿಂದುಮುಖಿಶಕ್ರಸುತನಂನೋಯಿಸುತ್ತೆಮ
ತ್ತೊಂದುಹೆದೆಯಂಚಾಪಕೇರಿಸಿನರಂಹೂಡಿದಂದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವನು॥ ॥೧೪॥
ಲಾಸಮಯದೊಳ್ನುಡಿದುದಶರೀರವಾಕ್ಯಮಾ
ಕಾಶದೊಳ್ಬೆದಬೇಡಲೆಪಾರ್ಥಕೇಳಿಂಗಾಲಿಗೆ
ಕೋಪದೆಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಡುವೆನಿಂಮುಳಿದಯುತವರುಷಮಂತಿವಳಕೂಡೆ॥
ಬೇಸರದೇಂದಿದರೆತೀರಲರಿಯದುಮನದ
ವಾಸಿಯಂಬಿಟ್ಟುವರಸೀಕೆಯಂಪತಿಯಾಗ
ಲೇಸಹುದುಮುಂದೆನಿನಗೆಂದುನಿಡುಸರದಿಂದಸಕಲಜನಮುಂಕೇಳ್ವಿಲು॥ ॥೧೫॥
ಲಾಲಿಸಿದನಶರೀರವಾಣಿಯಂಹೂಡಿದ
ಕೋಲನೊಯ್ಯನೆಶರಾಸನದಿಂದಲಿಳುಹಿದಂ
ಮೇಲಣವಿಚಾರಮಂಚಿತ್ತದೊಳ್ಬಿದನಾಲೋಚಿಸಿದನಾಪ್ತರೊಡನೆ॥
ಲೀಲಲನೆಯಂತಂನಡೆಗೆಬರಿಸಿಕೊಂಡುತ
ತ್ಕಾಲೋಚಿತದೊಳಾದಂಬಡಿಸಿಸ್ತ್ರೈವಿಧದನನು
ಕೂಲೆಯಾಗಿರೆಬಳಿಕನಸುನಗುತವಿನಯದಿಂಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೬॥
ಕಂಗಳವಿದಲ್ಲಬಲೆಕೇಳ್ಬಿಸ್ತೈಗಾಂಡಿರ್ಪ
ನಂಗಾದೀವಂತಾನುಮಂನೆಗಂಪ್ರತೆಯಾಗಿ
ಪೆಂಗಾಳ್ವರೆಯೆನೆಂದುಹೋರಮಣಿನಪುರಕ್ಕೆನೆಮುಂದೆಗಜಪುರದೊಳು॥
ಪಂಗುವಪ್ಪರಕೆನಿಂಬಂದುಕಂಸ್ವದಲೆಯ
ಬಂಗಾದಮುರಾರಿಯಂಕಂಡುವಿಷ್ಣವಧುತನದ
ತಿಂಗಾಮಂಕಳೆದೆಂನೊಳೊಂದಗೂಡುಸಾಖ್ಯಮಹುದಲ್ಲಿನ್ನೆತಹುದೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಯೆನಲಾಪ್ರಮೀಲೆಪಾರ್ಥನಮಾತಿಗೊಪ್ಪುಕರ
ವನಜಮಂನೀಡಿನಂಬುಗೆಗೊಂಡುಸೋದರೆಯಂ
ಮನೆಯಿಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟುತಂನಾಲಯದೊಳಿರ್ದವಿವಿಧರತ್ನಾಳಿಗಳನು॥
ಜನಪದದೊಳಿರ್ದವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂಕೊಂಡು
ವನಿತೆಯರಮೋಹರಂವೆರಸಿಹೋರಮಣಿಯಮ
ತನಯನಂಕಾಣ್ಬಕಡುತವಕದಿಂಬಂದಳಿತ್ತನಗರಿಗತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಗಜನಗರಿಗಾಕೆಯಂಕಳುಹಿಸೋದರೆಯಕೂಡೆ
ವಿಜಯನೈತರೆಮುಂದೆದೇಶಂಗಳಿರ್ದವಿಜ
ಗಜಗಾತ್ರಮಹಿಷ್ಠಾದಿನಾಕರಾಂಗಳಿಂದಹೊರಿತಮಾಗಿಸಂಗಾಳಿಸಿಲು॥
ಕುಜಕುಜಂಗಳಮೊದಯೊಳತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವರಾ
ಬುಜಮಿತ್ರನುದಯಕಸ್ತಮಿಸಿಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊ
ಳ್ನಿಜದಜವ್ವನದಿಂದಬಾಹ್ಯಾನ್ನಮಂಯಳಿವುತಿರೆಕಂಡುಬೆರಗಾದನು॥ ॥೧೯॥

ಮತ್ತೆಮುಂದೈದುವತುರಂಗಮದಹಾದಿನಡೆ
ವೃತ್ತಬಾರದೊಗಲುದಿನೆಯವರವಕ್ತ್ರಾಂಗಗಳ
ನೊತ್ತುಗಳವರನೊಂದುಕಾಲವರನೊಂದುಕಣ್ಣವರಮೂರಡಿಗಳವರ॥
ಉತ್ತುಂಗನಾಸಿಕದವರಮೂರುಕಣ್ಣವರ
ನೆತ್ತಿಕಾಲ್ದೆರಡುಳ್ಳವರನೊಂದುಕಾಲ್ದವರ
ಕತ್ತೆಮೊಗಸುದರಿಮೊಗದವರದೇಶಂಗಳಂಕಂಡನಾಕಲಿಪಾರ್ಥನು॥ ೨೦॥
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತುರಂಗದಹಾದಿಕಾಂಬೆಯ
ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲದಚಿತ್ರಮಂನೋಡುತೈತರ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಹಯಂಪೋಯ್ತುವೀಕ್ಷಾನೆಂಬಸುರನಮರಕದಕೊಳವನು॥
ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆಪೃಥಾಸಾಧುವೆನುತವನಿಯೊ
ಳ್ಳುಲ್ಲಸಲ್ಲದಸ್ತುತ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂನೆರೆಮಾಡ
ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿದರಸ್ವಸಮಾರ್ಥ್ಯೋಟಿತಪ್ಪಿಸುದತಿವಿತಯಂಕರದೊಳುಣ॥ ೨೧॥
ರಕ್ಕಸರನಿಬರೆಲ್ಲರುಂದೀರ್ಘದೇಹಿಗ
ಳ್ಕಿತ್ತಸದಹೋಟಿಗಳ್ಳಿಲೆಪುರುಷಾಧಮ
ಕೃಕ್ಕಸದಮುಸುದವರ್ಬೆಹಳಮಾಯಾವಿಗಳ್ಪರ್ದಯಿಕಾರ್ಗಿಲಿಗಡಿಕರು॥
ಕೊಕ್ಕಸಮರಸ್ಕೆಹಿಂಮೆಟ್ಟುರನ್ನತ್ತರೆನೆ
ಮಿಕ್ಕಸದಳವನದೇವೆಲ್ಗೆನರ್ಜುನನಹಯ
ಮೆಕ್ಕಸರದೊಳ್ಸಂದುಮೊಕ್ಕದವನೀಶಕ್ಷೋಭಿಂನುಮಹಾದದ್ಭುತವನು॥ ೨೨॥
ಉಗ್ರಾಕಾರಕದವಿಯಂತೊಳಲಿಬರುತಿರ್ದನಾ
ಘೋಷೋತನೆಂಬವಂದಾನವೇಂದ್ರಂಗೆಪಾ
ರೋಷಿತ್ವಮಂಮಾಡುವಂಬ್ರಹ್ಮರ್ಕ್ಷಸಂಕಂಡುಪಾರ್ಥನಹಯವನು॥
ಉಪಿಸದನಿದುಯಜ್ಞತುರಗಮಾದಳಮಿದರ
ಸಾಹಸದುಮೋಗಿದಕೆಕರ್ತನಾರೆಂದರಿದು
ಬಾಹುವಂಚಪ್ಪರಿಸಿಕಾಂದುಪ್ಪವದೊಳಸುರನೋಲಗಕೆಪರಿತಂದನು॥ ೨೩॥
ಸರವಿನುಪವೀಶದಿಂಕಂಗಾಲಿಗಳ್ಳೋದ
ಕಾಳತಾವಡದಿಂದನರರತಲೆಗಳಜಪದ
ಸರದಿಂದಪಸಿಮೊಗಲಧೋತ್ರದಿಂದೊಂಟೆಯೆಲುಗಳಕುಂಡಲಂಗಳಿಂದಾ॥
ಕಾಶಿರದದೊಣೆಯಸಲಿಲದಕಮಂಡಲದಿಂದ
ಉರುಗಜದಚೆಂನಪ್ಪಿಯಕ್ಷ್ಮಿಯುಂಸಲೆವ್ರತಯಂ
ಕರುಣವನಾದಮೇಘೋಷೋತನೃತಂದದಿದರೆದ್ದನಸುರೇಂದ್ರನು॥ ೨೪॥
ಯೇನಿಬಿಜಯಂಗೈದರೆನಲಬ್ಬರಿಸಿದಿಂ
ದಾನವಂಗೆಂದನೇತಕೆಸುಂಮನಿರ್ದಪೆನಿ
ಧಾನವನೆದುಹಿಕಂಡವೋಲಾಯ್ತುನಿಂಮ್ಮೆಯ್ಯುಬಕನಂಕಾಂಡುಪ್ಪಿತಿಮನೆಂಬಾ॥

ಮಾನವನತಂಮನಸುರ್ನಿಸ್ವಗಬಂಧನಿದ
ಸೋನಿಂನಪೋಲಿಸಿಮೆಗಾತನಂಬಿಡಿತಂದು
ನೀನುರುವನರಮೇಧಮಂಮಾಡೆನಲ್ಕವಂ ಗಸುಕೆಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಮತ್ರಾತನಂಕಾಂಡವನತಂಮನಂಬಿಡಿದು
ಮತ್ರಾತನಂಸದವೆನವನಪೂಬಳೆಬಂದ
ಮತ್ರಾತನಂಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತಿರಲಿನೀವೆಂನೊಳೆಂದಯಜ್ಞದಪಶುವಿನೆ॥
ಸುತ್ರಾತನಾದವನೆಷ್ಟ್ಯಸ್ತುನಿಂನಿಂದ
ಸುತ್ರಾತನಾದವನವಂನಿಂನನುಡಿಗೆಬೇ
ಸುತ್ರಾತನಾದಬಳಿನಾನಸಲನೋಡೆನುತತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಂಗಗರ್ಜಿಸಿದನು॥ ॥೨೬॥
ರಾಜ್ಞಸ್ತೋತ್ರಮರಿಯಾಪಿಕಿಂತೆನರಮೇಧಮಖ
ದೀಕ್ಷೆಯಂಕೈಕೊಂಡುರಾದಕೆರುತ್ತಿಜರಾರ
ಕೀರ್ತಿತವದೇನಾನೆದೆಂತುಚ್ಚಿವೆಯ್ಗೊಂಡುತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಂಬೆಸಗಾಕ್ಷತ್ರೀ॥
ದಾಕ್ಷವದನವನವಂತೆರದಕ್ಷಯಾನದಿಂ
ದಾಕ್ಷಿಪಿಸುತನುಡಿದನೆಲೆಮರುಳರಾವಾಂ
ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲವೆತತ್ಕ್ರತುವನೆಸಗಿಮೂಜಗವನ್ನೈದಗೆಲ್ದುದಕೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಸುರೆನೆತ್ತರಿಂದಬಾತುಮಾಸಿಮಂಕಳೆದ
ಹಿರಿಯರಿದೆಮಾಸೋಮಪಾನಿಗಳತಲೆಮಿದುಳ
ನುರುತರಶ್ರಿವಾಕ್ಯದಗಿಪಾರದೆಯತಿಮಾಂಸಮಂಭಕ್ಷಿಪುದಕೆಬಿಡದೆ॥
ದೊರೆಯನುವಾದವರಾಕ್ಷಸಜನಕೆಜಡಮುದಿಯವರ
ಕರುಳನಡೆಸುವಾದೆಕಾತೆಕ್ಷತ್ರಿವೆಗ್ನಿ
ಭರದಗುಂಡಿಗೆಯನರಸುವಮಹಾವ್ರತಿಗಳಿದೆಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಯಿಂನುಮವರಲ್ಲದೆಮಹಾಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ
ರ್‍ಯಿಂನಿನಯುಗಂಗಳವರಾರ್ದ್ರಪರ್ವಿರಿಯನ್
ಮುಂನತವಲಟ್ಟಮನಿವಾಸಿಗಳನೆಸಮುರುಘಾರ್ಥರೆಂದುರ್ದಿರಿರಿಯ॥
ನಿಂನವರಮೇಧಕಾತ್ಯಾಯಿಮಂಮಾಡ್ಡಿರದ
ಕೆಂನನಾಡಾರ್ಯನಾಗಿಯೆಪರಿಸುತದಾಗ
ಮಂನೆಗಳ್ಗಸುರರ್ಗೆತುಷ್ಟಿಯಪ್ಪುದುಜಯಂನಿನಗೆಸಮನಿಸುದೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ದಾನವರದಂಪತಿಸಹಸ್ರಮಂಪ್ರತಿದಿನಂ
ಮಾನವರಮಾಂಸಭೋಜನದಿಂದದಣಿಸಬೇ
ಕಾನವರನುಪಚರಿಪೆನಧ್ವರವನೆಸಗುನೀಂಮಂಚಿಪವನಿಲ್ಲಿರಬೇಡು॥
ಕೇನೆಸಹಿತಾಪಾರ್ಥನಂಬಿಡಿದುತಂದೊಡೆಸ
ಮಾನಮಿಲ್ಲಸುರರ್ಗಿನಗೆನಡೆದಪುದಮಖ
ಮೇನೆಂಬೆನಿದರುತ್ಸವನೆನೆಮರುಳೆಹಿತಂಗಾಢೃತ್ಯನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥

ಕೊಸ್ತುಪದೆಯೊಳ್ಜಯನಂಬಿಡಿದುನರಮೇಧ
ಕಿಸ್ತುವೆಂಬೇಗನಳ್ಪುಮಂಬಪವನೆಂದು
ಕೆಸ್ತುಳದೊಳ್ಪಾತನಂಬಿಟ್ಟುದುಪ್ರತೀಕ್ಷಣಂಮುಳಿದೆದ್ದುನಡೆವುತಿರಲು||
ಮುಸ್ತಾಂಬಿರಸ್ತುಪಬೋಳಿಮಳ್ಳುದವನಸು
ದುಸ್ತರಂಜಗವನೊಂದೆಪ್ಪಿತಾರಿಸಾಳ್ತವ
ಸಸ್ತೈಬಸುರೂಪಮಂತಾಳ್ದನೊಸಾಲಪ್ಪೈರವನೆಂಬತೆರನಾಗಲು|| ||೨೧||
ಪ್ರತೀಕ್ಷಣಾನೊಡನೆಮೂರ್ಸಟಿದೃಪ್ಪೈಯರತಿ
ರೋಷದಿಂದೈದುತಿರ್ದುದಿಗಾಳಗನೆಘೋರ
ವೇಷದಮಹಾರಸ್ತುಸಿಯರಂದೊಡಿಳ್ಳುಂರುಧಿರಮಾಂಸಂಗಳಿಂದಾ||
ಪೋಷಿಸುವತವಕದಿಂಪೋರಮಳ್ಳುಬಂದುಸಂ
ತೋಷದಿಂಬೆಳ್ಳುದುದಿಗಳನಡಾರಿಕಂದರು
ದ್ವೇಷದಮಹಾಜ್ಞಿಯಂಜರಿವಂತೆನಡೆದುಬಳಪಾರ್ಥನಪತಾಕಿನಿಯನು|| ||೨೨||
ಲಾಲಿಸಿಯೊಳೋರ್ವಳ್ಪಾರ್ಥನಂಜಯನಪೊಂ
ದೇರಪಳವಿಗೆದುದಿಯಸಾನುಮಂತನಂಕಂದು
ದೂರಕ್ಕೋಡಿದಳೆಂದುಲಿಂಕಿಣಿಯನೊದೆದಕ್ಕೋಡುಗಮೆಂದುಮತ್ತೊರ್ವಳು||
ಪೂರಂಸುದುವುದೆಂದುತಂನಪದನದಸಾರ
ನಾಟ್ಯೈವುದೃಸ್ತೈಪೋದಳ್ಳುನುಜೆಮತ್ತೊರ್ವ
ಳೋರಂತೆಗಾಸಿಕಾಂದಳ್ಳಿಕಬಿನೆಳ್ಹತ್ತೈಸ್ಪೈರಿಸದೆಂದುಸ್ಪೈವರದಳು|| ||೨೩||
ಲಾಗಸಕೆಬಿಗಿದುರವಿಯಂತುದುಕಿದಂಕಿಟ್ಟು
ಸಾಗರಕೆಸ್ರೀತೆಯಂಕಂದುಬನಮಂಕಿತ್ತು
ತಾಗಿದವಿಶಾಲರಂಪದೆದುಲಂಕೆಯನುರುಬಿದಕವದನನಂಪ್ರತಂಗಿಸಿ||
ಪೋಗಿಪಾತಾಳದಸುರರನೊಸ್ತತ್ತೈಪಿರಿ
ದಾಗಿಬೆಳ್ಳಂಗಳಂಪ್ರೊತ್ತುಮಾರಿದಕಪಿಯ
ವೀಗನಿಳ್ಳಿಸಿಬೆದರದಿದರ್ಪಿನದಂತುಟೆಂದೋರ್ವಳ್ರಕ್ಷಿಸಿಮಡಿದಳು|| ||೨೪||
ಬೆದರದಿರಿಬರಿದೆನೀವಿನ್ನೊಳಿಯಂತಂನ
ಮುದಿಮೊಲೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿನರನಸ್ಪೈನ್ಯಮಂ
ಸದೆದುಕೆದಪುವೆನೆಂದುಯೊಳ್ಜನಪ್ರವಿಯಂಬರಸ್ತುಸಿನುಡಿಯೆಲಾಲಿಸಿ||
ಗದಗದಿಸಬೇಡಪ್ಪೀರುಡಲಾಳದಸುವನಿನಿಸು
ಸದಳಮಂನೋಡುತಿಗಿನಾಕೆಂದುರೋಷದಿಂ
ದೊದಾರದಳುಮತ್ತೊರ್ವಳ್ಸುರೆಲಂಬಾದರಿನಿಶಾಚರಿಪ್ರತಯಂಕರರತಿ|| ||೨೫||
ಬಳಿಸುಳ್ದರಸ್ತುಸಿಯರೆಲ್ಲರುಂಫಲುನುಗಾನ
ಬಲಮಂಕೊಡದುಮುಂಗಲೆಂದುಬಾಯ್ದೆರದುಕಿಡಿ
ಗಳನುಗುಳುತಾರ್ಪಿದಿಸುತ್ತೈದಿದರ್ದಲಂಬಾಯ್ದಾನರನಪಡೆಯನು||

ಕೆಳೆದೊಡುಳ್ಳದ ಬಸೊಳು ತರ್ದುಂದೊಡನೊಡನೆ ಬಾಂ
ದಳಸದ ದೇರ್ಗ್ಗಿ ನಿಡುಮೊರೆಗಳಿಂ ಬಲವನ
ಪ್ಪಳಿಸುತ್ತುರುತರುಗ ಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಯೋಜನವ ನಿಸನಲ್ಲಾಸ್ಥಾನದೊಳು॥ ॥೩೬॥
ಲಸುರಸಾಳಿಚಿತ್ರಯ ದೊಡನೆ ಬಂದು ವ್ರಿತ್ಯಕ್ಷಗಾಂ
ಮುಸುಕಿದಂತ್ಯೆದು ಗಳ ಮಳೆಗಳಿಂ ಕರೆವುತ್ತ
ಮಸಗಿದುರಿ ಹೊಗೆ ಬಿದಿರ್ದಿಂ ಚುತ್ತ ತರಿಗಾಳಿ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಧೂಳಿಂದಾ॥
ದೆಸೆಗೆದಸು ತಳಾ ಸಂಹಾರ ರ್ನ್ನತ ಗಜಪ್ರೇರುಂದ
ಪಸದ ಮಲಿ ವಂದವ್ಹ ರ ವೃಷ್ಟಿತಂಗ ಭಾಗಿನ
ಶಿಸುತುರಗ ತೂತಂಗ ಭಾಗಿ ಬಾಯ್ದೆರದ ಬ್ಬರಿಸುತ ಪಾರ್ಥನ ಪಡೆಯನು॥ ॥೩೭॥
ಮಸಗಿದಂ ಬಳಿಕ ರಣ ವ್ರಿತ್ಯಕ್ಷಗಾಂ ವ್ರಿತ್ಯಕ್ಷಗಾಂ
ವಸುಮತಿಗೆ ಸಾಲಂತ ಕೋಪಮಂ ಕೋಪಮಂ
ಪಸರಿಸದ ನಾದಂ ನಿಧಾನವಂ ದಾನವಂ ಫಲುಗುಣನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು॥
ವ್ಯಸದೆಂನ ನ್ನದೆ ಪೆತ್ತ ತನಂ ತಾತನಂ
ಕುಸರದರದ ನಿಲಜನತಂ ಮನೋತಂ ಮನೋ
ಭಾಸುತ ಬಳಾನಿನ್ನ ಸಾದನಾವು ದ್ಯೆನಾವು ದ್ಯೆ ತ್ಯಾಸಾಕ್ಷಿ ಡರೆವೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯಾಗಳದರಿಂದ ನಿಂನಂ ಬಿಡಿದು ನರಮೇಧ
ಯಾಗಕ್ಕೆ ಪಶುಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಫಲುಗುಣನ ರಥ
ಸಾಗಿ ವ್ರಿತ್ಯಕ್ಷಗಾನೆರಗಲರ್ಜುನಂ ನಗುತ ರಕ್ಕಸನ ಭುಜಗಳಿಗೆ ನೆಸೂಡಿ॥
ಬೇಗದಿಂದೆ ಸಲಸುರನಳವಳಿದನವನ ಪಡೆ
ಬೀಗಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದೊಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದಿರ
ಮೇಘಸಂಕುಲ ಮಿರದೆ ಪರಿವಂತೆ ಶರಘಾತಿಗಾಸ್ಥೆದೆದು ಸಂದಣಿಸದೆಗೆ॥ ॥೩೯॥
ಮಡಿದವರ್ಕೆಲ ರಂಗ ಭಂಗದಿಂ ಕೈಸಾರ್ದ್ದ
ಬಡಿದವರ್ಕೆಲರೆಚ್ಚ ಮಾರ್ಗ್ಗಣಂಗಳ ವಯವದೊ
ಳಿಡಿದವರ್ಕೆಲರೇಳ್ಗಿಂದ ಮೇದನೆಗಳಿಂ ಸ್ವೈರ ಸದೆ ಸಳೆದುವವನು॥
ಬಿಡಿದವರ್ಕೆಲರಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಮರನನೆಡೆಗೊಂಡು
ಪಿಡಿದವರ್ಕೆಲರೋಡಿ ಬದುಕಿದೆವು ತಾವೆಂದು
ನುಡಿದವರ್ಕೆಲ ರಾದರರ್ಜುನನ ಸೇನೆಯಂ ದಲ್ಲಾಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಳದೊಳು॥ ॥೪೦॥
ಪೊಡಿಸಿ ಬಲೂಘಮಂ ಬೀಸಿ ಬಿರುಮೊರೆಗಳಿಂ
ತಾಡಿಸುವ ಯೋಜನವ ನಿಯನುರೆ ಬಾಯ್ದೆರದು
ನಾದವಡೆಯಂ ತುತ್ತುಗಾಂ ಬಲಂ ಬಾದರಾಯನ ಬಿಡಿಸು ರೆಯರಕ್ಕಸನು॥
ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪಾರ್ಥಮಂ ನೆನೆದು ಸಾಂ
ದಾದಿನಸು ನಗುತ ದೆನೆ ದೆಸೆಗೆ ವಾಲುಕ್ರಮಂ
ನೀಡಿ ವೆಗದೆಗದಿಳೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಾಂ ದನವರೆಲ್ಲರಂ ಕಲಿಪಾನುಮನು॥ ॥೪೧॥

ನರನಶರಜಾಲದಿಂಕಡಿವಡೆದುವಿಶರವಾ
ನರನಲಾಂಗೂಲದಿಂಬಡಿವಡೆದುದುರಸ್ಥಪುರ
ನೆರೆವಿಪ್ರಾಳ್ದಿಂಪುಡಿವಡೆದುದುಬಯಲಾಗೆಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರೀತಿಗಾಂಡೀ॥
ಪರಿಚಿಸಿದನೊಂದುಮಾಯಾಂತರವನಲ್ಲಿಮೈ
ಗರೆದನಾಗಳೆಮಾಯದಿಂದಮುನಿಯಾದನದು
ಸುರನದಿಯತೀರಮಾದುದುಕೃಷ್ಣನಾಗಿಸಿತುಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಂಮೊಸತೆನೆ॥ ॥೪೨॥
ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದಸಲಿಲ
ಮೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕುಟೀರಂಗ
ಳೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆನಿಬಿಡದ್ರುಮಚ್ಛಾಯೆಗಳ್ಪುಷ್ಪಫಲಮೂಲಂಗಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಶುಕಪಿಕಮಯೂರಧ್ವನಿಗ
ಳೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಸಾತ್ವಿಕಮಾದಮೃಗನಿಕರ
ಮೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಸಂಚರಿಪತಾಪಸನಿಕಾಯಗಳ್ಪೆಸೆದವರ್ಜುನನಕಣ್ಗೆ॥ ॥೪೩॥
ಲಾದ್ಯತ್ವರುಷಿಗಳಾಶ್ರಮದಿಂದಲಾರ್ವಮುನಿ
ಸಾದರದೊಳೈತಂದುಫಲುಗುಣನಮುಂದೆನಿಂ
ದೀದನುಜರಂಕಾಂದೊಡೇನಪ್ಪುದುಪರಿಹೊಂಟಲೇಸಲ್ಲಬಲ್ಲವರ್ಗೆ॥
ಮಾಧವಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗಳಂಜಪತಪಸ
ಮಾಧಿಗಳನುತ್ತಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಗತಿಗಳಂ
ಸಾಧಿಸುವಡಿದೆಪುಣ್ಯನದಿಗಂಗೆಶುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದೇಶಮಿದುನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಬೆರಗಾದನರ್ಜುನಂದಾನವನಕೃತ್ರಿಮಂ
ದರಿದುಮುನಿಯಾಗಿರ್ದವನಪುದುಕಲಾಮಾಯೆ
ಬರತುಮುಂದಿನರಾಜ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಗೆನಿಲಲಾಗಿಪದಿದಾಶ್ರಮಿಪಮನೆಯೊಳು॥
ತುರುಗಿರ್ದಸಕಲಭಿಮಾಷ್ಟವಿವಿಧಪ್ರಾಣಿಗಳಂ
ತೆರತೆರದವಸ್ತುಗಳನುತ್ತಮಗಜಂಗಳಂ
ಮಿರುಪಹಯರತ್ನಂಗಳಂಕಾಂದುದೈತ್ಯರಂದೆಸೆಗೆದಿಸಿದಂಪಾರ್ಥನು॥ ॥೪೫॥
ಹೋಗಾದವೆಮುಂತಾಗಿತರುಗಿದಂಫಲುಗುಣಂ
ಮೇಲೆನಡೆದುದುಕುದುರೆತೆಂಕದೆಸೆಗಾದನೆಕಂ
ಘಾಳಿದುತಬಿಪ್ಪಬಲಸಹಿತಲತಿವೇಗದಲಿಮಣಿಪುರವೆಂಬಪುರಕೆ॥
ಹೇಳ್ವತಿನರ್ಜುನನಸುತಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಪಾಲಿಸುವನಾಪೊಳಲನೀನರಂಬಂದುದಂ
ಕೇಳ್ವತಿಸ್ಯೆದಪನೊದೇವಪುರನಿಲಯರುಕ್ಮಿಣೀಪತಿಯಮೈದುನಂಗೆ॥ ॥೪೬॥
ಷೋಡಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೧೬ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ[illegible]ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೭ ಸಂಧಿ

॥ಸೂಚನೆ॥ವಿನಯದಿಂದೈತಂದುಕಾಂತ್ರೈಬಭ್ರುವಾ

ಪಾವನಂಜರದುನರಂನಾಡಿದೊಡೆಬಳಿಕವಂ
ಕನಲಿಪಾರ್ಥನಚಾತುರಂಗದೊಳ್ಪುದಲ್ಕೈಸೆನೆನಹಾತಿದಿರಾದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತುಜಲಲಾಮಕೇಳಿಂದ್ರತನಯನತುರಗ
ಮಾತ್ರಿಕೆಷ್ಟಾನಷ್ಟೀಮೆಯಂಕಳಿದುಬರೆಮುಂದೆ
ಶೋಣಿತಬಿತುವರುಷಾಗಮಂಧರೆಯಬೇಸಿಗೆಯಬೇಸರಂತವೆತವಿಸುತಾ॥
ಅಣ್ಣಿಸುಪಾಹಾತಕಕ್ಷಿತಿಯಂಕಂದದನು
ಯಾಪ್ತರವನಂಚೆನಿನ್ನಾಳೂರದಿಘನ
ಸ್ಫೋಟಿತದಿಂದೋಡಿದವುಶರಬೀಯಂಸ್ಯೋಸದವಿಜಾತಿಯಜನಮನೆ॥ ॥೧॥
ಯುದ್ಧವುಮಗಿಲ್ಲಳೆಗೈಸೆಗಳಾರ್ಥರದು
ಬದ್ಧವುಗರಿಗಳಂತೆಮಂಟಿದವುದಿಸ್ತಧುಗ
ಬುದ್ಧಂದದಿಂದಬಜಕ್ಕೈನಂಸೆಗಿಬಿನೋಡುವಬಲಾವಾಂಗದಂತೆ॥
ಸದ್ಧಾತ್ತವಾಗಿತಂನವ್ಯೋತಿರದಲೋಳ್ಳಿತಿಯಂ
ಗದ್ದಿಸುವತೆರದಿಂದಮೊಳಗಿದವುಹಾಂಸಾಳಿ
ಸಾರ್ದವಾಗಸಕೆಚಾತಕದ್ವಿಜಕ್ಕಣ್ಣಕೆಬ್ಬಿಗಳ್ಳೆಮುದಮೊದವ್ಯೋಲು॥ ॥೨॥
ವರನೀಲಕಂಠನ್ನತೃಪದಿನಂಧಕಾಸುರನ
ಧರಣಿಯಂಕುವಲಯಾನಂದಕರಮಾದಘನ
ಶರಶೋಣಿತೆಯಿಂದಚಂದ್ರೋದಯವನಾಲೋಕಚಂಚಲೋದ್ದೃತಿದಿಂದಾ॥
ತರುಣಿಯಕಟಾಕ್ಷದಿಂರಾಜಹಂಸಪ್ರತತಿ
ಪಾರಗಾದಿಂಬರಸುರಾಮಧ್ರುತಾಬವನಧರ
ತರವಾಬನೀಘೋಷದಿಂನೃಪಯಾತ್ರೆಯಂಮೋಲ್ಲುಕಾರೆಸದಿರ್ದುದು॥ ॥೩॥
ಜಾತನವಶಾದ್ವಲದನೊಂಬದಿದೆಸೆವನೆಲದ
ಮಾತೆಸೆವಜಾಜಿಗಳವರಕುಟಜರಾಜಿಗಳ (ವರಮಕುಟ)
ಕೇತಕಿಯಧೂಳಿಗಳಕೆದರುತಿಪಾಗಾಳಿಗಳಲಸದಿಂದ್ರಗೋಪಚಯದಾ॥
ಕಾತೆಳೆಯಮಾವುಗಳಬನಬನದಬಾವುಗಳ
ನೂತನಸುವಾರಿಗಳನೆಡೆಗೊಂಡದಾರಿಗಳ
ಪ್ರೀತಕಳದಸಿರಿಮೆರೆಯೆಮುಗಿಲ್ಪಡೆಮಳೆಗರೆಯೆವರುಷಾಋತುಚೆಲ್ವಾದುದು॥ ೪॥
ತುಂಗನವಚಿತ್ರಮಯಸುಪ್ರಭಾಸುರಕಾರ್ಮು
ಕಂಗಳಿಂಸುರಕಾರ್ಮುಕಂಗಳಿಂವಿವಿಧವಾ
ದ್ಯಂಗಳಗರ್ಜಿತರವಘೋಷಂಗಳಿಂಘನಘೋಷಂಗಳಿಂನೆಗಳ್ದಾ॥
ಸಂಗತನ್ನೃಪಾಲವಾಹಿನಿಗಳಿಂವಾಹಿನಿಗ
ಳಂಗೆಲ್ಲುವೀರವಾಂದವಸ್ಸೈನ್ಯನಿಗರಂ (ಸೈನ್ಯಜಾಲಂ)
ಕಂಗಾಳಿಯಸಾಗಿಲಿದಂತೆಸೆಯೆವಾಜಿಮಗಮುರಕಾಗನದೆತಂದುದು॥ ॥೫॥

ಸ್ತೋಗಳಿಂ ಶ್ರೇಣಿಗಳ್ ನಿನಕನ್ನಡಿಮಣಿಮಯರಂ
ಕಾಂಚಿತ ಕನಕರಚಿತದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಕೆತ್ತಿದ
ಮಾಣಿಕದ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಗೋಮೇಧಿಕದ ಮುಗುಳ್ಗಳ್ ಯತಾಂಕ್ಷೆಗಳ್॥
ಶೋಭಿತ್ತಿ ವಾಗ್ಮಯ ಚಿಯತೋರಣದ
ಭಾಳಿ ಮುತ್ತುಗಳ್ ತೋವೆಗಳ್ ಗೋಪುರದ ಬಿಂ
ನಾನಾದ ಸುಚಿತ್ರಪತ್ರದ ಕುಸುಮ ಕದಳಿಕದಿಂ ಮೆರೆವ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ಸಗಳದನೆಗಳ್ ಕಪುರದ ದರ್ಪಿಳದಿಂಗಳ್
ನಗರಮಂ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಮಾಮರ್ಣವ ತೆರೆ
ಮನೆಮನೆಗಳಿಂ ಬಂದು ಮುತ್ತೈದೆಯರ್ ಕೊಂಡಿಪೆರ್ ವಿಳಸ್ಸೆಗಳ್॥
ಗಗನವನಡರ್ದಿಹ ಧ್ವಜಂಗಳ್ ಮರಿಚಿಯಿಂ
ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಮುತ್ತು ಮೊಸಮೊಂಸ ಕಾಂತಿಗಳ್ ಕಾಂ
ತಿಗಳ್ಪೈದೆ ಮುಸುಕಿ ಕಾಂತಿಸದರ್ ವಿಳಸ್ ನಿನಕಲ್ಪಿಕಾ ತನೆಮಾಗಳ್॥ ॥೭॥
ಮೇರುನಾಯಂ ಚರವಸಾಂತವದಗೋಪುರಂ
ತೋರಮೊಳಗಾಜ ಮಾರ್ಗಂ ಬಾಸುಳತೆಸ್ವಹಿ
ಗಾರಂ ಮುತ್ತಾಂ ಬುಜಂ ಚಿತ್ರಿತೆ ಪತಾಕೆಗಳ್ ಸುಳಿಸುವಳ್ ಕಾವಳಿಗಳ್॥
ತೋರಣಂ ಮಗಿಳ್ಪಾರ ಮನೆವ ಕಾಟಾವಳಿಯ
ಮಾಟಜಿಷಂ ಬರಂ ಪರಿಷ ಮೇಳತೆಗೃಹಸು
ಧಾಮೋಚಿದರಸಾಸ ಮಾಗಳಾ ನಗರವಾರಿಯ ಚೈತ್ರನಂತೆಯ್ದಿದಾ॥ ॥೮॥
ಕಾಟಿತೆಗಾವಳಿ ಪ್ರತಿಬಿರವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳ್
ವಾಟರಕ್ಷೆಯ ಬಲದವಂ ನಾಕಸಾಧನದ
ಕೂಟದ ತಿಪ್ಪಿ ಕರದ ದುರ್ಗದ್ವಾರ ಮಾನದೇವತೆ ಸಕಲ ಪ್ರತಾವಳಿಯ ಕೇಳ್॥
ಮಾಟೆ ನನುವಾತನೀ ಮೊಳಗಲ್ಗಾಗ್ಗಳ್ ಸೌಧ ನಿಮಿ
ಘಾಟಿಕೆಯೊಳಿಂದು ಚರಣೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ
ಸೋಟಕರ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದು ಕಂದೆಸೆವದೆಂಕಗಳಿಯ ಪಳವಿಗೆ ನೈಗಳ್॥ ॥೯॥
ತಂದ ತಂದ ಡೊಳ್ಳಾ ಮೊಳಗಲ್ಪುಸವ ಮೊರಮಡುವ
ಕುಂಡಾಲವಾಜಿಗಳ್ ಪುರಜನದ ಸಂಜನದ
ಮಂಡಲಾಧಿಪರೆನಿಸಿಪ ಬಂಸಧ್ವಜಾದಿ ಪ್ರಮುಖ ಜನಸದನಂ ತಪ್ಪದೇ॥
ಕಾಂಡು ಬಂದೀವ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಪ್ಪದ ಮೊಂನ
ಪ್ರತಂದಿಗಳ್ ನಾವರದ ನಂದನಾಯ ಕಾಗಬಕ
ಕಂದು ಮರಳುವ ಮಂತ್ರಿಯರ ಮಸಾ ವಿಭವ ವಂಗಳ್ ಸೆದವಾ ನಗರದೊಳಗೆ॥ ॥೧೦॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಕಾಯಂ ಮೊಗಿವ ಕುಳದಿಂ ಮೊಸ್ತದಾ
ಪಟ್ಟಣವನಡರೊಡನೆ ನಡೆತಂದು ವಾಳೆಯಂ
ಬಿಟ್ಟು ದುಮುರೋದ್ಯಾನ ವನ್ನಿಗಳೊಳಗ್ ಸಿಂ ನಗರಮಂ ನೋಡಿ ನಗುತಾ॥

ಕಣ್ಣೆಸೆಕದಿಂದಕಂಗಾಳಿಸುತಿದೆಮೊಳಲಿದಂ
ಮುಚ್ಚಿಪಾಲಿಪವೀರನಾವವಂಸುಧರೆಯಂ (ಪಾಲಿಸುವನೃಪ)
ಕಚ್ಚುವನಪೇಳೆಂದುಹಂಸಧ್ವಜಕ್ಷಿತಿಪನಂಕೇಳ್ದುದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ನೀನರಿಯದಿಲ್ಲಲಾಪಾರ್ಥಮಣಿಪುರಮೆಂಬ
ದೀನಗರಮಂಬನ್ನಿಪಾಲನಂಪ್ರಖ್ಯಾತ
ಭೂನಾಥನಲ್ಲಿಗರನವನವನಿಪರೊಳಗ್ಗಳೆಯನವನಬಿಡ್ಡಾಯಕಾಗಿ॥
ಯೇನೆಂಬೆನೊಂದುನಾಲರನ್ನಿತಂದಿಕನಕಮಂ
ನ್ಯೂನಮಿಲ್ಲದೆತೆತ್ತುಬಪೆವುನಾವೆಲ್ಲರುಂ
ಹೀನಮಾಡೊಡೆದಂಡಿಸುವನೆಂಬಭೀತಿಯಿಂಪ್ರತಿದಿನದೊಳುಂತಪ್ಪದೆ॥ ॥೧೨॥
ಯಿತಂಗೆಸಚಿವಂಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬವನೊರ್ವ
ನಾತನೇಪಾಲಿಸುವನವನಿಭೂತಳಮಂನಿ
ಜಾತಿಶಯಧರ್ಮದಿಂದೆಲ್ಲಿನಿತುದೋಷಮಿಲ್ಲದೆಸಾವಧಾನದಿಂದ॥
ನೀತಿಪಥಮಂಬಿಡದೆವಿವಿಧವನಾಶ್ರಮದ
ಜಾತಿಪ್ರತೀಧವನೆಡುಸಂತತಂಪ್ರಜೆಗಳಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಪೊರೆದುಪುರಜನಕೆಸದುಗಗನಾಗಿಭೂಪನಂಪೋಷಿಸುವನು॥ ॥೧೩॥
ಪೊಂದುಕಾಡಕೆಯಕಳ್ಳನಿಂದಿಸುವತೇಜಗಳ
ಸಂದೋಹದಧವಳಾಂಗದಾನೆಗಳಮಾಗಮಯದ
ಕೊಂದೋರ್ಗಳಿಪತೆಂದರಿಯರವನಕಬ್ಬಕಮರ್ತ್ಯರಥಕರಿಘಟೆಗಳು॥
ಮಂದಿಸುದರೆಯಭವಣಿನರವಾಜಿಭೂಪಾಲ
ವೃಂದದೊಳ್ಪುದಿಯುಂಟೆಬನ್ನಿತವಳಂಗೆಕಡು
ಕೊಂದಿದತಿಶಯವೀರನೀತುರಗಮಂಕಟ್ಟಿದರ್ಪನಿಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಯಿಪುರದೊಳಿರ್ದಮಾನವರೆಲ್ಲರುಂಸದಾ
ಶ್ರೀಪತಿಯಭಜನೆಯಲ್ಲದೆಬೇರೆತಾರೆಯರಿತಿದ (ಬೇರತನರಿಯ)
ಯಾಪರಮೇಶ್ವರ್ದಾರ್ಥಕಾರ್ಯದರ್ಪ್ರತಾಚಾರಸಂಪನ್ನರು॥
ಕೋಪವರ್ಜಿತರಖಿಲನಾಮತಿಗಳಾತ್ಮನ
ರೂಪಜ್ಞರತಿಬಲರ್ದಾನಿಗಳ್ಭಚಿತಪ್ರ
ತಾಪಿಗಳ್ಳಿರರ್ಗಳಾನಪುಗಾರಸನುಯಶೀಲಸ್ತ್ರೀಧರು॥ ॥೧೫॥
ಯೋಗಿಜನದಂತೆಮುಕ್ತಾಹಾರದಿಂಮಾಚ್ಯ
ಮಾಗಸುದುಪಾತಾಳನಿಲಯದಂತಾವಗಂ
ಭೋಗಿಪವಿಲಾಸಮಂತಳೆದಿಪುದುಸಂತತಂಗಾಂಧರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಿಂತೆ॥
ರಾಗಾನುಬಂಧಮೋಹನಮಧುರಕಾಲಂಬ
ಮಾಗಿಪುದುಪಾರ್ಥಕೇಳ್ಪುರದನಾಕಲನಾ
ರೀಗಣಂಮೇಗಣಂತುಮಲ್ಲದೆಪತಿವ್ರತಾಶೀಲಮಂತಾಳ್ದಿಸೆವುದು॥ ॥೧೬॥

ಯಿಲ್ಲಿ ಪುರುಷಸ್ತ್ರೀಯರೋರ್ವರುಂ ಪಾತಕಿಗ
ಳಿಲ್ಲದಿಪಕಾರಗಾಂ ಸಾಂನಿಧ್ಯದಿಂ ರಮಾ
ವಲ್ಲಭಂ ಪೊರೆವನೀನಗರಮಂ ತನಗಿದೆರಡನೆಯ ವೈಕುಂಠಮೆಂದು॥
ನಿಲ್ಲದೆ ತುರಂಗಮದು ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕುದು ಬಡಿಸ
ಬಲ್ಲರಂ ಕಾಣಿಸಾಂ ಫಲುಗುಣ ಮುರಾಂತಕನ
ಮೆಲ್ಲಡಿಯ ಕರುಣಮಂ ಪಡೆದೆಂದರಿಯೆನೆಂದನಾ ಪಾಂಸುಕೇತುನೃಪನು॥ ॥೧೭॥
ಶ್ರಮಲೋಲಕೇಳ್ ಧರ್ಮಭೂಪನ ಮಾತನಿಂ
ತಾಳಿಸುವ ಪಾರ್ಥನೆಸೆವ ಬಾಣ(ಗ)ದೊಳ್ಬಂದು
ಕಾಲೂರಿ ನಿಂದಿರ್ದುದೊಂದು ಪದ್ಮನಿಂಬೆಸುತ್ತ ಪದದ್ಭುತವನು॥
ನೀಲಧ್ವಜಾದಿನೃಪರೆಲ್ಲರುಂ ತಮತಮಗೆ
ಮೇಳಗಾಪಜಯದ ಸೂಚನೆಯಲಾನರಗಳ
ಕಾಲಗತಿಯಂ ಪೇಳ್ದುದೀಕಪಿವಾಯೆನುತಮನವಳ್ಕೆ ಬೆಂತಿಸುತಿರ್ದರು॥ ॥೧೮॥
ಯುತ್ತಲೀತೆರದೊಳಿರುತಿರಲುತ್ತಲಾಪುರದೊ
ಳುತ್ತಮ ಹಯಾಗಮನ ಕಾರಣ ಬಂದಪ ನೃಪರ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಕೇಳ್ದು ಚಿತ್ತದೊಳಗಂ ಕಳಿಪುತೊಳತೊಳಗುವಾ॥
ಮುತ್ತುಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂ ಕನಕದಾಭರಣದಿಂ
ಚಿತ್ರರದ ಗಂಧ ಮಾಲ್ಯಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂ ಪೂಜೆ
ಗೆತ್ತಿಸಿದ ತುರಗಮಂ ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ನೋದಿಕಾಂದು ಪಟ್ಟದಲಿಪಿಯನು॥ ॥೧೯॥
ಅರಸ ಕೇಳಾ ದುರದ ಪತ್ರ ಬೊಳ್ಳ ಸಮಯ ಸಮಯ
ಮರವಿಂದಲರ್ಗೊಳ್ಳುರೆಯಾದವಾರದಿಗ
ಳರದೆ ಸಂದವು ಬಿಸಿಲ ಬೀಡು ಗಟ್ಟಾದು ಗೊಂದವು ಹೊದೆ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿ॥
ಬರದೆ ನಕ್ಷತ್ರ ತಲೆಯರಾಶಿಯಂ ಮುತ್ತಸಾಂ
ದುರಿವ ವೆಂಕಿಯ ಕದಿಯಲುಳಿದ ಕೆಂಗೆಂಡಮೆನೆ
ತರಣಿಮಂಡಲಮೆಸೆದುದಪರ ದಿಕ್ತಟದೊಳ್ಳುರಗದವು ಕಾಕಂಗಳು॥ ॥೨೦॥
ಸುಲಲಿತಾಂಬರಮಣಿ ವಿಭೂಷಣಾವಳಿಯುಮಂ
ಗಳರಾಗಮಂ ತಾಳ್ದ ತಾರಾಸ್ತರಣವನಂ
ತಳೆ ಸಂಜೆ ವೆಂಗಣೆ ನಲ್ಕಿಂಪಿಡಿದುದು ಗಗನಗಳೆಸೆದವಾಗಸದೊಳು॥
ನಳನಾಳನಾಳನಳಿಕುಲಕೀರ ಪಸರದಾ
ಮಳಸಾರ ಮಧುವೆಂಬ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಕಾಳು ಪೆರ್ವೆಂಬಂತೆ ಮುಗವು ಪಿರ್ದುದು ಮಾಡೆ ಪೀವಿದವು ಕತ್ತಲೆಗಳು॥ ॥೨೧॥
ಯೀವೆಂಬೆನಬಿನ್ನಿನ ಕಟಕ ಮಿರ್ದುದು ಮಹಾಂ
ಧ್ವಾನದ ವಿಧಿಯ ಮನಕದಿಂ ಪೋಳಲ ಪೊರವಳೆಯದು
ದ್ಯಾನ ವೀಧಿಗಳೊಳುತ್ತಲ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ನಗರದೊಳ್ ಗಾಣಿಸೆಗಾಲ್ಪಡೆ॥

ತಾನಮಲಸಂಧ್ಯಾದಿವಿಧಿಯನಾಚರಿಸಿಸುಂ
ಮಾನದಿಂ ಪುತ್ರನಾವರಕಂಪ್ರತಿದಿನಕದಾ
ಸ್ನಾನಮಂ ಬಳಿಕೆ ಬಂದೋಲಗಂಗೊಟ್ಟನತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳಂದಿನಿರುಳು॥ ॥೨೨॥
ಪಳುಕುಗಳನೆಲೆಕಟ್ಟು ಮರಕತಂಗಳ ಜಗಲಿ
ತೊಳೆವನೀಲದಭಿತ್ತಿ ಬಜ್ಜರದಕಂಭತಮರೆ
ತೊಳಪವೈದೂರಿಯದ ಮದನಕೈಮಿರುಪಗೋಮೇಧಿಕದ ಬೋದಿಗೆಗಳು॥
ಪವಳಪುಷ್ಯರಾಗದ ತೊಲೆಗಳೆಸೆವಮಾಣಿಕಂ
ಗಳಲೋವೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಸೂಸಕಂ ಮಿನುಗುವ
ವಳದ ಮುತ್ತಿನಸೊಂಪಿನೊದವೆರಂಜಿಸುತ ತಾವಡಿಯ ಚಾರಸದಡೆಯೊಳು॥ ॥೨೩॥
ಸಜ್ಜೆಕಂ ಮುಡಿವ ತಿಲಕಮನಿಡುವ ಮೊಗಮುರಿವ
ಕಜ್ಜಳಂ ಬರೆವ ಕಂಕಣದ ನಿಚ್ಚಳಪಾದ
ವುಜ್ಜುಗಳ ನರ್ತನದ ಕಾಮುಕಗಳವೀಣಾದಿವಾದ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸುವಾ॥
ಕಜ್ಜದಬಲವು ಕಲೆಗಳಂ ತೋರುವ ಪ್ರತಿನವದ
ಸಜ್ಜೀವಮಾನಿರ್ದಪುತ್ತಳಿಗಳ ವಯವದ
ಪಜ್ಜಳಿಪ ನವರತ್ನ ಸೋಪಾನದ ಕಾಂತಿಗಳ್ಗೆಸೆದವಾ ಸುಪ್ರತೆಯೊಳು॥ ॥೨೪॥
ಲಂಚೆಗಳ್ಳುಳವಕ್ಕಿಗಳ್ಗಾಂ ನವಕ್ಕಿಗ
ಳ್ಗೊಂಚೆಗಳ್ಕಳಗಳಿಗೆ ವಕ್ಕಿಗಳ್ಗುರಮೆಗ
ಳ್ಗೊಂಚೆಗಳ್ಗೀಗಲೆಗಳ್ಲುಲ್ಲಿರಂಜಿಸುವ ಸಜ್ಜೀವಪ್ರಾವದಿಂದಾ॥
ಪಂಚಾನನಾದಿಮೃಗತತಿಗಳಜಸಯ್ಯವಳಿವಿ
ರಂಚಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುಳ್ಳ ಮೂಜಗದ ನಾನಾ ಪ್ರ
ಪಂಚಗಳ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಂಗಳೆಸೆದಿರ್ದವಾ ಸುಪ್ರತೆಯೊಳ್ಸನೋಹರಮೆನೆ॥ ॥೨೫॥
ನೀಲಮಣಿಕಾಂತಿಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ
ಧಾಳಿಗಳ ಕಾಮುದಿಯ ಮಾಣಿಕದರಶ್ಮಿಗಳ
ಬಾಲಾತಪದ ವಿಭ್ರಮದ ಪವಿಯ ಸಂಜೆಗೆಂಬನಸಗಲಿರುಳ್ಗಳಲ್ಲಿ॥
ತೋಲದಿಹುವಲ್ಲದೆ ದಿವಾರಾತ್ರಿಯುಂಟೆಂಬ
ಕಾಲಭೇದವನರಿಯದಾ ಮಹಾಸುಪ್ರತೆಸುರಪ
ನೋಲಗದ ಮಂಟಪದ ಸೌಭಾಗ್ಯಕಂ ಬುಮದಿಯಾಗದೆದೆಚ್ಚರಿಯೆನೆ॥ ॥೨೬॥
ಕಸ್ತುರಿಜವಾದಿಗಳನಾರಣಿಯ ಕುಂಕುಮದ
ಕಸ್ತುರಾದಗರುಚಂದನಧೂಪವಾಸಿತದ
ವಿಸ್ತರದ ಕರ್ಮಾರತೈಲದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗುರಿವ ಬೊಂಬಾಳಂಗಳು॥
ಪ್ರಸ್ತರತ್ನ ಪ್ರದೀಪಜ್ವಾಲೆಗಳನೆತ್ತಿಸೆ
ಮಸ್ತಕಾಭ್ರಾಗ್ರದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲಾಗನ್ನಿತು
ಪುಸ್ತೋಮಸಹಿತಬಂದಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನೋಲಗದೊಳು॥ ॥೨೭॥

ಪೊೞಲಗೆಬಂದನೃಪರಿತ್ತಕಾಣಿಕೆಯರ್ಥ
ಜಾಲಮಂ ಪಾರದುಮುಸುಕಿದುವ ತನ್ನಪಿತಾಮಹನ
ಶಾಲೆಗಳನೆಸೆವಮಂತ್ರ್ಯಮಣಿವಸನಭೂಷಣಂ ಘನಸಂಘ ಸರ್ಗಾದದೊಳ್॥
ತೇಜಕಟ್ಟಿದಕಂಠಮಾಲೆಗಳಗಳಿತಮು
ಬ್ರಾಜಿಗಳನಿಕರದೆಸೆಯೆ ಮುತ್ತಿನರಂಗ
ವಾಲಿಗಳನಿತ್ತಬೋದರಾತನೊಪ್ಪನಕೆಂಬತೆರನಾದುದಾಸ್ಥಾನದೊಳ್॥ ॥೨೮॥
ಸತ್ರಾಜಿತನದಾಜಮತ್ತಮಂಡಲವಕಂ
ದತ್ತದಲ್ಲಿಯರಾಜಮಂಡಲಂ ತನಗಿಂನು
ವಿತ್ತಮದವೃತ್ತಮೋಕೆಂದುಅಟ್ಟಿಸಿ ನೀಳ್ವತೆರದಿಂದ ಕೆಲಗಾಳಿನುವಾ॥
ಉತ್ತಮಾಮಗಮಂ ನಿಮಿರ್ದು ಚಿಂಮಿಸಿದರ್
ಅತ್ತಮರಸುಂತಳದ ಕಮಲದಳನೇತ್ರಿಯ
ಭತ್ತವಾಹನಮಖ್ಯವಾಜಿನ ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ಬಂದಿನಯಧ್ವೋಲಗದೊಳ್॥ ॥೨೯॥
ಬಳಿಕಾಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಭತ್ತವಾಹನಂ
ನಲವಿಂದ ಸುಬುದ್ಧಿನಿಜಮತಸರಮಂಡಲ
ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದರಾಯರಯಜ್ಞತುರಗಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಂಡವುಮನೆಯೊಳ್॥
ಕಾಳಸುಳಕಿಮದಸುಬ್ರವನಾರ್ಗೆನಾವುಹಿಂ
ದಾಳಿಯಬಾರದು ಕದನಕನು ವಾಗರವಿಪಾಯ
ದಳಮಿಂದು ನುಡಿದಂ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾಗಿಹ ಶಿರಃ ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಹೂಡೆ॥ ॥೩೦॥
ಯಿಂತಿಲ್ಲಿ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು
ಅಂತಃಪುರದೊಳ್ ಘನನನಸುಗ್ರಾವಳಿಗಳಂ
ಸಂತತಂ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಿ ಬಭ್ರುವಾಹನನನಿಜಮಾತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥
ಸಂತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದು ತನಯನೋಲಗಕೆ ಬಾರ
ದಿಂತಳದಿರದೆತ್ತು ವರನಂ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಕುಂತೀಕುಮಾರಕನ ವಾಜಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದೈ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಯೆಂದಳ್॥ ॥೩೧॥
ಕ್ಷತ್ರಬುದ್ಧಿಯನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆ ನೀನಿಪರಿಗ
ರುದ್ರೋಪಾಕೆಂತೊದರ್ದು ನಿಂನ ಮನಮಕಟ
ಮತ್ರಮಹಾನಾಗಮಂ ನಿನಗೆ ವಿಚಾರಿತ ಮಾದುದಾತನುದಗದೊಳ್ ಜನಿಸಿ॥
ಅತ್ರಿಕದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದೆಯಲಾ ತುರಗಮಂ
ಶತ್ರುಮಾದುದುರಾಜಕಾರ್ಯಮಿಂದ ಪೃತ್ತಕೆನ
ಪುತ್ರಮಂ ಮಥಿಸಿ ವಿಷಮುದ್ರಿಸಿದೊಳಾಯುನಿಂನ ಸ್ವತ್ವಮಂ ತನಗೆಂದಳ್॥ ॥೩೨॥
ಮಾತೆಯನುಡಿಗೆ ನಡನಡುಗಿ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದಿಗೆರಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಪಂಥದಿಂ
ದಾತನತುರಂಗಮಂ ಕಟ್ಟಿದೆಂ ನಿಂಮ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಾರದಿರ್ದ ಬಳಿಕ॥

ನೀತಿಯಾದುದು ದೇವ ತನಗಿಂದು ನಿಂದಡಿಗೆನಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಾದದುದಕಂ ಬೆಸಸಿ ಮೊದೆ ಪಾಣ್ಯ
ನೀತರಾಸುರಮೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಮೊದಲು ಗಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ನಯಾಖಿಬಿದಳು॥ ॥೨೨॥
ಮಗನೆಕ್ಕೆಳ್ಳಂ ನಂದರ್ಜುನಂ ಬಿಕ್ಕು ನಿಜ
ನಗರಕೈದಿದನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ತಾನವನ
ನಗಳ್ತಸಂತಾಪದಿಂ ತಪಿಸುತಿರ್ದೆಂ ಮುಗ್ಧವಶದಿಂದ ಬಂದನಿಂದು॥
ಬಗೆಯದಿರ್ದಪೆನೆಂತು ಮೊತಂ ತನಂ ನೀನಿಂದು
ಮಾಗದೊಳ್ ನಿನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ತಾತನಂ
ಪ್ಪುಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದೊಡಾಂ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೋನಿಕ್ಕೆ ಸಫಲಮಾದಪುದೆಂದಳು॥ ॥೨೩॥
ಕಂದನೀನಂದು ನಿಂನಖಿಳ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ
ತಂದೆಗಾಪ್ಪಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಪಟ್ಟನ ವೈರಿಗಳ
ಮುಂದೆ ತೋರಿಸು ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯಮಂ ತನುಧನಪ್ರಾಣಂಗಳವರದಾಗಿ॥
ನಿಂದೆಗಾಳಗಾಗದಿರ್ದು ಸಂತಾನದಂ
ತೊಂದಿನ ದರಗತಿಯಂ ತಂನಪಾತಿವ್ರತ್ಯ
ಕೆಂದು ಸೂನುಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಬರವಿಸು ಬ್ಬಿದಳು ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥ ॥೨೪॥
ಜನನಿಯಂ ಮನೆಗೆ ಮಂನಿಸಿ ಕಳುಹಿ ಬಭ್ರುವಾ
ಹನನಾಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ನೋಡಿ ಬಿತನಂ ಶಾಗ್ಭು
ದನುಚಿತಮೆ ಮೇಗಾಬಚಿತಮಾದಪುದೊ ಪೇಳ್ದರ ನಿಶ್ಚಯವನೀಗಳೆನಲು॥
ನಿನಗೆ ಗಾಳಿಕೆ ಬೇಡ ಮೊದಲರಿಯದಾದೆ ಪುಥರ್ಮ
ತನಯಂಗೆ ನಿಂನ್ನೈಶ್ವರ್ಯನನುಜನಾತನರಕ್ಷೆ
ವಿನುತಮಾಯ ಮಿದನಿಂನು ಕಲಿತನದಿ ಕಳ್ಳುವದು ನೀತಿಪಥ ಮಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಯಿಂನು ಕಟ್ಟಿಸು ಸುದಿನಗಳಂ ಬೇಗ ಪಟ್ಟಣಕೆ
ನಿಂನಖಿಳರಾಜ್ಯಪದವಿಯ ನೊಪ್ಪಿಸೈ ಯಜ್ಞಂಗೆ
ಮಂನೆಯಚಾರ್ತುರಂಗದ ಸೇನೆ ನಾಗರಿಕ ಜನಮಲಂಕರಿಸಿ ತೋಳ್ತಿ॥
ಕಂನೆಯರ್ ಜಿದ ಧಾಮಾರ್ಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ಕಂನದಿಕರವಿದಿದು ಬರಲಿ ಸುಂದರುಶನಕೆ
ಸಂನುತಸುವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ತೆಗಸು ತದುಪೇಕ್ಷೆಂದನಾ ಸುಬುದ್ಧಿ॥ ॥೨೬॥
ಪರಸುಬುದ್ಧಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ನಾಪಾರ್ಥ
ಘೂರೆಘೂರೆಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿದಂ ಮನೆಗಳ್ಗೆ
ಪುರದೊಳಗೆದಂ ಸುರಂ ಮ್ಯುಖಿದಂ ತೆಗಿಸಿದಂ ಕಾಣಿಕದನು ವಸ್ತುಗಳನು॥
ತರಿಸಿದಂ ಕನಕಮಣಿನಿಕರಕಟನಿಕರಮಂ
ತರುಣಿಗಾನಮಹಿಷಿಮದಕುಂಜರತುರಗಮಂ
ವಿರಚಿತರಥಂಗಳಂ ಕಾಂಚನವಮಯದಪ್ಪಾಂದವಸ್ತ್ರ ಭೂರಿಗಳನು॥ ॥೨೭॥

ನವ್ಯಚಿತ್ರಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ ವಿವಿಧ
ದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ತೆರತೆರದ ಪರಿಮಳ
ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕನಕಪಟ್ಟಯುತದ ಹಂಸತೂಲದ ಮೃದುಲ ತಲ್ಪಂಗಳನು॥
ಸುವ್ಯಜನ ಚಾಮರ ಸಿತಾತಪತ್ರಂಗಳಂ
ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ತರಪೇಳ್ದುದಂ ಕ
ರ್ತವ್ಯದಿಂ ಜಾಹ್ನವಿಸುತನ ಬಭ್ರುವಾಹನನಂದು ನಿರುಕಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳನು॥ ॥೩೯॥
ಸ್ಥಿರಸೈನ್ಯದವನಿತಳೊಳ್ ಗಾಯುಧಂ ಜಾರೆ
ಯರಮನೆಂ ಬೆಚ್ಚಿದುದು ಮೂದದೆಸೆ ಬೆಳಗಿದುದುವ
ಸಂಚಿಮತಂಗಾಳಿ ಪ್ರಾಗನಿಕರ ಮುರಿದೆದ್ದವರಳಿದವು ತಾವರೆಗಳು॥
ಮೊರೆದವಾರಿದ ನೆರದವೆಗಳ ವಕ್ಕಿ ತಾರೆಗ
ಳುರದವಿದಿದರ್ದಕತ್ರುಳಿತಾಳಿಗತುತ್ತಳಿಂ
ಕಾರಗಿದುದು ಜನ ಕಣ್ಣಂಗಳವಿದೆರದುದು ದಾರದವುದಿಸುಳಿದ ಮಾರ್ಗಂಗಳು॥ ॥೪೦॥
ಉರ್ವಿಕೋಗಿಣಂ ಬರಹಾಯೆ ಗಳದರ್ದವಿನೆ
ಭೀಕರದಿಂದಕತ್ತುಳಿಯ ಮೇಳಿಬಹರವಿಯರಥ
ತುರಗಖುರಮುಟದಿಂದಲೇಳ್ವಕೆಂಧೂಳ್ಳಿನೆ ಪ್ರಾಚೀನಿತಂಬವತಿಗೆ॥
ಸುರಜದಿಂ ತರಣಿಯೋಳ್ದ್ರವಸಮಯದೊಳಾದ
ಕರಯುಹಾನ್ನತದಕಸು ಬಾಸುಳ್ಳಿನೆಸಿ
ತ್ತರದಸಂಧ್ಯಾರಾಗಮೈದರಂಜಸುತಿರ್ದುದು ಮೂದಣದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೪೧॥
ಜಿತತಮಂ ಭುವನಮಧ್ಯಪ್ರಕಾಶಂ ವಿರಾ
ಜಿತಪಾಪ ಶ್ರೀಧರಂ ಪಂಚಮುಖಮೂರ್ತಿ
ನುತಕಾವ್ಯಪಂರಾಜತೇಜೋಹರಂ ಧಾಷ್ಟಗಾರಿಗಾಗಿ ಸುಲಭಾತನು॥
ಲತಿಕಾಂತಿಶೋಭಿತದಿಗಂಬರಂ ಕಲಿತಾಪ
ಕೃತಕುವಲಯಂ ಚಿತ್ರಿಯವತಾರದಶಕದಿಂ
ನತಿಗಳಂ ತಳೆದೆನೆ ವದನಸುದಯಂಗೈದನಂದು ಮಾರ್ತಂಡದೊಳು॥ ॥೪೨॥
ವೃಂದುಮಾರ್ಗದೊಳೆನಡೆಯದೆಸದಾ ದ್ವಿಜನಿಕರ
ದಂದಮಂಕೆದಿಬಿಸುರುಬುಧಮಂಗಳ್ಳೊಂನತಿಗೆ
ಸುಂದನಿತ್ತುದರಂದನಾರಥಹೊಳೆವನಾದನಾತ್ಮಜಂ ಲಾಕಮರಿಯೆ॥
ಮಂದನಾದಂ ನಿಂನಪತಿಗೆಂದು ಪದ್ಮಿನಿಯ
ಮುಂದೆ ನಗುವಬಿತೋಳ್ಪುಲಿಂಗಳಿನುದಯದೊ
ಳ್ಪಂದಿದವು ಹರನಿಂದೆಗೈದರ್ಗೆ ಪಾಕಶಾಸನಂತೈಯೊದನೆ ತೋರದಿಪುದೆ॥ ॥೪೩॥
ಲಾದಿವ್ಯನುದಯದೊಳ್ ಪುಳುಸುಗಾನನಾನನಂ
ಧ್ಯಾದಿಗಳನಾಚರಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳನೈದೆ ಸಂ
ಪಾದಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯಂ ಕಾಣಲು ಸುವಾದನರ್ಜುನನಿತ್ತ ಪಾಳಯದೊಳು॥

ಸಾಧಿಸಿದನಲ ನಿನ್ನ ಕೃತ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಮಧು
ಸೂದನನ ಚರಣಮಂ ನೆನೆದು ವೃಷಕೇತು ಮೊದ
ಲಾದ ವೀರರ್ಕಳಂ ಕರೆದು ಹಯಮಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬ ತವಕದಿಂದಾ ॥ ॥೪೪॥
ಲಸನಾಭ್ರಸನ ಸೇನೆಯಾದವರ ಚತುರಂಗ
ಮಿನಸುತನ ಸೂನುವಿನ ಮೋಹರಂ ಯೌವನಾ
ಶ್ವನ ಮಾಯದಳಮತುಳ ಹಂಸಕೇತುವಿನ ಪಡೆ ನೀಲಧ್ವಜನ ವಾಹಿನಿ ॥
ದನುಜಾರಿನಂದನನ ನೇಮದಿಂ ಸಂಗ್ರಾಮ
ಕನುವಾಗಿ ಘೋರಮಪ್ಪುದಾಗ ಸಂನಾಹದಿಂ
ಘನವಾದ್ಯರವ ಸಹಿತದಿಂದರ್ಜುನರ್ ಬಂದು ನಿಂದರ್ ಮುಂದೆ ಘೋರೆಗಲಾದನೇ ॥ ॥೪೫॥
ಆಸಮಯದೊಳ್ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಘೋರಮಪ್ಪ
ನಾಸುಬುದ್ಧಿಪ್ರಮುಖ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಡಣದಿಂ
ದಾಸಕಲವಸ್ತುಸಹಿತಾಸುದತಿಯಂ ಕಂಡು ನಿಜಭೃತತುರಂಗದೊಡನೇ ॥
ಭೂಸುರರ ಸಕಲ ಶಕುನದಿ ವಿಡಿದು ನಡೆವಹಾವಿ
ಲಾಸಿನಿಯರೊಕ್ಕನಿಂ ಸಂದಣಿಯ ಪುರಜನದ
ಶ್ರೀಮಾಸುರಸ್ತೋಮದಿಂ ಸುದಿತೋರಣಾವಳಿಯ ಬಂಗರದ ಪದಕದಿಂದಾ ॥ ॥೪೬॥
ಯೆಲ್ಲಿ ಕಾಂತೆಯ ನಿದರ್ಶನಲ್ಲಿ ನಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಬೈದೆನದೆ ತಂದು ಮೈ
ಪುಲ್ಲಿ ವಿಸೆಮ್ಮರುಪ್ಪದಿಂ ಪಾರ್ಥನಂ ಕಂಡು ನಿಜವಾಳಿಯಂ ತೆಗದು ನರನಾ ॥
ಮೆಲ್ಲಡಿಗನ ಪೃಥ್ವಿರಶ್ಮಿಂ ನಯಂ ಮೂಡು ಕರ
ಪಲ್ಲವದ್ವಿತಿಯಮಂ ಮುಗಿದು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯಿಂ
ಚೆಲ್ಲಿದನೊಡಲನಿಳೆಯೊಳಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ನೀಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದಾ ॥ ॥೪೭॥
ಲರಸನೀ ಬಭ್ರುವಾಹನನೊಡನೆ ಬಂದ
ಪರಿವಾರಮಾ ಪುರಜನಂಗಳಾ ಕಾಮಿನಿಯ
ರರಳ ಮಳೆ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಂ ಸುರಿದರರ್ಜುನನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ॥
ವರಸುಬುದ್ಧಿಪ್ರಮುಖ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಬಂದರೊ
ತ್ತರಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಬಳಿಕ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ನರನೆಲೆ ಸೈರಿಸಲೀ ನಾರಿ ನಿನ್ನವನೆಂದು ಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದನಾ ॥ ॥೪೮॥
ಶಾಸಚಿತ್ರೈಸು ನಿಂನಾತ್ಮಜಂ ತಾನೆಂದ
ಮಾತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ಸಲುಹಿದಳುಲೂಪಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿವರ್ಗಾದರಿಸಿಯವರ್ಗೆ ನಂದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದಿರೆ ॥
ಜಾತನಾದೆಂ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ತಾನೆಗ
ಳೀ ಮಾರಗಮಂ ಬಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿತಪ್ಪಿದೆ ಸುಗುಣಾ
ತೀತ ಮಂನ್ನಿಸೆಂದು ಮಗುಳೆರಗಿದಂ ಪಾರ್ಥನಡಿಗವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ॥ ॥೪೯॥

ಮರುಳೆ ಮರುಳಾದಿ ನೆರೆ ಭಯಭ್ರಾಂತಿ ತನ್ನತ್ತೆಯಿಂ
ಮಿಗೆ ಬೇಡಿ ಕಾಳಗತತಾತ್ಪ್ರಿದಿದಿಪ್ಪ ತನಯನಂ
ಮೊಗನೋಡಿ ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಛೀ ಗಡ ವಧದಂತೆ ಕೃಶಾಂಗಿ ಹಾ ವಿಜಯನಾ॥
ಬಗೆಯದೆ ನೀ ಕ್ಷೀಣಹಂಸಕೇ ನಾನೀಲಡ್ಡು
ದಿಗಳ ಬ್ರಿಲ್ಲದ ಗರಿ ಪುಸ್ತಕಾಹಸಂತತಿಸಿಕ
ಸಗದಂತೆ ನಿಕರ್ಯುಗರ ನವ್ವಾವದಿಂದೇನೆಂಬೆನಪ್ಪುತನ ಸೂಚಕವನಾ॥ ॥೫೦॥
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹಂಸಧ್ವಜಾದಿಗಳ್ಳೆ ಸಿಕೆದೇ
ಸುದ್ಯುಗಮೆಲೆ ಪಾರ್ಥನಿಂ ನಲನುಭವನೀತ
ಸುದ್ಯುಮ್ನ ರಾತ್ರಿಮಿ ಮಹಾವೃತ್ತಿ ತಕ್ಷಾಷ್ಟ ನಿಬಿಡ ಮಾನಿಮಾನ್ಯನಿಳೆಗೆ॥
ಅದ್ಯೂತ ಸಂನಿಪಾತಂ ನಿಂನ ಹಿತಾಳುವೆಯ ನಿರ
ವದ್ಯಯಾಪಂ ಪದಾವನತನಾಗಿರ್ದಪಂ
ಹೃದ್ಯನಿವನಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮಂನಿಸದೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪೆಯೆಂದರು॥ ॥೫೧॥
ಭೂಮಿಪ ಕೇಳವರಿಂತೆನಲ್ ಬಳಿಕ ಅರ್ಜುನಂ
ಹೋಯದಿಂದವನ ನಿಟ್ಟಿಸುತಂದನಾಗ ತಲೆ
ಸೋಮುದಕೆ ತಂನ ಕಾಲ್ಪ್ರಾಣಿ ಯೆಂಬ ಧರೆಯ ನಾಣ್ಣುಡಿ ತಪ್ಪದಾಯ್ತು ದೆಸೆಯೊಳು॥
ಈ ಮುತ್ತಿನ ಹಾಬಭ್ರುವಾಹನನನೊದೆದೆಳವು
ನೀ ಪಂಡೆಲಾ ಕರ್ಮುನನಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಪವನಿದವ
ನೀ ಪಾಪಿಯೊಳ್ ಅಂಜುವನೆ ಮೊದಲಶ್ವಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತೇಕಾದದೆ ಬಿಡುವನೇ॥ ॥೫೨॥
ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ವೃಷ್ಟಿನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿರ್ದ
ಪುತ್ರನಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆಯಾ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತಮಂ ಸುಧಾತ್ರಿಗೆಂ ನಿಂದು ದಯಿಸಿದ ಭ್ರಾಂತಿಮನ್ಯ ತಾನೊಬ್ಬನೇ॥
ಶತ್ರುಗಳ ವಿಗಡ ಚಿತ್ರವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿಗೆ ಧ
ರಿತ್ರೀಶನಾ ಮೊರನದೆದು ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್
ಮಿತ್ರನಪಹರಂಗೆಲ್ದು ಬದನಾತನಲ್ಲದಾತ್ಮಜರುಂಟೆ ತನಗೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ಜಾರಚೋರಂ ಜನಿಸುವುದೆ ಸಿಂಗದುದರದೊಳ್ ಕಲ
ಶೋಂಬೇದಿನಿಯ ನೆರೆ ಪೊಸಲಗೇದಿ ತಂನ ಬಸು
ಗಂಬಂದ ಪತಿ ಭಾಳ್ಪುರದರೆಯಂಕಾದದೇತಕೆ ತಂದೆ ಪಂದೆ ನಿನಗೇ॥
ಡೊಂಬಿನ ಚತುರ್ಮಿದೇಕೆ ಭೂಪಾಲರಾ
ದಂಬರದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮರಂಗಳೇತಕೆ ಬಯಲ
ಡಂಬಕದ ನೃಪಗಳೇಕೆ ಸುಡುಸುಡು ನಿಂನ ಜೀವದಾಸೆಯನೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ಅಪಹಾನತಣಿಯಯ ಗಂಧರ್ವನಾಯಕನ
ದುಹಿತೃ ವಲ್ಲಾನಿಂನ ಮಾತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯು
ವಿಹಿತಮದು ನಿನಗೆ ಭೂಪಾಲಕರವೇಷಮಂತಳೆದನಾಟಕದ ರಚನೆ॥

ಬಹಳಪೌರುಷಮಾದುದಿಂದುಹಯಮಂತಡೆದ
ರಘುರಾಯರಮುಂದೆಪೋಗೆಂದುದುಷ್ಕೃತಿಯ
ಕುಹಕದಿಂಶತ್ರುಘ್ನನಂನಿಜರದನಾತ್ಮಜನನರ್ಜುನಂಕೋಪದಿಂದಾ॥ ॥೫೫॥
ಬಿರುನುಡಿಗಳಿಂತಂನಮೊಗನೋಡದರ್ಜುನಂ
ಜರೆದೊಡಾತನಬಗೆಯನಾಸುಬುದ್ಧಿಗೆತೋಱು
ಮಱೆಕನಸ್ತ್ರಂದೆದ್ದುಪಳಿದೆಲಾಮಾತೆಯಂಕನನೆಕೆಪೊರಿಸಿದೆಯೆಲಾ॥
ಅರಿಯಬಹುದಿಂನುಕೇಳ್ಪಿಂನತತಿಗೆದಪಾದೊಡೆ
ಕುರುಹುಳ್ಳುದೀನಾಡಿದಿನಿತೆಲ್ಲಮಂಧಟಂ
ಮಱೆಯದಿರ್ಪೆನೆಂದುತಿರುಗಿದಂಬಭ್ರುವಾಹನನಂದುಕುದುರೆಸಹಿತಾ॥ ॥೫೬॥
ತೆಗಸಿದಂತಂದಹಾಳವಸ್ತ್ರವಂಕುದುರೆಯಂ
ಬಗಿಸಿದಂಲಾಯದೊಳ್ಪುರಜನಸ್ತ್ರೀಯರಂ
ಹೊಗಿಸಿದಂಪಟ್ಟಣಕೆಕರೆಸಿದಂಸಚಿವರಂಸೇನಾಧಿನಾಯಕರನು॥
ಬಿಗಿಸಿದಂಚತುರಂಗಮಂನೆರಹಿಧಾತ್ರಿಯಂ
ಮಿಗಿಸಿದಂವಾದ್ಯರವದಿಂದಿಕ್ಕೆಘೋಷಮಂ
ಮುಗಿಸಿದಂತಾವರೆಯನಾಬಭ್ರುವಾಹನಂಧೂಳ್ಗಳಿನನಂಮುಸುಕಲು॥ ॥೫೭॥
ಕೇಳ್ನೃಪಾಲಕುಲತಿಲಕಮುಂದಣವೃತ್ತಕ
ಧಾಳಿಯಮಂಬಳಿಕಮಾಡಿದುದಕರ್ಕಶದ
ಕಾಳಗಂನಪ್ಪನಾಚಿಗೆಬಭ್ರುವಾಹನನಹುದೆಮಹಾದಾಹವದೊಳು॥
ಪೋಳ್ದಲೇನೆಂದುಕರ್ಣಂಗೆಪಾರ್ಥನೊಳಾದ
ಕೋಳಾಹಳದಕದನದಂತೆಮುಂನದ್ಧರದ
ಬೇಳಂಬದಿಂದರಾಮಂಗೆಕುಶಲವರೊಡನೆಬಂದಸಂಗ್ರಾಮದಂತೆ॥ ॥೫೮॥
ತಾಳಿಸಿದನಲ್ಲಿಪರಿಯಂತಜನಮೇಜಯಂ
ಮೇಳಗಳಕಥೆಯನೊಂದಿದುಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆಮುನಿಪ
ಕೇಳಿಸುನುಡಿದೆಕರ್ಣಪಲುಸುಗಳನಮರಮಂಕೇಳ್ವೆನದನಾನಿಂನೊಳು॥
ಪೇಳ್ವಬೇಮುದುರಾಘವಂಗೆಸುತರೊಡನಾದ
ಕಾಳಗದಸಂಗತಿಯನೆನಗೆಂದೆನಲ್ಕೈಸ್ತಿಹಾ
ಪಾಲಂಗೆವಿರಚಿಸಿದನೀತೆರದೊಳಾತಪೋನಿಧಿಬಳಿಕಸಂತಸದೊಳು॥ ॥೫೯॥
ಪ್ರೇಮದಿಂವೃದ್ಧೆವಿಸ್ತರಿಸಿದಂಸ್ವಬಕುರಾ
ಧ್ಥಾಮಜನಮೇಜಯಂಬೆಸಗೊಳಲ್ಜೈಮಿನಿಮ
ಹಾಮುನೀಂದ್ರಂಕುತುಕಕೇಳ್ವಗೆರೋಮಾಂಚನಂಪೊಣ್ಮೆಪೌರುಷಮುಣ್ಮೆ॥
ರಾಮಾವತಾರದೊಳ್ಕೇವಪುರನಿಲಯಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಮನೋವಲ್ಲಭಂತಂನಸುತರೊಡನೆಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳ್ಮಾಡಿದಕಥಾಮೃತವನವರಕರ್ಣಗಳಸಹಿತತಾಪಿಮೊದಲು॥ ॥೬೦॥

ಸಪ್ತದಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ- ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೮೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೮. ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದ ನೆವಂ ಧರ್ಮಜೇಂದ್ರನಂ
ತಾಮೆಚ್ಚಿ ನಾರದಂ ತಿರೆ ವಿದಾಳಿಸು ವರ್ಧ
ತಾಮೆಚ್ಚಿ ಧರೆಯರಸನಂ ತಮ್ಮಗಿರಿಜಾರಮಣ ಗರ್ವಮಂ ತಾಳ್ದುದು॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಪಾಲಕೇಳ್ ಪಾಡೂದಿಂ ಸುಮಾವರ್ತದೊಳವನಿ
ಪಾಲತಿಯ ಕುಲವರಸಂಗದಕಾತುರನ
ನಾಮವಿತನೊರ್ವನಿಸ್ಸಾರ ಮೊದಲಾದರವಿಕಲದ ಸೃಷ್ಟಿಕೆ ಬೈಗಳನು॥
ವ್ಯಾಳಕುಲದ ಸಂಪದಕೆ ನೆಲೆವನೆಯ ನಪ್ಪುಯೊ
ಧ್ಯಾಮರದೊಳವತರಿಸಿದಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವ
ರೂಪದಿಂ ಮಾನ್ಯಧಾನದೊಳ್ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಿಂ ದಶರಥಂಗೆ॥ ॥೧॥
ತೊಳೆದು ಜನನಿಯ ಜಠರಮಂ ಜನಿಸಿದ ವನದೊ
ಳ್ಪೊಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜರ ತಳ ತೃಷ್ಣೆರೊದಗಾಡಿ
ತಳೆದು ಕಾಪಿನ ನಮ್ರಮಂ ಕಾಯ್ದು ತಾಟಕಿಯ ನೊರಸಿ ಮುನಿಸತಿಯ ಘನವನು॥
ಕಳೆದು ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಪೋಗಿ ತ್ರ್ಯಂಬಕವನ ಗರ್ವಮಂ
ಸೆಳೆದು ಪರಿತಾಪಮಂ ಮುರಿದೊಲಿಸಿ ಸೀತೆಯಂ
ತಳೆದು ಪೃಥ್ವಿವರದೊಳಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ದಶರಥನೊಡನೆ ರಾಘವಂ ಬಂದನು॥ ॥೨॥
ವರ್ಧಿಸಲು ಮಾರಂಗೆ ಪ್ರೇಮಮಾತ್ಸರಂ ಬಳಿಕ
ಮುರ್ಧಾಭಿಷೇಚನಂ ಮಾದಲನು ಕೈಯ್ಯೆನ್ನದು
ನರ್ಧಾಂಗಿ ತಡೆಯೆ ಪೋರಮಲ್ಪ ಬನಕೈದೆ ನರಪತಿ ಪುತ್ರಶೋಕದಿಂದ॥
ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಮಡಿದರೆ ಕೇಳುತ ಭರತನಂ ಕಳುಹಿ
ದರ್ಧರದರಣ್ಯಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಂ
ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ದನುಜರಂ ಮುರಿದು ಮುನಿಗಳನೋವಿ ವನತಿಸಿ ಪಂಚವಟಿಗೆ ಬಂದನು॥ ॥೩॥
ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ರಕ್ಕಸಿ ಶೂರ್ಪನಖಿ ಬಂ
ದಂಡಲೆಯಲಾಕೆಯಂ ಭಂಗಿಸಿ ವಿರಾಧ್ಯರಂ
ಖಂಡಿಸಿ ಖರನ ಮೃಗ ವ್ಯಾಜದಿಂ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನುಗತೆ ಕಪಟದಿಂದ॥
ಕಾರಡೊಯ್ಯಲಾ ವನಾಂಗಿ ಸೀತೆಯಂ ಕಾಣದಾ
ಚೆಂದಾಗ ವಿರಹದಿಂ ಬಿದ್ದಿಹ ಜಟಾಯುವಂ
ಕಂಡು ಮೋಕ್ಷಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತ ನಡೆದಂ ಮುಂದೆ ರಘುನಾಥನು॥ ॥೪॥
ಕಥದೊಳ್ ಕಬಂಧನಂ ಕಾಂದುಹ ಶಬರಿಯ ಮನೋ
ರಥಮಂ ಸಲಿಸಿ ಕಾಂದಿಂದ ಜನಿಯನಂ
ಪ್ರಥಮದೊಳ್ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ವಾಲಿಯಂ ಬಾಣದಿಂದ॥

ಮಥಿಸಾವಗಾನಮೋಲಗಾಜಕಾರಯದ
ನಥನಕಾಭೋಗಚಿಸಿಕರದಿನಸಿಗಳಂನೆರೆಸಿ
ಪ್ರಥಿವಿಜಯನರಸತ್ತ್ವೀರವಾನುಮಂತನಂಕಳುಹಿದಂಕಾಮಪ್ತನಂ॥ ॥೫॥
ಧಂಕಿಲ್ಗುಶರಧಿಯಂದಾಂಟಿಮೋಹನಯನುತೆ
ಗಂಕಿತದಮುದ್ರಿಯಂ ನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನ
ಶ್ರಂಕೆಯಲಶೋಕವನಮಂಕಿತ್ತುದನುಜರಂಪದೆದಸ್ತನಂಮರ್ದಿಸಿ॥
ಅಂಕದೊಳ್ಪುಳಿಂದ್ರಜಿತುವಿನಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ
ದಂಕೆಯೊಳ್ಕೊಂಡುವಾಲಧಿಕಿಚ್ಚಿದುರಿಯುಂದ
ಅಂಕೆಯಂಸುಟ್ಟುಬಂದೂಪನಿವೇದ್ಯನಿಲಜನನಸುರಾರಿಮಂನಿಸಿದನಂ॥ ॥೬॥
ಗಗನೆಯಿಲ್ಲದನೆಲಗಳಂಸಾದಿಸಾಂದುತಂ
ನಗನದಲತೀರದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುಬಂದೊದೆವಿಭೀ
ಷಣನಂಶರಣ್ಮಾಸಿಲಂಕಾಧಿಪತ್ಯಮಂಕಾಲ್ಪುಜಲಧಿಯನೆಕಟ್ಟಿ॥
ಜಗದೊಳ್ಸುರರಸುಲದಶಿನಸುಳಿಯದಂತೆರಾ
ವಗಸುಂಭಕರ್ಣಮೊದಲಾದರಕ್ಕಸರನುರೆ
ಸ್ಥಗಿದವಾಡಿದನುರುವಗ್ನಿಸಿದೊಳುಗ್ರಕೀತಿಯಂಕಾಂಡನಾಗಪುವೀರನಂ॥ ॥೭॥
ರಾವಣನಪದಮಂ ವಿಭೀಷಣಂಗಾತ್ಮದಿತ್ತು
ದೇವರ್ಕಳ್ಗಂ ಮೊರೆದುನೆರೆಯಿರ್ದಸೀತೆಯಂ
ಪಾವಕನಮುಖದಿಂಪರೀಕ್ಷಿಸಿಮೂಜಗಂಮೆಚ್ಚೆವಿಜಯೋತ್ಸವದೊಳು॥
ಪುಷ್ಪವರಸ್ಪಾಮಿತ್ರಿಕೆವದನನನುಜನು
ಶ್ರೀವಾದಿನಳಗದಗಾದಿಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಗೆ
ದುವಾಳಿಸಿದನಮಲಮಗಿಸಿಕ್ಷ್ವಕುದಮೇಲೆಭರತನಂ ವಾಲಿಸುತ್ತೈ॥ ॥೮॥
ವರಮಪ್ಪನವನಿಳಿದುಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಂ
ಕರುಣದಿಂತೆಗೆದಪ್ಪಿಕಾಸಿಕನಪಿಷ್ಠಾದಿ
ಗುರುಗಳಂನಪ್ಪಾಸಿನೈನೆಮೊದಲಾದರ್ಮಾತೃಜನಕ್ಕೈದೆನಮಿಸಿ॥
ಅರಮನೆಯಸತಿಯರಂಸಚಿವರಂಪ್ರಜೆಗಳಂ
ಪರಿಜನಪ್ರಕೃತಿಗಳನಿರದೆಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಬರವನೇಕುಂಸೈನಿಕಕ್ಕೈಯಾದಕಾಪಲಗೆರಾಮನಪ್ಪಿತಿವಂದಿಸಿದನಂ॥ ॥೯॥
ಕೈದಳದೊಳ್ಹೊಯ್ಯನೆಲ್ಲಯ್ಯನೆಘನಸ್ನೇಹದಿಂ
ಮೈದಡವಿತನಯನಂ ತಕ್ಕೈಸಿಮುಂಪಾದಿ
ಕೈದುಗಳಘಾಯಮಂಕಂಡುಕರಗಿ ಮಗನೆನಿಂನಕಾಯಮಲತನುವನು॥
ಕೊಯ್ದವರಡಾರೆಸಬಿಂದುದಂ ನೊಂದಲೆಂದು
ಸುಯ್ದುಮುಗ್ಧಭಾವದಿಂತಂನನವತಿಯಂ
ಪ್ಪೈದುಮರಗುವಮಾವೆಯಂನೋಡಿನಗುತನುಪ್ಪೆಸಿದಂರಾವಣಾರಿ॥ ॥೧೦॥

ಮೈತ್ರಿ ತಾಳ್ದಂ ಕುಶಿತಮುಖಾರ್ತಿಯೊಳ್ಗಾರನಿಧಿ
ಮೈತ್ರೆಯಾದವನಿಯಂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನದ
ಕಾಲದೊಳ್ತಂದೆಯನ ಮತ್ತುಮನಿಕಿಸ್ತ್ಯಾಗ ನರನಾಗದನುಜರಂದು॥
ಮೂಲಾನಮ್ಮೆದೆಸಾಂದುದೆಬಳಿಸುವರ್ಧಿಯಂ
ಪೀಲಿಸ್ವಾತ್ರಿದರ್ನೊಂ ಕ್ಷತ್ರನಂ ವರವಯಷ
ಮೊತ್ತೈಸಿದುದು ರಾಘವೇಂದ್ರನಂ ನಿಖಿಳತ್ರತಾಪ್ತಸುಜಚಯಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ॥ ॥೧೧॥
ಯಾವಮಯಮಾಯ್ತು ಧರೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ವರಜಾತ
ರೂಪಮಯಮಾಯ್ತು ಮನೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ಶುಕಶಿಖಿಕ
ಲಾಪಮಯಮಾಯ್ತು ವನಮೆಲ್ಲಮುಂ ವರ್ಧಿಪಪ್ರಜೆಗಳಿಂ ಸಂಚರಿಸುವಾ॥
ಗಾಳಿಮಯಮಾಯ್ತು ಗಿರಿಯೆಲ್ಲಮುಂ ರತ್ನಪ್ರ
ದೀಪಮಯಮಾಯ್ತು ತಮಮೆಲ್ಲಮುಂ ರಘುಜಪ್ರ
ತಾಪಮಯಮಾಯ್ತು ಮೂಜಗಮೆಲ್ಲಮುಂ ದಾಶರಥಿರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸೆ॥ ॥೧೨॥
ಪಲ್ಲಾಯಿ ಮಾದಳೆ ಬಿರ್ತಿಪರುಲತೆಯಿಲ್ಲ
ಪಲ್ಲಿಭಂಕರೆಕಾಲುವೆಗಳಿಲ್ಲದಿಳೆಯಿಲ್ಲ
ಪೆಲ್ಲಿದುಗಳೊಳಿಳ್ವರ್ಗಿರಂ ನಿಜಾಚಾರವಿರಹಿತರಾಗಿನದಿವರಿಲ್ಲ॥
ಬಲ್ಲಿದ್ದತ್ರಿಕ್ಷಿಕಾದವಾಗ್ರರೆಯದಾವಿಲ್ಲ
ಮಲ್ಲಾದಿವೆತ್ರಿರದಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗಮಿಲ್ಲ
ಕಲ್ಲಿಳಿಪರಾಮರಾಜ್ಯದೊಳ್ಕಾಲದಮರಣಮಿಲ್ಲಖಿಳಜೀವಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೧೩॥
ಕಾಳಿಂದಿಸೂರನದಿಗಿಕ್ಷ್ವಾಕುನಮೃತಾಬ್ಧಿಗಳ
ಕಾಳಿವಾಣಿಗೆಕಳಿಂಕಿಂದುಮಂದಲುಕೆವರ
ಕಾಳಿಸಾಪಾಲಿಗೆಮದಂದೇವಗಜಕೆನಂ ಜಿಹ್ವಾಪತಿಗೆ ತೊಡವಾಗಿರೆ॥
ಕಾಳಿಮದಸೂಚಮೆನಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಮುನಿಪತಿವಿ
ಕಾಳಿಸಲಮಲಕ್ರಿತಿರ್ಕಾಂ ತೆಮೊರಮಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಕಾಳಿಯಂ ತಿರುಗುವಳೆ ನಪ್ಪಿರಾಮನ ಯಶೋವಿಸ್ತರವನೇಸೊಗಸ್ಸೈನೂ॥ ॥೧೪॥
ಸರ್ವಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂ ಸ್ವಧರ್ಮದಿಂ
ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಗಿ ಸಕಲಪ್ರಕೃತಿಜಾತಿಚಾ
ತುರ್ವರ್ಗಮಂ ಬಿಡದೆ ಮೊರೆವಲ್ಲಿ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಪಳಿ ಪೊಂಸಿದೆ॥
ಉರ್ವಿಯಂ ನವಸಪ್ತಸಾಬ್ದಮಂ ಪಾಲಿಸಿದ
ಸುರ್ವಸಂತಾನಮಂ ಕಾಗದಿಷ್ಟಿಸುಸಲ
ನಿರ್ವಾಪಮಂ ನೆನದು ರಘುವರಂ ಸುದಿದನೇಕಾಂತದೊಳ್ಜಾನಕಿಯೊಳು॥ ॥೧೫॥
ಕಾಂತೆ ಕೇಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಮೆಂ ನಲ್ಲಿಬಂ
ದಾಂತು ದಿಲ್ಲೀಂದಸಂತತಿನಡೆಯದಿದೊರ್ದಿಕು
ಲಾಂತಕಂ ತಾನಾದಪೆಂ ನಾಕದಂ ತಿರಲಿ ಮನುಜರ್ಗೆ ಸಂಸಾರದಾ॥

ಶಾಂತಿಯಂ ಬಿಡಿಸುವದಸತ್ಪದೋಳ್ಳೆಗಳೊಳಿ
ಶಾಂತಿಯಲ್ಲದೆ ಪೆರತದೇನುಂಟು ಮುಂದೆ ಮ
ತ್ತಾಂತರವನೈದಲರ್ಪನೆಂತೊ ಪೇಳೆಂದು ದಾಶರಥಿ ಬೆಸಸಲಾಯ್ಗನು॥ ॥೧೬॥
ಸಂತಾನಮಂದಾರದೊಳ್ಪುಡೆದ ತುಳವಿಪ್ರವ
ಮಂತಳೆದು ನಂದನೋತ್ಸವದಮೃತಪಾನದ
ಭ್ರಾಂತನಾಭ್ಯುಪನೈದಿದೋವೆಂದ್ರಸಂತೆಸುಂ ಮಾನವ ಮಾಣದೆ ಬರದೋ॥
ಸಂತತಂ ಜಾತರೂಪವನೆ ಕಾಣದೆ ತಾಪ
ದಿಂ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವದರಿದ್ರನಂದದೊಳೈದೆ
ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂಸಾರ ಮೋಹ ಮಾನವ ಜನ್ಮಕೆಂದು ರಘುಪತಿ ನುಡಿದನು॥ ॥೧೭॥
ನೀರದಿಕಾಸಾರಕರವಿಂದ ಮಿಲ್ಲದೊಡೆ
ತಾರಕಗಳಿರ್ದ ಗಗನಕೆ ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದೊಡೆ
ಚಾರುಯೌವನಮಿರ್ದ ಪೆಣ್ಗೆ ನೆಯನಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಂಸುತಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿರ್ದು॥
ಧಾರುಣಿಗೆ ಧರ್ಮದರಸಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಿರಿಯಿರ್ದು
ದಾರವಂಶಕೆ ಸುವರನಿಲ್ಲದೊಡೆ ಮೆರೆವವೆ
ನಾರಿಯೊಳ್ ನೆಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ತಲೆವಾಗಿ ನಿಜಪತಿಗೆ ಜಾನಕಿ ನುಡಿದಳು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಂತನಿಂ ಪೆಣ್ಗಾದೊಡಂ ಪುತ್ರವತಿಯಹುದು ಜ
ನ್ಮಾಂತರದ ಪುಣ್ಯಮೈಸಲೆ ಪೆಣ್ಗೆ ಮುಂ ನತಾಂ
ಮೋಂತದಲ್ಲದೆ ಬಂದಪದೆ ಬರದೆ ಬಯಸಿದೊಡೆ ಸುಕುಮಾರನಪ್ಪುದೆ॥
ಕಾಂತೆಗಸುದುಗರ್ದಿರಿ ಮಳ್ದೊಳಾಪ್ತವಲ
ತಾಂ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದಂತೆ ವರಗರ್ಭಾಲಂಛನದ
ಕಾಂತಿಯಂ ತಳೆವುದಂಗನೆಯರಲ್ಲಿರ್ದ ಪೂರವುದೆ ಮೇದಿನಿಯೊಳೆಂದಳು॥ ॥೧೯॥
ಕಂದನಾಡುವ ಬಾಲಲೀಲೆಯಂ ನೋಡಿ ಮೊದ
ಲೆಂದಿದಿ ನಿವಾತನರಕೇಳ್ದು ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆ
ಯಂದದಂಗವನೆತ್ತಿ ಕಾಂಡುವಳಿ ತಾಳ್ವಂದದಪ್ಪುಕೆಂ ಸುರುಳ್ಗೆಳೆವ॥
ಮುಂದಲೆಯ ಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮೊರದ ಕೊಲ್ಲ
ಕೆಂದುಟಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯನೈದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ಸೊಗಸು
ಸುಂದರಾಯೆಂದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯತೃಪ್ತಿಯಂ ಪಡೆವರಿಂ ನಾವ ಕೃತಾರ್ಥರು॥ ॥೨೦॥
ತೋಳ್ಗಳರಸಿ ಮೇಲುದಂ ಸೆಳೆವ ಕಮಲಮಂ
ಪೋಳ್ವ ಕಣ್ಣನೆಯುಂದ ತಾಯಮೊಗಮಂ ನೋಳ್ಪ
ಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಬಿದಿರಿ ತದಬರಿ ಪಿಸ್ಯೆ ವಿದಿವ ಬಾಲಂಗೆ ಮೊಲೆ ಸುರಿದಂದು॥
ಜೋಳ್ವಾಲ ವಶಪಾರಮಂ ಸಾದುಮೇಲುದಸಾರ್ಚಿ
ಪಾಲ್ಗರೆದ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಹಾಡಿ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಗಾಳ್ವು
ಪಾಲ್ಗಳಿಂದ ಜಾಗರಾದಿ ಮಾನವರದೆಂ ಸುಕೃತಿಯೋ ಧರೆಯೊಳು॥ ॥೨೧॥

ಇಂತುಸುತರಿಲ್ಲದಾಸರೋಜವರ್ಗ್ಗಿನಿಯರಂ
ಚಿಂತಿಸುವಸಮಯಕೆವಶಿಷ್ಠಮುನಿಪತಿಬಂದು
ಸಂತಾನದಭ್ಯುದಯಮಾದಪುದುಮುಂದೆನಿಮಗೆಂದುಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥
ಸಂತೈಸೆಬಳಿಕರಘುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನ
ಕಾಂತೆಯರುಷಿನಾಗರತ್ನೈತಲೆದೋರಿತವ
ಸಂತಕಾಲಂವಿರಾಜಿತರಸಾಲಂವಿರಹಿಹೃದಯಶೂಲಂತಾನೆನೆ॥ ೨೨॥
ಅರಸಂಚೆಸರಸಿಯಂಕಲಿಕಂತಳಿತಮಾ
ಮರನಂಚಕೋರತತಿಚಂದ್ರಿಕೆಯನಳಿಕುಲಂ
ಬಿರಿಮುಗುಳನರಗಿಳಿಬನಂಗಳಂವಿರಹಿಗಳ್ಪ್ರಾಣಂಪಾದೆಸೆಯಲು॥
ಧರೆಯೊಳ್ಪೆರ್ಗ್ಗಾಳಿಯಂಶೀತಳದವಾರಿಯಂ
ತರುಗಳನೆಳಲ್ಗಳಂಸೋರಾದುಗತುಬಿನಂ
ಪರಿವೃತವಸಂತಕಾಲದೊಳಿಂತಿರಲ್ಬಳಿಕಪ್ರೀತೆಋತುಮತಿಯಾದಳು॥ ೨೩॥
ಮಲ್ಲಿಕಾಸ್ಮಿತರುಚಿರೆಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆ
ಪಲ್ಲವಾಧರೆಭೃಂಗಕುಂತಳೆಕುಸುಮಗಂಧಿ
ಸಲ್ಲಲಿತಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆಚಂಪಕನಾಸೆಮೃದುಮಧುರಕೀರವಾಣಿ॥
ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆಚಾರುಚಂದ್ರಬಿಂಬಾನನೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಗಾತ್ರೆಜಾನಕಿವಿರಾಜಿದಳ್
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿವಿದಳಿತವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯತೆರದೊಳು॥ ೨೪॥
ಮೊದಲಿಮೂಡಿದಮೊಗಂಸೊಗದುಗಂಪೊಗದಮೈ
ಪೊದವುಗಳ್ತಾದರಿಲ್ಲದವಯವಂಪೂಗಳಂ
ಮುಡಿಯದಬಳಲ್ಕುರುಬುನಿಟ್ಟುಸುರ್ದಕೆಂಗಣ್ಗಳೆಸೆವಾವಿಮಿಯಪರದಮಾ॥
ಕಡುಬಿಗ್ಗಿದದಕುಚಂಮಾಧವೀಲತೆಯಸೊಳೆ
ಪಿಡಿದಸೈನಿರಿಯಳಿದಸುಮಾಸಿದಂಬರಂ
ಕುಡಿವರಿವಲಜ್ಜೆಸಿಂಗರಕೆಮಿಗಿಲಾಯ್ತವನಿಸುತೆಗೆಋತುಮತಿಯಾಗಲು॥ ೨೫॥
ಸಮುಚಿತಶ್ರೌತಧರ್ಮದಿಂದನಾಲ್ಕನೆಯದಿನ
ದಮಲಮಜ್ಜನದಲಂಕಾರದೊಳೆಸೆದಳಂದು
ನಿಮಿಷದೊಳ್ತ್ರಿಜಗಮಂಗೆಲ್ವೆನೆಂದಂಗಜಂಮಸೆದಲಾಯುಧವೊಮೆಗಾ॥
ಕ್ರಮದಿಂದಮನ್ಮಥಂಕಲುಷಮಂಶೋಧಿಸಿದ
ರಮಣೀಯಸಾಂದ್ರದನಾರಮೋಕ್ಷ್ರನನಿರು
ಪಮಶಯಃಶ್ರೀಯನಾನಾರಮೊಳ್ಪೆಳ್ಗೆನಲ್ಪಿಂತೆರಾಘವನಕಣ್ಗೆ॥ ೨೬॥
ಸ್ಫುರದುತ್ತಮಾಸ್ವಚಂಚಲದಿಂದಚಾರುಪಿ
ವರಪಯೋಧರದಿಂದಮಾವೃತಸುಮೆಸ್ನಾಲಾ
ಪರಳಕಿಂಕಾರ್ಕ್ಷನಸ್ತನದಿಂದಲಾರಾಜಿಸುವಕಂಕಣಂಗಳಿಂದಾ॥

ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯಪೂರಪ್ರವಾಹದಿಂ
ಭೂರಿತರಬಿಂಬಿಕಾರಿಂಳ್ತಿಯಿಂ ಮಳೆಗಾಲ
ದಿರವನೆಚ್ಚರಿಸಬಯಂಕಂದು ರಾಮನಮನಸ್ಥಾತಕಂ ನಲಿದುದು॥ ॥೧೭॥
ಮಂದಗಮನೆಯ ಮಂದಹಾಸದ ವಿಲಾಸಮಂ
ಕುಂದರದನೆಯ ಕುಂದದವಯವದ ಸೌಂದರ್ಯ
ದಂದಮಂ ವಕ್ರಕುಂತಳೆಯ ವಕ್ತ್ರವಲ್ಗನದ ಭಾವದ ಬಗೆಯನು॥
ಚಂದನಸುಗಂಧಿನಿಯ ಚಂದ್ರಸ್ಪರ್ಧೆಸಕಮಂ
ಬಂದುಗೆಯದುಟಿಯ ಬಂಧುರದ ಸಿಂಗರವನೇ
ನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದು ಮಾಣ್ಯಕಮದರಾಮನ ಮದದಿಯೊಳವನು॥ ॥೧೮॥
ಸೊಸಲಾಗಾಲಿಸುವ ತಿಲಕದಿಂದಳಕದಿಂ
ಮಿಸುಪ ಮೈಸಿರಿಯ ಸುದೋರ್ವಿಸನದಿಂದ ಕನದಿಂ
ಪಸುರ್ವೆಳೆನನೆಯ ತೆಳ್ಪದಬಿನಿಂಪದಬಿನಂದ ಮರ್ದೆಸೊಂದೊದಿಗೆಯಿಂದಾ॥
ಲಸಿವೆರಳ್ಗೊಳ್ಪುಪುರುಗ್ರಿಂ ತಸುರ್ಗ್ರಿಂ
ಮೊಸತೆವಿಷ ಕುಂಕುಮದ ಗಂಬಿನಿಂ ದಿಂಬಿನಿಂ
ಪ್ರಸರದೊಳ್ಪಿರ್ದ ಕುಚದಿಂದ ಕಚದಿಂದ ಕಾಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಳು॥ ॥೧೯॥
ಪಜ್ಜಳರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂದ ಮೊಸ
ಬಜ್ಜರದ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದಂಚೆದುಪ್ಪಳಿಂ
ಸಜ್ಜೆಕರದಲ್ಪಳಿಂದೆಸೆವ ಮೇಲ್ಪಾಬಿನಿಂ ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗಮಾದಾ॥
ಸಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ಬಾಲೆ ಕಾಂತನದೆಸೆಗೆ ನಸು
ಲಜ್ಜೆ ಮಂದಸ್ಮಿತಂ ಕಿರುಬೆಮರ್ ಕಂಪರಂ
ಪಜ್ಜೆದೊರಲ್ಗೊಳ್ಪಿತಂದು ನಾದರ್ಭೊಯ್ಯನೆ ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿ॥ ॥೨೦॥
ಬೆಂಗಾದದೆಮೋಸಪೊಗದೆವವಕಮುದುಗಪೋಲ
ಹಿಂಗದೆವಿಘಾತಿಗಳಕದೆಸ್ವಮರೆಯದೆಬೆದು
ಶಿಂಗದೆನೆಗಪ್ಪುಭುಕಂಬಿಡದೆತಪ್ಪುರದುಗದಲಪಿನೆದೊಳ್ದರದೆ॥
ಅಂಗಜಕ್ರಮವನಿಬ್ಬರದೆಸಲೆರಂಜಿಸುವ
ಸಂಗರಸದಾಳಾಪದಿಂದೆಸೆದರೊಂದಿನಿಸು
ಭಂಗಮಿಲ್ಲದೆ ವೀರಪ್ರತಟರೊದಸುವಂತೆ ಸಮರತಿಯೊಳಾದಂಪತಿಗಳು॥ ॥೨೧॥
ನಾಗರದನದು ವೆಷ್ಣಿತಲ್ಪದೊಳ್ಪಿಂಯೊದನೆ
ಭಾಗಿಸುವತೆರದಿಂದ ಮಧುಲ್ಬಿಂದ್ರಸುತೆಯನು
ಭೋಗದಿಂ ಸುಕುಲಲಾಮನೆಸೆದಂ ಮನುಜಲೋಲಗಿದು ನಾಂಗಮೆನಲು॥
ರಾಗರಸದಿಂದ ಮೆಳ್ಕಂ ಮೊಗ್ಗೆನಲಿದು ಮದ
ನಾಗಮಸ್ತ್ರಾಧಿಯಿಂ ಸಕಲರತಿಕಲೆಗಳಿಂ
ಪೊಗಲ್ಪರಸ್ಪರ ವಿಚಾರಮಂ ಮರಪ್ಪೆಸ್ಪಭಾವದಿಂ ಸೊಗಸುಗಾಳಿಸಿ॥ ॥೨೨॥

ಯಿಂತೆನಿಪಸಮರತಿಯಸೊಬಗಿಂದುಪವರೋರ್ವ
ರುಂತೊಳಗುತಿರೆಬಳಿಕವರವಸಿಷ್ಠನಶಿಷ್ಯ
ದಂತದೊಳ್ವೈದೇಹಿಗಾಯುಷ್ಯನಖ್ಯಾರ್ದಾನಮದರಕುಲಮಂನೋಡಲು॥
ಯೆಂತಾದೊಡಂತರಿಸಕಾಂತನನಗಲ್ದುಬಿಳ್
ಮಂತಿನಿಪರಸ್ಥಳದೊಳ್ಗುರುಗಳಂಬದೆದಬಳ
ದಂತಿಳಿಯದುತ್ಸವದೊಳಿರ್ದಳ್ಕಾಂತೆಬಸುರಾದಲಂಘನವನಾಂತು॥ ॥೨೫॥
ಸಂಗಾನದುಚೆಳೆಯೆತ್ತಿವಳಿಗಳದನೆತ್ತುವಾನೆ
ಸುಂಗಾನೆಮೊಗವೊಗೆಯೆಚೂಚುಕದಕಪ್ಪುಗ್ಗೈ
ತಿಂಗಾಮೊಲೆಬಿಗ್ಗುದರೆಕಾಲ್ಮಂದಗತಿಗಳಲಸೆನನೆಮೊಗಂಬಗ್ಗುದೊರೆ॥
ಕಂಗಾಪೆಯಮುಬಿರ್ನಿನವಮಿಂಚುದಳ್ಳೆಯತನು
ತಂಗಾಳದೊಳ್ಸೆಯೆಮೊಸಗಾಡಿವೆತ್ತಿರ್ದಳ್
ವಂಗಿಸುವೆನಲ್ಲಸತ್ತ್ವಂಚನಲತಾಂಗಿಸುತಲಂಘನದಗರ್ವದಿಂದ॥ ॥೨೬॥
ಬೆಳ್ದಾವರೆಯೊಳಿರಗಿದಳಿಕುಲಂಗಳನಾತ್ತ
ಮೊಳ್ಗಿನದಿನಕೆಬೆಳ್ಪಚಂದ್ರಿಕೆಲೆಕನಸಾಧಿ
ಯೊಳ್ಬಿಗಾಳಿಸುವಸಿತಾಂಬುಜಂಗಳಾಳಿಸುವತೆರದೊಳ್ಕಾಂತೆಯ॥
ಪೊಳ್ಪುಗುದಚೆಲ್ವಿನಾನನದೊಳುರೆಮಿರುಗುವಕು
ರುಳ್ಗಳಂಗಳಬಿನದವಿನೊಳ್ಪುಳ್ವವಗರ್ಭಿಣಿನೆ
ಗಳ್ಕುಚದೊಳ್ಸುಪಚೂಚುಕದಕಪ್ಪುಚೆಲ್ವಿಂದಕಾಣ್ಬೆನೆದಿದರ್ದಳು॥ ॥೨೭॥
ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಾದವೈದೇಹಿಯಜಠರಮೆಂಬ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದಮಣಿಯಮಧ್ಯದೊಳ್ಪವೀರಾಮ
ಚಂದ್ರನೆಂಬತ್ತಿಥಿಯಲಾನಂದಕರಮಾದಸಂಪೂರ್ಣಕಳೆಗಳಪುಷ್ಟ॥
ಚಂದ್ರನವಿರಾಜಿಸುವಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಾಗಿರ್ದ
ಚಂದ್ರನೆನೆಶಿಶುಗರ್ಭದೊಳ್ಬಳಗಿಸಿರ್ದ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳಂಗರುಚಿಬೆಳ್ಪುದರಲಾಳ್ದಿಂದೊಳ್ಪುದ್ದೊಪ್ಪುಲಾಕ್ಷಿ॥ ॥೨೮॥
ಕಾಂಚನಲತಾಕೋಮಲಾಂಗಿಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ
ಲಾಂಛನವನಿನಕುಲಾಧೀಶ್ವರಂಕಂಡುಮೊ
ಹಾಂಚನದಹರುಷದಿಂನಾತ್ಮನೆಯತಿಂಗಳೊಳ್ಸೀಮಂತವದಿಂಭೂಸುರರ್ಗೆ॥
ವಾಂಛಿತವನಿತ್ತುಪುಂಸವನವಿಮಂತಮಂ
ತಾಂಚಾರುಲಾಂಛನೆಗೆವಿಪ್ರಾಳಿಯಿಂದಚಿತ್ತ
ಚಾಂಚಲ್ಯಮಿಲ್ಲದೆವಶಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರುಕ್ತದಿಂಮಾಡಿಸಿದ॥ ॥೨೯॥
ಯೋಜನತ್ರಯದಗಲದುತ್ಸವದಶಾಲೆಯಂ
ರಾಜಿಸಲ್ಕೃಪ್ತಿಬಳಿಕಲ್ಲಿನೆರೆದನಾ
ನಾಜನಕೆದಿವಿಜರ್ಗೆಸುಕ್ರಿವಮೊದಲಾದಕಪಿಗಳ್ಗೆಭೂಸುರರ್ಗೆ॥

ರಾಜನಗರಿಗೆ ವಿಪ್ರಸ್ತ್ರೀಯರ್ ಮುಖ್ಯರೈತಂದರ್
ಭೂಮಿಜನಸುಗಂಧತಾಂಬೂಲ ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಯ
ಸೂಜೆವತ್ತಿವಸ್ತ್ರಗಳನುದುಗೊರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಘವಂ ಮನ್ನಿಸಿದನು॥ ॥೩೮॥
ಉತ್ಸವಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರಂ ಶತ್ರುಘ್ನನ
ವತ್ಸಲಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಪೌರಾಜನಂ
ಪತ್ತನದೊಳಿರ್ದನಿತರೊಳ್ ಭರತನಿಹ ನಿಜಕಾಂತನೇಕಾಂತದೈದಿ॥
ಮತ್ತೆ ಸಂಮೊದದಾಶ್ರಮಕೆ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರ
ಸತ್ಸಂಗದೊಳ್ ಸಜ್ಜನರಂತವಿಸುವೆನಿ
ದುತ್ಸವಂ ತನಗದಿನ್ನೆಂ ಮೊಮ್ಮೆ ಬನಕೆ ತಂ ನಂಕಳುಹ ಬೇಕೆಂದಳು॥ ॥೩೯॥
ಯಾತ್ರೆ ತಳೆ ಬಯಕೆಯಂ ಬಿಂನೈಸೆ ಕೇಳ್ದನಗು
ತಾತ್ಕೋಪದಿಂದ ಕಳುಹುವನಾಗಿ ಸಂತೈಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಸಾಂತಕನಿರಲ್ಕಿಂದಿರುಳ್ ಕನಸ ಕಂಡೋಪು ತವ ಕೆಟ್ಟನೊದವನೇ॥
ಯಾತ್ರೋಗ್ರ ಸುತೆಗಂಗೆಯಂ ಕಳದು ಕಾದೊಳ್
ಪಾತ್ರೆಗೆ ಯಾಗದೇಪಿಗರಂ ತೆರೆ ನೆರೆ ನೆಯ
ನೇತ್ರ ಸುತ ಮರುಸುತಘುತಿರ್ದಂ ಕಾರ್ಪೆನಿದು ಪ್ರೇಷಪೂರ್ದೆ ಪೇಳ್ದಂದನು॥ ॥೪೦॥
ಯೆನೆ ಕನಸಿದೊಳ್ ತಪ್ಪೆಂದದಕೆ ಶಾಂತಿಯಂ
ಮುನಿವರ ವಶಿಷ್ಠಂ ನೆಗಳ್ದಂ ಬಳಿಕ ಮನ
ದನುತಾಪದಿಂ ಪ್ರಜೆಯನಾರೈವುದಂ ಮರದು ಮೂರೆರಡು ದಿವಸಮಿರ್ದು॥
ಜನಮಲಿಸಿದಪುದೆಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಪ್ರರಮಳ್ಳು
ದಿನಪಕುಲತಿಲಕನೇಕಾಂತದೊಳ್ ನಗರ ಶೋ
ಧನೆಯ ಚರರೊಳ್ ಮಾರ್ಗನಂ ಕರೆಸಿ ಕೇಳ್ದನಿಂತೆಂದು ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೪೧॥
ನಿಂದಿಸರೆಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ನೆಗಂ ತಂನಸುಗ
ಕಾಂದಿಸರೆಲೆ ಭುವನಮಲತರಕೀರ್ತಿಯಂ
ಕಂದಿಸರೆಲೆ ದಾನಂದಪ್ರಜವಿಜಯಪ್ರತಾಪತೇಜವನಿಳೆಯೊಳು॥
ನಂದಿಸರೆಲೆ ಜರಿದು ನಿಜವಂಶದೇಳ್ಗೆಯಂ
ಸಂದಿಸರೆಲೆ ಪ್ರಾಂಗಿದಗಳೆದು ವರಮಾನದೊ
ವೃಂದಿಸರೆಲೆ ಕಾಂಚನ ಕಾರತೆಗಳನೆಂದವನನಸುರಾರಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೨॥
ದೇವನಿಂ ನಂಪಿಸರ ಬಿದೊದೀಶನಾದವಂ
ಸೇವಿಸಿದವಂ ಚತುರ್ಮುಖನಾಗಲೊಲ್ವನ್
ಕಾವುದೆಂದೃದೆ ಮೊರೆಯೊತ್ತವಂ ಜಗದೊಳಾಚಂದ್ರಾರ್ಕಮಾಗಿ ಬಾಳ್ಗೆ॥
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವದಿಂ ಕತ್ತಿಸಿದವಿಯಂ ಪದದಪಂ
ಭೂವಲಯದೊಳ್ ಬಂದಿನು ವರುಂಷೆ ತರಗಾಂಯಂ
ಕಾವಳಂ ಮುನು ಕದೋರ್ದೇನಾದುದೆಂದವಂ ಬಿಂನೈಸಿತ್ತೈ ಮುಗಿದನು॥ ॥೪೩॥

ಯೇನಾದೊಡಂಕಳುಹಿಯಾಗಕುರ್ದಿಮಾತು
ಭಾನುವಂಶಾವಳಂಮುಸುಕಲೇನಿನಗೆಂದ
ಧೀನವಾದರಸುತನಸಾವುದಾಗಿಯುಮೆಂಬರೆಂದುರಘುಪತಿಕೇಳಲು॥
ನೀನೆವಾವನಯಾವವೆಂಬುದಂಮುನಿಯವಧು
ತಾನೆತೋರಿಸಳೆಲ್ಲಾಕದಳನಶಿಜಗದೊಳ್
ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಸುದಿತನೆಂದೆಯಸುಸುರರಂಮೊನೆಂದವನೆರಗಿದಂಪದದೊಳ್॥೪೪॥
ಯೇಳ್ವಂಜಬೇಡೆಂದುಮಾಜದಿರ್ತಂನಾಗಿ
ಪೇಳ್ವೆಂದುರಘುಕುಲಲಲಾಮನಸೂತ್ರಾಯದಿಂ
ಕೇಳ್ವೆಲವನೆಂದನವಧರಿಸೋರ್ವಿರಜಕಂಮಡಿನಮಂತೊಳೆವನಾಗ॥
ಕಾಳ್ಗನೆದದಂಜೀಯ್ಯಸದ್ಗುಣಚರಿತ್ರನಾ
ಪಾಳಿಯಜಗಮಂಪುನೀತಮಂಮಾಳ್ಪನಿಂ
ನೇಳಿಗೆಯನವನೆತ್ತಬಲ್ಲನೆನಲೇನೆಂದನೆನಲಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೫॥
ಪೆಂಡತಿತವಮನೆಗೆಮುಳಿದುಪೇಳದೆಪೋದ
ಚಂಡಿತನಕವಳತಾಯಂದೆಗಳ್ಬುಧಬಂ
ದಂಡತೆಡೊದಿಂಸೊಲ್ಲಿನಗಲಿರ್ದ್ದಮದದಿಯಂಮತ್ತೆರಘುನಾಥನಂತೆ॥
ಕಾಂಡಾಳವನನಲ್ಲತಾನೆಂದುರಜಕನು
ದ್ದಂಡದೊಳ್ನುಡಿಯೆಕಿವಿಮುಚ್ಚಿಕಾಂಡೆಂದೇವ
ಘಂಡಿತದಮಂತ್ರಪೂರಿತಪಾವಿಯನೆಂದೆಂಜಲಿಪುದೆವಾಗುಪಮೆಂದನು॥೪೬॥
ಯೆಂದುಬಿನ್ನೈಸೆಕೇಳ್ದತನಂಕಳುಹಿರಘು
ನಂದನಂಬಂಧನಸ್ಕೋಳಗಾದಮತ್ತಗಜ
ದಂದದಿಂನಿಜಶಿರವನೊಲದುಮೂಗಿನಮೇಲೆಬೆರಳಿಟ್ಟುಮೌನದಿಂದಾ॥
ನಿಂದುಪ್ಪೈವರಗಾಗಿನೆನನೆನದುಚಿತ್ತದೊ
ಳ್ನೊಂದುಬಿಸುಸೂಯ್ಯುತದುವಳಿಯನಾತಂಜಾನಕಿ
ಸುಂದಿದುಂಮಾನದಿಂಪ್ರೊಕ್ಷನಂತಃಪುರಕೆಮತ್ತೆಪೊಗುವಭಿಮನಂತೆ॥ ॥೪೭॥
ಪೊಳಗಂಗಾದದೆಬಾಗಿಲ್ಲೆಬಂದಭ್ರಾಳತ್ತಾ
ಪಾಲರಂಕರೆಲಿಕುಸ್ರಾವಿಸಿಕಾಳ್ಯದೊಳಗೆಬಂ
ತಾಳಪಾಂಗದಕ್ಕೇಳಿನೆದೆಗಾಳ್ಯಾಳ್ಯೋಂತ್ರನೆರೆಕೇಳ್ಡುತ್ತಿತೆಯಂದಾ॥
ಲಾಲಸ್ಮಾನಾದಿಗಳ್ಗೃಸ್ಥರಂತಃಪುರವ
ನಾಳಿಂಗಿಸಿದಬಾಧ್ಯದಿಂದಜದಾದವಯವರ
ನೀಲಾಂಗನಂಕಂಡುಕಾಂತ್ರೆರಗಿನುಡಿಸಲಂಮದೆಸುಂಮನಿರುತಿರ್ದ್ದಳು॥ ॥೪೮॥
ಯೆಡ್ಡಸುಳ್ಳಿದುನಿರುಗಾಳಗಳಬಲ್ಲಹಂ
ಮುದ್ದಗೈದನುಜರಂಕರೆದಿಳೆಯೊಳಿಂದೆನಗೆ
ಪೊದ್ದಿದಪವಾದಮಂನೀವರಿದುದಿಲ್ಲಕಟಪಾಪಿಂನೆರವಿಗಳೊಳು॥

ಕದ್ದಕಳ್ಳನವೊಲ್ಬುದಿಪಿಸಾಳಲಾರೆನೋಡ
ಲಿದ್ದಲ್ಲಿನಿಂದೆಗಾಳಗಾಗಬಡುವವಲ್ಲ
ತಿದ್ದಿತೀರದವಿಲಗಕಂಜುವೆನುಸೀತೆಯಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲದಿರೆನೆಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಯಿವಳಯೋನಿಜೆಯೂಮಸುಗಾಶೀಲೆಸಂಪನೆ
ಭುವನಪಾವನೆಮಹಾಚರಿತೆಮಂಗಳಮಹೋ
ತ್ಸವೆಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬುದಂಬಲ್ಲೆನಾದೊಡಂನಿಂದೆಗಾಳಗಾದಪಳೆ॥
ಲವನಿಸುತೆಯಂತನಗೆಬಿಡುವುದೇನಿಶ್ಚಯಂ
ರವಿಕುಲದರಾಯರಪಕೀರ್ತಿಯಂತಾಳ್ವರೆ
ಕುವರನಾಗಿರ್ದುತಂನಂತಾತನುಳಿದಬಲ್ಲವೆಸತ್ಯಸಂಧಾರ್ಥಿಗಾಗಿ॥ ॥೫೦॥
ಕಲಿಯುಗದವಿಪ್ರಾಚಾರಮಂಬಿಡುವಂತೆ
ಕುಲವಧುಮಾತೇನಿಂನಸೀತೆಯಂಬಿಟ್ಟೆನೆನೆ
ಬಲುಗರಮಿತ್ರಾಗಿದೂರಾಗ್ಯನಿಧಿಗೆನುತನದನಡುಗಿಡ್ಡಿತಿಯಿಂದಾ॥
ನೆಲೆಗಾಂಡವೇದಮಂಧರೆಯಪಾಷಂಡಿಗ
ಳ್ಗಲೆನಿಂದಿಸಿದೊಡದಂಮಾಣ್ದಪರೆದ್ವಿಜರಕಲ
ಕುಲವರ್ಧನಿಯನೆಂತುಬಿಡುವೆನೀಂಪೇಳ್ವೆಂದರನುಜಾತರಗ್ರಜಂಗೆ॥ ॥೫೧॥
ತ್ರಯಶೋಕದಿಂದಗದ್ಗದಿಪೆಕಂಠದೊಳಶ್ರು
ನಯನದೊಳ್ಸುರಿಯೆಭರತಂಕರವಕಪಿಲೆಯಂ
ನಯವಿದರ್ಮೊದಲದವಿಗಳುವರೆಪಾವಕನೊಳರಸಿಯಂಪೊಗಿಸಿದಂದು॥
ಪ್ರಿಯೆನಿನಗೆಪರಿಶುದ್ಧೆಕುಲಕೆಮಂಗಳೆಸುತೋ
ದಯಕೆನಿಮಿತ್ತೆವನನೆಗತಿಗಾದುವನೋಪಯೆಂದು
ಬಯಸಿದೊಡೆಬಂಧ್ಯೆಯ್ಪಾದನೆಸುರಾಸುರರಮುಂದೆಕಳಿಕಳಕಮರಿಯೆ॥ ॥೫೨॥
ಅದನೆಲ್ಲಮಂಮರೆದುಪಾಳುಮನುಜರಜಸನಾ
ದಿದರೂಪರಂನೆನದುಕುಲಪತ್ನಿಯಂಬಿಡುವ
ಹಾದನಾವುದಕಟಗುರುಲಘುವಿನಂತರವನೆಗಾಣದೆಬರಿದೆಮೂಢರಂತೆ॥
ಯೆದೆಗೆಳ್ಳುದೇವಿಯಂದೋಷಿಯಂಬರೆಬೀಯ್ಯ
ಪದುಳವಿಘುದೆಂದುವಿನಯದೊಳಗ್ರಜಾತನಂ
ಕದುಬಿನುಡಿದಂಭರತನಾತನಂನೋಡುತೋಯ್ಯನೆಭಾಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ತಂಮನೀನಾಡಿದಂತವನಿಸುತೆನಿರಜೆಯಪು
ದುಂಮಳಿಸಬೇಡಸ್ವೈರಿಸಲಾರೆನೀದೂಪ
ರಂಮಹಿಯೊಳುಳಿದರೆಪೃಥುಪುರೂರವಮಾಂಧಾತೃಮುಖ್ಯದಿನಪತಿಗಳು॥
ಸುಂಮನಪಕೀರ್ತಿಗಾಳಗಾಗಲೇತಕೆಮಮತೆ
ಯಂಮಹಾಯೋಗಿಬಿಡುವಂತೆವಳನುಳಿವೆನೆನೆ
ಪಾಂಮ್ಯೆಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕಂಪಿಸುತಕಿವಿಮುಚ್ಚುತಗ್ರಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೪॥

ಕಾಯಸುಖಕೋಸುಗಂಧರ್ಮಕೃತ್ಯಮಂಬಿಡುವೊ
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯಭಾವಶುದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿದಿರ್ದು
ವಾಯದಳವಾದಕಿಂತರಸಿಯಂತೊರೆಯಬೇಕೆಂಬರೇನಿಷ್ಠುರಗಳದಿ॥
ಶ್ರೀಯತುಂಬಿದಬಸುರ್ವೆಸಲಾದದೇವಿಯಂ
ಪ್ರಿಯದಿಂದಾರೈದುಸಲಹಬೇಕೆಂದುರಘು
ರಾಯಂಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬಿನ್ನೈಸೆಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಶತ್ರುಘ್ನನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೫॥
ಬಿಡುವರೆಂತಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದವರರಸಿಯಂ
ನುಡಿವರೆಂತಿಳೆಯೊಳಾರಾದೊಡಂ ದೂಷಣಂ
ಪಡೆವರೆಂತಮಲಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವುದಕಾಡೆಯರಲ್ಲವಾ॥
ಕಡಿವರೆಂತೇಳ್ಗೆಯಂಪೆಂಗಳತ್ತೆಂಕೆಯಿಂ
ಸುಡುವರೆಂತನ್ವಯದಬಾಳ್ವೆಯನ್ನಿದಕೆಶಿವಿ
ಸುಡುವರೆಂತೀಗತಂನೋಡಹಾಳ್ದಿದವರೆನುತಶತ್ರುಘ್ನನುಕದೆದ್ದನು॥ ॥೫೬॥
ಅರಸಕೇಳನುಜರಾಡಿದನುಡಿಗೆತಲೆವಾಗಿ
ತರಣಿಕುಲತಿಲಕನೊಯ್ಯನೆಧೈರ್ಯಭಾವದಿಂ
ತರಹರಿಸಬಾರದಪವಾದಹಾಲಾಹಲಮಂತನಗೆಜಾನಕಿಯನುಳಿದು॥
ಪೊರೆಯುರ್ಚಿದುರಗನಂತಿರ್ದಪೆಂನಾನುನಿಮ
ಗಾರದೊಡೆವಹುದೆಂದುಬೇಸರೊಳ್ನೆಗಳ್ಕೆ
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಂಕಳುಹುತೇಕಾಂತದೊಳ್ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೭॥
ತಂಮಬಾಳ್ವಿಂದುವರೆಗೆತಾನೆಂದಮಾ
ತಂಮೀರಿದವನಲ್ಲನೆಲೆಬಲವನಾರೈವು
ತಂಮರುಗದಿರುತಂನಕಾಣ್ಕೆಗದೆಬುದ್ಧಿಮಲ್ಲದೊಡೀಗಜಾನಕಿಯನು॥
ಉಂಮಳಿಸದೊಯ್ದುಗಂಗೆಯತಡಿಯರಣ್ಯದೊ
ಳ್ಸುಂಮನೆಕಳುಹಿಬಪ್ಪುದವಳ್ಗೆಂನೋಡಿದರ್ಕೆ
ಗೊಂಮೆಕಾನನವನೈದಬೇಕೆಂದುಬಯಕೆಯುಂಟದೇನೆವಂನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಯೆನೆರಾಘವೇಂದ್ರನಂನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಲ್ಕೆ
ತನಗೆಗೌರವಮಪ್ಪುದೆಂದುದಂಮಾಡಲ್ಕೆ
ಜನನಿಯಂಕಾಂಡದುರ್ಗತಿಯಪ್ಪುದೇಗೈವೆನೆಂದುಕಡುಶೋಕದಿಂದಾ॥
ತನುಝೊಂಬಸಲ್ಕೆಸೆರೆಬಿಗಿದುಕಂಬನಿಯಿಂದ
ನನದಳ್ಗಣ್ಣರೆಯೊಳಾಳ್ಕನುಜನಂಘರ್ಮಸುತ
ನಿನಗೆದೋಷಮೆತಾನಿರಲ್ಕೆನಡೆಕಳುಹೆಂದನರಸನಿಂದಯದೊರೆದನೋ॥ ॥೫೯॥
ಅಂಗಾದೇವನೊಳಿದಿದವಾಪ್ಸಲ್ಪಮೆಂಬಬ
ಗ್ಗಂಗಳಿಯೊಳ್ಪೆಚ್ಚುವಡೆದಲ್ಲೆಂನಲರಿಯದೆನಿ
ಶ್ಶಿಂಗ್ರಭಾವದೊಳಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತುರಗಸಾರಥಿಕೇವಸಂಗಳಿಂದಾ॥

ಪಾಂಗಾಳದ ವರೂಥಮಂ ತರಿಸಿ ಮೊರೆಗಿರಿಸಿದೆಲ
ವೆಂಗಾಳ ಮಗಳಿರುತಿರ್ದ ರಾಜಮಂದಿರಕೈದಿ
ಕಂಗಳೊಳ್ನೀರ್ಪಡೆ ತಲೆವಾಗಿ ದೂರದೊಳ್ನಿಂದಾಸತಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ತಾಯೆ ನೀನೇತಕೆಳಪಿದೆ ನಿಂನ ನಿಜಗರಳು
ರಾಯಂ ತಪೋವನಕೆ ಕಳುಹಿ ಬರವೇಳ್ದುದಂ
ಶ್ರೀಯ ಮುಖ್ಯಾದರಥಂ ಪಂಗಾಳಬಂದಿದೆ ಕಾಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ಮರುಗ॥
ಷಾಯೆಗಾಳಿಸಿ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂ ನುಡಿದುದಿಕೆ
ಪ್ರಾಯಮಂ ತಿಳಿಯದತಿಸಂಭ್ರಮಾನ್ವಿತೆಯಾದ
ಲಾಯತಾಂಬಕಿ ತಂನ ಭಕ್ತಿಮಂ ಸಲಿಸುವಂ ಕಾಂತನೆಂಬುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೬೧॥
ಅಂಬುಜಾನನೆ ಬಳಿಕ ಶಯನಮಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಿಮಂ ಸಲಿಸುವಕ್ಕೃಪಾಳುತಾ
ನೆಂಬುದಂ ಕಾಣಿಸಿದನೆಂದೆನ ಕಾಂತನೆನಗೆಂದು ಕಾಸಲೆಗೆಸೆಳ್ದು॥
ಮುಂಬರಿದೊದಂ ಬದಿಸಿ ಬಳಿವಂದು ಕಾತ್ಯ್ರಾರಗಿ
ತುಂಬಿದ ಪರಕೆ ವೆತ್ತ ಕೈಕಯಾದೇವಿಗೆ ಕಿ
ರಂಬಾಗಿ ವರಸುಮಿತ್ರೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಸನ್ನಿಯರಂ ಸಂತೈಸಿ ಬಿಳ್ಕೊಂಡಳು॥ ॥೬೨॥
ಮಿಗೆ ತಪೋವನದ ಋಷಿಯರ್ಗೆ ಮುನಿಪತ್ನಿಯ
ರ್ಗಗರು ಚಂದನ ಕುಂಕುಮಾನುಲೇಪನಗಳಂ
ಬಗೆಬಗೆಯ ದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳಂ ವಿವಿಧಮಣಿಭೂಷಣಾನುವಸ್ತುಗಳನು॥
ತೆಗೆದು ಕಳುಹಿ ರಥದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ರಾಮನಂ
ಬ್ಬಗಳ ಚೆಂಬಾಂನವಾವುನೆಗಳಂ ತರಿಸಿ ಕಾಂ
ಡೊಗು ಮಿಗೆಯ ಪಾರುಷ್ಯದೊಳ್ದುದಿರ್ಗಂಗನೆ ಮಣಿವರೂಥಮಂ ನಿಜಮಿದೆಂದು॥ ॥೬೩॥
ಅಗ್ರಜಂ ತರಿಸಂದು ತಂಸೂಳಾದಿದಕ್ಕ್ಷ
ದುಗ್ರಮಂ ಬನಕೆ ಪೋದಪೆನೆಂಬ ದೇವಿಯನ
ಮಗ್ರಸಂತೋಷಮಂ ಕಂಡು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಮನದೊಳ್ಗರುಗಿ ಕಂಬನಿಯನು॥
ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚನೆಗೈದು
ವ್ಯಗ್ರದಿಂ ಚೈದಿಸಿದ ನಾ ರಥವನಾಗದೀ
ವಗ್ರಮನಿಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಸಂಗುಟದೊಳೆಗೆದಮಲಜಾನ್ಹವಿಯ ತಡಿಗೆ॥ ॥೬೪॥
ಅಷ್ಟಾದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ ಅಂತು ಸಂಧಿಗಳ್ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೧೩೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ರಮಣಂ ತೊರೆದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಶೋಕದಿಂ
ಭ್ರಮಿಸುತ ಡವಿಯೊಳಿರಲ್ಕಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಾ
ಶ್ರಮಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮಿಥಿಳೇಂದ್ರಸುತೆ ಸುತರಂ ಪಡೆದು ಪಡುಗದೊಳಿರ್ದಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸಕೇಳಾ ಮಿತ್ರವೃದ್ಧೆಯಂ ಕಾಣ್ದು
ತೆರಳ್ವರಥಾಗ್ರದೊಳ್ ಕ್ಷುಂಸುವವಹಾನೆರಪು
ವರನಂಗನೆಯನುಳಿದ ನಪಹನೆಂದದಿಗದಿಗೆ ತಲೆನಾಡಪುವಂ ತರ್ಲ್ಲೈ॥
ಪರಮದಾರುಣ ಮಿದೆಂದಯೋಧ್ಯಪುರದ ನೆರವಿ
ನೆರವಿಯ ಜನಂ ಸುಬುಗುಜಿ ಬಿಶೋಕದಿಂ ಕರಗೆ
ತರಿಸುತಿರೆ ಪರಿಪಿದಂ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿಗಾಂಡ ನಿಲವೇಗದಿಂ ದಾರಥವನು॥ ॥೧॥
ಪುರದೊಳಾಂತರನಿರದು ಮೆರೆಯಲೇರುವ ರಥಂ
ತರಳೆಯಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಹಲದರ್ಕಿಂ ತಾಯ್ದ್ಯು
ಧರೆಯೊಳಾತರ್ಕರನ್ನೈದೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಣ್ಮತಿಯ ಕಾಲಗೆಲಸ ಕಾಯ್ದೊ॥
ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ ಮೊರೆವ ಹರಣಮಂ ಸುಡಲಿನಿ
ಕ್ಷುರದೊಳಿಕೃತ್ಯ ಕೆಂತೆ ನಸುವೆನೋ ರಾಘವೇ
ಶ್ವರನಿಂತಿದಕೆ ಬೆಸಸಿದನೊ ತನಗೆನುತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮರುಗುತ ನಡೆದನು॥ ॥೨॥
ಬಳ್ಳಾರಲ್ದು ಮುಂದೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ದಾಂಟಿದುದು
ಪುಳ್ಳಿರ್ದ ಮೃಗಮಿದ್ದು ಬಲದ ಕಣ್ಬಿದರೆ ಕಂ
ದಳ್ಳೆದೆಯೊಳವನಿಸುತೆ ನೋಡುಲಕ್ಷ್ಮಣನು ದುರ್ನಿಮಿತ್ತಂಗಳಂ ಪಥದೊಳು॥
ದಿಳ್ಳಮಾದಪುದೇವೆನೆಂದ ಮನಮಿದಕೆ ಮುಂ
ದೊಳ್ಳಿತಾಗಲಿ ರಾಮನಾಯುಷ್ಯಕೈಶ್ವರ್ಯ
ಕುಳ್ಳಿಸುಖ ಬಲಕಸುರರಂ ಗೆಲ್ದ ರಾಘವಂ ನಂಮಂ ಪಲಹಲೆಂದಳು॥ ॥೩॥
ಅಂತೆ ಗಂಜಾನಕಿಯ ಕಣ್ಣೆ ತೋರಿತು ಮುಂದೆ
ಸಂಸುತರಘುದ್ವಹಸಕೀರ್ತಿಯೆನೆ ಮಾವಳ್ಗೆ
ಯಂ ನಡೆದು ಮುತ್ತಂಗಾನಂ ಸಾರ್ದು ಮಾಜಗದ ಪಾಪಮಂ ಮುರಿದು ಮುಕ್ಕಿ॥
ಮುಂನಿರುಮುಂತಾಗ ಮಾದೇವರೊಳಗಾದ
ಮುಂನುಳ್ಳ ಮೂವತ್ತು ಮೂರ್ಕೋಟಿ ವಿಬುಧರಂ
ತಂನೊಳ್ಪುಗದರಗಾಕಪಪಿಂ ಶೋದಪಿಪರಿವ ಬೆಳ್ಗಾನಲ್ಲಿ ವಿಜನದಿಯ॥ ॥೪॥
ತೆರತೆರದ ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲೆಗಳ ಲೀಲೆಗಳ
ಬೆರಬೆರಪ ರಾಜಹಂಸಾಳಿಗಳ ಕೇಳಿಗಳ
ಪರಿಪರಿಯ ನೀರ್ವನಿಗಳ್ ಕರದ ಪಿಕರದ ನೊರೆಯ ಬಾಳ್ಬುಳಿಯ ಸುಳಿಯ॥
ಮೊರೆಮೊರೆದು ಘೂರ್ಮಿಸುವ ಪರಿವುಗಳ ಮುರಿವುಗಳ
ತಿರುತಿರುಗಿ ಸುಳಿವ ಜಲಜಂತುಗಳ ಗಂತುಗಳ
ನೆರೆನೆರದು ಮುನಿಜನಂ ಸೇವಿಸುವ ಶ್ರೀ ವಿಸುವ ಗಂಗೆಗವನಿಜೆ ಬಂದಳು॥ ॥೫॥
ತೆಂಗಳಕವುಂಗು ಪನಸದ್ರಾಕ್ಷೆ ಜಂಬುನಾ
ರಂಗ ಜಂಬೀರ ಖರ್ಜೂರ ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾತು
ಳಂಗ ತಿಂತ್ರಿಣಿ ಚೂತ ನೆಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವ ಕಪಿತ್ಥ ಮೆಂಬ ನಾನಾ ತರುಗಳು॥

ತೊಂಗುವ ಫಲಾವಳಿಯ ಭಾರಂಗಳಾವಗಂ
ಪಿಂಗದಿವನಿಳೆಗಿಳಿಪವೇನೆಂದು ಬಾಗಿಬಂ
ದಂಗನೆಯ ಕಣ್ಗೆಸೆದ ಪಿಪ್ಪಲದ್ರೋಣಬಾಣತರುವಿಯ ಕದಿಯ ಬನದೊಳು॥ ॥೬॥
ಯಿಳಿದು ರಥದಿಂದ ಮಂದಾಕಿನಿಗೆ ಮೊದಮಳ್ಳು
ಬಳಿಕನಾವಿಕರೊಡನೆ ನಾವದೊಳ್ಗಂಗೆಯಂ
ಕಳೆದು ನಿರ್ಮಲತೀರ್ಥದೊಳ್ಮಿಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಜಾತೆ ಸಹಿತಾ॥
ಪೊಳಗಾಳಗೆ ಮರುಗಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಚಿಂತಿಸುತಮುಂ
ತಳೆದು ಕ್ರೂರಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಣದಿಂದ ಘೂರ್ಮಿಸುವ
ಪಾಳುವನಮಂ ಪೊಣ್ಣನದಿಯಿದು ಪದದುಸದಳಮೆಂಬ ಕರ್ಕಶದ ಮಾರ್ಗದಿಂದಾ॥ ॥೭॥
ಶಕುನಿಚಿತ್ರರಘೋಷಣಾಮಯಂ ತೃಣಮಯಂ
ವಿಶರಿದು ಪಲಾಳಿ ಕರ್ಕಶಮಯಂ ಶಶಮಯಂ
ಪ್ರಕಟಕಂಟಕಕರ್ಣತರುಮಯಂ ಯರುಮಯಂ ವಿವಿಧೋಗ್ರಜಂತುಮಯವು॥
ನಕುಲ ಮೂಷಕ ಸರೀಸೃಪಮಯಂ ದ್ವೀಪಮಯಂ
ಸಕಲ ಭೀಮ ವಿಷಮ ಸಂಕುಲಮಯಂ ಬಿಲಮಯಂ
ವೃಕ ಸೂಕರ ವ್ಯಾಘ್ರಚಯಮಯಂ ಭಯಮಯಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಕಾದಿರ್ದುದು॥ ॥೮॥
ಯಿರುಳಂತೆ ಪಗಲಂತೆ ಮಳ್ದಾಡಂತೆ ದಿವಿಯಂತೆ
ವರಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆ ಶೈಲಾಸಗರಿಯಂತೆ
ನಿರುಪಮಂ ಸೋಮಾರ್ಕಶಿಖಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ಹರಿಸುತ ಶಿವಾವಾಸಮಾಗಿ॥
ಘುರದಂತೆ ಕಾಳದಂತೆ ಕದಳಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ
ಶರಮಂದರೀಕವಿಕ್ರಮ ವೃಕ್ಷಮಯದೊಳಿದಿ
ದಿರುತಿರ್ದುದಾ ಮಹಾಟವಿ ಜಾನಕಿಯ ಕಣ್ಗೆ ಘೋರತರಮಾಗಿ ಮುಂದೆ॥ ॥೯॥
ಅಟವಿಯ ಮಹಾಘೋರಗಂಭೀರಂ ಮುಂದೆದು
ತ್ಕಟಮಾಗೆ ನಡೆ ನಡೆದು ಮತ್ತೆ ತಿಯಿಂ ಸೀತೆಸಂ
ಕಟದಿಂದ ರಾಮನಾಮಂಗಳಂ ಜಪಿಸುತೆ ತಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಕಾನನದೊಳು॥
ಲಟನ ಕಸದಳ ಮಪ್ಪುದಿಲ್ಲಿ ಮುನ್ಯಾಶ್ರಮದ
ಜಟಿಗಳಂ ವಲ್ಕಲವಸುಳ್ಳ ಮುನಿವಧುಗಳಂ
ವಟುಗಳಂ ಶ್ರುತಿಘೋಷ ಹೋಮಧೂಮಂಗಳಂ ಕಾಣೆನೆಂದಳವಳಿದಳು॥ ॥೧೦॥
ಯೆಲ್ಲಿ ಮುನಿಮುಖ್ಯಮರ ಪಾವನದ ವನದೆಡೆಗ (ಮುನಿಪಸ್ತೋಮ)
ಳೆಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಂಗಳ ಮಂಗಳಸ್ಥಳಗ
ಳೆಲ್ಲಿ ಸುಪವಿನಗಳ ಕಂಪೊಗೆದ ಹೊಗೆದಳದಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಕಟೀರಂಗಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗ
ಳಿಲ್ಲಿಗಾಯ್ತುದೆ ದಾರುಮಿಲ್ಲದಿಹ ಕಳ್ತದವಿ (ದಾರುಧಾರಗಾದ)
ನಿಲ್ಲಿಗೇಕೈತಂದೆ ತಂದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಪೇಳೆಂದು ಜಾನಕಿ ನುಡಿದಳು॥ ॥೧೧॥

ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ಮಂಗಳಕೆ ಮಂಗಳಮ
ದಾವನಚರಿತ್ರನಾಮಂಗಳಾಲಿಪವನೆ
ಜೀವದೊಡೆಯನಾಗಿರಲ್ಕತನಂತ್ರಿಯನಗಲ್ದನಾಂ ಬಂದಬಳಿಕ॥
ಯಾವನದೊಳಿಂನುಮುಗ್ಗೃಹಮಂಗಾಚರಿಸು
ದೇವನಬದರಳನುಳಿದಾರಡಿಗೆಬಾಗ್ಬಳಿಯ
ಪಾವಿನೊಳ್ಗದುವುಂಟೆಸಾವಿತ್ರಿಶೀಳೆಂದುಸೀತೆಬೊದಳಿಗಾಂಡಳು॥ ॥೧೨॥
ಕಾನಾಥನೇಳವನಿಸುತೆನುಡಿದಮಾತಿಗು
ತ್ತರವನಾದದೆಮನದೊಳುರೆನೊಂದುಲಾಪುವೆ
ಸ್ಥಿರನೆಂದನಸ್ಥಮಂಶೀಳ್ಪನೆನೊಮೇಗುಸುರದಿದರಿಪೆನೊನಿಷ್ಠುರದೊಳು॥
ತರಗಿಸುಸಲನಾರ್ವನ್ನಿತಾಮನರಾಗಿಯಂಬನದೊ
ಳಿಂಬುಶೋಧದಕಿನೆಂತೊಮರಳದಿದೊರ್ದಿನಪೆಗೆ
ದರನದೇನಂದಪನೊಳಗಾಯೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬೆಂದುಬೇಸದಿಗಾಂಡನು॥ ॥೧೩॥
ವೃಕ್ಷದವುಸಂಬನಿಗಳಧರೋತ್ಕಮದರಿತಲ
ಗಿಕ್ಕಿತಿರುಖದೊಲಾಯಿತೊದಲಾಳಿದೆವರಿಯದಾಸು
ಕೊಕ್ಕದುರೆಕಂಬುದುದವಯವಂಕರಗಿತೆದೆಸ್ಯೆರಗಿನಮತೆಗೆಟ್ಟುದು॥
ಉಕ್ಕಿದವುಕಂಠದೊಳ್ಗಾಮಗಲ್ಲರವಿಡಿದು
ಮಿಕ್ಕುಮಾರುವಕೋಕದಿಂದಬೆಂದಾಗಿಕದು
ಗಕ್ಕನದಕೆಲಾಸಮಮುಸುರಲಿಯದವನೊಯ್ಯನವನಿಸುತೆಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ದೇವಿನಿನಗಿಂನೆಗಂಪೇಳ್ಕದಿಲ್ಲಸಿವಾದ
ಮಾವರಿಪೆನಿಂನನೊಲ್ಲದಿರಘುಕುಲೋತ್ತಮಂ
ಪೀವರಿಸಬಿಟ್ಟುಕಾಂತಾರಕ್ಕೆಕಳುಹಬಾಯೆಂದೆನಗೆನೇಮಿಸಿದೊದೆ॥
ಈವಿಪಿನವನಾಜ್ಞೆಯಂಮೀರಲರಿಯದೆಮೆಲ್ಲ
ನೇವಿಪಿನಕೊದಗಾಂದುಬಂದೆನಿಂನೊಯ್ದುಯ್ಯ
ನಾವಲ್ಲಿಗಾದೊದಂಪೋಗೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬಾಷ್ಪಲೋಚನನಾದನು॥ ॥೧೫॥
ಬಿರುಗಾಳಿಪೊಡೆಯಲ್ಕೆಕಂಪಿಸುತಲಿತಕದಳಿ
ಮುರಿದಿಳೆಗಾರಡುವಂತೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಮಾತುಕಿವಿ
ದೆರೆಗೆಬೀಳದಮುಂಚೆಪಾಂಮೈಬಿದ್ದಳಂಗನೆಧರೆಗೆನದುನದುಗುತಾ॥
ಮರದಳಂಗಾಪಾಂಗಮಂಬಳಿಕಸಾವಿತ್ರಿ
ಮರುಗಿತಂಗಾಳಿದರ್ಳಿದುವತ್ತಪೊಳ್ಗಾದೆವಿಡಿದು
ಕೆರಗಿಂದಬೀಸಿಾಮನಸ್ಸೇವೆಸಂದುದೇತನಗೆಂದುಬೋಧಿಸಿದನು॥ ॥೧೬॥
ಪೊಯ್ಯನರೆಪಾಳಿಗೆಯೊಳ್ಗಾತೆರದುದೃಷ್ಟದಿಂ
ಮುಯ್ಯುಲರನುರೆನೂನೆಸಾವಿತ್ರಿಯಂನೋಡಿ
ಮೊಯ್ಯುಲಾಣ್ದದೆಕಾರಳನಿಂತುತಂನಂಬಿದಲ್ಲಾದಿದಪರಾಧಮುಂಟೇ॥

ಪೈಯ್ಯರೆಪುಚ್ಛಮಂ ಕಾಳ್ಗುತಂ ನರಬಿಯಂ
ಕೈಯ್ಯೊಂದು ಪೇಳ್ದದವನೆನಗುಪಹಾಯೆಂದ
ನಯ್ಯಯೊಳಾಘವಂ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದಳೆತ್ತಿಳುಂಬುಳಾತ್ಯೆ॥ ॥೧೭॥
ಬಿಟ್ಟನೆರಘುದ್ವಪಂ ನೆಂನನಕಟಕಟ ತಾ
ಮುಟ್ಟನೆನೆಗಟ್ಟುಬಾಣ್ಣೆನೆಸಂಚಕಾರಮಂ
ಕಾಟ್ಟನೆಸುಮಿತ್ರೆತನುಜಕಟ್ಟರಣ್ಯದೊಳ್ಳುಪಹಾಯೆಂದು ನಿನಗೆ॥
ಕಾಟ್ಟನೆನಿರೂಪಮಂ ತಾನಿಂನು ಕಾಣ್ಬುಟ್ಟೆ
ಗೆಟ್ಟೆನೆಮನ್ನೊವಲ್ಲಭನನಗಲ್ದವಯೊ
ಟ್ಟೆಟ್ಟನೆಬಿಲಾಚದವ್ಹೊಲಂ ತೆಶೆನೊಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಾಯೆಂದೊರಳ್ದುಳುಬಲೆ॥ ॥೧೮॥
ಯೆಂದು ಕಾಬಿಕ ಮುನಿಪನೊದನೆಮಿಥುಳಾಮರಕೆ
ಬಂದುಪರಧನುವ ಮುರಿದೆಂನಂ ಮದುವೆಯಾದ
ನಂದು ಮೊದಲಾಗಿರಮಿಬದನೆಂಮೊಳಾನಗಲ್ದದೆ ತಾಂ ಸವದನಲ್ಲದೆ॥
ಪೊಂದಿದನೆನ್ನಾಪ್ಯುಮಂ ರಾಮನೆನಗಾಗಿಕಬಿ
ವೃಂದಮಂ ನೆರಬಿಕದುಲಂಕಪ್ಪಿ ದೈತ್ಯರಂ
ಕೊಂದಗ್ನಿಮುಖದೊಳ್ಳುದ್ಧಿಸಿದನೆಂನೊಳಪರಾಧಮಂ ಕಾಣಿಸಿದನೆ॥ ॥೧೯॥
ಕಲ್ಲುಗ್ಳಿದಿದ ಕಾಡೊಳಂದೆಂನನುಪಚಾರಿ
ಪಲ್ಲಾದರುಗಜಿಸಿವರಾಧನಂ ಮದಿಸಿದೆ
ಬಿತ್ತೈಯಿಂ ನಾಂಕಳುಹಿದೊಡೆ ಜನಸ್ಥಾನದಿಂ ಪೋದೆರಾಘವನಬಳಿಗೆ॥
ನಲ್ಮೆಯಂ ಮರದವೆನೆಶಾ ಮಿತ್ರೆನೀನಲ್ಲ
ಕೊಲ್ಮೆದುನನೆತನಗೆಕಾನನದೊಳೆಂತನಿಲಿ
ಸಲ್ಮನಂ ಬಂದಪದೆತಂದೆನಿನಗೆಂದುಕಂಬನಿಮಿದಿದಳುಂಬುಳಾತ್ಯೆ॥ ॥೨೦॥
ತೊಳಲನಾಬಿಕದಸುಗ್ಗದಮಗಳುಮೊಳೆವಕಂ
ಗಳತುರುಗಿದೆವೆಯನಿದುಮುಬ್ಬಿಗಳ್ವೆರೆಸೊಸಲ
ಥಳಥಳಿಪಮಸುಬದಕವಿಯಮಕರಕುಂದಲದಕೊಮಲಿತಬುಬುಕಾಭದಾ॥
ಅಲಿತಾರುಣ್ಯಾಧರದಮಿರುಗುವರದನಪಙ್ಕ್ತಿ
ಗಳಸೂಸುವೆಳನಗೆಯಮೊಹನದಚೆಲ್ವಿನೊ
ಳ್ಪುಳಿಯೆನಿಪರಾಘವನಬಿಂಮೊಗವನೆಂತುನೊಡದೆಮಾಣ್ಬೆನಕಟೆಂದಳು॥ ॥೨೧॥
ರಾಮನಂ ತ್ರಿಭುವನಾಭಿರಾಮನಂ ಸುಗುಣರತ್ನ
ಧಾಮನಂ ರಘುಕುಲಾಂಬುಧಿಸೋಮನಂ ರಾಜಿತ
ಕಾಮನಂ ಪುತ್ರಿಕೆತಿರಾಮನಂ ಶರಣಾಜನವಾಧಿಯಂ ಮಗೆಪೊಳಚಿರಾ॥
ಸೊಮನಂ ಕ್ಷಾತ್ರಾಗ್ಯ ಸೊಮನಂ ಕುವಲಯ
ಶ್ಯಾಮನಂ ನಿಜಭಕ್ತಸುಶ್ಯಾಮನಂ ಘನಸಮುಗ್ಧ
ನಾಮನಂ ಸಂತತಂ ನಾಮನಂ ದಶಾಯೆರಮಿಸದೆಬಾಳ್ವೆನೆಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೨॥

ರಾಯಕೇಳಿಂತು ರಾಘವೇಶ್ವರನರಮ
ಗೇಯಸುಗ್ರಾಮಾಲೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸು
ತಾಯ ತಾಂ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮೈಮರವುತೆಚ್ಚರುತ ಹಾವಗಿದವ ಸುಳಿಯೊಳಿರೆ॥
ತಾಯೆ ನಿಂನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲಾರೆನು ಪೋಗ
ದೀಯವಸ್ಥೆಯೊಳಿರ್ದೊಡಿಂ ನಾನೇಗೈದಪೆನೊ
ಹಾಯೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶೋಕಿಸ ಗದ್ಗದನಾಗೆ ಸೀತೆ ಮಗುಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೧॥
ತಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿಂನೊಳೆಂದೊಡಿಂನೇನಹುದು
ಬಂದ ರಾಜನಸ್ಥಾನದಂದದೊಳ್ಪೋಗು ನೀಂ
ಕಂದು ಕಾಂಬಳಿತಂನ ಬೆಂದೊದಲಾಳಿದೆ ಬಸುರ ದಂದುಗಂ ಕಾನನದೊಳು॥
ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆನಾನಿಂದು ಕೌಸಲೆಯಡಿಗೆ
ವಂದಿಸಿದೆನಪರಾಧಮೊಂದು ಮಿಲ್ಲದೆ ತಂನ
ಕಂದನೆಂನಂ ತೊರೆದುದಂದೇವಿಕಾರವು ದೆನುತಂದಳಲ್ಕೆಲ್ಲಗಾತ್ತ್ರಿ॥ ॥೨೨॥
ಯೆಕೆನಿಂದಪೆ ಪೋಗು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಕಾಪಿಸನೆ
ಕಾಸುತ್ತ ನಿಲ್ಲಿ ತಳು ವಿದೊಡೆ ನೆರವುಂಟು ತನ
ಗೀಕಾಡೊಳುಗ್ರಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥನೇಕಾಕಿಯಾಗಿರ್ದನು॥
ಲಾಕದರನೇಗೈದೊಡಂ ತಂನಕಿಂಕರ
ರ್ಕೈಸುಬೇಡೆಂದು ಪೇಳೆಂದಕ್ಕರತರತ್ನ
ಶೀಕೆಲಸಕಾಪ್ಸದರೆ ಪನು ಮಂತನಿರ್ದಪನೆ ಪೇಳೆಂದಳತ್ತಳಬಲೆ॥ ॥೨೩॥
ಲಾಂದೊರ್ದೇಗೈವಾಡು ತಂನ ಮರುಳಾಟ
ಮಾರಾವಗಾನತಂಮ ನೈಸಲೆವಿತ್ತೀಕ್ಷಗಾಂ
ತ್ರಿಯುಗಳ ನೊಡಪನೆ ನೋಡಾಂಗುರೆ ಮುಳಿದ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬವಂಗೆ॥
ಕಾರುಣ್ಯಮಿರ್ದುಮಡೆ ಮತ್ತುಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳ
ದಾರುಂಟು ಪೇಳುವರೆ ಸಾಮಿತ್ರಿ ನೀನೊಪ್ಪು
ಘೋರಾಟವಿಗೆ ಕಾಂದು ಬಂದೆಕಳು ಮುವದಿಂ ನೊರಲ್ದಾದೇನಹುದೆಂದಳು॥ ॥೨೪॥
ಕಡೆಗೆ ಕರುಣಾಳು ರಾಘವನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಲ್ಲ
ಕಡು ಪಾತಕಂಗೈದು ಪೆಂಣಾಗಿ ಜನಿಸಿತಂ
ನೊಡಲಂ ಪೊರೆವುದೆಂನೊಳಪರಾಧಮುಂಟು ನೀಂ ಶಿಲ್ಲಿರಲ್ಬೇಡ ನಿನ್ನು॥
ನಡೆ ಪೋಗು ನಿಲ್ಲದಿರ್ ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗದೊಳಾಗ
ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಖಮೆಂದು ಸೀತೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ
ಮಿಡಿದಾ ತೆರೆಯಾಗರಲ್ಸೌಮಿತ್ರಿನುಡಿದನಾ ವಿಪಿನದ ಪ್ರತಿಮಾನಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೨೫॥
ಯೆಲೆ ವನಸ್ಥಳಗಳಿರ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿರ ಮೃಗಂ
ಗಳಿರ ಪಕ್ಷಿಗಳಿರ ಪವನ್ನಗಗಳಿರ ಲತೆ
ಗಳಿರ ಪೂಗುಚ್ಛಂಗಳಿರ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಿರ ದಿಸೆಗಳಿರ ಕಾವುದೀ॥

ಯೆಲೆಧರ್ಮದೇವತೆ ಜಗಜ್ಜನನಿ ಜಾಹ್ನವಿಯೆ
ಸಲಿಲಾಗ್ರಂ ಬುಡುತಂನಮಾತೆಯಂ ಜಾನಕಿಯ
ನೆಲೆತಾಯೆ ಭೂದೇವಿ ನಿಂನ ಮಗಳಿಗಾಳೆಂದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿದನು॥ ॥೧೮॥
ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ನಾವು ದಿಗ್ವಿಜಯಕಿಯಾಗಿ ಪಂನೊಡಲ
ಬಿಳ್ಕೆದಪಬೇಧವಿಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕ್ಷರದ
ಬಾಳ್ಕೆಯಂ ಸುದಲೆ ಸುತದೇವಿಯಂ ಬಲವಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕಾ॥
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆಯಲ್ಕೆ ಖಂಡಖಂಡಕೆ ಮನಂ
ನಿಲ್ಲ್ದೆಳಿಕಾಳ್ತಂದು ಮಗುಳ್ದಂಗನ ಕಡೆಗೆ
ಧಾಳ್ಕೆಯದೊಳ್ಕುತ್ತಿ ಮೊರಗ್ರೀತೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಾ ಸಾಯ್ತಲೆಯೊಳಾದನು॥ ॥೧೯॥
ನಡೆದಾಗಳ್ಕಂದು ಬಾಯಾರ್ದಳಂ ಬೀರ್ದಳಂ
ಕದಲಿದುವಕ್ಷಂಬನಿಯೊಳಾಳ್ದಳಂ ಬೀಳ್ದಳಂ
ಮುದಿಯೊಳ್ ಪ್ರಾಣ ಬಡವಳಿವಳಂ ಸುಳಿವಳಂ ಪ್ರತರತಾವರಜನಗಳ್ಗೆ॥
ಲದಿಗದಿಗೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುವಂ ಬಾಡುವಂ
ಬಿಡದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಬೆಂದಾದಪಂ ಶೋಧಪಂ
ಮೊದೆಮರಳ್ದಂ ನಿಲ್ವನಳಲುವಂ ಬಳಲುವಂ ಬಳ್ಕೆಯೊಳ್ಕಿ ತೆಳ್ಳು॥ ॥೨೦॥
ತಾಯ ನೆಳಲಿಗರು ಬೆಳ್ಪುವಂ ತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನ
ತ್ಯಾಯದಿಂದ ಗಲ್ಪಮರನದಿಯಂದಾಂಟಿ
ರಾಯನೇಳ್ಸ್ತುಃ ಭ್ರಾತೃನಾಗಸಾಮಿತ್ರಿನಾಗದನತ್ತಪವಳಿತ್ತಯು॥
ಬಾಯಾರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ತಲೆಮಸುಳ
ಲಾಯೆಂದು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಪದಿಂದನವಳಿದು
ಕಾಯಮಂ ಮರದವನಿಗೊರಗಿದ ಭ್ಯಾಲಮಂ ಕಾಯ್ದೆಳೆಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ॥ ॥೨೧॥
ಲರಸಕೇಳಲ್ಲಿರ್ದ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಜಂತುಗ
ಳ್ಕರಗಿಸುತೆಯಂ ಬಳಸಿ ನಿಂದು ವೈಯುದಿಗಜಾ
ತ್ತರದೆ ಕಂಬನಿಗರೆದು ನಿಜವೈರಮಂ ಮರೆದು ಮೃತ್ಯುವುಗಳನೆ ತೊರೆದು॥
ಕಾರಗುತಿರ್ದುವು ಸಾದೆ ವೃಕ್ಷಲತೆಗಳು ಬಾಡಿ
ಸೊರಗುತಿರ್ದುವು ಶೋಕಭಾರದಿಂ ಕಲ್ಲುಗ
ಳ್ಕರಗುತಿರ್ದುವು ಜಗದೊಳುತ್ತಮರ ಹಾನಿಯಂ ಕಂಡು ಸೈರಿಸುವರುಂಟೇ॥ ॥೨೨॥
ಮೊರೆಯಲಾಲ್ಲವು ತುಂಬಿ ಕೂಗಿಯಲಾಲ್ಲವು ನವಿ
ಲ್ಕೆರೆಯಲಾಲ್ಲವು ಕೀರ ನಡೆಯಲಾಲ್ಲವು ಹಂಸೆ
ಕರೆಯಲಾಲ್ಲವು ಹಂಸ ನುಡಿಯಲಾಲ್ಲವು ಹಂಸ ನಲಿಯಲಾಲ್ಲವು ಚಕೋರಿ॥
ನೆರೆಯಲಾಲ್ಲವು ಹರಿಣಿ ಯೊಲೆಯಲಾಲ್ಲವು ಹರಿಣಿ
ಮೊರೆಯಲಾಲ್ಲವು ಚಮರಿ ಮೆರೆಯಲಾಲ್ಲವು ಸಿಂಗ
ಮರೆಜಾನಕಿಯ ಶೋಕಂ ತಮದೆಂದಾಕೆಯಂಗಮಂ ನೋಡಿನೋಡಿ॥ ॥೨೩॥

ಬೀಸಿದವುಬಾಲದೊಳ್ಚಮರಿಗಳ್ಚಮರಮಂ
ಹಾಸಿದವುಕರಿಗಳ್ಪೆಡರ್ಮೃದುತಲ್ಪಮಂ
ಸೂಸಿದವುಸಾರಂಗಗಳುಂಮಗರಿಗಳುಂತೋಯ್ದುತಂದಂಬುಗಳನು॥
ಆಸಿರಿಮೊಗಕ್ಕೆಬಿಸಿಲಾಗದಂತಾಗಸದೊ
ಳೋವರಿಸದಂಚೆಗಳ್ರೆಕ್ಕೆಯನಗಲ್ಚಿನೆಳ
ಲಾಶೆಗೈದವುರಾಘವನರಾಣಿದುಃಖಸಂತಪ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲ್ಕೆ॥ ॥೨೪॥
ಸುರನದಿಯತೆರೆತೆರೆಯನಡನಡುವೆಬಿಟ್ಟೆದ್ದು
ಬರಲಾರದಿರ್ದುದಂಮತ್ತೆಗಂಗೆಯೊಳಅ
ರವಿಂದಗಂಧದತಿಭಾರಮಂಪೊರಲಾರದಿರ್ದುದಂಧರಣಿಸುತೆಯಾ॥
ಪರಿತಾಪಮಂತವಿಸದಿರಬಾರದೆಂದುತರ
ಹರದೊಳ್ಹೊಯ್ಯುಯ್ಯನೈತಂದುಬೀಸಿತುಸುಖ (ಹೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ)
ಸ್ಪರುಶವಾತಂಜಗದೊಳುಪಕಾರಿಯಾದವಂತಂನನೋವಂನೋಳ್ಪನೇ॥ ॥೨೫॥
ಪೃಥಿವಿಯಾತ್ಮಜೆಬಳಿಕಚೇತರಿಸಿತನಗಿಂನು
ಪಥಮಾವುದೆಂದುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂನೋಡಿಸುಲಿ
ಶಿಥಿಲಮಾದವಯವದಧೂಳಿಡಿದಮೈಯ್ಯಬಿಡುಮುಡಿಯವಿಸ್ತರಿಯನೆಣಿಸದೆ॥
ಮಿಥುಳೇಂದ್ರವಂಶದೊಳ್ಜನಿಸಿರಘುಕುಲದದಶ
ರಥನೃಪನಸೊಸೆಯಾಗಿವನಕೆಕಟ್ಟುದವಿಯೊ
ಳ್ಪೃಥಸುವಂತಾಯ್ತಕಟವಿಧಿಯೆಂದುಹಲುಬಿದಳ್ಪೃಥ್ವಿರಂಕರಗುವಂತೆ॥ ॥೨೬॥
ಕೇಗಾಮಂಬಿಟ್ಟಾಶ್ರಪಾತಕದೊಳಿಕ್ಷ್ವಗಾಂ
ಪ್ರಾಮಂತೊರೆದಪನೆಬಂದಪುದಗರ್ವಿತರ್ದಿಂ
ಪ್ರಾಣಪಾತ್ಯದೊಳಕಮೇಗೈವೆನಾಸೋರವೆನೆಂದೊಯ್ಯನೆದ್ದುಬಳಿಕ॥
ಮೆಗಾಕ್ಕೆನಡೆದಳ್ದವಿಯೊಳುಪಲಕಂಟಕ
ಶ್ರೀಗಿಗಳ್ನಂಕಿಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಂಬಸಿವನವ
ಶೋಣಿತಂನೆಲದೊಳ್ಪನಲ್ಪರಿಯಲರಸಕೇಳ್ಪ್ಯಂಗಿವಾದಪ್ಪಿದಿಯಬಹುದೆ॥ ॥೨೭॥
ಎಂನೆಗಂಮಳ್ಗೆಯಾಪವನರಸುತಾಬನಕೆ
ಸಂನುತತಪೋಧನಂವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ
ತಂನಶಿಷ್ಯರ್ವೆರಸಿನಡೆತಂದುಕಾಡೊಳ್ಹೋಮ್ಲಕೆಮೊಗಪ್ಪೆಸೆಗಾಗದೆ॥
ಬಂನದಿಂಬಗೆಗೆಟ್ಟುಪಾಡಳಿದುಕ್ಷೀಣಿಯುತ
ವಿಂನವದಕಾಂತಾರದಧಿದೇವಿತಾನೆನ
ಲ್ಪಂನಗದ್ಗದಕಂಠೆಯಾಗಿರೋದಿಸುತಿರ್ದವೈದೇಹಿಯಂಕಂಡನು॥ ॥೨೮॥
ಆರಿವಳ್ದೇವತೆಗಳ್ದ್ದಳ್ವನಾಂತರದೊ
ಳಾರೈವೆನಿದನೆಂದುನಡೆತಂದುಕರುಣದಿಂ
ದಾರ್ತ್ತೆಯುದಿಸಿದನೆಲೆತಾಯೆನೀನಾವಳ್ಕಂಡಪುರುಪಾಗಿಪೆರ್ದು॥

ಘೋರತರಗಹನಕೋರ್ವಳೆ ಬಂದೆಯೆಂತಕಟ
ನಾರಿಯೆಲೌ ಬೆದರಬೇಡ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ನಾಂ
ನಾರಿ ಶೋಕಾರ್ತೆಗಾಗದಿರಂಕಂದುಸುಂ ಮನೆಮೋಹನಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೩೯॥
ಹರುಷಮೊತ್ತರಿಸಿದುದು ಶೋಕವಿಂಮದಿಸಿದುದು
ಬೆರಸಿದುದು ಲಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಜೆಗಂದು ಗದ್ಗದ
ಸ್ವರದಿಂದ ಸೀತೆ ತಾಂ ಲೋಕಾಪವಾದಕಪರಾಧಿಯಲ್ಲದ ಕಾಂತನನು॥
ತರಗಾಸಲಸಂತಪವಂ ಬಿಟ್ಟು ನೆಂದೀವನದೊ
ಳಿರಿಸಿಪೋದಂ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂ ಜೀವಮಂ
ತೊರೆಯವೇಳ್ಪುದೆ ಗರ್ಭಮಿದಱೊಳಿಹುದೇವೆನೆಂದೆಱಗಿದಳ್ಮುನಿಪದದೊಳು॥ ॥೪೦॥
ದೇವಿ ಬಿಡು ಶೋಕಮಂ ಪುತ್ರಯುಗಮಂ ಪಡೆವೆ
ನಾವಿಪದಿರಿಂ ನಸಂದೇಹಮಂ ಜನಕಂಗೆ
ನಾವನ್ಯರಲ್ಲ ನಂಮಾಶ್ರಮಕೆ ಬಂದು ನೀಂ ಸುಖದೊಳಿರ್ದಪೆಯೆಂದನು॥
ಆವಾವ ಬಯಕೆಯುಂಟೆಲ್ಲಮಂ ಸಲಿಸಿತಾ
ನೋವಿಕಾಂದಿರ್ಪೆನಂಜದಿರೆಂದು ಸಂತೈಸಿ
ರಾವಣಾರಿಯರಾಣಿಯಂ ನಿಜತಪೋವನಕೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕರೆತಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಚಿತ್ರಮಯಮಾಗಿ ಕಟ್ಟಿತು ಪರ್ಣಶಾಲೆ ಕತ
ಪತ್ರಲೋಚನೆಗೆ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರ
ಮೈತ್ರಿತ್ವಮಂ ತಳೆದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಸೀತೆ ತಂನಾ॥
ಪುತ್ರೋದಯದ ಕಾಲಮಂ ನೋಡುತಿರ್ದಳ್
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪತಿವ್ರತೆಯರ್ಗೆ ನಿರ್ಮಲಚ
ರಿತ್ರಮೆಂತಾದೊಡಂ ವಿಪರೀತಮಾದಪುದೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದನು॥ ॥೪೨॥
ಜಾತಿವೈರಂಗಳಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಮೃಗದ ಪಂ
ಘಾತದಿಂ ಋತುಭೇದಮಿಲ್ಲದ ಲತಾದ್ರುಮ
ವ್ರಾತದಿಂ ಪಗಲಿರುಳ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾಸೊಳಂಗಳ ವಿಕಾಸದಿಂದಾ॥
ಶೀತೋಷ್ಣದಾಸರಿಲ್ಲದ ಸುಸ್ವರಂಗಳಿಂ
ಪ್ರೀತಿವಿರಹಿತದುಃಖಸುಖದ ಜಂಜಡಮಿಲ್ಲ
ದಾತಪೋವನದೊಳಗೆ ಋಷಿವಧುಗಳೊಡನಾ ದಿವ್ಯದೇಹಿ ಸುಖದೊಳಿರ್ದಳು॥ ॥೪೩॥
ಮುನಿವಟುಗಳೆಡೆಯಾಡಿ ಪರಿಚಾರಿಯಮಂ ಮಾಳ್ಪ
ರಿನಿದಾದವಸ್ತುವಂ ಋಷಿವಧುಗಳಿತ್ತಪ
ರನವರತವನಗೆ ಸತ್ಕರಿಸುವ ತಾಪಸೋತ್ತಮ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಸಾದರದೊಳು॥
ದಿನದಿನಕೆ ಬೇಕಾದ ಬಯಕೆಯಂ ಸಲಿಸುವಂ
ಬನದೊಳಿಂತಿರುತಿರ್ದಳವನಿಸುತೆ ರಾಘವಂ
ಧ್ರನಚರಣಕಮಲಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮಱದ

ಅವನಿಜೆಯ ಗರ್ಭಸ್ಥಿತಂ ಬಳೆದು ನವಮಾಸ
ದವಧಿ ಬಳಿಕಾಂದಿರುಳು ಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ಪಡೆದ
ಳವಳಿಮಕ್ಕಳನುಪಚರಿಸಿದರಂಗನೆಯರಾಸೂತಿಕಾಗೃಹದೊಳು॥
ತವಕದಿಂದೈತಂದು ಮುನಿವಟುಗಳುಸುರಲು
ತ್ಸವದಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ಕುಶ
ಲವದಿಂದ ಸೇಚನಂಗೈದು ಕುಶಲವರೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟನರ್ಭಕರ್ಗೆ॥ ॥೪೪॥
ದಿನಕರಸಂತತಿಯೊಳೆಸೆದವಾಗಸದೊಳುಡು
ವಿಸರಂಗಳಾಳ್ದುದವು ಮೊಸಗಂಬಡೆದು ಕಾಳಿ
ಪಸರಿಸುತ ತವೆ ಸುಪ್ರದಕ್ಷಿಣದೊಳುಂದು ದಕ್ಷಿಣಾಶೆಕದಲ್ಕಿತು॥
ವಸುಧೆ ನಲಿದುದು ತಿಳಿದುವಾದವು ನದಿಗಳಂದು
ಶಶಿರವಿಗಳುದಯಿಸಿದರೇಕಕಾಲದೊಳೆನೆ
ಶ್ರೀಕುಶಲರಾಶ್ರಮದ ಮುನಿಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೊಸಗೆ ಮೂಡಸಾಗಲು॥ ॥೪೫॥
ಬಾಲರೊಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ ತೊಡಿಸಿ ನೋಡುವಂ
ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನಾಡಿಸಿ ಮುದ್ದುಮಾಡುವಂ
ಬಾಲಕರ್ಗೆ ವಿನೋದವಸ್ತುವಂ ನೀಡುವಂ ತನ್ನ ತೊಡೆಮಡಿಲೊಳಿಟ್ಟು॥
ಲಾಲಿಸುವನಾವಗಂ ಜಪತಪಸಮಾಧಿಗಳ
ಕಾಲಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಮುನೀಶ್ವರಂ ಕುಶಲವರ
ಮೇಲಣಕ್ಕರೊಳಿರ್ದನಾಶ್ರಮದೊಳುತ್ಸವಂ ಪೆರ್ಚಿದುದು ದಿನದಿನದೊಳು॥ ॥೪೬॥
ದಶರಥನೃಪಾಲಸುತನರಮನೆಯ ಬೆಳವಿಗೆಯ
ಶಿಶುಗಳ್ಗೆ ಕಾಂತಾರವಾಸದೊಳ್ಪವಕ
ಕೃಶಮತಿತ್ವಾದೆಂದು ಮಿಥಿಳೇಂದ್ರಸಂಭೂತೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಕೊರಗದಂತೆ॥
ವಿಶದಮಾನಸನಾಗಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿವರಂ
ಕುಶಲವರನೋವಿದಂ ವಿವಿಧವೈಭವದಿಂದ
ಶಶಧರನ ಕಳೆಯ ತೆರದೊಳಾಗಳಾತ್ಮಜರ್ದಿನದಿನಕೆ ವರ್ಧಿಸಿದರು॥ ॥೪೭॥
ಚೆಲ್ವರದು ರೂಪಾಯ್ತು ವಿಮಲತೆಕಪ್ಪುದೊ
ಗೆಲ್ವದೆನೆ ಗೆಳೆಗಾಂಡದರ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯುಮ
ದಲ್ವಸುಧೆಯೊಳ್ಕಿಧಾತ್ರಿತಯಾಯ್ತು ಸಂತಸದ ಬೆಳಸಿನ ಬೆಳೆದ ಪಸುನೆಯೊ॥
ಸಲ್ವಕುಲದೀಪ್ತಿಯನಸಿಯತೋಡ ಮೋಹನದ
ಬಲ್ಪನಲನವಡಿಯೊ ಸೊಗಸಿನವಳಿಯ ಫಲವೊ
ಸೊಲ್ಪಿದಲ್ವಾಸತೆನಲ್ಕುಶಲವರ್ ಶೈಲದಿಂ ರಾಜಿಸಿದರಾಶ್ರಮದೊಳು॥ ॥೪೮॥
ತೊಟ್ಟಿಲಾಳ್ಕೆವನವಮಲ್ಲದೆನಸುವಬಾಯ್ಕೆ
ಬಾಳ್ಕೆಕೈಪ್ರವರ್ಪಿಸಿದರೆಬಿರ್ದಮೊಲೆಯುಂಬ
ಪಟ್ಟಿರಸಿ ಮೊರಳ್ಗಂಬೆಗಾಲಿಡುವ ಮೊಳೆವಲ್ಲ ಜಾಲ್ಗೊಳೆತೊದಳಿಸುವಡಿವಾ॥

ದಳ್ಳದಿಯುಡುವ ನಿಲ್ವ ಸಾಡುವ ಬೇಡುವವರಿವ
ಬಳ್ಳಿಯೊಳ್ತೊಳಗುವ ಸಾಡುವ ಕುಣಿವ ತೀತೆಯಂ
ನೆಲ್ಲನೆ ಕುಮಾರಕರ್ತೋರಿದರ್ ಜಾನಕಿಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿವರಂಗೆ|| ||೫೦||
ಬಿಡದೆ ಪಾತ್ರೆರವುದಂತಗಳಿದುಯೊರನೆ ಮತ್ತೆ
ಪೊಡವಿಯಾಳುವ ಮೊದಲಾದ ಲೀಲೆಗಳವರ
ವಿಧಿಯಿಂದ ಬೆಸೆವ ಕುಮಾರಕರ್ಗೆ ಮುನಿಪತಿ ಚೌಲಕರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ||
ತೊಡಗಿಸಿದನಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಬಳಿಕವಡೆ
ನುಡಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕಲೆಯ ರಾಜಲಕ್ಷಣದ ಚೆ
ಲ್ವಿಡಿದ ಲಲಿತಾಂಗದಿಂ ಕುಶಲವರ್ ಶಶಿವರ್ಧನಾಕಾರಂ ಜಿಸಿದರು|| ||೫೧||
ಶ್ರೀಮಾಧವನ ಮನೋಹರದ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ
ಕಾಮಜನಕನ ಕಮನೀಯ ಲಾವಣ್ಯಮಂ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ರಾಮಣೀಯಕದ ರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದೆಸೆದರಾ ಕುಮಾರರು||
ಕೋಮಲಾಂಗದ ಸೊಬಗನಚ್ಚರಿವಡಿಸುವರಂತೆ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಗೆ ವಸಂತನಂ ಮದನನಂ
ಸೋಮನಂ ಪಡಿಯಿದಲ್ಪುನರುಕ್ತಮಪ್ಪುದೆನೆ ಕುಶಲವರ್ ಕಣ್ಗೆಸೆದರು|| ||೫೨||
ದ್ವಾದಶಾಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಮುನಿಪಂ ಕುಮಾರರ್ಗೆ
ವೇದೋಕ್ತದಿಂದಲುಪನಯನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಭೂದೇವನಿಕರಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟಸೌರಭಕಾಮಧೇನುವಂ ಬೇಡಿತಂದು||
ಲಾದರಿಸಿ ಭೋಜನಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ಲಾದುದತಿವಿಭವದಿಂದುತ್ಸವಂ ಬಳಿಕವರು
ಗಾದಿವೃಷಂ ನಿಷ್ಠೆ ತೊಗಿದರ್ ಜಾನಕಿಯ ಚಿತ್ತಕಾನಂದಮಾಗೆ|| ||೫೩||
ಸರ್ವಕರ್ಮದ ವಿಧಿಯನಖಿಳನಿಗಮದ ಕಡೆಯ
ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗೆಯನುಡಿದ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯ
ಸುವಿಶೇಷನೀತಿಗಳ ನಿಶ್ಚಯವನೈದೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮಾಗಿ ಬರಿಸಿ||
ತರ್ವಾಯೊಳಾ ಕುಮಾರರ್ಗೆ ಮುನಿನಾಥಂ ಧ
ನುರ್ವೇದಮಂ ಶಿಕ್ಷೆಗೈದು ರಾಮಾಯಣವ
ನಿರ್ವರುಂ ಪಾಡುವಂತೋದಿಸಿದನತಿ ಮಧುರಭಾವದಿಂ ತುದಿಮೊದಲ್ಗೆ|| ||೫೪||
ಸೀತೆನಲಿವಂತೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದೊ
ಳಾತಪೋವನದ ಮುನಿಗಣಮೈದೆ ಕೊಂಡಾಡ
ಲಾತರುಣರಿರ್ವರುಂ ಮಧುರವೀಣೆಗಳ ಮೇಳಾಪದಾಲಾಪಂಗಳಾ||
ಗೀತದೊಳ್ಪಂ ಕೇಳ್ದ ಶುದ್ಧಸಾಳಂಗದಿಂ ಲ
ಯಾತಿಶಯಮೆನೆ ಪಾಡುವರ್ ದೇವನಗರಿಯನಿ
ಕೇತನಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಚಾರಿತ್ರಮಪ್ಪ ರಾಮಾಯಣವನನುದಿನದೊಳಾ|| ||೫೫||

ನವದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ - ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೮೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೨೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ರಘುವರನ ತುರಗಮಂ ಧಾರ್ಮರದ ಸುದತಿಯ ಸು
ಲಘುಪರಾಕ್ರಮಿ ಲವಂ ತರಳತನದಿಂ ಕಟ್ಟಿ
ಲಘುಚಿತಮೆನಿಸಿ ತು ಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮಣರ ತಳ್ತಂತ್ರಕ್ಕೈ ಬಡಿಸಿದಾಳ್ಗಳಂ॥

ಪದ್ಯಂ.

ಭೂಮಕರಸು ಕೇಳಂತ್ರ ಕೇಳ್ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಪನಾ
ಶ್ರಮದೊಳ್ಸಮಸ್ತಕಲೆಗಳನರಿದು ಸಕಲ
ಕ್ಷಮನಾಂತು ಜಾನಕಿಯ ಸುಶಿಕ್ಷೆಯೊಳ್ಸಂದು ಗುಣಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು॥
ಯಮಳರೆನಿಸಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಾಪಸೋ
ತ್ತಮನಿತ್ತನಘಚಾಪಚರ್ಮಖಡ್ಗಂಗಳಂ
ರಮಣೀಯಕವಚಕುಂಡಲಕಿರೀಟಂಗಳಂ ತಳೆಯತಮ್ಮೋಬಲದೊಳು॥ ॥೧॥
ಲವನಿಗಂ ತಿರಲಯೊಳ್ದ್ವಾಸರದೊಳಿತ್ತರಾ
ಘವನಖಿಳಧರೆಯಂ ಪಾಲಿಸುತ ಸಾಗ್ನ್ಯನು
ತ್ಸವದೊಳ್ಪಾಂಡದಶಾವಗನವಧೆಯೊಳ್ಬಂದಾಬ್ರಹ್ಮಹತಿ ತನನಸು॥
ಲವಘದಿನಲದಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವುದೆಂದು ನಾ
ಘವನಿಗಮದರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ಹಯಮೇಧಮಂ
ತವೆನಿಗಳ್ದುವನಾಗನಿಷ್ಟ್ಯ ಬಿಕರೆಸಿದಂ ವರವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳನು॥ ॥೨॥
ವಾಮದೇವಾತ್ರಿಗಾಲವಸುರುವಸಿಷ್ಠವಿ
ಶ್ವಾಮಿತ್ರರಂ ಕರೆಸಿ ಹಯಮೇಧಲಕ್ಷ್ಯಾವ
ನಾಮುನಿಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ವರದಕೆ ನಿಜಪತ್ನಿ ವೇಳ್ಪುದೆನಲು॥
ಹೇಮನಿರ್ಮಿತಮಾದ ಜಾನಕಿಯ ನಿರಿಸಿಕಾಂ
ದೀಮಹಾಯಜ್ಞಮಂ ನಡೆಸುವೆಂ ತಾನೆಂದು
ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನಿಖಿಳಲಕ್ಷಣಗಳ ನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು॥ ॥೩॥
ಬಳಿಕವೇದೋಕ್ತಪ್ರಕಾರದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಳೆದು ರಘುನಾಥಂ ತುರಂಗಮಂ ಪೂಜೆಗೈ
ದಿಳೆಯೊಳ್ಚರಿಸಲದರ ಫಣೆಗೆ ತಂದಳಿಕೆಯಂ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯನು॥
ಲಳವಡಿಸಿ ಕಾದಿ ಮೂರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಮಾಲ
ಬಲಸಹಿತ ವೀರಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಕಾವಲ್ಗೆ
ಕಳುಹಿ ಬಡಲಾಹಯಂ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು ಧರೆಯ ಮೇಲಖಿಳದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥ ೪॥
ಬಳ್ಳಿಯನ್ನಪರಾಜಿತದೆಯದೆ ರಘೂದ್ವಹನ
ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾಸಲೆಯೊಳ್ತಿರುಗುತದ್ಧುರದ
ನಲ್ಲುದರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ನಿಜಾಶ್ರಮದ ವನಿಯೊಳ್ಗದು ಪವನದೊಳು॥

ಪುಲ್ಲಶರನಸಗೆಳಸಿಪೊಸ್ವದಾತೋಟಗಾ
ವಲ್ಲಿತಂನೊದನಾದಿಗಳಡಾದೆಲೀಲೆಮಿಗೆ
ಬಿಲ್ಲಾಂತುನಡೆತಂದವಂಕಂಡನಬ್ಧಿಸುತವಾಜಿಯಂವೀರಲವನು॥ ॥೫॥
ಯತ್ತಣತುರಗಮಿದುಪೊತ್ತಪಾಡೋಲವಂ
ಕೆತ್ತಭರದುಳ್ಪುದುವಾಳ್ಪೆಕಿಮಬನಾಥನೇ
ಪೊತ್ತುಮಾಳ್ಪುದೆಂದೆನಗೆನೇಮಿಸಿಪೋದನಬ್ಜಶಂಕರಬಲಾರೀ॥
ಮತ್ತವರುಗಾನಲಾಕದಿಂಬಂದುಮುಳಿದವನ
ಸುತ್ತಲಯದೆಡೆಗೆನಡೆತಂದುನೋಡಲ್ಕದರ
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಬರೆವಪಟ್ಟದಲಿಪ್ಪತಮಂಕಂಡುಲವನೋದಿಪೋಗುತಿರ್ದನು॥ ॥೬॥
ಉರ್ವಿಯೊಳ್ಪ್ಪನಲೆಪಡೆದದಶವರರಾಮ
ನೊರ್ವನೇವೀರನಾತನಯಜ್ಞತುರಗಮಿದು
ನಿರ್ಭಿಸಲಾರ್ಪರಾರಾದೊಡಂತಡೆಯಲೆಂದಿರ್ದಲಿಪಿಯನವನೋದಿ॥
ಗರ್ವಮಂಬಿಡಿಸದಿರೋದಿತಂನಮಾತೆಯಂ
ಸರ್ವಜನಮುಂಬಂಜೆಯೆಂನದಿರ್ದಪರೆತನ
ಸುರ್ವತೋಳ್ಪ್ಪಿವೇತಕೆಂದುಸಲೆವಾಜಿಯಂತೊಳ್ಪುಲವನುಕಿಡಿಗ್ದನು॥ ॥೭॥
ತೆಗದುತ್ತರೀಯಮಂಮುರಿದುಕುದುರೆಯಗಳ್ನೆ
ಬಿಗಿದಾದಳ್ದಮಕೆಕಲ್ಪತ್ತಿಮುನಿಸುತ
ರ್ಮಗನದುಗಬೇದಬೇದರಸುಗಳವಾಜಿಯಂಬದುಬಡಿವರೆಂಮನೆನಲು॥
ನಗುತಪಾರ್ವರಮಕ್ಕಳಂಜಿದರೆಜಾನಕಿಯ
ಮಗನಿದಕೆಬೆದರುವನೆಪೋಗಿನೀವೆಂದುಲವ
ನಗದುತನದಿಂದಬಿಲ್ಲಿರುವನೇರಿಸಿತೀದಿಜೇಗೈದುನಿಂದಿರ್ದನು॥ ॥೮॥
ಕುದುರೆಗಾವಲಸುಭಟರನಿತರೊಳ್ಪದಗಿಬಂದು
ಕದಳೀದ್ರುಮಕೆಕಟ್ಟಿದತುರಗಮಂಕಂಡು
ಸದಮಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳನಾರ್ತದಿಸಿವಾಜಿಯನೇಕೆಬಿಗಿದಿರೆನಲು॥
ಬೆದರಿನಾವಲ್ಲಿವಂಬೇದಬೇಡೆನೆಬಂಧಿ
ಸಿದನೆಂದುಲವನಂಕರಾಗ್ರದಿಂತೋರಿಸಿದ
ರಧಟರೀತಂತರಳನರಿಯದೆಸಗಿದನೆಂದುಬಿಡಮೋಳಿಗಳ್ಪಿದರು॥ ॥೯॥
ಪತ್ತಮಿದೇಕೆಬಿಡೆನಶ್ವಮಂಮೋಕ್ಷಿದಲು
ಪತ್ತಿಮಿಸಿದವರ್ಗೆಳರವನಾವೆನೆನಲವರ
ಶಿತ್ತಿಮಿಸಿವಾಜಿಯಂಬಿಡಿಸಲ್ಪೆತರಲವರ್ಸೈನ್ಯಂತೋಷದಿಂದಾ॥
ಪತ್ತಿಮಲ್ಲದೆಕಾಲ್ಪಳಿಂದೆಚ್ಚಕದಿದೊದನೆ
ಶತ್ರುನದಿಯಮೇಲೆಮಳೆಗರವೊಲಾಸ್ತ್ರವ್ನ
ಚತ್ರಮಂಮುಸುಕಿದಂವೀರಲವನಾಸ್ತ್ರಾದೊಳ್ನೆಂಬಿನದ್ಧತವನು॥ ॥೧೦॥

ಬಾಲಕನಮೇಲೆಕವಿದುದುಬಳಿಕಮುಳಿದುಪಾಯ
ಪಾಲಕಬಲಂಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ
ಜಾಲಕವನೊರ್ವನೆಂತದೆಬಾಣಪರಶುತೋಮರಶಕ್ತಿಮುದ್ಗರಗಳಿಂ॥
ಕಾಲಕಳ್ಪ್ರಾಣಗಳನೈದೆಸಂಹರಿಪ
ಶೂಲಧರನೆನಲವಂಕಾಲುತಿರ್ದನಿಬರಂ
ಕೀಲಕದುವಳಿಗರೆದುಮುನಿಪನಿತ್ತಕ್ಷಯನಿಷಂಗಮೆರಡಿರೆಬೆಂನೊಳ್॥ ॥೧೧॥
ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದೆಮೇಲೆಬೀಳ್ವಕೈದುಗಳೆಲ್ಲ
ಮಂಖ್ಯಂದಿಸುತ್ತೊದನೆಮುತ್ತಿದಾಚತುರಂಗ
ಮಂಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಸಂಹರಿಸುತೊಂದೊಂದರಿಮುಬಾಣಂಗೈದಂಬುಗಳನು॥
ಷಂಖ್ಯಾನುಮಂಖ್ಯದಿಂದೆಸೆವಬಾಲಕನೆಸುಗೆ
ಉಂಖೀಲಪ್ರಿಯಮಾಗಿರ್ದನಿಜಬಲಜಾಲ
ಮಂಖ್ಯಾಂತಕನನುಜನೀಕ್ಷಿಸಿಕನಲ್ದುರದಂಮಣಿಮಯರಥವನು॥ ॥೧೨॥
ದುರಿತಗಣಮಿರ್ದಪುದೆಕಾತಮಿಯೊಳಳ್ಕಂಗೆ
ಪರಮಯೋಗಿಗೆಭವದಬಂಧನಂಬಂದಪುದೆ
ಪರಸೈನ್ಯದುರುಬೆರಸುಕುಲಜಗೆತೋರಿಸಪುದೆಕೇಳ್ಭುವನಸಾಲತಿಲಕಾ॥
ತರಳನಾದೊಡೆಲವಂಬೆದರುವನೆನಿಮಿಷದೊ
ಳುರಿಗದಿದನನಿತುಚತುರಂಗಮಂಶತ್ರುಘ್ನ
ನುರುವಣಿಸಿತಡೆದನೆರಸುವಬಡಿಲಗಜನಿಗೆಮಲೆವಮರಿಸಿಂಗದಂತೆ॥ ॥೧೩॥
ಪೃತ್ರಿಬಪಶತಘ್ನನುರುಬೆಗೆಲವಂತಂನ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪೊರಮಂತ್ರಮಂಸ್ಮರಿಸುತ
ಮತ್ತೆನಿರ್ವರ್ತಿಯನಾಗಮಾರಾಂತದಾತನೆಲವೆಲವೂನಿಂಪಸುಳಿವನಗೆ॥
ತೆತ್ತಿಗರದಾರಕಟನಾಯದಿಮೋರ್ಗಿನೆಸುತ
ಪುತ್ತುಶರದಿಂದೆಚ್ಚಿದವನಬಾಣಂಗಳಂ
ಕತ್ತರಿಸಿಸಾದಿಖಿತರತಾನುಜನಕಾರ್ಮುಕದಪೆದೆಯನಿಕ್ಕಿದನೈದನು॥ ॥೧೪॥
ತರಳನಪರಾಕ್ರಮಕೆಮೆಚ್ಚಿದಂಮತ್ತೊಂದು
ತಿರುವನಳವಡಿಸಿದಂಕಾರ್ಮುಕಕೆಶತ್ರುಘ್ನ
ನಿರದೆಕಗೆಮೂರಂಬಾಲಕನಭಾಳಿಯನೆಚ್ಚಡೆನಗುತಪರಿಮಳಿಸಿದಾ॥
ವಿರಮಿಗಳನಂಜಿಸುವಘನಾಸ್ತ್ರಾಯುಧನಿಂ
ನುರುವಣಿಯಬಾಣಂಗಳಿನುಖತರತಾನುಜನ
ತುರಗಸಾರಥಿವರಾಥಧ್ವಜಶರಾಸನಂಗಳನವಂತಡೆಗಡಿದನು॥ ॥೧೫॥
ಕೋಪದಿಂಮೊನರಥಕದರ್ಪಶತ್ರುಘ್ನನುರು
ಚಾಪಮಂಕಾಂಡುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಸುತಬಾ
ಲಾಪತದೊಳೆಗಿಸಿಕೈದಂಗಾನಂಮಾತೆಯಂನೆನದುಮನದೊಳ್ಬಗುತಾ॥

ಲಾವನುಳಿಮತ್ತೆಕದುಧೈರ್ಯಮಂತವೆತಾಳ್ದು
ನೋವಮರೆದೆದ್ದುವವಗೆಯಶರವನೆದೆಯೊಳ್ಳು
ತಾವದಿಂಶತ್ರುಘ್ನಕೆದಹ್ವಲ್ಲೆಬಯಲಾಯ್ತುಹಾಟನಾತ್ಥಿಯಸಿರಿಯೊಲು॥ ॥೧೬॥
ವಿಸ್ಮಯಾನ್ವಿತನಾದನಂದುಶತ್ರುಘ್ನನಾ
ಕಸ್ಮಿಕದಶಿಶುವಿನಪರಾಕ್ರಮಕೆಬಳಿಕವಿಲ
ಯಸ್ಮರಾಂತಕನಪಗಾಕೆಗಂಗಾನಿಂದಘೋರಮದುವಧಳ್ಳುರಿಯತೆರದೊಳೆಸೆವಾ॥
ರಸ್ನೆಗಳನುಗುಳ್ವಹೋಷದಬಾಣಮಂಹೂಡು
ತಸ್ನದಿಘುಘಾತಮಂನೋಡೆನುತೆಸಲ್ಕೆಮಂ
ದಸ್ಮಿತದೊಳಾಸರಳನೆಚ್ಚುಲವನೆದೆಯೊಳ್ಪ್ರದಿಗೈದನೇವೇಳ್ಪೆನು॥ ॥೧೭॥
ಅರಸಕೇಳಾಶರದೊಳರ್ಧಮವನಿಗೆಕೆದದು
ದರದೆಮೇಲ್ಲಾಯ್ತರ್ಧಮಾಲವನಸಾಮರ್ಕವ
ನರಿದುಕಾಂಡದೆದೆಯನುಚ್ಚಳಿಸೆಮೈಮರದೊರಗಿದಂಪಸಾಳೆಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಾ॥
ಹುರುಷದಿಂದಾದುರ್ಳಿದುದರಿಬಲಂನಡೆತಂದು
ಕರುಗಾದಿಂತರಳನಂನೋಡಿರಾಮಾಕೃತಿಯೊ
ಳಿರೆಮೋಹದಿಂತಂನರಥದಮೇಲಿರಿಸಿಕಾಂಡ್ಯೈದಿದಂಶತ್ರುಘ್ನನು॥ ॥೧೮॥
ಕದಳಿಯೊಳ್ಪಟ್ಟದರ್ಜುದರೆಯಂಬಿಡಿಸಿನಗ
ರದಕಡೆಗೆಪಡೆವೆರಸಿತಿರುಗಿದಂಶತ್ರುಘ್ನ
ನುದಧಿಘೋಷದೊಳುತ್ತಲಾಡಿದರ್ಶಿಸಪಟುಗಳವನಿಸುತೆಯಹೊರಗೆ॥
ಕದನದೊಳ್ಪಡೆದವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳಲ್ಕೆ
ರುದಿತದಿಂಶೈಪೆಳ್ಳನ್ನೋತ್ರಕಾಳುತನಿಜ
ಸದನಮಂಘೋರಮಳುಹಾಲುಬಿದಳ್ನತನಸುಗಾಶೀಲಭಾಮಗಳನೆಗಾಣಿಸಿ॥ ॥೧೯॥
ವ್ರಾಸರದವುಕಂಬನಿಗಳಂಗಲತೆಕಂಪಿಸಿತು
ಘೋಸದಲಾಡಲಂಹಾಡೆಹಾಡೆನುತಮೋಹದಿಂ
ದಸವಳಿದುಕಂದನೆಲ್ಲಿರ್ದಪಂಕಾದದನೆಪಗೆಯತೈಗಾಳಗಾದನೇ॥
ಪಸುಳೆಗೇನಾಯ್ತೊಮಗನೆಂತುನೊಂದನೊತರಳ
ನಸುವಿದಿದಿಹನೊಬಾಲಕನಮುದ್ದುಮೊಗಮೆಂತ
ದೆಸೆನಿಸ್ಪೈರಸಡೊಜ್ವಿಪಿಸಿಕೆಚ್ಚೆನೆಂದುಹಾಲುಬಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿಮರುಗಿ॥ ॥೨೦॥
ಅಂನೆಗಂಬಂದನಗ್ಗದಪಮಿಮ್ಮಪ್ಪುಂಗ
ಳಂನೆತ್ತಿಯೊಳ್ನುತ್ತುಕಾಂಡುಮಳಶನಳುತಿರ್ಪ
ತಂನಪಾಯಂಕಂಡಿದ್ದೇನದ್ಭುತತ್ರಿಭಾವಂನಿವನಿಗೆಪೇಳೆನಲ್ಕೆ॥
ಬಂನಮಂಕೇಳ್ದಗನೆಹಾಯಮೊಂದುಬರಲದಂ
ನಿಂನತಂಮಂಕಟ್ಟಲರಸುನಳ್ಪಿದಿಹೊಯ್ದ
ಕಿಂನೇವೆನೆಂದುಜಾನಕಿನುಡಿಯೆರೋಷದಿಂದಾಕುವರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥

ಶೋಣಮೇಱದಕೆಱಗಾವನೊಯ್ಯದಂತಕನ
ಕ್ಷೋಣಮಂ ಸುದುವೆನಲ್ಲಪುದೆಂದದಳಪಾರಿಪ
ನಾಗಗಳನುರುಪುವೆಂ ಮಿತ್ರರನುಗರಸುಗಳವಾಡಾವುದೀಗತನನೆ॥
ಬಾಣವಚಪ್ಪುಟ್ಟಧನುಶರಶರೇಟಂಗಳಂ
ತಾಕಳವಳಸದರೆಂದವನಿಜೆಗೆನುಡಿದೊದವ
ಘಾಸುಶಂಗಾಳಗಾಸಿದಂಗಿಯಂತಂದಳವಡಿಸಿಪರಸಿಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕಳೂ॥೨೨॥
ರಾಯಕೃಷ್ಣಕನವಿಕ್ರಮವನಪ್ಪಿತವರ್ಸಲ
ಜಾಯುವುಪ್ಪಂನಿಗಂತವನಗೆತೆಱದುಬಳಿಕ
ತಾಯಂಭ್ರೂಗೆರಗಿಬೀೞ್ಕೊಂಡುತಾರಸನಪ್ಪೆಬರ್ದಿಗೆಸುಖಾನ್ವಿಯುವಂತೆ॥
ವಾಯುವೇಗದೊಳಾಡಗಿವೀರಬ್ರತರತಾನುಜನ
ಪಾಯದಳಮಂಮೋಗಚೇದಬೇಡೆನುತಸತಿ
ನಾಯಕದಮಳಿಗಳಂಕರೆಯುತ್ತೆತರಗಿದುದುಮತ್ತೆಕೃಷ್ಣಸೇನೆ॥ ॥೨೩॥
ಪಡ್ಡರಗಿದವುಚಟರಮಂದೆಗಳಮೇಱುದಿದು
ಬಿದ್ದವುಚಲದ್ಧುಜಪತಾಕೆಗಳ್ಪುದೆಘಾ
ಛಿದ್ದುಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸಿದುದುಕಂಬನಿಗರದವಂದಾನಿಸುದರೆಗಳ್ಕೆ॥
ಮೊದ್ದಿಮತ್ತಾವತ್ತಿತಯಕಾಬಲಂಗಜಬಳಿಸು
ತಿದ್ದುದೀಚೆಯೊಳಿಕುಶಂಮೋಗದಿರಿನಿಲ್ಲಿ
ಕಡ್ಡೈದುವರೆತುರಗಸಖಾತಲವನಂಬಿಟ್ಟುನದೆಯುನೀವೆನುತೆಚ್ಚನು॥ ॥೨೪॥
ಲಾಬಾಲಕನಬಾಣಘಾತದಿಂದಳವಳಿದು
ದೀಬಲದಮಂದಿಮತ್ತೀಗಳಿವನೊರ್ವನಿದ
ಕಾಬಂದನೆಂದೆನುವಚೆನೆಗಳ್ಕೆದೆನೆಗೆಟ್ಟುಸೇನೆಗಳಬಜಿಸೆಕಂಡು॥
ಶಾಂಬಮೃಗಮಂಚಿಪುದುಗದಪತಿಯನೆನುತಮ
ಪಾಭೂಪಕತ್ತೃಷ್ಣನಾಗನಿಜದಳಪತಿಯ
ನೇಚೇಗಕಳುಹಿದೊದವಂಸಕಲಸೇನೆಸಹಿತೈದಿದಂಕುಶನಮೇಲೆ॥೨೫॥
ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣನನಿಯಾಪದಿಂತರುಗಿದಂ
ದಳಪತಿಸಮಸ್ತಬಲಸಹಿತಾಕುಮಾರನಂ
ಬಳಸಿದುದುತಮತಮಗೆವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಂಜಳಪಿಸುತವಹಿಲದಿಂದ॥
ಬಳವಿಯೊಳ್ವಿದಾಪ್ಪುದರೆತೇರಾನೆಗ
ಳ್ಗಾಳುಗಳದೊಳನಿತುಮಂಲವಸೇನಾನಿಯಂ
ಕಳುಹಿದಂಜವನೊಳಲ್ಲವನಸಾರಥಿರಥಾಶ್ವಂಪರಿಪವೀರಕುಶನು॥ ॥೨೬॥
ಲಾದಳಪತಿಯತಂಮನೋವನಿಗನೆಂಬವಂ
ಕಾಡಿಮಡಿದಂಗನಂಕಾಣುತ್ತಪತಿಯಿಂದ
ಪಾದಂತಿಯುಂಕುಶನಮೇಲೆಯುಂಕುಶದಿಂದಿರಿದುನುಗಿದಂಕುಶಲದಾ॥

ಜಾಂಧಗಾಳಗದಿಂದಬಳಿಕೆರಡುಸಿಂಧುಗ
ಮೇದಿನಿಗೆಬೀಳ್ವಂತೆಚಿತ್ರಕವನೆಚ್ಚವನಧನು
ಛೇದಮಂಮಾಡಲಾತಂಪಲಗೆಖಡ್ಗಮಂಕೊಂಡವಂಗಿದಿರಾದನು॥ ॥೨೬॥
ಕಿತ್ತದಾಯುಧದೊಳೈದುವನಘನಪ್ರನಮಂ
ಕತ್ತರಿಸಲೆಡಗೈಯೊಳೊಂದುಗದೆಯಂಕೊಂಡು
ಮತ್ತೆಮೇಲ್ವಾಯ್ದಡಾಕರವನುಂಕಡಿಯೆಬಾಹುಗಳಿಂದಹೊಯ್ವೆನೆಂದು॥
ಮುತ್ತಿನದೆವರಲೆರಡುತೋಳ್ಗಳುಮಾಗಳೆಯೊ
ಛತ್ತರಿಸೆಕಾಲ್ಗಳಿಂದೊದೆದುನೆದಮುವನ್ನಿರಡೊ
ಛೊತ್ತರಿಸಲಾಮೊದೆಜಾನುಪಾದಂಗಳಂಖಡನೆಚ್ಚುತುಂಡಿಸಿದನು॥ ॥೨೭॥
ಬಾಹುಯುಗಮೂರುದ್ವಯಂಪೋದಕಾಯದಿಂ
ಸಾಹಸಂಗೈದವಂಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಚಂದ್ರಂಗೆ
ರಾಹುವಂತೈಸುವಂತುರುವಾಜಿನೆಂಖನಳುಕದೆಚ್ಚವನತಲೆಯನರಿಯೆ॥
ಮಾಹೇಶ್ವರಾಸ್ತ್ರಗಾದೊಳ್ಕೆರಡುದಾಶಿರಂ
ಕಾಮುರದಕುವರನಧಟಂಕಂದುಪ್ರಾಣತಿಯಿಂ
ದಾಹವಕೆಬಿಲ್ಲುದಿಕಿತರಳನಂಕೆರಾಕೆದಂಬಂದುಕಲಿಶತ್ರುಘ್ನನು॥ ॥೨೮॥
ಕಡುಮುಳಿದುಶತ್ರುಘ್ನನೊಂಭತ್ತುಬಾಣದಿಂ
ಬಿಡದೆಚ್ಚಡಾಕುಶಂಕೋಪದಿಂದವನತೇ
ರ್ಪುದಿಯಾಗೆಸಾರಥಿರಥಾಶ್ವಂಗಳೆಡೆಗೆಡೆಯೆಬಿಲ್ಲುದಿಯೆಪೇರುರದೊಳು॥
ನಿಡುಸರಳ್ಗಳಿಸಲ್ಪುರದನಂಬುಗಳನೊಡ
ನೊಡನೆಸೂರ್ಗೊಳಿಸಲಾರಂಮತ್ತೆವನ್ಹದೊ
ಳ್ಪುದಿಸಿದಂಖಶನದರಘಾತಿಗೆವರೂಥದಿಂಭ್ರತರತಾನುಜಂಬಿದ್ದನು॥ ॥೩೦॥
ಗಿರಿತಟದೊಳೊಂದೊಂದರೊಳ್ಪೊಗಿಸೋಲ್ದಮದ
ಕರಿಧರೆಗುರುಳ್ವಂತೆಮೂರಾಯಘಾಯದಿಂ
ದರದೆಶತ್ರುಘ್ನಂಮಹಾವಳಿಕೆರಥದಿಂದಬೀಳ್ವನಿರೊಳ್ವುದೆಯೊಳು॥
ಧೊರೆಧೊರೆಗಳೆಲ್ಲರುಂಕೈಕೊಂಡುಕಾದಿಸಂ
ಗರದೊಳ್ಪತಿತರಾದರಾಕುಶನಬಾಣದಿಂ
ಖರಿದುಕನ್ಯಾಪತ್ರಯಂಗೈದುಜೀವಿಸಿದಮಾನವವನಿತ್ರಗಳ್ವಂತೇ॥ ॥೩೧॥
ಬಹುದುರಿತಮಂಧರ್ಮದಿಂದೊರಸುವಂತೆಕುಶ
ನಹಿತರಂತಂನನ್ನಿತುಜಬಲದಿಂದಸವರಿದಂ
ಮಹಾದಾಹವದಮೂರ್ಧ್ನಿತಿಳಿದನಿತರೊಳ್ವಂದನಂಗಾನಂಬಳಿಕಲವನು॥
ಸಹಜಾತರ್ಕಿವರ್ಗಿಯಂಕಾದಿದವರ್ನವನಪೂತ
ವಹರಂತೆಮತ್ತೆಜಯವುಂಕಜ್ಜಿಕೊಂಡುವಿ
ಗ್ರಹಾಕೆನಿಲಲರಸನಲ್ಲಿಗೆದೂತರಂಕಳುಹಿದಬರ್ಲದೊಳುಳಿದನ್ನಿಕಟರು॥ ॥೩೨॥

ಚರುಪುರೋಡಾಶ ತಂಡುಲ ತಿಲ ವ್ರೀಹಿ ಘೃತ
ದುರುಹವಿಧರ್ಮದಿಂದ ಯಾಗಾಲಾಚನನಾಗಿ
ಪರಿಮೇಖಲಾಶೃಂಗ ಮೃಗಚರ್ಮಧರನಾಗಿ ನವನೀತವಿಲಿಪ್ತನಾಗಿ॥
ಪರಮಮುನಿಗಳ್ವೆರಸಿ ಕನಕ ಜಾನಕಿ ಸಹಿತ
ಭರತ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಕ್ರತುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊ
ಳ್ಪರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಿನವರಾಮನಂ ಕಂಡು ಚರರಿಂತೆಂದರು॥ ॥೩೩॥
ಅವಧರಿಸು ಜೀಯ ನಿನ್ನ ಸದ್ಧರದ ಚಾರುಹಯ
ಮವನಿಯೊಳ್ ವಿಘ್ನದಿಂ ತಿರುಗಿ ಬಂದುದು ಬಳಿಕ
ಲವನೆಂಬ ಬಾಲಕಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಕಡುಗಿ ಕಾದಿ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂದನು॥
ಬವರದೊಳ್ ಶತ್ರುಘ್ನನಾತನಂ ಪಿಡಿತಂದೊ
ಡವನ ಬಳಿವಿಡಿದೊರ್ವನೈತಂದು ನಿನ್ನನುಜ
ನವಗಡಿಸಿ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೀಳ್ತ್ತಿದಂ ಪೇಳಲಂಜುವೆವೆಂದು ಕೈಮುಗಿದರು॥ ॥೩೪॥
ಕೇಳುತ ಕನಲ್ದಲವ ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಜಯಿಸು
ವಾಳುಂತೆ ಲೋಕದೊಳ್ ವ್ಯಾಗಿ ವರ್ಮಿಯಳರಿಂ
ದಾಳವಾದಕ್ಷೆಯ ನಿಂಮದಿನಗಾಗಿ ಮಿಸುಪುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಚರರು॥
ಪೇಳುತ್ತೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಮರುಗಿ ಲವಣಾಸುರಂ
ಕಾಳಗದೊಳತಿಬಂದಳಿದನಾ ಬಾಲಕರ
ತೋಳ್ಬಲ್ಪಂ ತೊಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನೋಡಿ ಪಾವನದೆಯೆಂದು ರಘುಪತಿ ನುಡಿದನು॥ ॥೩೫॥
ಬಳಿಕ ರಾಘವನಶ್ವಗೆರಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು
ತಳತಂತ್ರಸಂನಾಹದಿಂ ಕಾಲಜಿತುವೆಂಬ
ದಳಪತಿಸಹಿತ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂ ನಸರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆವ ಪ್ರಸರಕೆ॥
ಇಳೆಕಿಸವದೇಳ್ತು ಕೆಂಧೂಳಿಂದಂಬರ
ಸ್ಥಳಮೈದೆಲುಪ್ಪುತಾ ಕಾಷ್ಟು ಜಂಗಳ್ವಿದಿ
ಸ್ಥಲಯ ಮಂಬಿಲ್ಲ ಘೀಳಿದುವ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆ ಪೊಸತಿದೆಂಬಂತಾಗಲು॥ ॥೩೬॥
ಪೊಡವಿಯಗಲದೊಳೈದುವಾನೆಗಳ ಸೇನೆಗಳ
ಕಡುಗಿ ಮುಂಬರಿವ ರಥಗಾಜಿಗಳ ತೇಜಿಗಳ
ಬಿಡದೆ ಗಗನದೊಳಿಡಿದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಧಾಳಿಸುವ ಚಮರಂಗಳಾ॥
ನಿಡುಪತಾಕೆಯ ವಿವಿಧಧಾಮಗಳ ಕೇತುಗಳ
ಜಡಿವ ಪೈದುಗಳ ಪೊಸ ರೋಚಿಗಳ ವೀಚಿಗಳ
ಪೊದೆವತಂಬಟ ಪಟಹ ಭೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ ಪದಪಿಂದ ಪಡೆ ನಡೆದುದು॥ ॥೩೭॥
ವ್ಯಾಗಮಿಲ್ಲದೆ ಚೇತರಿಸಿ ಕಾಳಗನುವಿನೊ
ಭ್ರಾಮಿಲ್ಲದೆನೊಂದಘಾಯದಿಂ ಮರವೆಯಂ
ಕೇಳ್ಗಾಂದೊರಗಿ ಶತ್ರುಘ್ನನಳಿದುಳಿದ ಬಲದೊಡನೆ ರಾಮ ಗ್ರಸ್ತದಾ॥

ಯೋಗ್ಯಾಧರನಂತಿರಲ್ಪುದೆ ಸಖಾತಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಶ್ಲಾಘಿಸುತಿರ್ಪ್ಪಂದು ಕಂಡು ಸ್ವೈಬಳ್ಕಿಂದು
ಕಾಗಬಸುದೆಮತಕ್ಕೈವೀಸಿದಂ ಕಾಲಜಿತುಮುಖ್ಯಸೇನಾನಿಗಳನು॥ ॥೩೮॥
ಕಂದರೀಚೆಯೊಳರಬಲವ್ಯೂಹಮಂ ಬರಲಿ
ಘಂದಿಸುವೆವೆಂದೋರ್ವರೋರ್ವರೊಳ್ಕಾತಾದಿ
ಕಾಂದರದರೊಳ್ಪಂನಬಿಲ್ಲರದುದಾಹವದೊಳ್ಪಿಂದುಲವನಗ್ರಜಂಗೆ॥
ಚಂದಮುನಿಪತಿಮಾಡಿದುಪದೇಶದಿಂದಶೋ
ದಂಡಮಂಪದವೆನಿಕ್ಕ್ರಾದೊಳ್ಪಂದೋರದುರವಿ
ಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ತರಣಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನನುಪಮಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ॥ ॥೩೯॥
ಮಿತ್ರಾಯ ಸೂರ್ಯಾಯ ಪುರಾಯ ಮಾರ್ತ್ತಂಡಯೆನು
ಪವಿತ್ರಜಗಚ್ಚಕ್ಷುಷೇ ಚಂಡರಶ್ಮಯೆಪ
ವಿತ್ರಯ ಪಿಂಗಾಯ ಪುರುಷಾಯ ಜ್ಞಾನವಜ್ಯೋತಿಷೇ ತ್ರಯೀಸ್ವರೂಪಾಯ॥
ಸತ್ತ್ವೈಕರೂಪಾಯ ವಿಮಲಾಯ ವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೆ (ಸತ್ವಸ್ವರೂಪಾಯ)
ಸ್ತೈತ್ರಿಗುಣಸಪ್ತಾಶ್ವರಥಾಯ ರವಯೆ ಮಂದ
ಪತ್ರೆ ದಿವಾಕರಾಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾತ್ಮನೆ ತುಭ್ಯಂ ನಮಃ॥ ॥೪೦॥
ಜಗಕೆ ನೀನೊಂದು ಕಂಗಾಗಿರ್ಪೆ ಮೇಗೆರಡು
ಬಗೆಯ ಪಥದೊಳ್ಪದವೆತಿರಿಯ ಪ್ರೈಮೂರುಮೂ
ರಿಗಳ ನೊಳಗಾಂದಿರ್ಪೆ ಸಲೆ ಸಂದನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳೊಡಲಾಗಿ ತೋರ್ಪೆ॥
ಲಗಲಿದ್ವೈದಂಗದೊಳ್ಸಾಗಿಸುವೆ ಪಂಚಭಯೊ
ಘೊಗೆದಾರು ಋತುಗಳೊಳ್ಪತಿರ್ಗಿಸುವೆ ಸಂತತಂ
ನಗನಕೇಳ್ಪಟ್ಟುಮಂ ಕಾಂಡೋಳ್ಪಿಡೀವ ಬಿಲ್ಲಾಲ್ಕುಭುಜ ಬೇಕೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಪತ್ತುದೆಸೆಯಂ ಬೆಳಗಿಸುವೆ ಪಂನೆರಡುರಾಶಿ
ಗಾತ್ರಶೆಯೊಗಿರ್ಪೆ ಶತಪತ್ರಮಿತ್ರನಸೆ
ಮತ್ತೆ ಸಾಸಿರ ಕರಗಳಿಂದೆಸೆವೆ ಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನದಗತೆಯೊಳ್ತಿರುಗುವೆ॥
ಚಿತ್ರರದನಂತದೊಳ್ಪಂಚರಿಪೆ ದೇವನಿಂ
ನುತ್ತಮರು ಗಾವಳಿಯ ನೆಗಿಸಲೆಂನಳವೆಬಿ
ಚ್ಛಿತ್ತಗಳು ಬೇಕೆಂದು ದಿನಮಣಿಯ ನಾಲವಂ ನುತಿಸಿದಂ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ॥ ॥೪೨॥
ಲವನೀಕಕೇಳ್ಪಟಿಕಲವನವಿಮಲಸ್ತುತಿಗೆ
ರವಿಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಳ್ಪನಾತನಕೈಗೆ ದಿವ್ಯಚಾ
ಪವನದಂಕಾಂಡದ್ವಜಂಗೆ ತೋರಿಸಿ ಮುನಿಪವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬಾಳ್ಗೆನುತಾ॥
ಪವಗಾನಾರೈದು ಬಿಲ್ದಿರುವನೊದಾಬಿದನು
ತ್ಸವದಿಂದ ಚುಕನುಗ್ರಕೋದಂಡಮಂ ಬಿಡಿದ
ರವಾರ್ವರುಂ ಮತ್ತೆ ಪವನಪಾವಕರಂತೆ ಮೋಘರಾ ಬಲವನೆಸುತಾ॥ ॥೪೩॥

ಸಾರಿಗೆಂದುಹಾಯಮಿರುತಿರ್ಪದಾಹಯಂ
ಸೂರೆಗೊಳುತಿಹುದು ಮೇಣ್ ಗಾಂಡುರಥಮಾರಥಂ
ಸೂರೆಗೈತಮೊಂದರ್ಮದಿಂ ತಿಳಿಸಪ್ರಮಿರೆ ಕ್ರಮಯೆಂದೆನಿಸಿಹೊಂಬುದು॥
ಮೀರಿಯೊಗ್ಗನದಳತೆಯೊಳ್ ಕ್ಷಮಗಳೆರ್ದು
ಸಾರಿಬ್ಬಗಿಸನದೆದು ಬಂದೊದಾಸೇನೆಯಂ
ತಾರುತಳ್ವಾಗಿಕೆದಹಿದರೊಂದು ನಿಮಿಷದೊಳ್ ಶಲವರದೇವೇಳ್ಗೆಸ॥ ॥೪೪॥
ಹುಗಿಸೆ ಸಾತ್ವಸುತ ಬಾಲಕರ್ಪದೆಲ್ಸ್ಗಾಂ
ಕಾಗುತಿದಿರಾದಂ ಕುಶಂಗಕ್ರೀಳವಾಹಿನೀ
ತ್ರೈಗಳಿಸಹಿತುರುಬಿದಂ ಕಾಲಚಿತು ವಾಲವನಮೇಲೆವದುಬಾಗ್ನಿಯದೆನೆ॥
ವಾಗಾದಿರನುವಕದಲಬಲದಂತೆಕವಿದುದುಕ್ಕೆ
ವೇಗಾತಿಶಯಮರವರಕು ಸಂತಮುದ್ಧರ ಚಕ್ರ
ಬಾಗ್ರಿಶ್ರೈಗಗ್ರಥೋಗ್ರಪ್ರಹರಣಂಗಳಿಂದಾನಕಲಸೇನೆಮುರಿದು॥ ॥೪೫॥
ಯೇಸು ಶತಟರಂಬುಗಳನೆಸುವರ್ಪಸಂಬುಗಳ
ನಾಸುಶತಟರಂಗದೊಳ್ ಗಿಸದನಾಬಲದೊ
ಳೇಸು ಕೈದುಗಳ ಘೋಘೋದಗದವ್ರಸು ಕೈದುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ತಡೆಗಡಿದನು॥
ಯೇನಾನೆಕುದರೆಗಳ್ಗವಿಯಲ್ಪಸಂಸಿಳ್ಗೆ
ನೇಸುತೇರುರವಾರಿಸಲ್ಪಸರಥಟಂಮುರಿದ
ನೇಸು ಮಂದಿಗಳುರುಬಿತ್ತೆಸು ಮಂಕಾಂದನಿಂನೇಸಸಾಹಸಯೊಳವನು॥ ॥೪೬॥
ಜಾನಕಿಯಸುತನಬಾಣಾವಳಿಯ ಹಾವಳಿಯ
ನೇನೆಂಬೆನಹಿತರಂಕವರದವುನಮಾಡವು
ಬಾನೆಡೆಯೊಳಿಳ್ಳಗಿಸಿಹಾರಿದವು ತೂರಿದವುಹೊಂದವರದವುಹರಿದವು॥
ಸೂನೆಕುದುರೆಗಳನುರೆಸೀಳಿದವು ತೂಳಿದವು
ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಕೆದಹಿದವು ಕಾದಹಿದವು
ಸೇನೆಯೊಳ್ ಘೋದಲ್ಲಳಂತೊಟ್ಟಿದವು ಕಾಟ್ಟಿದವು ತಲೆಗಳಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ಕ್ರೂರಬಾಣದೊಳಹಿತಸೇನೆಯೊಳ್ಳುಳಿದು ಚ
ತ್ವಾರಿಂಶದನುಪಮಕ್ಷತ್ರಮಿಗಳಂ ತಡೆಗಡಿದು
ವೀರಲವನಪ್ಲಿಸುಕನಂಕಾಗದೆದಬಲದೊಳಗರಸೆರುಧಿರಾಕ್ಷನೆಂಬಾ॥
ಶೂರಾಸುರಂಲವಗಾದಾನವನಮಾತುಲಂ
ಶ್ರೀರಾಮಚರಗಾಶರಣಾಗತಂಸೀತಾಕ
ಮಾರಕನನರದುಕಾದಂದಮಂತುಮಕಿದಂ ಮೊತ್ತಾಯ್ದು ಚಾಪದಿಂದಂ॥ ॥೪೮॥
ಕರದಬಿಲ್ಲಂ ಕಿತ್ತುಹೊಂದೋಡುವಸುರನಂ
ಶ್ರೀಕರದಿಂದಬೆಂಬತ್ತಿ ಮೋಗದಿಮೊಗ್ಗದಿ
ಕ್ರಿಯನೆನುತವಾತ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನಿತ್ಯಗ್ನಿಮಂತ್ರಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡಲು॥

ಕೂರ್ಗೊಂಡುದೊಂದು ಚಕ್ರಂ ಬಳಿಕಲವನದಂ
ಧರಿಸಿ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ತಾನೆನಲ್ಕಂಗಳಿಸು
ತುರವಗಾಸಿರ ರಥಾಂಕ್ಷನಂ ಗಗನದೊಳ್ಪೊದಿಯೆ ಕೊಂಡವನವದೆ ಕಡಿದುದು॥ ॥೪೯॥
ಮತ್ತುರುಬಿದನಿತು ಬಲಮಂ ಕರದ ಚಕ್ರದಿಂ
ಕತ್ತರಿದುದಾಂಕ್ಷನೆಂದ್ರನಂ ಬಿದದೆಲವ (ಕತ್ತರಿದು)
ಸೂತ್ರಾಯಮಂ ಮಾಡು ತಿರಿಕೊಂಡುದ ಶರಥನ್ನೃಪತಿಯ ಮಂತ್ರಿಯ ತನುಜರು॥
ಪುತ್ರ ಮಂದಿಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗ
ಪುತ್ರಪುತ್ರಂಬುಗಳ ನೋಡೋರ್ವರೆಚ್ಚಕದಿ
ಪುತ್ರಪುತ್ರನೆ ಬಾಲಕನ ಪರಿಯಂ ಬಳಿಯ ನಾಕ್ಷಾಂ ಪ್ರಾಂದಿಸಿದರು॥ ॥೫೦॥
ಕರದ ಚಕ್ರಂ ಮೊಗೆ ಪರಿಘಮಂ ಕೊಂಡುಲವ
ಸುರವಗಾಸಿ ಸಿಡಿಲ್ಲಬರಂ ಕೆದಪ್ಪೆ ಮತ್ತೆ ಬಂ
ದುರು ಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡುರು ಧರಾಕ್ಷನೀತನ ಪಾಗೆಯ ನಪ್ಪಳಿಸಲು॥
ಉರದೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಾಲಕಂ ಕಾದೆ ಚೇ
ತರಿಸಿ ಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಂತದೊಳ್ಮಹಾಸುರನ
ಶರವನಡಾದಿತ್ಯನಿತ್ತ ನಿಜ ಚಾಪಮಂ ತೆಗದು ಕೊಂಡಂ ಧುರದೊಳು॥ ॥೫೧॥
ಬಿದದೆ ರುಧರಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸನರ ಗಾತ್ರದೊ
ಳ್ಪೊದಪಿ ನಿಜ ಚಾಪ ಚಾಪ ಲಕ್ಷಸ್ತ್ರನಾಗಿಲವ
ನದಸಿದರಿ ಚತುರ ಚತುರಂಗಮಂ ಸಂಹರಿಸ ತೊಡಗಿದಂ ಮತ್ತೆ ಮುಳಿದು॥
ತೊಡವು ಗಳ ಕಾಯ ಕಾಯತ ಮಾದ ಹ್ರಾದುಗ
ಳ್ಪೊದಿಯೆ ಸುಗಾಪನ್ನೆ ಪನ್ನೆಗ ಳಾಗೆ ಪಟುಪ್ರಕಟ ಮೊಗದೆ
ಗೆದದರಿ ನರಾಗ ದೊಳ್ಪಮರನಾರಿಯ ತನ್ಕೈ ನಿಲಂಬರದೊಳು॥ ॥೫೨॥
ಪಡೆಮಡಿವು ತಿಪ್ಪದುಲವಾಸ್ತ್ರದಿಂ ದಿತ್ತಸಕ
ನೊಡನೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಗೆಂದುದು ಯುದ್ಧಮಾಗಳಿವಿ
ಗಡೆಗೆ ತೆಗದೆಚ್ಚನ್ನೆದಂಬುಗಳ ನಿದಿರಾಗಿ ಪ್ರಮಿಳೆಯ ಸುತನ ಮೇಲೆ॥
ಕದುಗಿಪ್ಪಾತಿಯೊಳ್ಳತನೊಂದು ಸಾಹಸಂ ಮಾದಿ
ಬಿದಲು ಮಿಳ್ಗಾವಲ್ಲಿ ಪ್ರತನತೇರೆರದು ಪಳಿಗೆ
ಬಿದದೆ ತಿರುಗಿತು ಪ್ರಕವಗಾಗಿ ಗಾಂಡು ರಥವಾಜಿಗಳ್ಪೊದಿಗೆದದವೆನೆಂಬೆನು॥ ॥೫೩॥
ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಬಾಲಕನ ವಿಕ್ರಮಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಪೆಚ್ಚಿದತಿರೋಷದಿಂ ಮತ್ತೊಂದು ರಥಕಿದ
ರ್ದೆಚ್ಚನೆರದಂಬಿ ನಿಂದೀತನ ಕಿರೀಟಮಂ ಕವಚಮಂ ಮೂರಿಂದಾ॥
ಕಾಚ್ಚಿಕೆದಪಿದನಾಗ ಜಾನಕಿಯ ಸೂನು ಪೆರೆ
ಯುಚ್ಚಿದಪಿಪತಿಯಂತೆ ಶೌರ್ಯಮಂ ಮದಿಸಿದನು
ತುಚ್ಚಿಸಿದಂ ವಿನಯ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪಿಳಕ್ಕೈ ಗಾಢ ಪಾನು ಜಂಗೆ॥ ॥೫೪॥

ಧುರದೊಳ್ಕೀಟಕವಚದಮೊರೆಯಿದೇಕೆಂದು
ಪರಿಹರಿಸಿದುಪಕಾರಕಪಕಾರಮಂಮಾಡಿ
ನುರುಪ್ರೌಢಶೃಂಗಾರಮಂ ನಿನಗೆಬಿಡಿಸುವೆನೀಗನೋಡಾದೊಡೆನುತಕುಶನು॥
ವರವಹ್ನಿಸೂತ್ರದೊಳ್ಧರ್ವಿಗಾಮಂತ್ರದಮನ
ಶ್ವರಗಣೆಯಿಂದನಲಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿತೆಗೆದವ
ಲ್ಲುರಿದುದುಚತುರ್ಬಲಮಕಾಲದೊಳ್ಪುರಹರಂ ಪಣೆಗಣ್ದೆರದನೆನಲ್ಕೆ॥ ॥೫೫॥
ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂಸುಡುವಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯಂ
ಕಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕಂಡುವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಂ
ನಿಲಿಸಲ್ಕೆಬಾಲಕಂಮತ್ತೆನಸುನಗುತವಾಯವ್ಯಮಾರ್ಗಣವನೆಸಲು॥
ಕುಲಶೈಲಮಂಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವಂದದಗಾಳಿ
ಸುಳಿಬಡಿದುಜಲದಗಳಂಕೆದರ್ಪ ತೆರನದೆಂದು
ಸೆಳವುಗೊಂಡೂರ್ಮಿಳಾಕಾಂತನಂಬೆರಗಿಸ್ಕಾಲಜಿತುವಿದಿರಾದನು॥ ॥೫೬॥
ಭುಜಬಲಕೆಪಾಡಲ್ಲತರಳನೆಂದುಳುಹಿದರೆ
ವಿಜಯನಾದಪೆಬೇಡಪೋಗೆಲವೊಕಾರುಣ್ಯ
ರುಜುವಲ್ಲತಾನೆನುತಕಾಲಜಿತುವೆಚ್ಚಡಾತನಬಾಣಮಂಖಂಡಿಸಿ॥
ಅಜಗಳಸ್ತನದಂತೆನವನಿಂನಪೌರುಷಂ
ನಿಜವಾದೊಡಾಂಸ್ತೋಸುವೆನಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಾ
ರಜದಿಂದಮುಖವೇಳ್ವನಾಲಿಗೆಯನಾವೆನೆಂದಾಕುಶಂಕಾಳ್ದುರದನು॥ ॥೫೭॥
ಯೆಸುಗೆಯಿಂಪುಟಿದೊಳ್ಕುಶನಕರ್ಣಗಾದೊಳಾರ್ದುಗ್ಗಿ
ಕ್ಷಿಸುವನಾಲಿಗೆಯನರಿದುದುಬಳಿಕವತಾನದಿಂ
ಮನಗಿಯೊಳಗದೊಳುಬ್ಬಿಕಾಲಜಿತುವೆಚ್ಚಡಾಜಾನಕಿಯಸೂನುನಗುತಾ॥
ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಕೈಕಾಸ್ತ್ರಲೆಗಳಂಸೂಡೆ
ಕುಸುರಿದರಿಯಲ್ಕಂಘುಳಿತಿಯಿಂದಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಮುನಿಸಿದಂಕಾಳ್ಗಳಂಬಾಲಕನಮೇಲೆಮಾಲ್ಯಾಕದಾಲ್ಯಾಕಮದಗೆ॥ ॥೫೮॥
ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಣನವಕುರಂಬನೆಲ್ಲಮಂ
ವಾರುವಂನಾಲ್ಕುಮಂತೇರಂಸುಕೇತುವಂ
ನಾರಿಯಂಚಾಪತೂಣೀರಂಗಳಂಕೆಲದಚಾರರಂಸಾರಥಿಯನು॥
ಚಾರುಕವಚವನೆಚ್ಚುಧಾರುಣಿಗೆಕೆಡಹಲ್ಕೆ
ತೋರಗದೆಗೊಂಡೂರ್ಮಿಳಾರಮಣನೈತರ
ಲ್ಧೀರನಪಕೀತಾಕುಮಾರಕಂಸಾಯಕದಸಾರದಿಂಮುರಿಸೈದನು॥ ॥೫೯॥
ಚರ್ಮಖಡ್ಗಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ
ಊರ್ಮಿಳಾಕಾಂತನೊದಗಿದೊಡನಿತನೆಲ್ಲಮಂ
ನಿರ್ಮಲಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಕತ್ತರಿಸಿವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂತನಗೆಕಾಪ್ಪಾ॥

ಸಮರ್ಪಿತೇದನಗಳಾದವೈದಂಬುಗಳನೆನ
ಭ್ರಮರ್ಣಾಧರಾತಳಕೆನಿತದಿಂದುರುಳ್ಚಂತೆ
ಪ್ರಮರಿವೆಗಾಂಡುಬಿಳ್ದುನಿತರೊಳ್ತೊಳ್ತೊಯ್ದುಕುಶನಾದರ್ಬಾಬ್ಬಿರಿದನು॥ ॥೬೨॥
ಲಾಘೋರತರದಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಪಾನೆಚ್ಚ
ಮೋಘಮಾಗಿರ್ದಮುನಿಶಾಪದವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಮ
ಮಾಘಾತಯಿಂದರದುನೊಂದುಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಬಿದ್ದನ್ನಾಪಳದಮೇಲೆ॥
ರಾಘವಾನುಜನಿರೆಕುಶಂಬಳಿಕನಿಜಸ್ತ
ಲಾಘವದೊಳಲ್ಲಿರ್ದರಿಂಸದೆದುಲವನಂಬ
ಲಾಘಮೋತ್ರಯದಿಂಮುತ್ತಿಶಾಂಡಿದರ್ಶಾಲಾಪಾಲವನಾಳಿಸಿದನು॥ ॥೬೩॥
ಶರಚಾಪಚರ್ಮಖಡ್ಗಂಗಳಂಕಾಂಡುಕುಶ
ನಿರದೆಲವನಿದ್ದೆಡೆಗೆಚರಿಗಿದನಲ್ಲಿಂಭುಗೇ
ಶ್ವರನಂತೆರಗದನದೇವೆಳ್ವೆನಳಿದುಳಿದರಿಸುಪಾಂಖಾನಿಕ್ರಮಿಗಳು॥
ಪರದುದೇಗ್ರುಕೆನಿಗಳ್ಕೆಸೀತಾಕುಮಾರರ
ತಿರುಗಿದರ್ತಗಮಿಥಬಸಗಾಗಿದೇವಪುರ
ದರಸಲಕ್ಷ್ಮೀಶರಾಘವನಲ್ಲಿಗೈದಿದರ್ಗತರತಿವೇಗದಿಂದಾ॥ ॥೬೪॥
ವಿಂಶತಿಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೦ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯ೧೧೦೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ॥ ಶ್ರೀ॥

೨೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ತನಯರೊಳ್ಪುದಿಮೂರ್ಛಿತನಾದರಾಮನಂ
ಮುನಿವರಂವಾಲ್ಮೀಕಿಬಂದುಸಂತೈಸುತ್ತೆ
ವಿನುತಾಶ್ವಮೇಧಮಂಮಾಡ್ಸಿಸೀತೆಸಹಿತವನಿಯಂಪಾಲಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸಕೇಳಾನ್ನವಿಯತೀರದೊಳಿತ್ತೆನಾಂ
ದಿರುತಿರ್ದರಾಘವಂಚಿತ್ತದನುತಾಪದಿಂ
ಶ್ರೀರಾತನಂಕರೆದುಶತ್ರುಘ್ನನೇಕೈದನೆಂಬುದನುಸುವರ್ಣಿಯುಮೆನಗೆ॥
ತರಳರಂಬಿದಿದವನೋಗಾಂದವನೋಲ್ಸ್ಗಾಂ
ಘುರದೊಳ್ಬಳ್ಲವನೊಗೆಲ್ದವನೊಳ್ದವನೊ
ತುರಗಮಂಬಿಡಿಸಿತಂದವನೊತಾನರಿಯೆನೆಂದನುರಾರಿಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೧॥
ಕನಸಿನೊಳ್ಪುಳ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾಗೆಯುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ವನಚಾರಬಾಲಕರಪಾದಾವುದೀಗಮುಳಿ
ದನುವರದೊಳೀರ್ವರಂಘಾತಿಸದೆಸನ್ಮಾನಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಬರವೆಗಾಳಿಸಿ॥
ವನಗೆತಂದೊಪ್ಪಿಸುವತೆರದೊಳತಿಬಲಚರರ
ನನುಜನೆಡೆಗಟ್ಟೆಂದುರಾಘವಂಚಿತರಕನೊದ
ನೆನಲವಂದೂತರಂಕಳುಹಲವರೆಯದುಬಂದವನಿಪತಿಗಿಂತೆಂದರು॥ ॥೨॥

ದೇವ ಕೇಳದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕಾದು ನಡೆವ ಹಯನೊಳ್
ಹಾವೀರನಾತನಾ ಲವನೆಂದ ಬಲ್ಲಿದಂ
ಜೀವಸಂದೇಹಮಾಗಿರ್ದುದು ಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗುಭಯಸೇನೆಗೆ॥
ಭಾವಿಸೆ ತಪಸ್ವಿಯ ಬಾಲಕರ ದೆಸೆಯಿಂದ
ದೇವರ್ಧನಂಗೆ ಮೊಳೆಗಾಲ್ಪ ಮಾತನಯೊಳಾ
ಯ್ದೇವೆಸ್ಗೆವೆಂದು ದೂತರ್ ನುಡಿಯೆ ರಾಘವಂ ಕೇಳ್ದು ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು॥ ॥೩॥
ಬಳಿಕ ವೈದ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಚೇತರಿಸಿ ತನಿವ
ಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮ ಸನ್ಮಂತ್ರಿಸುತರೆ ಮಾರ್ಪೆ
ತಿಳಿದೆಸ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಮಣನದಾವೆಡೆಯೊಳಿಂತ ಸೊಲ್ಲಿಪ ಸುವನದಾವೆಡೆಯೊಳಿರ್ಪ॥
ಹಾಳುವದ್ಯೋತನಾಗಿನ ವದನುಜನಾವೆಡೆಯೊ
ಳಿರ್ದನೆನ್ನಾ ಮಂತ್ರಿ ಪೋತಂ ಮಹಾಯೆನುತ
ಹಳವಳಿಸಿ ಬಸುಸುಯ್ದಳಲ್ಕು ಮರುಗಿದನಂದು ರಾಘವಂ ಶೋಕದಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ಜಾನಕಿಯನಂದು ಕೋಪ ಮಡಿಸಿದ ನ್ಯಾಯದಿಂ
ಭಾನುಕುಲಸಂಭವಂಗಾದವಾತೀತೆರದ
ಹಾನಿಗಳ್ ಮಂತ್ರಿ ಶತ್ರುಘ್ನರಂ ಜಯಿಸು ವಸ್ತ್ಕೆಯರಾಜಿಗೆ ದೊರೆ॥
ಕಾನನದ ಮುನಿಸುತರ್ಗೆ ಧಾತ್ರಿಗಾದುದಾವ
ಮಾನುಷಸ್ಥ ಪುದಾಸ್ಥೆತಿಗಳಿಂ ನೋದಲನು
ಮಾನಮೇನೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ರಾಘವಂ ಕೇಳ್ವುದಂತೆ॥ ॥೫॥
ಸೀತಾವದನಚಿಹ್ನಮೆಂ ನರನದಾಕಾರ
ಮಾತಾಪನಾ ಭಕ್ತಿಕಿ ಯೊಳರ್ದಿಮುದುನದವದದ
ಮಾತೆಯೆತ್ತಿದರ್ಪ ಭೀಕರ ದರೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ವಧ ಚೈತ್ರಾದಿವರ್ಗೆಂ ಬುದಾ॥
ದೂತರಂ ಕರೆ ಕೇಳ್ದೆ ವಿಂನೊಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಶುಗಳಂ
ಘಾತಿಸದೆದಯೆಗೈದು ತಾನೇರ್ವದುದನೊಮ್ಮೆ
ಗಾತರಳರತಿಬಲರೋ ನಾ ಮಂತ್ರಿ ಬದ್ಧನೇನೆಂದು ರಘುಪತಿ ಸುಯ್ದನು॥ ॥೬॥
ಯಿಂತಿಂತಳಲ್ಕು ಬಸುಸುಯ್ದು ದನೆ ರಾಘ
ವಂ ತಂನ ಮನುಜರುಗಾರಗಳಂ ನೆನನೆನದು
ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ಕತ್ತ ಮುಕನ ಕರಘಾತಿಯಿಂ ದುರೆ ನೊಂದು ಭೀತಿಗೊಂಡು॥
ಸಂತಪ್ತರಾಗಿರ್ಪ ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊದಲಾ
ಳಂತಕನಲಿರಿಯದಸು ಮಡಿದುದು ಸೈನ್ಯ
ಮೆಂತಿಹನೊ ಶತ್ರುಘ್ನಮೇಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿದೆಂದು ಚರರ್ಪ್ರೆದೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು॥ ॥೭॥
ಮೊರೆವೆಳ್ದ ದೂತರಂಗಳಿಸು ತರಾಘವಂ
ಗೆರಗಿ ಸೈಮುಗಿದು ಭಿತಯ ವಿಪ್ರಲಬ್ಧರಾವ
ರರವಪರೆಷಾ ಮಂತ್ರಿ ಶತ್ರುಘ್ನರಾಪವದ ಶ್ರಮದಿಂದ ತನುಮನವನು॥

ಮರದರಲ್ಲದೆ ಮರಗಾಮೈತ್ರಗಾದುದುನಾಕಿಂನ
ಬರದೆ ಕಂಬನಬೇಧದಾಂ ಮೋಗಿ ಬಾಲಕರ
ಮರುಕಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಪೋನಿಷ್ಠಮಂ ಕಳುಹಿಂವನೆಂದು ಭಾರತಂ ನುಡಿದನು ॥ ೮ ॥
ಬಳಿಕ ಜಾಂಬವಸುಕ್ಷೇತ್ರಾಂಗದರ್ಶನಮಂತ
ನಳನೀಲಕುಮುದಶತಬಲಿಗವಯರೆಂಬಕಪಿ
ಗಳಸಭೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ಬಲದೊಳು ನಿಲ್ದಭಿಳಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತಾ ॥
ಕಳುಹಲಿಸಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನಂ ಬಿಟ್ಟೊಂದು
ತಳೆದು ಸುರನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ ಭಾಂಜನೇಯನಂ
ಕಾಳ್ಗುಸುಳ್ದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕಂಡು ಬಂದೊರವುದೆಂದು ಭಾರತಂ ಪೇಳ್ದನು ॥ ೯ ॥
ಧಂಕಿಟ್ಟನಲ್ಲಿಂದ ಕಲಿಹನುಮನಾಗಾದೊ
ಭಂಕಿತದ ಕುಶನ ಬಾಗಂಗಳಿಂ ಮಡಿದ ಬಲ
ಸಂಕುಲವನಿಷ್ಟಾಕುನಂದನಂ ನಿಂತ ಸುತೆಬೀತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ॥
ಶಾಂಕದಿ ಸೈರಿಸುವದೆಂತೈದೆಭೂದೇವಿ
ಯಂಕಾಣ್ವಮಂ ಮಾಗಿ ಸಿಪ್ಪಿದಿ ಕಾಂಬತೆರ
ದಿಂ ಕೆದದು ಮೈಮರದು ಮಲಗಿರ್ದ ಮಿತ್ರಿಶತೃಘ್ನರಂ ಕಂಡನು ॥ ೧೦ ॥
ಕಂಡು ಕಪಿವೀರನವರೀರ್ವರಂ ತೆಗದೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಭಾರತನ ಮೊರೆಗೆ ತರಲವಂ ಬಳಿಕ ಮಾಗಿ
ಮಂಡಿತವರೂಥದೊಳ್ ವರ್ಗಳಂ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ಕಾಯಮಂ ಕದಲ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ॥
ಚಂಡಶರಚಾಪವಾಣಿಗಳಾಗಿ ತೋಳ್ಗಸುವ
ದ್ದಂಡಕುಶಲವರಿರ್ವರಿಮರ್ದೆಂಕೆಳ್ವಕೋ
ದಂಡಮಂ ಜ್ಯಾಕೈದು ಪಡೆವೆರಸಿ ನಾಕಿದಂ ಮುಳಿದು ಬಾಲಕರ ಮೇಲೆ ॥ ೧೧ ॥
ಲಂಗಾತಂ ಮಂದಿರ್ವರ್ ಮಾರಚತುರ್ಬಲಂ
ಸಂಗಿ ಬರೆ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಾಂದೆದ್ದು ಕಾಪಿದಂ
ದಂಗಿ ಕಲ್ಲಾದಿದರ್ಶಭರತಚರತಲೆಗಳಂ ಬಾಗ್ರ್ಯಯೋಗದಿಂದಾ ॥
ಬಂಗಿ ಸಲ್ಲುವಗೆ ಯೋಜನದ ಗಲ ಮೆಲ್ಲಿಯುಂ
ಕಂಗಿವೆಯಲುಗುವನಿತರೊಳ್ಪಾರಭಮಯಮಾಗೆ
ಚಿಂಗಾರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೂವಳೆಗಳಂ ಕೆದರ ಮರಳೋರ್ಗಳುತಾ ॥ ೧೨ ॥
ಚಾಪಟಂಕಾರಂ ಜಗತ್ರಯದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ
ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿವುದಾದ ವಸ್ಥಾದಿಗ್ಗಂತಿಗ
ಳ್ಗಾಪಯೋಧಿಗಳೊಡವೆರಸಿ ದವು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳ್ ತಿರುದವಹಿ ಕಂಪಿಸಿದನು ॥
ತಾಪದಿಂ ಕೂಡೆ ಮರಳ್ದರ್ ಕುಮಾರೇರವಿಯ
ರೂಪದಗತೆ ಸುವ ಬಾಗಾಂಧಕಾರದೊಳ್ಪಂದು
ದೀಪವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೊಲಾದುದು ರಣಾಂಗಣಂ ಕಾದುವರದೆಂತೊ ಭಟರು ॥ ೧೩ ॥

ಹೊಕ್ಕರೆಯಬಾನೆಗಳಸುಂಡಿಲ್ಗಳಂಪಾಯದ
ಕಾಲ್ಗಳಂರಾವುತರಜೋಧರಶಿರಂಗಳಂ
ಮೇಳ್ತ್ರಿಯರಥಿಕರರಥವರ್ಗಂದಮಂಕೈದುವಿಡಿದಪಾಗಿಗಳಮಳ್ಗೆ॥
ಸಾಲ್ಗೊಂಡುರುಳ್ದುವೊದಗಿದಕಟಗಳ್ಗಂಗಡೊ
ಕೀಳ್ಗಳಂಬಲಿದಂಪೆಸಾಂಟಿದವುವರಬಲಂ
ಸೋಲ್ಗುಮಲ್ಲದೆಕಲಿಪಾರಮುಂದೆನಿಲ್ವಸುಭಟರಂಕಾಣೆನಾಹವದೊಳ್॥ ॥೧೪॥
ಸೇನೆಯಂನಿಮಿಷದೊಳ್ಬೆದೆಗಡಿಯೆಕಂಡುಪವ
ಮಾನಜಂನಡೆತಂದುಬಾಲಕರವಿಗ್ರಹಂ
ಭಾನುಕುಲತಿಲಕನಾಕೃತಿಯೊಳಿದೆನೋಡೆಂದುಪಾರ್ಥಂಗೆತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಸಾನುರಾಗದೊಳತುಲಬಾಹುಮಂಪಿಡಿದುದಾ
ಮಾನುಜಂಕುಶನನುಂಮುಳಿಸೈದಿನುಡಿಸಿದಂ
ಸೂನುಗಳಮೊಗಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಘನಸ್ನೇಹದಿಂದಮಳ್ಕಂಪೋಗಲು॥ ॥೧೫॥
ವತ್ಸನೀನಾರವಂನಿನಗೀತನೇನಪ್ಪಂ
ಮತ್ಸ್ಯಪಾಧರರನುರೆಘಾತಿಸಿದಿರಂಮಯಮ
ಪುತ್ರ್ಯನ್ವಯಂಕಾಂದಿರಂನಾದೊಡಂಕುದುರೆಯಂಬಿಟ್ಟುಪೋಗಬರಿದೆ॥
ಮತ್ಸರಸಬೇಡನಿಂಮಂಪಡೆದತಾಯಬಳಿ
ಗುತ್ಸವದೊಳೈದಿಸುಖಮಿಪ್ಪುದೆಂದುಭಾರತನೆನೆ
ಉತ್ಸುಕದೊಳಾಕುಶಂನಸುನಗುತನುಡಿದನಿಂತಾರಾಯ್ಪಮಾನುಜಂಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಕಟ್ಟಿದತುರಂಗಮಂಬಿಡುವದಿಲ್ಲೀತನೊಡ
ಪುಟ್ಟಿದಂತನಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರನವ
ಕೈಟ್ಟವೆರಗಾಗ್ರದೊಳ್ಗಂಸಮಂನಿಂನನುಜರಂತೆಘಾತಿಸಿದಬಳಿಕಾ॥
ಮುಟ್ಟದುತ್ಸವದಿಂದತಾಯಬಳಿಗೈದಿಕೊಡ
ಮಟ್ಟಲ್ಲಿಸುಖದೊಳಿರ್ಪೆವೆಂದುಕಾಳೆಗಳಂ
ತೊಟ್ಟುತಾನೀಗಕುಶನಾದುಕಾಳ್ಗಿನತೆಚ್ಚನಾಭಾರತನಂಘುರದೊಳ್॥ ॥೧೭॥
ಭಾರತನಂಗಾಸಿವಡೆಸುತಿರೆಕಂಡುಮತ್ತೆಕಾ
ತುರಗರಥಪಾಯದಳಮೊತ್ತಿದುದುಕೂಡೆವಾ
ರಣಂಗಳ್ಕಿಸಮುಸುಕರಡಿಗಳ್ಬಲವೈದೆಮುತ್ತಿದುದುಬಳಿಕಕುಶನಾ॥
ಕರೆದುಕುದುರೆಯಬಳಿಗೆತಂಮನಂಕಳುಹಿಬಿ
ಲ್ಲಿರುವಿಂದುರುಳ್ದಂಕಾಳೆಗಳಂವೈರಿಮೋ
ಹರದತಲೆವಾಗಿಗಳಂಖಡಿಗಳಿದೆವಾಗಿಗಳಂಕಾಗೆಗಳಂತತ್ತ್ವಾದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಪತ್ತುಭಾರತನಮೇಲೆನಳನಮೇಲೆಂಟುಮೂ
ವತ್ತುಹನುಮನಮೇಲೆಜಾಂಬವನಮೇಲೆನಾ
ಲ್ವತ್ತಂಗದನಮೇಲೆತೊಂಬತ್ತುನೀಲಕುಮುದರಮೇಲೆಮೂರುನೂರು॥

ಉತ್ತುಂಗಗವಯಶರಭಬಲಿಸುಕೋಳರಮೊಳೆ (ಬಲಿಗವಾಕ್ಷರ)
ಮೃತ್ಯುಕೃತಂಬಾದಲ್ಲಾಗಲೆಚ್ಚಸನಿಬರ
ಮತ್ತೆ ಘಾತಿಸಿ ಮಾಡಿರಾ ಮಾನುಜನಮೇಲೆ ಮಾರ್ಗಣೆಗಳಂ ಕರೆದನು॥ ॥೧೯॥
ಯೆಲ್ಲಿ ಕುಶನಂಬು ಸೋಂಕಿದವಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪೆಮಳೆ
ವಲ್ಲದುಳಿವಿಲ್ಲ ಪಡೆಯಲ್ಲ ಮುಂತಲ್ಲಣಿಸಿ
ಚೆಲ್ಲಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ಶತ್ರುಘ್ನರಕೈಗೆಲ್ಲು ಮೈಮರೆದರು॥
ನಿಲ್ಲದೋಡಿತು ಮೊದ್ದೆ ಘಲ್ಲಣೆಯನಾಂತುನಿಂ
ದಲ್ಲಿ ಸಾರಥಿಕುದುರೆಗಳ್ವಡಿದು ತೇರ್ಮುರಿದು
ಬಿಲ್ಲುಡಿದು ಭರತನಂಗಜನಂಗದಲ್ಲಿ ನಾಂಟಿದವು ಮೊನೆಯಂಬುಗಳು॥ ॥೨೦॥
ಜಗದೊಳ್ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಸರ್ವಶಸ್ತ್ರ ಮೃಗಾಸ್ತ್ರವಂ
ಮಿಗೆ ಪತಿತನಾಗದಿರ್ದಿಸನೆ ಪ್ರತಿಂಬಿನಿಂ
ವಿಗತಚೇತನನಾಗಿ ಭರತಂ ಮಹಿತಳದೊಳು ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿರುತ್ತೆ॥
ವಿಗಡಹನುಮಂ ಕಂಡು ಶತ್ರುವೇಬೆರ್ಬ್ಬಿಮಂ
ನೆಗಪಿ ತಂದರ್ಜುನನ ಮುತ್ತಿದತ್ತಾಗುವೆಂದು
ಬಗೆಯದೆ ವಿಭಾಂಡಿಸುತನಾತನಂ ಕಾಣೆ ಯೆಚ್ಚನ ಸುತಜಾನಕಿಯ ಸುತನು॥ ॥೨೧॥
ಕಡೆಯ ಮಾತೇನು ಭುಜಗಾನೆಯಂ ಭರತನಂ
ಕೆಡಹಿ ಕುಶನಿಂದ ತುರಗ ಮರ್ದಿಸುಗೆಬಂ
ದೊಡದಾಳ್ಬಿದಂ ಪೆರಸಿ ನಿಲ್ವಿನಂ ದೂತರಾತೆರನಂ ರಘೂದ್ವಹಂಗೆ॥
ಕಡುವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಬಿಂನೈಸೆ ಕೇಳ್ದಳು
ಳ್ಳಿದಿದವರಿತಾವಿದಿಂ ದುರೆಮೊಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ
ಬಿಡುತೆದ್ದು ಸುಗ್ರೀವ ವರ ವಿಭೀಷಣರೆಡಬಲದೊಳಾರಿದೆ ಮೊರಮಜ್ಜನು॥ ॥೨೨॥
ಬಂದು ರಥಾರೂಢನಾಗಿ ರಣರಂಗದೊ
ಳಿಂದು ಮೈಮರೆದೊರಗಿದನುಜರಂ ಮಡಿದ ಬಲ
ವೃಂದಮಂ ಕುದುರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದಿರಾಗಿ ಬಿಲ್ಲಿಡಿದು ನಿಂದಗಸ್ತ್ಯೆ॥
ನಿಂದಿರ್ದ ಯಮಳರಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ರಘು
ನಂದನಂ ವಿನಯದಿಂ ತಾನೆಬೆಸಗೊಂಡನಿಂ
ತೆಂದು ಘನಗಂಭೀರ ವಾಕ್ಯದಿಂದತಿಮನೋಹರಮಾದ ಸುಸ್ವರದೊಳು॥ ॥೨೩॥
ಯೆಲೆ ಪಸುಳೆಗಳಿರನಿಮಗೀ ಧನುರ್ವೇದಮಂ
ಕಲಿಸಿದವನಾವನಾವುದು ನಿವಾಸಸ್ಥಳಂ
ಸಲಹಿದವನಾವನಾಯಾರು ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ತಿಳುಹಿಮಂಕಜ್ಜಿಬಿನಿಸು॥
ಘಲಮಿದೇತಕೆ ನಮ್ಮನೇನೆಯರಿಯೆಯ ಸುವಿ
ಬಲಮೇತರಿಂದಾದುದೆಂದು ನಯದಿಂ ರಘು
ಕುಲಲಲಾಮಂ ಕೇಳ್ದೊಡಾ ಕುಶಂ ನಸುನಗುತ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟನು॥ ॥೨೪॥

ರಾಜೇಂದ್ರ ಕೇಳೆಂ ಮೊಳಗಾಶೆ ಬಲ್ಗಂದು
ವಾಜಿಯಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೊಡೆ ಮರುಳಪ್ಪ
ಯೋಜಕದ ಮಾತಿದೇತಕೆ ನಿರುಪಸ್ತಾಸ್ತ್ರ ಪೌರುಷವನುಳಿದು ಬರಿದೇ॥
ಸೋಜಿಗದೊಳಿಂ ಮಜನನಸ್ಕತಿಗಳಿಂ ಕೇಳ್ಪೆ
ದೀಜಗಂ ಮೆಚ್ಚೆ ದೆಚ್ಚಾದಿನೊಡೆನುತಸೂಶ
ನಾಜಲಜಮಿತ್ರಕುಲತಿಲಕನಂ ಬಗೆಯದೆನುದಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೩॥
ಶಿಶುಗಳಾಗಳಾ ನಿಂ ಮೊಳೆವಗೆ ಕಾಳಗವೆಪರ
ವಶರಾಗಿ ಬದ್ಧನುಜರಂ ಕಂಡುಕ್ರಿತಿಯೋಳಾಂ
ವಿಶಿಖಮಂ ತೊಡುವೆನೆಂದೊಡೆ ಮನಮೊದಂಬಡದು ನಿಂ ಮಜನನಸ್ಕತಿಗಳಾ॥
ವಿಶದವಿಸ್ತರವನೊರೆದೊಡೆನ್ನೊದಿಸಾಂಬೆನೆನೆ
ಕುಶನೆಂದನಿಂತು ಲಾಕ್ಷನಂದಕರಮಾದ
ನಿಜತವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿಪಕೇಳಾರಘುದ್ವಹಂಗೆ॥ ೨೪॥
ಯಾತಮೋವನದೊಳಿಂ ಮಾರ್ವರನವಳಿಯಾಗಿ
ಸೀತೆಯೋರ್ವಳಿ ಪಡೆದಳನುದಿನದೊಳಾಕ್ರಿಯು
ಜಾತೋಪನಯನಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಮಾಡಿ ನಿಗಮಾಗಮಸ್ತುತಿಗಳಾ॥
ವ್ರಾತಮಂ ಬರಿಸಿ ಕಾರ್ಮುಕವೇದಮಂ ಕಲಿಸಿ
ನೀತಿಗಳನರುಪಿ ರಾಮಾಯಣವನೋದಿಸಿದ
ಖ್ಯಾತಿಬಲರೆನಿಸಿದಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನೆಂದೊರೆದು ಮನುಳಿಂತೆಂದನು॥ ೨೫
ರಾಮಚಾರಿತ್ರಪರನಾತ್ಮೀಯನಯೋಗದಿಂ
ಸ್ತ್ರೀಮಂ ಸುಮುಕ್ತ ನಿಶ್ಚಲಮತಿ ನಿರಾಲಸ್ಯ
ಮಾಮಹಾಸ್ಪೈನ್ಯಮಂ ಗೆಲ್ದು ಧಟುತಮಗಾದುದೆಂದು ಕುಶನುಸುರೆ ಕೇಳ್ದು॥
ಶ್ರೀಮದಿಂ ತಂನಸುತರೆಂದಾರು ಸೀತೆಯೆಂ
ಬೀಮಾತುಕಿವಡಾಗದೊಡೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆಯಿ
ತ್ರಾಮಹೀಶಂ ಚೇತನಂ ಬದೆದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೬
ಕಪಿರಾಜ ಕೇಳ್ವೃಷ ಮಾರಕರನುದಿಗಳಿಂ
ನಿಮುಗ್ರಿವರಾವ ಮರುಷಂಗೆ ಸಂಭ್ರಿತವಿಜದ
ರ್ದೃಪಿನ ಚಾರಗಳಿಂ ನಿಂಮೆ ನಿಂಬೆಪಗಾಳಿನೆನನುನಗುತ ಸುಗ್ರೀವನು॥
ತಪನಕುಲಜಾತ ರ್ಘು ರಾಮರುಷೋತ್ತಮನ
ವಿಮಲನಂ ತತಿಗಳಿವರಿಕ್ಷೆಪದೆದೇವನಿಂ
ನುಪರೂಪಮಾಗಿ ಮರ್ದಲ್ಲದೊ ದಿವಗೆ ನಿತುನತ್ವಮೆತ್ರ್ಗಾದೆಂದನು॥ ೨೭
ಸುಗ್ರೀವರಾಘವರ್ಮಾತಾಡುವನಿತರೊ
ಳುಗ್ರಶಾಸಿಕಾಂದಿರ್ದಿಸುದರೆಯಂ ಬಿಡುವಡು
ವ್ಯಗ್ರಮುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿಲ್ವೈ ತರಿಸು ಶಂಕಾಪದಿಂದಾಕ್ಷಜಗಳಾ॥

ಅಸ್ತ್ರಾಯನೆಚ್ಚು ಕೆಡಪಿದೊಡವನ ರುಧಿರದಿಂ
ದುಗ್ರರೂಪದೊಳೆದ್ದುದಾನೀಲಶತಕೋಟಿಗ
ಳುಗ್ರಶರದುಮುಳಿದು ಮರಕೊಂಬೆಬೆಟ್ಟಕಲ್ಲುಂದುಗೊಂಡಲ್ಲಿದೆಯೊಳು॥ ॥೨೦॥
ನೀಲವಾನರಸೈನ್ಯದೊತ್ತಾಯಮಂ ಕಂಡು
ಮೇಲೆ ನಿವರಿಯಲಾಧಿಪ ಕುಶಂ ಮಹಾ
ಸ್ತ್ರಾಲಕಾಯದ ಕಪಿಗಳಂ ಗೆಲಲ್ಕಂದುವರೆಯೊಳಜನದಿಪತೆಯಗಲದಾ॥
ಕಾಲಘಾಯದನೆತ್ತುಯೊಸರಡಿಯದಪ್ಪೊಡಾ (ಯೊಸರವಿಲ್ಲದವರವ)
ಬಾಲಕಂ ತಾಡುವದಳವಡುವತೆರನಾದರಾ
ಜಾಲಕನದಳಮಿನಿಸುಮಾದಲಕ್ಷ್ಯವಾದಬಾಣಂಗಳಂಪಡೆದನು॥ ॥೨೧॥
ಆ ಮಹಾಬಾಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ತೆಗದೆಚ್ಚು
ಪ್ರೇಮವೆತ್ತಮಕುಶಂ ಕೆಡಹಿದನಪಾತಕಿ
ಸ್ತೋಮಮಂ ಬಳಿಕುರುಳ್ದುದಾದಿನೀಲನಂ ಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯರಾದಾ॥
ಕಾಮರೂಪದ ನಕಲವಾನರಚಮೂಪರಂ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಪತ್ತಿಸಿದಂದವೀರಕಿಸುವಿಭೀಷಣನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಮತ್ತವನ ಬಲಮಂ ಮೊರಳ್ದುದಂ ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ನರವಾಜಿದಂತಿಮುಖಕರದಿ ಸಂಗಾಸಿಕವಾ
ನರದಾನವರೊಳಿದಿದಸೇನೆಯೊಳ್ನೋದಲ್ಲಾ
ಸ್ಥರುಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರುಂ ಬಿದ್ದುದಾನೋರ್ವನೆ ನಿಜಸುಂದರ ಕಂದುಭಾತಿಗೊಂಡಾ॥
ನರಳನಿರ್ಗಿಕರಮೇಲೆಚ್ಚಂ ರಘೂದ್ವಹಂ
ಧರೆಯೊಳ್ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮನದವಾಸಿಗಳಂತೆ
ತರಹರಿಸ ಬಾರದಿಹ ರಾಮಬಾಣಂಗಳ್ಗೆದಿದವು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ॥ ॥೨೩॥
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಗದರಾಮಬಾಣಂಗಳಂ ನಡುವೆ
ಸುಚ್ಚುಸಾರಿಗೆತ್ತು ಬರಘುನಾಥನಂ
ಮುಚ್ಚಿದರ್ಗಿಗಳಿಂ ಮತ್ತೆ ಕುಸ್ತ್ರಂಕೆರಳ್ದು ಕುಶಲವರಮೇಲೆ॥
ಯೆಚ್ಚುದಾಕಾಲಳ್ಳಂ ಬಾಲಕರ್ಮರ್ಧ್ಧಿದೊ
ಭ್ರುಚ್ಚಿರಾವಣರಿಪುವಿನಂಗಮಂ ನೋಯಿಸಿದ
ರಚ್ಚರಿಯ ಕಾಳಗಂ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಡೆದುದು ಸುರರ್ಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೨೪॥
ಸನ್ನದ್ದೊಳಂದು ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿ
ರಕ್ಕಸರ ತಲೆಗಳನರಿದು ತಿರುಗಿಬಹಕೋಲ
ಳಿಕ್ಕದಿಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದವು ಧರೆಗೆ ಮಾದಬಾಲಕರೆಸುಗೆ ತಂ ಸೆಸುಗೆ॥
ಮಿಕ್ಕು ಬರೆ ಬೆರಗಾಗಿ ರಾಘವಂ ಸುಮ್ಮನಿರೆ
ಮುಕ್ಕವಂ ಬಿಗಿಬಾಡಲಾಕಾಕ್ಷರಮೇಲೆ ತನ
ಗಕ್ಕರುಂ ಬಿಟ್ಟೆಂಬುದಂ ನೋಡ್ವೆವೆಂಬವೋಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಶಸ್ತ್ರ ಮನುಕವನು॥ ॥೨೫॥

ಪಲ್ಲವಿತನವಚೂತತರುಬೇಸಗೆಯಝಳಕೆ
ನಿಲ್ಲದಸವಳಿದುಜಾರ್ದಂತೆಕೋಮಲಕಾಯ
ದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂನಾಂಟಿದಂಬುಗಳರುಧಿರಪ್ರವಾಹದಿಂದುರೆಬಳಲ್ದು॥
ಮೆಲ್ಲನೆವರೂಥದೊಳ್ಸಾರಥಿವೆರಸಿಧರಾ
ವಲ್ಲಭಂಮೈಮರೆದುಪವಡಿಸಿದನನಿಮಿಷ
ರ್ಚೆಲ್ಲಿದರ್ಪೂರ್ಮಳೆಗಳಂಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂಬರದೊಳು॥ ॥೩೬॥
ಆಸುಕುಮಾರಬಭ್ರುಕಶರಹತಿಗೆಮೈಮರೆದ
ಕೂಸುಪ್ಪನಲ್ಲಿನೈತಂದುರಾಜೇಂದ್ರನಂ
ಘಾಸಿಯಂನೋಡಿಬರಿಮೊಗದಮಾರ್ಪೊಂದಲಂಗಳಂಕಂಬುಗಳದಾ॥
ಯೇನಾವಳಿಯಪಾರಮಂತೆಗೆದುಕೊಂಡುಮರ್
ಳ್ದಾಕಾಂತಭ್ರರತಶತ್ರುಘ್ನರವಿಪ್ಲುತಾಶ್ವಗಾ
ನೀಕಮಂಕಳೆದೊಂದುವಸನದೊಳ್ಬಭ್ರುವಾಹನನೆಡೆಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ಅಗ್ರಜಾತವಕೇಳ್ವಿವರೊಳ್ಪೊಂದುರಥಮಂಬೆತ್ತಿ
ವಿಗ್ರಹದೊಳಿಳ್ದುಗಾಣರ್ದೆವಿಷಯದಳಿತ
ಚಕ್ರಮಾರ್ಗಮಂಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಹನೆನುತಲಿಶ್ವಾಗದೊಂದೇರ್ದದರ್॥
ಪ್ಯುಗ್ರದಿಂಲವನೈತರಲ್ಪೂಶನಕಶರಹತಿಯ
ಸದ್ಗ್ರಹಾಸ್ವುಗಾಳಿಮೂರ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆಕಬಿನ
ಳಗ್ರಾಸನಭರ್ದರ್ದಾರ್ವರದೊಳ್ಪಂಬವನೊಳೆಂದವಾಹನುಮನು॥ ॥೩೮॥
ಕಂದಿರೇಪಾಂಬವರೆರಾಮಾದಿವೀರರುಂ
ದಿಂದುಗೆದಬಿದಬಳಿಕರಗದೊಳುಸುರರ್ದರಿಂ
ಮಂದೆವದಿದೆಳದೊಯ್ದೆನೆಂದುಕ್ಕಿತಾಸುತಂಬಂದಪಂನಾವಿವನೊಳು॥
ದಂದಿಗಾರೆವುಸಂಮನೀಬಾಲಕಂಬಿದಿದು
ಕಾಂದುಮೋಗತಿಜಾನಕಿಯಮೊರೆಗೆದೇವಿಶ್ವದೆ
ಯಿಂದಿಂಗರಿಗರೆಂದುಪಾಲಿಸಿದಿಮ್ಯಗಾಳಿಯಲೆಂದವಾಹನುಮಂತನು॥ ॥೩೯॥
ಕೆದದರ್ದೆಲ್ಲರಂನೋಡುರಗಾದಂಗದೊ
ಳ್ಪದುಕಮೋತಾಮವಿವರಂಕರದುಲೀತೆಯಿಂ
ಪಿದಿದೂಲವನೆಳಪಂದುಕಾಮರದಕಬಗಳೆಂದಂಗಾಂಗತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಕದುಮೆಚ್ಚಿತಂಮನಂಕುಶನಪ್ಪಿದಂಬಳಿಕ
ಪದೆದತಾಯಂಕಾಣಾಲಾಪ್ಲವಗಪತಿಗಳಂ
ಬಿದದನಿಬಾಷ್ಪರಗಾಮನಿತುಮಂಕಾಂದೀರ್ವರುಂಬಂದರಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ॥ ॥೪೦॥
ಯೇನಾದಪರೊತನಯರೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ
ಜಾನಕಿಗೆರಾಮಾದಿಗಳ್ಭೂಷಣಾಂಗಳಂ
ಕಾನನದಬೇಂಟೆಯೊಳ್ಬಿಶ್ಕಿಸುಕರಗಾಂಬವ್ಯಗಮೋತಕಂಗಳಂತೆ॥

ಮಾನದಿಂಮೈಯ್ಯುದಿಗನೊಂದೆಳತಟಕೆಬಿದ್ದ
ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರಂತಂದಿತ್ತುಚರಣದೊ
ಳ್ಸ್ವಾನುಗಳ್ಪೊಂದಮದೃಷ್ಟಾಸ್ಯೆತೆನದನದುಗನಂದನರ್ಗಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೪೧॥
ತಾರುಮರಿಯದವೊಲಿಂತಾನನದೊಳಿರ್ದೆನಾಂ
ಧಾರುಣೀಶರ್ವಿತಾಪ್ರಾಂಗಳಿಂತಕೆನಮನೆ
ವೀರರಾಚವರರಿವರ್ಗೆದೊಳ್ಬಿತಿಮಾನಸಪ್ಪುಗಮೇಶಿಂತಿವರ್ಗೆ॥
ಘೋರಸಮರಂಗಳಂಮಾದಿದಿರಿಮಷ್ಟಿರ
ದಾರದಪ್ಪುದಿರಿಂನುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ
ಬಾರದಿರಲಿಸಳೆರಗಾದೊಳವರನಾರಖಬಷುದೆಂದಳವನಿಜೆಲವಂಗೆ॥ ॥೪೨॥
ವೈದೇಹಿನುಡಿದುದಂಕೈಕೊಂಡುಲವನವರ
ನ್ಮೈದುರಗಾಮದ್ಧದೊಳ್ಗನುಳಿಂಬಂದನದ
ನೈದಿನಾರದನಿಂದಕೇಳ್ದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪಾತಾಳಲೋಕದಿಂದಾ॥
ಮೈದೋರಲಾಶ್ರಮದ್ವಾರದೊಳ್ಕಂಡುಮೇ
ಲ್ವೈದುಪ್ಪವಾನಂದರಸದಿಂದವಂದನಂ
ಗೈದಳವನಿಜೆಮಗಾದಳ್ಳಿರುಂಬಾನಳಿಯನುತರಿರಗದರ್ಪದದೊಳು॥ ॥೪೩॥
ಶರವೇಧಮೂರ್ತಿಗಳತೆರದಿಂದರಾಜಿಸುವ
ತರಳರಂಮಗಾದೆತ್ತಿಮಷ್ಟರನಿಮನೆರಷು
ವರನಸೇನೆಯೊಳಾಯ್ತುಗದಕಲಖಾಮೇನೆತೊಡಗಿತುತೋಟಿನಿಂಮಷುದ್ಯ॥
ಧುರಕೆಬಂದೆಬ್ಬಾದಿಬದ್ಧರಾರಾಮೈಯೊ
ಳಗಳಂಬಿನಷಾಯಮಿಲ್ಲದೆತ್ತಗಾಬಲಾ
ಸ್ತರದೇಳ್ಸೈಲ್ಪುದೆನೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪುಂಗವಂಗೆಕುಶನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ತಂದೆನೀನಿರಲಿಮಗೆನುಷ್ಟೋಮಕರಮಪ್ಪುದೆಂ
ದೆಂದುನಿಜಮದೆಂನಿಂಮಡಿಗಳುಪದೇಶ
ದಿಂದರಗಳಂಗೆಲ್ದೆವಿನಿಂಮಮಾಶ್ರಮದೊಳಾಯ್ತುವಿತಾತಪಿಂಸೆ॥
ಬಂದುದೊಂದಶ್ವಮದನೀಲವಂಕಟ್ಟಿದಂ
ಮಂದಿಕವಿದುದುಮೇಲೆಶತ್ರುಘ್ನನುರುಬಿದಂ
ಸಂಧಿಸಿದೆನಾಂಬಳಿಕಸಾಮಿತ್ರಿಭರತರಾಮಾದಿಗಳ್ಗದೆತಂದರು॥ ॥೪೫॥
ಕದೆಯಮಾತೇನಿಂನುಧುರದಿಧೀರರೆಗಳೆಲ್ಲರಂ
ಪಡೆಯೊಳ್ಕಾಟಕಬಿನರಬಾಹುರಂಗಮಂ
ಕೆಡಹಿದೆವೆನಲ್ಕುಶನನುಡಿಗೆಪ್ಪೈವೆರಗಾಗಿವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಮನದೊಳು॥
ಕಡುನೊಂದನಕಟಕಟತಪ್ಪಾದುದೆನುತನದ
ನಡುಗುವೆಷ್ಟಾಸೀತೆಯರಸಂತೈಸಿವಹಿಲದಿಂ
ನಡೆತಂದನೊಡನದ್ಗೆತಾವನವಿತತಿಸಿಬಾತಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗಾಗ॥ ॥೪೬॥

ಶರಧಿಯಂಕಟ್ಟುವಂದಾರಾಘವೇಶ್ವರಂ
ಧರೆಯೊಳಿಳ್ಗಾಸಿದರ್ಬೆಟ್ಟಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ
ತರಿಸಿದಂಭೂಮಿಗಾಧಾರಮಿಲ್ಲದೆಪೋಪುದೆಂದವನತನುಜಾತರು॥
ಗಿರಿಗಳಂಪ್ರತಿಯಾಗಿತಂದಿಳೆಯಮೇಲಿಂತು
ಪರಿಪರಿಯೊಳೇಳೆನಲ್ವುಡೆಗೆದದುಬಿದ್ದಿರ್ದ
ಕರಿಘಟೆಗಳೆಕ್ಕೆಗಳ್ಳಾಗಿಸಿದವಾರಣಾದ್ಯುಳ್ಳತಮ್ಮೋನಿಧಿಯಕಲ್ಗಳ್॥(ಘೃತಪೂರಣಗಳ್)॥೪೭॥
ಧಟ್ಟುಗೆಡಹಿದವಾಜಿವಾರಣಾವರೂಥದಿಂ
ದಿಟ್ಟಗಾಸಿಬಿದ್ದಾಸ್ನಸಮನುಜಶವಗಳಿಂ
ಧಟ್ಟಿನಗಲಕೆಚೆಲ್ಲಿರುವಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗಳಮೆದೆಗಳಿಂದಾ॥
ಪುಟ್ಟಾಕ್ಷಿಲಾಗಿಸೂಸಿದಖಳವುಕ್ಕೈದುಗಳ
ಬೆಟ್ಟಂಗಳಿಂಮದುಳ್ಗಾವಸೆಕರುಳ್ಗಳಿಂ
ಕಟ್ಟುಗ್ರಮಾದರಣರಂಗದೊಳ್ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿರಾಮನಸಂಕಂದನಂ॥ ॥೪೮॥
ಬಂದುಮರಹಾತವೈರಿಯಸರ್ಪಶರದಿಂದ
ಬಂದಿದನುಮಪ್ರಬಲಸಹಿತಬಿದ್ದಿಪ್ಪರಳಿ
ದಂದದಿಂನನುಮನುಳ್ಗಾನನದನಿಶಿಯತಾವರೆಯೊಲಾಗಿಮಾಕಣ್ಗಳ॥
ಕಂದಿದವಯವದಕಾಂತಿಗಳಕರಪಂಕರುಹ
ದಿಂದಕೆಲಕೋಲಸೂಸಿಬಿದ್ದಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳ
ನೊಂದಘಾಯದನೆತ್ತರೊರತೆಗಳರಾಮನಸಂಕಂದುಮುನಿಬೆರಗಾದನಂ॥ ॥೪೯॥
ಈಕ್ಷಿಸಿಕಮಂಡಲೋದಕದಿಂದಮುನಿವರಂ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದೊಡುರಗತಲ್ಪದೊಳುಪ್ಪವದಿಸುವ
ಬ್ಲಾಕ್ಷಪಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆಕಂಗೊಳ್ಳಿರ್ದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಗಭಿನಮಿಸಲು॥
ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗನ್ನಾಥನಪರ್ಣಾರಣ್ಯರಕ್ಷ
ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕನುತ್ತವಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಭುನರ
ಪೇಕ್ಷರಾಘವರಾಮಚಿತ್ರಾವಧಾನಮೆಂದಾಮುನಿಪೊಗಳುತಿರ್ದನಂ॥ ॥೫೦॥
ಬಳಿಕರಾಘವನಸಿರಮುದಿಗೆನಲ್ಕಿತದಿಂದಮಾ
ವಳೆಗರದುದುಪ್ಪವದೊಳಮರದುಂದುಭಿಗಳುರೆ
ಮೊಳಗಿದವುಬುಷ್ಪಮಂತ್ರಪೂತಜಲದಿಂದಭಿತರತಾದಿಗಳ್ಗಿವಿಸಿದರು॥
ತಳಿದರನಿಮಿಷರಮೃತಮಂಬಿದ್ದಪಡೆಯಮೇ
ಲುಳಿಯದೆಸಮಸ್ತಸೈನಿಕಮೆದ್ದುದಾಗಡೆ
ಗಳಿದಭಾಗಿಕುಲದಂತೆನಲಿದುದುಚತುರಬಲಂಮೇಳಲೋನಬ್ಧಾಯರು॥ ॥೫೧॥
ಬರಿಸಿದಂನೆನದುಸುರರ್ಧೀನುಪವಂವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಪರಮಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂಚೋದಿದವದಾರ್ಥಮಂ
ತರಿಸಿದರದ್ಗ್ನಾಶಿಷೇಕಮಂಮಾಡಿಸಿದನಾರಾಘವೇಶ್ವರಂಗೇ॥

—ಸಂ.

ಪರಪಾದಿಗಳ್ಗೆರಬಿಸುವುದರ್ಕೆ ಬಳಿಕವತಿ
ಕರಿಬಿಜಾಕುಶ್ಶನಂ ಕಾಂಡಾದಿನೇಮದಿಂ
ಕರೆಸಿ ಕುಶಲವರೆಂಬ ದಾಬ್ಬದುಳ್ಳಿದ ಮುನಿವರನೊಯ್ಯನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥
ರಾಜೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ಪವಮಂ ಮಾಡದಿರ್ದೆಂನಂಕ್ಕೆ
ವಾಜಲಧಿಯೆಂದು ಮೊರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಕಾವನಂ
ದೀಜಗಂ ಬಂಗಿಸುದುನಿಂನವತನು ಸಂಕ್ಷತವ ಜಾನಕಿಯ ಮಕ್ಕಳಿವರು॥
ವ್ಯೋಜೆದಪ್ಪುದರಾಶ್ರಮದೊಳಿದ್ದು ದಿಲ್ಲಮಖ
ಯಾಜನಕೆವರುಗಂ ಕರೆಸಲಾಗಿ ಮೇದಿನೀ
ವ್ಯಾಜಮಂ ತಾನರಿಯೆನಪರಾಧಮೆನಿತುಳ್ಳೊಡಂ ಸೈರಿಸುವುದೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ಜಾತಂ ವಿನೀತನಾಗತಿಧೂರ್ತನಾಗರತಿ
ತಾತಂಗೆ ವಿರಹಿತವಮಾದುದೀ ಬಾಲಕರ
ಶೀತಮಂ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ನುಡಿಯೆ ರಾಘವನು ಮಹೀಪತಿಯನು॥
ಸೀತೆಸುತರಂ ಪಡೆದಳೆಂತೆನೆ ವಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಶ್ವೇತನದಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಮಾರ್ಗಗಿತ್ತಿಯೊಡ
ಪ್ರಮಾತನುಜೆಯಂ ಕಾನನದೊಳಿರಿಸಿ ಬಂದೆನಲ್ಲದೆ ಮುಂದರಿಯೆನೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ಇಂತೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನುಡಿಯೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಸವ
ನಂತರದೊಳೇಕಾಕಿಯಾಗಿ ಜಾನಕಿ ವಿರಹ
ಸಂತಾಪದಿಂದಡವಿಯೊಳ್ಪಲುವಿದರ್ದಿಂ ಕಂಡು ತಂದಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ॥
ಸಂತೈಸಿ ಸಾಕಿಕೊಂಡಿರ್ದುದಂ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ
ಸಂತತಿಗಳಾದುದಂ ತಾನವರ್ಗೆ ಪೆಸರ
ಯಂತರಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಕೃತ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳ್ದಂ ರಘೂದ್ವಹಂಗೆ॥ ॥೫೫॥
ಬಳಿಕ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ನಿಜಶಿಷ್ಯರಂ ಸದನಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿ ತಾರಿಸಿದನಮಲವಲ್ಲಕಿಗಳಂ ತಂನ
ಬಳಿಯೊಳಭ್ಯಾಸಮಂ ಮಾಡಿಸಿದ ರಾಮಚಾರಿತ್ರಮಂ ತುದಿಮೊದಲ್ಗೆ॥
ಲಲಿತನಾಳ್ಗಂಗನಾವೇಣುಸುಸ್ವರಗಳ
ವಳಮಂಜರಿಗಳೆಂಬ ವಿವಿಧಗಾನಂಗಳಿಂ
ಬಳಸಿ ಪಾಡಿಸಿದನೆರಡನೆಯ ತುಂಬುರನಾರದರ್ಗಳೆನೆ ಕುಶಲವರನು॥ ॥೫೬॥
ವೀಣೆಯಂ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಬಾಲಕರವದನದೊ
ಳ್ವಾಣಿ ತಾಂ ನೆಲಸಿದಳೊ ಗಾನದೇವತೆಯಮೃ
ತಾಣಿಕೆಯೊ ಮೋಹನದ ತವರ್ಮನೆಯೊ ಗಯಸುವ ಕರ್ಣಾಮೃತವೃಷ್ಟಿಯೋ ಪೇಳ್ವೆನೆ॥
ಜಾಣಾಣ್ಮೆ ತೋರಿಕೆಯಿಂ ತೀರಿತಿ ಪಾಳ್ತ್ರ (ಯಿಂಟತೀರೀತಿ)
ಮಾಣಿಸಂಪತ ಮಾತೆಸ್ವರಪಾಡು ಬೆಡಗುಬಿ
ನ್ನಾಣಲಯ ಮಾನತ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಶಬ್ದಗಳವರಿದು ಪಾಡ್ದರವರು॥ ॥೫೭॥

ಸ್ನಾಯಿಸಂಪಾದಿಸಭ್ಯಾಗಮವದಸಿಸ್ತರ
ದಾಯವರದಶುದ್ಧಸಂಧಿಕ್ರಿಯಾದಿಸಾಳಗದದಾ
ರಾಯಶರಮತಾಸಂಗಳಂತಾರಮಧ್ಯಮಂದರದಿಂದಸೊಗಸುಗಾಳಿಸಿ॥
ಕೇಯರಸಮೊಸರಿವಾದಿದರವಪ್ಪಿನುತರಾ
ಮಾಯಗಾದನುಶ್ಲೋಕಪಾತಿಯರಶೋಭ್ಯರಘು
ರಾಯನಾಕೆಮೆಚ್ಚಿತಾಂದಾದಿನಸುನಗೆಯಿಂದಪ್ಪಾಮಿತ್ರಿಗೆಂತೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಪ್ರಾವಿಕೆಲೆಪಾಮಿತ್ರಿಬಾಲಕರನುಲಲಿತವ
ಚ್ಛಾವಿಲಾಸಂಗಳಂಸ್ವರದಿಂದರಾಖಂದ
ಲಾವಣ್ಯದಿಂದಗತಿಯಿಂದಚಿತ್ತೈಗಳಿಂದಶ್ರೀತೆಯಂನೆನಯಿಸುವದು॥
ದೇವಿಯನಗಲ್ದವಿರಹಾಗ್ನಿಸುತಿದರುಪನದ
ಜೀವನದೊಳುರೆನಂದಿಪಾದುದಿನಕುಲದೇಶೆ
ಪ್ರಭಾವಲಯದೊಳ್ಗಂಸಬಾಗಮಂಬಂಚಿಸೈದಪರೆಮೊರಬಿಗರೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ರಾಯನಾಡಿದನುಡಿಗೆನಸುನಸುವಲಿನ್ಕಗಂ
ಜೀಯನಿಂನಂಬುಗಳಮೋಘಮಾದಪುದೆವರ
ಸಾಯಕದೊಳಿತಗಳ್ಗಿಂನುತರದರಿಂದನೆಲೆಗಾಂಡುದಾಪ್ಶತೃತ್ತಿ॥
ಬಾಯಮಳರಂಪರಿಗ್ರಹನೆಂದೊದಾಕಾಸ
ಲೇಯನತಿಧನ್ಯರಾಪೆಂದುವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂ
ಪ್ರೀಯೊತ್ರಿಯಿಂದಕಾಂದಾದಿನುಕುಮಾರರಂಕರೆದಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಲಾರತನುಜಾತರೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರನಿಮಗಿನತು
ವೀರಪ್ತಮತ್ತಗಾದುಪ್ಪೆಳ್ದುದೆಂದಾಕ್ಷಜರ
ನಾರಾಘವಂಕೇಳ್ದೊದವಾವುಜಾನಕಿಯಗರ್ಭಸಂಭವರೆಂಮನು॥
ಲಾಕೈದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿನಲಿಹನಕಲವಿ
ದ್ಯಾಗಾಲಿಯಂಕಲಿಸಿದಂದೇವನಿಂನಪದ
ವಾರಿಜಕೆಪ್ರೋಕ್ಷಮಂಮಾಡಿದೆವುಸ್ಯೆರಿಸುವುದೆಂದೆರಗಿದರ್ಪದದೊಳು॥ ॥೬೧॥
ತನಯರಂತೆಗದುಮುಂದಾಡಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಘನತರದಸುಸ್ನೇಹದಿಂಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿವ
ದನವನೊದನೊದನೆಚುಂಬಿಸಿಮತ್ತೆಮತ್ತೆವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂಮಿಗೆಪೊಗಳುತಾ॥
ಲನುಜರಿಂದೊದನಾದಿರಘುವರಂಸಂತೋಷ
ವನಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿದಂಸುಕುಮಾರರಂಕಾಂಡು
ಕಾನನಿತುಷ್ಪಮನ್ಮಥಪರಿವಾರಮುತ್ಸವದಿಂದಮೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳು॥ ॥೬೨॥
ಬಳಿಕವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂಸಂತೈಸಿಸೀತೆವಾ
ತಳವಾಯಿವರಶುದ್ಧೆಲೀನಾವದಾಧ್ದೃ
ಕಳುದಿನೆಂತಾದೊದಂಪತ್ರಿಲುಪದೆದಳಿಂನರ್ವರಿಸದಂನಬಿಗಿಸೆ॥

ಕಳುಹೆಂದು ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಸುತನ ಸೋದರರೊಡನೆ
ದಳನಾಥರಾಯವರಂ ವೆರಸಿ ನಿಜಪುರಕೆ ಬಂ
ದುಳಿದರ್ ಯಜ್ಞಮಂ ನಡಸಿದಂ ಮೂಜಗಂ ಪೊಗಳ್ವೆ ರಘುನಾಥನಾ॥ ॥೬೩॥
ಯತ್ರ ನಿಜತನುಜರಂ ಕಳುಹಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿ
ಪೌತ್ರಮಂ ಬರಲಾಶ್ರಮದ್ವಾರದೊಳ್ಕಂಡು
ಚಿತ್ರದೊಳ್ಬರೆದತೆನಾದರೆಲೆ ತಾತ ಕುಶಲವರೊಡನಿಲ್ಲಿ ಬಿಡುವೆ ಸೀತೆ॥
ಶ್ವೇತ್ರಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಪತಿವಿರಹಮಂ ಮರೆದು
ಪುತ್ರರೆನ್ನೀ ದೇಹಮಂ ತಂದು ಸುತರನಾ
ಕ್ಷಿತಿಪನೀನೃಪತಂದೆ ತಂದೆ ಮೋಹಿಂದು ಜಾನಕಿ ಬಿಡ್ಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ಗಳ್ಕೆ॥ ॥೬೪॥
ಮಗುಳ್ದೆ ತ್ರಿಸೀತೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ ಮಗಳೆನಿಂ
ನಾಬಗೆರಂ ತಂಮತಾತಂ ಸೂಡಿಕಾಂದೊಯ್ವ
ನೆಗಳಿಕೆ ಬೇಡಿದಕಂ ನುಡಿಂ ನಮಂಕಾಂತನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಬಪ್ಪೆನೆಂದು॥
ಸೊಗದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿವರಂ
ಮಿಗಿಲ್ ರಥವನೇರಿಸಿ ಸಮಸ್ತವೈಭವದಿಂದ ಧ
ರಾಗಿಜೆಯ ತಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳಿರಿಸಿ ರಘುರಾಯನಂ ಕಾಣಿಸಿದನು॥ ॥೬೫॥
ಮೈಥಿಲೆ ಜಾನಕಿ ಸಹಿತ ರಾಘವಂ ನಿರ್ಮುಖ್ಯ
ಉಣ್ಬನಾಗದನೆ ತೀಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ
ಪಾಲಕೇಳ್ಕೈ ಕುಶಲವ ಯೊದನೆ ರಾಮಂಗೆ ಬಂದ ಕದನದ ಕಥೆಯನು॥
ಮೂಲೋಕಕದು ಮುಗ್ಧ ಮತಿರಮ್ಯಮಾಗಿರ್ಪ್
ದಾಲಿಪಗಾಯರಾರೊಳ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಶ್ರವ್ಯಂ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಮಲಸಂತತಿ ಸುಗತಿ ದೊರಕಾಂಬುದಿ ಮಾಸುರದೊಳು॥ ॥೬೬॥
ಲರಸನೀಂ ಬೆಸಗಾಳ್ ಪ್ರೀಯೈನಾಂ ಕುಶರಾಘ
ವರಯುದ್ಧಮಂ ಕರ್ಣಿಸಲು ಸುರಸಾಳಗವ
ಸೊಶೆಯಲೇಕಂ ಸುಕೇಳ್ಪರವಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿ ವಾಹನ ಪಾರ್ಥರೂಪವವನು॥
ವಿರಚಿಸುವೆನೊಲಿದಾಲಿಸೆಂದು ಜೈಮಿನಿಮುನೀ
ಶ್ವರನಿಂದು ಕುಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯಂಗೆ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದಂ ದೇವರ ಪುರನಿಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂ ಚಿತ್ರದೊಳ್ ನುತಿಸಿ ರೆ॥ ॥೬೭॥
ಅಂತು ವಿಂಶತಿಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೩೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೨೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಸತ್ತುದಿಂದೊದಗಿದರ್ಥಮಂ ತಮಗೆರಗಿ ಸಾವ
ಸತ್ವದಿಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮೊದಲಾದ ಪಟುಭಟರ್
ಸ್ವಸ್ಥರಾದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಬರ್ಜಿತವಾಹನ ಧನಂಜಯರ್ಸಂಗರದೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸಕೇಳರ್ಜುನಂ ಬೈದುದನಾಲಿಸಿದಬಳಿಕ
ತರಿಸಿದನು ವಸ್ತುಗಳನಧ್ವರದ ತುರಗಮಂ
ತಿರುಗಿ ನಿಜನಗರಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಸಮರಕನುವಾಗಿ ನಿಲಲು॥
ಧರಣಿಮಂಡಲಮಂ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳ್ತಾಗೆ
ಸರಣಿಮಂಡಲಮಂ ಧ್ವಜಛತ್ರಚಾಮರಂ
ತರಣಿಮಂಡಲಮಂ ಚಮೂಖುರಪುಟೋದ್ಧೂಳಿ ತಾರಾಗಣಂಗಳ್ಸಹಿತಲು॥ ॥೧॥
ಉರ್ಬಿದಗಜಂ ಪತ್ತುಸಾಸಿರಂ ಬಿಸುವರೂಥಮೆರ
ಡುರ್ಬಿದ ತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿದ ಪದಾತಿ ಮೂ
ರರ್ಬಿದಂ ಜೋಡಿಸಿದುದಂ ಕಾವಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಿತಳರು॥
ಸರ್ಬಿಸಂ ನಾಪದಿಂ ಮೊತ್ತರಿಸಿ ತೆತ್ತಗಾಚ
ತುರ್ಬಿಲ ಮೊಗಮಲ ಜನಸ್ಪೃಹಿಯೊಳಧ್ವಸ್ತಮೆನೆ
ಖರ್ಬಿದುದು ನೆಲದಗಲ್ದು ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ತರಿಸಿದಂ ಮಣಿರಥವನು॥ ॥೨॥
ಚಿತ್ರಶೋಭಿತಮಾದ ಮಣಿಮಯ ವರೂಥಮಂ
ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ತನೂಭವನದರ್ಕಂ ಕೂಡೆ
ಚಿತ್ರಮಾದುದು ಸಮರಮೆಂದು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಚಾಪನಂದಣಿಸಿ ತುರವಣಿಯೊಳು॥
ಮಿತ್ರಮಂಡಲವನೊದೆದೈದುವತಿತ್ವರದಿಂದ
ಮಿತ್ರಕಟರಂ ತಾಗಿದರ್ಕಿದು ಗಲಿಗಳಾಗ
ಮಿತ್ರಭಾವದನೇಹದಿಂದ ಮರುಗದೆ ಮಾಣದಂ ಭ್ರತ್ಯೋರುಹಾಂಗಳೆನಲು॥ ॥೩॥
ತೇರವಂ ಗಡದ ಝಲ್ಲಾರವಂ ಗಜದ ಘಂ
ಟಾರವಂ ಹಯದ ಹೇಷಾರವಂ ನಡೆವನೇ
ನಾರವಂ ವಾದ್ಯದ ಮಹಾರವಂ ಬಹುಳಕಹಳಾರವಂ ಸಂಗಡಿಸಿದಾ॥
ಜ್ಯಾರವಂ ಭಟರ ಬಾಹಾರವಂ ದಳದ ಬಂ
ಧಿಕಾರವಂ ರಣಕಳಕಳಾರವಂ ಪಟಹದ
ತ್ಕಾರವಂ ಮುದಿದನಾವಾರವಂ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಘೋರಮಂ ತೀವಿತಂದಾ॥ ॥೪॥
ಸಿಂಧಸೀಗುರಿ ಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗ
ಳ್ಸಂದಣಿಸಿ ಗಗನಮಂ ಮುಸುಕಲ್ಕೆ ತವೆ ಮೂಡಿ
ದಂಧಕಾರಂ ಕಳಂಕೆದಿಸಿದವು ರತ್ನಾಭರಣಕಾಂತಿಗಳ್ಸುತ್ತಲಾ॥
ಸಿಂಧೂಳ್ದದರ್ಕೆನ್ನತಮಂ ಮುಸುಕಿ ತಾಗಸುರ
ಸಿಂಧುಪ್ರವಾಹಮುತ್ತುಂಗತೋಗ್ರಾಚಲದ
ಬಂಧುರತಟಪ್ರದೇಶದೊಳು ಹರಿವಜ್ಜರದ ನಿಧಿಯೆಂಬತೆರನಾಗಲು॥ ॥೫॥
ಭಾಗಿಯೊಬ್ಬರಸಿ ಮೊಯ್ದದಿದ ತರ್ಕಮತಮನೆ
ಬಾಗಿ ತೋಮರ ವರಸು ಚಕ್ರವಸಿ ಮುದ್ಗರಕ್ಕ
ಪಾಗುಡೊಂಕಣಿಸಂ ಕಸುರಗಿ ಶಲ್ಯಪಶ್ಚ ಮೊದಲಾದ ಕೈದುಗಳೊಳು॥

ಕೇಗಾಮಿಲ್ಲದೆಚಾರಿಚಳಕಚಾಳೆಯಚದು
ಶ್ವಾಗಿಲಾಘವಬಂಧವಾದುಗಳನಂದುಬಿಂ
ನಾಗಾದಿಂಭಾಯಗಾಗಿಸಿದರತಿಬಲರಲ್ಲಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ತೂಳಿಸಿದರಾನೆಯಂಜೋಧರುರವಣಿಸಿದು
ಪ್ಪಾಳಿಸಿದರುಬ್ಬೆದ್ದರಾವುತರ್ತೇಜಿಯಂ
ಕೇಳಿಸಿದರಾಹವದನಾಟ್ಯಮಂರಂಗದೊಳ್ಬಟುಲವಟುಪ್ರತಟರಥಿಕರು॥
ಯೇಳಿಸಿದರಾಟ್ಟನದಬಂಧಮಂಕಾಲವ
ಶ್ಶೀಳಿಸಿದರಾತರಂಮೂರ್ಛ್ಛಾದಿತಲೆಯಂದಿ
ವಾಳಿಸಿದರಾಳ್ಗಳಿಗೆಸೈರಣಗಳಪಿಸಾರಚತೆಯಪ್ರಾಗಿಕಚಿಲಾರ್ವತಸದಿಂದಾ॥ ॥೭॥
ಕಾಮುರ್ಕಗಳಬಿದಿಲರವದಂಡಮಾಡಿರೆಕರದ
ಕಾಮುರ್ಕಧ್ವನಿಮಿಂಚಿನಂತೆಮೊಳಗಮೊಳಗವಮೊಂ
ಧೀಮೆರೆಯೆಶರವರುಷಮಂಕರವುತರ್ಜುನನಸೈನ್ಯಂಮುಳುಗಿಬಳಲದುದಿಂದಾ॥
ಮಾಮರೆಯಬಾರದೈಯ್ಯನೊಳಿಂದುಕಂದುನಾಂ
ಸೂಮೆರೆಯಿಂದೆರಗಿದೊದೆಸಳದಿದುಳಾರ್ಗಾದೊಳಿಂ (ದೊದೆಜರದೆಳ)
ನಾಮೆರ್ಗಿದುದಂಜೈಸದೊದೆನಿಂನಸುತನಲ್ಲಿನಕವಾರ್ಥತೆಗದೆಚ್ಚನೂ॥ ॥೮॥
ಪಾರ್ಥವರಬಂಥಮಲ್ಲಿಂದುಪೇಳ್ದೃತ್ಪೈಮರು
ಘಾರ್ಥಮಂಮಾಕ್ಷ್ಪೂಲಾನಿಂನಪ್ಪಾರಪ್ಷವನಲ
ಕೀರ್ತಿಗಂಜುವನಲ್ಲಪಿತನಂಪಚಾರಸುವೆಮತ್ತೆಕಾಥಗನೆಬಂದೂ॥
ಘಾರ್ತನಕೊನೀನೆನುತನನುವಗೆಯೊಳಿದಿರಾಗಿ
ಪಾರ್ಥನಶರೀರನಂಘಾತಿಸಿದನೊಂಪ್ರತತು
ಕಾರ್ತಸ್ವರಾಂಕಿತಸುಮುಂಖದಿಂದೆಸೆವಬಾಣಂಗಳಿಂದನುಸಾಲ್ವನೂ॥ ॥೯॥
ಸ್ವೈತವಕದೆಸುಗೆಯೋನಿಂನಸಾಹಸಮಿನಿತೊ
ಮೈತಲೆಗಲಿಸಿಬಂದುದಾಹವಕೆಮೊನೆತೆನುತ
ಸೈತವಕದಿಂದೆಚ್ಚನನುಸಾಲ್ವನಂನೂರುಬಾಣದಿಂಪಾರ್ಥಸೂನೂ॥
ಲ್ವೈತರಲವಂಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳ್ಬಡಿಗದಿದು
ಧೈತೇಯರಾಜಂಕನಲ್ಬೂನಬರಸಿದಿಲ
ಕೊಟ್ರುತೆನಿಂಮದಿಯಾದಕಗಿನಿಗಳಂಕವಿಸಿದಂಬಭ್ರುವಾಹನನಮೋಘಃ॥ ॥೧೦॥
ವುಬ್ಬಿದುದುಮೈರೋಷದಿಂದನಂಜ್ಜಿಕ್ಕಿದವು
ಮುಬ್ಬುಗಬ್ಬುತ್ತವಾಹಂನೆತೆಗತೆಗದೆಸುತ
ಬಾಬ್ಬಿರಿದನಮಸಾಲ್ವನಂಮುನಿಸಿದವುಕಾಳಿಸಿನಂಪ್ರೈಯಮೊಗರ್ಗಿಗೆಸು॥
ಲಬ್ಬಿರಿಸಿದೈತ್ಯನದಕಿಂಮದಿಸಿಕಾಳ್ಗರದನೊ
ಬಾಬ್ಬುರಂಜಯನುವಾತುರದೊಳೆಚ್ಚಾದ
ಲಿಬ್ಬುರಂಗದೊಳಿದಿದವಂಬುಗಬ್ಬುರದವರುಣಾಂಬುಗಬ್ಬುಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೧॥

ಬಾಗಿದೊಳ್ಬಾಗಿತೆಯೊಳ್ಬಿಲ್ಲಾರತನದಬಿಂ
ನಾಗಿದೊಳ್ಬಂಕದೊಳ್ಬಳಿಕೆಯೊಳುರುತರ
ತ್ಯಾಗದೊಳ್ಬಯದೊಳ್ಬಮತ್ತತಿಯೊಳ್ಧಟಿನೊಳ್ಬಿರಕೊಳ್ಬ್ಬರಾಗದೆಯೊಳು॥
ವಾಗಿಭಾಷುವದೊಳ್ಬಗಾತ್ರಮದಬಂಧದೊ
ಬ್ಬಾಗಿನವರಿವರ್ಗೆ ಸಮ ಪಾದರಣಿಗಳಂ
ಸ್ಥಾಗಿಯೊಳ್ವಲ್ಲಭಿತ್ರಪಾಡಾನಸಾಲ್ಪರಿಬ್ಬಾದಿದಸಂಗರದೊಳು॥ ||೧೨||
ನಾಗಂ ಸಮಮಾಗಿ ಬಳೆಕೆರಬ್ಬುಸಾಲ್ಪ
ನೆಲ್ಲಂಬಿನಿಂ ಪಾರ್ಥಸುತನಬಭ್ರಪತಿಯಂ
ನಾಲ್ಕೆಂಟರಿಂದರ್ತೆಕ್ಕೆಯವನಿಶಿಖ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಾವುಳೆವನು॥ (ನೈದು)
ಬಳಿಕ್ಕದಿಯಾಗಿ ನತ್ರಾಸಿನವಬಮಂ
ಸಿಳಿದಂತೈಯೊಡನೆನಾ ವಿರನರಬ್ಬಳಂ
ಪೊಳಿದಂ ತುರಗ ನಾರಥಿ ವರೂಥಂಗಳಂ ಶಿಲೀಮುಖ ವ್ರಾತದಿಂದಾ॥ ||೧೩||
ಸ್ಥಾಗದೊಳಾಗಲಿಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಮತ್ತೊಂದು
ಮಾಗಿ ವರೂಥವನಡದೇ ಸುತಿದ್ರ್ನಿತ್ರಲುರು
ವಾಗಿಸು ವನುಸಾಲ್ಪಂ ವಿರಥನಾಗಿಶಾಂಧನುರು ಗದೆಯನಿ ಪಾರ್ಥಸುತನಾ॥
ರಗಾಜಮತ್ತ್ಸರಮೆಂ ತುಚ್ಚೊ ತಂನ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ
ಛೃಗಿಸಿಬಟದಾನವನ ನೆಬ್ಬಿದ ಬಬ್ಬಳಿನಿಸಾ
ರ್ಸ್ಥಾಗಿಗಳದಗದ ವಳಿಯೊಳ್ ಸುರೇಂದ್ರನನವಳಿದು ವಸುಧೆಯಂ ಪಲಸ್ಥೈದನು॥ ||೧೪||
ಅನುಸಾಲ್ಪನಳವಳಿಯೆ ಬಾಪಮಂ ಜೇಗೈದು
ದನುಜಾರಿ ತನಯ ನಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲವ್ಯಾ ತಂ
ನನೆಮೊದಲವಂ ದಿಸದೆ ಪಾರ್ಥನಂ ಕಂಡು ಕೆಡಿಸಿದ ರಾಜಕಾರಿಯವನು॥
ತನುವನು ಕೆನ್ನೊಯಿನೆಂ ಮೈದು ನನಲಾನರಸ
ಕನುವರದೊಳಿಬ್ಬಾದಿನೊಡುವೆ ವ್ಯಕಂಗೆದದಿ
ರೆನುತಪಾತ್ರೈದು ಬಾಗಂಗಳಂ ಬೀರಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಮೇಲೆ॥ ||೧೫||
ನರಸಭಾಪದೊಳ್ಭಾವಿಸೆಭಾವನವಾಗಿದು
ವಿರಸವಾಗದೆ ಮಾಗದಿಗನಂ ಗ್ರಾಮದೊಳ್
ನರಸನಾಮುಕ್ತಮಿಲ್ಲ ನರಸಸಿಂಜಿನಿಯಿಲ್ಲ ನರಸಬಾಗಂಗಳಿಲ್ಲ॥
ನರಸಯುವತಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದನೆಂ ಮುಗೆಗಳಿಲ್ಲ
ಪುರುಷಮಾಗದೆ ಮೊಡುರಗಾವೆನುತ ಪುತ್ರನಾ
ವಿರಸ್ಥಾಲ್ಲಿಳಂ ಮುಸುಕೆ ಹರಿತನಯನಂ ಧಿಟಕನಂಗನೆನಿಸಿದನರ್ಜುನಂ॥ ||೧೬||
ಮುನು ಕಿದಸರ್ಬ್ಬಳಂ ಸುಸರಿದರಿದಾ ಸಾದೆ
ದೆನೆಗಳೇನಾದವಾಗಸಮೆತ್ರಲದಗಿದುದು
ವನುಮತಿಯದಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಶರೀರವಾಗಳೆಡೆಯಾಟದೆಸಂಗಳಾವೆಡೆಯೊಳು॥

ಅಸುರರೊಳ್ಬೆರ್ಜರಿಪ್ಸಸರದೊಳ್ಮನುಜರೊ
ಬೈಸರುಳ್ಪವರಸಮರದೆನುಗೆಯೊಳ್ಗಾಣೆನಿದು
ಮೊಸತೆಂಬತೆರನಾಗೆವಿಶಿಖಮಂಕೆದರಿದಂಬಿಸರುಹಾಕ್ಷನತನಯನು॥ ॥೧೭॥
ಕರ್ಕಶದೊಳೆಸೆವಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಬಾಣಸಂ
ಪರ್ಕದಿಂದಾದಕತ್ತಲೆಯಕೆದಿಸಿದವನು
ರರ್ಕಭುಷಾದೆನೆನೃಪಾಚಿಯತನುಜನಮೊಸಮಾಸಿಯವಿಶಿಖಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ್॥
ಅರ್ಕರಶ್ಮಿಗಳಂಧಕಾರಂಗಳಡಗದಿಗೆ
ತರ್ಕಿಮಂಮಾಳ್ಪಂತೆಕಂಗಾಳಿಸಲಾಗವೀ
ರರ್ಕಳಿಚ್ಚಾದಿದರ್ಬೆಶ್ವಿತವಾಹನರುಸ್ಮಾರ್ನಸುತಸ್ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಅಚ್ಚರಿಯನಿಂನುಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರಕೇ
ಳ್ಬೆಚ್ಚುತನಸುತನಬಾಣಂಗಳಂದುವೆಮರು
ಯೆಚ್ಚನಾತನಮಗಣಿವರೂಥಪತ್ರವನಂಬಿನಂಬುಧಿಯವೀಚಿಯಿಂದಾ॥
ಮುಚ್ಚಿದಂಹಾದೆಸ್ಮರನಂಗದೊಳ್ಗಾಣಗಳಂ
ಕಾಚ್ಚಿದಂಕೆಲಬಲದೊಳಿದಿದರಿಹುಸೇನೆಯಂ
ಪಚ್ಚಿದಂಕಾಂದನಗಣಿತಬಲವನಾಬಶ್ವಿತವಾಹನಂಕಾಳಸುಳದೊಳು॥ ॥೧೯॥
ಕಂಡುರೆಕನಲ್ದಾತನೆಸುವೆಸುವಕಾಳ್ದಳಂ
ತುಂಡಿಸುತಮಿದುಕದಂತವನತೇರೊದನೊದನೆ
ಚಂಡಶರಜಾಲಮಂಸೈಗರೆವುತುಚ್ಚಳಿಸಿಮಾತ್ರೆರಿಪುಬಲದಮೇಲೆ॥
ಖಂಡುಗಣೆಯಂಕವಿಸಿಮಂದಿಯಂಕಾಲುತಿರ್ದ
ನಂದಲೆದುಮೂಜಗವನೈದುಹುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ದಿಂದುಹುಟ್ಟುವಮನ್ಮಥಂಗಿದಿರಾರೆನಲ್ಪುಂದರೀಕಾಕ್ಷಸೂನು॥ ॥೨೦॥
ಕದಿಯೊಣವುತರತಲೆನೆಲಹುದರೆಹುದರೆಗ
ಳ್ಗದಿಯೆಜಾಳಿಥರ್ಕೆಡಿಯಲಾನೆಗಳ್ಗೆಗಳ್ಗಳ
ದೆದೆಯೊಳ್ಪುರಳೆಕೆರಂಪರಿಯತ್ಮಸಾರಥಿಯರಥಿಯತನುಸೀಳ್ಗಳಗೆ॥
ಕದುಪಾಂತಕಾಲಾಳ್ಗಳಾದಲಳಿಯೆಲಳಿಯೆದ್ದ
ಪದೆಯನುರೆಕಾಂದವುಶರಧಿಶವನಶವನಮೊಗ
ರಿದಿದಂಬುಗಪ್ರಳಯಶತಕಾಟಿಯಂಮೋಳ್ದುದಾಗಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಧರಣಿತಳದಂತೆನವಖಂಡಮಯಮಾಗೆಯಮ
ಪುರದಂತೆಬಹುನರಕಪಾಲಮಯಮಾಗೆನಾ
ಗರದಂತೆಭೂರಿಜೀವನಶ್ರಿತಂಗಮಯಮಾಗೆಸಂಸಾರಚಕ್ರದಂತೆ॥
ಶರಿತಪಾತಕಶತಂಗಮಯಮಾಗೆಕೈಲಾಸ
ಗಿರಿಯಂತೆಶಿವಗಣವಿಲಾಸಮಯಮಾಗೆವಿ
ಸ್ತರದನೈಮಿಷದಂತೆಪ್ರವೃತ್ತವಿರತಮಯಮಾಗೆರಣಮೆಸೆದಿರ್ದುದು॥ ॥೨೨॥

ವೇಗಾಮಯಂ ಪೋರಮೆದೆಗೆದದಿರ್ದ ವಾಜಿಪಾ
ರಗಾಮಯಂ ಬಿದದೆ ಕುಗಾದಾದು ವಕ್ಷೆಗಳಿಂ
ನಗಾಮಯಂ ನಿದುಗರುಣ್ಯಂದಮಿದುಳ್ದದಸು ಸುಂಟಿನೆಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಂಗಳಾ॥
ನೇಗಾಮಯಂ ಪರಿವನೇತ್ರರಬಸೆಯಜಿಗಿಯದಾ
ರುಗಾಮಯಂ ಯಕ್ಷಾಕ್ಷ ಸನ್ನಿತೂತಬೇತಾಳ
ನಗಾಮಯಂ ಸಲೆ ಭಯಂಕರಮಾದುದಂದುರಗಾರಂಗದೊಳ್ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾ॥ ೨೩॥
ಲರದಸುಂ ದಿಲಕಪಾಳೆವಿದಿದೂದಿದಾ ಕೆಲವು
ಕರಯರದನಂಗಳೈ ತಲೆಯೊಡಸೂಸೆಗಳ್ತಿ
ನರದಜಂತ್ರಂ ಮೂದಿದಂದಿಗೆ ವಿದಿದು ಪಾದಿದವು ಕೆಲವು ತುರಗಂಗಳಾ॥
ಖುರಮಂ ಬಿದಿದು ಪಾಳ್ವಿಕ್ಕಿದವು ಕೆಲವು ಕುಂ
ಜರಶಿರದಮುರಜುಂಗಳಂ ಬೂರಿಸಿದವು ಕೆಲ
ವರದೆಕುಗಾದಾ ದಿದವು ಮರುಳ್ಗಳಾರಗಾರಂಗದೊಳ್ ಕ್ಷುಬ್ಧರಚನೆ ಮೆರೆಯೆ॥ ೨೪॥
ಪುರಸುತಂ ತಂನಮೋಹರವನಿಂತ್ಯೆದೆಸುಂ
ಪುರಸುತಂ ತನ್ನ ಮೊಲೆರೆಕಾಣುತವರೂಥಮಂ
ಪುರಸುತಂದಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಪೈಸಾಂದು ಕಾಣೆಗರವು ತಾ॥
ಪರದಳವನೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ಸುತ್ತಪರಂಪದೆದುಸೊ
ಪ್ಪರದಳವಳ್ಸಲಾಗ ನ್ಯಾಯಿಂದ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಪರದಳವದಿಬದರ್ಪಲಾಯನವನತಿಬಲ ಪಾರ್ಥನಸುತಾಕನಿಯೊಳು॥ ೨೫॥
ಕೆದದರ ಕಂಗಳ ಬೆಳ್ವಲಿಯ ಸುಂದುಗಳೊಳಗೆ
ಮದಿದ ಕುದರೆಗಳ ಕೊಡ್ಡಲ್ಲ ಕೋರಳಗಳೊಳಗೆ
ಕದಿದಕೈಸಾಲನರರಜ್ಜೆಗಳ ತುಂಡುಗಳ ಮರಮಜ್ಜೆಗಳ ನೆಳವು ತಾ॥
ಪೊದದ ತಲೆಯೊಡುಗಳ ಡೊಗೆಗಳಂ ತಡಿಗೈ
ದಿದಿದನೆಗಾವಸೆ ಮುದುಳ್ಗಳ ಕರ್ದಮಂಗಳಿಂ
ಬಿದದೆರುಧಿರಸ್ರಾವಾಹಂ ಪರಿಯೆ ಸವರಿದಂ ಪಾರ್ಥಜಂ ಪರಬಲವನು॥ ೨೬॥
ಶತ್ರುತನಯನ ಸಂಭ್ರಮವಂ ಬಳಿಕ ಯೋಧದಿಂ
ಚಕ್ರಾಯುಧನಸುತನನೂತನಂ ಕುದರೆಯಂ
ನಕ್ರಧ್ವಜವನತುಲಚಾಪಮಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ವರಥನಂ ಮಾಡುತಿರಲು॥
ವಿಕ್ರಮದೊಳಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾರಥದಿಂದು
ಪಕ್ರಮಿಸಿದಂ ಕಾಳಗಕೆ ಕೃಷ್ಣನಂದನನ
ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮನುಜಾವರೂಥಮಂ ತಡೆಗದಿದನಾ ಪಾರ್ಥಿ ಕಾಳಗದೊಳು॥ ೨೭॥
ಕೋಪರಥವನಳವಡಿಸಿ ತಂದು ಹರಿಸೂನುಬಂ
ದಿನವನಾತೇರನೊಡನೊಡನೆ ಪಾರ್ಥನಸುತಂ
ಚುರುರಿದರಿದಂ ಧುರದೊಳಿಂತುಬಯಲಾದುದು ವರೂಥಮೆಪ್ಪತ್ತುಬಳಿಕಾ॥

ಅವನಿಪ ಕೇಳಾ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಬಾಣದಿಂ
ದನುಜಾರಿನಂದನಂ ಸಾದೆ ಸಂತೈಸಿದಾಂ
ದನುಮಬಲನೊಳ್ಪುಗಂ ಬಿದನಾತಗ್ರಿಗ್ಗೆ ಮಸದು ದಂಶಂಕ್ರಾಂತಿಯೊಳ್॥ ॥೨೮॥
ಯೆಚ್ಚವನ ಕಾದುದೊಳ್ಪುಗಂಬುವರೊಂಮೆ ಭೂತಳದೊ
ಳಚ್ಚಪೆರ್ಚುವರೊಂಮೆ ಬಳಿಯ ಮಂಡಲದಿಂದ
ಪೆರ್ಚ್ಚಿಪೆರ್ಚುವರೊಂಮೆ ತನುವಮನುಭಾಗದಿ ಕಾದುವರೊಂಮೆ ಸಾರಿಬರಿಯಲ್॥
ಚಿಟ್ಟೆಸುದುಸುವರೊಂಮೆ ಬಾಣಾಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಯೊ
ಳೆಟ್ಟಿಮೊಗಯುವರೊಂಮೆ ಮಾರ್ಥರ್ಯಿಂಮೈಮರದು
ಬಿಚ್ಚುಚೇತರಿಸಾದುವರೊಂಮೆ ಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರಿವನಯರಾಹವದೊಳ್॥ ॥೨೯॥
ಧೃತಚಾಪಚಾಪಲಶ್ರೀಪ್ರಸಮಗಾಯಂ
ನವಸಪ್ತಸಪ್ತರಥಸ್ಯಂದನಜೈಯರ
ಪ್ರತಿಸಮರಸಮರಥನಾಶ್ವಸರ್ಗಿವರ್ಯಿಂ ಗಗನಗಮನದವೀರರು॥
ಧೃತಿಮಾನಮಾನನಸುಕೃತಮುಖಶರಸಿ
ದ್ಧಿತತರಗಾತರಗಾಸರ್ವದಕ್ಷುಬಲಯುತ
ಶ್ರೀತನಾಸ್ತ್ರಿನಾಸ್ತ್ರಿಗಳ್ದು ಬಿಂದಸಾದದ ಬೆಸರದೆ ಸಂಗರದೊಳ್॥ ॥೩೦॥
ಯೆಂಬುವ ಬೆಂಬುವ ಮೂರ್ದಿಶೆಯ ನುಡಿಗಳಂ
ಕೆಂಬುವ ಕೆಂಬುವ ನಾಂಟಿದ ಶರಂಗಳಂ
ಕಿಂಬುವ ತರ್ಬುವ ಭೂಮಿಯ ಮಾ ಚಿತ್ರಮಾಗಿ ಕಾನೆಯೊದಲು ಪಾವಿಯ ನಾ॥
ಬೆಂಬುವ ಬಾರ್ಬುವ ವಿರಸರಿಯಂತಳೆದು
ಸುಂಬುವ ತೂರ್ಬುವ ಕರ್ಗಿಯಿಂ ಧರುಗಾಳದೊ
ಗಾಂಬುವ ಮೂರ್ಬುವ ಕಾರ್ಬುಗಳಿಂದ ಹಿತರಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಪಾರ್ಥಸುತರು॥ ॥೩೧॥
ಇಂತೆರ್ದು ಎರ್ಗಿಸೂಳದೆಸು ಪಾರ್ಗೊಸು
ಮಂತರಸದನದಂತೆ ಧರೆಯೊಳ್ ಭಾಗಾರ್ಥಮೆ
ಗಾಂತರಸ್ತವನದ ಧರ್ಮರಿಸಿ ಮಿಗಿಸದ ಬರ್ಗಿರಯುಕ್ತ್ಯಾಸ್ತ್ರಿಯ್ಯನಪಾವದ॥
ತಂತುವಂಶತ್ರುಬಲಭಜ್ಜನಿಯಮೇಳೆಗದೆ
ಯಂತೆಗದಿದಲ್ಲವನದಂ ನದುವೆಸದಿಸೈಯ್ಯ
ತೆಂಷೊದಗಿದನೊಮ್ಮತ್ತೆ ಬಿತ್ತಿದಿದು ಪಾರಸೂನು ಪಾರ್ಥಯಿಂತೆಗದೆ ಚ್ಚನು॥ ॥೩೨॥
ಮೊದವಿಗಧಿನಾಥನೆಬ್ಬೆ ಚರ್ಯಿಂ ಗಗನ
ಶರನಿಜಪಪ್ಪದಿಂದ ನೊಬ್ಬನ್ಯ ಮಾಡೆಸಿ
ಬ್ರಿದಿಲರವಿಶಸದೊಳಂ ಬುಸ್ಸುಗಳುವಿತಯ ವಿರಸೆಯಮಾತ್ರಕಾಲ॥
ಸಿಡಿದಂತರಸ್ತದಿಂ ಧಾರುಣಿ ತಳಕೆ ಮೊದೆ
ಗೆದದರಾಸ್ತ್ರಾದೊಳ್ಪುರಂದರನ ವಜ್ರದಿಂ
ಕಡಿವಡೆದು ಮೇದಿನಿಗೆ ಬಿಳ್ದ ಕುಲಶೈಲಗಳಂ ತೊಳ್ಬಾಬ್ಬಿರೊಂದು ಕಡೆಗೆ॥ ॥೩೩॥

ಸಾಹಸಮದೆಂತೊಭೂತಳಕೆಬೀಳುತಬಭ್ರು
ವಾಹನಂತರಹರಿಸುತೆಚ್ಚತ್ತುಕಸುಂದದೆಮ
ಹಾಹವಕೆಪೇರೊಂದುಮಣಿವರೂಥವನಡರ್ದುಗತನಂನೀತಿಮುಳಿದೊಳು॥
ಆಹರಿಕುಮಾರನಂಕಾಣದೆಧನಂಜಯನ
ಮೋಹರವನೈದಿದಂಪಸಿದಪೇರ್ಬುಲಿಮೃಗನ
ಮೂಹಮಂಕೊಂಗುವಂತೆಕಾದಾನೆಕುದುರೆಗಳತುರುಗಲಂತುಡುಕುವಂತೆ॥ ॥೨೪॥
ಕವಿದರಾಂತವರ್ನಿಂದರುರುಬಿದವರ್ತೆರುಬಿದ
ರ್ತಿವಿದರೆಚ್ಚರ್ಮೊಗೆಯ್ದರೊತ್ತಿದರ್ಮುತ್ತಿದ
ರ್ಕೈವಿಧಾಯುಧಂಗಳಂಬೀರಿದವರ್ಕಿರಿದವಿಕ್ರಮಾವೇಶದಿಂದಾ॥
ತವೆತಾಗಿದವರ್ಕೆದರಿದರಡಿಂದವರ್ತೊರೆದರಿದ
ರ್ತವಕದಿಂತಮತಮಗೆಕಾದಿದರ್ಮೊಗ್ಗಿದರ
ರ್ತವರದೊಳ್ಪಾರ್ಥನಂಬಳಸಿದರ್ಸೆಳೆದರ್ಕರನಸೇನೆಯಸುಭಟರು॥ ॥೨೫॥
ವೊತ್ತರಿಸಿಫಲುಗುಣನಸೂನವಂಭಾನುವಂ
ಮುತ್ತಿದುದುಚಾತುರಂಗಾಳಿಯಿಂಧೂಳಿಯಿಂ
ಚಿತ್ತರದಮಣಿಮಕುಟದಸ್ವಾಮಿಯಂಭೂಮಿಯಂಸಲೆಮುಸುಕಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಮೊತ್ತದಶರಾವಳಿಯಸೋನೆಯಿಂಸೇನೆಯಿಂ
ಮತ್ತೆಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯಜಾತನಂಧಾತನಂ
ಸುತ್ತಿಪರಿದುದುಬಲಮಶೇಷಮುಂಘೋಷಮುಂಘೋರತರಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೬॥
ರಿಪುಬಲದಮುತ್ತಿಗೆಯಕೋಲಾಹಲಂಗಳಿಂ
ವಿಮಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಯೋಗಂಗಳುರುಬೆಯಂ
ಸಪದಿಪ್ರಹಾರದಾಯುಧಸಮೂಹಂಗಳಂಕಂಡುಫಲುಗುಣನಸೂನು॥
ಕುಪಿತಬಭ್ರುಕುಟಿಮುನಿದುನಾಗಪಾಶದಿಂ
ದ್ವಿಪಹಯವರೂಥಪತ್ತಿಗಳೆನಿತುಕವಿದವನಿ
ತಪರಿಮಿತಬಾಣಮಂಸುರಿದನರಿದಂಡೊರದನಂತಕಮರದಸಿರಾಯನು॥ ॥೨೭॥
ಅರಸಕೇಳ್ಬಾಸ್ತೃಪ್ಯಮಂಬಳಿಕಪಾರ್ಥಜನ
ಶರವರುಷದೊಳ್ಕನೆಯದವರಿಲ್ಲಪಾಂಡವನ
ಪರಿವಾರದೊಳ್ಕರಿತುರಗರಥಪಾಳಿಯದೊಳ್ದರ್ಪಜನಜಂಗುಳಿಯೊಳು॥
ಅರರೆಬಿಲ್ಲಾಳ್ತನದದೇಳ್ಗೆಯೆಂತುಟೊಜಗ
ದ್ಧರಿತನಾಗಪವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಪ್ರಭಾವದಿಂ
ತರೆಬಭ್ರುವಾಹನನಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲರಂಮುಸುಕಿಮೋಹಿಸುತಿರ್ದುವು॥ ॥೨೮॥
ರಂಭಾದಿನಗಳುಸುಚದಕುಂಕುಮದೊಳಾಳ್ದಹಾ
ರಂಭಾರಿಯಂತದೊಳ್ಪುದಿದವಿರಾಂಗಹಾರ
ರಂಭಾತಿಶಯಸಮ್ಮರ್ದನದೊಳ್ಪ್ರಾಣಂಪರಿದುಸೂಸುವತೆರದೊಳು॥

ಕುಂಭಿಕುಂಭತಟದ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳ ವ್ರಾತ
ಕುಂಭಚಿತ್ರಿತಮಾರ್ಗಮಾದುದು ಚಿತಬೋಧನೆರಾ
ಕುಂಭಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ವುತುರ್ಗದ ಬನ್ನತ್ರಸ್ತವಾಹನನತಿಭ್ರಮಿತರದೆಮಗೆಯಿಂದಂ ॥ ॥೩೯॥
ಮುರಿದವರಗಾತರಥದ ರಾಜಿಗಳ್ಕೆಟಿಗ
ತ್ತಿರದವಮುವಂ ಮಡಿದವಾಜಿಗಳ್ಳೆಗ
ಪ್ಪುರದಾಯೋಧಾಯ್ದುತಳವೀರರೊಳ್ಪುರೊಳ್ಪಾರ್ಥನಂದನನ ಮುಂದೆ ॥
ಯಿರದುಮೆರೆಯಲ್ಪಾಗಿ ಸೋರ್ವರ್ಗಂ ಪಾರ್ವರ್ಗೆ
ನೆರೆನಿಲ್ಲವತುಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದರಗಾದಿಂದ
ಪೊರೆದೆಗದುರಂದಣದೆ ಗಾಢದ ಸೊರ್ಗಿದದರ್ಪವದುಳ್ವಂಸುತ್ರಬಲರು ॥ ॥೪೦॥
ತಾಗಿದಂ ದುಗದಾಂಡನನು ಸಾಲ್ವನಂ ಜೈಬ
ಬೀಗಿದಂ ಶರ್ವಜಂತ್ರಾಂಪಡ್ಡುಜಂತ್ರಗಳ
ನೀಗಿದಂ ಮಾನಮಾಯತಾಪನಾಶ್ರಂ ತದದುಸೋಲ್ಲದ ಸುವೇಗನಾಂತು ॥
ಸಾಗಿದಂ ಧುರದಿಂದ ಬಿತಕೈಮುಸಗಾಬಿತಳೆ
ದೂಗಿದಂ ಖಂಡಿತವಕ್ಷನರುದ್ಧನರದಿಳಿಗೆ
ಬಾಗಿದಂ ಮೈಮರದುಸ್ತತವಮಗಾವ್ಳುಗಳೆದಾಗದೆಸೆಗೆಲ್ಲರು ॥ ॥೪೧॥
ಯೋನೆಂಬೆನಾರಗಾವಸಂತದೊತ್ತಿರದಬಯ
ಮಾನಿನಿ ವಿಮುಖಮಾದವಿರಹಾಂತಬಿಸುಪ್ಪ
ಟಾನೀಕಮಂ ಬೆದರಿಸದೆ ಮಾಗದಿಂ ಬನಿಂ ಪಾರ್ಥಿಯ ಶಿಳ್ಳಿಮುಖಾಳಿ ॥
ದಾನವಮಾತಂಗಘಟೆಗೆರಗಿದವು ಪ್ಯಂದನವಿ
ತಾನಮಂ ಡೊಗರಗಳದವು ಗರಯನಾಳಿಯಂ
ಬಾನೆಡೆಗೆ ತೀದಿದವು ಶತಪತ್ರದಳದ ಮೆಯ್ದಿದಿವಸಟಂ ಬರಿದವು ॥ ॥೪೨॥
ಜಾಧರಾವುತರಥಕರಳಿದಾನೆ ಸುದರೆತೆ
ರ್ಬ್ಬಿದವೇಗ್ಗಿಸಿಗೆ ತಂ ಮುಚ್ಚೆಯಿಂ ಪಳ್ಳಗಾದ
ಬೀದಿಗಸಾಗಿದುದುರ್ಯದೊಳ್ಪುರೆನಾಂದಪ್ರತಾರ್ಥಿಸ್ತಾನಾದಿಗಳನು ॥
ಸಾದುವರಳಿಗಳಿಲ್ಲ ಪದೆಯೊಳ್ಳುಲಾಯನವ
ನಾದರಿಬಿದಪ್ರಕಟಿತ್ರಿರ್ದ್ಯುಮ್ನಮೊದಲಾದ
ರಾದಿಯೊಳ್ಬದ್ಧಮೋಹಿತರಾಧರಾಬನ್ನತ್ರವಾಹನನಸಾಳಪ್ಪಿದಾ ॥ ॥೪೩॥
ಪಡೆಪಡೆಮಗೆಳ್ದುದೆಸೆದೆಸೆಗಾಯುಮತಿಸಾರಿದಂ
ಕದತದದುಕಡುಗಲಿಗಳ್ಬಿದೆಗೆದವು ತಿಸಾರ್ದು
ಹೊಡದವೋದದುಸುರಕಾನೆಸುಪರಿಯಂಸಾದಕಾಘುತಿಸುರ್ದಂ ಘೊಟೆಘೊಟೆಸುರು ॥
ನಡುನಡುಸರಳ್ಪಾಂತಿ ಮೂರ್ಛೆವಡೆದಿಸಾರ್ದಂ
ಸೆಡೆನಡುಗುತತಿಬಲ್ಯೈರ್ಮರವು ತಿಸಾರ್ದು
ಬಿದಬಿದಬೆ ಫಲುಗುಣಂ ನೋಡಿ ಭೀತಿಯಿಂದದ ಸದಿಸುದಿಸದಿಸದಿಯಾದನು ॥ ॥೪೪॥

ಗಾಂಡೀವಮಂತುಡುಕಿಟಂಕಾರಮಂಬುಜಿಸಿ
ಖಾಂಡವಮಂಸುಂಬದರದೆಂಬನಂಜೈಸೈದು
ತಾಂಡವಮ್ಮೃಡನನಿರೂಪ್ಯಮಂಕೈಕೊಂಡುಯೋಧತಾಪ್ರೌಢನಾಗಿ॥
ಪಾಂಡವಂಮರಳಿರಥದೊಳ್ನಿಲ್ವವನಮುವಗಲಮಾ
ಭಾಂಡವನಂತುಜ್ವಲಿಸುತೈದಿದಂಕಾಳಗಕೆ
ಖಾಂಡವದಹನದಂದುತಂನಮೇಲಮರಪತಿಮುಳಿದುಕದನಕೆಬಪ್ಪವೊಲು॥ ॥೪೫॥
ಭೂವರಂಕಾಣುತಂತಾಳ್ದನಿಜಚಾಪಮಂ
ಜ್ಯಾನಾದಮಂಮಾಡಿಪಾಂಸಪ್ತಜಂಕಾದೆ
ಸೇನೆಸಹಿತುರುಬಿದಂಪಾರ್ಥಿಯಂತರುಬಿದಂಕಾರ್ಗ್ಗೊಲೆಗಳಂಕರವುತಾ॥
ಬಾನೆಡೆಯೊಳ್ಪಿತ್ರಲುಂದಣಿದಣಿಯಸುತ್ರಲುಂ
ಸೂನಶರಜಾಲಮಯಮಾಗಿರ್ದ್ದೊಡಾಹವಯ
ಕೆನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯಕಾಳಗದಹೊಸಗತಿಯನತಿಚಿತ್ರಯಂಕರಮಾಗಲು॥ ॥೪೬॥
ಬಳಿಕಹಿಂಸದ್ಧಜಂನಾಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಗಳವಿಯೊಳ್ಪೂಳ್ಗಳಂತಾಗ್ಗುಡಕತೋರಮೆನೆ
ದಳಕೆದಳಮಗ್ಗಳಕೆಗಗ್ಗಳಕೆಧೃತಿಗೆಧೃತಿಕಾತಿಗೆಕಾಲಕಾಲ್ಪ್ರೆಕಾಲು॥
ಮುಳಿಸಿಂಗೆಮುಳಿಸುಘಾಯಕೆಘಾಯಮಧಟಿಗಧ
ಟಳವಳಿಕೆಗಳವಡಿಕೆದಮಮಾನೆದೇವಸುರ
ನಿಳಯಲಕ್ಷ್ಮಿವರನಪ್ಪುದುನಂತಲೆದಾಗೆಮೆಚ್ಚಿಸುರರುಲಿಯೆಮೇಲ್ತೆ॥ ॥೪೭॥
ದ್ವಾವಿಂಶತಿಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ–ಅಂತುಸಂಧಿ೨೨ಕ್ಕಂಪದ್ಯ೧೧೬೬ಕ್ಕಂಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ॥

೨೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಲಾಹವಸಮರ್ಥಕರ್ಣಜನಂಕೆಡಹಿಬಭ್ರು
ವಾಹನಂಸುರನದಿಯಶಾಪದಿಂದರಿಯಲ್ಕೆ
ರಾಹುತದುಕಿರ್ದಪೃಥಕರಬಿಂಬದಂತಿರ್ದುದರ್ಜುನನತಲೆರಣದೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಪಕೇಳರ್ಜುನನಪೃಪ್ಪುದೊಳ್ಭಭ್ರುವಾ
ಹನನಪ್ಪಳವಿಗಳಂಕೆದಹಿಪಾಂಸಧ್ವಜನಾ
ದನೆರಣದೊಳ್ಬ್ಚಾದಿವ್ಯಂದನಸಹಾಸ್ತ್ರಮಂತಡೆಗದಿದವನಪಡೆಯೊಳು॥
ತನಿಗಲಿಗಳಾರುಸಾವಿರಮಂಬೊರಳ್ಚಿದಾ
ಬಾನಿಯನ್ನೈದಕ್ಷಾಹಿಣಿಯನ್ನೊರ್ಕಲಿಸಿಮೇ
ದಿನಿಗವಂಪೈಮರದುಬೀಳ್ವಂತೆಬಿತ್ತಿದಂಕಾಯದೊಳ್ಬಾಯಕವನು॥ ॥೧॥
ಲವದಳದೊಳವನಸುತರುವೆರಿಯಂಮದಿದಬಳಿ
ಕಸುರಾಂತಂನೊಳ್ದಾಡಿದಬಳ್ಮೆಯಂನೆನೆದು
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುಬಿದ್ದನವಟೆಂದುಪಾಂಡಪ್ತಜಂಗರ್ಜನಂಮರುಗುತಿರಲು॥

ಮುಸುಕಿದಂಬುದದಿನಾತ ಬಂದು ಪಾರ್ಥಿಯರಥವ
ನಡುಮದ್ಯುಜಬಲಿಸುವೇಗಂ ಬಳಿಕ ಸಂಗರಂ
ಮೊಸಪಾದುದಿಂ ವರ್ಗರ್ಗೆ ಕಾಂದನರ್ಜುನನಿಮತ್ತೆ ವೀರರುತ್ಸಾಹರವನು ॥ ॥೨॥
ನಾಪನದೊಳ್ವರಿಸಂಗಡಯೆನೆ ಸುವೇಗದ
ಕಾಪಾವದೊಳಿಚ್ಛಿಡಿವರಥನಾಗಿಯೆ ಬನ್ನಿ
ವಾಹನವಬಾಗದಿಂದುರೆ ಸೊಂದು ಬಿದ್ದುವವನಿಗೆ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನರನು ॥
ಮೋಹರವನೈದಿದಂ ಪ್ರಳಯ ಭೈರವನಕಾಂ
ಊಹಲಿಮದೆಂಬಂತೆ ಕಾಂದನೆಲ್ಲಾ ಬಲವ
ದೇಹದೊಳಗಿನ ಜೀವ ಪರಿಯೋಳ್ ಬಿದಿರ್ವರ್ಥಿ ಪಾರ್ಥನನರ್ಜುನ ತರು ॥ ॥೩॥
ರಣದೊಳಿಂತಿವರಿರ್ವರ್ಗಿರುತ್ತಮುಂ ಸೊಂದುನಾ
ರಣಕೆ ಗುರುಶಾಪಮಂ ಕಾದಲಾಡಂ ಬಿದಿಬಿಸಲು
ಸುಗಾವನಲ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಸಂಗದೊಳ್ ಬಂದು ತಾಂ ಪರಿತ್ರಹಿಸಿ ನೆರದು ॥
ಘಣಿರಾಜ ನಂದನೆಯುಲೂಪಿ ಪಾತಾಳದಿಂ
ಮಣಿಮುಕರಕೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿಹ ಮರಥ
ರುಣಿಯೊಳಪಾಧ್ಯೆಸೆ ಸಲಂಕರಿಸಿ ಮಂತ್ರೌಷಧಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದಳು ॥ ॥೪॥
ನೃಪಕೇಳುಲೂಪಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ಪೇಳ್ದಸುರ
ರಿಪುಸುತಂ ತನಯಂ ವೆರಸಿ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥಜನ
ವಿಪುಳಪ್ರದಂದ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿರದೊಳಿರ್ದೆ ವಸರಿಂ ತರಿಸಿ ಕಾಂಡು ॥
ಲಪಗತಶ್ರಮರಪ್ಪ ತೆರದಿಂದ ಮಂದಿರದೊ
ಳುಪಚರಿಸಿ ಮಣಿ ಮಂತ್ರವಿಶಲ್ಯಕರಣಿಗಳಿಂ
ತಪಿಸಿದಂ ತಾರೈವು ತಿದರ್ಭುಜರ್ನನಿತ್ತ ಪೃಥ್ವೀಶ ತಂಗಿಂತೆಂದನು ॥ ॥೫॥
ಮಗನೆ ಮದಿಯದು ಸೈನ್ಯಮನುಸಾಲ್ವಮುಖರಾದ
ವಿಗಡರೆಂದೆಂದಿದು ಸೈನದದಾಳಿಯೊಳ್ ಮ
ನಗಾಗನರುದ್ಧಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ರಹಿತರಾವನಂಜಯ ಪುನಾ ॥
ಬನಿಗಾಗಿ ನಾಬೊದಂ ನಿಲ್ಲೆನಾ ನಿಲ್ಲಿಕಾ
ಭಗನೆ ನೀ ವಿರದಿಸುತ್ತಿನ ಪರಿಗೆ ಮೋಗಿಸೇ
ಭಗದರಯುಧಿಷ್ಠಿರ ನೃಕ್ಷತಿಯನೆಂಬಿನಿಂ ತೋರಿಸುತಪ್ಪಿತಂಗಳು ॥ ॥೬॥
ಪದ್ಮನಾಭದುರ್ದಿಬರ್ನನಮಕುಟಾಗ್ರದೊಳ
ದರ್ದಿಗೂಡಿತ್ತಿದವು ರಥದೊಳ್ಪೋತಂಗ
ಭರ್ದಿದುತನುಘಾಯಿತಲೆಯುಳ್ಳದನಿತುಮಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ನರನು ॥
ಮೊದ್ದದಿರದ ಜಯಂ ತನಗಿಂ ಸುಧರ್ಮಜಂ
ನಿರ್ದೈನವನಪನಲ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಮುರ
ಮರ್ದನ ತುರಗಮೇಧವನೆಂತು ಮಾಡಿಸುವ ಕರ್ನನುತ ಪೊಳ್ದೆಂದನು ॥ ॥೭॥

ವಾಜಿಸಹಿತಾಂ ಪೋಗಿ ಸಕಲಪರಿಕರದಿಂದ
ತೇಜದಿಂದೊಪ್ಪುವಗ್ನಿಗಳಿಂದ ಭೂಸುರರ
ಮಾಜದಿಂದಖಿಳರುತ್ವಿಕ್ಕುಗಳ ಬಹುವಿಧದ ಮಂತ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂದಾ॥
ರಾಜಿಸುವನುತಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊಳ್ಪೊಕ್ಕರಂ
ಯಾಜಮಾನದೊಳಿಸಿವಸಿರಿಯಂ ವೃಕೋದರನ
ಭೋಜಾಂಬಕಾದಿ ಬಾಂಧವರೊಳಾವೃತನಾಗಲುತ್ಸವಿಸತೆಂದನು॥ ॥೮॥
ವೇಳೆಯೊಳ್ ನಸುದಿಂನು ಬಲ್ಲಿತ್ತವಾಪನನೊದನೆ
ಕಾಳಗಂಗಾಡುವೆನಾಂ ತುರಗಮಗನೋರ್ವ (ಮಗನೊಬ್ಬನೀ)
ಬಾಳುವೆ ನೆಗೆದಿಸಬೇಡ ಗಜಪುರಕೆ ಪೋಗಿ ಮುರಹರ ಧರ್ಮನಂದನರ್ಗೆ॥
ಕಾಳಗದಾಟಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನೆಚ್ಚರಿಸು
ಕೇಳೆಂದ ಮಾತನೆಂದರ್ಜುನಂ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ
ತಾಳದೆ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಕಾಲದಿಂ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಸೈಮಣಿ ಪುತ್ರಂ ತೆಂದನು॥ ॥೯॥
ಪೊಳ್ತೆದು ತಾತನಂ ಸಂಬಿಟ್ಟು ನಾಂ ಪೋಗೆ
ಅಳ್ತವಡೆ ಗಜನಗರಕಿಳಿರಾದೊಳ್ತ್ತಿವ
ಗಳ್ನಾಡೊಡೆ ಮತ್ತೆ ತಾ ಮಹಾಂ ಬೀಳ್ದಿದೀರ್ದಪನೆಗಗನಾಕ್ರದಿಂದಾ॥
ಕೊಳ್ಳದೆಯ ಕೊರಬಿಗರೊಳಿಂ ಬುದ್ಧಿ ನುಡಿಗಳಂ
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದ ನೀನಾಪವರೊಳಿಂ ತೊರಿಕೆ
ಗಾಳ್ಳಿರಿವ ನಬಂಕವನೀಗ ಮುರಿವೆನಂ ಸಂಕಲ್ಪು ಪಿನೋದೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ತಂದೆಗಾಸುಗಮಾಳ್ವನವನರಕೆ ಗಾನಿಮಿ
ತ್ತಂದೇವ ವಿಪ್ರಾರ್ಥ ಗಿರಿಸು ದೂರದೊದಾತಂಗೆ
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದಾದ ಮದುಗಡ ಸೈಪಲ್ಪು ಮಿಗಭಾನೆಂತು ರಣಕೆ॥
ಬಂದುಗಳುದುಪೆನೆಗ ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಪಸತಿಯ
ಮುಂದಕ್ಕೈದುವೆನೆಂತು ಭಾನು ಸಂಭವನಸುತ
ನೆಂದೆನಿಬಿಕಾಂಚೆನೆಂತನ್ನತಮಂ ನುಡಿವ ಸಲ್ಲಾಪವಕೆ ಕಪು ಹೊಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಮಂದಿಸಾಹಿತಿ ಬಲ್ಲಿತ್ತವಾಪನಂ ಬರಲಿನಾ
ನಿಂದುರಗಾದೊಳ್ಗಿಂ ಸಕಂಗಳ್ಗೆ ಪಬ್ಬಮಂ
ತಂದಲ್ಲದರೆನೆಂದು ವೃಷಕೇತು ಬಳ್ಪಿಂ ಧನಂಜಯಂಗೆರಗಿ ಬಳಿಕಾ॥
ಮೊಂಡೇಗೆದುರ್ದ ನಿಜಚಾಪಮಂ ತುಡಿಕಿನರ
ನಂದನನ ಸಂಮುಖಕೆ ನಡೆತಂದು ನುಡಿದನೆಲೆ
ಮಂದಮತಿ ಪಾರ್ಥಸುತ ನವಾಡೆ ನಿಲ್ಲದಿಹಂ ತಾನೆನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚನು॥ ॥೧೨॥
ಕೇಸನಾ ಬಿದೆಕರ್ಣಸುತನಾ ದೊಡೊಳ್ತೈ
ವಾಸಿಯುಳ್ಳವನಪ್ಪುಷಳು ಸುಗಾಂ ಕೊಂದನ
ಭ್ಯಾಸಮರದೊಳ್ಗಿಂ ಸತಾತಸಂ ತನಗೆನೀ ನಿದರಪ್ಪುದು ಚಿತ ಮೆನುತಾ॥

ಸೂಸಿದಂ ಕಣೆಗಳಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನದಂ
ನೇಸರ್ಗಳನಸುತಂ ಬಿರ್ಸ್ವೈದು ಪಾರ್ಥಿಯಂ
ಘಾಸಿಮಾಡಿದನಂಬುಗಳ ಮಳೆಯೊಳವನೀತನಂ ಮುಸುಕಿದಂ ಶರದೊಳು॥ ॥೧೩॥
ಯೆಸುವರೆಚ್ಚಂಬುಗಳನೆಡೆಯೊಳ್ತರಿದೈವ
ರೆಸುವರೊರ್ವೊರ್ವರಂ ಘಾಯಗೊಳಿಸಿಕರ
ಲ್ಸೈಸುವರ ಕೃಷ್ಣಜವರಾರ್ಥಸಾರಥಿಗಳಂ ತರಿದಿಳೆಸುರುಳ್ದುಹೋದೆ॥
ಯೆಸುವರೊಂಮೊಂಮೆ ಮೈಮರದು ಚೇತರಿಸಿಕಾಂ
ಬೆಸುವರಾಗ್ನೇಯಾದಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಿಂ
ದೆಸುವರಿಂತವರವರಸಾಯಖಾಂಗಳಂ ಕರ್ಣಜಪಾರ್ಥಸುತರು॥ ॥೧೪॥
ಅಂದಾದಕರ್ಣಜನರಕಾಳಗವನವರ
ನಂದನನನ್ವೈಸುವುದರರಿವೆನೆನಲಶಕ್ಯ (ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ)
ದಿಂದ ಶರಸಂಧಾನನತ್ತಲಾಹಸಲಕ್ಷ್ಯಲಿಳಿಲಾಘವಂಗಳಿಂದ॥
ಮುಂದವರವಗ್ಗಳಿಕೆ ಮಿಳಿಸು ಮಾದಲೆ ಮೋದಿ
ಬಂದಿಭಾರಗಾಣೆ ಬಿಂಕ ಬೆಡೆಬಡಮತ್ಸರಂಗ
ಳಿಂದ ಸಮಮಾಗೆನ್ನೈದೊಂದಂ ವೃಷಕೇತು ಬಭ್ರುವಾಹನನಮೇಳೈ॥ ॥೧೫॥
ಬಳಿಕಘಾಳ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವೃಷಕೇತುವೆ
ಸ್ಕಳಿಸಿಪಾಡಬವೈಷ್ಣವದೊಳದಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಕಾಳುತಬರ್ನಾಸ್ತ್ರಜಂಕೆರಳ್ದವನನೆಚ್ಚುಮತ್ತಳಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರತವನು॥
ತೊಳೆಯಡಿಳಿದವುಭಾಗವತಿಯಬಲಿಕಂಬುಗ
ಳ್ಳುಳಿದು ಕರ್ಣಜನೆಸುಲ್ಕಾತನಂ ಸುತ್ತಿಸಿತು
ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂದದಿಂ ಕಣೆಗಳೆಡೆ ಘಳಿಗೆ ಪರ್ಯಂತರಂ ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೬॥
ಮತ್ತೆಹೋದಕರಿಸಿಪಾರ್ಥನಸೂನು ರೋಷಾಗ್ನಿ
ಮೊತ್ತೆರಿದಿಗೆದರಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಹೂಡಿತೆಗೆ
ವುತ್ತೆಲವೊ ಕರ್ಣಸುತ ನೀನೆಬಿಲ್ಲಾಳ್ವೈಸಾಂಮೊಗ್ಗರ್ತಿ ಬಲರೊಳು॥
ಚಿತ್ರಚಂಚಲಮಿಲ್ಲದಿಕ್ಕೆನೆಸುತೆಚ್ಚಡೆದೆ
ನೆತ್ತಿಶಿರಮಂಕೂಡಿ ಖಡಿದಾಗ ಸನಕೆಚಿಕಿ
ದತ್ತಕಾಂಡೊಯ್ದು ವೃಷಕೇತುವಂ ತಿರುಗಿಸಿ ತಾದೆನೆದೆನೆಗಳಂ ನುಡಿತದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಭಾನುಸುತಸೂನುವಂ ನಭ್ರಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕಾಂಡೊಯ್ದು
ನಾನಾದಿಸೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿತು ಮುಹೂರ್ತತ್ರಯಂ
ಮಾನಲಕೆಕೆದಪಾದಮಹಾಶರಂ ಕೆಳಗಿಳಿದಿದು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ॥
ಯಾನಸನು ಮಾಬಭ್ರುವಾಹನನು ಪೊಡವೈಡೆ
ಬಾನೆಡೆಯೊಳಾತನಬಿತಾಮಹಂ ನಷ್ಟಿಕಮಿಸಿ
ಕಾನನನಾತ್ಪಗರಂಗಳೊಳ್ಳಳದಿಳದಂ ಮಾಣಾಮರದ ಮಹಿಯೊಳು॥ ॥೧೮॥

ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಫಲುಗುಣಂ ನೋಡುತಿರೆ ಕರ್ಣಜಂ
ಗಗನದಿಂ ಬಿದ್ದಳಿಗೆ ಮೊದಲೆ ಚಕ್ರಂ ದಿನಂತೆಪುಟ
ನೆಗಪಿದ್ದರೊಳ್ಪಿನಿಂ ಸುದುಸುದಿಸಿ ಪಾರ್ಥಸುತನಂ ಪಟಾಳಿಸಿ ಕನಲ್ದು॥
ತೆಗಪಿ ಸಲ್ಗುಣಂ ಗಳ್ಗಸಾರಥಿ ಪತಾ
ಕೆಗಳಿಂದ ಮರ್ದ ರಥ ಸಹಿತ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ
ಮಗನಂ ನಭಕ್ಕೆ ನೆಗಳ್ಕೆ ಕಾಂಡದ ಪರ್ವು ನಾಶಪಾಯಂ ತಮಾಸ್ತ್ರಾದೊಳು॥ ॥೧೯॥
ನಭದೊಳತ್ಯುಗ್ರದಿಂ ತಪಿಸುವ ದಿವಾಕರ
ಪ್ರಭೆಯಿಂದುರಿಯೆ ರಥಂ ಬಿದ್ದನು ವರ್ಗಿ ಪಾರ್ಥ
ಪ್ರಭಪದಿಂ ಪಾರ್ದೊಳ್ದರ್ಪಸಂಪಾತಕರ ಕ್ಷುದಿಳೆಗೆ ಬೀಳ್ವವಂತೆ॥
ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಮೊಸಿತಾಗೆ ಕರ್ಣಜಂ ಮತ್ತೆ ರಸು
ಸುಭತಟನಂ ಮುರು ಬಾಣದೊಳ್ ಕ್ಷುದಿಪನವ
ಲ್ಲಭ ತನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೈದಿಪಿಪ ಬಾಳಿಸಿ ಬರದು ಮಾದೆ ಬೊಬ್ಬರಿದನು॥ ॥೨೦॥
ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ಕರ್ಣಜನದನಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ರೋಷದಿಂ
ದಬ್ಬರಿಸಿ ಗಗನದೊಳ್ ನರಥಮಂ ಬಿಟ್ಟು
ಪೈಬ್ಬರಂತವನ ಮುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಬಿಳ್ವ ರತ್ನವಂ ಕನಲ್ದು ಕಡೆ॥
ಉಬ್ಬಿ ಪುಟನೆಗದೆದ್ದು ಸಾಯಕದೊಳೆಚ್ಚವನ
ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಧನಾಗಸಕೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಿತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಂ
ದೊಬ್ಬರಳನಲ್ಲಾದಿ ಮೊಸಳ್ತ್ರ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ತಮ ಫಲುಗುಣಂ ಕಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಪಾತಕ್ಕೆಳಿಂದು ರಣದೊಳ್ಕರಗಾಳಿವನು
ಘಾತಳದೊಳ್ಗಾಢಾಯತ ಮಾಗನಿಲ್ಲಿನಿಂ
ಘಾತಿಸದಿರೆಂದು ನಂಮೊಂದನೆ ನಂ ಮೈಯ್ಯನಾದಿ ದೊಳಾದ ಬೆಸುಂ ಮನಸ್ಕೋ॥
ಯಾತನಂ ನಕ್ರದಿಂ ಘಾಸಿಯಾದವನೆಂದು
ಮಾತಾಡುವವನಿಪರೊಳ್ಪತ್ತಿವನ ಮೇಲೆ ಬಂ
ದಾತಬಿಳ್ವಲ್ಪಾಂ ದರ್ಪರ ಕೈತಸಿ ಕಾಂಡಾಧುರಕನುವಾದರು॥ ॥೨೨॥
ಮಣಿವರ್ಮ ಧರ್ಮಧರ್ಮ ಬಳಿಕೆ ಪರ್ವರುಂ
ರಣರಂಗದೊಳ್ಪ್ರಮುಕನಾದದರ್ಪಡೊ
ಲ್ಗುಣಿ ಸಾದಿಯಲ್ಲಿಂದಮಂಕಪ್ಪೆ ಪಾರಲಯುಗ್ಮಾಗಳು ಸಾಪ್ಯಾಧಿ ವಾರಿಯೊ॥
ಮೊಗ್ಗಾರ್ವಕಂಬರಕದದೊರೆಮೆಮೈದಿನಕ್ಕಿದು
ಪೆಣಗುವ ಮತ್ತೊಂ ಮೆನತ ದೊಳ್ಪ್ಲೊರ್ವಂಧ
ರಣಿತಳದೊಳ್ಗಾರ್ವನಾನಸದೊಳ್ಪೊರ್ವರ್ಧಿ ಪಿರಿ ಸುಗಸುಮ ದೊಳ್ಕಾಳಿಸಳು॥ ॥೨೩॥
ಕ್ರಿಯಾಪ್ತಕೆಳಿಂ ತೈದುದಿನ ಮೈದೆಕಾದಿದ
ಗ್ಗುವ ವಿದ್ಯುತ್ತು ವಿಗಾರ್ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥಜಂ
ವಿಪಾಮಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪಕೆ ತನೆಸಿ ಬಿಸಿಲಿಪ್ಪ ಸಲ್ಪುಳಾಗದೊಳ್ಪ್ಲೆಕೆದೆಯೊಳು॥

ಶ್ರೀಪತಿಯಧ್ಯಾನಮಂಮಾಡಿಸುತತೆಗೆದೆಸೆ
ರೂಪದಿಂದಾಕ್ಷಾಯಿಯನಿವನಾವನಿತರೊಳ್ಪ್ರ
ತಾಪದಿಂಕವಲಂಬನೆಚ್ಚುಕತ್ತರಿಸಿದಂಕರ್ಣಜನಕಂಧರವನು॥ ೨೪॥
ಕಡಿದುಕವಲಂಬುಗಿಯೆಕರ್ಣಜನತಲೆನಭಕೆ
ಬಿದಿದುಕಂಪದಂತೆಬಂದುಬಿದ್ದುದುಪಾರ್ಥ
ನಡಿಗೆನಾರಾಯಣಮುಕುಂದಮಾಧವಯೆನುತಮುಂದುವತಿವೇಗದಿಂದಾ॥
ನಡೆದುರಗಾದೊಳ್ಗ್ರಾಮುರೆಂಪುತ್ರನಂಕೊಯ್ಲುಳಿಗೆ
ಕೆಡಹುವದೆಯಲ್ಲಮಂಸದೆದುರುಳ್ದುದುನರಂ
ಬಿದಿದರದುಸ್ಸೈನ್ಯಂದಾಶರವನೆತ್ತಿಕಾಂಡೀವಿಕ್ಷಿಸುತಳ್ತಿಸಂದನು॥ ೨೫॥
ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳಪಿರೆನೊಸಲ
ಬಾಟ್ಟುಸೂಬಿದತುರುಳ್ಕೃಕ್ಷಾಭಿಕುಂದಲಂ
ಮುಟ್ಟಿದುಪ್ಪುಳ್ಳೆಸೆಮೊಳೆವಲ್ಲುನಗೆಮೊಗಂಕಳಕಳಿಸೆಕಳೆಯದಿಂದಾ॥
ಕಟ್ಟುಗ್ರಮಾಗದರ್ಕೆತನಿವೀರರಸದೊಂದು
ಘಟ್ಟಿಯೆನೆತೋರ್ಪಕರ್ಣಜನತಲೆಯಂಬಿಡದೆ
ವಿಟ್ಟಮತಪಾಣಿಯಂಬಾಣಿಯೊಳ್ಳುಮೊಸದುಮುಂಬಿಪಿಕಂಬನಿಯೊಳಾಳ್ದನು॥ ೨೬॥
ಮಗನೆನೀನೆಂತುಮದಿರ್ಪೃಕೃಷ್ಣಾಯಂಗೆ
ಮೊಗನಾದುವೆಹಿಂನಳಿವುಧರ್ಮತನಯಂಗೆ
ಮೊಗದೋರ್ವೆನುತಯುಂಟೆನೀನಿಲ್ಲದೇನೆಂದಳಲ್ದುಪ್ಪುತುಂತಿಮರುಗಿ॥
ಸಗೆಯೆಂದುಕಾಂದೆವರ್ಕ್ರಜನನೆಮಗಾತನಿಂ
ಮಿಗಲಿಂದುಕಂದಿಕಿವತ್ಯೆನಿಂನನ್ನೆವರ್ಕೆ
ಸುಗತಿಗಾದುವಾತ್ಯಾತ್ರವರಿದರ್ಪರೆವೇಳ್ಪೆಂದುಹಳವಳಿಸಿದಂಪಾರ್ಥನು॥ ೨೭॥
ನಿಂಲದೆಮಹಾಹವದೊಳಿಂತಿಮಸ್ಸುಮಡಿದಳ
ಬಾಲಕಂನೀನಿದೇರ್ಕೆನಕಟಕಂಗಾಮುಂ
ದಾಲಿಸ್ಯತಂನಮಾತಂನುಡಿಸಲಾಗದೇಂನೊಣ್ಳೆಂನನಾದರದೊಳು॥
ಪಾಲಿಸೈತುರಗಮಂಮಂದಿಯಂನಡೆಸಿಂನ
ಮೇಲುಗ್ರುದ್ಯೋಗಮಾವುದುಕಂದನಿಂನಸುಗ
ಶೀಲಮಾನ್ಯತಾವನೊಳ್ಪಂಗಾತಿವಸ್ತ್ಕಾದರಂಗೈನೆಂಬೆನುಸುರೆಂದನು॥ ೨೮॥
ಮೂಗಿಲ್ಲದಾನನಂತಿಂಗಮಿಲ್ಲದಪಿರ
ಮಾಗರದೆಪಾಂಡವರಬಾಯಿಂನುನೀನಿಲ್ಲ
ದಾಗನಿಂನಧಟಿಂದಯಾವನಾಶ್ವಾನಾಸಲ್ಲುರಕೃಪ್ಯಮಾದುದೆಮಗೆ॥
ಯಾಗಮಹಾದರಸಂಗೆನಿಂನಿಂದನೀಂಬದ್ದು
ಕಾಗೆಗಾದಲಂಕಾಟ್ಟುರಗಾದೊಳಿಂನಂಬಿಟ್ಟು
ಮೋಗಲಪ್ಪುದೆತಂದೆವೃಷಕೇತುಪೇಳೆಂದುಮರುಗಿದಂಪ್ರೌಢಸಾಚಿ॥ ೨೯॥

ಯೂಪರಿಯೊಳಾವೃಷಧ್ವಜನತಲೆವಿಡಿದವನ
ರೂಪನುಗ್ರಾಕ್ಷಿಲಮಂನೆನನೆನೆದುಶೋಕದ್ರ
ಭಾಪದಿಂನರನಭುತ್ತಿರಲತ್ತಕರ್ಣಸುತನಕ್ಷೆಬಂದಪ್ಪಳಿಸಲು॥
ಧೂಳಿಪಿಧರೆಗೆಬಿದ್ದುದನೆಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದೆದ್ದು
ಚಾಪದಕಾನೆಗೆಮೊಗವನಿಕ್ಕೋರೆಯೂಗಿನಿಂ
ದಾಪಾರ್ಥನಂನೋಡಿನಸುನಗುತಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯತನುಜನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ಯೆಲೆಪಾರ್ಥವೃಶ್ಚಸಂಗ್ರಾತವಣಾವಹಿವುನಿಂಮ
ಬಲಸಮಾಜದೊಳ್ಗಂಬುಗಳವನರಮಂಬಿಟ್ಟು
ಕೆಲವಿವಸ್ತ್ರದಲಾಘ್ರತಮಂಪಡದೆವಧಟರಶಿರಂಗಳ್ಗಂಕಾಂಡೆವರಸಿ॥
ಕಲಿಗಳ್ಗೆತಂದುಜೀವಕೆಸಂಚಕಾರಮಂ
ಸಲೆಚೇಡಿದೊಡೆಕಾಟ್ಟೆವಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳಾಡೆನಿಂನ
ತಲೆಯಚೆಲೆಗದೆನಾಹಸಕೃಷ್ಣಮೆಂನೊಳ್ಗಂದಜ್ಞನಿಪಚಾಲಿಸಿದನು॥ ॥೨೦॥
ಯುವರೊಳ್ಗೆನಹುದಿಂನವೀರನೀಕರ್ಣಸುತ
ನಿವನತಲೆಯಂಸಮರ್ಪಿಸುಮಹಾದೇವಂಗೆ
ತವೆಯುಂಡಮಾಲೆಯೊಳ್ಗುಜ್ಜುಮಾಗಸುದೀಕ್ಷೆಯತ್ರೀತಿಯಹುದುನಿನಗೆ॥
ಶಿವನಂದುಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂಕೊಟ್ಟಿ
ಲ್ಲವೆನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಂಮರೆದಪರೆನಾಕದರ
ಪ್ರತಿವಾರಿಯೋತಕೆಕಾದುವೆಯೊತುರಗಮಂಬಿಟ್ಟುಪೋದಪೆಯೊಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ನೋಡಿದಂತೆರುಗಕಂಗಾಳಿಗಳ್ಗೆಂಪದರೆ
ಮಾಡಿದಂಕಾಪಮಂಧೈರ್ಯದಿಂಪಳಲನೀ
ಡಾಡಿದಂಕರ್ಣಜನಶಿರವನಲ್ಲಿಸಿದಂಕಾಂಡನುರುಕಾಮುಕ್ಕವನು॥
ತೀಡಿದಂಜೇನ್ನೆದುತೆರುವಿನೋಳ್ಗಾಣಮಂ
ಹೂಡಿದಂತೆನದಿಚ್ಛರುಧರತ್ರವಾಹಮಂ
ತಾಡಿದಂಬನ್ನುವಾಹನನವನ್ಗಂಗದೊಳ್ಗತಿಪಾರ್ಥನಾಸ್ತ್ರಗದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಮೈಪಿಂಯಳ್ಗಳ್ಪವುಲೇನಾಯುಧಪನೆಯಮಗ
ನೈನಲೀಕರ್ಣಜಂಡಾನೆದೀತಕೆಬಂದೆ
ವೈಪಿಕದಬಾಣಪ್ರಯೋಗಂಗಳಿಂಪ್ರತ್ರೀಲದೊಳ್ಗೃಹಮಾಕಾಂತನಿಂದಾ॥
ಕೈನಾದನಾಯಕವಸುಗಯಿಸುತಪಾರ್ಥನಂ
ಪೈಸಾರಸದಿಚ್ಛನೀಬನ್ನುವಾಹನನಕ್ಷೈ
ನೈಸದುನವ್ಯೋಪಲಯಮೆನೆಕವಿದವಂಬುಗಳ್ಗೆವತತಿಚೆಲರಾಗಲು॥ ॥೨೩॥
ಮತ್ತವುಮಸುಳ್ಗಂತೆನರನಾಯ್ಕತೆಗದಿಪ
ಳ್ಪತ್ತವುನರಭ್ರಾಂದೊಂದಯುತನಿಯುತಮಂ
ಶೊತ್ತವುನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆಕಾಂಡುರಮನೋನೆಯಂತಾರೆಗಳ್ನುದುರಿಸಿದವು॥

ಕೆತ್ತವುಕುಲಾದ್ರಿಗಳ್ನಾಗಸದಬಟ್ಟೆಯಂ
ಕೆತ್ತವುದಿಗಂತಮಂತುಂಬಿದವುಬಾಣಂಗ
ಬಿತ್ತವುಜಗತ್ತ್ರಯಕೆಕಂಪಮಂಬಿಂತೆಂದುಮಿಲ್ಲಿದುವಿಚಿತ್ರಮೆನಲು॥ ॥೩೫॥
ಕೊರೆದುವಂಗೋಪಾಂಗಮಂಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳ
ತೊರೆದುಜಾಳಾಂತ್ರದಂತಾಯ್ತುಗದಬಟ್ಟೆಗ
ಸೂರೆದವಿಕ್ರಮಶ್ರೀಯುಂದನಸದಜಾಜಿನಗರಿಯೊಳುಳ್ಳವಕೆಂಬಾಸಲ್ಲದು॥
ತೆರದಲೆಸೆದವುರಕ್ತಧಾರೆಗಳ್ಬಾಯದೊ
ಸೂರದಮೊದಲಂನಿಮಿಷಕಾದನಿತರೊಳಾಸಿದಂ
ಜರೆದನರ್ಜುನನಂಗರಾಗ್ರದೊಳ್ಸ್ಮರದಳಿಸಿದಂಬಭ್ರುವಾಹಂಕನಲ್ದು॥ ॥೩೬॥
ಕರ್ಣಸುತನೆಸ್ಮರದ್ರೀಗಾರಂಗೆಲ್ಲುಕಾಬಂಸು
ಪ್ರಾಣದೃಢಂನಿಸಗೆಕರುಣಾದಿಂತಾದಿದನ
ಪ್ರಾಣಧವಂನಿಂಮೊಳ್ಗನುಕಪಿಬಿರುದಂದುಮೆನಿದಿನಿಯೊಳಿರಿಯದವರು॥
ವ್ರಾಣಸುವಕೆಂದುಚೆರತಿಪೆತಂನನಮರಮಂ
ನಿರ್ಗ್ರಸಿದೊಡೆವೀರನಮುದೆಂದುಬಾಣಮಯ
ದ್ರಾಣವಿಮತೈತ್ರಗಾಂಮೆರೆದಪ್ಪುಯದೆನಲ್ಬಭ್ರುವಾಹನನೆಚ್ಚನು॥ ॥೩೭॥
ಕೆತ್ತಿದವುಬಿತ್ತಟದವ್ಬತ್ತಿಗಳನದ್ರಿಗಳ
ನೆತ್ತಿದವುಧರೆಯನುಬ್ಬತ್ತಳಿಸಿಪಾರ್ಥನಬೆಂನ
ಸುತ್ತಿದವುಕಲಕಿದವುಸಾಗರವನಾದಿತ್ಯಮಂಡಲವನಂಡಲೆದವು॥
ಮುತ್ತಿದವುಬಾಂದಳವನೆಲ್ಲಮಂಕೆಲಕೆಲವು
ಪುತ್ತಿದವುಪರದವಿಳಿದವುಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆ
ಬಿತ್ತಿದವುಭೀತಿಯಂಬಭ್ರುವಾಹನನಶರಜಾಲಮದನೇವೇಳ್ದಪೆನು॥ ॥೩೮॥
ಹಾರಿಸಿತುರಥಮಂತುರಂಗಮಂರುಧಿರಮಂ
ಕಾರಿಸಿತುಸಾರಥಿಯಜೀವಮಂಸುರಲೋಕ
ಕೇರಿಸಿತುಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಯಂದೆಸೆಗಾಯಕಾಳಿಯಂದಾ॥
ತೂರಿಸಿತುಕೆತ್ತೆಯದಮೇಲೆಪಾನುಮಂತನಂ
ಚೀರಿಸಿತುಪಾರ್ಥನಕರಿರೆದೊಳ್ಪಟ್ಟೆಯಂ
ತೋರಿಸಿತುಬಭ್ರುವಾಹನನಶರಸಂಕುಲಂಫಲುಗುಣಂಗಂಬಿಸಲ್ಕೆ॥ ॥೩೯॥
ಮತ್ತೆಸಂಗರದೊಳಮ್ನ್ಯುನೃಪವರನಿರ್ಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಕುಸುಕತುಳನಸ್ತ್ರಂತಾಮಸಂ
ಮೊತ್ತತಕಪೋಸ್ವಾತ್ಮಬಳಗಾವ್ರಪೋವ್ರರಂಜ್ಯೆಸುವಶ್ವಿಲಾಫೆಯಿಂದಾ॥
ತೆತ್ತಿಸಿದಕಬಗಳಂಮೈಗೆಮೊಗದೊಡೆ
ನೆತ್ತರೊರತೆಗಳ್ದವತಮನಗಳ್ಪೆಪಾತಮು
ಗ್ಮತ್ರದೊಳೆಕೆತಂದೆಮಸ್ವಗೆಚ್ಚಾಪಿದನಿಟ್ಟಳದೊಳಟ್ಟೆಯೆನೆ॥ ॥೪೦॥

ಜನಪಕೇಳ್ಜಾಹ್ನವಿಯಶಾಪದಿಂಬಭ್ರುವಾ
ಹನಸುತ್ತುಮೆಚ್ಚದಾಗಬರೆಂದುಬಸ್ಸುವಾ
ಹಾನನೆಂದನಿಲೆಧನಂಜಯತಂನಜನನಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಪತಿವ್ರತೆಯಾ॥
ಅನಿಮಿತ್ರಮಾತೆಯಂಬೆರದಶಾರ್ಗದಿಂದ
ನಿನಗೆಸೈಗುಂದುತಿದೆನಾಶಿಂಸುಕೃಷ್ಣನಂ
ನೆನೆಮರುಳೆಮುರಹರನಸಾರೂಪ್ಯಮಲ್ಲದಾರಿಂಗೆತ್ತೈಹೆನೆಂದಳು॥ ॥೪೧॥
ಕ್ಷೋಣಿಸೋಸುಗಸಾಂದಿನಿಂದಮರ್ಗನಿಂ
ಮೇಣಾವನತನಯನನಿಗ್ರಹಿಸಿದಿಮನದ
ಕೇಣದಿಂದೆಂನಸೈಯಂದಸಾಲಿಸದೆನಾಹಹಾಗೆಹಾರದುದಿಂನನಿನಗೆ॥
ಪ್ರಾಣಮಂಕಾಯ್ದುಚಿಮವೆಂಮೋಸುಬಿಲ್ಲೆಗೊ
ಪ್ರಾಣಮುಗ್ಗೊಡೆನಿಂದುಚಿತ್ರಮೊಕ್ಷಿನಿಚಿತ್ರ
ಪಾಣಿಯಂಬಲಮುಪ್ಪುದೆಂದುಚರದಂಬಭ್ರುವಾಹನಂಫಲುಗುಣನನು॥ ॥೪೨॥
ಹೂಣಿಕಿಮಾತ್ಯಿರದುತಾಂಪಗೆವನಂಗೆಲ್ದುದಂ
ಮಾಣದೆರಾಣಿಮೊಗ್ಗುಡಿಮೊದಂಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಶ್ರೇಣಿಯಮೆಚ್ಚನಿಂತೊಂದೊಡೆನವನಸುತನರ್ದೊಡೆನಾಹಾವದೊರೆಯ॥
ಕ್ಷೋಣಿಬಲನಿತಾನಕೆಟ್ಟನಿಸಮರ್ಥನಿ
ಕಾಣಬಹುದೆನುತಕ್ಷಿಮಾಸುಜಂಕಾಪದಿಂ
ಬಾಣಂಗಳಂಮಗನಮೇಲೆಕರಯಲ್ಲವಂಹೊಗಡಿವುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮ್ರೌನಿತ್ತಂಬಿಗಸ್ತ್ರಕಾ
ರಾತಿಮುಷ್ಯಮರಕಾರ್ಮುಕಬಾಣಗಳ
ಜಾತಮಾದವುನಿನಗೆಮರುಳೆನಿಂನೊದನಾಕೃಷ್ಣನಂಮರೆದಿಯಾಗ॥
ಯೇತಕಾಹವಮಂನಸಾನೆನಲ್ಪಲುಗುಣಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮಗನೆಸಲ್ಪಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಘಾತಿಸಿದನದಿಗಡಿಗೆಪಾರ್ಥನಂಜಾಹ್ನವಿಯಶಾಪದಿಂಶೈಗೆಡಲ್ಕೆ॥ ॥೪೪॥
ಸುರನದಿಯಶಾಪದಿಂಮೋಹಿಸನರಂಮುರಿದು
ಧುರದೊಳಾವಾವಂಬನೆಸುವನದನೆಲ್ಲಮಂ
ಹರೆಗಡಿದುಕಾಪದಿಂಮಾಡಿದಂಬಭ್ರುವಾಹಂತಂನಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳು॥
ನಿರುಪಮಜ್ವಾಲಾಮುಖದನಾಮರಾಪದುರು
ತರಪಡುಬಲಿಷ್ಠಯಂದದರ್ಪದಿಂದಬ್ರುತಿಯ
ಶರವನುತ್ತಿಗ್ಮಸ್ಸಾಲಿಂಗಪ್ರಕಾಶವನುಗ್ರಪ್ರತಾಪ್ತಿರಕರವನು॥ ॥೪೫॥
ಅಶಾಸಿನಸವಿಗ್ರಹಂಗಳ್ದಡಿದೆ
ವರ್ಷಿಸಾಂಗರ್ನಾದಮುನಿಗಳ್ಳಮರ್ಷಿಗ
ದರ್ಶದವರುಣಾಂಬುವಂಮೇಘಮುದಕತುಲ್ಯಪಾತಮಳೆದುಗಿತು॥

ಶರ್ಕರಾವರ್ತದೊಳ್ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ಪಾರ್ಥಜಂ
ಕರ್ಕಶದಬಾಣಮಂ ತೆಗೆದೆಸಲ್ಕಿದಿರಾಗಿ ಮೊ
ದರ್ಕವಿಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಭುಗಭುಗಿಸುವಗ್ನಿಶಿಖೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಬರುತಿರ್ದುದು ॥ ॥೪೬॥
ಅತ್ಯುಗ್ರಸಾಯಕಂ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನಿದಿರಾಗಿ
ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂದೆಸಲದಂ ಕೈಸಾರ್ದುದೈತರ
ಲ್ಪತ್ಯುಗ್ರಮಾನಾಂತರಂ ಬೆಂತವನಿತರೊಳ್ಪ್ರತಿಯಿಂ ಕಾರ್ಗಸರಯ್ಯೆ ॥
ಅತ್ಯಧಿಕಮಂಡಲದ ತಲೆಬಿಗಿದು ನಭದೊಳಾ
ದಿತ್ಯಮಂಡಲಮರೆಗುರುಳ್ವಂತೆ ಮುನಿಗಳ್
ಸ್ತುತ್ಯರೆ ಶಿವಕೃಷ್ಣಯೆನುತ ಬಿದ್ದುದು ಕರ್ಣಸುತನ ಶಿರದೆಡೆಗೆ ಮೊಗ್ಗಿ ॥ ॥೪೭॥
ಕಲಿವೃಷಧ್ವಜನ ಶಿರ ಮೊದಲೆ ಸಾದಿತು ನರನ
ತಲೆಕಡಿದನಕ ಬಂಧವನಸ್ತ್ರಕಾಂಡದಾ
ಫಲುಗುಣನ ಮುಂದೆ ಮಿಡಿದನೆಲ್ಲ ಹರಿಯುಮರುಗಿದರಿ ತಾರಕರುಗಳಿಂದಾ ॥
ನಲವಿಂದ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾ ಬಭ್ರುವಾಹನನ
ಬಲಮೈದೆ ಮೊಳಗಿದವು ವಾದ್ಯಂಗಳಾಹವದ
ಗೆಲವಿಂದಮರರೆತ್ತಿರುಗಿದನವಂ ದಸಂಮೋಹದಮೊಗಳ್ದಿಯಿಂದಾ ॥ ॥೪೮॥
ತ್ರಿಜಗಂ ಮರುಗುವಂತೆ ಶಾಕರ್ಣಿಗಾದಳಿ
ಕುಜವಾರದುತ್ತರಾನಕ್ಷತ್ರದಂದಮಾ
ರಜನಿಮಿತ್ರನಸ್ತಮಯಸಮಯದೊಳ್ಕೃಷ್ಣಯೆನುತರ್ಜುನನ ತಲೆ ಬಿದ್ದುದಿಳೆಯೊಳ್ ॥
ವಿಜಯನಸ್ತ್ರವಡೆದುರ್ವಿದಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ನಿಜಮಾತೆಗದ ತೋರ್ಪರಮಾಡೊರೆಗಿಸಿಯೆ ಬಂಗಾರ
ದ್ಭುಜಗಳಂಗನೆಯರಾರತಿಮಸ್ತದಫಲಾಟಿಮಾವೆಯೊಳ್ಬಡಗೊಲ್ವಿದ್ಧ್ರು ॥ ॥೪೯॥
ಮಿಗೆ ಜಯೋತ್ಸವದಿಂದ ಪೌರಜನಮೊಸಗೆಯಿಂ
ಬಗೆಬಗೆಯಸಿಂಗರದಪೆಣ್ಣುಸೊದರ್ಕೆಯಿಂ
ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನಿತ್ತಲರಮನೆಯೊಳು ॥
ಸೊಗಸಿಂದಲುಲುಪಿ ಸಹಿತಿರುತರ್ದ ಚಿತ್ರಾಂಗ
ದೆಗೆ ಬಂದು ಸುತನ ಯದಿರ್ವಿನಿನ್ನಂ ಮೋಂತು
ಮಗನಂ ಪಡೆದೆಯೊ ನರನಂ ಕಾಂದು ಬಪ್ಪನಾರತಿಗಳಂತರಸಿಂದಮು ॥ ॥೫೦॥
ಮಾನಿನಿಯರಂತಾಗ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ನಿಂದ
ಸೂನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಂ ಸಮರದೊಳ್ಕೊಂದುದಂ
ಮಾನದಿಂದೈತಪ್ಪನೆಂದು ಮೊಗಸತ್ತಿ ಕೊರಳಂ ಮೈಸಿ ಬಿದ್ದಳೆಯೊಳು ॥
ಹಾನಾಥ ಕೆಟ್ಟೆನೆಕಡೆಂದು ಕಂಬನಿಯೊಳಾ
ಧ್ಯಾನಾರದುಃಖಾರ್ತೆಯಾಗಲಂತಃಪುರದ
ಮಾನಾಕ್ಷಿಯರ್ಕೂಡಿಮೊಱಿಡಲ್ಪ್ರಚುರವಿಷಾದದವತರಮನೆಯೊಳು ॥ ॥೫೧॥

ರಾಜಾಲಯದ್ವಾರದೊಳ್ಸೈರಿಸಿದಮನಿ|
ರಾಜನಾಥನಗಂಡನೆಸಗೆಂಬನಶ್ರಮದ
ರಾಜವದನೆಯರೊಡನೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯು ಕೋಪದಿಂದುಲೂಪಿಯ ಬಳಿಗೆ||
ಯಾಜಯೋಗ್ಯವಹಯಂ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪದಕೈವ
ಭೂಜನಕದೇಶಮಂ ತಮೋಘನಂ ತಃಮನವ
ನಾಜನನಿಯಂಗಡಿಸಿರಪಶಂಗಮಬೆರಳಗಸಾರ್ಥಿ ಸುತನಿಂತೆಂದನು|| ॥೫೨॥
ಅವಜಯಂತನಗಾದುದಿಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಾಮದೊ
ಳ್ಪವಿತ್ರಮೆತ್ತಿಂತಾನಂದಕಾಲದೊ (ಮಿಂತಾಗಲಿ)
ಳ್ಪಬತಮುನ್ನಾನಾಗತಂ ನಂಜರದೊಳಜ್ಜುನನಶರವನರಿದಿಂ ಧುರದೊಳು||
ರಮಿಸ್ವದಂಡಿಸುವನತಿವಯಂಗಿನಂಗರದೊ
ಳುಪಹತಿಯನಿತ್ತೆ ಪ್ರಿಯಾಸದಿಂದದರೆನ್ನಂ
ತಪಸಲಿನೆಂದುಕಂಬನಿದೊದೆದುಮಾತೆಯಂ ಸಂತೈಸಲಿಂತೆಂದಳು|| ॥೫೩॥
ತೀಸಮಾಡಿದಮಗನಿಮಗಿಯಾದನಿ ನರಂ
ವಾಸಬಂದುದಿನನಗೆ ಮತ್ತಾಂತನಳದನಿ
ವಾಸವನಸೂನು ಮೃತನಾದನಿ ಧರ್ಮನಿಜ ಪ್ರಾಣಮಂತೊರದನಿ||
ವಾಸುದೇವನಸುಖಮದಿದನಿ ನಿಂನಂದ
ದಾಸುರಪರಾಕ್ರಮದೊಳಾತ್ಮಪಿತೃಘಾತಿಯಂ
ಹೀಸದಿಸಲಾರುಂತೆನುಡಿಸುತಲೆನೆಂದಳುಲ್ಲಾ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ|| ॥೫೪॥
ಯಾಗಕಂತಸೂತ್ರಮೊಸರ್ಗತಾಟಂಕಮಾ
ಶ್ರೀಸೆರಂ ನಿಜಜನನಿಗೆನೆಂದು ಬಿಡಿಸುತ್ತೆ
ಸಾಕಂ ನಮಗೆಮೊಂದುರಿಯದುದಂಕೆಸ್ತೈಂತುಸೈರಪಗೆಯುಂತಿದೆ ನಿ||
ಪ್ರಮಾಣಂ ತನಿಗೈದವನೊ ಧರ್ಮರಾಜನವಿ
ವೇಕದಿಂ ಬಾಧಿಗೆಡಿಸಿದೆಯೆಂದು ತನಯನಂ
ಕೋಪದಿಂ ಮಗೆಬೈದಳುಲ್ಲುಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆಉಲೂಪಿಬಳಿಕಂತೆಂದಳು|| ॥೫೫॥
ದೇವಿನಿಲ್ಲಿಂ ನಮಗರ್ಜುನನಮೃತಿಸಂಕಟಯಂ
ತ್ರಾವಿಸುವದೊಂದುಕುರುಮಂಟದಂತಂನಿಕೆ
ಳ್ಳವನದೊಳುಂದುಪಾರ್ಥಂ ತನಗೆ ಮೋಹದಂದಾದಿಮಪ್ಪುಮನ್ನಿದನು||
ಅವದಿನದೊಳಗು ಮಾತಂಗಧಾಧನಾಕೆಂವ
ಜೀವಕಳವನುಡಿದಂದು ತಾನದಂನೋಡಿಬಹೆ
ನಿವಿಷಾದಂಬೇಡ ಸೈರಿಸೆನೆಕುಳಾದಲುಲೂಪಿಯಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ|| ॥೫೬॥
ಶ್ರೀದಾವನಕೆಮೊಗನಿಮಿಷದೊಳ್ಬಂದುನೆ
ನೋಡಿಬಂದಲ್ಲಿಯರವಾಣ್ಯಯಿಂದಾವಂದ
ದಾದಿಮಪ್ಪುಮೊಗನಗರ್ಜುನನಮೃತಿಧಟಂನಮೊಳ್ಮಿವಲ್ಲಿಗೆಂದು||

ಪೀಡಿಸುವರೊಳವಿಂಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆನುಡಿಯೆ
ಮಾಡಿಮೊರೆಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರುಂರಾಗಾಸೆನದಿತಂದು
ಜೋಡಾಗಬಿದ್ದಿರ್ದಕಿನ್ನಸುತಪಾರ್ಥರಿರ್ದಂದಲ್ಲಿಕೆದರಕ್ಳುದಾ॥ ॥೫೭॥
ಕೀತೋಷ್ಣುರುಬಗರಂಗಗವಗತಿಯಂಬಿಟ್ಟು
ಪ್ರಮಾತರುದಮೀತೆರವಿಶಶಿಗರಿನಿವಂತೆಮರು
ಮಾತಸುತಕನ್ನಡಿರತಲೆಗರಿಪ್ಪಿಕೆಂದುಲಾಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರು॥
ಕಾತರಿಸಿಕರಗಿಕಂಬನಿಯೊರಾಗ್ರಾಗಕೀ
ಕಾತಿಶಯದಿಂದಪಾರ್ಥನಿಪಾದದೊಳ್ರ್ವಾ
ಗ್ರಾತನನುರಾಂಗರಂಪಾಲ್ಲಾರಿಸಿಬಂಗಾಖಿಮೊರ್ಷುನೀರುದುಕಿರ್ದು॥ ॥೫೮॥
ನಿಂವಂಗನಂಗಮನಗಲ್ದಾಯ್ತುವಲಕಾಲ
ಮಂನೀಂದುಮೆನೆರೆಯಲಾಗದಿಕಾಂತಬಗದು
ಘಂನಿಸಲ್ವಿನಗೆವಡಿಯಪಾರುಂಚರಾಮುಗಾಪತ್ರಮಪ್ಪಿಥಗರಿರು॥
ಪ್ರಿಂನಿಸದೆಕೆಟ್ಟದೆಯನತಿಯರಾವನುವಿಡಿದೆ
ಖಂನೆಗಂಕೆಬ್ರಿಂತುಸ್ಪುಶಮಹಿಕಾಂತನೊ
ಸ್ಥಂನಿಯುಕ್ತರಪಿಯದ್ರೋವಿಡಿಸುತ್ತಾರೈಯರದಿಂತುರಿವರಕಚ್ಚಿಂದರು॥ ॥೫೯॥
ಅಡಿಯೊರ್ಗಿವರ್ಷ್ಟಕಾಯವನಪ್ಪಿಸೈಗರಂ
ಪಿಡಿಯರಸ್ಥಾಕೆತೆಗದೊಂದಿಸಿಕಾರಕ್ರೈಡಿ
ವದುವತಲೆಯರುಡಿನೀಡಿಮುಂದಾಡಿಪಾಗೆಗಟ್ಟುಮೊಗಮಂಚುಂಬಿಸಿ॥
ಪೊಡನೊಡನೆಪಾರ್ಥನಚರಿತ್ರಮಂಪಾಲ್ಲಾರಿಸಿ
ನುಡಿನುಡಿಗರಲ್ಲುಕಲದೊರ್ಡುದಕನ್ನಡಿಂ
ಗೋಡಲುರಯೊರಕಟಸುತಪಾಯೆಂದುಮಾರುಗದರುಲಾಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರು॥ ॥೬೦॥
ಬರಿಕಚಿತ್ರಾಂಗದೆಕುಮಾರನಂನೀಡಿಕಾತಿ
ಗೆರೆಸಿದ್ರುಜನಕಂಗೆಜನನಿಯನಾರ್ವಿಸ್ಥ
ರುರಿಯಲೆಕಿಂನಕಟವೈಧವ್ಯಮಂತಾರಬಲ್ಲೆವೆಮಹೀತರದೊರು॥
ಸೆರೆಯುಮೊಡೆವ್ರದ್ಧದಿಂದೆಂಮಿಶಿರಂಗರಂ
ಬರಿಸೈದೆವ್ರಾಗ್ಯವೆಂಕಾಂದುದಿಲ್ಲವೆತಾಯ
ನರುಕದಿಖತ್ತಿಮಾತ್ರದ್ಧಯದವಧಿನಿನಗೆಸಫಲಮಾದಪುದೆಂದರು॥ ॥೬೧॥
ತಾಯಮಾತಂಕೆಬ್ರುಶೋನಿಶಕಲುಖಿತನಾಗಿ
ಪ್ರಿಯದಿಂಮೋಗೆಕಂದದಿತನುಜನಲ್ಲಿಂದು
ನೋಯನುಡಿದಾಪಾವಂಬೆಕೆಂಡೊಡಿತನಂಕಾಂದೆನಾವಂಥಮೆಂದು॥
ದಾಯತಪ್ಪುದಬರಿಕವೆಬ್ರೋಡೆನಮುದಿಂನು
ಮೇಯಮಾದುದುತಂನಬಾರ್ಕಿಬತ್ತವಧಿಯೊರಿ
ಕಾಯಮಂಬಿಡುವೆನಿಗರನೊಪ್ಪುದೆಂದವಂಕಿಟ್ಟುವೊಗಲನುವಾದನು॥ ॥೬೨॥

ತಂದೆಯಂಕೊಂದವನೆಂದಲಾಸದಜವಂ
ನಿಂದಿಸದೆಬಿಡದಿದಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಗಳಂಮಾಡಿ
ನೊಂದವ್ರತದಾನಜಪತಪತೀರ್ಥಯಾಗಯೋಗಂಗಳಿಂದಾಗದುಹೊಗಲು॥
ಸಂಬಿಗ್ಧಮಾಗದೆಪಾತಕಂಪೋಪುದದು
ಪಂದವಸ್ತ್ರಗಳಿಯಿಂದಲರ್ಜುನಂವೃಷ್ಣವಂ
ಬಂಧುಸಹಿತಕೃಷ್ಣಂಗೆನಾಜದಿಂತೀರ್ಥಪಿಂಪೋಗುವೆನಗ್ನಿಯೊಳಿಂದವನು॥ ॥೬೩॥
ಅನಲಪ್ರವೇಶಮಂನಿಶ್ಚೈಸಿಬಭ್ರುವಾಹ
ವನಗರುಚಂದನದಕಾಷ್ಠಂಗಳಂತರಿಸು
ವನಿತರೊಳ್ಪಂದುಚಿತ್ರಾಂಗದೆಕನಲ್ಲುಸುತನಂಬೈದುಫಲುಗುಣಂಗೆ॥
ವನಜನಾಭಂಮಿತ್ರನಿಂನೆಗಂಮನದೊಳಿರ
ದನುಪಮಸ್ವರಾಭುತಾನಿಲ್ಲಿಗೈದಿದೆಮಾಣ್ದ
ವನಸ್ಪೈರಸಂನೆಗಂವರನಜೀವಕ್ಕೆಮೊಗೆದೇವಮರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು॥ ॥೬೪॥
ತ್ರಯೋವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ-ಅಂತುಸಂಧಿ೨೩ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೫೨೪ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಪತ್ನಿಯರಬೆಸೆಯಿಂದಮಾವಿದರ್ಭಪಾರ್ಥಂಪ್ರ
ಯತ್ನದಿಂನಿಜಸುತಂತಂದಸಂಜೀವನದ
ರತ್ನದಿಂಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದದಿಂಜೀವಿಸಿದನುಅರ್ಗಾಳ್ತ್ರಯಮೆನಲು॥

ಪದ್ಯಂ

ರಾಯಕೇಳಲ್ಲಿಗನುರಾಂತರಂಬಂದುಕೌಂ
ತೇಯನಂನೋಡಿದರನಂವೆಗಂಸ್ಪೈರಮದು
ಪಾಯಮುಣ್ಣಾಡಿನರನಜೀವಮಂಪಡೆವುದಿಂತಗ್ನಿಪ್ರವೇಶದಿಂದಾ॥
ನಾಯತೇನನುದೆಂದಫಲ್ಗುಸುತನಂಬೈದು
ಬಾಯೊಳಜೀರಚಿತ್ರಾಂಗದೆಪಾಲುಬಲಾಂದು
ಪಾಯಮಂಕಂದುನುದಿವ್ಯಂನದೀಂದ್ರಸಂಭ್ರವೆಬಭ್ರುವಾಹನಂಗೆ॥ ॥೧॥
ಮಗನೆಮದಿದಜುರ್ನಮಗುಳ್ಳೆತೆರನಂನಿ
ನಗೆಪೆಳ್ವೆನಾನೀಗಪಾತಾಳಲಾಕರೊ
ಳ್ಪಗರಾಜನೊರಸಿದಪಾನಿಕರದನುಮರ್ತ್ಯಂತೆಫಣಿವರಂಚೇದಿಹೊಗಲು॥
ಅಗಹಾರಮಣಿನಿತ್ತಸಂಜೀವಕದಮಣಿಯು
ರಗಪತಿಯೊಳಿಹುದದಂಸತ್ವದಿಂತರಬಲ್ಲ
ವಿಗಡರಂಕಾಣೆನೀಮೂಜಗದೊಳೆನೆಬಭ್ರುವಾಹನಂಪ್ರತಿಗೊಂಡನು॥ ॥೨॥
ಸಂಜೀವಕದಮಣಿಯನೀಗತಾರದೊಡೆತಂ
ನಂಜನನಿಪಿತೃಗೆತಕೆಪುತ್ರೆಮದಿದಿಮಾಧ
ನಂಜಯನಪ್ರಾಣಮಂಪಡೆವೆನಿದನೀಯ್ವುದೊಡೆಫಣಿಲಾಕಮಂಸುಡುವೆನು॥

ಕಂಜಜಕರಪದಿಗೆಬ್ಬುದಕದೊಡೊರಲ್ಚುವಂ
ಭಂಜಿಸುವೆನಬ್ಧಿಧಿಕ್ಪಾಲರಂಪೇಳಬೊಡೆ
ಸಂಜಾತನಾದುದಕೆಸಫಲಮಾಯ್ತೆನುತಬ್ಜದಂಬಕ್ಕೆವಾಹನಂದು॥ ॥ ೨ ॥
ಮರುಳಾಟಮೇಕೆನಿಂನಧಟುಕಾರ್ಣ್ಯದುಮಗನೆ
ಗರಳಮಯದುರಿಯೊಳಿವೆಸೆವುದುಕರ್ಣಾನೋದ
ಉರಗಪತಿಕೇಶವಾಜನಸೋಕದೆಡೆಯೊಳುಸಂಜೀವನದಮಣಿಯನು॥
ತರಬಲ್ಲನಾವನಂಗಳಕವಾಸುಕಿತಕ್ಷ
ಕರಕಂಬಳಪದ್ಮಕಾರ್ಕೋಟಕಾದಿಗಳಿಕೆ
ಕರವಿಷೋತ್ಕರದಿಂದಕಾಬುಬಳಿದಸುದೆನಲುಉಬಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಆಮಹಾಹಿಗಳಿವಿಷಕಾಳುಕುವೆನೆತಂನಮಾ
ತಾಮಹಂಪಾಲಿಗೆಹಾಬಿಕೆಯಾದವಂಮೇತಿ
ಭೂಮಿಯಂಪೊತ್ತವಂಶೇಷನಾಜಂಘಾಸಿಯಹಾನೆಂಬಶ್ರಯಮಲ್ಲದೆ॥
ಆಮಣಿಯನೀಯ್ವುದೊಡೆನಪ್ರಮಾತಾಳಮಂ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಭ್ರತೆದಿಸಿಕಾಂಡುಬಂದುನು
ತ್ರಮನುತನಂಬದುಕಿಸದಿಮಾಣ್ಣವೆನೆತಾಯೆಹೋಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೫ ॥
ಪೊಂದುಮೊದಲಾಂಭತ್ತುನೂರುಕಡೆಯಾದಪೆಡೆ
ಯಿಂದೆಸೆವನಾಗಂಗಳತಿವಿಷೋಲ್ಬಣದುರಗ
ವೃಂದವೊಪ್ಪೈಸುವುದುನಾಬರಮೊಗದಶೇಷರಾಜನಂಪಾತಾಳದಾ॥
ಮಂದಿರದೊಳೊಂಮೊಂಮೆಗರುಡನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು
ಕೊಂದಹಿಗಳಂಬದುಕಿಪಡೆತೋರಿಸುವರಲ್ಲ
ದೆಂದುಂತೆಗೆಯಲಾಮಣಿಯನೆಂದುಲೂಬಿನುಡಿಯಲ್ಕಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೬ ॥
ಲೇಸನಾಡಿದೆತಾಯೆಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಹಾಮ
ಹಾಸರ್ಪಸಂಕುಲವನೆಲ್ಲಮಂಕಾಂದಳಿದ
ವಾಸವನಸುತನಂಮಡಿದವೀರವೃಷಕೇತುವಂಬಿದ್ದೈನಿಕವನು॥
ಆನುಮಣಿಯಂಕಾಂಡುಬಂದೆಬ್ಬಿಸದಬಳಿಕ
ಮಿಸಲಾಗದೆಸಂಜೀವಕವನೀವೆಂಗ
ತಾನುಪಾಗದೆಫಣಿಗಳೆಂದುಪಾರ್ಥಜಿಂಮಡಿದೊದವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥ ೭ ॥
ತನಯಕೇಳುನ್ನರೊಳ್ಪೊಂಬಕಲ್ಪದಮಾಕೆ
ವಿನಯದಿಂದೆಸಗದೊಡೆಸಲೆಸುಗುಣಮಾದಮುದು
ಮೊನೆಯಮೇಲಪ್ಪುದಾಯಾಸಮಂತದರಿಂದನೀನತಿಕ್ರಮಿಸಬೇಡಾ॥
ತನಗುಂಟುಕೆಳೆಮಂದಪಾಲನೆಂಬಹಿಯೋರ್ವ
ನನುಕೂಲನೆಂಮತಂದೆಗೆಮಂತ್ರಿತಾನೀಗ
ನೆನೆದೊಡಿಲ್ಲಿಗೆಬಪ್ಪನಾತನಂಕಳುಹಿತರಿಸುವೆನೆಂದಳಾಮಣಿಯನು॥ ॥ ೮ ॥

ಯಿಂತೆಂದುಲೂಪಿ ಬಳಿಕಾ ಮಂದಾರಕಸಂ
ಚಿಂತಿಸುವಿನಿಂ ಬಂದಿದೇಕೆ ಬರಿಸಿದೆಯೆನಲ
ನರತನಲ್ಲಿಗೆ ಮೋಹದಿಂ ನತನಾಸಿಕೆಯ ಕರ್ಣತಾಟಂಕತುಳಿವಿಗಳ್ದಾ॥
ಕುಂತೀಕುಮಾರಕಂ ತನ್ನರಮಣಿಂ ಬಳಿಕ
ಸಂತಮೃತಸಂಜೀವನದಮಣಿಯನೀವುದೆಂ
ದಂತರಿಸದಬ್ಧಿಯ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳ್ದುದಂ ತೋಂಡುಬಾಸದೆಯೆಂದಳ್॥ ॥೯॥
ಆಮಂದಹಾಸೆಧಾರಿ ಬಳಿಕದುಃಖಿತೆಯಾದ
ಲೂಪಿಯಂ ಸ್ಮೃತಿಯ್ಕುಸಂಜೀವಕದಮಣಿಗೆ
ಪೋಪೆನಾನಹಿಪತಿಯ ನಮಯಮಂಕಾಲ್ಬುದಾರದಲ್ಲಿತಳುವಾಗದಿರೆಯಾ॥
ಯಿಪಾರ್ಥನಂ ಕಳುವಾಗದಿರದಂನೆಗಂ
ರುಮಗೆದದಂತೆ ಕಟ್ಟುವೆನಿಗಮಧ್ಧಿಷಂ
ವ್ಯಾಪಿಸಲಾದುಲ್ಲಭಯದಿನೆಬಸ್ಸೈವಮಾನಂಕೇಳ್ದುಮತ್ರಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ಯಿತಿಮಂದಾರಕೇಳಿ ಕರ್ಣಸಿಂಹವಂ
ಕಲಿಚೆಲ್ವನತಿಬಲಂ ರುಚಿಸುಗುಣಿಸೋವಿದಂ
ಕುಲವಿವರ್ಧನನೀತನಂಗಮಂಕೆದದಂತೆಮೊದಲಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿಬಳಿಕಾ॥
ಫಲುಗುಣನದೇಹಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಲಾದುಬಿಸ್ತ್ರಿಗೆ
ತಿಲಕನವರಿವರ್ಣಕರಿರಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ
ನಲಿಸಂತವಿಳ್ಕುನಂಬುಗೆಸೊಳ್ಕುಬಿಟ್ಟುಂದುಮಾತಾಳ್ಕೈತಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಅತಳದಾರ್ಸ್ತೃಮಂ ವಿತಳದವಿಚಿತ್ರಮಂ
ಸುತಳದಸುರುಚಿಯಂ ಮಹಾತಳದಮಣಿಮಯೋಂ
ನತಿಯಂ ತಳಾತಳದ ತಾಣದತಿಶಯಮಂ ರಸಾತಳದ ರಂಜಿತವನು॥
ಪ್ರತಿದಿನದಮೊಳಗಿರದಾ ಮಂದಾರನೊಳ್
ಪತಿಸೋದಿಸೋದಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತ್ತೈದಿದಂ
ವಿತತರತ್ನಪ್ರಭಾಶೋಭಿತದ ಪಾತಾಳಲೋಕದಹಿಪತಿಯಪೊಳಲಿಗೆ॥ ॥೧೨॥
ಘಳಿತಕಾಂಚನಪ್ರಾಕಲತೆಗಳ ಬನಂಗಳಿಂ
ಜ್ವಲಿತನವರತ್ನಸೌಧಂಗಳ ಮುರಂಗಳಿಂ
ಕಲಿತಪೀಯೂಷದೀರ್ಘಿಕೆಗಳಿಂ ಕನಕಾರವಿಂದದ ಕಾಸಾರಂಗಳಿಂದಾ॥
ಲಲಿತಲಾವಣ್ಯದುರಗಾಂಗನೆಯರಿಂ ಸಮಾ
ಕಲಿತಮಾಗಿಹ ಭೋಗವತಿಯನದಿಯಿಂದನಿ
ಕ್ಕಲಿತಸುಖನಿಲಯಮೆನಿಸಿರ್ದಪೊಳಲ್ಕೆ ಮಂದಾರಸಂ ಬಂದನು॥ ॥೧೩॥
ನವರತ್ನಮಯದ ಗೋಪುರದ ಕಾಂತಿಯ ದಿವ್ಯ
ಪ್ರಭವನದಿಂ ನಾಗವಧುಗಳ ನೃತ್ತಗೀತದ
ಧ್ವನಿದಿಂದಮಗ್ನಗಂಧೋತ್ಕರದಪದ್ಧವನ ಮುಷ್ಟುವಾಟಿಕೆಗಳಿಂದಾ॥

ವಿವಿಧೋಪಚಾರಕೃತಮಾಚಿಗಳ್ನಾನಾವಿ
ಧವದಿಂದೆಸೆವಮಹಾಮಾಣಿಕ್ಯನೆಂಬ
ಶಿವಲಿಂಗಮಿರ್ದುದಾಗವತಿಯತಟದೊಳ್ಗಮುಂದಾನಂಮಗೀಂದನು॥ ॥೧೪॥
ದಿವ್ಯಭವನದೊಳಗೆಸುರಾಸುರಾದಿನಿಖಿ
ಳವ್ಯಗ್ರಸ್ಥಿತನಾಗಿವರಫಳ್ಗಾಮಗಳಸಹ
ಸವ್ಯಮಾದರ್ಶಿಯಿಂದಯರಾಯಶಾಂತಿಯಿಂದೇದಿವ್ಯಮಾನಸನಾಗಿ॥
ಅವ್ಯಾಕುಲದೊಳಚ್ಯುತನಧ್ಯಾನದಿಂದಕ (ಅವ್ಯಾಕುಲ)
ತವ್ಯದಿಂದವನಿಯಂತಾಳ್ದನಧ್ರುತಿಮ
ಭವ್ಯರಥಪತಿಯಾಗಿರಂಜಿಸುವಲೆಕ್ಷನೊಳಗಸುರಗನೃತಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಮುಂದುರೆಕಂಸಮಯಮರಮರಗರಾಜನಂ
ಕಂದೆರಗನುಡಿದನವಧರಿಸೆಲೆಪಾಗಳಿಂಥ್ರಿತಾ
ಮಂಡಲದರಾಯರೊಳ್ಬಾಂಧುಸುತಕೌರವರ್ಗೆಮಿದಾಹವಮದರೊಳ್ಗು॥
ದಿಂದುದರಿದಹಿತರಂಪ್ರಿಪೂನಂಕಾಂದನಾ
ಪ್ರಿಂದಲಾತ್ಮಜನದರಮಾತಕಶಿನ್ನವತಿಕೈ
ಕಾಂದನಚ್ಯುತನಾಜ್ಞೆಯಿಂತುವನಾಯ್ದುಗಂಗಾಶಾಪಮಜುರ್ನೆಂಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಅಜಾನ್ನವಿಯಶಾಪದಿಂಬಪ್ರವಾಹಾಸಂ
ವಾಜಿಸಹಿತ್ರಿದಧನಂಜಯನತಲೆಯಂಮ
ಹಾಜಿಯೊಳ್ಗರಿಯೆಪತಿಕೊಳ್ಕಮಂತಾಗಲಾರದಿನಿಂನಮಗಗುಲಿಹಿ॥
ತೇಜದಿಂದಿವಸಂಜೀವನದಮಣಿಯಂ
ಯೊಜನಕಿನಿನೆಂದುಕಳುಹಿದೊಡೆಬಂದೆನ
ವ್ಯಾಜದಿಂದಿದೆನೊಡೆಸುತಕಾಳ್ವನವಳ್ಸುರಹಂಘಳ್ಗಳಿಗೆಕ್ಷ್ಟೆಂಗೆ॥ ॥೧೭॥
ಅಮಂದರಕನಿಂತೆಂದುರಗರಾಜಂಗೆ
ಉಹಿರಗುಹಿದರನೆಂದಿನ್ನುಮುಷ್ಫಾದವ್ಪ
ರೂಪಮಂಮುಂದಿರಿಸಿನಿಂನನಿಜಜಾಮಾತನಜುರ್ನಸುಜನನಿರ್ಗೆ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಸಖನಿಂತ್ರಮಾನುಧರ್ಮನುಜಂ
ಪ್ರಿಯಾಪಾಲಕೊಳ್ವಸುರ್ವದಿದವಂಜೀವಿಸಿಪ
ಕೋಪಕಾರಂಮೊಲ್ಲಮಲ್ಲನಿನಗದರಿಂದಕಾಯುವದುಮಣಿಯನೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಶೇಷರಾಜಂಬಳಿಕತಂನತನುಜೆಯಕರ್ಣ
ಪ್ರಿಯಾಷ್ಪನವಾಕಂರಸುತ್ರಮಂಕಂದುಸಂ
ತೋಷವರ್ಜಿತನಾಗಿಮೊರೆಯೊಳ್ಮಹತ್ತ್ವಶಾಧ್ಯಹಿಪತಿಗಳ್ಗಂಸೊಳ್ದುತಾ॥
ದೋಷಮೆನಿದರಿಮಣಿಯಂಕಾಗುವೆನೈಸತಿವಿ
ಶೇಷಫಲಮಪುದಾರ್ಜಿಸಿದವಸ್ತುಲಾಗರಪ್ರಿ
ಲಾಷೆಗಾದೊಡೆಪಾರ್ಥನ್ಸುತ್ತಮಂವೈಷ್ಣವಂಜಾಮಾತನೆಮಗೆಂದನು॥ ॥೧೯॥

ಕೇಳ್ದುದಂ ಮಾನದಿಂ ನಮತಮಗನಿಷ್ಠಿಗವ
ಕ್ಷ್ಯಗಡಂ ತನೆ ಬಗಕೃತಕಾರ್ಯ್ಯನೆಂಬುದು
ಕ್ಷ್ಯಗಪತನು ಥಿದನೆ ಲಿನಾಗೇ ರತ್ನತಂ ಮವಸರ್ಕ್ಷೈಬಹುದಾದನ್ವಯ॥
ವೈಗೈಗತ್ಪ್ರದೆತರುಗಬಂದಮದೆಮಾನವ
ಕೃಗನ್ಪ್ರತಿಷ್ಠರುವಕಾರಮಂ ಬಲ್ಲಿದ
ಕ್ಷಾಘೋ ಬನಿಗಳೆ ತನಿದನಿಮಗಾಯಂಕಾದದನಿನೆಷ್ಟಾವನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೦॥
ನಾಡೊಳ್ಗುದೊಗ್ಗೆಯೊಳ್ಗೊ ಹೊಳ್ಗೆಯಿಂ ಬುವರ
ಬೀಡಿಗಗುಕದೆವತ್ರಗತಿಯಿಂದನದೆವಕದು
ಗೇಮಗನಿಂನಂತೆ ಶಿವಶಿವಾಪ್ರಗಾಗಪ್ಪುಃಪ್ರಾರ್ತಿತಾಗಬಂದು॥
ಬೇಡದ ಶಿತನಗುಕ್ಷವನ್ನುವಂಕಾದದೆಶಿದೆ
ನೋಡುವವನಧನನಿದದೀ ಬಿಶಿಬಿಗಗಮಾರ್ಗ
ಪ್ರಾಡಿಯಾದದೆಮಗಾಯನೀವೆಂಶಿದೀ ಬಿಗೆನೆಕೃತಕಾರ್ಯ್ಯನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೧॥
ಹೇಳ್ದುದಂ ತರುಮರುಷಾರ್ಥಮಂ ನೋಡಿದೊಡೆ
ಕಾಗಮದು ನಾಗಲಾಗದಬೂಸ್ಥಿಮಾರವಾ
ತಾಗಕ್ಷೈಮತಂ ಗಯುಕ್ಷಾವದಿಂಬಾರಷ್ಟನಲಿಗರುದನಿದೆಯಮೇಲ್ಗೆ॥
ತಾಗಬಲ್ಲನೆನಂ ಮರಕ್ಷಮಂ ಕಂಡುನವ (ಬಲ್ಲಿದ)
ರಾಗಶಿಗಗಪ್ರಾಲಂಗಗಂಡುಗದೊಡಂ
ನಾಗಿವಾಂಡವವಗಯದರ್ಪವಿನೆಮಗಾಯಂಕಾದದರಿನಲಿಂತೆಂದನು॥ ೨೨॥
ಕಷ್ಟದಿಂದಾವುಮಗಾಯಂಕಾದದೆಮಾಳ್ಪುದೇಂ
ನಷ್ಟಮಾದನುದೆವಾರ್ಥನಿಡೇವಮನುದಾ
ಇಷ್ಟನಲ್ಲವೆವಾಂಡವಪ್ರಗಾನಾಗಿರ್ಪನಂತಲ್ಲದಾನತರ್ಗೆ॥
ಧೃಷ್ಟದಿಂ ಕೃಷ್ಣಕಾರುಣ್ಯವಂ ಪಡೆವನಂ
ದಷ್ಟಮಾಗರಿದರಮುಂಗದೇತನೆನೀನ
ಶಿಷ್ಟನಾಗದಿರಂ ಮುನಿಸಿಕಾಂಬೆವುಲೇನುನೆಂದೊದವನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೩॥
ಉರಗೇಂದ್ರನೀನಾದಿಯೋಳಿಂತುಮಜುರ್ನಂ
ಮುರಹರನಕರುಣದಿಂ ನಪ್ರಗಾನಪ್ಪನಿದ
ಸುರತರದನಂಡೀವಕದಮಗಾಯನಿತ್ಯನಂ ಮೆಲ್ಲರಂಕೆ ದಿವನಬೇಡಾ॥
ಗರುಡದೇವನಹಾವಗನೆಬಯಕೆಯಾಗಲಿ
ತಿರುಗಕಗುಹಿನುಮುಂದಿಕನಂತವನುತೆಯ
ಮೊರೆಗೆಂದುಕೃತಕಾರ್ಯ್ಯನೆನಲಾಪ್ಪನಿಷ್ಠಿಗನಮಾರ್ಗಗರ್ಜಿಸುತಿರ್ದುದು॥ ೨೪॥
ಪ್ರಮಾಪಾಲಕೇಳ್ದೊರೆಗಳೊಳಿದೀವಕಜ್ಜಂನ
ಮಿಮದದುರಾತ್ಮರಂಕೆದದೆಮಾಳ್ಪುದೆವೇ
ಗಾಪಂ ನಗೇಳ್ಪರಂ ಕೃತಕಾರ್ಯ್ಯನೆಂದುಮಾತಿನಮೇಲೆಪ್ರಾಂತನಾಗೆ॥

ಆಮಂದಿರಾಂಗಣದೆಡೆಯೊಳಾದಳಿಯ್ಯರ್ಕೆ
ಕೋಪಕಾರಕಿಮಣಿಯ ನಿಷ್ಕಾರಿಗಳಿಂತೆಂದು
ಉಲೂಪಿಗಳುಪೆಂದು ಕಳುಹಿದೊಡವಂ ಸರಿಬರದ ಶಾಪಮಂ ಮಿತ್ರತಂದನು॥ ॥೨೫॥
ತಂದನದರ್ತೈಲದಿಂದುರವಣಿಂಬುರಂಗ
ಬಿಂದಕಮುರಿದಮೊದರುಗಳಿಂಮಣಿದೀಪ
ದಿಂದಿರುಳ್ಬಂಗೊಳಿಸುತಿರೆ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಮಂದಿಸಹಿತಾರಣಾದೊಳು॥
ನಿಂದಿರಲುಲೂಪಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಮನೆಗೆ ಪುತ್ರ
ನಂದನನ ಬಿಯ ಸಂಜೀವಕದ ರತ್ನಮಂ
ದಂದರಕಾಣೆ ಸ್ಟಂ ಕಾದುವನೆಂಬಾಕೆಯುಂ ಪಂಬಲಿಸುತಿರುತಿರ್ದಳು॥ ॥೨೬॥
ಅಂತೆಗಂ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದುಲೂಪಿಯೊ
ಳ್ಪಂತಗೆ ಪುತ್ರಂ ಸುಧಾಮಣಿಯಂ ಕಾದಿರೆತರಗ
ತಂದ ಕಳುಹಿದ ವೃತ್ತಾಂತಮನುಸುರಲದಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ಸೂಚಿಸೆ॥
ಯಂ ಸುಪ್ರಿಯದಿಂ ಮೊದಲಂ ಮೊರೆಯಿನೆಂದು
ಸಂನಿಯಂದದ ಪ್ರವೇಶಮಂ ನಿಶ್ಚೈಸ
ಬಂದೋಡಿ ಕಾಲದಿಂದಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ನಿಜಮಾತೆಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಚಿತ್ರೆ ಸೇವಕನಿಕರಗಿ ಧರ್ಮನುಜಂ
ಕತ್ತಸುತನೆಂನ ತಾತಂ ಮೇಲೆ ತುರಗಮೇ
ಧತ್ತುವಿಗೋಸುಗಂ ಮದಿದರತ್ತೆ ಮದಿಮೊದಿ ಮಣಿಯಂ ಕಾದಿರೆ ಸ್ಥನು॥
ವತ್ತಮಾದರೆ ವಾಸುಕಿಪ್ರಮುಖರಾಗಿಗಳ್
ಕತ್ತಮಿಸಿ ತಪ್ತಮಂ ಕಾಂದುಬಹೆನೆಂನ
ವಿತ್ತಮವನೀಗನೋಡಿಸುತೆದ್ದು ಕಳಿಸಿದಂ ಪಾರ್ಥ ನಿಜಸೈನ್ಯವನು॥ ॥೨೮॥
ಧಣಿಕುಲವನಾತ್ರಮಿಸಿ ಕಾಂದುಬಹೆನಾಮಣಿ
ಮಣಿಯನಲ್ಲಮುದೆಂದೊದಜಮೂಲಿನಾಕಗಳ್
ಪಣಿಯನ್ನರಂಗಳಂ ತೊಡುವೆನೋಗಸುವೆನಸ್ತ್ರದಿಸ್ಫುಲಿಂಗಯುಗಳನು॥
ಯೆಣಿಕೆಬೇಡದಕಂಸು ವಿರಹ್ಮಷೇತುಫಲು
ಸುಣರದೆ ಮಾಂಗಳ ತಿಜತನವೆಂದಾಪ್ತರ್ಗೆ
ರಣದನುಯಿಧಾನಮಂ ಪೇಳ್ದು ನಿಜಬಲಸಹಿತ ಪಾರ್ಥಸುತನನುವಾದನು॥ ॥೨೯॥
ಯೇರಿಸಿ ಮಹಾಧನುವನಿಶಿತಬಾಣವನೆಚ್ಚು (ಸರಳಿ)
ಡೋರುಗಳ ದವನಿಯಂ ಸಪ್ತಪಾತಾಳಕ್ಕೆ
ತೋರಿಸಿದನೊಂದು ಪೈಸರ್ಕೆಯಂ ನಡೆದವನುರ್ವಿತಂ ಸಸೈನಸಹಿತ॥
ಮೀರದೆಳಿ ಪಬಿಯಮೂತಿಯಂ ತಪಿತಾಳ
ಲಾರದಿಸಕಲತ್ತೆಯೊಳಿತಿಬಂದನಂತಂಗೆ
ದುರತ್ತಿಧೃತರಂಸ್ತ್ರಂ ಚೈದುಮಣಿಗಳಂ ಕಾಣಿಸಿದ ಪೂಜ್ಯನು॥ ॥೩೦॥

ನಾಗರಥವಾಜಿಗಳ್ಬಲಾಗ್ರೈಮಗಳ್
ನಾಗದಳಮೈದುಯೋಜನದಗಲದಿಂದಮಾ
ನಾಗತಿಯೊಳೈತಂದುದರ್ಜುನನಸೇನೆ ಶರಧಿಮೇಲೆ ಸನ್ನಾಹದಿಂದಾ॥
ತಾಗದುದುಸರ್ಪಗ್ರಹಮತಮಗೆವಾಸಿಮುಂ
ತಾಗವದನದವಿಷಜ್ವಾಲೆಗಳ್ದಾವರಿಸಿ
ತಾಗಿರೆ ಶರಸ್ತೋಮಮೋರಂದುವರ್ಧಕಯದಾಳಿಯೆನಿಪರಬಲದೊಳ್॥ ॥೨೧॥
ತುಳಿರತ್ನಶರಂಗಳಸರ್ವದಿಕ್ಕಾದಿಗಳ
ಗಳತಂದುದಿಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುರುವರ್ಗಿಸಿದರ
ಬಲದೊಳ್ಮೈತ್ರಂದುನಾವರವ್ರತತಾಳಯಂತೆದಸಾಲರ್ಜುನನಕ್ಷ್ಯ॥
ಮೊಳೆವತುರಗಗಳಂಕೆಯತ್ತೆವಂದಗಾ
ವಳಿಯತಲೆಗಳ್ಬರಿದುಬಳಸುತಿರ್ದುವಮಹಾ
ಪ್ರಳಯದೊಳ್ಗಗನದಿಂದಿಳಿಗುದುವ್ರಮಸಾರದಂತೆಮಿಡಿವರ್ಗಿಗಳ್ಬಿಡದೆ॥ ॥೨೨॥
ದರ್ವಿಕರಾವಳಿಯನರಿಗಡಿಯಲವುಮತ್ತೆ
ಸರ್ವದಳಮಂ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯೊಳ್ಪುರುವಲದಕೆ
ನಿರ್ವಹಿಸಮಂತ್ರದುಸಾರಂಗರಿಪ್ರನಚಲಪತ್ರಂಗಳಾಗಿಸಿಪ್ಪ॥
ಉರ್ವೀಮಂಡಲಂಗಳಂತಿರುವಿನೊಳ್ಪುಡಿ
ಗೀರ್ವಾಣಪತಿಸುತನಸೂನುಕಾಳದಕಡಿಯ
ಶರ್ವನಂತಿರೆಕಾಮನಂತಾಳ್ತುತೆಗೆದೆಚ್ಚನೆವೆಸ್ತ್ರಿನಸ್ತ್ರತವನಾ॥ ॥೨೩॥
ಯುಕ್ಕರಿಸಿಮಧ್ಯಸಾರಂಗಮುಂಗುಡಿನವಿಲ
ಧಕ್ಕುರಗಸೇನೆಯಂಘಾತಿಸಿಮೊರಳ್ದುದು
ಬಿಕ್ಕನರ್ಜುನಮತ್ತೆಮಧುರರವತ್ನಕಂಗಳಮೇಲೆಚೆನ್ನರವೊಲು॥
ತೊಕ್ಕುತೆಗೆದೆಚ್ಚಂಪಿಪಿಲೆಕಸ್ತ್ರವನೊದನೆ
ತಕ್ಕಿರುಹಿಮುತ್ತಿದವುಷಗಳಂಕಚ್ಚಿದವು
ನಿಕ್ಕಿಸುವಕಂಗಳಂತಿಂದವುನೆಗಂಗಳುಂಕೊರದವೊದಲಪ್ರಿಗಳನಾ॥ ॥೨೪॥
ಮೊಡೆಗೊಂಬುಗಳಪಳೆವಾರದಂತೆತಿರುಳ್ಲ
ದೊಡೆಗಳತಿಂತಗ್ರಯದಳದಂತೆಗುಳಿಕ
ತ್ತೊಡಕಾಡಿಗಳ್ಬಿದಲ್ವ್ವಾಗ್ರದವಪಾರುಮೊಗಳಮುತ್ತಿಗೆಗೆಕಂಗೆಟ್ಟವು॥
ತೊಡೆಯಂತಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವರಾಧಮಂ
ಘೊಡಕವನಿಘ್ನಕಾಮುಕಿರಂಗಳಂಪ್ರಂದಿಸಿಕಿ
ರಿಡಿಸುತನುರುಬಿಡದೊಡೆವಾರವಡಿದುರಗಸೇನೆಕೆಷ್ಣನಿಷ್ಟದೆನೊಡೆಹಾ॥ ॥೨೫॥
ಕೆಟ್ಟಿಡುಬಂದಹಾಗರ್ಜುನನಿಗೆರತ್ನಮಂ
ಕೊಟ್ಟುಗುಹಾಬೆನೆಂದುನಾಗರಾಜಂಗೆಮೊರೆ
ಯಿಟ್ಟೊಡಾತಂಕನತ್ತೆಸೆದುದರಿಂಮೊದಲ್ಪುತ್ರಶ್ಲಾಘೆಯನರರು॥

ಕಟ್ಟುಗ್ರಮಾಗಿರ್ದನಿಂಮವಿಷಕಂಜಲಿಂ
ನಟ್ಟನುಡಿದರನೀಗಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜಂ
ನೆಟ್ಟನೆಸಮರ್ಥಗೆತ್ತಿಸುಧನವನೊಪ್ಪಿಸದೊಡುೞಿವರೆಸ್ವರ್ಗರೆಂದನು॥ ॥೩೬॥
ಸಾಕದಂತಿರಲಿಂನುಪಾರ್ಥಿಯಕಥಾಗ್ರಯಿಂ
ಕಾಮೋದಹಬೇಯದಮುಂನಲರ್ಜುನಿಗೆ
ಬೇನಾದವಸ್ತ್ರವಂಕಾಣ್ಕೆಂದುನುಭುಮಿಂದುಕುಗಾಳಿಕುಲಂಬಾಯಬಿಡಲು॥
ಆನದೊಳ್ಗಾನಧರ್ಮೋವಿಕಾರಂಗಳ್ಗೆ
ತಾಕಾಡದೆಮಾಡಿಕಾಂಡಿರ್ದಲಾಪ್ರತಿಯಧನಂ
ಕಾಶಸ್ಥಾಜನಮಪ್ಪುದದವಿಯೊಳ್ವಸ್ತುವೆಗಾದಂತೆಂದನುರಗೇಂದ್ರನು॥ ॥೩೭॥
ಧರಣೀಧರನಂದುದುರ್ಕೀತಿಯಂನೋಡದೆ
ಸ್ಮರಹರಪ್ರೀತಿಯಪ್ಪಂತೆಕಾಡುರತ್ನಮಂ
ನರಸುತಂಗರ್ಜುನಂಬುದುಕತೆಂದಹಿಗಳಾಕೆಷನಂಬೆದಿಕಾಗಲು॥
ಮಾರಿಯಕಾರುಣ್ಯನಂಜೀವನಂಪಾಂಡವ
ಸ್ಥಿರಲದೆಗ್ರೈಯ್ಯದಾವಿತ್ರಮಣಿಮಸ್ತನಾ
ಗರಕಜಸ್ಥೈರಮಂಬೆರಸಿದುಪಕಾರಮಾಮಾಡೆಂದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯಾಮಣಿಯನುಂಕಲ್ಪತರುಕಾಮಧೇನುಚಿಂ
ತಾಮಣಿಯನುಂಬಯಸಲೆಕಟಯಾದವಳಿ
ಪ್ರಾಮಣಿಯನುಂನತದಶ್ರುತಿಯಿಂದರವರ್ಗೆಸಾಕದಂತಿರಲಿನಿನ್ನು॥
ಆಮಣಿಯದಾನಮಂತದದಮಾಪಂಪಾರಿಯ
ರಾಮಣೀಯ್ಯಕಮಾಣಿದಿರುಕನದೊಳ್ಗಲ್ಲದದು
ತಾಮಣಿಯದಂಜದಿರಿಗರುದಂಮುಳ್ವನಲ್ಲಬಂನಿಮ್ಮೋಧಮೆವೆಂದನು॥ ॥೩೯॥
ಯಿಂತೆಂದಪ್ರಿಳಪಂನಗಾವಳಿಯನೊಡಗೊಂಡ
ನಂತರದೊಳಾಮಹಾಮಣಿವೆರಸಿಬೊರಮಟ್ಟ
ನಂತನುರುಚುಂಡಲಧ್ಭಿತಯಮಂಕತಕಲಾಕೆಯೊಳ್ಳೆಸಿವಸ್ತುತಿಗೆಯನು॥
ನಂತಸದೊಳರ್ಜುನಿಗೆಕಾಟ್ಟುಕಂಡಾತನಂ
ಸಂತೈಸಿಪಾತಾಳಮುತ್ತಮನುವಸ್ತುನಹಿ
ತಂತರಿಸದ್ರೈದಿದಂಫಲುಗುಣಂಮಡಿಮಾರಗಾವನಿಗೆಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೪೦॥
ಸುಂಮಾನದಿಂದಕೆಷಂಮೋಗುತಕೆಂದು
ದುಂಮಾನದಿಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂನಿಜಾಲಯದೊ
ಳುಂಮಳಿಸಿಮಣಿವಿಜಯಮರ್ಜುನಿಗೆಪಾರ್ಥಂಗೆಜೀವಂಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆ॥
ತಂಮನಪ್ರಿತ್ಯದಯಂಮಹಾಧ್ವರಕೆತುರಗಮಿನಿ
ತೋಂಮೆಸಂಜನಿಮುತಿರ್ದಮದಕಟಬಹುವಿಘ್ನ
ಮಂಮಾಡಿದೆಂತಪ್ಪುತಿಗತಾನೆಗ್ರೈವೆನೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೧॥

ಅಂತಿಗರಮುಖದ್ದಿದುಃಸ್ವಪ್ನಾವಳಿಯಿಂ
ಬುಂದಟಬಿಸಿರಕ್ಷಮಸ್ತ್ರಭುಜಂಗೇಸ್ಯರಿ
ಸಂಧಗಂಗವರಾತವಂಸಂತವಿಟ್ಟುನಿಂಬನುದುಷ್ಟಾರಿಜನೊಡನೆ॥
ಮುಂದಣವಿರಗಾಣಿಸೊಗಯಾರ್ಥನಿವೇಡಿಯನಾವು
ಗಂಡಬಿಂಕಾಂಡದೊಳ್ಪುವಿಂಮಚೇತ್ರ್ಯಗಣಂಡ
ಪ್ರಿಂಡಮಾಗದಿನರಬೊಟ್ಟುಬಾಂದುನರಿಸಮಂಜಚೇಡದರಿಂದಲಾ॥ ॥೪೨॥
ಅರಸನಿಗ್ಗುಬರ್ದ್ದಿದುಃಸ್ವಪ್ನಾವಳಿಯೊರ್ಡದಲಿ
ಧರೆಗೆಬಂದಜರ್ನನಸತಲೆಯನವಹೊರಸಿಕಾಂ
ದಿರದಿಬೆಸದಾಳ್ವನಮಹಾಭೂರವಿರ್ಕರಗ್ರುದೊಳ್ಳುಸುದರಿತ್ರು॥
ಹಾರುಘುದಿಂಡೇರ್ಘನಂಮುಂಡಿತ್ತಿಕಾಂಡುಮಗಾ
ವಿರಸಿರಗಾಮಂಡಲಕೆರಲಿಬಸ್ವಾವಾಹನಂ
ಬರಲಾಸಮಯದೊಳ್ಪಾದುದುಬಹಾಳ್ವರ್ಗರ್ಪರ್ಕಾಗಾದಿನರನಕಿರವನು॥ ॥೪೩॥
ಕಾಂತೆಯರೊಡನೆತಂಸಜನನಿಯರ್ಕುಂಡಲದ
ಕಾಂತಿಯಿಂದಾರಗಾಣ್ರ್ದೊಳ್ಗೆಸಿವೃತಿರ್ಧನಿಜ
ಕಾಂತನಶಿರವನಲ್ಲಿಕಾಣದೇನಾದುದಾಹೊಯ್ದರೆಲ್ಲರ್ಗ್ನದಿಂದಮಾ॥
ಪ್ರಾಂತದಿಗ್ಗೆಸಿಗಳ್ಗಂಡೊನೆದುಹಾಂಮ್ಯುಸಿವಿ
ಪ್ರಂತಿಯಿಂದರಸಿಹಾಸಹಾಯೆಂಬರ್ಪ್ಪತಸಮಾ
ಕ್ರಾಂತಮಂತೀವಲಾಸಮಯಕಹೊಸತಸಹೊತಬಸ್ವಾವಾಹಂಬಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಅಕ್ಕರೊಗುಬಾಪಿಚಪ್ರಂಗಡಿಯರಂನಿಗಂ
ಕಕ್ಕಸದರಗಾಡೊಗರ್ಜುನನಕಾಣ್ಗಿಸಿಯೊಳ್ಳಿಸಿ
ಯಿಕ್ಕಿಪಿರಮಗಾಸತಲೆತನುಗಳ್ಗಂಡೊನೆದುತಿರ್ಪ್ವಿನಾಗಪಾಳ್ಬೆರಲು॥
ಯಿಕ್ಕಿಯೊಳ್ಳರಮಲ್ಲಹಿಕೆಬಿದರಮ್ಯುಮರೆದು
ಮಿಕ್ಕಸತಿಯರನೆರವಿಗಜಬಜಿಸಿಕಂಡರೆಯೊ
ಳೊಕ್ಕನೊಡಲಂಬಸ್ವಾವಾಹನಂಮೃತತಲ್ಪನಾಗವಲವೆಗಾಸೆಯಿಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ಯಿಂದಾಗುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಿಸ್ವನಗರದೊ
ಳ್ಪುಂಡಿಹಾರ್ಗಂಬಿಳ್ವುದಿನದಿರುಳಂದರ್
ಕ್ಪುಂಡಸ್ವೇಕರದಾವನಂಪೀಳ್ಳುಗಸುತಾಗಧಮರ್ಜವೃಡೊಗರದರ್ಶೆ॥
ಅಂತಕನದಡೆಸಿತಾಗರಾಸಪ್ಪವನೀಶಮೊ
ಸಂತೈಲವ್ಯಾಪಿಗತನಾಗದಾಸಗಾದಮಾ
ವಂತೊಡಂತಾಳ್ನಸೋಮಯವಿಲಿಪ್ರುಣಗನಾಗರ್ಧಪಿಂಪಜಯನಿಂದಮಾ॥ ॥೪೬॥
ಬೆಂದಮುದುಬದದೆಂನೆಡಲ್ಲುಪ್ಪತ್ರಿಯಕಂಗ
ಳಿಂದೊಸರ್ದಬಿದುಕಂಬನಿಕ್ಕಸ್ನನಿಂದವನು
ನಿಂದುಪಿವಂತನಾಗರ್ಪದದಿಂದುಪ್ಪುಳಿಪಾಂಬಲಿಸಿಮರುದುತರಲು॥

ಣ್ಣಂದಿರಾವಲ್ಲಿಸಂಗರದುದನಂ ನೆನೆಯುತ್ತೆ
ಬಂದನಾತಂ ಬಳಿಕವನ ಬೆಂಬಳಿದರ್ಜುನನಿಲ
ನಂದನಯಶೋದೆ ದೇವಕಿ ಕುಂತಿಗೈರಸಿಮಾದ್ರಿಮುರಕೈನಡೆತಂದರು॥ ॥೪೭॥
ವಿಸ್ತರದರಾಜಸೂಯವನದವಮಾಟಕೂಟದಯ
ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಸೆವನಸ್ತ್ರೆಯನವರಸ್ತ್ರದಗ
ಕ್ಷಿಪ್ರಗಳ್ಕಾಳಗಾವಳಿಯದಮ್ಮೂಗಮರದಹೋರಗೆಕಾದಿಮಡಿದರ್ಕೆಣಾದ॥
ಹಾಸ್ತಿಹಯನರವೃಂದಮಂ ಸುತ್ತಲಿರವಡಿ
ವಸ್ತ್ರಮಮಂ ಬಿದ್ದಪಾರ್ಥನಂ ನೆರೆದಿಹಸ
ಮಸ್ತಸತಿಯರಪ್ಪಳಿಂ ಶೋಕಿಸಿ ಭೀಮಂಗೆ ತೋಱಿಮಸು ಬಂತೆಂದರು॥ ॥೪೮॥
ಭೀಮನೋಡಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನದೇಹಮಿದೆವದನ
ತಾಮರಸಮಂಕಾಗೆನದನದೊಳುಬಿರ್ಸಿರ್ದ
ಸ್ವಾಮಿನಿಯರಾವನಳಲೀಶರಮಂಡಲದಿಂದೆ ಸತ್ತಿಹಳಗಲಿಸಸ್ಮಾ॥
ಶ್ರೀಮನೋಹರನಿಂ ನಮೋತರೆವಿಮೋದಿಸು
ತ್ರಿಮಸುತನಾಸ್ಪುಬ್ಬಮಪ್ರಕಾಶಿತಮಹುತಿ
ಸ್ವಾಮಿಯೊಪ್ಪಿಗೆಸಿಮುರಾರಮಕ್ಕಿ ಶ್ರೀನಿಂದಿಗದನಾರಗಾದೆದೆಯೊಳಗ್ರಾ॥ ॥೪೯॥
ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂ ಬಳಿಸಿರ್ದ
ಲಲನೆಯರಭ್ರಮೋಪ್ಪಾಗದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಕರ್ಮುರಿದ
ಮಲಯಜದತ್ತೈಲದಸೊಡಗಂ ಬಂದು ನಿರುಪ್ಪುಗಳಂತೆಕಾಣಿಸುತಿರೆ॥
ಕಲಿಭೀಮದೇವಕಿಯಶೋದೆಪೃಥೆಯವೆರಸಿ
ಸೆಲಕಿಗುದುಪಾರ್ಥನೆಡೆಗಮಂಕಂಡಾಗ
ಜಲಜಾಂಬಕಂ ಮರುಗುತಾವನಿಂದಾದುಷ್ಟೈತಂದೆ ಮೃತಿಸನಗೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ಬಂದೆನೆಂಬಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣನಾಂ ಕುಂತಿಗಸ್ತ್ರಿ
ವಂದಿಸ್ಪೃಮಾತೆಯಲ್ಲವೆನಿನಗೆ ನೀನಳಿಯ
ನೆಂದುಪರಸುವರತ್ನೈದೇವಕಿಯಶೋದೆಯತ್ರಾಸಿಸಿಯದೇಕಿವರನು॥
ಯೆಂದವಂತಸ್ತ್ರಜನನಿ ಕೃಷ್ಣಿ ಭೀಮನಂ
ತಂದೆಮೊಗ್ಗಂದುಮಾತಾದದಿರ್ದಿರಲಿ
ಮುಂದೆನೃಪಯಜ್ಞಮಂನಡೆವುವವರಾರೆನುತಕರ್ಗಳಬಿಹುರಿಮುಡಿದನು॥೫೧॥
ಮರುಗದಂಮೈದುನಂಗಸುರಾರಿಮಾನವರ
ತೆರದಿಂದದೇವಕಿಯಶೋದೆಯವೆರಸಿಮೈ
ಮರದ್ಯಾಕುಂತಿನಿಜತನಯನಿರವಂಕಂಡುಶೋಕದಿಂದಾಷ್ಟಾದೊಳ್ಗು॥
ಕರದವಳ್ಪ್ರಗಳ್ಪ್ರಸ್ಮೋದರನಕಂಗಳೊ
ಪ್ರುರುಗಿತವಮೋದಲಾಭ್ಯಹೊದರನಮರಗಾದೊ
ಭೈರವರಗಿನಿರ್ದ್ದಪನೀತನೆಂದುಮನದೊಳ್ಮರುಗಕಲಿಭೀಮನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥

ದೇವರವಿಗಂಧಕಾರಮೆನಿಸಗಲರ್ಜುನಂ
ಜೀವಿಸದೆಮಾಣ್ದಪೆಮಗಗಲೇಕೆಕೃಷ್ಣ
ಪಾವಲಾಗಿನವಿಂದಶರ್ನಿಜಂಬಡ್ಡಪಂದೀಥಿಗಪಾರ್ಥನೊಡನೇ॥
ಭೂವಲಯಮೊಪ್ಪಮತುರಗಮಂಕಟ್ಟಿಕೊಂ
ಡೀವೀರರೀರ್ವರಂಕೆಡಪಾದಪರಾತ್ರಮಿಯ
ದಾವನೋಗಾರ್ಣ್ಣಿಸೈಸುತೆಬಾರಲೆಂದವನಕೆಂದನಿಲಜಂಗಜಿಸಿದನು॥ ॥೫೩॥
ಯಾಕರಿಯೊಳನಿಲಜಂಕೃಷ್ಣನೊಳ್ವಾಮ
ವಾಪಥದೊಳನಿರುದ್ಧಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ರಾಮರಥಮಧ್ಯದೊಳ್ಯೂಪಿಯನಿಪಾಸದೊಳ್ಪ್ರೇತರಾಜಾಂಡಮಡಿಡೇ॥
ಕಾಮಪಾತನಾಗಭಲಸುಗಾನಿವರ್ಣಗಳಿಬಂ
ದೀಪಂಕಜಾಕ್ಷಮಾರುತಿಗಳ್ಕಂಡುಬಳಿ
ಕಾಪಾರ್ಥನಂದನಂಗೆಚ್ಚರಿಕೆಗಾಗಿಸಿದರಚ್ಯುತಪ್ಪಕೋದರರು॥ ॥೫೪॥
ಜನಪಕೇಳ್ಬಳಿಗಾನಕೃಷ್ಣಮಂಬಿನ್ನೈಸ
ಪಾನನವೃತ್ತಾಂತಮಂಪವನಜಮುದಾರಗಳ್
ಗನಿರುದ್ಧಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರುಬಿಬಳ್ಕಾತನಂಕಾಗಿಸಲ್ಕೆ॥
ಅನುಜಂಗೆಮುನಿದವಂಪಗೆಯಾಗದಿರ್ಪನೆ
ಜನಕನಂಕಾಂದವಂಪಾಬಯಲ್ಲವೆತಂನ
ನನುವರಿಸದಪ್ಪುಗಮಗದೆಯೊಳ್ಬಂದೆರಗದಂಪಾರ್ಥಿಪ್ರಕ್ಷಿಮನಮಡದೊಳು॥ ॥೫೫॥
ಶಿಕ್ಷೆರಕ್ಷೆಗೆಕರ್ತುವಿಷ್ಣುವಲ್ಲೋಗಿಗ
ಕ್ಷಕಮಂನೀನದರಿನರ್ಜುನಂಪ್ರಾಗವತ
ಪಕ್ಷಕಗ್ರೇಸರಂಪಸಗೆಬಿತನಾತನಂಕಾಂದಕಥದಿಂದಕಾಳೆಗೆ॥
ದಕ್ಷನಾಂಮೀಳದೊಡೆರಾಮುನಿಸಕಂತಮಂ
ತಕ್ಷಣಾದೊಳ್ವಂತೆಕತ್ತರಿಸುಜಕ್ರದಿಂ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನತಂನಕಾರ್ಯನಿಂದಾಪಾರ್ಥಕಿದಿದನಚ್ಯುತನದಿಯೊಳು॥ ॥೫೬॥
ಯಿಂತಾಗಲನಿಲಸುತಕೃಷ್ಣರಮನಂಮರುಗ
ವಂತಶಲ್ಯಾದನಿದೇವಕಿಯಂಯಶೋದೆಯಂ
ಕುಂತಿಯಂಕಂಡುಕರದಾಕೋನಪಿಂದವರವರಚರಣಗಳಗೆರಗಿಪ್ರೀರರ್ಥರ್ದ॥
ಮಿಂಮುಕಿದಕ್ಷಿಯ್ಯನಂಕಾಂದೆನಾಂನಿನಗಮೊಂ
ಮಂತಂನನೇಕಿಪರಸುವಿರಶಟಪಾರ್ಥನಿ
ಮಂತಿನಿಯರಿರ್ದ್ಮರುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಿವರನಿಕ್ಷ್ಮದೆಂದನು॥ ॥೫೭॥
ಅನಿತರೊಳುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರರ್ಜುನನ
ಜನನಿಯಂಕೃಷ್ಣಮಾತೆಯರಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನ
ರನಮಿಂದಿರಾಪೆಂದಪಿಪ್ಪವರಚರಣಂಗಳ್ಗೆರಗಿರ್ದ್ಪುಳಿಕಾಡೆ॥

ವನಜಾಂಬಕಿಯರೊರಲೆ ಬಳಿಕನಿಬರೆಲ್ಲರುಂ
ಘನಶೋಕದಿಂದ ಹಾಹಾರವಂಗೆಯ್ಯೆ ನಿಜ
ತನುಜನಂಗದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ದುಃಖಿತೆಯಾಗಿ ಕುಂತಿ ಹಲುಬಿದಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೫೮॥
ಕಂದಪೈಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರನಿರವನಿಂ ಸುಭದ್ರೆ
ಮಂಡಲದೊಳೆನಗೆ ಸುತರಿರ್ದಪರೆಲೆ ನಾರ
ಖಂಡಿಯಂ ಮೊದಲಪ್ಪ ತ್ರಿಲೋಕ್ಯವೀರನೆಂದೆನಿಪ ಕಾಂಬವರದಾರು॥
ಖಂಡಪರಶುವಿನುತ್ತಮಾಂಗಮಂ ಪೊಯ್ದಹೋ
ದಂಡಮಂ ಪಿಡಿವಹರನ ಪಾಕ್ರಜರನಡುವೆ
ಚಂಡತೇಜದೊಳೆಸೆವರುಂಟೆ ಧರ್ಮಜನ ದಾರನಪ್ಪುವಂ ಪೇಳೆಂದಳು॥ ॥೫೯॥
ಯಾತನಂತರಲಿತ್ತನೋಡಲೆ ಮುಕುಂದವೃಷ
ಕೇತುವ ಮಡಿದರ್ಪಂ ಸೈರಿಸುವೆನೆಂತವನ
ತಾತನ ಕಂಡು ಮಹಿಸ್ತುವೆನಾರು ಮರಿಯದಂತಾತ್ಮಜಸ್ನೇಹದಿಂದಾ॥
ಆತನ ಕಾಂಡನೀ ಪಾರ್ಥನೆಂಬಾನೊವ
ನೀತರಳನೆಡ್ಡೆಯಿಂ ಮರಡಿರ್ದನೆಂತೆಗಂ
ಬೀತುದೆನಗಿಂದು ಸಂತತಿ ಕಣ್ಣಿನೊಳೆಂದಳಲ್ದಾ ಕುಂತಿ ಮರುಗಿ॥ ॥೬೦॥
ಆಸುಮಯಕ್ಕೈತಂದು ಕಂಡನಹಿಪತಿ ಬೀತ
ವಾಸನಂ ಮೊದಮಳ್ಕನಡಿದಾವರಿಗೆ ನುಡಿದ
ನೀ ಸಕಲಲೋಕಮಂ ಪೊರೆವ ನಿನಗೀ ನರನ ಜೀವಮಂ ಪಡೆವುದರಿದೇ॥
ಬೇಸರೇತಕೆ ದೇವ ಧರ್ಮಜನ ಕುಲಮದ್ದು
ದೋಸರಿಸದುದ್ಧರಿಸು ನಿಂನಡಿಂಗಿರಗಿರ್ಪೆ
ಲೇಸಲ್ಲದಘಶೋಕಸಿತಯತಾಪದುಃಖಂಗಳರ್ಪಬಿದೆ ಪೇಳೆಂದಳು॥ ॥೬೧॥
ತಾತನಸುವಂ ಪಡೆಯಲೀ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಪಾತಾಳಕೈದಿ ಜೀವದರತ್ನಮಂ ಬೇಡಿ
ಘಾತಿಸಿದನಹಿಗಳಂ ತಾನದಂ ಪಡೆಯದಿರಲಿಂನವನೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು॥
ಖ್ಯಾತರಕೆ ಬಂದೆನಿದೆಮಗೀತಂ ನಕ್ಕೈಯ್ದುವಿರೆ
ಕ್ಷ್ಮೀತವಾಹನನ ತಲೆಯಂ ತರಿಸು ಜಗದೊಳ
ಖ್ಯಾತಮಾವುದು ನಿನಗೆ ಸರ್ವಗತನಪ್ಪೆ ನೀನೆಂದು ಫಣಿಪತಿ ನುಡಿದನು॥ ॥೬೨॥
ಶೇಷನಿಂತೆಂದೊಡಾಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನಬಳಿಯರ
ಘೋಷಮಂ ನಿಲಿಸಿ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ವುದೀ
ಭಾಷೆಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದೊಳಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ತಾನಿಂತೆಗಂ ಧರೆಯೊಳು॥
ಪೋಷಿಸಿದೆನಾದೊಡಾ ಮುಗ್ಧದಿಂ ಕುಂಡಲಿ
ಭೂಷಿತದ ಪಾರ್ಥನ ಶಿರಂ ಬರಲಿ ಕಡ್ಡ್ವಯ್ದ
ದೋಷಿಗಳ್ ಗಂನಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾತವಾಗಲಿರದಿಹುದು ಸಾರಿದೆನೆಂದನು॥ ॥೬೩॥

ಜನಪ ಕೇಳ್ ಗಾರ್ಗ್ಯಮಂ ಬಕಶ್ವತ್ಥನಿಂ
ತೆನೆದುಃ ಸ್ತುಭಾವದ ಮುಬ್ಬುರ್ದ್ಧಿಗಳನರದುಪಾ
ಕ್ಷನತತಿಯನಾಶ್ಚಾರ್ಯತಂದುದು ನುಡಿರ್ದನಂ ಮಗಾಮುರದರಾಭೂಮಾಮಿಗೆ॥
ಜನಮೈದಿಕಾಂಡಾ ಧಿಪರಗವಿಶಮಾಯಘದಿಂ
ವಿನುತಸಂಜೀವಕದಮಗಾಯನಿತ್ರಂ ಮುಖಂ
ದನಕೈಯೊಗ್ಯಾಗಹರನೋ ಧಿದಂಸ್ಥೈಯಿಂದಕರ್ನ ಸುತಘಯುಗರಾರನಾ॥ ೬೪॥
ತದನಂತರದೊಳಂಬುರುಹಲೋಚನಂತಾನೆ
ಮೊದಲಿನಜಸುತಸತನು ತತಿಗಳಂಮಾಡಿಸಿ
ವರದಮಗಾಯನೆದೆಯಮೇಲಿರಿಸಿಬಳಿಕಮುರ್ನಿವನಾಯದೆಶಿರವನೊಂದಿಸಿ॥
ಹೃದಯದೆದೆಗಾದಿವ್ಯರತ್ನಮಂ ಸಂಗಡಿಸಿ
ಬದುಕಲಿವರಿರನಾಕ್ಷೆಯೊಳೆಂದು ಪೇರಪಿಕರು
ಗಾದೊಳವರನಿಕ್ಷಿಸಿದೊಡಪ್ಪನಪ್ರಸಾದದಿಂದೆ ವಿಸಿದರಾಶ್ಚರ್ಯಮೊಳಪು॥ ೬೫॥
ಲೀಲೆಯೊಳಪಾಂಡವರು ಚಿಗಳಿವವಾದವವು
ಪಾಲಿಸಿದೊ ಧಿದರ್ಪವುಗದ ಪರಮಮುರುಘನಕ್ಕೆ
ಪಾಲಾಗನಪದಿಗೆ ಗ್ರುದರದಿಮ ಧಿದಖುರ್ನಾ ಧಗಳಿಂಯಧರ್ಮೆಮೊಗಳಿಲಾ॥
ಅಲಿಗಳಕೃವನುಪಸರಿಸಿತೊದಲಾಗೆಸಿದು
ದಾಲಲಿತಮುಖಕಾಂತಿಮೊಗರೇರತವಯವಂ
ಮೇಲೆಮೈಮುಖದದೊಯ್ಯನೆ ಪಾರ್ಥನಿರ್ನಸುತರನುಚಾರಿಯಂಜುಪಿಸುತಾ॥ ೬೬॥
ಯುಧಿದರ್ತ್ತತಿಯಂತಗುಳ್ವಾರಿಜದಂತೆ
ಬಿದುದಿಮುಸುರಿದಮೇಘಮಂಕಳದರವಿಯಂತೆ
ತುದುಕರ್ದರಾಮುಸೊಲಗದಚಲದಿನಂತೆತರ್ನಸುತಪಾರ್ಥನಿವ್ಯಂಗಳಪು॥
ಕದುಚೆಲ್ವುಕಾಂತಿಕಲೆಗಳಿನಾಂತವಾಗಪಾ
ಕ್ಷುಧಲಾದೆಯನಂಮುಂದಿಕಂದುಮದಕಮಲದೊ
ಗ್ಯಾದಮಡುಲವರ್ಗಳಂತೆಗದಪ್ಪುಚುಂಬಿಸುತಮೈದದಾದಂಸ್ಥೈಯೊಳಪು॥ ೬೭॥
ದುಂದುಭಿಗಳಪ್ರತಿಮೊಳ್ಳೊಗದವುಸೂಗಿದವು
ಮಂದಾರದರಳಸುರನರರ್ನಜರಮೇಲೆ
ಬಂದಪ್ಪಿದಂಬಳಿಕವರ್ಗಳಂತ್ರಿಮಸಾಳಿಂಗಿಸಿದರಾಗಮುಂತಿ॥
ವಂದಿಸಲ್ಪುರಸಿದರ್ಪವಿಯಕೊಡೆದು
ದ್ರುಂಧಿರ್ಜೆಕೆಳ್ನಂಕಾಗಸಲ್ಪುದಮಕ್ಕ
ರಂದವಮುರ್ದದಿಂದಹಾರಿಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂಪಿಧಿದನುರುಘೋಷಮಾಗೆ॥ ೬೮॥
ಪದುಳಿಸಿದರನಿರುದ್ಧನಾತ್ಯಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಗದಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮನಿರತಪ್ರಮುಖಾದ
ಯದುವೀರರನುಸಾಲ್ವಯಾವನಾಶ್ವಸುತಧ್ವಜಹಂಸಕೇತುಗಳ್ಗೆ॥

ಮುದವೇರಿತನುಜಾರಿಯಂ ಕಂಡು ತಮತಮಗೆ
ಪದಕೆರಗಿ ಬಂದವಿಬುಧರ್ಭೃತ್ಯವಾಹನದ
ಸದನದಾಯಾಸಮಂ ನಗರದೊಳ್ ಬಲಿದು ಬಿತ್ತರಂಗದಿಯಜಿಸಿಗಾಯದಸಾ॥ ॥೫೯॥
ಹರಿಬಳಿಕಪಾಂಡವಿಯರಾಪದಿಂದಾದುದಿ
ಪರಿಷ್ಕವಂ ನಿಸಗೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದು ಬಿಡು
ತರಿಸಿಕಾರ್ಯಕೆ ಗೊಳ್ಳುಬಳಿ ಬಿತ್ತರಂಗದಿಯ ರಸುತಾರಿಯಂ ಕಂಡರು॥
ನೆರೆದು ಮುತ್ತಯದನೀಲಿ ಬಹರಾಪರಿತೋಷದಿಂ
ಮೊರೆದು ಮತ್ತವರಿಂದ ನಿಷ್ಠುರ ವಾದ್ಯಪ್ರತತಿ (ಮೊರೆದು)
ಪರದು ಮಸಮಸ್ತಸಂತಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿಷ್ಟಂ ದರ್ಶನದೊಳು॥ ॥೬೦॥
ಪಾರ್ಥನಿಂ ಬಳಿಕ ನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ವಿನಯದಿಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿಂದ ಮಗ್ರಾಮದೆಬಳಿಕ
ತೀರ್ಥಸ್ಥಳಪರಮ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕೇಳು ಕಸಂಮಂಡಲಾಧಿಪರೆನಿಪ॥
ಪಾರ್ಥವಿರಹಬೆದಿದ್ದ ವಿಜಯನಂ ಕಂಡು ಸಿದ್ಧ
ತಾರ್ಥಗಾದಪೆವೆಂಬ ಹಾರುಷದಿಂ ತಮತಮಗೆ
ಸ್ವಾರ್ಥವೈಭವದಿಂದ ಲಂಕರಿಸಿ ನಗರಮಂ ನಿಷ್ಠುರಜನ ಮಿಗೆ ಗೊಂಡರು॥ ॥೬೧॥
ತಳಿತ ತುಡಿಗಳ ಚೆಲ್ವಿನೋರಣದ ತೋರಣದ
ಕಳಶಕಂಬದ ಬಿಡಿದ ಕಂಬಿಯ ರಮಂಬಿಯ
ದಳದಪದಬನ ಮೊರವಕ್ಕಿ ರಗಳಸ್ತಾರಗಳ ಮೃದು ಮೃದಂಗಧ್ವನಿಗಳ॥
ತೊಳಗಬೆಳಗುವ ಲಾಕ್ಷನಾಂತೆಯರ ಕಾಂತೆಯರ
ಲಳಿಲುಳಿಯ ನರ್ತನದ ಕಾಮಗಳ ಸಾಮಗಳ
ತಳಿಸೆಸೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪತ್ರಗಳ ಮುತ್ತುಗಳ ವಿಸ್ತರದಿಂ ಮೊಳಗಿಸಿದರು॥ ॥೬೨॥
ಯಾಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ನಿವನರಿದೊಲ್ಲದತೆಂದು
ವಾಸುದೇವಾದಿಗಳ್ ಸುತ್ತವಾಹನನ ಸದನ
ವಾಸಕ್ಕೆ ನಿವಿಧೋಪಚಾರ ವಿಸ್ತರಂಗಳ್ ತೈರ್ಥಕತಬಂದು ಮೊಗಲು॥
ಅಗಸು ವೃಷಾಕ್ಷತಿ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ತಂದಸಿಂ
ಹಾಸನದ ವನಿತ್ತ ನಿಷ್ಠುರ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕಾಳುಲ
ಜ್ಞಾಸಮನ್ವಿತನಾಗಸುಂ ಮನೆಗಲರ್ಜುನನಂ ಮಾತಾಡುವಿರು ತರ್ಕನಾ॥ ॥೬೩॥
ರಾಯಕೇಳರ್ಜುನಂ ಸಿಂಧನಾಗಕೆಂದು
ವಾಯುಸುತ ಕೇಳ ಫಾದಿಗಳ್ ಬಿದಲ್ಲಿಯುಮ
ಜೇಯನ ಹಿಡಿದೆಯೊಳ್ ದಾತ್ಮಜನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಿಸಗಪಜಯಂ ಬಂದುದು॥
ನೋಯಲಿ ತಕೆ ಬಳದೆ ಮಂ ನಿಸು ಕುಮಾರನಂ
ಪ್ರಿಯಮಾಗದೆ ಮಗನ ಮೇಲಿಂನು ಮಕ ಟಾಕ
ಪಾಯ ಮಿದು ಸುರನದಿಯ ಶಾಪದಿಂದಾಯ್ತು ಬಳಿದೆ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾ॥ ॥೬೪॥

ಅರಸಿಯರುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರವರನಾ
ದರಸದೆನಿಜಾತ್ಮಜಂಬಭ್ರುವಾಹನನಿವನ
ಸಿರಿಯನಂಗೀಕರಿಸದೀತನಂಮಂನಿಸದೆಫಲುಗುಣಾನಿಡೆನೀಬರದೆ॥
ಮರುಗಾದನಕಟನೀಂಪೇಳ್ಗೆಲ್ಲಿವೆಚ್ಚೆ
ಧರನಿಂನಮ್ಮೈಯನಂಗೆಂಡುಪವನಜಷ್ಟಾಗೆ
ಕ್ಷರಮಾಂಸಕೇತುದೇವಕಿಸುಂತಿವರಯಶೋದಾವಿಗಳ್ಗೆಗ್ರಿರಂಡಾ॥ ॥೨೫॥
ಲಕ್ಷಿಸಿದನಾಬಭ್ರುವಾಹನಂಬಳಿಕತಂ
ನುಜ್ಜುಗವನೆಲ್ಲರುಂಕೇಳ್ದುದೀರಾಜ್ಯಮಂ
ಮಜ್ಜನಕನಂಘ್ರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿನಿಜಕರಾಗ್ರಮಂಕೆಡಹಿತುಹಿನಾಚಲದೊಳು॥
ಸಜ್ಜನರಗತಿಪಡೆವೆನಲ್ಲದೊಡೆಗುರುಧರ್ಮ
ಕಜ್ಜನಾರ್ಜುನನಿವ್ರತಸ್ಥನೀತನಂಘಾತಿಸಿದ
ಕಷ್ಟದಿಂದೊದವಿದಮಹಾಪಾತಕಂಪೋಗದೆನೆಭೀಮನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೬॥
ತಪ್ಪನಾಡಿದೆಮಗನೆಕೃಷ್ಣನಿರುತಿರೆಮುಂದೆ
ಬಪ್ಪುದೇಪಾತಕಂಗುರುಪಿತಾಮಹಾಮುಖ್ಯ
ರಪ್ಪವರನೆಲ್ಲರಂಕೊಂದೆಮಗೆನಿಂದುದೇದೋಷಲೇಶಂಗಳಾ॥
ಪೊಪ್ಪುವಾದಿತ್ಯನಂಕಂಡುಬಳಿಕರ್ಣಮಿದೆ
ಕಪ್ಪನಿತಮಂಮರುಳೆಹರಿಯನಾಶ್ರೈಸಿದರ
ನಪ್ಪುವುದೆಕಲಿತಾಪದುಃಖಭ್ರಾತೃಯಶೋದನನಾಧಿಪೀಡೆಗಳೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಸಲಿನಿಷ್ಪತ್ತಿಗಳಲ್ಲದ್ವೈಧಪಾಪಂಗಳಂ
ಕಲಿಯುಗದಮಾನವರಬಹಾಗದುರಿತಂಗಳಂ
ತೊಲಗಿಸಿಭವಾಂಬುಧಿಯನುತ್ತರಿಪಹರಿಯನಾಮಂಗಳಾವಡಿಂಪೊಗಳೆ॥
ನೆಲೆಗೊಂಬುದಾತನಂಕಂಡವರುಚಿನವಗೆ
ಜಲರುಹಾಕ್ಷಂಕಂಗಳಾಮುಂದಿರಲ್ಪಾತಕವೆ
ಫಲವೇನಿಳಿಕೆಬೇಡಪಾಲಿಸುನೃಪನತುರಗಮಂಮಗನೆಸುಖಿಯಾಗೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಯಿಂತೆಂದುಭೀಮನಾಡಿದೊಡನಿಬರೆಲ್ಲರುಂ
ಸಂತೋಷಮಂತಾಳ್ದರರ್ಜುನಂತನಯನಂ
ಸಂತೈಸಿಕೃಷ್ಣನಸುರಾರಿಪವನಜಪಾರ್ಥರಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳು॥
ಕುಂತಿನಿಜಪುತ್ರಪೌತ್ರರವಿಭವಮಂಬಿದಳು
ನಂತರದೊಳಾದುದಾಮಣಿಪುರದೊಳುತ್ಸವಮ
ನಂತನಂಸ್ತುತಿಸಿಕಳುಹಿದರ್ಮಾಣಿಕ್ಯಭ್ರಾಸಮಾರ್ಗದಸಹಿತಾ॥ ॥೨೯॥
ಸತ್ಯಭಾಮಾಕಾಂತಭೀಮನರಮನ್ಮಥಾ
ದಿತ್ಯಭವಸುತಕುಂತಿದೇವಕಿಯಶೋದೆಯರ
ನತ್ಯಂತಹರುಷದೊಳುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಾದರಿಸಿನೃಪಗೃಹದೊಳು॥

ನಿತ್ಯನೃತ್ಯದವಿವಿಧಭ್ರಮೀಗವಿಭ್ರಮಂಗಳಿಂ
ನೃತ್ಯಗೀತಂಗಳವಿಲಾಸಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದ
ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೆಲ್ಲರುಂಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರ್ದರೈದುದಿನಮಾಪುರದೊಳು॥ ॥೫೦॥
ದಿವಸಮೈದರಮೇಲೆಬಂತುವಂಗಜಪುರದೊ
ಳವನೀಶನಿಂದಲ್ಲಿಹುದಿದನುವಸ್ತುಗಳ
ನಿವಹಮಂಕೊಂಡುಚತುರಂಗದೆಡೆಗೀಭದ್ರಸುತದೇವಶಯನಿಡೆಯರಸನು॥
ಪವನಜನೊಡನೆಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆಕಳುಹಿದಾ
ಕ್ಷವಪಾರ್ಥಿವಾರ್ಥರಿಂಕೂಡಿಕಾಂಡವದಾ
ನವಮದನಿಂತಾನೆಕುದುರೆಯಂಬಿಡಿಸಿಕ್ಕಿಗಿನದಿದನದರೊಳಂತೆ॥ ॥೫೧॥
ಸಂಜೀವರದಮಣಿಯಘಣಿಪತಿಯಕ್ಕನಧ
ನಂಜಯನಪುಣ್ಯಪ್ರಸಂಗದಿಂದವಮೃತ್ಯು
ನಂಜುದುಷ್ಟತರಷ್ಟಪೀಡೆಗಳೆಲ್ಲವೆಂಬೀಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದಾ॥
ರಂಜಿಪೀರಥೀಕೆಗ್ಭೋದಾಯುರಾರೋಗ್ಯಮತಿ
ಮಂಜುಲಸುಕೀರ್ತಿಸುಪ್ರಸಂಪತ್ಪುತ್ರಸುತ
ಸಂಜಾತಪಾರಪ್ರತ್ರತಿಸಮನಿಮುದದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥ ॥೫೨॥
ಚತುರ್ವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತುಸಂಧಿ೨೪ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೩೧ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೫. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಊರ್ಜಿತಪ್ರಬಲರಮವೀರರಂಗೆಲ್ದುಕೃ
ಷ್ಣಾರ್ಜುನರನಾಹವದೊಳೊಗ್ಗೈನಿಭುಜವಿತ್ತ
ಮಾರ್ಜಿತವಿಜಯದೊಳವನೀತಾಮ್ರಧ್ವಜಂತುರಗಮಂತಂದೆಸೊಪ್ಪಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಯೆಲೆಮುನಿಪಸದಮಲಂಮೊದಲೆಪಾಲ್ಗಡಲದೆ
ಮಲಯಾನಿಲಂತೀಡೆಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂಮಾಡೆ
ಲಲಿತಸುಮನೋವಾಸಿತಂಮಾಡೆಮೇಲೆಮೇಲಿನದಾನತೋಯವಂತೆ॥
ಸಲೆಸೊಗಸುವಿಂಗಸುದಿನರಸಮುತ್ತರಿಮುಗ್ಧ
ನಿಲಯಮೆನೆಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವನೀಕಿವಿಗ
ಳೊಲಿದುದಿಂಬಿಡದಾದವಮಂಗಧಿಯನುಸರಿಂದುಬೆಸಗೊಂಡನವನೀಶನು॥೧॥
ಜೈಮಿನಿಪುರಾದರದೊಳವನಿಪಂಬೆಸಗೊಳ
ಲ್ಜೈಮಿನಿಮುನೀಶ್ವರಂಪೇಳ್ದನೆಲೆನೃಪತಿಕೇ
ಳೈಮುಂದಣಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಪ್ರೀತಿಮಸೀನನಂಗಜಪುರದೆಕಳುಹಿಬಳಿಕಾ॥
ಭೈಮಾಂಬರಂಸಕಲದಳಸಹಿತಮೈದುವನ
ಮೈಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆಮಖತುರಂಗದೊಡನೈದಿದಂ
ವೈಮಾನಿಕಪ್ರತತಿಬೆರಗಾಗೆಕಲಿಬಭ್ರುವಾಹನಂಕೂಡಿಬರಲು॥ ॥೨॥

ತುರಗವಪಿದುದುಮಗ್ಗಿಮೂಡಿಂದಳರದಿನವೊ
ಭರಸಂಚಿಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದವುನದಿಗಳು
ಭ್ರಮದಗತಿಯಿಂದುಪರದವುಬೆರೆತುದಾಗಸಂಮೊರದವುಮಾಜಿಕಾದೇ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳುಕಣ್ಗಾಮ್ಯೆದೆನಿರ್ಮಲಿವಾದ
ವರವಿಂದವಲರಸಿದವಭಗವ್ಗೆಗ್ರಜ್ಞಸಿಯ
ತರುಣಿಯರಸುರುಚಿದವರ್ಮೆಳುದಂಸೆಭದಂತೆಗಿರಿಸಾರಮೆಸಡಿದಪೊ॥ ॥೩॥
ಮುಭಸಜಘನಂಮತ್ತ್ಯಲಾಳದನಂಪಾಂಸಗತಿ
ಸುಭನಾತ್ರಿಕೊಸ್ತ್ರನಂಪಂಕಜಾನನಂ
ಸಿಭಿನಮುಸುಕಂಬುಕಂಠಂಕರಂಗತ್ರಿವಳಿಯ್ಯೆವಾಲಕೋಮಾವಳಿ॥
ಲಲಿತಪ್ರವಾಳಲಾವಣ್ಯಲಪಾಠಗಳಿಸಿಯೆ
ತೊಳತೊಳಗಬೆಳಗುವವದಿವಧುಗಳೊಪ್ಪಿದ
ದಿಳಿದುನಿಜಕಾಂತನಾಗಪಾಸಿಂಧುರಾಜನಂಸೆರೆಯಬಾರಮೆಂಬಾಲಾಯ್ತು॥ ॥೪॥
ಕರಕರದತಂಮಮಳೆವನಿಗಳಿಂಥಕಿಕಾಂತ
ಮೊರತೆವ್ಯೊನಲುರಿವೆಗ್ಗಳಿಸಿನಾಚಿಬೆಳ್ಪಾದ
ತೆರದಿಂಮುಗಿಲ್ಗಳರೆವೆಳ್ಗಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವುಬೆಳಸುಗಳಪುಣ್ಯನಿಗಳ॥
ಮಿರುಪಮೊಾಂಬಂಗಾದಪಾಣಿತ್ರಲೇಪನದಿಂದ
ಮೆರೆವವ್ಯೆಸಿರಿಯಮಾಂಗಲ್ಯದಿಂಭಾತೋದೇವಿ
ನೆರೆಕೋಭ್ರತೆಸುವರಕ್ತಾಲದಿಂಕರತಧ್ವರಪಾಯಂಧರೆಯಮೇಲೆ॥ ॥೫॥
ವಿಟನಂತೆಕಾಂತಾರಸರಸದ್ಧುಲಾಸಪರ
ಯಟಗಾದಿಂದೊಪ್ಪಿದುದುಸುಕವಿಂದ್ರನಂತೆಸಂ
ಘಟಿತಚಾತುರ್ಯವದರಚನೆಯಿಂವಿವಿಧವಿಷಯಂಗಳೊಳ್ಗ್ರಾಸಿದುದು॥
ಭಟನಂತೆಸಮ್ಯಗ್ಜಾಚಿತದಭ್ರಮೋಮಿತ್ರ
ತ್ರಟಕಂಗಳ್ಗಿಸಂಚರಿಸಿದುದುಪಾಂಡವನ
ಪಟುತರಮಹಾಧ್ವರತುರಂಗಮುಂಬೆಂಬಿಡದೆಬಹಾಸ್ಪರಸೆನಸಹಿತಾ॥ ॥೬॥
ಮೊದುವಧ್ವರವಾಜಿರತ್ನಮಾಮೆಂಬಮುಟ
ಭ್ರೆದನದಪತಿಮಯೂರಧ್ವಜನರಣ್ಯವ
ನಾದಿಯೊಪ್ಪುರಗಮೆಧುಂಗಳ್ಗೆರಂಮಾದಿನಮರ್ಪಿತಟಕೆಬಂದು॥
ನಾದರದೊಳೆಂಟನೆಯಮಣಿರೆದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ
ಮೇದಿನಿಯಮೇಲಿಪಾಯಮಂಬಿದ್ದತ್ತಿದಿಗ
ಬೀದಿಯೊಳ್ಗುರುತರ್ಪದಾತ್ಪಸನುಮತಮ್ರಿಧ್ವಜನಕಾಪಿನಿಂದಾ॥ ॥೭॥
ಸ್ಪ್ರೋಗೋಭ್ರತೆ ತುರಂಗಮಾಮುದರಿಯಂ
ಕಾಣುತದ್ಧನಿಶ್ಯೆದುಪರಿತಂದುಮೊಗವನಾ
ಘ್ರಾಣಿಸಿಮಿಳಿತಕೆವಿಗಳೊಡನೆಪೆರೆತೆಗಿದುಮುಂದಾಳ್ಗಳಿಂದದರ್ಪ॥

ಮೇಣಾಂಡವನೊಂದೊದೆದು ಹಿಂದಣ ತುರಂಗವುಂ
ಮಾಣದ ಮಾಗಧನಿಗೆ ಗಂಧದ ತೀಡೆಗಳಿದ
ಮಾಣಿಸ್ಯಮಿತ್ರರ ಗಳ ಭೂಮಿಪಾಲರ್ಕಳುಂ ಸೆಣಸಿ ಬಿಡಲೊಂದವು॥ ॥೮॥
ಭಾರಣೆಯ ಬಲದೊಡನೆ ಮದರ್ಕಾವಲಾಗದೆ
ವೀರತಾಮ್ರಧ್ವಜನ ಮಂತ್ರಿ ಸಮಲಧ್ವಜಂ
ಮಾರದೊಳ್ಳಂದನೇತೆರನಂ ವಿಚಾರಿಸಿದನೆತ್ತಣ ತುರಂಗಮೆಂದು॥
ಚಾರರಂ ಕಳುಹಿ ತರಿಸಿದನದರ ಮಸ್ತಕದೊ
ಳಾರಾಜಿಸುವ ಕನಕಪಟ್ಟ ಲಿಖಿತವನೋದಿ
ಭಾರದ ಮಹಾಧರ್ಮಜನ ಬಿರುದುಗಳ ಪಸ್ರವನೊಡೆಯಂಗೆ ಕೇಳಿಸಿದನು॥ ॥೯॥
ಕೇಳುತ ಕನಲ್ದು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ರಕ್ಷಿದಂ
ತೋಳಬಲ್ಪಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ತುರಗಮಂ ಬಳಿಕ
ಮೇಳೈಸಿ ನಿಲಿಸಿದಂ ನಿಜಬಲದ ಪೊಳಲ ಗಳ ಸಾರ್ದುಪವನಾಂತರದೊಳು॥
ಯೋಳಗಾರಂ ಬಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಡೆ ಸಮಾಯು
ಷೇಳತೆನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನಂ ಯುತ್ತಮಾದಮದ
ಕಾಳಗಂ ಕೃಷ್ಣನೊಳ್ದೊರಕೊಂಬುದೆಗಳೆಂದು ಬೈಗಿದಂ ಮುದದೊಳು॥ ॥೧೦॥
ತಂದೆಯ ಮಹಾಧ್ವರಕೆ ಕೃಷ್ಣನೊಡಗೂಡುವಂ
ಮುಂದೆ ಪಾಂಡವವೀರಯೋಧರ್ಗೆ ಸಾಧಗಂ
ಬಂದಮುದಲೇಸಾದುದೆಂದು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ನಕುಲಧ್ವಜನೊಳಾಡಲು॥
ಮಂದಪೌರುಷದಲ್ಪಭಾಗ್ಯಮತಿಕ್ಷುದ್ರಮಾದ
ಮಂದಿಸುದರೆಯ ಮೇದಿನಿಕ್ಷುದ್ರಗಾಗಿಗೆ
ನಿಂದಪರೆನಿಂನೊಳದುಮಸಿಯೆನುತ ಮತ್ತವಂ ನಸುನಗೆಯೊಳಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಫಪ್ಪುಂನದೇರದೊಳ್ಳನಗೆಮಲತಿದಿರಾಗಿ
ಬಪ್ಪಭೂಮಿಪರಿಲ್ಲನಿಂಮ್ಮೈಯ್ಯನರಮನೆಯೊ
ಳೊಪ್ಪುಂಬಡೆದನರ್ತಕೇಜನದನಿತ್ಯಮುಷ್ಟ್ಯುಂ ಜಲಿಯ ಸರುಹಿತ್ಸ್ಯೈ॥
ತಪ್ಪದೆಂದುಂತೆರುವ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ
ಕಪ್ಪಮಂ ಕಾಂಡುಬಂದನೊಬ್ಬಿತ್ತವಾಸನಂ
ಸಪ್ಪುಳದ ಪೊಸತೆತ್ತಣದ ಸೈನ್ಯಮೆನೆತಾಮ್ರಕೇತುಮಗಳಂತೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಗರಲ್ಲಿಂನದಿನಾರಿದಂ
ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಗೆಂದೆಂನೊಳಾಡಿದಂ ಧರೆಗತಿ
ಕ್ಷಾತ್ರಪೌರುಷದಿಂದ ವಶಿಪೆಬಣ್ಣಿಪಾಪಾನಕರ್ನ್ನತನಯರೆಂದು॥
ಗೋತ್ರಾರಿ ಮತ್ತಿದಾನವಸೂದನರ್ಮನುಜ
ಮಾತ್ರರಲ್ಲಿವರು ನರನಾರಾಯಣರ್ಕಮಲ
ನೇತ್ರ ಸಮರನಿರುದ್ಧ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಭೀಮಾದಿಯದುಗಳಿಂದು॥ ॥೧೩॥

ಉದ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳನಿಬರಂ ಬವರದೊಳವನ
ಯುದ್ಧಮಾದಮದಿಮಗನೆಂ ಮಹೀಪಸೇನೆಯಂ
ನದ್ಧಮಾಗಿರಲರ್ಜುನಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳೆಂದು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಮಂತ್ರಿಗೆ॥
ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನಿತ್ತ ಪಾಂಡವನಬಲದೊಳ್ಪು
ಸಿದ್ಧಿಸಿಬರನುಸಾಲ್ವಕರ್ಣಸುತಸಾಂಬಾನಿ
ರುದ್ಧಕೃತವರ್ಮಾದಿಗಳ್ಸನಿತಕ್ಷಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಂಬುಜ್ಜುಗದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ಸುದತಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಪಡೆಸಹಿತತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಕದನಕಿದಿರಾಗಲಸುರಾಂತಕಂ ಕಂಡುತೋ
ಕದನಜ್ಜುನಂಗವಂ ಬಹಿರ್ಧ್ವಜನತನುಜನನಸೂಯಕಂ ಧೀರನು॥
ಉದಿತಕಾಮಂ ಸತ್ಯವಾದಿರುಚಿ ವೈಷ್ಣವಂ
ಸದರಮಲ್ಲಿವನೊಡನೆ ಕಾಳಗಂ ನರ್ಮದಾ
ನದಿಯ ತೀರದೊಳವನತಂದೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿಹಂ ಗೆಲ್ಲುವರಿದೆಂದನು॥ ॥೧೬॥
ಯೆಂದು ಪಾರ್ಥನೇನೆಯಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಕ್ಷಣ
ತಂದು ನಿಲಿಸಿದನಸುರಮರ್ದನಂ ಮೇಗಾದರ
ಮುಂದೆಸೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ವನಂ ಕಂಗಳಿಂ ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಸದ್ಧ್ವಜರನು॥
ಕಂದರ್ಪನಾನಿರುದ್ಧರನುತ್ತರಪಕ್ಷದೆಡೆ
ಗಂದಿಂದಡಗ್ರಕೃತಾಂಜನಾತ್ಮಕಗಳಂ
ಹಿಂದುಗಡೆಗೆ ಮೇಘನಾದನಂ ಕಲಿಯಾವನಾಶ್ವನಂ ಜೋಡಿಸಿದನು॥ ॥೧೮॥
ವ್ಯೂಹಮಂ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನಕಿರಿಸಿದಂ ಕಲಿಬಭ್ರು
ವಾಹನವೃಷಧ್ವಜರನುಳಿದ ಧುರಂಧರ
ದೇಹದವಯವದೆಡೆಗೆ ನಿಂತಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ದರ್ಪದಯದೊಳ್ಪುಲಗಾನನು॥
ವಾಹಿನಿಸಹಿತನಿಲಿಸಿದಾಯಕನೆನಿಸಿ ರಥಾ
ರೋಹಣಂಗೈದು ಮುರಮಥನಂ ಬಿಡದಂತ
ಮಹಾಪಾಪಕಿವರೆಂ ಚಜನ್ಯಮಂ ಘೋರವಡಿಂದ ಹಿತರಿಪಿನಿಗಳಿದೆಯೆ॥ ॥೧೮॥
ಪಾಂಚಜನ್ಯಧ್ವನಿಗೆ ಬೆದರದುಬ್ಬೇರಿ
ಮಾಂಚನದೊಳಾಗ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಶ್ರೀವತ್ಸ
ಲಾಂಛನಂ ಗಿರಿರಾಗನುಡಿದನೆಲೆ ದೇವಕಣ್ಣವಿನಜ್ಜುನನಿಹ ಯವನು॥
ವಾಂಛೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಬಿಡಿಸು ಪಾಲಿಸು ಕಿರೀಟಿಯಂ
ನೀಂ ಚತುರ್ಮಂತುಮುಚರಾಜರ್ಮಿಂ ಖಿಡಿರಗಾಕೆ
ನಾಂ ಚಲಿಸೆನಿದಿಯೆಂದಮಾಜಿಯಂತಡೆಸತ್ತುಮುಳ್ಳೊಡೆನುತಾ ದೆಚ್ಚನು॥ ॥೧೯॥
ಪರಗಿಮಾರ್ಗಣಂಗಳೆಮಾರುದಾರುಕಂಗೈದುರಥ
ಪಾಕಗಳ್ಳನಾಲ್ಕು ಸಿತವಾಹನಂಗಳ್ವೃತ್ತು
ವರಕ್ಷಾತ್ರ ಜಪತಿಗೆಂ ಟುಸಿನಸುತಂಗೊಂತ್ರತ್ತು ಪಾಂಸಧ್ವಜಂಗೆಪತ್ತು॥

ತರಣಿತನಯಜ ಬಿಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಣವನಾ ಸಾಲ್ವ
ನೃಪಯಾವನಾಳ್ದ ನಿರ್ದ್ಧನಿಯಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಜ
ಕ್ಷೆಂಡಿಗಡ ಮೆಘನಾದಂಗೆ ಪುಸೊಳ್ದ ಗಡವಂ ಬಾಣ್ಬಿರದನು॥ ॥೧೯॥
ಅಚ್ಯುತಂ ಬೆರಗಾದನಾತನ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಫಲುಗುಣಂ ಮಿಸ್ತುಭುಜಪಟುತ್ವಕೆ
ಪೈಚ್ಚಿದಮರ್ಷಸಿಕ ವೀರ ತಾವೇ ರಥದಿಂದ ನಮಿಸಮಗೆ ಬಿರುಸಿನ ಧ್ವನಿ॥
ಯೆಚ್ಚನೀ ಬಲದೊಳಾಮ್ರಧ್ವಜ ವಿಹಾರಸದೆ
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯೊಳಿದಿರಾದೆ ಮಾರಮಾರನ ಮೊಂ ಮನಾಂ
ಬೆಚ್ಚುವದೆ ಬಿಡು ಹಯವನಲ್ಲದೊಡೆ ನೊಡೆಂದು ಬಾಣಜಾತವನೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಬಾಣಜಾತವನೀಗನೊಡಲೊಳ್ತುಮಿದಿನಿಂ
ಬಾಣಜಾತೆಯ ರಮಣನಂ ತುಮಲ್ಲದೆ ಮಚ್ಚು
ಬಾಣಜಾತಂ ಮೊತೆ ಬಾಣನ ಭುಜಬಲದ ಸದವನಯ್ಯಂ ನಮಗದು॥
ಕ್ಷೋಣೀಶನೆಂಬುದಕೈಗಾಯ್ತುದಲ್ಲಿಂಮ
ಬಾಣಂಗಳ್ ಕ್ಷೆಸಿಂದಾ ಮಹಿಮೆ ದ್ಧುಜಂ
ಬಾಣಾಯುತಂಗಳಂ ಸುರಿಯಲ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮೊಗ್ರ ರಥವಿತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಸಂಗರಕೆ ಸಾಹಸವೊ ಮಾತುಗಳೊ ಮಾವಿಕ್ರ
ಸಂಗಮೆ ತಕೆ ಮರುಳೆ ತರಹಾಸಿ ಕಾಣ್ಕೆನೀತ
ಸಂಗಡಿಸಿದವನರಥದಚ್ಚು ನೊಗಗಾಲಿ ತೆಕ್ಕೆಯ ಬದಕೆ ನಾರಥಗಳು॥
ಅಂಗವಿಲ್ಲಾತ್ರ ಭಕೆಸಿ ನಸಂಗರಜಂಜ
ದಂಗಳ್ ಲ್ಲೆನಿಸಿಕೆಲ ಬಲದಕ್ಕೆಯ ಜಾತು
ರಂಗಮಂ ನವರಸಮುಮೆ ಮಾರವೀಸ್ತನ ನಿರುದ್ಧನದನೆವೆಳ್ದನು॥ ॥೨೨॥
ರಣಮೊಗನಿರುದ್ಧನಾಟೆಂದು ಪಡಿಂ ಚಾಪದಿಂ
ಕಣೆಗಳಂ ತೆಗದೆಸಲ್ಗುರಗಳಂ ಮಾರಗಳಂ
ಮಣಿಮಯ ರಥಂಗಳಂ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ ಮೊಲಗ ಸಂದಣಿಯ ಮಂದಿಗಳನು॥
ಹಣಿದವಾಡಿದನಹಿತಬಲ ನೊಗನೆಲ್ದ ಮೊಗದೆ
ಪೆಣನ ಮೆದೆಗೆ ಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೋ ಹಿಣಿಯಪಾಹಿನಿಯ
ಗಣನೆ ಮುರಿದುಯುದ್ಧ ಮೊದೆ ಕ್ಷೆಣಿ ಯಾಸ್ತಣಿಸಿ ಕೆತ್ತಿಯ ರಥಮಾಗಲು॥ ॥೨೩॥
ಪೊತ್ತಿಬರುವ ರಥಕಟಕಂ ವೃಥಿಕರಂ ಮಾಡಿದವು
ಮುತ್ತುವ ತುರಂಗಮ ಮತಂಗಮದ ಕಂತೆಗಳ
ಮೊತ್ತಮಂ ಮೊರೆಗಳಿಸಿ ಗಣಕೆ ದುಹಿದವು ಸಾದ ಹಿದವು ಸಾಹಸವನು॥
ಮತ್ತೆ ಘಟರಂಗಮಂ ತುರಗಮಂ ಬಿಗಿಸಿದವು
ಕತ್ತರಿಸಿ ತಲೆಗಳಂ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಕಾಂಪಡಿಸಿ
ನೆತ್ತರಂ ಮರಸಿದವು ನೆರಪಿದವು ಮರುಳ್ಪಡೆಯನನಿರುದ್ಧನಸ್ತ್ರಂಗಳು॥ ॥೨೪॥

ಮೊಸರಥದೊಳೈದಿದಂಮತ್ತೆತಾಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಜಂ
ಮಸಮಸಿತಗಾತ್ರಭಾಸುರಂಗಮನಿರುದ್ಧನಂ
ಮಸಗಿತುತಮಸ್ತೋಮಮಾದಿತ್ಯಮಂಡಲದಗಸ್ತಾಯಿಲ್ಲೆನಿಸುತದರೊಳು॥
ವಸುಧೆಯಡಸಿತುಮೇರುಶೈಲಮಲ್ಲಾಡಿದುದು
ಬಸವಳಿದನಹಿರಾಜನಿಳೆದಿಗಿಭನಡುಗಿದವು
ದೆಸೆಯಾನೆಗಳ್ಕದಲ್ದತ್ತಾಗಸಂಘೋರಮಾದುದಹೋರಮಹಾಸ್ತ್ರದೊಳು॥ ॥೧೫॥
ಕೋಪದಿಂಪ್ರತ್ಯಾಗ್ನೇಯದಶರಂಗಳಂ
ಚಾಪದಿಂತೆಗೆದೆಸುತ್ತನಿರುದ್ಧನಮಿತವು
ತಾಪದಿಂದುಜ್ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ದಂವಿಧೂಮಪಾವಕನಂತೆಪರಬಲದೊಳು॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಪೌತ್ರನಿಂತಿಂತೆಸಗಲಾಪ್ತದಾ
ಟೋಪಮೇನೆನಗೆನುತತಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಜಂಕನ
ಲ್ದಾಮಸ್ತ್ರಬಾಣತನುಜನಮೇಲೆಕಣೆಗಳನಂಬರಂತುಂಬುವಂತೆ॥ ॥೧೬॥
ಪರ್ಚಿದವುತೆಗೆದೆಸೆದಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಜನಕಣೆಗ
ಳುರ್ಚಿದಂಗಳಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದೊದವೊದವಿದನೆಸರನ
ಪೆರ್ಚಿಡಿಯಮೇಲೆಸೆದವುನೊಂದನನಿರುದ್ಧನೇರ್ಪಡಿಯಮಾಷೆಯಿಂದಾ॥
ಸರ್ಚಿಗಳಮಂತಗುರ್ದುಮಬೇಸುಗೆಯಬಿರುವೆ
ಲರ್ಚಿಸಿರಜಮಂತೆರಳ್ದುವಂತಾಗವೇ
ರರ್ಚಿಂಕದಿಂದಾಂತುನಿಂದರನುಸಾಲ್ವಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿಗಳು॥ ॥೧೭॥
ಹಾಂಸಕೇತುವನೆಚ್ಚುಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿಗ
ಳಂಸದಿಮಬಚ್ಚಪಾಹಾನಯೌವನಾಶ್ವರ್ಗೆ
ಹಿಂಸೆಯಂಶೈನ್ಯದನಿಲಧ್ವಜಾನುಸಾಲ್ವವಿಶ್ರುತಬಲರಂಘಾತಿಸಿ॥
ಕಂಸಾರಿಸುತನಂಪಚಾರಿಸಿವಿಜಯಮೂರ
ಕ್ಕಂಬಿಗಳಮೇಲೆನಡೆತೆರಳಂದುಮರೆವನ
ಯಂಸರಸಶಿವಿರಾಗಸ್ತ್ರಶಿಸಿಕೆದಿರಿದಂತಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಜನರಥವನು॥ ॥೧೮॥
ತೇರುಡಿಯೆಮತ್ತೊಂದುತೇರನಾಕ್ರಮಿಸಲಾ
ತೇರನೆಸಲಾದನೆಮೊಸತೇರೊಳಾವೇಗದಲಾ
ತೇರನಂತ್ರವನೆತೇರ್ನೈದಂತಿಂಬನೂರುತೇರಂಸ್ಥಾಂಬದಿಸಿ॥
ಸೇರಿಸೇರದಸೇನೆಯಂಸವರಿಕನಾಟಂ
ಸೇರಿಬರೆತಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಜಂಕಣ್ದವನಿಯಂ
ಸೇರಿಬಾಣಂತ್ರಿಯದೊಳಾವನಂಘಾತಿಸಿರಥಾಶೋಹಣಂಗೈದನು॥ ॥೧೯॥
ಅನಿರುದ್ಧನಂಗೆಲ್ದುವೃಷಕೇತುವಂಕೆಡಹಿ
ಲನುಸಾಲ್ವನಿದಿರಾಗಲಾತನಪರಾಕ್ರಮವ
ನನುವರದೊಳುರೆಮುರಿದುಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಂಸೋಲಿಸಿ॥

ಅನುಪಮಬಲಂಬೆತ್ತಪಾಹಾಸಂಗಾದಲವ
ತನುವನೊಪ್ಪಂಗೆಡಿಸಿಹಂಸಧ್ವಜನಜಯವ
ನನುಕರಿಸಿಯಾವನಾಶ್ರಿತಧ್ವಜರಂತಗುಣ್ಣವಂಬಾಣ್ಣಿರದನು॥ ॥೨೦॥
ಬಲದೊಳಗೆಮಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರೊಳ್ಧೀರರೊ
ಕಲಿತನದೊಳಧಿಕರಾನಿಲ್ಲರಂಗೆಲ್ಲರಂ
ಸಲೆಪಲಾಯನಕೆಮೈಗಾಡುವರಂಬಿಡುವರಂಪಾಹಾನಾಯುಧತತಿಯನು॥
ಫಲುಗುಣಂಕಾಣುತತ್ಪುತ್ರದಿಂವ್ಯಾಪ್ತದಿಂ
ಸೆರೆಯುಕಾರ್ದಂಡಮಂತೀಡಿದಂಮೂಡಿದಂ
ಮೊರೆವಕೆಂಗರಿಯನಿಡುಕಾರ್ಲ್ಗರಂಸ್ರಾರ್ಲ್ಗರಂಕಲ್ಪಿಧಂಗಗನಪಥಕೆ॥ ॥೨೧॥
ತೇನಾದಧ್ರುವಾಧ್ವನಿಷ್ಠನಸಹಾಯದಿಂ
ದೀನುದಿನಮಾಹಾವದೊಳೆಲ್ಲರಂಗೆತ್ತಿಬಿಡು
ಪಾಸಿಯಂತಂನೊದನಿಗೊತ್ರಿಹಾತ್ಯದೊಳ್ಷಮಂಕಳದುಕಾಂಬಮತ್ತಿಕೆ॥
ಯೆನುಸುಹಾರಗಣ್ಣೀನುನಿನಗೈಸನೀವೆನಾ
ನೀನರೊಳ್ಜಾಷ್ಣೀರತೀತಕೆತಿಮರುಳೆಧನ
ದಾಠಿಯಂಧರ್ಮಮಂಮಾಣ್ದನಂತಾದಿಹೋಗೆನುತವಂತೆಗದಿಚ್ಛನು॥ ॥೨೨॥
ಯೆಲವೊತಾಮ್ರಧ್ವಜನುಶ್ರೀತ್ರದಿಂಧರ್ಮಮಂ
ನಿಲಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆನರಧರ್ಮದೊಳಾದಮುದಿ (ಘಳಿಸ)
ಜಲಜಾಕ್ಷನಂಬರದೆನಾಕ್ಷಾತ್ರಸಬಹುದೆವಿಧಿವಿಧಾನದೊಳಲ್ಲದೆ॥
ಪಲವುಮುನ್ನಾದಿಂದಪರಮಾರ್ಗನಾಗಹಾಹಾರಿಯ
ನೆಲೆಯನೀನೆಂತರಿವೆಮೂಧಘಡಹೋಗೆನುತ
ಫಲುಗುಣಂತೆಗದಿಚ್ಛನಾತನವರುಧಹಯನಾರಥಗಳೆಡೆಗೆಡೆಯಲು॥ ॥೨೩॥
ಅಾರಥಂಮುರಿಯೆಮೊಸರಥವನವನೇರಿಬರ
ಲಾರಥಂಮಡಿಯಾಗೆನರನೆಸಲ್ಬಳಿಕಾಮ
ಹಾರಥಂಮತ್ತೊಂದುರಥದೊಳಿರುವನ್ನಿನಲದನರ್ಜುನಂತಡಿಗಡಿದನು॥
ಅಾರಣದೊಳಂತವನಸ್ಯಂದನಸಮಾಸ್ರಮಂ
ಭಾರಭಾರಗೆನಕ್ರಬಿಸಿಕೆದಹೊಫಲುಗುಣಂ
ಮೂರ್ಛಿತಬಂದೇವದತ್ತಮಂಕಾಂದನಿಕ್ಕೆಲದಛಾತುಬಲಿವನು॥ ॥೨೪॥
ಅರ್ಜುನನನಾಹಾಸಕೆಮೆಚ್ಚಿತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಗರ್ಜಿಸಿಕನರ್ತ್ರಮಮತಾನದೇಂಪೌರುಷವಿ
ವರ್ಜಿತನೆಘಡಯೆನುತತೆಗದೆಸಲ್ಪರಸಿದಿಲ್ವಾಡಿದುಗರಿಜರವಂತಿರೆ॥
ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರನಸೂನುಮೊನಲಿದಲ್ಬಿಸಿಯನೆ
ತರ್ಜಿಂಬಿಸುತಮ್ಮೈಮರೆದುಬಿದ್ದನಿಳೆಯೊಳ್ಪು
ನರ್ಜನ್ಯಮೆನಿಸಹಾಡಿಬೆರಕಿನರನಿಚ್ಛಕಡಿದನಾತನಧನುವನು॥ ॥೨೫॥

ಬಿಲ್ಲುರಿಯೆಮಸ್ತ್ರಂಗಳುಬಿಲ್ಲಾಂಗಳುತಾಗ್ರವಿಂ
ಪೆಣ್ಣುರವುತೆಗಳನಿತಾಪ್ರಿಥ್ವಜಂತೆಗಡಾರ್ಪೆ
ಪಲ್ಲುಹಿಯಿಂಗಖೂನಿಲತೆಗಳುಂಗಳಯಿಂಗಜನಂಪೆಂಗಗೆತರಹೂರಸಿತಾಗರ್ಭ॥
ನಿಲ್ಲದೆಮಿಂಗರಿಸುತಪಲುಗುಗಾಂಬಾಗ್ಲಿರದೆ
ಪಲ್ಲುಗಿಳುಬಕ್ಷಿಯಾನಡವರ್ಗಡಾತನರಥಂ
ಬಲ್ಲಿಗೆಮುರಕ್ಷಂಸಿಮೆಚ್ಚಿತಲೆದಾಗಳುಂತ್ರಮುಪಸೆಗಗ್ರಷ್ಠತವನಾ॥ ॥೩೬॥
ಯೆಡಬಲದಮಂಡಲದಸ್ಸೆಗದಲಿಂಸ್ತೆಗದಲಿಂ
ದಡಿಗಡಿಗೆಸಿವಹಾರತ್ರಿಮದಿಂದೃತ್ತಿಮದಿಂದ
ತೊಡುವಬಿಡುವಂಬಿನಸರಂಗಳಿಂಶರಗಳಿಂತೊಲಗದಸ್ತ್ರಗಳೆಯಿಂದಾ॥
ಧೃಢಧಾಮಸ್ಥಿಗಗಸುತ್ತಿಗಶರದಿಂದಸರದಿಂದ
ಬಿಡದೆತೆಪೊಡ್ಡವನಾಯಾಸಸ್ತುದಿಂಸ್ತುದಿಂ
ಕಡುಗತಾಪ್ರಿಥ್ವಜವಿಜಯರಾಗಜಯರಾಗರೆಪ್ಪಾದಿದರ್ಥರಿದೊಳಗ॥ ॥೩೭॥
ಧಾತ್ರಿಗರಿತ್ತ್ಯಮರವನೆಗಧುದಿನಮಪೊಗ
ರಾತ್ರಿಯೊಳುಪ್ಪದೆರಾದಿದರ್ಪಣರಯವಾ
ನೇತ್ರಂಸವಿಗಾಪದೊಳಗಪ್ಪುಗಮಂತರಿತಾಪ್ರಿಥ್ವಜಾಪುನಿಬರ್ಗಳರವದೊಳಗ॥
ಗಾತ್ರಗಸುತನವಂಮುತ್ತಿಮೊಗದಿಸಿತಂದ
ಮಾತ್ರದೊಳುಪ್ಪವರರಥಂಗಳುಂಶಡಿದನಿ
ಸೂತ್ರದಂಕೆದಹಾದರಪಡೆಯೊಳುಪ್ಪುಗಹಿಗಾಗಳುಂಸಾರಸಾಹಾವದೊಳಗ॥ ॥೩೮॥
ಅಾತಾಪ್ರಿಕೆಗಮಾರಡವಸೆಗನೆಯೊಳ್ಳಿಯುತ
ಬಾತುರರಗಮನ್ಯದೆಸಂಹಾರಸಿಮಾರ್ಧನಿಂ
ಘೂರನಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆಪುಥಿಗೆಯಹಾಸುಮನರಹಾಬಗರಸಿಹಾರಯನೆಪ್ಪು॥
ಸೂತಕಾಚಿಗಳುನೊಡನೆಯುನೆಜವಗೆಡಿಸಿದಿ
ನ್ಯೂಸ್ಯಹರಮದನಾರರಯಂಕಡಿಯುಕೆಲಿಕರ್ಣ
ಜಾತಾಸುತಾಲ್ಲುನಾಸ್ಯನಿಬಚ್ಚಿಮಾಹಾನಾದಿಗಳುಸುರಿಸೊಗಯಿಸಿದನಾ॥ ॥೩೯॥
ತೆತ್ತಿಸಿದವುಜ್ಞದುದಿಗರಗಮ್ಯುದಿಗ್ಯುಗಂಬುಗ
ಗೈತ್ರಪತ್ತ್ರಗೆಬಿಂಬಿಮಾಗಿವನಿಗಳುಂತೆಹಾರ
ದುತ್ತಮಾಂಗದಮೆಗಲೆಮುಸಿದವುಮಾದುವರಲಿಂದಸೆಗಗ್ರಷ್ಠತವನಾ॥
ಮುತ್ತೆಧಲುಗುಗಾನವನಧುಮವಸ್ತ್ರದಿಯಾಗಿ
ತುತ್ತರಸಿಸ್ವಾದಿಯೊಳ್ಳಿತಂಗಮಾರ್ಧನರಥವ
ನೆತ್ತಿಕಾಂಡಾಗನಸೆಗಬಜನೆಗಡುಧರಿಯೊಳುಪ್ಪುಗಸಿದಂತಾಪ್ರಿಕೆಗತಾ॥ ॥೪೦॥
ನಪ್ಪರೆವಿಜಯನರಥವನೆಗಡಾಡಿಬುಗರದಂ
ಗಪ್ಪತಸದಿಂದಿಳಿಗಪ್ಪುಗಮುವಿನಿಂಪರತಂದು
ಕುಪ್ಪತರಶರತ್ತ್ರಿದಿಂಪಿಡಿದಾವರಾಥಮಂಸ್ಪಷ್ಟನಮಾಗಿನಿಲಿಸಿಗ॥

ಅಕ್ಷಯಮಂ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮಾಡಿದಂ ಮುರಹರಂ
ತ್ರಿಭುವನದೊಳಚ್ಯುತನ ಸತ್ಕೃಪೆಗೆ ಬಿಮ್ಮುದೇನ
ರಚಿತವೆಂದನಿಮಿಷರ್ಕಳ್ ಪಾಡಿ ಬಲಮೆರೆದು ಕಾರುಣ್ಯಮಾಗಿಸುದೆ॥ ॥೪೧॥
ಕುಮಾರಮಣಿ ಕೇಸ್ತುಭಕನನು ನಗುತನು ಪಿಡಿದನು
ರಾರಾಜಿಪಾಂಡವಂಗಭಿಸರದಂಥವರ್ಮಿಂ
ವೀರಗಾಡೊಳಗತನಂಗೆಲ್ಲ ದಾವೀರ್ಷ್ಠುಂ ನಾಮಾಸುತ್ಯ ದಲ್ಲದೆ॥
ಕೀರಪಸೆನೀನೊಂದುಸಪೆಯೊಳಗಾನೆಸುವೆನೀ
ವೀರನಂ ಮತ್ತೊಂದು ಪೆಸೆಯೊಳಗೆಂದು ದನುಜನ
ನಾರಾಯಣಾರ್ಶಿದರಂಬುಗಳನೊಳುಸ್ಥೊಂದೊಂದು ಮುಖದೊಳಗದರ್॥ ॥೪೨॥
ಪಾಂಡವಮುಖದೊಂದೆ ಸಾರಮುಳದುವರ
ಗಾಂಡೀವದಾಜ್ಞಾವಂಗಳಂ ಕಾಂಡವ್ಬ
ಖಾಂಡವಕಥಸ್ಮೀರ್ತಮಾಗಿ ತಾಮಿಥ್ಯಬನಮೆ ಲಿತಿಗದಿಸುತಿರ್ದ್ದೆ॥
ಕಾಂಡವಿಲ್ಲದೆ ಸವಿದವಂಬುಗಳದುರ್ಮೊ
ತ್ರುಂಡಮಂ ಮಲವನಾಗಳಿಸ್ಕೊಯನಂದನಂ
ತಾಂಡಿವಸಮದನಿಸಿ ಬಿಗಳನಡಗಡಿಗೆ ಫಾತಿಸಿದನಾಸಾವದೊಳು॥ ॥೪೩॥
ಮಿರದವಂತ್ರಿಮದೊಳಕ್ಷಿಗಳುಬ್ವು
ಬ್ಬೇರಮುಘುಸೊತ್ಸವದೊಳಗಾತಾವ್ರೆಸೆತುಶ್ರೆ
ಮೋರಬಾಬ್ಬರದುನನುನಗುತಕೃಷ್ಣನೊಳಗೆಂದನೆಲೆದೇವತಂನಸಾದೆ॥
ಬೆರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಿಪಿದುಸಾಡನೌಂತೇಯನಂ
ಗಾರುಮಾಡದಿರಜುನ್ನಂಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗು
ಸಾರದೆಂಸಾಸೆಂದು ತೆಗದೆಚ್ಛದಚ್ಯುತಂ ಮೆಚ್ಚಿನೊಳಗೊಡಂಬಟ್ಟನಾ॥ ॥೪೪॥
ಹಾರಬಳಕತಂ ನರಥಮಂ ಬಿಟ್ಟುಫಲುಗುಣನ
ವರವರು ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಯಂ ಮತಿಗೆವಾಘೆಯಂ
ಧಾರಿಸಿ ತುರಗಂಗಳಂ ಚಪ್ಪರಿಸ ತೆಡಬಲ ಕೆವಾಯುವೇಗದೊಳಗದರ್॥
ಮುರಿದುಮಂಡಲತ್ತೇ ವಟಗಬಳಕೆಟದುರೊಳ್
ವೆರಸಿ ರಾರಂಗದೊಳ್ಬರಮಂ ಚಿನತೆರದೊ
ಭುರುವಣಿಸಿದವೃಸಾದರ ಸುತನೆಬ್ಬನಡಿಗಡಿಗೆ ತಾಮ್ರಧ್ವಜನನಾ॥ ॥೪೫॥
ಹಾರನಂದನನದಿವ್ಯ ಹಾರಮಯವರಾಥಮಂ
ಹಾರವೇಗದಿಂದೆಸೆವ ಹಾರಚತುಷ್ಟಯವನುಂ
ಹಾರಯಮಂ ಪಗವತಿಯ ಹಾರಯನಂ ಪಾರ್ಥನೆಲ ಹಾರಯನುಂ ಧಾಪುಗೆಡಿಸಿ॥
ಹಾರಬದರಲಿಗಳಂ ಪ್ರಹಾರಿಸಿ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಹಾರನಾದಮಂ ಮಾಡಿ ಹಾರದಾಡು ತಿರೆಸಾದೆ
ಹಾರಾಗಾರಕುಲಜನಂ ವಿಹಾರಿಸಿದಂ ಭಾಗಾದಿಂಬಹರಿಕಾಮದಗುವಂತೆ॥ ॥೪೬॥

ಪುತ್ರಿಮುರಮಥನನಿಶ್ರೈದುಬಾರ್ಣಗಳಿಯೊಳಗ
ವಸ್ತುಮಾರ್ಗಣದಿಂದಸುರಪಸುತನಂ ಘಾತಿ
ಸುತ್ರಪಂ ಬಾಳ್ದುರಯೆನರನವನಶರಮುರಮಂಗಳಂತ್ರೈದಿಸುವುದು॥
ತೆತ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳನವನುಮತ್ರಿಸುತಿರ್ದ
ನಿತ್ತಂದಧಾಮವಂಸಮಮಾಗಬರೆವಿಜಯ
ನೊತ್ರಯದಿಂದವನಚದರನಾರಥರಥವನಟ್ಟುಮುದಿಮುದಿಗೈದನು॥ ॥೪೭॥
ಬಾರ್ಗಮಾಡಿದರಥಂ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಬೋಗೆ
ಮಾರ್ಗಮುಖ್ಯನಾಗಕಲಿಪಾರ್ಥನಸಮಾಪಮಂ
ಮಾರ್ಗದಿಂತ್ರೈದಪೊಯ್ದುನಿತರೊಕ್ತಸ್ವಾಗ್ರದಿಂದಮುರಮಾರನೋದಿಯಲು॥
ಶಿರ್ಗತರುಮುರದಬಿಸ್ಸುಂತಿರಿಗೆಬದೊರ್ಧನಿ
ಸಿರ್ಗಪ್ರತಾಪದಿಂದಸ್ತುಮತ್ತುಂದುವಿ
ಸ್ವರ್ಗಮಾಗದೆಮಿದಸುಂಚರಸಮರ್ಥರಸಂಚರನೊದವಿಸಿದನು॥ ॥೪೮॥
ಬಿರಿದವರಿಸಿದನಾತನಾನೆಯಂ ಬಸ್ತುವಾ
ಮಾದವಿರರಮಿರೆರಾಗಿಗಳಂರರದವಿದ
ರಾದನ್ತಚರೆಲ್ಲರುಂಮಾಷೆಮ್ಮುತಿಯಂತಗವರಜುರ್ನಂಮೈಮರದನು॥
ರಾದವವರೆಲ್ಲಮಾಂದವಬಲದೊಳಾಗಮಧು
ಸೂದನಂಬೆರಗಾಗಿರದುಗೊರಬದಿಂದತಾ
ನೇದಿವ್ಯಚಕ್ರಮಂ ತುದುಕಿನಡೆದಂಧುರರೆಮಾಜಗಂತಲ್ಲಾಗಿನಲು॥ ॥೪೯॥
ಉರಗೇಂದ್ರಿರಮತದ್ವಾರಗಳಂಗಾಳಗಳಂ
ಶರಧಿಯಂ ದಿಸಿಗಳುಂ ಧರಣಿಯುಂ ತರಣಿಯುಂ
ಬರಮಾರಂಬಿಸಲತ್ತಿಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರಮಂ ರಾಂಧುರಾಗಗಳೆಬರಲು॥
ಅರುಣಾಧ್ವಜಂ ರಂದುರಾಗಪದಿಂ ಚಾಪದಿಂ
ಸರಳಮಳೆಯಂ ಕರವುತುರುಬಿದಂತವಬಿದಂ
ಮುರಿಯಪದ್ಮುತಮಾಗಿಸುಂಗರಂ ಸಿಂಗರಂ ಮೆರೆಯಲಂತರ ಮುರದೊಳು॥ ॥೫೦॥
ಚಕ್ರಗರ್ರಾಪದಿಂ ಪೈತಪ್ಪುದಾನವಮಘ
ರಕ್ಷನಂತದೆಯ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ರಾಘಗಂ
ಗೊಕ್ಕನಗಳಗೆಸೆರಾತನಬತುಬಲಿಂಪಸಸಿಂನಾಕಾದಿಂದಾ॥
ಯಿಕ್ಕರಿಸಿತಾಹವಂ ಬಳಿಕಮಾರ್ವೈರಿರು
ಮಿಕ್ಕಚಕ್ರದಪಲವುಧಾರಿಗಳಸೋಂತಿನಿಂ
ಧಕ್ಕುರಿದಮದು ಪಗೆಯಬದೆಯೊಳ್ಪುಕ್ಕೆ ಹಿಣಿಯ ರಕ್ತರಮೊಂದೆಸ್ಸಾದೊಳು॥ ॥೫೧॥
ಮದೆಮದಿಂಯೆಬೊಳ್ಪದಿಂ ತಾಗಿ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಸುದಿದನಮುರಾಂತಕನೊಳಿರಿದೆವಸ್ತ್ರೈಸ್ವಮಂ
ತಡೆಗಡಿದೊಡೆನಸುಮಹಿಂದೆಪಾರ್ಥನಿಗಾಗಿನಂನಮುಗ್ರಾಪದಿತ್ತೆರು॥

ಕಾದಿದರು ಧನಂಜಯಂಗಾಗಿ ತನಯರ್ಗಳಿಂ
ಮೊದಲನಿದು ನಿರ್ದ್ದಯಂ ನಿಂನಂಶಿರ್ಚಿಯಂ
ಪಿಡಿದು ಮಾತನು ಮನ್ನಿಸನಾಗಿ ಪೆಂಸೋಧಿಂದು ಮಗಳಿಂ ಯಂ ಬೆಟ್ಟಾಳಿ ಸಿದನು॥ ॥೫೨॥
ಧರಗಾಳಿ ಗೆತ್ತಿರ್ದ್ದಿಗೆ ಮಾಗಾಳಿ ಯೂಗದ್ದಿವಿಯರ
ಮಾರನಂಗರಾಗ್ರದೊಳಿರ್ದ್ದ ಯಸ್ತುಮದುಳಿನಿಜ
ಶರವೊಂದರಿಂದೆರಡು ಸೈಗಳ್ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಬದಯುಗವನು॥
ಹಿರಿದು ಸತ್ತುಮೊಗ್ಗುತ್ತ ಪಿಡಿದೊಂದು ಗೂಡಿಹಾರ
ಚರಗಾಮಂ ನೋಸಲೆಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಪರಿದನಡುನಿರ್ದ್ದಭುಜಗಾನನಾಸಸಿಮಾಗಡಗಂ ಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೫೩॥
ಹಾದಿನ್ಯೆಯೊಳ್ಳ ಭರ್ದ್ದಿಸುರರಮು ಬಾಹ್ನಿರಿರಿದು
ತೊದುಮಮಹಾಸ್ತ್ರವನೆಂದು ನೆಮಿಸಲ್ಲುಲುಗಗಂ
ಧಡಯಿಸುತಬಾಗಾಮಂಗಾಂಡಿವದೊಳ್ಳುದುವಂಸೆಗಂಡ್ರರದೊಳ್ಳೊದಗೆ॥
ತಡೆಗಾಲಾಗಾಶನಂಕೆದಹಿಸುಜಯಗ್ರಮಂ
ತೊದರ್ಕಾಂದುಪ್ಪಿಸಿ ಸರಸ್ವಾನಿಗೆರ್ದ್ದಿಂ
ಮಿದುಕಲಿ ಯ್ಯದೆಬಿಗದುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಧರಿಗೆ ಬಿರ್ದ್ದನಗರ್ಗೆ ನೋಡೆಯಲು॥ ॥೫೪॥
ಉರ್ದ್ದಂದಮ್ರುಜಬಲದೊಳ್ಳು ಸಂಸೋಗ ಸರ್ಗ ಸೊತ್ತಿ
ಬಿರ್ದ್ದರ್ಗೆ ಗಾಮೂವರುಂ ನೊಂದು ಮೂರ್ಛೆಗಿಂ
ಬಿರ್ದ್ದಂದವರೊಳ್ಳು ಧರ್ಮಿರಿಂಗ್ಗ ರ್ಧಾತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಸತ್ತುದಿಂದಾ॥
ಯೆರ್ದ್ದು ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ತಂನೊಡನೆ ಸಾಗಿಸಿ
ಹೊರ್ದ್ದುವ ಧಟರನಾರನುಂ ಕಾಣದೆಲ್ಲರಂ
ಗೆರ್ದ್ದಿರದು ಬದರಿಯಂ ಕಾಂದು ಭದಮದಿಸಹಿತ ನಿಜನಗರಕೈತಂದನು॥ ॥೫೫॥
ಪಟ್ಟಗಾದಮೊರವಗಯದೊಳ್ಳೆತ್ತಿಮಯಮೂಗಿ
ಕಟ್ಟಿದರ್ದ್ದರಮಂ ಚಪದನದುವೆದಿಕ್ಷೆಯಂ
ನೆಟ್ಟನೆಮಣ್ಣಹಿಸಿತ್ತುಮಾಸುರವೆರ್ಗಿಸಿ ಬಸ್ಸಿಗೆಯಿತನೆದೆಗೆ ಬಂದು॥
ಮುಟ್ಟಿ ಚರಗಾಂಗಳಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ಮೊದ
ಮಟ್ಟು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಕೈಮುಗಿದು ತರಿಸಿಮುಂ
ದಿಟ್ಟನೆರದರ್ದ್ದಂಗಳಂ ಬಳಿಕ ಸೆಸ್ತಾಕೆ ತನಂದನಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ವತ್ಸರಂತುಂ ಬಡೆ ತಿಕಿರುಗ ತುರಗಮಯಂ
ವತ್ಸಹಿ ಭರ್ದ್ದಿದೂದನೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಾಜಿಬಲ
ವತ್ಸಮರಮುನ್ನಿದಿಂದ ಜಯಸಿತಂ ಬಿರ್ದ್ದು ಬದ್ದೆತ್ತಗಾದುನಿನಗಗೆಯೊಳು॥
ಮತ್ಸರದ ಕದನಮಿಂದಾವತ್ತುಮಾಪನೊಳಾಯ್ತು
ಮತ್ಸು ಮಾಮಸೆ ಬಂದಮಾದನಾವುದೆಂದು ಕೆ
ಮತ್ಸ್ಯ ತ್ರಿಪಾವಧ್ಯ ಮೊಳ್ಳಸುವಗು ತಕೆತ್ತೀಕ ತುತನಯಾನಂ ಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೫೭॥

ಚಿತ್ತೈಸುತಾತನೃಪವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಮಖ
ದುತ್ತಮತುರಂಗಮಿದುಪಾರ್ಥಗರ್ಜುನಕೃಷ್ಣ
ರಿತ್ತಂದಮುಂಪಡೆವೆನಿಬಂಧದಿಂದಾನದಂಕಟ್ಟಿದರಿತನಗವರೊಪು॥
ತತ್ತುದಾಪವಮೆಂದುನಿಜಸುತಂಬಿಂನೈಸೆ
ಮತ್ತೆನಳಯದಿಂದನ್ಸುಮಾಲತಂತಂನ
ಪುತ್ರಕಾನಿಜಮಂತ್ರಿಸಕುಲಕೆತುವನಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಜೀಯಮುಪಿಯಲ್ಲಪಾಂಡವರಾಯನಕ್ಷುಮಂ
ಕಾಯಬಂಧಪಾಬಪ್ಸವಾಪನಾದಿಗಳನೊ
ತ್ತಾಯದಿಂಪೆಲ್ಲರಂಸಡೆಬಡಿವರುಭ್ಬುಬಕೃಷ್ಣದೆಸ್ಫಾರ್ಜುನರನು॥
ನಾಯದಂತದಗೆದಪಿಸುದಿಮುಬಿಕ್ಕಿದವನೆಸೆ
ತೇಯನಮಪಾದ್ಧಗವಾಜಿಯಂಕಾಂದಮಾ
ನೋಯದ್ವೈತಂದನೆನೆಮರುಸುತಮಯೂರಧ್ವಜಂಮಂತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ಅಕಟಕೆಡಿಸಿದನಲಾಪ್ರಭುಮಂನಮಗಿದೇ
ತಕೆಯಜ್ಞಮಿಂನುನಮಗೇಮಗಂಪಗೆಯಾದ
ಸ್ಪುಕರಸ್ಥನಾದಪಾಠಯಂಬಿಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದಂಗರ್ಧತ್ರಿಕೃತಿಪಾಠಯನು॥
ವಿಕಳಮತಿಯಾಗರ್ದವೇತನೆವೇಶೈನ
ತ್ತುಕದಿಂದಲೆಡದಗೂದಿಮಂಚದೊಪ್ಪಿಗನಾ
ಯಕನಿರಲ್ಕದೊಣಗದಧಮಾಂಗನೆಯೊಲಿಂದವನಿಪಂದಿಸುಸೂಚ್ಯನು॥ ॥೬೦॥
ಮತ್ತೆಸುತನಂನೋಡಿಬೈದನೆಲವೆಲವೊಪೊ
ಗತ್ತನಿಂನಂಮಾಪ್ಪುದೇನಮಲತುಲಸಿಯಂ
ವೃತ್ತಿವಿದಿದಬ್ಬಮಂಮಾಬ್ಧುಪರಮಗದಕುನುಮದತೊದಂಗಟ್ಟುವಂತೇ॥
ಉತ್ತಮವಿದೆಂದುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಬಿಟ್ಟುತಂ
ದಿತ್ತೆತುರಗಂಗಳಂನಾಕಿಂನುಯಜ್ಞಮವ
ಗೆತ್ತಲಿರ್ದಪರಿಂಬುದಂಪೇಳ್ದೊಡುಮಗುಹಿದವನೆಂದುತ್ತಮಾಪತಿಸೂಚ್ಯನು॥ ॥೬೧॥
ಕಡೆಯಾದುದಧ್ವರಕೆನಾಕಿಂನುತುರಗಮಂ
ಪೊಡೆಯತ್ತಲಾದೊಡಂಮೂರಮಥನಪಾರ್ಥರಾ
ಪಿಡಿತನಗದಂತೋರವೆಗ್ರುದಂಡಾಮಯೂರಧ್ವಜಂಮರುಗಿಮರುಗಿ॥
ಬಿಡದೆನಿಜತನಯನಂಬೈದುಗರ್ಜಿಸಿತಂನ
ಮಡದಿಸಹಿತಿರುತಿರ್ದನಾದಿನಂದೈವಪುರ
ದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಂಸಂಸಾರಸಾಗರಭೀತಿಸಂಬಾರದುತವಕದಿಂದಾ॥ ॥೬೨॥
ಪಂಚವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೫ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂಗಳು೧೫೦೮ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೬ ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಭುಜನಾಗಬಂದುಚೈತ್ರಮಯೂರಧ್ವಜಂ

ನಿಜಪುರಕ್ಕಿರದೊಳ್ ಧರ್ಮಜಂ ಕರೆಯ್ದು ಶಾಸ್ತ್ರವಂ
ಕಟಕತ್ರನೆತ್ತಿಸಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಹರಿಯ ಪದಯುಗವನೆತ್ತುವನುವಂ ಮಹಾಗ್ರಹನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಧರಮಗಳ್ಗೆ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕ್ಷೆಯಾಗಾರ್ಥಮಂ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಕ್ಷಿತಿಪ್ರಕರನಿತ್ತ ಭದ್ರಕಗಾ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಸುರಾರಿಗೆ ಚತುರಕೆತಲೆದೊರಕಿತು ಜನಂಗಳವಾದುದು॥
ವಿರಚಿತಟರೆಲ್ಲಗೆಮೊಷೆತಿರುವುದುಬರ
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಂ ಸಕಲಸೈನ್ಯಸಹಸಂತೈಸಿ
ಭಾರಬುದ್ಧಿಯೊಳೊಂದುಪಾಯಮಂ ಕಂಡು ಧನಂಜಯಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೧ ॥
ನೋಡಿದೈ ಕುಂತೀಕುಮಾರ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಮಾಡಿದ ವಿಘಾತಿಯಂ ಸಂಮೆಲ್ಲಕಡರಿದೊ
ಳ್ಕಾಡಿದರು ಭೂಪಾಯಮಂ ಕಾಂಡರಕ್ಷಮಕಗೈದಿದಂ ಪಿತನ ಬಳಿಗೆ॥
ಆದಲೆ ನಮು ದಿನಮನೆ ನೆಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂತೆ
ಬೀಡಾಗನದಿತರಲಿ ಮುಂದೆ ಮೊದಲೆನೆಂದ
ಹೂಡಿಬಾನಿನಗೊಂದುಪಾಯಮಂ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿನಗುತಾ॥ ॥ ೨ ॥
ಆಪುರಿಯನುದಿಗೆ ಭೂಷಲುಸುಗಂಸೆನಾನ
ಮೂಪಮಂ ಪಿಂದು ಭೂಪರತ್ನನಗರಿಯಕ್ಷಿ
ವಾಪನನಮಾಡಿನದಿತಂದನವರಿವರಿಯಮಾತಾಡಿಕಾಂಡುಬರಾ॥
ರೂಪುಗಾನಿಸದಂತೆ ವಿಪ್ರವೇಷವನಾಂತು
ದೇಹಿಕರತೆರದಿಂದ ವೃದ್ಧನಾದಂ ಶೌರಿ
ಮೋಹದಿಂ ತನಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದವ ಬಾಲಕಶಿಷ್ಯನಾದನಮರೇಂದ್ರಸೂನು॥ ॥ ೩ ॥
ಬಳ್ಕೆವಿಡಿದವರಿವರಿಯಂ ಮಯೂರಧ್ವಜನ
ಪಟ್ಟಣಕೆನಡೆತಂದರಂ ನೆಗಂದೆಸೆದೆಸೆಯೊ
ಳ್ಪಟ್ಟಣಬಿಲಾಸಮಂ ಕಂಗೆಡಿಸುವಂಧಕಾರಂಗಳಂ ನಿಲಲೀಯ್ಯದೇ॥
ಅಟ್ಟಿಪರಪಾರದುರೆ ಬಳ್ಳಾರಾಮರದಿಕಂ
ಗೆಟ್ಟುಕರೆಸುಂ ದಿಮೆಲ್ಲನೆನವತೋರ್ಮಾರ್ಗಮಂ
ಬಿಟ್ಟುಪಕ್ಷಮಗರಿಯತಪ್ಪಲಂ ಸಾರ್ದನೆನೆ ವಿಪದುಗದಲಾಗೈಸಿದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತರಗಾಮುಖಗದಂ ಪದುಗದಲಾ
ಕ್ಷಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮೂಡಿದವು ಸಂಜೆಧಾರಕಿಗ
ಕೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ತಮಂ ತುಂಬಿದುದು ತುಂಬಿಗಳೊದನೆಮುಗದವಂ ಬುಜಾಳಿ॥
ವಲ್ಲವಲ್ಲರನೆ ಪಾಗಲವಾದೊಗ್ಗಿನಿಮ್ಮರತಿ
ಗೊಲ್ಲದೊಲ್ಲದ ಕಾಂತೆಯರ ಮನಂ ತರಹರಿಸಿ
ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದ ಪೋಲಗಜನುರುಬತೊಡಗಿದಂ ಮರುಗದವು ಕಾನ್ಸಂಗಳು॥ ॥ ೫ ॥

ಕೊತ್ತುಕೊತ್ತಿಗೆಮತ್ತೆಮತ್ತೆಬಲ್ಲಾತ್ತರದೊ
ಳೊತ್ತಿದಿದುಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕೆತ್ತವೊ
ಲ್ಕುತ್ತಿಮುಸುಕಿತ್ತುಕಗ್ಗತ್ತಲೆಧರಿತ್ರಿಯಂಮುಗ್ಗುಮೊನೆಕಾಗ್ಗದಂತೆ॥
ಚಿತ್ತಜಂಕತ್ತಿಯಂಕಿತ್ತುಕಾಂತೆತ್ತಿಹೊ
ಯ್ಯುತ್ತುಬರಲುತ್ತುಂಗವೃತ್ತಕುಚೆಯರ್ತಮಗೆ
ತೆತ್ತಿದತೆತ್ತಿಗರನೊತ್ತಿಗರಸುತ್ತಿರ್ದರಾಗಲಮರಾಗದಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ಆರಜನಿಯೊಳ್ಳುರಕ್ತಮುರಮಂಟೊತ್ತು
ನೀರಜದಳೆಷ್ಟಾಂಕೇರಕೇರಗಳೊಳ್ಳು
ಮಾರಜನಕಂಮನರಾಡಿಕಾಂಘ್ರೈತಯುತರಂಡದನೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ॥
ಊರಜನಮೆಲ್ಲರುಂವಾರಮೊರಗಲಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಮಾರಚತ್ತ್ರಮೆಯಿಂದಮೊರಮಕ್ಕುಸಂಚರಿಪ
ಚಾರುಜಲರುಹಾವದನೆಯರಚೇಟದಾಟದವಲವುಬಗೆಚೆತ್ತೈರಾಗನಾ॥ ॥೭॥
ಆತುರರಾಮಲುನಿದೊಡೆಕಣ್ಣಸುಗ್ಗಿಬಿಡೊಡೆ
ಕೋಟಿಸುವತನಿಗಂಧಮಾಘ್ರೈಯೊಡೆಜನದನಿ
ಪ್ರೀತಂಗಮಾಗಕಂದಪರೆಂಬುತೀತಿಯಿಂಧೃತಪ್ಪಾಮಿನಿಯನಾ॥
ಸಾತಿಲಾಷೆಯೊಳ್ಳೆರ್ವಿಟನಿದಿರ್ಪಂದುವ
ತ್ರೇತಾಗಾಮಿನಿಷ್ಟಂಗನೀಲಮಂತಳೆಪಂನ
ಗಾತುಸಾಂದ್ರವೇಗಾಚೆವರಡೀಡೆನುತತ್ತೈಬಿಡನಡೆಂದ್ರಿಧನೊ॥ ॥೮॥
ತೋರಮುತ್ತಿನಹಾರಮಂತೊಟ್ಟುಚಂದ್ರಮುತ್ತಿ
ಕಾರಗತ್ತಲೆಯೊಳಡಿಯಿಡಲಂಜಿಪಗಾತಿಗೆ
ಸ್ಫುರಿಯಂಕಳ್ಗ್ಲೆಕಾಡಿಗೆಯಂಕಾರೆಕ್ಕೈಹಾರನೀಲಮಣಿತೊಡುಗಾವನಾ॥
ಸೇರಸಲ್ಲಮನೃಪಮಾಗಿಬೆರಗಾಗಬಳ
ಕೋರೆದುರುಬಂತೆಗರುಚಡಿಗಚ್ಚಿಮೊರಮಕ್ಕು
ಕೇರಿಗೊಂದ್ರೈದಿದಪ್ಪುಂಕೇತಸ್ಪವನಮೊಪ್ಪುವರ್ಗಂತನಿಡೆಗೆ॥ ॥೯॥
ಸಂಚುವಸತೀಜನದೊಳಂಗನ್ತವಕೆಬ್ರ
ವಂಚುವರನೊಳ್ಳುಮನಿಸಿದಬಳರಮನವೊಳ್ಳು
ಗಂಚುವಬೆದರ್ಕೆಯಂಬಿಟ್ಟುನಿಜನ್ತವನಮಂಮೊರಮಟ್ಟುತತ್ತಲೆಯೊಳು॥
ಮಿಂಚುವವಿತ್ತುಮಾಘಾಕೆಮುಸುಕಿಟ್ಟುಸುರ್ವರ್ಣ
ಹೊಂಚುವಜಮತ್ತತಿಯನಳವಡಿಸಿನೆನಹಿಂಗೆ
ಮುಂಚುವವದನ್ಯುಸುಮಂಕಲಿತುನಡೆವಜಾರೆಯರುಚದುರೆಸಿದರ್ಯ॥ ॥೧೦॥
ತಿತ್ತಿರಿದವರ್ಧರವನಿಂಬುಗೊಂಡುರೆಬೆರಳ
ಶಕ್ಕಸದಬಟ್ಟಬಲ್ಲಾತಿಗಳೊಳವನತ್ತೈಗೆ
ವೆಕ್ಕಸಂನೊಳ್ಳುಗೆಕಿತ್ತಿಸುರ್ಮಿಡಿನಿದೊಡೆಮದನಂಗೆಮಾನಸಾನಿ॥

ಸೊಪ್ಪುಲಿಸಾಗದೆಂದೊಪ್ಪುದಿಯೊಳದಗನೋ
ಟ್ಟೈಕಾನಸದಿಕಾಮನರೂಪನೊಳಗೊಂಡು
ತಕ್ಕುಬದತನದೊಳಧರ್ಮದಸಂಗಾಸಿಕೆನದುನಿಶಿಯೊಳ್ಳಿದಿಬಹುಜಾತಿಯ॥ ॥೧೧॥
ನಿಖಿಲಮಂನೆವರಸುತಂಗುಲಿಯತುದಿಯಿಂದ
ತುಟಿವಿಡಿದುನೋಡುತ್ತಮಗಾಮಗಾಯವ್ವತ್ತುಮುಚ
ತಟಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಕರ್ಣಪತ್ರವನಮುಚ್ಚುತಿಮಾರಮಂಸರವುತಾ॥
ಕಟಿಗೆನೆರಿಯಂಪೇರಸುತಮಾಕಿದಕ್ಷತೆ
ವಿಟನನುರಿಚೈವುತ್ತತಿರುಗಿನಿಜಮಂದಿರಕೆ
ಕುಟಿಲಕುಂತಳದಜಾರೆಯಕ್ರೈದಿಬರುತಿರ್ದಳ್ಳಲ್ಲಿಕ್ಷಿತ್ತಲೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಕತ್ತಲೆಯೊಳಸುರಾಕಳಲುಸುಗಾಜಾರೆಯರ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂನೋಡುತೈತರಲ್ಕನಿತರೊ
ಳ್ಪುತ್ತುತಪಾಚ್ಛಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳವಿರಹಾದವೆಂಕಿಮೊಗೆಮೊಗದುಮೇಧಿನಿಯೊಳು॥
ಸುತ್ತಸುತ್ತಲುಮಂಧಕಾರಮಾಗಿರುತಿರ
ಲ್ಕಿತ್ತಜಂತಂಬೆಲರೊಳು ದಿಡೊಡೆವೃಷ್ಟಿಲಿಬಿ
ಮತ್ತುರವಕಿಟ್ಟನೇಳಗೆಯಂತೆಮೂದಿದಂಚಂದ್ರನಿಂದ್ರನದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೧೩॥
ಮರುಗದವುಕಾಸಕಾಸನದಂಗರಾಗಬಾ
ಯ್ಕೆರದವುಚಕಾರಕಾರಕುಮುದರಾಜಿಗ
ಳ್ಪುರುಗದತಮಿಸ್ರಮಾಲಾಕಲಾಕಸ್ಥಿತಗೆತೊಲಗದವುದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥
ಮೊರದುದುಸಮುದ್ರಮುದ್ರವದಪೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ
ತೊರತುದುದುಕಾಂತಕಾಂತಪ್ರತತಿಕುಸುಮಶರ
ನುರುಬಿದನಗಲ್ದರಂಚಾಪಚಾಪಲಪ್ರಾಸನಾಗಿಚಂದ್ರೋದಯದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ಪ್ರಾಚೀನತಂಬಿನಿಯಮುಖಬಿಂಬದಿಕೆನಗೆಯ
ಶೋಭಿಗಳೊಪೆಚ್ಚುಗೆಯೊಳುಪ್ಪೆದಮಾಲ್ಲದಲ
ವೀಚಿಗಳೊಮನ್ಮಥನಕೀರ್ತಿಯಮರೀಚಿಗಳೊನಿಜಕಾಂತನಂಕಾಗಮಿತಾ॥
ನಾಚಿಪೆಕ್ಕ್ಯೋರದಳೊರತ್ರಿವಧುಚೆಲ್ಲಿದನೊ
ಭೂಮಾಚತ್ರಕಂಗಜಂಬೆರಸುವೆಯಬೂದಿಯಂ
ವಾಚಿಸುವದುರದಿನಪ್ರಸರಿಸುತುಚಂದ್ರಕರಗಾಂಗಿಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೧೫॥
ತವೆಕಾಂತನಮೃತರೂಪಂಜ್ಯೋತ್ಸ್ನವರ್ಧನಂ
ಭುವನಪ್ರಕಾಶಂಜನಾವಲಾಕನಪ್ರಿಯಂ
ಧವಳತಸುವೃತ್ತಂನಿರಂತರಂವಿಷ್ಣುಪದಸೇವಿತಂಕೃಷ್ಣಾಂಕನು॥
ದಿವಿಜತೋಷಿತನಾದರಾಜನಪ್ಪುದಯದೊ
ಳ್ದುವಲಯತ್ರಿವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪುದೇಂಚೋತು
ಕವಿಜಾರಚೋರಕರ್ಲ್ಪಿದುಗದಿದರ್ಪಿತರಿಪೆಗ್ಗನಲಿಂದುಮೆರೆದನಂದು॥ ॥೧೬॥

ಚಂದ್ರನುದಯಂಗೆಯ್ಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ
ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಬೆಳಗಿ ಬೆಳ್ಗಿಯೊಳಾಗೆ
ಚಂದ್ರಕಾಂತಗಳಿಂದ್ರವಿಸಿ ಮಿಸುಪ ಘನವಸುಧಾಸುಧಾಗ್ರಂಗಳಾ॥
ಚಂದ್ರಕಾಂತೆಗಳೊಳಗೆ ರತಿಕಲಾಪ್ರೌಢಿಯಂ
ಚಂದ್ರವದನೆಯರಂತರಂಗಮೊಪ್ಪುದಿದನವ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಲ್ ರಂಜಿಸಿರಮಸುತೆಮಾರುಷದಾಮುರಮೊಳಸಿ ಬಿದ್ದರು॥ ॥೧೭॥
ಕುಚಮಂಡಲದಮೇಲೆ ಚಾರುನಯನದ ನಡುವೆ
ಕಚದೆಡೆಯೊಳ್ ಮಾಕೃಷ್ಣಪ್ರಭಾವಂತಂ ನಬಗೆ
ಗುಚಿತಮಪ್ಪುದು ನಿಂನೆದೆಯೊಳ್ ಮಹಾಕೃಷ್ಣಪ್ರಭಾವಂತನಗೆ ವಿರಚಿತವನು॥
ರಚಿಸಬರದಿಂದೊರ್ವನೆನೆಯರಂತಿರುಪತ್ನಿ
ವಿಚಲವಪ್ಪುದೆ ಕೃಷ್ಣಹೃದಯಮೆಂದವರೊಡನೆ
ವಚನದೊಳ್ ಪೇಳೆ ಬಿಡಿಸಾಂಬವ್ರೊಲು ಕ್ರೀಡಿಸಂತೈಸಿದರು ಪ್ರಿಯರನು॥ ॥೧೮॥
ಅಚ್ಚಬೆಳದಿಂಗಳೊಳಗೆ ರ್ಮೀರ್ವನೆನೆಯರಂ
ನಿಚ್ಚಳದೊಳಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಂಬರಸಿ ಬೆಡ
ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಪ್ರಿಯೆ ನಿಂನ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ನೋಡಿ ಕೃಷ್ಣಾವಲೋಕನವನು॥
ಮಚ್ಚಿದಳಾಯದವರೋಳಿರ್ದಮದೆಂನಕಂಗಳಿಂ
ದುಚ್ಚರಿಸಲಿಲಿಮರಳೆತಪ್ಪುದಿದೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಗೊಚ್ಚತಂನೊಂದು ರಂಜಿಪ ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಮಿರಲಸ್ಯಮಿಸ್ಸೆಂದರು॥ ॥೧೯॥
ಅಂಗಜಕ್ರಮದಿಂದ ಬೆಮರ್ದ ಕಾಮಿನಿತಂನ
ತುಂಗಕುಚತಟದ ಕಸ್ತೂರಿಯೊಪ್ಪುದಿದ ಪ್ರಿಯ
ನಂಗಮಂ ಕಂಡಿದೇತಕೆ ಕೃಷ್ಣರೂಪಾದೆ ನೀನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲ್ಕೆ॥
ಅಂಗನೆ ನೀಯದಾದೆ ಮೊತ್ತರ್ದನೆಂದು ಕೃ
ಷ್ಣಂಗಾಯೊಂದ ನೆರಡಾಗಿಗಳ್ ನೀಗಳಾಂ
ಪಿಂಗದಾಂತೆ ಹಿನನಗೆ ಕೃಷ್ಣಭಾವಂಬಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಕತ್ತಲೆಯನಡಸಿಬಿಡಿದವರಂತೆ ತಾರೆಗಳ
ಮೊತ್ತಮಂ ಪೊಯ್ದು ಕೆಡಪಿದರಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಳ
ನೆತ್ತರದ ಕಡುಬಿದರಂತೆ ಗಗನಮಂ ತಕ್ಕೈಸೊಂದಿಸಿದರಂತೆ॥
ಪೈತ್ತಿಂದೆಸೆ ಕರೆಯಂ ಚುಂಬಿಸಿದರಂತೆ
ಚಿತ್ರಜಾಕಾರದ ಸ್ವತಚರಂಗವಗಿದೆ ಮೊಸತೆಂದು
ತುತ್ತಿರಹಾಪಂಜರದಂತಾಯ್ತು ರಂಪೆರ್ಸ್ಸುದಿದೊರ್ವನಾಯದಿಯ ಚಾಡೆ॥ ॥೨೧॥
ಮಾರರಪ್ರಥಮಾವಶಾರದಲಾ ಬನಿಮಹಾ
ಸ್ಥಿರಚಾಪಮಂಗವಶ್ಯೋ ಜಾತಿಹಿಮಕರಾ
ಸ್ತ್ರರಾಗಮಾಕ್ಷಿವೆ ನಾಗಾನಿರ್ಯಸ್ತರೂಂಮದಾನ ಬಾಣಾಕ್ಷಿಕೆಂದು॥

ಸ್ಮರಶಾಮುಕಿಗ್ರಹ್ಮಲತಾಕೋಟಿಯೆಂದುರಂ
ಬರಮಥನಪಿಂಛಿನೀಲಾಲಕುಂತಳೆಯೆಂದು
ಶರಧಿಗದ್ವನೀನೆಂದು ಸವತಿಮತ್ಸರಶಾರ್ವರಿಗೋಪನಂಶಾಖಿಸಿದರು॥ ||೨೨||
ಮಾವವಂಶಕೆಯೆಂದು ರಯನಪ್ಪುಬಾಣವಂ
ಮಾವನಿಯು ಬಯಸಿದವನಾವವಂಪ್ಮುದನಯನ
ಮಾವಕಜ್ಜಾಲೆಯುಂದುರಿಬೆಂದುಪೀವಿಸುವನಾವವರತ್ರಿಭುವನದೊಳು॥
ಯಾವಾಯುವೀಚಿರತ್ರನೀಮುಸ್ತುಬಾಗಾನೀ
ಮಾವರುಂ ವಿರಹಾಗಕುಶಾಲೆಗುಳಿದರಕಟಾ
ನೀವಿನೆಂದೋವನನಗಲ್ದಾಮನಿಯೋರ್ವರ್ಗಾಗಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದರು॥ ||೨೩||
ವಂಚನೆಯೊಳಂತಿರುಗ್ಗುರಜನದವಾನಾಳ್ವ
ವಂಚೆಲ್ಲಮಂಸೋದುತಸುರಾರಪುಯುಗ್ಗ
ಸ್ಸಂಚರಿಸುತಿರ್ದರಿವಕ್ಕಾಗದೊಳಂನಿಗಂತಾಂತರಾಳಿಂಗನದೊಳು॥
ಮೊಂಚಿರ್ದರಾಮನಿಯರೆಡೆಧಿಕಲೆನಲ್ಲಾಗಿ
ಮುಂಚಿದೊಳ್ಪ್ಪುಗಳ್ಪುಟಕೇಗಿತಿಷ್ಠಾಗ
ಘುಂಚಿದವು ತಾವರೆಗೆ ತುಂಬಿ ವಿಂದಿರೆಗದವು ಮರುಗದವು ಸ್ಸೈದಿತೆಗಳು॥ ||೨೪||
ಬಳಾದಿನದಿನಶಾರಸುಮರಯಾಗದೋಷಮಂ
ತರೆದುಸಲೆಪೆಚ್ಚಿದರರಲಗಂ ಬರಿಯುರ್ದ
ನಿರಯಂಗಳುಂ ಬಾಧಿಸುವ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಕ್ಷ್ಮಮಿರ್ದ ಮದಿಪಿಗೈಸಲ್ಕೆ॥
ತೊಲಗದವು ಬೆಳ್ಗಂಗಾ ದತ್ತಸೊಡ್ಕೆಯ
ಲೆಗಿಸುಂತುಮದಿಂದಮಾರ್ಗದಿಗ್ಗಜಿತೆಮಂ
ಗಳಮಜ್ಜನಂಗೈದರೆಂಬಂತೆರಂಜಿಸಿತು ಮೂಡದೆಸೆ ಸಂಪದದೊಳ್॥ ||೨೫||
ಗಾಳಿಯೊಂದೇರಥಕೆಪಾಗಾಮಾದವರೆ
ಸಾಲದೇ ಶಿಂಪುಯಂ ನಡೆಸುವರೆ ನಾರಥಿಗೆ
ಕಾಲಿಲ್ಲ ಬಾಣಯಾತ್ರೆಯ ನೊಲ್ಲೆನೆಂದೊ ಮಾಗದಿತನಗೆ ತರುಗಳೆಸೆ॥
ಕಾಲಗತಿಯಂ ಮೀರಬಾರದೆಂದೆಂಬುದಂ
ಮೂಲೋಕಕೆತ್ತುಪನವನೆ ತಮಾಷಿತಲದ
ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದನೆಂಬಿನ ಪೊಲಳ್ಬಬಾಂಧವಂ ನಯನಾಂಧ ಮಂದದ ಗಳು॥ ||೨೬||
ಜನನಾಥಕೇಳ್ಳೊಯುರ್ಗ್ಗುಹಮಹಿಷ್ಠರಂ
ದಿನನಾಥನುದಯದೊಳ್ ಮಲಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯ
ನನುಕರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನಿಷ್ಠೆಯಿಗೆ ತಾಂ ಮೋಗ ಕಂದವಿವೆಂಬ ಕಾರಯವನು॥
ಮನದೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಘೋರಮದುವನಾಗನಿಜ
ತನುಜನಂ ಕರೆಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ಬರಿಸಿ
ವಿನುತದ್ವಿಜಾಸುರಸ್ತ್ರೀಮಾಲಸ್ತ್ರೋತ್ರಮದೊದಗಾದಿಚಿಹ್ನರ್ದಸೋಲಗದೊಳು॥ ||೨೭||

ಅಂತೆನೆ ಗಂಧರ್ವವಿಪ್ರಕಾರಮಂತಳೆದ
ಸಂತಸಾಗ್ರಜಂ ನಿಜಶಿಷ್ಯಸಾರ್ಥನಂ
ತಂನೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡೊಯ್ದನೊಯ್ದನೆ ಸಾಯದ್ದುದುದಿಂದಪಕ್ಷಸಹಿತಾ॥
ರಂನದೊಡವುಗಳ್ ಶತ್ರುರಿಯ ತಿಲಕದನೊಸಲ
ಮಂನೆಯರಗದ್ದಾದಿಂ ದ್ವಿಜನಿಕರದಿಂ ಸಂ
ಪಂನದಿನ್ನೆಯೊಳೆಸೆವ ಕ್ಷಾಮವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಸ್ಸೃಪ್ತನವಗೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಮತ್ತೆಲೆ ಮಹೀಪಾಲಶಾರ್ದೂಲ ನಿನಗಾಗ
ಉತ್ತರೋತ್ತರಮೆಂದು ತನಗೆ ನೀಂ ಬೇಡಿದುದ
ನಿತ್ತಪೆ ಮಹಾದಾನಿಯೆಂದು ಶಿಷ್ಯಂ ಪೇಳ್ದು ಬಂದೆನಾನೀಗಲಿಂನಾ॥
ಉತ್ತಮಾಧ್ವರಶಾಲೆಗೆಂಬ ದ್ವಿಜನಂ ಕಂಡು
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಬೆದರಿ ನೃಪನಿದಿರೆದ್ದು ಪದಕೆರಗಿ
ದತ್ತಾರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಸನಂಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಸುಶ್ಲೋಕನು ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಯೆಂದು ಪರಿಯಂತ ದ್ವಿಜರ್ಗೆ ವಿಜ್ಞೆಯನೆಸಗ
ದಂದು ಪರಿಯಂತ ಮೃಪತಿ ನರರಾಳ್ದೆ ನೀಂ
ಬಂದು ಪರಿಕಿಡಿದಾದುದಿಂದುತ್ತರೋತ್ತರಂ ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಿಳೆಯೊಳು॥
ಸಂಧಿಸದ ಜನದವಂದನೆಗೆ ಮೊದಲೆ ಸ್ವಸ್ತಿ
ಯೆಂದೊಡಾಶೀರ್ವಚನದ ಪ್ರಿಯದೊಳ್ ಪ್ರಾಣಿಯಂ
ಕಾಂದದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಶಾಪಮೇತಕೆ ವಿಪ್ರ ಪೇಳೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಪರಸಲಾಗದು ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂನ ಕ್ಷಮಿಸು
ಕರಸ್ಪರಂತಂನಸಂಕಟನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ದರಸಂಗೆ ಬಂನಪಂ ಗೈವನಾಶೀರ್ವಾದಮಂ ಮೊದಲೆ ಮಾಡದಿಹನೆ॥
ಧರಣಿಪತಿ ವಂದ್ಯನಲ್ಲವೆ ಮೋಕ್ಷಮೇನಿದಕೆ
ಪರದಾರ್ತನಾಗ ನಿಂನೆಡೆಗೆ ನಾಂ ಬಂದೆನ
ಧ್ವರಶಾಲೆಗೆಂದು ಕಪಟದ್ವಿಜಂ ನುಡಿಯಲೈನರನಾಥ ನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥
ದ್ವಿಜತಿಲಕ ನೀನನುಗ್ರಹಿಸೆ ನನಗೆ ಧನ್ಯನಾಂ
ನಿಜಶಿಷ್ಯನಂ ಕಳುಹಿಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಮಂಟಪಕೆ
ಬಿಜಯ ಮಾಡಿದ ಕಜ್ಜಮಾವುದೇ ತಳೊಳೀ ಕೆಲಸಗಾರ್ಯಮೇನಿದರೊಳು॥
ತ್ವರೆಸಬೇಡೆಂದು ಮಂಪೇಳ್ದುದಾನೀವೆನಾ
ಕಜಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಮಂ ವಾಚಿಸೆಂದಾ ಶಿಖಿ
ಧ್ವಜನಾದಲಾ ವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದು ತಂನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ವಿರಚಿಸಿದನು॥ ॥೩೨॥
ಉರ್ವೀಂದ್ರ ಕೇಳಾ ಮೊದಾಂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದೊಳ್
ಸರ್ವವಿಧಿಹೋತ್ರ ಕರ್ಮನೆಂದೆನಗೆ ಸುತ
ನೋರ್ವನುಂಟಾತನ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತವಮನೋಹಿತ ಸತ್ಯಶೀಲನಲ್ಲಿ॥

ವೊಂಪೆಸೆನ್ನಿಸೆಮಡುವೆಗಹಾಳೆಂಬೊಡಲ್ಲಿಗ
ನ್ನವೆಂದೆಸಿಮಗನೊಡನೆಂಗೊಂಡಬರುತಿರ್ದೆಂದೊ
ಡಷ್ಟಿದದವಿಯವಥದುಬ್ಬಿದುಮೊಂದುಕೇಸರತಂನವಂದನನನು॥ ॥೩೩॥
ಅಾಸಿಂಗಮತಿಸ್ತರದೊಳೆಗಲ್ಭುತ್ತಿಗೆನ್ನ
ಕೇಸರಸ್ಪರ್ಶಿಯಂಬಿಡದಿನಾನಸಕಲಹಾ
ಹಾನೂನುಹಾಯೆಂದುಹಾಂಬಲಿಸಲದುತಂನಘೋರಸನ್ಹಾದದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ॥
ಘಾಸಿಮಾಡದಿಮತ್ತನಂಬಿದಿದುಕಾಂದಕ್ಕು
ಹಾಸದಿಂಮಾನವರತೆರದಿಂದನುಡಿದುದಿತಿ
ಶ್ರಮಾಸುರೋತ್ತಮತಂನಮಾತನಾಲಿಸುಬರದಿಹಾಲುಬಲೇನಪ್ಪುದೆಂದು॥ ॥೩೪॥
ಮನ್ನಳ್ಳದವಗೆಲ್ಲಾಕಮಿಲ್ಲೆಂಬುದೇ
ನನ್ನಜವೆನಿಸ್ಸಿಳನಿಗಮಾರ್ಥಮಿದುತನಗೀಗ
ಸಿನ್ನಿದನಲಾನಿಂನತನುಸಂಸ್ಥಾವಂಬಿ[illegible]ಕಾಳಲಾರ್ಪರೆಂನುಬರದೆ॥
ಕಸ್ಟಲಿತೆಬೇದನಡೆಕೆಷ್ಟನಂಕರಾಂದು
ಮಿನ್ನಸುತರುಣ್ಣಿದಾಳ್ವಿವುದೆನೆಮಾಗನಮೇ
ಲಷ್ಟಣಾವರಸಿಕದುಕೋಪದಿಂದುಗ್ರಕೇಸರಿಗೆತಾನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೫॥
ಅತಿವೃದ್ಧನಪ್ಪುದರಿಮಿರ್ಪೆವಂಮತ್ತವ
ಕ್ಷತನಿಂನುತಾನಿದುರ್ಮಾಳ್ಪುದೇನೆಂನನಾ
ಹುತಗೊಂಡುತನಗೆಗತಿಕಾದುವನುತನಂಬಿದುವುದೆಂದುನಾಂಬೇಡಿಕಾಳಲು॥
ಮೃತಿಯಬಯಸುವದುಃಖಿಗಾವಕಂಟಕಮಿಲ್ಲ
ಹಾತವಹುದುಸುಖದಿಂದಬಾಳ್ವಂಗೆಕಾಲಕ
ಲ್ಪಿತದಿಂದದೊರಕದನಿವಂನಿಂನಮೊಲ್ಲೆನಾಂಪೋಗೆಂದುಹಾರಿನುಡಿದುದು॥ ॥೩೬॥
ಅಾನುಡಿಗೆನಡುಗಿತನಯನಮೇಲಣಾಶೆಯಿಂ
ದಾನೆಂದೆನಾಬಿಂಹಾಕೆಲೆಮೃಗಾಧಿಪತಂನ
ಸೂನುವಂಶಾವರಿಲ್ಲವೆಧರೆಯೊಳುತ್ತಪದಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂದಾ॥
ಯೇನುಪಾಯಂಗೈಯ್ಯೆನೆಂದುಮರುಗಲ್ಕವಂ
ದಾನನಂಬೇಳ್ಕತನಗೊಂದಾಸೆಯಂಕಾಣ್ಬು
ಶ್ರಮಾನಾಥನಿಂನಿಡಿಗೆಕ್ಷುಣಾದೊಡೆಬಂದೆನೆನಲವನೀಶನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಕೇಳೆಂನರಾಷ್ಟ್ರದೊಳ್ದಾರಸಿಂ
ಹಾಪ್ರವರ್ತಕಮಲ್ಲದಲ್ಲಿಯುಂಕ್ಷುದ್ರಸಿಂ
ಹಾಪ್ರಸಂಗವನರಿಯೆನಿಂನೆಗಂನಿಂನಸುತನಂ[illegible]ಡಿದಸಿಂಹಾಮುಂತೆ॥
ಅಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ಮೆತ್ತಮಿದುಸಿಂಹಾಕೆಂನಿಂದ
ಹಾಪ್ರಯೋಜನಮದೇಂಮಾಜದಂಜದೆತನಗೆ
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂಪೇಳೆಂದುಶ್ರಮಾವರಂಬೆಸಗೊಂಡೊದಾವಾವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥

ಯೆಂಸೊಗಸಿಂಹಾಸನದನುಡಿಯನೀಗಳಾಂ
ನಿಂನೊಳೆಂಬುದುನೀತಿಯಾದಮುದಿಸುತಹೀನ
ಮಿಂನೇಸುದಾರುಗಾಪ್ತಿಪೇಳ್ದಪೇಳಾಕಪುದುನೃಪತಿಕೇಳ್ದರಮಾತನು॥
ಮುಂನಮುದಿಗೂಡುಮತಪದಿಂದೊಗಾಕತದನೊಲ್ಲೆ
ನಂನಿಸುವೆನಾಸ್ಕಂದಿನ್ನೃದುಯಜ್ಞದಿಂದಸಂ
ಪಂನಫಲತ್ತಪ್ರನಾಕಹಾಮಯೂರಧ್ವಜನಮ್ರ್ಯೊತ್ಯ್ಯಧರ್ಮವೆನೆಂದುದು॥ ॥೩೯॥
ಯಾಮಗನಮೇಲೆನಿನಗಾಕೆಯುಕ್ತೊದಿಬಿಡುವೆ
ನಾಮಯೂರಧ್ವಜನದೇಹಾರ್ಧಮಿಂತಾಂದು
ಬಾಹುತೀಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆಮೊಗಸಾಲ್ಲಿನಾನಂನೆಗಂನಡೆಯೆನಲ್ಕೆ॥
ಭೂಮಿಶನಿತ್ರಪನೆತಂನತನುಭಾಗಮಂ
ಶ್ರೀಮಕಮಿದೆಂದುಜರದಾಂತೆರಸ್ಕರಿಸಿಮ
ತೀಮಾನನಾಡಿದುದಾತಂನೊಳಗಾತೇನಿಲವತೆಶ್ರೀಶ್ರೀತುಕವನು॥ ॥೪೦॥
ಯೆಲೆಮರುಕೈಪತ್ರಪರಮುರುಷಾರ್ಥಸಿಧ್ಯುವಂ
ನೆಲದಮೇಲಾಗಾಬಾಕ್ಯಯಂನಿಜಶರೀರಮಂ
ನೆಲೆಯೆಂದುನೋಡುವನೆಶವಚಮಂಶರ್ಮಂದದೀಚಿತಂನುಸ್ಸ್ತಗಳನು॥
ಫೊಲಿದಿತ್ತುಕೀರ್ತಿಯಂತಳೆದುದಿಲ್ಲವೆನಿಂನ
ಸುಲಮುಳಯಬೆನೆಂದುಮೊಗನಿಂಬೇಡಿದೊಡೆ
ಸಲಿಕರುಗಾಡಿಂದಾನ್ವಪಂಕಾಯಮಂಕಾಯ್ದುಕಾದಿಬರಮೊಗೆಂದುದು॥ ॥೪೧॥
ಸುತ್ಯಾಗಸುಖಿಸೂರನುವಕಾರಕಮಲಾಕ್ಷ
ಭೃತ್ಯನನನುಯಂಸ್ತಹಾವನಧಿಭ್ರಮವನಜನ
ಸ್ತುತ್ಯಂಮಯೂರಧ್ವಜಂತಂನಜೀವನವನಾದೊಡಂಬೇಡಿದರ್ಗೆ॥
ಅತ್ಯಂತಹರುಷದಿಂದಿತ್ತುಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ
ನಿತ್ಯಸಂಸಾರದೊಳ್ಪಡೆಗಲ್ಲದಿರ್ಪನೆ
ಸತ್ಯಮಿದುಮೊಗೆಂದುಸಿಂಹಮೆಂನಂಶಭುಹಾದೊಡೆನಿಂನೆಡೆಗೆತಾಂಬಂದೆನು॥ ॥೪೨॥
ರಾಯತಾಂಮೂಢನಲ್ಲವೆನಕಲವೃತ್ತಿವ
ಶ್ರೀಯುತ್ತಮಾಗರ್ದನಿಂನಘನಸೌಂದರ್ಯ
ಕಾಯಮಂಕಾಣ್ಬುತಂನಾತ್ಮಜಂಬದುಕಬೆನೆಂದುಸಿಂಹದಮಾತಿಗೆ॥
ವಾಯದಿಂಬಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆನಾನದಂತಿರಲಿ
ಹಾಯಕೊಳಗಾಗದೆತಂನಸುತನುಳುವುದಕು
ಪಾಯಮಂಕಾಣೆನೆಂದಾಕಪಟಭೂಸುರಂನೂಯ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಭೂಸುರಂಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದೊಳಿರ್ದಮತ್ತೆಂಗ
ತಾನುವಾದೊಡೆರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆಮೊರೆಯುಟ್ಟ
ದಾಸುತನಜೀವಮಂಬಳಿಸನೇಪೌರುಷದೊಳಾರಾಘವೇಶ್ವರಂಗೆ॥

ಪಾಸಟಿಯಲಾನೀನುಮದರಿನೆಂನಾತ್ಮಜಂ
ಕೇಸರಿಯಬಾಯತುತ್ತಾದನೀದುಃಖದಾ
ಯಾಸಮಂನಿನಗೊಂದಿನಿಸುಪುಸಿಮಾರ್ಗಂಯಶವಟದ್ವಿಜಂನುಡಿದನು॥ ॥೪೪॥
ಕೇಳ್ದನವನಿಷ್ಟರಂಪ್ರಥಂನಷ್ಟುಮಾರಂ
ಪೇಳ್ದವೃತ್ತಾಂತಮಂಕೀರ್ತಿನಿಲುವದುನರರ
ಬಾಳ್ಕೆಟಮಿದಲ್ಲೆಂದುನಕ್ಕುಸಿವಿಪ್ರನಂಕರೆದುನಿನಗೀತನುವನು॥
ಸೀಳ್ದುಕೊಟ್ಟಪೆನೆಂದಸ್ತ್ರಯವಿತ್ತುಬಳಿಕತಾ
ನಾಳ್ದೆಯನಾತ್ಮಜಂಗೊಪ್ಪಿಸಿಮಾರುಥಮಂ
ತಾಳ್ದನಿಬರೆಲ್ಲರುಂಮಂಟಪದೊಳಮರ್ದೆಂದುಸಕ್ಕುಳಿಸಿಮೊರದಟ್ಟನು॥ ॥೪೫॥
ತರಿಸಿಗಂಗಾತೋಯದೊಳ್ಮಜ್ಜನಂಗೈದು
ಪರಮಸಾಲಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಮಂಕೈಕೊಂಡು
ತರುಣತುಲಸಿಯಮಾಲೆಯಂಕಂಧರದೊಳಾಂತುಯಾಗಮಂಟಪಕೆಬಂದು॥
ನೆರೆದಭೂಸುರಸಭೆಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ
ಕರಯುಗಳಮಂಮುಗಿದುನಿಂದುಬಿಂನೈಸಿದಂ
ಧರಣೀಸುರಾಗ್ರಣಿಮಯೂರಧ್ವಜಂಜನಾಧೀಶಕೀರ್ತಿತಿಲಕನು॥ ॥೪೬॥
ಈಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ನೆರೆದಿರ್ಪಭೂಸುರ
ಸ್ತೋಮಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಂದುಬಲಿಯಧ್ವರಕೆ
ವಾಮನಂಬಂದಂತೆತಂನಮುಂಕೆದ್ವಿಜಂತಾನೆಬಿಜಯಂಗೈದನು॥
ಶ್ರೀಮಾಧವಸ್ವರೂಪದೊಳಾದರಿನೀಗಿತಂ
ನಿಮ್ಮೊಳ್ಧರ್ಮಮಂಕಾಯ್ದುಕೊಟ್ಟಪೆನತಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂದೀತಂಗೆಬದುಕಲೀತನಸುತಂಪೊಸತಾಗಲಿಕೆಗೆಂದನು॥ ॥೪೭॥
ಭೂನಾಥನೆಂದಮಾತಂಕೇಳ್ದುಸಕಲಪ್ರ
ಧಾನಿಗಳುಮರಸನಪುರೋಹಿತಮಹಾದ್ವಿಜರ
ದೀನಚಿತ್ತಗಳಾತ್ಮವಿಪ್ರನಂತಕ್ಕಾಸಮನೆಂದುಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥
ದಾನಮೆಂದೊಡೆರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಧನಕನಕಮಗ್ರ
ಧೇನುಗಳನೀವರೀಕಾಯಮಂಕಾಯ್ದುಕೊಡು
ವೀನಿಮಿತ್ತವನರಿಯೆವೆಂದೆಲ್ಲರುಂಕಂಬಿಸಲ್ಪಡತಿಯಂತೆಂದನು॥ ॥೪೮॥
ಯಾಚಿಸಿದನಂಗಮಂಸುತನಸುಖಹಿಂದೆನಗೆ
ಸೂಚಿಸಿದನೀವಿಪ್ರತಾಂಕಾಡುವೆನೆಂದೊಡನೆ
ವಾಚಿಸಿದೆನಿಂತಿದಕೆತಪ್ಪಿದೊಡೆಲೋಕದೊಳ್ಕಂನಸಮಸ್ತಜನರು॥
ನಾಚಿಸದೆಮಾಣ್ಬರೆಪುಸಿದೊಡಂತಕನವ
ತ್ವಾಚಿಸರೆನರಕದೊಳ್ಬೀಳ್ವನರಿದೀಯ್ವುಳಾ
ಗೋಚಿಸಲದೇನುಮಹೋಲಗನೀವೆಂದುನೃಪನವಬರಂಸೈಸಿಟ್ಟನು॥ ॥೪೯॥

ಆಮಯೂರಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಸೋಮಮಖಾಗತತುರಗವನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾಧೀನ
ಶ್ರೀಮುಖದಾನಂಗಳಿಂದಾಸಿನಿದಿಸಿದನಿರ್ದಳಂಬಮಂ ನಡುವೆನಂದು॥
ಸೋಮಲಕರಮಂ ಪೊಗಿಸಿ ಕಾಂಚನಮಯನು
ದಾಮದಿಂ ತೊಟ್ಟಿಡಿಗಳಂಬಿಗಿಸಿ ಕಾಂಡುನಿಂ
ದಾವಾಸುರನವರಮಲಂಗಳಂ ತೊಗೆದು ನಾದರಮೊಳಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಶ್ರೀಗುಸುಕೊತ್ತಮ ನಿನಗೆ ತಾಂ ಕಾಮವದೇ ಪಾರ್ಥ
ಮಾನುದಾನದೊಳಧಿಕಯಜ್ಞನಾಯಕನಾದ
ವಾಸುದೇವಂ ಪ್ರೀತನಾಗಲನ್ಯತ್ತ್ವಲಾ ದ್ರವ್ಯದಾನದೇ ವಿಗಳಿಗಳು॥
ತೇಜಿಂದವಾರ್ಗೆ ತನುಧನವನೀವೆಡೆಯೊ
ಳೋಸರಿಸದಿರಲಿ ಬುದ್ಧಿಗಳೆಂದು ನೃಪತಿಕ
ಟ್ಟಾಸುರದೊಳ್ಳುರದಂಕರಿಸಿತಗಳಿದಂ ಮನದೈಗತ್ತಿಗಳನು॥ ॥೩೧॥
ಕಾಮವನಿರಿತನಗೆ ಬೇಕಾದುದಂ ಬೇಡುವಂ
ಬಿಡುವನೀ ಬೇಡುವಂ ಬರೆತಂ ನೊಳಡುದಿಂ
ತಡೆದಪನೆ ಕಾಮವವಂ ಕಾಮವಬೇಡುವರೊಳಗೆ ಕಾದೆನೆಂಬ ಬೇಡೆನೆಂಬು॥
ಯಿದೆಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಂಬನಾನ್ಯುದಯನೀ ಪಾರ್ಥ
ಮೊದಲಾರಿಹೊಕ್ಕಂಡವೆಂದು ನದನದುಗಮೊರೆ
ಯುದುತಿರ್ದುದಿವನಗ್ರ ಪ್ರಜನಂ ಬೆದರಿಸುದಿದನಗಳಂಗಳತೆರದೊಳು॥ ॥೩೨॥
ಪಾರ್ಥಮಂ ನೆನೆದು ಕಂಬನಿಗಳಿಂದ್ಧುನಿಗಳಿಂ
ಬೀರ್ವರ ಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಲಿಸದೆಲಾಲಿಸದೆ
ಪಾರ್ಥಪಿರಿಯಂತೆಂದಗಳ್ಗಳಂ ಬಗಳ್ಗಳಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು॥
ನಾರ್ಥಕ್ಷಿತಿ ಮಕನಿಂ ನರಕ್ಷೆಯಂ ಕಕ್ಷೆಯಂ
ಮಾರ್ಗರಲ್ಲೆಂಮನೀಂ ಬಿಡುವರೀ ಕಾಮವರೀ
ಪಾರ್ಥಿಗನುವನೆಂದು ಬೈಯ್ದುರಂ ನೊಯ್ದುರಂ ನೊಡಿನೃಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೩॥
ಪೂಜೆಗಳ ರವಿ ವಿದೇಶದು ಭಾಪರೆಧನ್ಯನಾಂ
ನಿಜಪುರಕೆ ರದೊಳಗೆ ಧರ್ಮಂ ಕಾಯ್ದು ಕಾಮವನೀ
ದ್ವಿಜನ ಹಸ್ತದೊಳವಂ ನ್ಯಾಸರಿಯೆಂದೀತನದುವಿಯಸಿಂಹಾಸಿಯಲಿದನು॥
ಗಜಬಜವಿದೇಕೆ ಪರರೊಡ್ಡಿಗಳ್ಳದಮ
ನುಜನಬಾಹ್ಯಸಗಾಬಳಗಬಾದಿಯಂತಪ್ಪುದಾ
ರಜಮಲ್ಲದೀಕ್ಷೆಮಾದುಕಾಗಾಸವನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿದಂ ನರನಾಥನು॥ ॥೩೪॥
ಮತ್ತೆಮನುಜೇಂದ್ರನಾ ವಿಪ್ರನಂ ಕರೆದು ನಿನ
ಗಿತ್ತೆನೀ ದೇಹಾರ್ಧಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸೆಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಗ್ರಹಮಂ ತಾಳ್ದು ಪಗೆಗೆಯೊಳಪನುದರ್ಶಮಾರ್ಗಸ್ಥೋದನೀ॥

ಪೊತ್ತುಗರೆಯದೆತಂನತನುವನೆರಡಾಗವಸಿ
ಪೆತ್ತರವೆತ್ತಡಿಂಸಿಗ್ಗುದೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿ
ಸುತ್ತಿರೆಶಿಬಿಕ್ಷುಜನನಕಾಮುಮುಟ್ಟತಿಸುಪಿದರ್ಗಿವನಯಬಂದಪವತಿಗೆ॥ ॥೫೫॥
ನೀಂತಿರಿಯದಿಲ್ಲರಸವಪ್ಪೆಂದ್ರಸರಿಯಂವ
ಕಾಂತರಡೊಗ್ಗಿಸಿಂಹಮೆಂದಮಡಿಶಸ್ತ್ರಿಸಿ
ಧ್ವಾಂತಮಂಗನೆಮರುಭವಧರ್ಗಮೆಂಬುದಕೆನಿಂನವಾಪಾಂಗಯಾದಾ॥
ಕಾಂತೆಯಂಬೇಡಿದೊಡೆಕಾಯ್ದುಕಾಯವನೀವ
ಭ್ರಾಂತಿಯೇತಕೆತಂನಮುವೆರಸಿಕಾಟ್ಟುಕೆ
ತಾಂತಗ್ಗವನ್ನೈದಿತನದಿಂದಸದ್ಗತಿಯನೆಂದಾಮುಮುಟ್ಟಿತಿಸುಪಿದರ್ಗ॥ ॥೫೬॥
ಸಂಮತಮಿದಮುದೆಂದರೆಲ್ಲರುಂಭೂಗವರಂ
ಸುಂಮನಿರೆಕಂದನೀತೆರನಂಗ್ಗಿಜ್ಯೋತ್ರಮಂ
ನೆಂಮಿದಮುಕುಂದನೆಲೆರಾಯನಿಂನವನಮಡಿಯುತ್ತರವನೊಪ್ಪುಬಹುದು॥
ಸುಂಮಾನದಿಂಜನೆಗ್ಗುರನಧ್ವಕ್ಕಾಭಾಗ
ಮಂಮೆಟ್ಟಿನೆಂದುವೃತ್ತಾಗಿಸಿತಲ್ಲದೆಸಿಂಹ
ವೆಂಮೊದನೆವಾಮಾಂಗಮೆಂದಾಡಿತಿಲ್ಲನಲ್ವಪನಸುತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೭॥
ಕರುಣಿಸಿಲಿವಿಪ್ರನಿಂನಂಬೇಡಿಕಾಂಬೆನಾಂ
ತರುಣಂನುಮಕ್ಕಿವಮುತುಕ್ಕಿವ್ಯಾಗವತಿಗಾಗ
ದಿರದಮತಾತನರುಣೆತ್ರಯಕೆಹರಿವಹುದುದಾಘುವನ್ನಿತ್ತಿಕ್ಕೂರಂತೆಕಿತೆ॥
ಸ್ಥಿರವಹುದುಮಿತನಭಾಷೆಗೆನಿಲಲ್ಲನಕವವ (ನಿಲೆಜನಕ)
ತರಪನಾತ್ಮಜನಾಗಿತಂದೆಮಕ್ಕಳವರೊ
ಕೆರವಿಲ್ಲತಂನಂಗಮಂತೆಗದುಕಾಲ್ಗೆಂದುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂನುಡಿದನು॥ ॥೫೮॥
ಭೂಪಾಲಕೇಳವನಮಾತಿಗೆಮಹೀಸುರಂ
ಕಾಪಟ್ಯಮಿಲ್ಲೆಲೆಕುಮಾರನೀನೆಂದನುಧಿ
ಪಾಪಿಕೆಸರಿತಂನೊಳ್ಳವನಿಪನಸತಿಯೆಂದುಸುತನೆಂದುಪೇಗ್ಗುದಿಲ್ಲ॥
ಅಪಡಿಮಯೂರಧ್ವಜನದಕ್ಷಿಣಾಂಗಮಂ
ತಾಮತ್ರಿಸಂಬಿಡುವೆನೆಂದಡಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದೆ (ನೆಂದಾಡಿಡೊಡೆಬಂದೆ)
ನೀಪರಿಯೊಳ್ಗುಡುವರೆಕಾದಬೇಡಿಪೊಗೆನೆನೆನರನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ರಾಣಿಯಂಕಾಡುವುದಿಲ್ಲಾತ್ಮಜನನೀವುದಿ
ಲ್ಲಾಣೆಯಂತಂನಭಾಷೆಗೆಬಾರದಂತಲ್ಲ
ಪಾಣಿಮೆಟ್ಟುಪೊಲಧರ್ಮದೇಹಮಂಕಾಯ್ದುಕಾಟ್ಟುಪೆನೀಗಸ್ವೈರಿಸೆಸುತಾ॥
ಸಾಣೆವಿಡಿದಿರ್ದಕರಪತ್ರಮಂಕಾಡಿಸಿದಂ
ಪ್ರಾಣನಾಥೆಯಶೈಯ್ಯಕ್ಕೆಂಸತ್ತಮಾಂಗಮಂ
ಕೇಣಮಿಲ್ಲದೆತನುಜನಂಕಡಿಕಾಂಡಮನಿಂಸಿಗ್ಗೆಂದುಪೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೬೦॥

ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಿಂದನಂದನಂತರುಣಿಯರ
ಕಾಲದೊಳ್ಪುದಿಂದನೀಳ್ದೆನೋಪುದಿದೆ
ಕಾಲಕ್ಷೇಪನಗಿರಿಯವಿನೋದಮಸಿಪತ್ರದಿಂಸೂಸುಸಹಿತೆಗನೆಸಾ॥
ಆಲಸ್ಯಮಂಮಾಡದರವುದಿಮಸ್ತರದ
ಮೇಲಣಿಂದಿರೆಯಮುಂತಾಗಿತಂನಂಗಮಂ
ಪಾಲಿರದಸಮಮಾಗಿಗರುಡಹನುಮಂತರ್ಚಿತ್ರಿಪಣ್ಣಂಚಿಪಂತೆ॥ ॥೬೧॥
ಆಮಹಿಮಾಲನಿಜಿರದೊಳ್ಪುಮುದ್ದಿತಗೆ
ನೇಮಿಸಿದಮಾರನಂಕೂಡಿಸಾಂದವಳಿತಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂಕರಪತ್ರಮಂಕಾಂದಮುಂನಧ್ಯೆತ್ಸನನಿಂತುಸಿಖ್ಖನೆಂದು॥
ಆಮಹಾಸತ್ಪಿನಾರಸಿಂಹನಂನೆನವಂತೆ
ರಾಮರಾಮೆಂದುಚಳಿಸುತಕಾವ್ಯಥವನಿವರಿ
ರೋಮಗಾಯಮ್ಮಸ್ರವನೆರೆದಾಗಸರಸದಿಂದೋರೆಮೋರೆಗಳ್ಲದೆ॥ ॥೬೨॥
ಸ್ತಂಭಿತದ್ಧಯದನದುವೆನಿಂದನ್ನುಸಂತರನ
ಸಂಭ್ರವಂಮದದಿಬಿಡಿದೊಬ್ಬರೊಂದೊಂದುಕದೆ
ಯಿಂಭ್ರಾಗಮಧ್ಯಮಂತಿಕ್ಷ್ಣರಪತ್ರದಿಂಘೂಂಘೂಂನೆಸಿಗುತರಲು॥
ಜಂಭರಮನಂದನಮುರಾರಿಗಳ್ಪೆರಗಾದ
ರಂಭ್ರಾಗ್ರಿಘೋಷದಿಂದೆಷ್ಣುಮಹಾಮಹಾಕಾರ
ದಿಂಭ್ರಯಂಗೊಂಡೊರಲುತಿರ್ದಿಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ಪ್ರೆಮಾಜಿಸ್ಥಿತರವನು॥ ॥೬೩॥
ಪೆಂದತಿಯೊಳಾತ್ಮಜನೊಳರಸನೊಳ್ಗಿನೊದಿ
ಕಂದುದಿಲ್ಲಾಂದಿನಿಸುಭ್ರಯಭ್ರಾಂತಿಯಂಬಳಿಕ
ಮಂದಾರಿಕಾಂಬಕಂನ್ನುಪನಮಾಮಾತ್ಯಿಯೊಳ್ಗುಂಬಿನಗಳೊಸರುತಿರಲು॥
ಅಂದಲದದಗುತಗುತಕಾದುವವನದಾನಮಂ
ಕೊಂದಮಹಿಬುಧರಕಟ್ಟಲಾಗಿಸದೊಳ್ಸಿದುವಂ
ತಂದುದನೆನುತೊಡೆಮುರಿದುತಿರುಗಿದಂತನಯನಂತಿನಲಿಹಾರಿಬನದೊಳಿನುತಾ॥ ೬೪॥
ಬೆರಗಾದಗಾಡುಮುದ್ದಿತನದಿದಗಿರನಂಗೆ
ಬರೆದಕಾಯಿಬಿದೆನಿಂನಮ್ಮಸ್ರವನೆದಗಂಗಾನೊ
ಭರದಪಕಂಬನಿಗಳಂಕಂದಾದ್ದಿಷ್ಮತ್ರಮಂನಿನಗುತಕಾದುವೆಯೆಂದಾ॥
ಮೊರಮನ್ಯುಮೋದಸೊಲ್ಲದಿವಿಫಲಮಾದುದ
ತ್ಕರೊಳ್ಪ್ರತ್ರದಾನಮಿದರೆಂತೆನಲ್ಸ್ತವರಂ
ಮರುಗಿರರನಾತನಂತಗುಮವೆಂಮೊಳ್ಗಿರದಂಕೂಡಿಪಿಡಿಯೆಂದನು॥ ॥೬೫॥
ಬಳಿಕಾಮುದ್ದಿತನರೆಸುಮ್ಮಸ್ರವಮೋ
ಗ್ಗಿಗೊಂದುಗೂಡಿಪಿಡಿದಾಗನಿಜತನಯನಂ
ಕಗುಮಾಲವನಾಮಾವಸಿಂತಡಿದೊದಂಬಡಿಸಿನಿಕಯದಿಂಕರೆತಂತ್ಕೆ॥

ತಗುಳಿದಂಭೂಮಿಪನೆಲೆವಿಪ್ರಕುಲಪತಿಹಿತ
ಗಳುಕಿದಲ್ಲುಪಕಾರಕಾಯ್ದುದಕ್ಷ್ಮಾಭಾಗ
ಮುಖ್ಯಮೆನಿಸಲ್ಲರ್ಘ್ಯಕೆವಾಮಾಂಗಮೆಂದೊಸಗೆತಿದಗಂಗಾಜಲಮೆಂದನು॥ ೧೬॥
ಮೆಚ್ಚಿದಂನೃಪನೆಂದಮಾತಿಗೆಮುರಧ್ವಂಸಿ
ಹೆಚ್ಚಿದೌದಾರ್ಯನಸಕ್ತಿವರದಮೊಗ್ಗುಂ
ಬಿಚ್ಚಿನಾರುಣ್ಯದಿಂಮೈವಿಡದವಿತೃಷ್ಣನಿಂದುಪಲ್ಲಕ್ಕಿಪಿದನು॥
ನಿಚ್ಚಟದಛತ್ರಮಂಕಂಡೆನಿವನಣುಗಿಂ (ನಿಚ್ಚಟದಚತ್ರಿಯಂ)
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕಿಂನುತಾನಿಗಕೃಷ್ಣನಿಂ
ದೆಚ್ಚರಿಸಿನಿಗಮದೆರೆಕೆಯತಂನಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿಯಂತೋರಿಸಿದನು॥ ॥೧೭॥
ವರಮುಕುಟಸಂನವದನದಕಮಲನೇತ್ರದಮ
ಕರಕುಂಡಲದಲಲಿತನಾಸಿಕದವರ್ಣಿಯಕ
ಸ್ಫುರಿಯತಿಲಕದಮುರದಮುಣಿಗಣಸುಭುಗುರುಭುಜಮಣಿಮಯಚಾಪಕಯುಳಿಯ॥
ಕೊರಳವನಮಾಲೆಗಳಕೌಸ್ತುಭದಶ್ರೀವತ್ಸ
ದುರದಪೀತಾಂಬರದವಿಭತೋರ್ಭ್ರಘನಾಂಗನಿಂ
ದರಿಯಾದವಯವದಸುವರ್ಣಶರಣ್ಯಭೂಷಿತದಹಕನ್ನಪನಮುಂದಿಸಿದನು॥ ॥೧೮॥
ಕೋಮಾಂಬರದಲಲಿತಕಾಂತಿಹೊಳೆಹೊಳೆವನಾ
ದಾಮನಿಯೊಳಿರೆತೋರದಕರುಣಾಕರನಿಮೊಸವಧಿ
ರಾಮಯದಮಳೆಯೊಳಿರೆನುಡಿವಗಂಭೀರವಾಕ್ಯರಸಾಡಿಮೊಳಗುವೊಳಿರೆ॥
ಕಾಮಲಶ್ಯಾಮಲಾವಣ್ಯತನುಮುಂಗಾರ
ಜೀಮೂತದೊಡ್ಡೋಳಿರೆನಲಿಯದಿರ್ಪನೆಬಳಿ
ಕಾಮಯೂರಧ್ವಜಂಪೆಸರ್ವೆನ್ನಲ್ಭಕ್ತನಂಕಂಡುಮಮುಗುಳತನಾದನು॥ ॥೧೯॥
ಜಯಜಯಜಗನ್ನಾಥವರಸುಪರ್ಣವರೂಥ
ಜಯಜಯರಮಾಕಾಂತಕಮಿತದುರಿತಧ್ವಾಂತ
ಜಯಜಯಸುರಾಧೀಶವಿನಿಗಮನಿಮ್ಮಲಿಕಾರಕಾಂತಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ॥
ಜಯಜಯತ್ರಿಭುವನಪಾಲತರುಣಾತುಲಸಿಮಾಲ
ಜಯಜಯಶ್ವಾಬ್ಧಿಶಯನಸಕಲಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ
ಜಯಜಯತುಯದುಕುಲಪವಿತ್ರಸುಮನೋಭೂಮಜಯಜಯಜಯಯೆನುತಿರ್ದನು॥ ॥೨೦॥
ನೋಡಿದಂಕಣ್ಣಾರೆಬಳಿಕಳಿಗೆತನುವನೀ
ಡಾಡಿದಂದಪ್ಪಿದಾಮಂಗೃಹಮುಕುಮಾರಂ
ಮಾಡಿದಂನಿಗಮಾರ್ಥದಿನುವಮಸ್ತುತಿಗಳಂಮುರಹರನಮುಂದೆನಿಂದು॥
ಕೂಡಿದಾನಂದಪುಳಕಮುದ್ದೇಗದಿಂದ
ಸ್ವಾಧಿದಾನಂದದಿಂತಮತಮಗೆಸ್ತ್ರೀಮುನಿದು
ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರ್ದನಮಹಾನಸ್ಸಿಮುಕುಂದನಂಜಯಜಯವಿನಾದದಿಂದಾ॥ ॥೨೧॥

ಪಂದಗಾಂಢ್ವಜಂಬಳಿಕಾನ್ವಪಾಲನಂ
ಮಂದಿಬಿಸ್ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದಿನಿಸ್ನರ್ಥದೀಷಾಮಂ
ನಂದಿಯಿಂದೀಯೆಮೆಚ್ಚಿದೆನಿನಗೆಸಮರದೊಳ್ರ್ಯವಸೂನುತಾವ್ರತೀಸು॥
ನಿಂನೆಪದದೆಯೆಲ್ಲಮಂಮಾನವೃನಾಟಿಯನು
ಮೆಂನನುಂಮೂರ್ಛೆಗಾಗಿಸಿಕೆದಹಾಬಂದುದಕೆ
ಮುಂನಹರುಭೂತನಾದಿನಿಂನುಸತಿಸುತರೆಂದುಪನೆಮಾಡುಯಜ್ಞವನೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಧರ್ಮಜನತುರಗಮಿದೆನಿಂನಹಾಯಮಿದೆನೀನೆ
ನಿರ್ಮಲಾಧ್ವರಮೆರದವನುಂಸುಮಾಯಯಮಾಗಲ್ಲಿ
ಕರ್ಮನಿಧಿಪತಿಯಾಗವಾಗ್ಭುದೆಂದಚ್ಯುತಂನುಡಿದಿರೆಗಡಿಮಯಗಾರಕೆೀತು॥
ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂಗಮನಾಂಟಮಸ್ಸುದಿಕ್ಷ್ವೆಯಂಕಾಂಬ
ದುರ್ಮತಿಗಳುಂತೆನಿಂನಂಕಂದಬಳಿಕದರ
ಮರ್ಮಮಂಬಲ್ಲೆನಾನೆಲೆದೇವತಂನಬಿಂನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಪಶ್ಚಿಮರನಿಂನರಾಸ್ತುತಮೂರ್ತಿಯಂತರಿಪ
ಪಶ್ಚಾಸದಿಂದನಿನಗೊಪ್ಪುಪದೆನೀಗಳ್
ನಶ್ವರಶರೀರಮಂಸಾರದಂತರಲಿಂನುತಾಂರಮಣೀತರ್ಮವಾಗಿ॥
ಅಶ್ವಮೇಧಂಗಳುಂಮಾಡಿಮೊದೆನಗದೆನಿಂ
ನುಶ್ಚಾಸದಿಂದೊಗೆದಮಂತ್ರದಿಗಳ್ತ
ರಶ್ಮಿಮಿತ್ರಜ್ವಾಲೆಮೊರೆಯೊಳ್ರತ್ತೆಭೂಜಪವನರಸುವರೆಹಾಮಕೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ದೇವಚ್ಛಿತ್ರೈಸಿಂನನಂದನಂನಿಂನೆಸನು
ರಾವನಿಮೊಳ್ಳೂರಾಗಾದನಿಂಮಾರ್ವರಿಂಬಿಜ್ಜ
ಶ್ರಾವಣದಿಂಬಂದನಲ್ಲಿಗೆತಂನಮುಗ್ನ್ಯದಿಂತನಗನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದನು॥
ನೀವೆನಿಜಯಗಸ್ತ್ಯದಿರದರಂದನಲೆಧನ್ವ
ರಾವುವರನಾರಾಯಣರ್ಗಿಂಕಂದವಿಂ
ನಾವಕಪ್ಪಿತವೆನಗೆಧರ್ಮಜಂಮಾಡಿಬಡುಕಲಿಮಸ್ಭಂಗರೆನೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಸುರನದಿಯತೋಯಮಿರೆನೀರದಬಿಹಿಮಬಲಕೆ
ಪರವಂತೆನಿಂನದರಿಕನಮಿರ್ದಮಿಮಹಾ
ಧ್ವರಕೆರಸುವವನಲ್ಲತಂನನುಂತಂನಸತಿಸುತರನುಂತಂನೊಳರ್ದ॥
ತುರಗಂಗಳುಂತಂನಯಜ್ಞಮಂಯಜ್ಞೇಶ
ಕರಗಂಗಳುಂತಂನರಾಜ್ಯಮಂತಂನಮಂ
ದಿರದನವರ್ಪ್ಪಿಮಂನಿಂನಪದಕರ್ಪಿಸಿದೆನೆಂದವಂಜೈಮುನಿಗದನು॥ ॥೨೬॥
ಇಂತೆಂದುಭ್ರಮಾವರಂನುಡಿಯೆಹಾರುಭೂತನಾಗಿ
ಕುಂತೀಸುತಂಗವನಶ್ಚಿತ್ತಯಂತೋರಿಸುತ
ನಂತರಮೊಳ್ಪಾನ್ವಪನನಗಂದಿಗಳ್ಪುರುದಿನಮಿರ್ದನಿಜಪಸೆನೆಬಳರು॥

ದಂತಿಪುರಕಲ್ಲಿಯಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳ್ಗಿದು
ವಂತೆನೇಮಿಸಿಮಯೂರಧ್ವಜಂಸಹಿತನಡೆ
ದಂತುರಗಮೆರಡನುಂಬಿಡಿಸಿಮುಂದಕೆದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥ ೭೭ ॥
ಷಟ್ತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩೬ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂಗಳು೧೪೪೭ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೩೭ ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಪುರಗಳಂತಡೆಯದೈತಂದುಸಾರಸ್ವತಾಖ್ಯಪುರ
ವರದೊಳಂತಕನವೃತ್ತಾಂತಮಂಕೇಳ್ದುನಂ
ಗರದೊಳಚ್ಯುತನಮತದಿಂವೀರವರ್ಮನಂಜಯಿಸಿದಂಕಲಿಪಾರ್ಥನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಸೋಮಕುಲತಿಲಕಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರಕೇಳ್ (ಕ್ಷಿತಿಪ)
ಆಮಯೂರಧ್ವಜಂತಂನನಗರದೊಳಿರೆ
ಪ್ರೇಮದಿಂಮೂರುದಿನಮರ್ಜುನನಮುರಹರನನಿರಿಸಿಕಾಂಡಾರ್ಥಿಬಳಿಕಾ॥
ಶ್ರೀಮಹಾಜನಕೂಡೆಪೊರಮಟ್ಟನಸಾಲ್ವ
ಕಾಮಕರ್ಣಜಬಭ್ರುವಾಹನಸುವೇಗನಿ
ಸ್ಸೀಮನೀಲಧ್ವಜಮಹಾಧ್ವಜಾದಿಗಳ್ಪಡೆವೆರಸಿನಡೆದರೊಡನೆ॥ ॥ ೧ ॥
ತುಂಬಿತುಮಹೀಮಂಡಲವನತುಳಸೇನೆನಡೆ
ಗೊಂಬುದಿಂನೆಲ್ಲಿಗೆಮಹಾದೇವಕೌತುಕಮಿ
ದೆಂಬತೆರನಾಗಿಮುಂದಕೆತೆರಳ್ದವುದೆರೆಗಳ್ಮಾಡಿಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕಾಗೆ॥
ಬೆಂಬಿಡದೆಬಂದುದರ್ಜುನನಬಲಮಲ್ಲಿಸುಭ್ರ
ದಂಭಾಗ್ಯಭೂವರಂವೀರವರ್ಮಂಜನಾ
ದಂಬರದೊಳಿರ್ದಪಂಸಾರಸ್ವತಾಖ್ಯನಗರದೊಳತಿವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ॥ ೨ ॥
ನೆರೆನಾಲ್ಕುಚರಣದಿಂಧರ್ಮಮಿಡಿಯಿಡುತಿರುದ
ಮರಮಕನಸಿನೊಳಾದೊಡಂಪಾತಕದಸ್ತ
ಕೆರಗುವವರಿಲ್ಲಮರುಷ್ತ್ರೀಸದಂಬದೊಳ್ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆಗಳ್ಳನು॥
ಅರಿಯರಾರುಂದುಃಖಶೋಕಸಂತಾಪದಿಂ
ಮರುಗುವವರಂಕಾಣೆನಾಸ್ಥಳನರೇಂದ್ರದೊ
ಳ್ಸಿರಿಯಾಗಿಪ್ಪವಸ್ತುತಂಮನೆಯಲಿಯಯತನದೊಳಿರಲಾಸಾಂದ್ರಭೂವರಂಗೆ॥ ॥ ೩ ॥
ಆವೀರವರ್ಮನೀಪಾಂಡವನಕುದರೆಗ
ಳ್ಗಾವಪಡೆಸಹಿತನಿಜರಾಷ್ಟ್ರಕೈತಂದವೆಂ
ಬೀವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದುನಗುತಪ್ಪಿತಗೊಂಡಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಸಾಹಸವನು॥
ನಾವರಿದುಕಾಂಬೆವಶ್ವಂಗಳಂಕಟ್ಟುವುದು
ನೀವೆಂದುಕಳುಪಲಾಸ್ಥಪನಪರಿವಾರಂಮ
ಹಾವಿಸ್ತರದಿಂದಕಲಿತುರಗರಥಪಾಯದಳಮೊತ್ತಂಬಿಮೊರಮಟ್ಟುದು॥ ॥ ೪ ॥

ಸುಲಕ್ಷಣನೆಂದನುಪಮಸುಲೋಚನನೆಂದುಂ ನಾಮ (ಸುಲೋಚನ)
ವಲನೆಂದನಿಂತೆಂದಲ್ಲಿಯದನಲ್ಲನೆಂದು
ಬಲವಂತರಪ್ಪವರಾತ್ಮಜನಸುಗ್ರೀವರಮಗ್ಗಿನೊಳಿಸಿದರು॥
ಕೆಲವರಿಗದರನ್ನೈದುವ ಶರಾಸನಮಾತ್ರಮಿನಿ
ಫಲುಗುಣನ ತುರಗಂಗಳಂ ತಂದು ನಿಮಿಷದೊ
ಳ್ಕಲಿ ಕಿರೀಟಿಯ ಸಂನಿಧಿಯೊಳದನಲ್ಲನಿಪ್ಪವರಿದೆಂದು ಕವಿಯುದೊರೆನೆ॥ ॥ ೫ ॥
ಮೊರೆದರದನದುವಿನದೆತರುಕದರೊಳಬಿಟ್ಟ
ವಾಹನಂಕೆಳ್ಳುಕದುಗೊಳ್ದವಂದೊದಗಿಬಂ
ದಾಹವಕೆಶಂಖನಾದಂಗೈಯ್ಯುಬಿದರಾಜಗತ್ತಯಂಪರಬಲದೊಳು॥
ಸಾಹಸಿಗಳಿದಿರಾದರ್ಜುನಕೆರದುಜಾಗಗಳ
ಕಾಹುರದಕಲಿಗಳಿದಿರವರಸಿಕೊನ್ನಾದರ
ಶ್ವಾಹುನಸ್ರುಮುಕ್ಕಿಕರಾಕಶಿಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಹಾತಾಹಿಕಗಳಂದು॥ ॥ ೬ ॥
ಬಳಿಕೆರದುಕಡಿಯತ್ತಟರುಬ್ಬರದೊಳುಬ್ಬರದೊ
ಳೆಸಕೊಪ್ಪದಾದುಶರಲಾಚೆಯಿಂದಿಚೆಯಿಂ
ಸಳತರತ್ರಮೊದನೊದನೆಮುಕ್ಕಿದುದುಮಕ್ಕದುದುಬಹಳಕಾಲಾಹಲದೊಳು॥
ಪ್ರಳಿಪ್ರಳಿತಲಿಪ್ರತಿಲಿಗಾರವದಿಂದಜವದಿಂದ
ಸಳವರದಘೋರತ್ರವಕಾರದಿಂ ವಿರದಿಂ
ಬಳಸಿಬಿಡ್ಡುದುಮಂದಿಪೋಗಾಮಯದರಗಾಮಯದರಾಬಳದಾಟಿಸಿಮೊಳೆಯೆ॥ ॥ ೭ ॥
ಮತ್ತೆಮುರದಿಂದಯುತನಿಯುತಸಂಖ್ಯೆಯರಥದ
ಸ್ತೋತ್ರದಿಂಪದರಿಮಂದಿಗಳಸಂದಣಿಗಳಿಂ
ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳಿಂದಾನ್ವನಸುಗ್ರೈವರುಂಪಟುಶರಸುತಬಂದು॥
ಪೊತ್ರಯಮಂಮಾಡಿಬಿಟ್ಟವಾಹಂಕಸೆಳೆ
ದುತ್ತುಂಗಜಾವದಿಂಸ್ವಾಗಿಗರವುತರಲನಿಬ
ರೆತ್ತಲದುಗದರೊಪ್ಪೆಗೆನೆಮಾಡಿದುದುಟಾತುರಂಗಮದನೆವೆಸ್ಟೈಸು॥ ॥ ೮ ॥
ಕಲಿಬಿಟ್ಟವಾಹನನಕಾಲಿಗಿಂ ನಿಜಸೇನೆ
ಸ್ಥಿಲಮಾಗುತರಿಕೆಗ್ಗಾವಿರವರ್ಮಂತಾನೆ
ಬಲಸಹಿತಮೊರಮಗ್ಗುತನಗಳಯನಾಗದೆನಿಲಣಿತೊರಸತ್ತೈ॥
ಕಾಲತೊದಗದಂಬಳಿಕಧರ್ಮಗಿಜಂಮುಳಿದು
ಫಲುಗುಣನ ಳರತ್ರಮಂತಂನಮಾವಂಗೆ
ಗೆಲವಾಗಬೇಕೆಂದುತ್ತಿವಗಳವಧಿಗೆಬವನಳುಬುವನೆಜಗದೊಳೆನಲು॥ ॥ ೯ ॥
ಯೆಂದುದೊರ್ದಾವುಗಳನೆಲ್ಲರಂಕಾಲ್ಲು
ದಂದುಗಂಬನಗೆಬಿದದಿಯುಮುಳಿದಂತರಂ
ಬಂದುದೊಸ್ಕನೊಳಿತಿಯದಳವನೆನಿಮಾತಾಹಿಕಗಳಂಮಾದುತರಲು॥

ನಿಂದಿಸಾದವರಿಲ್ಲದರಿಂದಮಘಟಾದ್ಯಾಮ
ಕುಂದನಂಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆದೇವನೃಪ್ಪವಂ
ಮುಂದುಗೆಡಿಸುವಪಾತ್ರಮೆದರಳ್ಗಾಮರದವೀರನಿವನಾರೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ತಾತಕೇಳ್ಪಾರ್ಥನಿಸಗೆಬಾರಯ್ಯೈನಹಾ
ನೀತಂಶ್ರಭಾಧರ್ಮರಾಜನೀನ್ನವನಹಾ
ಮಾತನಾಗದವಂಮಾವಂಗೆಹಿತಮಾಗನಂಮಚಾತುರ್ಬಲವನೂ॥
ಘಾತಿಸುವನೆಂದುಹರಿನುಡಿದಡೆಧನಂಜಯನಿ
ಹೇತಕೆಮಹೀಪತಿಗೆತಾನಭಯನಾದನೀ
ಖ್ಯಾತಭಟರುಭಡನರುಹಾವೇಕೆಂದುಬೇಡಿಕಾಭಲಸುರಹಾರನಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಆಲಿಸಾದೊಡೆಪಾರ್ಥವೀರವರ್ಮಮಹೀ
ಪಾಲಕನತನುಜೆಮಾಲಿನಿಯೊಂಬನಾಮದಿಂ
ದಾಲಯದೊಳಿರುತಿರ್ದೊಡಾದುದಾನಂನಿಕಗೆಯಾವನಂಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಾ॥
ಬಾಲಕಿಗೆಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದುವರನಾಥ
ನಾಕೋವಿಸಿಧೊಡಾಕೆಬೆತಸೊಡನೆಮಾನವರ
ಮೇಲೆನಗೆಮನವೆರಗದೆನಲವಂಮತ್ತೆವರನಾರೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೧೨॥
ಬಾಪ್ಪೊಸ್ನಪುವಗೆಮರ್ಗಾಮಂದಿದೋದಂ
ತಪ್ಪುದದಂದಮಾನವರಮಾಗ್ನಿಹ್ರಮಾ
ಕೊಪ್ಪಿನಾಂಪತಿಯೊಳುರವೊಗುವೆಕ್ಟುದಲ್ಲದೊಡೆವಿಧವೆಯಾಗಿರವೆಕ್ಟುದು॥
ಅಪ್ಪುವಡೆನಿಜಕಾಂತನಿಲ್ಲದೊಡೆಮನ್ಮಥಂ
ನಿಪ್ಪುಸರದಿಂದೆಸವಸುಮಾಸ್ತ್ರಕಸ್ವರಂ
ಬಪ್ಪುನರಕವನರಿಯದೊಡನೂದುವೆಕ್ಟುಬದಕಂಜುವೆಂನಾನೆಂದಳು॥ ॥೧೩॥
ನಿಜನಾಥನಿದ್ದಲ್ಲಿಮರ್ಗಾಮೀದೊಡೆಮಗ್ನ
ವಾಜಿನಾದಗಿವನವನಸುಡಿತಂನಂಗಮಂ
ಕೃಡಿಸದೊಡೆವಿಧವೆಯಾದೊಡೆಸತಿಗೆಪಾಕಂಬಂದಲ್ಲದಿರದುಬಿಡಾ॥
ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗವಡೆಸಸದ್ಗತಿಗೈದವೆಕ್ಟುದಿದು
ರುಜುವಲ್ಲವಾಸಪ್ಪಮಾರ್ಗಮಿಂದಕಾಗಿನಾ
ತ್ರಜಿಸುವೆಂಧರ್ಮರಾಜನನೆಂನನಾಶಗೆಕಾದುವಾದುವೆಯಹೆನೆಂದಳು॥ ॥೧೪॥
ಪ್ರೀತವಾದದುವನವೊರೆಗ್ಗೊದುವಸುಸ್ತಿತದು
ಕೃತವನಾತನೆಬಲ್ಲನದರಿಂದತನಗೆಲವಿ
ಸುತನೆವರನಾದಪದ್ರೊತಡಾನಜಪತಪದೊಗಾನಂಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನು॥
ಅತಿಶಯಮಿದೆಂನಜನಕಂನೆಮಾಗ್ಯದಳಲಂ
ಪ್ರತಿಕೂಲಮಾಗದೆನಗಂನಾವ್ರವಸ್ಥಂ
ಪತಿಯಾಗಬರನವನಾಯಮಂತರಿದುಜಪವಡಡಿಂತಾನೆಂದಳು॥ ॥೧೫॥

ಯಿಂತೆಂದುಮಾಲಿನಿಮಹೀಪತಿಗೆವಿನಯದಿಂ
ದಂತಸ್ಥಮಾಗಮನೋರಥವನೊರೆದಿಂನು
ಸಂತತಂಬಿಡದೆನಾನಾವಿಧದಮುಗ್ಧಕರ್ಮಂಗಳಿಂನೀನೆರಚಿಸಿ॥
ಯೆಂತಾದೊಡಾಂಧರ್ಮರಾಜಂಗೆಮದುವೆಯ
ಪ್ಪಂತೆಮಾಡೆಂದುಕಾಲ್ಗೆರಗಿದೊಡೆತನಯಳಂ
ಸಂತೈಸಿತೊಡಗಿದಂಯಮಸೂತ್ರದಿಂದವೈವಸ್ವತನಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು॥ ॥೧೬॥
ಅಂದುಮೊದಲಾಗಿಮಾಲಿನಿದಿವಾರಾತ್ರಿಯೊ
ಳ್ಪುಂದದಿಕೃತಾಂತನಂನಾನಾವಿಧಾನಂಗ
ಳಿಂದಮಾಡಿಸುತಿರ್ದಳಿಂನೆಗಂದಿನದಿನಕೆಯಾವನಂಪ್ರಬಲಮಾಗೆ॥
ಇಂದುವದನೆಯನೆನಹಿಸೊಳಗಾಗಿತರಣಿಜಂ
ಬಂದುಮೈದೋರದಿರೆಧರ್ಮದಿಸಮಾಯತ್ತೆ
ಮುಂದುವರಿವಮರಮುನಿನಾರದಂತಿಳಿದನೀವೃತ್ತಾಂತಮಂಮನದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂಕಾಲನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು
ವೀರವರ್ಮನ್ನೃಪನಸುತೆಮಾಲಿನಿಯಂವಿ
ಚಾರಿಸದೆಸುಂಮನಿರ್ದಪೆರೆನೀಧರೆಯಮಾನವರನೊಲ್ಲದೆನಿಂನನು॥
ಕಾರ್ಯಬಳಿಯಾಗದೀಕೆಂದುಪ್ರತಿಜಿಸುವ
ಘೋರತ್ರಿದುಗ್ಧಶೀಲಸತ್ಯಧರ್ಮಂಗಳಿಂ
ಸಾರಸ್ವತಾಬ್ಧಿಮರಮಂಪಾವನಂಗೈವಧಾತ್ರೆಯಂವರಿಸೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ನಿಜವಾಗಮದನದೊಳಗ್ನ್ಯವನುಳಿದುತಂನನೀ
ತ್ರಿಜಗದಸುರಾಗಣರನಾದರಿಸದಿರ್ದಪೆರೆ
ಸುಜನರೆಲೆತರಣಿಸುತನಲ್ಲುಳಿದವರನಾಲಿಸದೆವಧರ್ಮದೊಳದರ್॥
ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದೆಸೆವಸಾರಸ್ವತಮರಕ್ಕೆಮ
ನುಜವೀಥಿಮಂತಾಸ್ಥನೀಂಪೋಗಿವರನುತ್ತಾ
ತ್ತುಮಜನನುವರಿಯನೆಂದದೊಪ್ಪೈವಸ್ವತಂಕಳುಹಿದಂಸುರಮುನಿಯನು॥ ॥೧೯॥
ಅಸ್ತುತಾವೆಮಲ್ಲನೈಜಮಿದುತನಗೆನೆತ
ಪಸ್ವಿಗಳರಸಾಭ್ರಮಣಿನಾರದಂಪೋಗಿವೈ
ವಸ್ವತಂಗರುಪಿಮಾಲಿನಿಯತ್ರಾವವನಲ್ಲಿಳಿಪ್ಪುಂದುತ್ತೀಚರದೊಳು॥
ಸುಸ್ವರದವೀಣೆವಿಡಿದಾನಂದದಿಂದನಾ
ರಸ್ವತಮರಕೆಬಂದುಕಾಲನಾದುದಂಯ
ಶಸ್ವಿಯಾಗಿಹವೀರವರ್ಮನರಸಂಗುವೃತ್ತಾಂತನಾಗಿವಿವರಿಸಿದನು॥ ॥೨೦॥
ಧರ್ಮರಾಜನಮೊರೆಗೆಪೋಗದೆನೆಲೆವೀರ
ವರ್ಮನೀಳ್ಗಂನಿಗಂನೀನಾಚರಿಸಿದಮುಗ್ಧ
ಕರ್ಮಫಲದಿಂದವೈರಾಗ್ಯಮಾನಸದಮುನ್ನಪಸ್ಥಿದೊರೆಗೆಬಂದು॥

ನಿರ್ಮಲಚರಿತ್ರೆತವತನುಜೆಮಾಲಿನಿಯೆಂಬ
ನರ್ಮಗಾತ್ರೆಯಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದನಂತರಂ
ಶರ್ಮೆಯಿಂದಾದರಿಸುವಂತೆಸಂಪಾದಿಸುವುದೆಂದುಮುನಿಪತಿಗೆನುಡಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಸುರಮುನಿಯವಾಕ್ಯಮಂಕೇಳ್ದುಪರಿತೋಷದಿಂ
ಪರಿತೋಷಮಂತಾಳ್ದುಪನೊಲವಿಂದವಲವಿಂದ
ಪುರವರವನೈದಿಸಿಂಗರಿಸಿದಾತರಿಸಿದಂಬೇರೆಸಾಧನವನ್ನುಗಳನು॥
ಸರಸಗುಣಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿನಿಗೆಮಾಲಿನಿಗೆ
ತರಣಿಜನಮಾಡೆವೈವಾಹಮುಂಮೋಹಮುಂ
ಮೊರೆಗಾಂಬುದೆಂದುವಿಸ್ತರಿಸಿದರ್ಕೆಸಿದಂಬಾಂಧವರನುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಕಮಮಥನಕೈಶೃತ್ರಮಾಲಿನಿಯಪರಿಣಯಕೆ
ತವನಿಜಂಸೋರಮಕ್ಕುತನಮಂನರ್ಣಿಯವರ
ವಹಿಸಿಮಿತಪರಿವಾರಮಂರಕ್ಷಿಸಿಬಹುದುನೀವೆಂಮೊದನಿಮದುವೆಗೆನಲು॥
ಕುಪಿತವದನದರ್ಪರದಾಡಿಗರ್ಕಾಳೊದಲ
ವಿಪರೀತವಿಕ್ರಮಶ್ರೀಯುಂಶರದವೀರಸ್ಥಟ
ರುಪಮಿಸುವದುರದೆನಸ್ಥಯನೆಂಬಮಂತ್ರಿಯೊದನ್ವೈತಂದಶ್ಯಾದೊಳು॥ ॥೨೩॥
ದುರತರ್ಕೈತಗಳೊದನೆವಂಚಮಾತ್ರಮುನ್ನು (ಕಾಣ್ಕೆತಗಳೊಳಗೆ)
ಧೋರೆಗಳುಳ್ಳಗಿಸಿತಗಣಿತಶೋಗಸಂಕುಲಂ
ವೇರಿಮಿಗೆರಾಜಕ್ಷ್ಯಯಾದಿನಿಶ್ರೀಶವ್ಯಾಧನಾಯಕಸಂದಣಿಸಿತು॥
ಉರುತರದರುಡಿಗಳರಿಯರಸಂತ್ರಾತದಿಂ
ನೆರೆದುದಗಣಿತಸೂಚಿತಪತಾಕೆಯಾದಿತ್ತೆ
ಸರವದನೆಯರಶಾದೆಬಳರಂತರಂಗೆಬಿಂದ್ವಿಸಿದರ್ಕ್ಷ್ಯಯಸಚಿವನು॥ ॥೨೪॥
ದೇವನಿರಮೊದನೆಮದುವೆಗೆಬಂದೊದಿಮಗೆವೆ
ಭಾವಳಯಷೋಡಶೈವರ್ಣಮಮದಮೋಹಮಥು
ಮಾವಲಾಶನಮಮದುಮುಗ್ಧಸಮರ್ಗಿಗೆಸಿಂಕನಲಾಳಮೆಲಿಬಮದು॥
ಶ್ರೀವಿಶವಮರ್ಕಂಧಾಮೆರ್ಕಂಸೋವಿಪ್ರ
ಸೇವಕಪ್ರವಣಿಗಳುದ್ವಿಜಹಿತವರತರುಚಾಗ
ಗಾವೆಂತುಬಹುವಲ್ಲಿಗೆಂದೊದುತಾಂತರ್ಕ್ಷ್ಯಯಗೆಮಗುಳಂತೆರದನು॥ ॥೨೫॥
ಕ್ಷಯಕೆಪ್ರಮಪ್ರಮಾತಕರೋಗನಾಯಕ
ಕ್ಷಯಮಯಶಾರಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುದವ್ಯಾಕ್ಷ
ತಿಯನಾಂತುತನವಕ್ಕುಳಣೆಂತನವರರಮರುತರ್ಕರಂತನಿಬರು॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದಬಾರಲೆಂಮೊದನೆಮದುವೆಗಾಮಗಾ
ಶ್ರಿಯದನರೆಲ್ಲರುಂಮುಗ್ಧಸಮರ್ಗಿಗವರ
ನಯನಾವಲಾಶನನೆರೆಸಿಗನಾಗವೆನೆಂದುವೈವಸ್ವತಂನುಡಿದನು॥ ॥೨೬॥

ಆಲಿಸುವುದೆಲ್ಲರುಂ ಪಾಟಿಸಭೆಗಸ್ಸೆತಾಂ
ಕಾಲಾಕ್ಷನಧ್ವರಮಾನದಿಂ ಮುಗ್ಧಾಕ್ಷ
ಕಾಳಿಗಸ್ಪಶಾಮ್ಯನಾಗಹಿಂ ಪ್ರೀವುಮೆಂಸತೆರಮುಗ್ಧೀಯ್ಯಮಾಡು॥
ಕಾಲಿಸ್ಪಂದರದಯಾಪಂಗಭಂತೆಯೆದದಿ
ಪ್ಯಾಲಂಕೃತಿಗಭಂದವೀರವಮಾಸಿಧರಾ
ಮಾಲಕನವಕ್ಕುಗಾಸಿಬಕುದೆಂದುಪ್ಪಾಪ್ಯಗೆಡೆರುಜಂಸೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೨೭॥
ವಿಜಯಶೇಭರಂತೆಂದು ಬಳಿಕದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯ
ನಿಜಪ್ರತಾಪ್ಯಗೆದನೆರಮನಂ ವೀರವಮಸ್ಸ್ಥಿತಾ
ಸ್ಥಿತುಜನಕ್ಕುಗನಿಬರಲಾಪ್ರಭುನಿಜಗೂರ್ಣದು ನಾರದಂ ಮೊದಲಾಗಿಪಾ॥
ದ್ವಿಜರಮುಂಡಕ್ಕಸಾಕ್ಷಿಕದೊಭಂಡಿಕಗಿಪಂ
ಕಜವದನೆ ಮಾಲಿನಿಯ ನಿತ್ಯ ವಿಧಿವಿಹಿತದಿಂ (ವಿಧಿವಿಧ್ವಪದಿಂ)
ತ್ರಿಜಗದುಮೊಸತೆನೆ ವಿವಾಹಸ್ಥವನದೊಭಂದುಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು॥ ॥೨೮॥
ಅಷ್ಟರೊಳಗಾದೈವಾಹಾದ್ಭುತಕೆ ಸತಿ
ಮೆಚ್ಚಿಪ್ರೈವಸ್ಥತಂ ನುಡಿದನೆಲೆ ರಾಯನೀ
ನಿಚ್ಚಿಯಾವುದು ಬೇಡು ಕಾಡುವೆನಿಂದಲ್ಪಕಾಲಕೆ ಬಹುದು ಮೃತ್ಯುವೆನಗೆ॥
ಎಚ್ಚರಂದಾಕ್ಷಮರ್ದಿನೆ ವೀರವಮಾಸಿಂ
ನಿಚ್ಚಟದೊಳ್ ಮನಕ್ಕನಿತ್ಯಮಸ್ಸುಬ್ಬಿಸಿಕಾಂ
ಬಚ್ಚಿಗಬವರಮದೆಸಿಸನಗೆಸನ್ಯುರುಷ್ಟಮತಿಮೊಗ್ಧರಮೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಎಂದೊಡಂತರನಿಂದನೆತಿಮಹೀಪಾಲನ
ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಪಾರ್ಥಮಕ್ಷಿಪ್ರರಂಕರೆದತೇ
ಬಂದಕಾಭ್ಯಾತನಂ ಮಗಿಪರಸದರ್ಪಿನೆತೆಗದುಕಾಂಡವನಿಕ್ಕೆಯೊಳು॥
ಹಿಂದುಗದೆಯ ದಿಕೆಂನಮಾತನೆನಿಸ್ಥಾವರಂ
ಮುಂದೆತನಗಲ್ಪಕಾಲಕೆಮೃತ್ಯುಬಹುದನಂ
ದೊಂದುಪಾಯಾಂತರವನೆಗಾಸಿನನುನಗುತರಮನಂಗೆಬಳಿಕಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಆದಾಸಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರಲಿನಿಂನಸ್ವಪ್ನೆಯಂದಮಧು
ಸೂದನಂತನಗಂನೆಗಂ ಮರ್ಗಾಮಾಗದಿರ
ಲಾದೈತ್ಯಮರ್ದನಂ ಕಾಣ್ಬರಯಂತರಂ ನೀನನಂ ಮಾಹುರದೊಳು॥
ಕಾದುಕಾಂಡಮುದೆಂನನೀವುದೀವರವನೆನೆ
ನಾದರದೊಳುತ್ತರದ ಮೊದಲಾಗಿನಾನಾವಿ
ನೋದದಿಂ ಮಾಲಿನಿಯೊಡನೆ ರಮಿಸುತಿರ್ದನೀಪಕ್ಕುಗಾದೊಳನತಸುಜನು॥ ॥೩೧॥
ಇಂತಿರದಪ್ರೈಪಾರ್ಥರವಿತನಯನೀಮುರದೊ
ಳಂನೆಗಂಬಂದಿರ್ದ ಪ್ರತ್ಯಂತಮಂ ನೋಡು
ತಂನಮಾವನಸಹಾಯಕೆನಂಮಸೀನೆಯಂ ಸಂಹಾರಿಸುತಮಾನಿತ್ರಲು॥

ಸಂನದ್ಧನಾಗಿತಂನಶಾರ್ಙ್ಗಲವಲವಿಕೆ
ಯುಂನಮಿತಮಂವೀರವರ್ಮನಿಶ್ಕ್ಷುಧುರಕೆ
ಬಂನಹೋಗುದಂಡಮಂಸಡಿಸಿಸಮತಮಪರಧನಂಜಯನರಥಕ್ಕೈತಂದನು॥ ॥೨೧॥
ವೀರವರ್ಮಕನಸರಾಗಕೆಮರಥಲುಸುಗಾನ
ತೇರನೇರಲ್ಕುಂಡಮತಮತಮಗೆನುಕಿತುಮ
ಯೂರಧ್ವಜಾದಿಭೂಪಾಲಕರ್ತೋರ್ಗಲಗೊಳ್ಳಂತಕಂತಾನಾಮೊದೆ॥
ನಾರಕಿಗಳ್ಂಬಾಧಿಸುವದಲ್ಲದನುರನಂ
ಪೂರಕನನೆಸಿಯಂಮಾಡುತಪನಂಮಮರ
ವಾರಮಂಕಾಲ್ಗುಡಧಿಕಾರಮಿತ್ರಗಾದೆನುತಮುಂಕಾಂಡಮಕವಿದೆಚ್ಚನು॥ ॥೨೨॥
ಅನಿರುದ್ಧನಾತ್ಮಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಕೃತವರ್ಮ
ನಿನಜಸುತಗದಸಾಂಬಸ್ಯಿದಿಂಬಿಬಭ್ರುವಾ
ಹನಯೌವನಾಶ್ವಪ್ರವೀರಹಂಸಧ್ವಜಸುವೇಗಸಮನೀಲಕೇತು॥
ಅನುಸಾಲ್ವತಾಮ್ರಕೇತನಮಯೂರಧ್ವಜ
ರ್ವನತನಗೆಶರಾಗಗಳೆಯಲಾವೀರವರ್ಮನಿ
ಚ್ಚನಿಬರಂಮರದಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಸರನಮೊಳ್ಳಂದುಸಗುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ಯಾವೀರರೊಳ್ವರೆಂತನಗೆಮಾಡಲ್ಲರಾ
ಜೀವಲಾಭವನನಿಂನೊಳ್ನರನೊಳ್ಧ್ವಜದ
ಮಾವಮಾನಿಯೊಳುನೆರೆವಾದಿಮಧುಜದಂಡಮಾತಿಯಂಕೆಳ್ವುದಿಗ॥
ಮೂವರುಂತೋಲಗದೀರನಾನೆನುತಕೃಷ್ಣಗಾಂ
ಡೀವಿಮರುತಜರನಾಕೈಗ್ಗೊಂಬುಸರಥನೆ
ಚ್ಚಾವನುಮತಿರಸುಭಿದವರಸೈನ್ಯದಬಾಣಗಳ್ಂಘಾತಿಸಿದನು॥ ॥೨೫॥
ಯಾತನೀಗೆಲಿದಪವೀರವರ್ಮಕನೆಂಬ
ಭೀತಿಯಾಧಿಪನಾತೊಡೊಳ್ತಿವನತಿಬಲಂ
ಮಾತುಲನಲಾಧರ್ಮಜಂಗೆಕಚ್ಛಿಕಾಕಬಸುದಿವಂಕುದರಿಗಳನು॥
ಘಾತಿಸಿಮೊದಮಗೆತಪ್ಪಲ್ಲಲಾಚಿಸಗಾಂಬ
ಮಾತಾವುದಕ್ಷ್ಟಂಗಳ್ಂಬಿಡದೆನ್ನುಬಡಕಂ
ಡಾತಿಯಂಕಳದಪಂಗದನೊಳ್ಳುವೆನುತನರನೆಚ್ಚನಾಭೂಪತಿಯನು॥ ॥೨೬॥
ಕಟಕಿಯೊಳ್ಕೆಂಮೊದನೆಪಾಂಡುಸುತನೀನಿವಬು
ಭಟನಪ್ಪಿಮಾಜಗಕೆಕೃಷ್ಣನಸಹಾಯದಿಂ
ಘಟಿಸಿದಸ್ತ್ರಗಳ್ಕಗೆತಕೆಬೆರವಿಸ್ಮಯಸಿನುತಾನ್ನುವಂಕಾರ್ಪದಿಂದಾ॥
ಚಟುಲಚಾಪದೊಳುರುಭ್ರುದನಂಬನಾಶಿಗಿ
ತಟದೊಳ್ಳಗನಮಂಡಲದೊಳ್ಪತಬಲದೊಳು
ತ್ಕಟಬಾಣಮಯಮಾಗೆಮಾಡನರಕಪೀಂದ್ರರಥಮಾಜಿಗೆಕ್ರಮಿಸುವಂತೆ॥ ॥೨೭॥

ನೆರೆಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರದಿಂದಹಿತರಯತ್ನಾಹವಂ
ಬಳಸ್ತೈವತೆರದಿಂದನರನವನಸ್ಥಾನಿಗಳಂ
ತರಹೊಯ್ದುತದಹೊಗೈನಾದಮದನಾಶಿಂಸಬಿದುವಂಮರುದಲಿಗಳನು॥
ಚರುಸರಳಬಿಡಯಸೆಡೆಗೊದಡೊದಲಂಕಡೆಯೊ
ಘುರುಚಿಗೆರಗದಿಹಶಯದಶಯಶಸ್ತ್ರಾನ್ಮತಸೆ।
ಲ್ಲರೆದೊಡಾನ್ನಪತಿಪಾರ್ಥನಭಾಗಮಂಕಡಿದುಸನುನಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯೆಲೆಪಾರ್ಥವಿನಯದಿಂಬೇಡಿಕಾಂಡದಡಿಮೊ
ದಲೆಬಿಡುವೆನಸ್ತ್ರಗಳಂಬಳಿಕೆಕಾಳಗಕೆ
ಬಲಸಹಿತಬಂದೆನೀನಿನಿತುರುಚಿಗೆಡುವರೆನೆಲದಾಗ್ರಶಟನೆನಗೆ॥
ಕಲಿತನದವಂಥಮುಂಟಾದೊಡಿದುಸಮಯಮೈ
ಸಲೆಕಾಗಿಬಸುದೆಮತಶಾಗಿಗಳಿರವತ್ತಿಂ
ಫಲುಗುಣಾಮೂರ್ಧ್ವಂಬಿವಾಸರಹಾಯಂಗಳಂಕೆಡೆಯೆಷ್ಟುಬಾಷ್ಟಿರಿದನು॥ ॥೩೯॥
ಅರಸಕೇಳ್ವವನಬಾಗದಧಾತಗಝುನಿಂ
ಹೊರಗಡಂಮೇಲಿವತ್ತಿರದನಾಕಬಚಿತ್ತ
ಧರನೈದೆಕ್ರೈಮರಡುವಾಘೆಯಂಸಡಲಿಸೆರಥಾಶ್ವಂಗಳ್ಪುತ್ರಿಮಾತಗೆ॥
ತರಹಾರಸಲರಯಹೋಡಿದವ್ಯೊಂಡುಕಡಿಗೆಬಳ
ಮರುವಗಾಬಿಹಾಂಡುವಪತಾಕಿನಿಯಸುತ್ತಚಿತ್ರ
ಕರವನರೆಯಕ್ಷಿದಂತಿರುತಿರುಗಟಾರವರದೆವೈಶ್ವಿನಮೃತವನು॥ ॥೪೦॥
ಅಕ್ತ್ರದೊಳ್ಳಿಂಭಸುಳ್ವಂತೆಪರಬಲದೊಸ್ತ್ರ
ಶಸ್ತ್ರಮಿಬಿತವನರಥಮೊರಗುತಿಪಬಿಡಲಂತೆ
ಪತ್ರಿಡಿಬಿತುಘೋಷಮೊಡನೆಬಿರುವರೆಯಂತೆಕರಡವಂಬಿನಸರಗಳು॥
ಬತ್ತವಾಪಾನಮಯಯೂರಧ್ವಜಾದಿಗಳು
ವಸ್ತ್ರಸ್ಥಗಾದರದಕರ್ಝನಿಂಕೋಟ್ಟಬ
ತ್ತರ್ಕ್ಷಿವತಿಮುತ್ತಿಯಂಕರನಾಗಲಸುರಾಕಂಡುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ತಾತಬೇಡಲೆಪಾರ್ಥನಿನಗೆನಗೆಮಗಾರಿಯಂಮ
ಪನಾತಿಬಲನೆಲ್ಲರಂತಲ್ಲಧಟುಪಾಯಂಗ
ಳ್ಳತನೊಳ್ಳುಕ್ತದುಜಯತ್ರಿಧನತಡೆಯನರದಂಬವನಿಡಿಗೆಮೊಗದು॥
ಸೂತಜವರಥದಗಾಲಿಗೆಸ್ವನಿಕ್ಷದಮ
ಹೀತಳದೊಳ್ಳಿದರಲ್ಲಿವಂಗೆನಾಂಮುಳಿದೊಡಿನು
ನೀತನಶಿರಷೆಡದನಂಗೈದಚಿತ್ರಮಿವನಂಮುಟ್ಟಡೆವೆಕ್ಕೈನು॥ ॥೪೨॥
ಯಿಂತೆಂದುಪಾರ್ಥನಂನಿಲಿಸಿಮೋಡಿಹಾನು
ಮಂತನಂಕರೆದುನೀನಿತನವರೂಥಮಂ
ಪೊಂತಿವಾಲದಿಂದಗನದೊಳ್ಳಿರುಪಿದುಮಹಾಗಾನಿವಶಿಮೊಗಲೆನಲು॥

ಯೆಂತಿವನರಥವನೀಡಾಡುವೆಂದಶವದನ
ನಂತೆಯುಂಜಂಬುಮಾಲಿಯವೊಲ್ಭ್ರಮಣಿ
ಮಂತಿನಿಗೆಕಾವಲಿರ್ದಸುರೆಯರತೆರದೊಳುಘುಂಟಿಭನಿತನಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ವಾಯುಸುತರಳಕಿಚೇಡೆಂನಾಟ್ಟಿಧರ್ಮದನ
ಹಾಯಮಿಡುನಿನಗೆಮಗೆಬೇಸಾದಶಜ್ಜುಮೆಂ
ಡಾಯದುಚಲಾಧಪಂನೇಮಿಸಿದೊಡಾಕಪಿವರಂತಂನವಾಲಧಿಯನು॥
ಆಯತಂಗೈದುನಾರಥಚದರೆಗಬ್ಬುಹಿತ
ಜೇಯಮಾನಸಾನ್ನಪನರಥಮಂತೊಡರ್ದಂಜ
ನೇಯಂವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಚಿಗಿದಂಪಯೊನಿಧಿಗೆಬಿಸುಡುವುದ್ಯೋಗದಿಂದಾ॥ ॥೪೪॥
ಅಂನೆಗಂತಂನರಥಮಂಬಿಟ್ಟುವೀರವ
ರ್ಮಂನರನಮ್ಗಾಮಯವರೂಥಮಂತೆಗದುಕಾಂ
ದುಂನತಪರಾಕ್ರಮದೊಳಾಗಸದೆಡೆಗೆಚಿಗಿದುಬಂದೆತ್ರೈವಾನರೇಂದ್ರ॥
ನಿಂನೊಳರ್ದುಮಿದುಬಾರದೆಂದೆಂನಶ್ವೈಯ್ಯೊಳಡಿ
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜಕ್ಕೆಚಿಗರ್ದ್ರೆಸಿರ್ದ
ಸಂನುತಸ್ಪಂದನಂಮೋದುಗಗನದೊಳ್ಕೈಯಂಪಚಾರಿಸಿದನು॥ ॥೪೫॥
ಯೆಲ್ಲಿಗೆಂಬಯವರೂಥವನಿದುವೆಕಿರಣಿ
ನಲ್ಲಿಗೀಡಾಡುವೆಂನವ್ಯನಾಚಿಯರಥವ
ನಲ್ಲದೊಡೆಪಾಳ್ದಲಕೆತಾನಲ್ಪದೊಳ್ಕಿವಕಂಡಿದಾದೇವಿತಂನಾ॥
ವಲ್ಲಭನಗಲ್ಲಮಾಧ್ವನ್ಸಿತ್ತೆಗೊಳಿದಾರ
ಭ್ರಲ್ಲಾಣಿವರಪಡಿಂತಪಸುತಪಗಾರಮೆಗೆ
ನಲ್ಲನೊಡಗೂಡುವಂತಮೃತಾಬ್ಧಿಗಮವಿನೆಂದುಬ್ಬಿದಂತಾಬಾಲನು॥ ॥೪೬॥
ಸಾಗರಕೆಲಂಘಿಸಿದಸಾಹಸಕೆಬೆರವಿನಿ
ನಾಗಸದೊಳಾಡಿತ್ವನರೆಚಂದ್ರಮೊಷ್ಟುವನೆ
ಮೊಗೆಲೆಮಡುಗೆತಂನಮುಂದಣಪರಾಕ್ರಮಿಗಳುಂತೆಮುಾಜಗದೊಳೆನುತಾ॥
ತಾಗಿದಂನೃಪತಿಹನುಮಂತನಂಬಳಿಕಾ
ವೀಗಗಾವರಂತಲ್ಲಣಿಸಿತಂನಂಮೊಗಳು
ವೀಗಡುವಿಕೆಂಯನಕಯೆವತ್ಪ್ರದ್ಧಕೆಂದೆರಗಿದಂಕಪಿಮಹಿಕ್ಷುರನನು॥ ॥೪೭॥
ಆವೀರವರ್ಮಂಕನಲ್ದುಗಪಾರ್ಥನಾ
ಜೀವಾಸ್ತ್ರಕಹಗಳಂಕರೆದುಲಾತ್ರಯಕೆ
ಮೂವರುಂನೀಪತಿಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾಮೊಳರ್ಲನಾಹಾವದೊಳ್ಕೆಂನಸೂಡೆ॥
ನಾವಧಾನದೊಳೊದಗಿಮೊದಲಾಬಹುದೆನುತ
ನಾವಮಾನಿಯನವದಿಸಿದೊಡೆಮುಖ್ಯಪ್ರಾತದಿಂ
ಡಾವಾಯುಜಂತೊಲಗಲುಸುರಹಾರನಾನೃಪನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೊದೆದನು॥ ॥೪೮॥

ಹರಿಯಪದಘಾತಕಾಸ್ಪದಮಾಗಿತೀನಾಗ
ಧರೆಗುರುಳ್ದೊಡನೆಚೇತರಿಸುತೆಲೆವೀರರ್
ಭರದಿಂ ವೃಷಮಾವನಾಮಂ ವರ್ನಿಂದಾಹಾವದೊಳುರುವಣಸಬೇಡಿಬರದೇ॥
ಮುರಹರನವರುಶನಂದೊರಕಾಳ್ದಿನಂತವಗೆ
ಮರಣಮಿಲ್ಲಂತಕನವರದಿಂದಬಳಿಕೀಗ
ಮುರುಷೋತ್ತಮಂ ಭೂಸ್ಪರ್ಶನಮಾದುದೆನಗಂ ಸಮ್ಮೃತ್ಯುವೆತ್ತಣದೆಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಯೆಂದೊಡನುದಾಂತಕಂನೋಡಿದಂ ಶಾರಣ್ಯ
ದಿಂದನಿಜರಥದೊಳಿದಣಗನುಮರಕೆಮತ್ತೆ
ನಿಂದಿಹನದೆಂತ್ರಿನಂ ನಸುನಗುತನಾಡಿದನೆಲೆಮಾರ್ತನಿನಗೆನಗವನೊಳು॥
ಕುಂದಲೆಸಹಸ್ರವರುಷಂಮೊಗಾದೊಡೆಯೆತೀರ
ದೆಂದುಗುಂಲಘುಹಸ್ತನತಿಬಲಂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ
ದಿಂದಧುರವಾಂಗವಿಂರಣಂಗೆಲ್ವವನಾಂತೊಂಕಿಸಿದೆನೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ದೇವನೀನಾವನಂತೋಂಕಿಸುವೆ ಜಗದೊಳಗ
ನೀವಿಜಯಮೊಗೆ ಬಲವಂತನೆಂದೊಡಿಂ
ನೀವಸುಮತಿಸ್ಥರಂಧುರದೊಳೆಂನಾಳುವಕೆಸೋಲ್ದುವೆನಾದೆಂದು॥
ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನೊಳಜುರ್ನೆಂಪೇಳ್ದೊಡಾಮಾತ
ನಾವಿರವರ್ಮಕೇಳ್ದುಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಗಂ
ಡೀವಿಗಡ್ಡಿನಮಿಸಿಪಲ್ಗಾನೆಯನೊಲಿದೊಲಿದುಕಾಂಡಾಯುತಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ಯೆಲೆಧನಂಜಯಚರಾಚರಮೆಲ್ಲಮಂಬಾಹು
ಬಲದಿಂದಗೆಲ್ವೆನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಯಂಬಿಟ್ಟು
ಜಲಜಾಯತಾಕ್ಷನಾಡಿದಮಾತಿಗನುಸಾರಿಯಾಗಿನೀನೆಂದನುಡಿಗೆ॥
ಸಲೆಸೊಗಸಿತೆಂನಮನಮಿಂನುಸಾಧುವೆನೆಂಬ
ಛಲಮಿಲ್ಲತನಗೆನುತ್ತರದಹಾಸವನಿತ್ತು
ನಲವಿಂದಬಂಧುಕೃಷ್ಣನಮಾದವೆರಗಿದಂ ವೀರವರ್ಮನೊತ್ರಿಯದೊಳು॥ ॥೫೨॥
ತಾಮರಸಲೋಚನಂತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಸ್ಪದನರ್ಜುನನುಮಂನಿಲಿಸಿದ
ನಾಮಯೂರಧ್ವಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲರುಂಹಾಡಿಬ್ಬಾವಿಸಿದರಚ್ಚರಿದಿಂದ॥
ಹಾಮಾತನಾಗರ್ಭೈವಸ್ಥಂಬಂದು
ಶ್ಯಾಮಾರನಂಮಾಕುಂದನಕ್ಕೆಯೊಳ್ಪುತ್ತುಸು
ತ್ರಾಮಸುತಮುಖ್ಯರ್ಕ್ಷಿವಂದಿನಪ್ರಾಕಿನಿಜನಗರಕ್ಕೆಬೀಳ್ಕೊಂಡನು॥ ॥೫೩॥
ಬಳಿಕವಂತಂನತನುದೇಶಕೊಂಡಂಗಳುಂ
ಬಳುವಳಿಗಳಂಮಾಡಿತುರಗಂಗಳಂತರಿಸಿ
ನಳಿನೋದರನಕೈಯೊಳ್ಪುತ್ತುಮಿಗೆಚ್ಚಿತ್ತಿಯಿಂದಮುಪಚರಿಸಿಮುರಹರನನು॥

ಉಳಿದಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಸುಕೃತಿ ವಿನಯದಿಂ
ಮೊಗದೊಳಾರ್ದುದರನಮಿರಿಸಿಕಾಂಡದರ್ಪಮೋಘನಂ
ದಗಸಹಿತ ಮೊರಮಟ್ಟನಾ ವೀರವರ್ಮಕಂ ಬದರಿಗಳ ಕೆಕ್ಕಿತೊಡನೆ॥ ॥೫೪॥
ಪುತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಾದಿಂದರುದ್ರಮಾಗಧಾತರ
ಗರ್ಭಸಮಮಾದವೆಮ್ಮೃತ್ಯುಂ ದುನಾವರ್ವ
ಸರ್ವಿತಮಹಾವೇಗದೇಶಕನ್ಯಾವುಳ್ಳಮದಗಾಳಿತಸುವಾಜಿಗಳನು॥
ಚಿತ್ರಮಾಧರೆಯರಸುಪುತ್ರಮಂ ನವವಿಧದ
ಸತ್ತ್ವರಾಜಿಗಳನೆಂಟೆಡೆಯೊಳೋಗೆದವಿಂ
ಸರ್ವಚಿರಮುತ್ತುಫಲಂಗಳಂ ಕಾಣ್ಕೆನರನೊದನವಂ ಮೊರಮಟ್ಟನು॥ ॥೫೫॥
ಸಾರಸ್ವತಾಪ್ತ್ಯುಮುರದಿಂದ ಬಳಿಕರ್ಜುನಂ
ವೀರವರ್ಮಕ್ಷಿತಿಪನಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಮ
ಯೂರಧ್ವಜಾದಿಗಳ್ವೆರಸಿ ಪಡೆಸಹಿತ ಬದರಿಗಳೊಡನೆನಡೆಯೆ ಮುಂದೆ॥
ಘೋರನಟ್ಟೂಸಲದ ಪೆರ್ಮದಿಯ ಗಳ್ದಗಂ
ಶ್ರೀರಮಾಗಮಮಹಾನದಿಮಿರ್ದನೋಂದದಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋತ್ತುಪಚಾರದಿಂ ಕರೆದನಮರನಗರ ಶ್ರೀರಮಾಪತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೫೬॥
ಸಪ್ತವಿಂಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೫೦೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

೨೮. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಶ್ರೀಭೂರಿಪ್ರಜೆಂತುರಗಂಗಳಂ ಕಾಣಾದರಿನಾಥ
ದಂಡಿಕ್ಕಿಗೋಚರಕ್ಕೆದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ಚಂಡಿಪನಾಸನಕಥಾವಿಶೇಷಮಂ ಕರ್ಣಪ್ರಿಯಾಪಮಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥

ಪದ್ಯಂ

ಶ್ರೀಮಾಮಿಪತಿಕೈಪ್ರಭಾಸಾರಸ್ಯದಿಂದವನು
ಭೀಮಸುತನನುರಾಗಸಹಿತಮುದರಿಗಳನು
ದಾಮಹಾನದಿವನುತ್ತರಿಸಿನದಿತರುತಿರ್ದನಾಪಥಮೊಪ್ಪೈಕಲಿಂದಾ॥
ಹೇಮಂತಕ್ಕೆಕೆರದಮಾಗಮದಲಿದಿತರಗಾ
ಸೋಮನಂತರಿಬಿಸಿಲ್ಗಿರದಿಂಗಳ್ಗೋಲಾಗೆ
ತಾಮರಸರಾಜಿನಸಿದವುಪಲ್ಲವಪುರಾಗಿಲೆಯ ಕಾರಲ್ಲಿನಗಳು॥ ॥೧॥
ಬಾಲೆಯರಕದಿಗಂಗಾಭಾಗದಿಂದಂಗಜಂ
ಕೋಲಂಬಿರಾಜಿಸಿನೊಸ್ನಾನೆಗಳ್ಸೊಗದಿಂದ
ಕಾಲಮಂ ಕಳೆವೊಲಾದುದುಮಾಗಲ್ಲದಿಮನುಕ್ಕುವಿನಕಳಿರುಚಿಗಳು॥
ಜ್ವಾಲೆಕಿಳ್ತಗಮಾದುದಗ್ನಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುಕಾಂ
ತಾಲಿಂಗನವನೆಬಯಸಿದುದುಕಾಮುಕಜನಂ
ಮಾಲಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಗಿನಮಗಿಸಿತು ಮೇಘಮಗಿಸಿತು ಪೈಚೆಪ್ಪೆಕಲಿಂದಾ॥ ॥೨॥

ಉತ್ತಮಾಂಗದಗಂಗೆಯಂಸಾಗರಕೆಸಖಿ
ಪೊತ್ತಶಶಿಕಲೆಯನಂಬರಕೆಭೂತಂಗಳನು
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಪೆಣ್ಣೆತೆರದಗ್ನಿಯಂತಾಪ್ಸದಲ್ಲದೊಂತೆಗೆರೆಮೈಯ್ಯನು॥
ಯುತ್ತುಬಿಡದಪ್ಪಿಕಾಂಡಿಹಾವಿಷ್ಟರನೆನ
ಭೃತ್ಯಕಾಮಿನಿಯರಸುಚಾಲಿಂಗನವನುಭವಿ
ಮತ್ತಾಗಳುಬಿಮಾಕೆಸ್ತ್ರೀಭೂಜಮೆಂದುವಿರಹಿಗಳ್ಪ್ರವರನರಸುಇತರ್ಥಿಯ॥ ॥೩॥
ನೆರೆಲಾಸ್ತ್ರೈವಿತ್ತಮಂಸುಖದಾನವಮಂಮಾಪ್ಪ
ತೆರದಿಂದಕಾಮಿನಿಯಪ್ರಾಯಮಂನಂಬಿಹ
ನಾರಿವನಂತಿದಿದಷ್ಟೈಹಿರಿದಹಿತಕರ್ಸಿಮಗಳಿರುಕ್ತಂಮಗೂಡಿಮಗಳನು॥
ಮೊರಮಕ್ಕುಮಾರಲಾಲ್ಲದೆವಾಯನವೃತಿತಿ
ಗಳಗಳಂಮೊದಿಸಿಮಗ್ಗುಲಾಭಕ್ಕುಕಾಗಿತಿಯ
ಮರಗಳಂಮ್ಮೈಯ್ಯೊಗ್ಗುಡುಗಕಾಂಡುಮರುಕದಿಂದ್ವೈದಿಪಾಲಿಸುತಿರ್ದ್ವು॥ ॥೪॥
ತ್ರಿಭುವನಮಂತೀವರ್ಥಿಮವನುಂತಮವನುಂ
ತವಿಸುವೃತ್ತ್ನವದಿಂದಲವಗಡಿಸಿಜವಗೆಡಿಸಿ
ತ್ರಿವಾಸಗೊಂಡಷ್ಟ್ರಮೊತ್ಸ್ರೊಳುತ್ತಬಳುತ್ತಬಂದೊದಂಮತ್ತೆಬಿಡದೇ॥
ಕವಿಯಲ್ಪೂತಪದೀಭಗೆನಂದಿಮಿಗೆಮಂದಿ
ರವಿತಂಗಗಾದನೆನೆಕಾಗಾಸಿತುಮಾಗಾಸಿತು
ತವೆತತ್ಕೈಯೊಕ್ಕೆರೆಯಬಲ್ಲಹೊಕ್ಕಲ್ಲಹೊಗ್ಗುವಿನನಾಸ್ಪೈಕರದೊಳು॥ ॥೫॥
ಉವಿಗ್ರಹಕೆಕ್ಕೃಭಕನೀನಾಸಮರ್ಧದಿಂ
ಗವಾಗ್ಗಿಪತಿನಂದನಂಬಹಾಭದೀರವನ
ಪರ್ವತನದಿನದಂಗಳ್ನುತ್ತಳಸಿಸುದರಿಗಳ್ಹಿಂಡುಗೊಂಡುಬರಲು॥
ತರ್ವಯದೊಳ್ಪಮಾ ಯ್ಯಾವನಿಲಜವದಿಂಪಡೆಯೊ
ಗೊರ್ವಿಮರಿಯದಂತಿಮಿಂತಳ್ಮರಕಿಬಲ
ಗರ್ವಿತಂಜಂತ್ರಿಹಾಸಾಪ್ಸುನರನಲ್ಲಿಗವನಾಮರಗಳಂತದಿದನು॥ ॥೬॥
ಜೆಂಗಾವಲಾಗರ್ವಿಟುಭ್ರಟಮೋಹರದತು
ರಂಗಯುಗಮಂಕಾಗಾದೃತಂಯುಸಿತವಾಹ
ನಂಗಬಿಂನ್ನೈಸಿದರ್ವಿಯ್ಯುಮಾದವುಹರಗಳರಸಿಮೊದೆಗೋಭರನವು॥
ಮುಂಗೈಪರ್ವುಮಂಬೆನೆನೆನೆಧನಂಜಯಂ
ಮಂಗಳಾತ್ಮನಮೊಗನೋಡಿಚಿಂತಿಸುವಿನಿಂ
ನಂಗೊಳ್ಳಿಸತಾಗನದೊಳ್ಳೊಂದುಜೆಳ್ಗೆರಡನೆಯದಿನಮಾಗಿಯತೇಜದಂತೆ॥ ॥೭॥
ತ್ರಿಢೆಯಂಮಾಧವನುತ್ಪ್ರಸಂಗವನುಂಟು
ಮಾಡುತ್ತಸುಮನೋಮರಾಗದಿಂದರದಿನಲಿ
ದಾಡುತ್ತಜವರಿಶ್ವಿತೆದನಗ್ಗೈವುತ್ತನಾಮದೊಳ್ಲಾಸದಿಂದಾ॥

ಪಾತ್ರಮತ್ತವಿಷ್ಣುಪದಕಮಲಮಧುಕರನೆಂಬ
ರೂಢಿಯಂನಿಜವಾಗಿಸಾಗಿಸುವತೆರದಿಂದ
ನೋಡುವವರಕ್ಷಿಗೋಚರಿಸಿದಂನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂಬಾಂದೆರೆಯೊಳು॥ ॥೮॥
ಕೆಂಜೆಡೆಯಸುಲಿಪಲ್ಲಬಿಳಿಯಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ
ಮಂಜುಲತುಲಸಿದಂಡೆಯಕೊರಲತಾವದದ
ರಂಜಿಸುವಪದ್ಮಾಕ್ಷಗಳಲಿತಮೆಯ್ಬಿಳಿಯಜಾರುತರಮುಪವೀತದ॥
ಕಂಜನಾಭಧ್ಯಾನದಮಲವೀಣಾಸ್ವಾನತ
ಸಂಜಾತಗಾನಸುಖಮೆಸೆವತೇಜೋಮಯದ
ಪುಂಜವೆನಿಪಮರಮುನಿನಾರದಂಪಾರ್ಥನಿದಿರ್ಗೆಕಾಣಿಸಿದನು॥ ॥೯॥
ಅಂತುತೋಜಮಿತ್ರನಾಸನೊಳಿರಿಸನವನರ್ಘ
ಕುಂತಿಜಾತೆಬಂದವನೊಪ್ಪಿಗೆನಲ್ಲಗನಪಥ
ದಿಂತಾಸುರಪ್ರತತಿಯೊಳಾಮುನಿಪನಿರ್ಪಂದದನುಕಂಪಿತಸಾದಿಸ್ತವರು॥
ಸಂತಾಪವಿಸಿದನಾತಮೋನಿಧಿಯನತಿವಿನಯ
ಗಂತಿಯಮಾತ್ಸ್ಯದಿಂಬೆಸಗೊಂಡನುಪಚರಿಸಿ
ಜಂತುಗಳಿಗಂದಸಂನಾರದನನಂತಗುಣಲಾಭಕೃತಿವಿಶಾರದನನು॥ ॥೧೦॥
ಯೆಲೆಮುನೀಶ್ವರತಂನಮುದದೆಗಳ್ಬಿದ್ದವಿ
ನೆಲದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳರ್ಥವಿಪೆಂದೂಯೆನಿಂನ
ಬಲವಂತನಸ್ಯಾಧೊಳೆಲ್ಲೆಪ್ಪಿಂದುದಂತನಗೊರೆಯವೆನ್ನಡೆಂದು॥
ಫಲುಗುಣಂಕೆಮ್ಬುಡನಾರದಂನಸುನಗುತ
ಸುಲಲಿತಾಕ್ಷಂಗಳ್ಬಿದದವ್ಯುತಂತಳ್ಮರಕೆ
ಕಳಿಚಂದ್ರಪ್ರಮಾಸಾಧ್ಯನಕರನಿಲ್ಲಿನಾವಾಕೆಕ್ಷಿಕಾಂದಿಮಾನೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಹಿಂದಣೀರಸುಗಳಬಲಮಿವನುಪದಿನಾರಿರ್ದ
ಗೊಂಡೂಕೆಯಲ್ಲಿವಂಪರಮವೈಷ್ಣವನಿವನ
ಮುಂದದರ್ಕಂಶಾಗಿನಾಮವದೊಳ್ತನದತ್ರಮತಿಚಿತ್ರಮೆಂದು॥
ಮಂದಸ್ಮಿತದೊಳಾತಮೋಧನಂಪೆಳ್ದುದೆಮ
ರಂದದಾತ್ಮಜನವನವರ್ತಿನಿವನಾದ್ಯಂತ
ದಿಂದೆನಗೆವಿಸ್ತರಿಸವೇಳ್ದೆನಲಜುನಂಗಾತಮೋನಿಧಿಯಿದೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ನಮಯಮಲ್ಲಿದುನಿವಗೆಪಾರ್ಥನಿಕ್ಕಿದ್ದೆವು
ವಿಮಲಮಸ್ಥಾವಾಜಿಗಳ್ತಂತಿಸುತಸುಂಮೆಹಿ
ರಮಣನಿಪ್ತಮರದೊಳೆನೆಫಲುಗುಣಂನರರೂಪ್ಯರಾಲಮಿಪ್ಪುದಿಲ್ಲ॥
ಪ್ರಾಮಿಯಂದರೆಳದರಬಹುದೆವೈಷ್ಣವರೆಯ
ನಮಮತನಗಾವಮೋತ್ತುಜಯಬಲಮದ್ಭುದೊ
ಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿರದಗಿತಾನ್ಮೂತವನಾಲಿಬಲದನೆನೆಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೩॥

ಉಗ್ರನೊಳವನಾಳಿಸಾಮೊದಲಾರ್ಥಧಾಮಿಕರಂ
ಮುಂನೋರ್ವನಿಂತುಕೇಳ್ದೊಡೆಕರದವನಿಪಂ
ಸಂಮತಗುಣಾಢ್ಯಂ ಮಿತ್ರಾವಿಯೆಂಬವಂಬಲಯುತಂಬಳಿಕವಂಗೆ॥
ತಂನವಪ್ಪದರಿಣಾಯೊರ್ಬ್ಬಳುತ್ತಾನೃಪಂ
ವಂನನಿದವಂಷ್ಟುಗಯವೆರಾಗಿದಿವದೊಳು
ತ್ಸಂನನಾದಂಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಿಂದರಸ್ಪಾಂಶದೊಳ್ಸುಮಾರಸು॥ ॥೧೪॥
ಮತ್ರೇತ್ಸವಂಮಾಡಿಕೆಲವುದಿನಮಿರೆನೃಪಂ
ಶತ್ರುಗಷ್ಟಂಯನಿಜನಗರಮಂಮುತ್ತಿದೊಡೆ
ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದೊಳವರೊಡನೆಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ಬ್ಯಸ್ತ್ರದಿವದಿಯೆಕ್ಸ್ಪು॥
ಚಿತ್ರಭಾನುಪ್ರವೇಶಂಗೈದಳಂಯರಸ
ಪುತ್ರಲಾಭತನಿವತತ್ತೆಯಾಗಬಳಿಕಧ
ರಿತ್ರೀಶ್ವರನರಾಜ್ಯಮಂತೆಗಯಶಾಂಯಹಿತರ್ಕಿಳ್ಕಸದನಿಮಿತ್ತೈಸು॥ ॥೧೫॥
ಬಳಿಕೋರ್ವಧಾತ್ರಿಶಿಶುವಂಕಾಂಯಮೊಲಮಳ್ಳು
ತೊಳಲಿಬಳಲುತಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೈತಂಯಮಂ
ತಳನಗರಮಂಪೊಕ್ಕಳ್ಳೆಸಾಶದಳ್ತ್ರಿಕನನತಿಸ್ನೆಹದಿಂದ॥
ಯೆಳೆಯಂಗೆಬೆಣಾಯದಿಲ್ಲದಿರೆಮರುಗುವ
ಕೆಲ್ಬಳಲಾಳಗೆತರಮಹಾರದಳಲುವಪ್ರತ್ತಿಸುವ
ಸುಳಿಯತ್ತನದಂಗಸ್ಮೈಹಗ್ಗಬಿಸುಸುಯ್ದುಳವಳಸುಕನದೊಳಾತೆಯಾಗಂ॥ ॥೧೬॥
ಯುಡೆತೊಳ್ದಿಲಿಲ್ಲದಿಸುವರಲ್ಲನಿನಗೆಸೊಂ
ಕೊಡಿಗೆಯುಲ್ಲಿಕಿನಳಯಮಿಲ್ಲಬಿಡದೆರವನೀ
ಸ್ನುಡಿವಾಲ್ಲಗಂಗೆಬೆಂಗಿಗಳ್ಳಲಾಲಿಸಿನಲಿವತಂದೆತಾಯ್ಗಳಿಲ್ಲ॥
ಮೊದವಿವತಿಕೇರಳಾಧಿಪ್ಸುರಂತನಯನಂ
ಪಡೆದವೀಧಕೇಗನಿಂನಂನೋಡಿಮವೆಂನಕಂ
ಗಾಡಿಯದರಕಾತಿಂಯಬಿಸುಸುಯ್ದಳಲ್ಲುಮರುಗುವಳಾಕೆವನದನದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಮೊಳೆವಲ್ಲಾಗುವಪಾಲ್ಲದಳ್ಳದಿತೊದಪ್ಪದಿ
ತೊಳತೊಳಗುಕಪಸೊಬಗುಮೊರವನಗೆಮೊಗದಬಗೆ
ಮೊಳೆವಕ್ಕಗ್ರಿಸುವನುಗ್ಗದಪಾಗೆಗಾಸಿವೆಲ್ಲುವಗಾಕಿಮರುಳುಕಾಲ್ಲುಂಬೆಗಾಯು॥
ಸುಳಿನಾತ್ಯಿಮಿಗೆಕೋತ್ರಿಪಧರದೆದಿಬಳ್ಳದೊಡೆ
ನಳಿಕೋಳಿದಿವಧೂಳಿಸೊಗಯುಸುವಹರಶಿಶುವ
ನಲಿದಾಡಿಸುವಹಾಧಿಯುತ್ತಿಂಯನೆರೆನೋಡಿಮರುಗುವಳಜನ್ಮವಳು॥ ॥೧೮॥
ಬಾಲಕನಲೀತೆಯಕಂಯಹಿಸ್ಸುವಳೊಂಮೆ
ಲಾಲನೆಗಳತ್ತೆಂದಳಲ್ಲುಮರುಗುವಳೊಂಮೆ
ಪಾಲಿಸಿದಳಂತುನಡೆಸುದಿಗಳಂಕಲಿವಲ್ಲಿಪಕಯಂತಮಾಕಿಕುವನು॥

ಮೇಲೆಯಜೆಬಂದದಸಿವಿಧವರಮೊಗಾಧಾತ್ರಿ
ಕಾಲನರಮನೆಗೈದಿದಪ್ಪುಭಟನನುಳುಹೆನಿ
ರಾಲಂಬಮಾಗಲಾಪಟ್ಟಣದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗೆಸಾಧ್ಯಂತೀಧಾದನು॥ ॥೧೯॥
ಚೆಲ್ಲುಶಿರುಬೀದಿಯೊಳ್ಪಂಡುದೇಶಿಗನಾಗ
ನಿಲ್ಲಿನಿಂಕಂದುಕಂದಬಲೆಯರ್ಕರೆಕರೆದು
ಮೆಲ್ಲುತನಿವಣ್ಣಗಳಂಕಜ್ಜಾಯಸಕ್ಕರೆಗಳಂಕಾಮವಕೆತ್ತಕಾಂದಮ॥
ಸೊಲ್ಲುಮಾತುಗಳನಾಲಿಸಿಮುದ್ದುಗೈವರವ
ರುಲ್ಲದಕಮಜ್ಜನಂಗೈಸಿಮಡಿಯಂಮೊದಿಸಿ
ಮೇಲ್ಲಾಸಿನೊಳ್ಗುಲಗಸುವರ್ಣಯಿಂದೊಸೆದುತಂಮಮನ್ನಸುಗಳೋದವನೇ॥ ॥೨೦॥
ಪರಮಲ್ಲನಾಗಪಟ್ಟಣದಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ
ತಿರುಗುತಿಪಬಾಲಕನರೂಪಮಂಕಂಡುತರೆ
ಕರೆದುಕ್ಷತವನಂಗಳೈಕಾಂತಪ್ರಾಯಗಾಸೆಯುತ್ತಿಮಿತಮಗೆಮೋಹದಿಂದ॥
ಸರಸಪರಿಮಳಸುಗಂಧಂಗಳಂತೀಡಿರ
ತ್ನರಂಯತಿಲಕವನಿಟ್ಟುಕಂಡಲಮರ್ದಿಸಿಕ
ರ್ಪುರವೀಳಯಂಗೊಟ್ಟುಮಡಿತೊಡಂಗಳೊಗ್ಗೈದಿಸಂಗಕಿಸಿಕಳುಹುತಿಹರು॥ ॥೨೧॥
ಅಂದುಮವೆಳೆಮನ್ನಳೋದವನಾದವಂಲೀಲೆಮಿಗೆ
ನೋಡುವಪ್ಪರಗಳಂನೋಡುವಂಬಾಲಕರ
ಕೂಡೆಮನೆಮನೆಗಳೊಳ್ಗಾಡುತಿಪನೆಲ್ಲರ್ಗೆಮುದ್ದಾಗಿಮೋಹಿಸುತಿಪ್ಪನು॥
ಪಾಡುವರನೋಡುವರನಾಡುವನಾಧನೆಗಳಂ
ಮಾಡುವರನರ್ಥಿಯಿಂಬೇಡುವರನೆರವಿಯೊ
ಳ್ತೀಡಿಸುವನಾಮರದರೂಢಿಸಿದಬೀದಿಯೊಳ್ಗಾಮರೆಪರಮಲ್ಲನಾಗಿ॥ ॥೨೨॥
ಬಳ್ಳಿಯೊಳ್ಪುಗ್ಗವಶದಿಂದಪ್ಪರ್ಕಿಸನಸ್ತ್ರೀ
ಮಲ್ಲನಾಲಗ್ರಾಮದೊಂದಮರಮಗ್ಗೀಯ್ಯುಕಿತೆ
ಕಳ್ಳೆಸರದಿಂದಕಾಗಸಲಡೆಂತಾನೆತ್ತಿಕಾಂದುಮಕೆಳೆಯಹೇತೋ,೨೨,॥
ಬಲ್ಲಗಲ್ಲಿಂತುವರ್ತುಗಳಿಂದುಪೆಲ್ಲುಗಿ
ಮಲ್ಲುವುದೆಮೊಸತೆಂದುಬಿದಿದಾದುತೊದನೆಚ್ಚಿ
ಚಿಲ್ಲುಕೊಂಬಂಬಾಯೊಳ್ಗನವಕತಮಿರಸನ್ನೈತನಗೆಮವೆಯಲ್ಲವಾಗಿ॥ ॥೨೩॥
ಮೊಗ್ಗುಸಾಲಗ್ರಾಮಫಲದಿಂದಬಾಲಕಂ
ಕೆಳೆಮನ್ನಳೋದನಾಟದಕ್ಕಗೋಗಳಮಿಂದು
ತಿಳಿದಂಗಾಕೆಲ್ಲದ್ದುಗಳನಾಮತದಾಂದನೆಚ್ಚಿಲ್ಲರಂಬರವುದಾ॥
ಕಳಕಳಿಸಿನಗುತತಿನ್ನೈಪಾದಿಂತೀದೆಯಂ
ತಳೆದಾಗಳುಗಾಸುಗಳನುಂಬಲ್ಲಿತಂದಸ್ತ್ರೈ
ದಳಕೆತಂದುಳದಮಿತ್ತುಗಳ್ಗಾವಗಂಬಾಯೊಳಿರಿಸಿಕಾಂಡುರುತಿಪ್ಪನು॥ ॥೨೪॥

ಕುಂತೀಕುಮಾರಕೇಳ್ ರಾಮಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊ
ಳಂತಸ್ಸರೋಜರಾಮತಿಮಾಪಸುತಗೈದವರ
ಸಂತಾಂಬಿತಾಸಮಯದೊಳ್ ಬಲದಿಂದಪುವಾತಿವಿದಮತ್ತುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬಾ॥
ಕುಂತಳೇಂದ್ರನಮಂತ್ರಿತಂನಮನೆಯೊಳ್ಬ್ರ
ಸಂತರ್ಪಣಂಗೈದೊಡಾದ್ವಿಜಶ್ರೇಣಿಜನಾ
ನಂತರದೊಳ್ಪೈದಿಸತ್ಕಾರಗಳನೊಲ್ಲದುಸಿರನುತಲ್ಲಿಯತಿರ್ದರಾ॥ ॥೨೫॥
ಅಲ್ಲಿಕೆಳೆಯರೊಡಾಮಹಿರ್ದರಿರುವಂದಾ
ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಸೆವನ್ನುಮಾಸುರಭೂಲಿಕನ
ಸಲ್ಲಲಿತರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಣಿವಿರಗಾದರವನಗಮಂನೋಡಿನೋಡಿ॥
ನಿಲ್ಲವನುರಾಗದಿಂದಾರಸುತನಿಂತರುಗ
ನೆಲ್ಲರದಬಂದನೆಂದಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಂ
ಮೆಲ್ಲನೆವಿಚಾರದಿಂದಿಳ್ದುದಾವಿಪ್ರನಿಗುತಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೬॥
ಯಾವರಿಯೊಳಗೆನಿತಿಲ್ಲನಾಥರಾಗರಬಾಲ
ರೀಮುರದೊಳ್ತೃಣವನಾರಸುತನೆಂದರಿಯೆ
ವೀಪಸುಗೆಯರಾಜಕಾರ್ಯದೊಳಗೆವಿವರಬಂತೆನಮಗೀತನೆಲಾ॥
ಆಪಾಪಹಿಂದಿದಂದಿಂಚಾರುಲಕ್ಷಣದೊ
ಳೀಮೊಗಲ್ಲಿನುಂತಭಾಧೀರನಾಥನಂ
ಮಾಮೊಡವರೊಡೆಯನಪಾನೀತನಂನೀನಿಬಿಸಿಕಾಂಡಮರಕ್ಷಮಿದೆಂದಡಾ॥ ॥೨೭॥
ಪುರನಪಾವಲದೊಳದಿರ್ದಪಿಳ್ದುಮಿಗ
ಶ್ರೀರನಿರ್ಮಲಜಲದೊಳಗೆಸೆವಂತೆಮನದೊಳ್
ತೋರುತಹಾವಮಂತಳೆದುಬಿರಿಗದೊಳ್ಳನಯಮಲ್ಲಾತನಾಗಿ॥
ಚಾರುಲಕ್ಷಣದರಿರುವಂನೋಡಿಧರೆಯನ್ಪಂ
ದಾರಕನಬೊಬ್ಬೆಯೊಳ್ವಿದ್ಯಾಬಿಗಸ
ತ್ಕಾರದಿಂದಾವಿಪ್ರರಂಕುಲಹಾದರಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಿಜಪ್ರವನರಿಂದಾ॥ ॥೨೮॥
ಯಾವುದತಳೆತ್ತೆಗೆನುತಲ್ಲರಾಜ್ಯಮನ
ಗೈರಾಧವತ್ತುಮಾಗರ್ದಮದಮಂದಿವಂ
ಪ್ರಮಾಣಂತನಾದಪಂಗದಪಿತ್ತರಂದಮದಿತಪ್ಪದೆಂನಾಸ್ಸುಜನೆ॥
ಬೆರಾದನಂವದಂಬಯಲಾಗಿಮೊಳಮದಿಂ
ದಾಕುಮತಿಬೆರೊಂದಮಾಯಮಂಚಿಂತಿಸುತ
ಯನಾರದೊದಲಬಾಂದಾಲಕರಿಬಿಬೆಸಿದನಾರುಮರಿಯದಂತೆ॥ ॥೨೯॥
ಕಾನನಾಂತರದೊಳಿತರಗನಂಕಾಂಡನಿ
ವೇನಾದೊಡಂಕರವತಂಬೆನಗೆತೋರ್ಪದಿಂ
ದಾನರೇಂದ್ರನಮಂತ್ರಿಬೆಸಸಿದೊಡವರುಘಾತಕರಾಮತಿಪಾರಿರುವನು॥

ಹೀನವಯದಿಂದಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ವರ್
ಯಾನಕದಲಂದುಕಾಲಿಗೆರಸಿಪ್ಪಾದನಂ
ದಾನವೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಾರಕಸ್ವಸುಭೂರಿದುಸ್ತ್ರೈದುಮುಸುವಂತೆ॥ ॥೧೦॥
ಮಾತಕಗಳಿಂದಲಾರಹಿಮರಮಾತ್ರನಂತೆಯದ
ದುಃತೆರೆತದದಡಾಮಿರನಂತೆಕಾಕನಂ
ಘಾತದೊಳ್ಪುಷ್ಕರ್ಕೊಳಗೆಲೆಯಮುರಯಂತೆನಲುಗಾತ್ರತೆಯೊಳರ್ದರ್॥
ಶೀತರಮರೀಚಿಲಾಂಛನನಂತೆಬಹರಕಾ
ಮಾತಕಯದೊಳಹಾವಿವೇಕದಂತಾಗವರು
ಘಾತಕಗತ್ತಿಕಾಂಡೊಯ್ವುಬಾಲಕನರ್ದನಿವಹಿದಿಯೊಳಂದುಃಕಹುತಾ॥ ॥೧೧॥
ಪಿಗಲಾಕೇಳಿಸಿಬನಕೆಡಾಂದಾಲಕೊಯ್ವುತಿಕೆ
ಮಿಗೆಬೆದರುತಯದಿಂದಬಾಲಕಂ ಬಾಯೊಳಾ
ವಗಮುಳಿಸಿಕಾಂಡವರ್ಧಿಷ್ಣುಸಾಲಗ್ರಾಮದುಪಲದಳಿಮಹಿಮೆಯಿಂದಾ॥
ಬಗೆದೊಳಲಾಗಮುರಮಾರಸ್ವಸ್ಥನಮಲಾಸ್ತ್ರ
ತ್ರಿಗರಾಜಗಮನಸುಲಹಿಂದುಜಿರಿದೊದವನ
ಮೊಗನೋಡಿಕರುಣಾದಿಂ ಕಟಿಕರೆದೆಕರಗಮದದಿಂತೊಹಾರನಾಮದೆಸ್ಸೈ॥ ॥೧೨॥
ವೈರಿದುಪಸುಕೆಯನರಾಣ್ಯದೊಳಿರಿಸಿಮರುಗಬಿಸು
ಸುಯ್ವುವರುಮಾತಕಗಳಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಂ
ಜೈಮಿನಿರುವಧಿಗಳುಕನಿಂಧನೋಡುತನಂದರಸ್ವಕೆನಿದದಕಾಲಾಗುಳ॥
ಅತ್ಯಲ್ಪದೊಂದುಬೆರಳುಮರ್ದಿಂಬಳಕದಂ
ಕ್ರೂರುಸುರುವಂಕಾಂಡೆತಂಮದಾತಾರನಿಧಿ
ಗೈದಿತೋರಿದೊದವನವರ್ಧಿಂಮಂನಿಸಿಮಹಿಮೆಸ್ಸವದೊಳರುತಿರ್ದನು॥ ॥೧೩॥
ಯುತ್ತಲಾರಣ್ಯದೊಳ್ತಂನವದನದೊಳರ್ದ
ವೃತ್ತಸಾಲಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯಪ್ರಭಾವದಿಂ
ಮತ್ತಮಕ್ಲೇಶನಂತ್ರುಷಿಸಿದಯಗೈದಿದದಕಾಲಷ್ಟಾಂಗುತಿಯನು॥
ಶತ್ರುರಿಸಿಕಾಂಡುರುಹಿಪೊಳದರಂತ್ಯುಬರ್ಗ್ರಾ
ಸುತ್ತಿಸಿದರಾಮುತೊಲಗದಕಶಿಯೊಳಿರ್ದನವ
ನೆತ್ತಾಗದುಬಾಧೆಗಸ್ಸರನಂನಮಿತನಂಮರೆಯೊಸ್ತಜಿಳವಾಗಸ್ಸೈ॥ ॥೧೪॥
ಬಸಿವನೆತ್ತರಘಾಯದೆದದಡಿಯವೇಳದನೆಗೆ
ವಸುಧೆಮಾರಮಾರಯೆಂದೊರಲ್ದುಳತಲ್ಲಂಗಾಗಾ
ಭೊನವರ್ಭಿಷ್ಣುಂಗಳಂಕಂಮಮಿಗೆವಸ್ಥಗಷ್ಟಿಂದುಕದುಹೊಳಕದಿಂದಾ॥
ವಸಿವುನೀರಡಿಕೆಯಂತೊರದಲ್ಲಿನಿಂದುವಟ
ರಸುತಿರ್ದವಾಶಿರುವನೆಂದೊಡೆತೆವಾರ್ಧಕೆ
ಸ್ತುಸುಮತಿಯೊಳಾತರಿಂನೋಡಿಮಿಗೆಮರುಗದಿಹಾಮಾನವಂವಾಸಿಯಿಸ್ತ್ರೈ॥೧೫॥

ಗರಿಗೆದರಿಕಾಡೆವಿಷಯನಿಂದವುಬಿಸಿಲ್ಗೆನವಿ
ತೆರೆಸೆಯಂಬೀಸಿಬಿಜ್ಜಣಿಕ್ಕೆತಂಚೆತುಂ
ತುರಸುದುಚೆರ್ತಿಸಾರಸಂಸಲಿಲದೊಳ್ಪೊನದಪದ್ಮಂಗಳಂಬಿಡಿಚೆರ್॥
ಮರುಗಮಲ್ಲಿಲ್ಲದಿಯಲುಪಚರಿಸಿದವುಗಳಗಳ
ತ್ಕೊಳಗಳಸ್ತಿಸೆಸಿರೋಡನಿದಮಾಡುವ
ತೆರದೊಳ್ಗೊಡೆದವಲ್ಲಿಕಲಬರಸ್ತುಣ್ಣದಕಾಡೊಳ್ಗತೆನಿಸುವಂತೆ॥ ॥೩೬॥
ನಿಲ್ಲದೆಸರಸ್ತುಸಸುಗೆಯನಿರ್ಮಲಾಸ್ಯಮಂ
ಮುಲ್ಲೆಗಳ್ಕಂಡುಮಕಾನನಕೆಕಾಮಿಸಿತಂಮ
ನಲ್ಲನೈತರಲುಂಮಳಸಿವಾಸನವನರಸುಬಂದರ್ಮೂಗ್ಗೆನ್ಗಂಡುವೆಂದು॥
ವಲ್ಲಕಿಸ್ಸಾಮಿಯಂಬೇಡಿಕಾಯುತಿರ್ದವಿನೆ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಮೊರಗೆಮೊಡ್ಡಿಬಾಲಕನಂಮ್ರ
ಪಲ್ಲವದರುಧಿರಮಂತುಡಿನಾಲಗೆಗಳಿಂದನವಿದುಲತೆಸಂಗೈದವು॥ ॥೩೭॥
ಕೋಗಿಲೆಯನಿಡುಸರಂಪಾಕವದಕಲ್ಲುಗಳು
ಸೂಗೆಗಳಕಗ್ಗುಳಸುಬಕನಮಾನದಬೆರಸು
ನಾಗದವಿರಾಪಾರಮಳಗಳವರುಟ್ರುಮಗಿಮಿತ್ತದಸಿತ್ರುಂಗಗಳು॥
ಮೊಗಲಡಿಯುದಲರಿಯದಾತೈವಜನಮಿಲ್ಲ
ದಾಗಮಾನಗಂಪಾರದೊಳಗಳುವಕೆರುವಂನೋದ
ಲಾಗಿಬರವಿದೆಸೊಂದದುಃಪ್ರಾತರೆಸೆಮೆಂಬಂತೆಕಾಗಿಸುತಿರ್ದುವು॥ ॥೩೮॥
ಬಾಲಕನರೋಧನದಕಾದೆಬನದೇವಿಯ
ಸ್ತಾಳಿತಿದಿಮೊದೆಪ್ಪಾರೆಂಬತರುಲತೆಗಳಿಂ
ಷೀಳ್ಳುವಸ್ತಿಜಲಪ್ರಮಗಗನವಾಯುರವಿಶಶಿಗಳೆಲ್ಲೈಸಿವೆಲ್ಲರು॥
ಪೊಳ್ತೆನದವಿಯಚರಾಚರಂಗಳಜೀವ
ಜಾಲಂಗಳುರಿಮರುಗುತಿರ್ದವಿನೆತಯೊಳ್ಳೊಂದು
ಕಾಲಾಪಾಲದಸೋಧುಮೆಲ್ಲಿಯುಂಕಿವಿಗಿಡಿದುದಾಮಪಾರಾನನದೊಳು॥ ॥೩೯॥
ದಿನಪನುಪಟಳದಿಂದನೆಲೆಗೆಟ್ಟುಪಲವುರು
ಪನಿತಾಸ್ತುವನವಾಸದುರುತಪದಸಿದ್ಧಿಯಂ
ಘನತೆಯಿಂಪಡೆದುಮಿಗೆಪಗೆಯಾದಪಗಲಂತೊಲಗಿಪಂಧಕಾರಮೆಸಲು॥
ಅನುಪಮದಕಾಡೊದಲಬೆದಪದೆವೆಂಬಿಗೆವಿ
ಬಿಡಸ್ತೈಸುತಿರ್ದಬ್ಬರದಬಾಷ್ಪಗಳ
ಜಿನದದಿಂಜೀವಿಗಳಕಾಲಿನೆಳಸಿದಂತಕನದೂತಸಂಘಾತದಂತೆ॥ ॥೪೦॥
ತಪ್ಪುತಪ್ಪುಲಾಳ್ಲಿಗಲ್ಲಿಮಂಜುಗಳಿಸಿವ
ಕಪ್ಪುಕಪ್ಪುನೆಯಗಿರಿಗಳವಬ್ಬುಗೆಗಳಂತೆ
ಬಪ್ಪುಬಪ್ಪುಗೆದಾಳ್ಲುಗಳಂಪಾಸೊಳ್ಗಂತುಬಂದುದುಮರುಬಾರಸೈನೆಬಳಗ॥

ಸೊಪ್ಪುಸೊಪ್ಪುಗಳ ಮೆಳೆಮೆಳೆಗಳಂ ಸೊಂಪುವೆತ್ತ
ತಪ್ಪತಪ್ಪಲ ಕರಕರಂಗಳಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು
ತೊಪ್ಪತೊಪ್ಪಲ ಮೃಗಮೃಗಂಗಳಂ ಕೆಡಹಿದರ್ ಕಾನನದೊಳೊಗ್ಗಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ॥ ॥೪೧॥
ಚಾಪಟಂಕಾರಂಗಳ್ ತಳೆಯೆ ತೆಗೆಗಳಿನ
ಚಾಪಟಾರಂಗಳ್ ದರ್ಪದಿಂ ಮೊಳಗೆ ಬಾಣಿಸೆ
ಚಾಪಲತ್ವದಲೆಯೆ ಪಂಜರಾಗರದ ಮೃಗಂದಿಯರ್ ಸಮರದ ॥
ಪೊಂಪರಂಬೆಗಳ ವಿವಿಧ ಬಲದಿರ್ದ ಗಾಗನ
ಲ್ಲಾಪದಿಂದೆಸೆವ ಪರಿಪರಿಯ ಕರಟಮೃಗಗಳ್
ರೂಪಂಗಳವಯವದೊಳ್ ಪಾಟಿಸಲ್ಪರ್ ತಾವೆದೆಗೆ ಪಾಂಗಳಾಗೆ ॥ ॥೪೨॥
ಸೊಕ್ಕಿನೆಗಳ್ ಸೊಗದವನುವಂಶತ್ವರಿಯ ಮೃಗ
ದಿಕ್ಕೆಗಳ ನಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಮಾಗಣದ ಜವಾದಗಳ್
ಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಬಿಡಯದ ಪಾದಂ ಬಾಲನವರ ಸುವಕರಾತರಂಗ ಭವಿಗಳ್ ॥
ಅಕ್ಕರಿಂದವರವರ ತನುವರಿಮೆಗಳಂಗಳ್ಗೆ
ತಕ್ಕವೆಳೆಯ ಮಂಚಿಗಳ್ ಬಗೆಗಂಗಳ್ಗೆಂಬಂತೆ
ಮಿಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕುದವಿಯೊಳ್ ಗಾಣಿಸು ತರ್ದವೆನೆಂಬಿನಷ್ಟ್ರಯನು ॥ ॥೪೩॥
ಯಿದೆಪಂಡಿಕೆದರದನೆಲಂ ಸೊಂದಲಿದೆದಂತೆ
ಕದಡಿದ ಕಾಳ್ಗಂತೊಂದರಿದೆಮಲಿಯುಗದ ಮೃಗದ
ಬಿಡುಬ್ಬಿತಲಿದೆ ಬಂಗಮೆರಗಿದಾನೆಯ ತಲೆಯ ಮುತ್ತು ಮರನೆತ್ತಿ ಹೊಮನೆ ॥
ಯಿದೆವನಮಹಿಷಿನ ದ್ವಿಕಾಂಡಮರದಿಗುದಿತ್ತ
ಲಿದೆ ಕೊಸಾರಂಗಮತ್ತದಿಗೈದಪಾವಿತ್ತ
ಲಿದೆಮತ್ತೆಗಳ್ ಪಕ್ಷಿಮರಗಳ್ ಕೈಗಳ್ಗೆ ಮದ ಮರದಮರ್ಗೆ ಪರಂಪರ ॥ ॥೪೪॥
ನಡೆವಟ್ಟೆ ವಿಡಿಮೊಂಗುತದೆ ನಿಲ್ಲು ಜಡಿಬಾಬ್ಬೆ
ಗೊಡಮೊದಗೊಳ್ ಬುಡಮಗುಸ್ಸೆಗೆಡಿಕೆಸಿನಿಡುಸರಳ್
ತೊಡಮಕಲಕೆಸಿದಿಯದಿಮೊಡ್ದಿಸಾ ಜಡಿದುಮು ಮೊಗಸದಗುಮರ ದಡೊಡಜರ್ ॥
ಅಡಗಮೈ ಜಡಿಕಾಲನಿಡುಮುಂಡುಗಡಿನಾಂಬ
ವಿಡುಕಾಡೆವ ಡಿತಗಳ್ ಸುಸಿದೆಯ ದಿಕ್ಕೆಡೆವೆಂಬ
ನುಡಿಗಳ್ ಡಿಗಡಿಗೆಕವಿಗಡಿದುದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳ್ ದಡವಿಯೊಳ್ ದುಮೊಸತೆನೆ ॥ ॥೪೫॥
ಉಬ್ಬಿದುರದೇರೆದೆಗದೊಡಲಬಾಗಿದ ಬೆಂನ
ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಪಚ್ಚಗಳ್ ದನೆಳೆದ ಬಾಲದ ಕಾನೆಯ
ಕೊಬ್ಬಿದ ಕಾಳ್ಗಸಂಗಾಜಂಘೆಗಳ್ ಕೊಂಕುಗುರದ ಡಿಗಿವಿಯರ ಡಿಗಂಗಳಾ ॥
ಹೆಬ್ಬುಲ್ಲೆವಿಡುಪಾಯ ಜಾಲ್ಲಸಿಂನಾಲಗೆಯ
ಗಬ್ಬಿನಾ ಯ್ಲುಗಳ್ ಪಾಸುನುಗಿದು ಬಿಡದೆ ಪಂದಿಗಳ್
ನಬ್ಬಿರಿಸಿತುಮರದವುಕೆಸುರಗದಮರ್ಮೆಲ್ಲೂ ಯ್ದುಮಲಿಯಂಕಾಂದವು ॥ ॥೪೬॥

ಬಿಡದೆಸುತ್ತಾರ್ಗಳಂಸೋಂಕಿದಳಿಗಳಿವಿದ
ಕ್ಷಿಡವಗಳಮೊದಲ್ಗಳಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದರುಬ್ಬಿಸಿದ
ತೊಡವನೊಡವೆಸ್ಥಗಮ್ಮಗಪ್ರತಮಂಪಾಡಮಂಮಾಡಿದರ್ಗಳಿದಿಟಾದೆ॥
ಸಿಡಿಗುಂಡುಬಡಿಕಾಳ್ಗುಗುರುಬೆಯುಂಪರುಬೆಯುಂ
ಇಡುವಪ್ಪಣಿನೆಲ್ಲಾರಲ್ಗಾಡೆಗಳಿಂಬಡೆಗಳಿಂ
ಜಡಿದಾರ್ದುಬಾಣ್ಬಿಯಬ್ಬರದಿಂದಶರದಿಂದಕಾದೊಳ್ಗಳತರಂದಮಾ॥ ॥೪೭॥
ವತ್ತುರಿಯಸ್ಸುಯಗರ್ದಮಿಳಿಮೊರಮದಲ್ಗುಂದು
ಕತ್ತುಮಾರ್ಗಳಿಗಳ್ಗಂಮಾಡಿಲುಬ್ಧಕರ್ಗಳ್
ರತ್ತತ್ತಲಿದ್ದರ್ಸಿಕಸಮೊಳ್ಕ್ಷ್ವದಳೊಡಲಮಜ್ಜೆಗಳಿದಂಬುತಾಗಿ॥
ಯುತ್ತಂದಮುಂದುವ್ಯೂಹದೊಳ್ಧನಿಗಳುರುಶ್ವರ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದುಷ್ಟಯಜನಮೆಲ್ಲಾರ್ಥಿಕರ್ಗಳಿಸಿಮೊದೆ
ಮತ್ತಲೆಲ್ಲಾದಮದಿಜಗದೊಳ್ಗೆಮಾವರುಮಪಾತಿಚಿತ್ರಮಲ್ಲೆಂದಮಾ॥ ॥೪೮॥
ಸಗ್ಗತೊಳ್ಗಳಬಲ್ಗಾಲಿಯಸ್ಸೊಪ್ಪುಜವ್ವನದವರಿ
ಮಗ್ಗಗತ್ತದಳ್ಗಮುಂತಗ್ಗದಮೆಲ್ಲದೆಯಾರಬರಿ
ಪಾಳುವಡೊಗ್ಗಂನಕಾಂತನಬಗ್ಗಯಬರಲಾಂದುಬಿಂಗಮತಿಪ್ಪರದೊಳ್ಗೆಗೆ॥
ಬಗ್ಗರವಗ್ಗಮಧ್ಯಮಂಕಂದುಮಮಾಮಾನ್ಯಮಂ
ತಗೆದುವತ್ತುರೆಯಬಲಾಪಾಂಗಮಂದೊಳ್ದಿ
ಮುಗ್ಗದಡರಲಾಕೆಸುರಿಯನೆಚ್ಚುಕೆಡಪಾದಯೊಳ್ಗೆಧರಿಂದುವ್ಯಾಧರು॥ ॥೪೯॥
ಮರಗೆಮರೆಯಾಗಮ್ಯೆಯ್ಯೊಡ್ಡುಮದಿದವ್ಕೆಲವು
ಬರಿಯಬಿಲ್ಲನಿಗೆರಮಗ್ಗನತಾಗತಾಂಬೆಂದು
ನೆರೆಮೊಲ್ಮಾಡಿರ್ಮೊರಕ್ಕವ್ಕೆಲವುಗಾಮುಗೊಂಡೊಂದಿದಿನೆಯನಗಲ್ದು॥
ಮರುಗಮದನಾಸ್ತ್ರದಿಂಪರದೆಬಿದ್ದುವ್ಕೆಲವು
ಬಿರುಸಗ್ಗಂಮಾಮಾಮೆಲ್ಲೆಬರಲದಕೆ
ಗುರಿಯಾಗಿತೊರದವಸುವಂಕೆಲವುಮುತ್ತಿಗಳ್ಗೆಡಕೆಸುವೆಸುಗೆಯುಂದಾ॥ ॥೫೦॥
ಕರಿಯಮಂತ್ವನ್ಹಗಳಿದಮ್ಮುಸ್ತ್ರುಫಲಂಗಳಂ
ಬರುಬಾಣಗಳರಗಳಂಚಮರಿಪಾಲಂಗಳಂ
ಪ್ಪರದನವದಂತಾಂಚರಂಗಳಂಮ್ಮಗನಾರ್ಮತ್ತಿಕೆಗಳಂಬನದೊಳು॥
ಯುರದಿತ್ರಕಾಂದುಬರುಶರ್ವವಿರೊಕಬರಿಯ
ಕ್ಷಪಮಾನಕಬರಕುಂತಗ್ಗಮಚಕ್ರಮತನು
ಪರಮಗ್ಗಂಗಳ್ನಾಂತಾಬಂದವರೊಳಿಗ್ಗಯಲರದೆಂಬಂತೆಕಾಗ್ಗಿಪದುದು॥ ॥೫೧॥
ಮಳಿಕರದಿಕರಿಸಿಂಗನಾರಂಗಮರೆವಂದಿ
ಮೊಲಮುಲ್ಲಿಕಾಡೆಂಮೆಚಮರಗಳ್ಕೋದಲಾದ
ವಳವುಮ್ಮಗಜಾತಿಯಕ್ಕೆಂಚಕಿಶ್ರಿತಿತ್ತಿರಕಮೊನೆತಾದವಕ್ಷಿಗಳ್ಸಮಾ॥

ಕೊಲುತಬಸಬೇಡದೆನಿಸ್ಸೈಮೋಹಿದುದೊಂದೆ
ಕಳಿದುಬಂದಕನೆಂಬಘೋರಂದುತಂವದಾ
ಪಲಪಾಯದೊಳಗದಬಳಸಂದವಶಿವೇಗದಿಂಬಿಟ್ಟಿದಿದುಕಾತ್ತಿನೆಂದಾ॥ ॥೫೨॥
ಆಸುಭಟಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯನಿಯೋಗದಿಂ
ದಾಸಾನನದನಾದವಗತಮಸ್ತ್ಯಾಂದು
ಶ್ರೀಶಾಂತನಾಗಪಂಭಂದನಾವಶಿಯೆಂಬಸುರಯೊಗವನರ್ಥಿಯಿಂದಾ॥
ಯಾಶಾಲತೃಶರದೊಡನೆಮೊರಮಕ್ಕುಮ್ಮಗ
ಯಾಶಾಮನಾಗಬಂದಿರ್ದವೆಂನಿದಿದೊಡು
ವಾಸರಂಗದಪೆಂಪನೈದದಂತೇಜಿಯಜವಂಗಾಗಿಯರಮುಂಚಲು॥ ॥೫೩॥
ಮರಗಾವಂಪೆಂಬತ್ತಿಬರಲಾಸುಭಟಂ
ಮರೆಯನೇಜಿಸುತಭುತಿಪಬಾಲನಂರದು
ಮರೆಯನಲ್ಲಿಯೆನಿಲಿಸಿನೋಡಿನಿಜಶಿರವನಲ್ಲಾಡಿತಾಂಮ್ಹಗದಕಾತೆಗೆ॥
ಮರೆತಂದಮಾಪಮತಿಮಗ್ನಮೊದವಿಸಿಮವಿ
ಮರೆಸುವಡೆಶಿವಶಿವಾಮೊನತೆಂದುಮರುಘದಲ
ಮರೆಯೊಳಗೋಡಿದದ್ದವರವನೆದಬಸಂಧಿಸಿದಕದುಬದವನಂತೆ॥ ॥೫೪॥
ಯುಗದುನಿಜವಾಜಿಯಂಸಾರ್ಮ್ಯದವಿಟರ
ನೆಗದುಬಿಗಿಯಬ್ಬಕಂಬನಿಮೊಡದುಹಾದಿನ
ನ್ನಗೆಯನಿರಿಂದಹಾಲ್ಲುದಿಯೊಗ್ಗಸವನೆತ್ತರಂತೊಗದುಮೋಹಾದಿಂದಾ॥
ಗಗದೊಘುಬ್ಬುವಗಟ್ಟದಂಗಳಂಸ್ಯಿಸಿಟ್ಟು
ತಿಗುವಿಲಾಲಿಸಿದಂಸುಭಟಂಸೌಭಾಗ್ಯ
ನಿಗಯದೆರೆಕೆಯವಸುವನೊದವಿದಗ್ಗದಮುಗ್ಧಮೊದಲಸುವನಾಶಿಕುವನು॥ ॥೫೫॥
ಯೆದಬಲದೊಳಗತಂನವಕೊಳಾಸುಭಟಂ
ಸುದಿದನಿಬಾಲಕಂತಂನತಾಯ್ರಂಡೆಗ
ನೊದವುಕ್ಷಿದವರಹಾಂಬಳಿಸದಿಮುಗಾರಿಯಂನೆನವನದಕಂಡಿವಂಗೆ॥
ಪೊಡೆಯನಚ್ಯುತನಾದಕಾರಗಾಂಮ್ಹತವಾಗ
ದಡವಿಯೊಳ್ಬ್ರಿವಿಸಿದನಲ್ಲನೆತಿಮುಹಾಂ
ಕಾದುವವಂಶ್ಶನೃಪನಲಿತನಗೆಮತ್ಕೃಪೆಲ್ಲಿತನೆಸುತನೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ಪುತ್ರವಿಧಮುಂಟುಸುತರವಕೊಳಾರಸಮಿತ್ರ
ಮಿತ್ರಮಂಮೇಗ್ಗಾತನಿಲ್ಲದೊಡೆಮತ್ಕೃಪ್ಯಾಂ
ಶ್ರೀತ್ರಬಗೆಯೊಳಗೊಂಡುತೆರದಮಗನಾದೊಡಂಬಡೆನೆಲಾಮಾನವರ್ಗೆ॥
ತತ್ರನಯಬೆರ್ಗ್ಗಂನತಾನೆದೊರಕಾಂಡವಂ
ತತ್ರಸಂದನನಿವಂತನಗೆಂದವರಮುದದೊ
ಛೈತ್ರಿಕಾಂಡಪ್ಪುಮನದದರ್ಪಿರಜನನಸಿಪಾತನಿಜಮುರಕೆಬರುತಿರ್ದನು॥ ॥೫೭॥

ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನದಿಂದಕಾನನಕೆತಾಂಪೊಕ್ಕು
ಮೃಗದಕೂಡ್ಯೆದಿಮೊದಲೆಮೊರೆಯಾಂಧನಿಪೊಕ್ಕು
ಮೃಗಹ್ರಾವದಪ್ಪೆಸೆಂಬಾಸೆಳ್ವಸಿಮೊದಲುಧ್ರುವಮಗ್ನಮೆನಿಸಲ್ಪಿವಡಿದಾ॥
ಮೃಗಜಾತಿಗಳನವರವರ್ಗವಿಚ್ಛಿನ್ನಿಸಿರದ
ಮೃಗಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲರಂಕಳುಹಿನಿಜಮಾರ್ಗೆ
ಮೃಗಧರನೊಲಿಸಿವಕೆಯುವಂಶಾಂಬುಪಟಜನದೊದವಿಬಂದನುತ್ಸವದೊಳು॥೫೮॥
ಮುಂದೆವರಿತಂದುಚರರುಪೇಳಲಿಂಗಿತವರಿದು
ಸ್ಯಂದನಾವಳಿಯನುತ್ತಮರಿಂಕುಳಿಂದಕಂ
ಬಂದನಿಜಪ್ರಾವನನಂಮೊಗಲಿದಿರ್ವರ್ಗಯನಲಿದವನಸತಿಮೆಳ್ವಾವಿನಿ॥
ಕಂದನಂತೆಗಡಿತ್ತಿಕಾಣುತಬಗಿಯಪ್ಪಿಸಾ
ನಂದದಿಂಮೊರೆಯೆಳೆದಪ್ಪುಂಡಬಂಡಿತನ
ಬಿಂದುಮೊಳ್ಳದಮಮತ್ರವಾಲಿಯಾಡಿನಂನಮಗ್ನಭ್ರಮಂಪಲಿಸಿತೆಂದಾ॥ ॥೫೯॥
ಬಳಿಕನಗರದೊಳಾದುದುತ್ಸವಂಪಾರ್ಥಗೆ
ನಳಿಯದನುಮೃತ್ಯುವಪ್ಪುಗಳನೊಲಿದಿತ್ತನೊಂ
ದುಳಿಯದೆವಿಭವಜಾತಕರ್ಮವಿಂಮಾಡಿಸಲ್ಪುಧರುತ್ತಮೋತ್ತರವಸಾ॥
ತಿಳಿದುನಿರ್ಮಲಮುಹೂರ್ತದೊಳುಬುಧರಿಂಕಾಂತನಂ
ಕಳಕಳಿಸಿನಗುವನದರಿಂಬಭ್ರುವಾಹನನೆಂ
ದಳಿಯೊಳ್ತಂಗಿಪೆಸರಾಗಲೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿದಾಮಾರಂಗೈದರು॥ ॥೬೦॥
ಪಸುಳೆತನದಿಂದವೃದ್ಧ್ಯಪ್ಪುದಿಂದಂತೆಗಂ
ಬಿಸುಜನಾಭನಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಕಾಳ್ದಮನುಜರಂ
ನಸುನಗುವಧವಳದೊಳ್ಸ್ಥಿರತೆಬಭ್ರುವಾಹನನಿವನಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂಬಲದೊಳು॥
ವಸನಸುವಜಸದವೆಳ್ವಿಂಬಬಭ್ರುವಾಹನನಿವ
ನಸಮಸನ್ನಾಗನಕಳಂಕನತಿಶಾಂತನಂ
ಬೆಸಸಿವನಪ್ನುಗಾದಿವೆಣ್ಣಿಯಿಂಬಭ್ರುವಾಹನನಿವನಹುದೆಂದುಬುಧರೊರೆದರು॥ ॥೬೧॥
ಮಂಜುಮಹಿಮಾನ್ವಿತಂಚಾರುವೃತ್ತಂಕಲಾ
ಪುಂಜನಸವಾನನ್ಯಗಾಗಂಡುವಲಯಪ್ರಿಯಂ
ರಂಜಿಸುವಕಾಂತನೆಂನಪ್ಯೊಳಾದಿಮಿಂವಿತ್ತನೆಳ್ವಾಸಿವಸುಧೆಯ॥
ಪ್ರಾಂಜಲನೆಗೆಸಿತ್ಸಿಬವತನವಜ್ಞಾನಂದಿಸಳ
ವಂಜಗವರಿಮೆಮೊತ್ತನೆಂಮಬಿದವಮೃತಾರ್ಥಿ
ಯಂಜಾದಮನುವನದಾಂಬಭ್ರುವಾಹನನಿವನಪಾನನೆನಿಸಿಮೆರೆದನು॥ ॥೬೨॥
ಕತ್ತಲೆಯಮನೆಗೆಮಗುದಿನ್ಯವಾದದೆಸತಿ
ಬತ್ತದಸರೋವರಕೆನವದಲಮೊದವಿದಂತೆ
ಚಿತ್ತರಧಾವ್ಯರಜನೆಗೆದೆಳ್ವತಾಸುತಿನೆಗಳ್ದಂತೆಪ್ರಮಾರ್ಧದೊಳು॥

ಮತ್ತೆ ಸಂತಾನಮಿಲ್ಲದ ಕುಂತಳನ ಭೂಪ್ಗೆ
ಗುತ್ತಮಕುಮಾರನಾದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸನೆನ
ಲುತ್ತರೋತ್ತರಮಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ಸುರಮೂದಲ್ಲಿತ್ತೆ ವೀರನರಕೇಸರಿಗಳಾ॥ ॥೬೩॥

ಅಷ್ಟವಿಂಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೧೫೬೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ॥

೨೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಮಂತ್ರಿಮತ್ಸರದಿಂದ ಮುಂದೆ ತಪ್ಪುವ ದೈವ
ಯಂತ್ರಿತೆ ದವನರಿಯದಿಂದುಹಾಸನಮೇಲೆ
ತಂತ್ರಮಂ ಪಂಗುಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ನಡೆದಂ ಕುಂತಳೇಂದ್ರನನಗರಿಗೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಧವನಂ ಬರಸ್ಥಳದೊಳಸ್ಮೃತಿಯ ಮಹಾಂ
ಬವದೊಳ್ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಲಂಕೆಯೊಳಿರ್ಪಾತ
ಭುವನದೊಳ್ಬಲಿವಿಷ್ಣು ಪ್ರತೀಕಂ ತಾಳ್ದುದೀಗ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಂದಾ॥
ಅವನಿಪಾವನಮಪ್ಪುದಾತನ ಸಂಧಿಸುವ
ಲವಲವಿಕೆಯಾಗಮರ್ದಿಲೆ ತಮೋಧಸತನಗೆ
ವಿವರಿಸಿ ತನನರ್ಥಿಯನೆಂದಮುನಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡು ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥
ಆಲಿಸೆಲೆ ಫಲುಗುಣ ಗಾಮುಖಂದರನ ಭವನದೊ
ಳ್ಳಾಲಕಂಪಿಚ್ಛುವ ಸುಧಾಂಕುರಕರೆಯಂ ನಗುವ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ತಪ್ಪನೆಂಬಂತೆ ದಿನದಿನಕೆ ವರ್ಧಿಸುತಿರೆ॥
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆಸೆವ ದಾಮೋದರನ ವಿಮಲಗುಣ
ಶೀಲದಿಂ ಮೆರೆದಯೆಲ್ಲ ಜನಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡ
ಬಾಲಂಗಳವದಾಕೆರಗಳು ತುಂಬಿತ್ತದೆ ಬೆಳೆತೊದರ್ನುಡಿಯ ಮಗುವಂದಾ॥ ॥೨॥
ಸೂಚಿತದ ಮಾರ್ಗದಿನ್ನದಮ್ಯ ಪ್ರಘಲದಿಂದ
ಯಾಚಿತದ ಲಸುಮಮದ ಕೆಲ ನಿಧಾನಂತನಗೆ
ಗೋಚರಿಸಿತೆಂದು ನಲಿದಾಕುಂತಳನು ಮವನರಾಯಂ ದಿನದಿನದೊಳು॥
ಲಾಚನಂದಾಗಿಯೆನೋಮತಹಾರುಷಾವಾರಿಧಿಯ
ವೀಚಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿ ದಿಮುತ್ತಿದಾತ್ಯಲ್ಪದಿಂ
ದಾ ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನುಪ್ಪದಯಮೊಳ್ಪೋಷಿಸಿದರೆನಸಂಮುದಮೋದದಿಂದಿಯು॥ ॥೩॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಮೋದಿಸಿದ ಸುಕುಮಾರನಂ ನಗರಿಗ
ದೃಷ್ಟಿನಾಳರಾಜುಬಂದಂ ಕೆಲವು ದಿನದ ಮೇಲೆ
ಲಕ್ಷಣಾಭ್ಯಾಸರಿಗೊಂಡ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬೆರಡು ವರ್ಷಮಿಲ್ಲದೆ ಮೆರೆದನು॥
ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ದೀಕ್ಷಿಸದೆ ವಾಚಿಸದಿರಲ್ಕೆಗರು
ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನಲ್ಲು ಬರೆಯೆಂ ಮೊದಲ್ಕೆಯ್ದಿರೆ
ತಕ್ಷಣದೊಳಾತನ್ನಿತಂದವನ ತಾತಂಗದಂ ಪೇಳ್ದು ಬಂತೆಂದನು॥ ॥೪॥

ಯಾತನೇಕಾದಶಿಯೊಳುಪವಾಸಮಂಮಾಳ್ಪ
ನೀತನರ್ಚಿಸುವನಾವೆಲ್ಲರುಮನಾಶ್ರಿಸುವೆ
ನೀತನಚ್ಯುತಭಕ್ತನೀತನಿಂದೆನಗಪ್ಪುದಭ್ಯುದಯಮಿಹಪರದೊಳು॥
ಯಾತನಲ್ಲದೆಬೇರೆತನುಜಾತರಿಲ್ಲತನ
ಗೀತನಲ್ಲಿಯೆಜೀವಮಾಗಿರ್ಪೆನಾನಹರ
ನೀತನೆಂತಾದೊಡರಲೀತಗೆಕೆಟ್ಟಿಬೇಡೆಂದಂನುಡಿದನಂದು॥ ॥೫॥
ಅಂದುಮೊದಲಾಗಿತಂನಿಷ್ಠೆಯಿಂಚಂದ್ರಹಾಸ
ಸಂದಾನವಾಸರವಂಬಿಡದೆಬಾಲತ್ವದೆಡೆ
ಯಿಂದುಮತ್ತವರೆಗಂಮಾಡಿಕೆಕೆಯವೆರಸಿಕಾಂಡಾದಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥
ತಂದುಫಲವರ್ಗಮಂಮಾಡಿಗೈದುಪವಾಸ
ದಿಂದಜಾಗರಣದಿಂದೇಕಾದಶೀವ್ರತವ
ನಂದದಿಂದಾಚರಿಸುವನಖಿಳಜನಕುಪದೇಶಿವಂತೆಹರಿಮಹಿಮೆಗಳನು॥ ॥೬॥
ಮೆಲ್ಲನಿಂತಿರಲೆಂಟನೆಯವರುಷಮಾಗಲ್ಕೆ
ನಿಲ್ಲದುಪನಯನಮಂವಿರಚಿಸಿಕುಳಿಂದನ
ಮಲ್ಲಾಸಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳಸಹಿತಸ್ಮೃತಿವೇದಂಗಳಂನೀತಿಗಳನು॥
ಸಲ್ಲಲಿತಶಬ್ದಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಾಂತಂಗ
ಳೆಲ್ಲಮಂಗುರುಮುಖದೊಳಧಿಕರಿಸಿಬಳಿಕಾದ
ಬಿಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯನಶ್ವಗಜತುರಗದೇರಾಟದೊಳ್ಕುಶಲನಾದನವನು॥ ॥೭॥
ವಿಧಿತವೇದಾರ್ಥಮಂವಿಷ್ಣುವೆಂದರಿದುಬಹು
ವಿಧಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವಹರಿಯೆಗತಿಯೆಂದುತಿಳಿದುತಾ
ನಧಿಕರಿಸಿಬಳಿಕನಿಜಭಕ್ತಿಭಾವದೆಸದ್ಗುಣಾವಳಿಯವಡಿಸಿತಂದಾ॥
ಸುಧಿಯರಕರಮಂಮಾಡಿಕೃಷ್ಣನಂಗುರುಮಾಡಿ
ವಿಧುಹಾಸನನುಪಮಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಂಜಗದೊ
ಳಧಿಕತರಮಾಗಿಸಾಧಿಸಿಪರಮಭಾಗವತಶ್ರೇಣಿಗಳ್ಗಂದೆಸೆದನವನು॥ ॥೮॥
ಘೋರತರಶಸ್ತ್ರಯದೊಳ್ವಶಸ್ತ್ರಬಲಬಲನಾಗಿ
ಮಾಡುವಗ್ಗಳಿಕೆಯಿಂದ್ವೈರಿಧಿಕ್ಕರಿಸಿ
ಕಾಡಿಕಾಂಡ್ವೈದಿನಿಜತಾತಂಗೆಮಲವಮಂನೆಯರೆಲ್ಲರಂತೋರಿಸಿ॥
ಮಾಡಿದಂದಿಗ್ವಿಜಯಮಂಬುಂದರನಾಗ್ಗ
ನಾಡಲ್ಲದೇಗ್ರಹಿಸಿಯಸೀಮೆಗಳನೊತ್ತಿದಂ
ಮಾಡಿಸಿದನವರವರಮನೆಗಳಸುವಸ್ತುಜಾಲಂಗಳಂತನ್ನಪುರಕೆ॥ ॥೯॥
ಹಾರಿಯನಾಥಾಧಿಪತಿಕ್ಷ್ಯಮಾದದಿಂದೊತ್ತಿ
ದಾರಿದ್ರ್ಯಮವರಂಗೆಲ್ಲಮಾಸನಸಮುತ್ತಿ
ಸಂಹಾರಗಮೊದಲಾದಮುತ್ತುವಸ್ತುಶ್ರೇತಸಹಿತಪಟ್ಟಾಣಿಬಿರಯಾ॥

ಮೆರೆವಸಿಂಗರದಮಂಗಳವಾದ್ಯರವದಬಳಿ
ಯರಸಿಯವರೆಳೆಗನಾರತಿಗಳಮೆಸೆಗಲ್ಭ್ರುವದ
ಸಿರಿಯೊಳ್ಪುರದಂಸುಮಾರನನಿದಿರ್ಗೊಳಿಸಿಮಂತ್ರಿತಾನುಬಿಸಿಗಾಂಧವನು॥ ॥೧೦॥
ತಾಯತಂದೆಗಳ್ಗತಿಂಬಡದಾದ್ಯವಿನಾ
ರಾಯಗಾರ್ತಿಗೆಂದುಭಾವಿಸಿನಮಿಸಲವ
ಸ್ತ್ರೀಯದಿಟ್ಟನಯನಂತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳ್ಕರುಣರಸದಿಂಧಿಯೊಳ್ಸುಖಿಸಿ॥
ತಾಯತಾಳ್ಕೆಯನಾಗಲರ್ಗಿಂಚಿತ್ತಿವ
ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊಳ್ಕೈತವಾಹಚಂದ್ರಹಾಸನವಿ
ಡಾಯಮಂಸೋಲಮವರತಾಳ್ವಮರ್ಚಿಗಳವಿಚಿಯವಿಶಾಲ್ಗಳೊದವಿ॥ ॥೧೧॥
ನಿಳಯಕ್ಕೆತಂದನುತ್ಸವದಿಂಸುಖಂದಳಂ
ಬಳಿಕತಂನಾಧವಪತ್ನವನಾತ್ಮಜಂಗೆಮಂ
ಗಳಮುಮಾರ್ಗೊಳ್ಳುತನಂದಿನಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಬಾಳಿಸುವನತೆಯನು॥
ಮಳನಾಡಿನಾನಾದಸಿರಿಚಂದನಾವತಿಯ
ಮೊಳಲಸಾಭ್ರಾತೃಮತ್ತಿವರ್ಧಿಸಿತುಪ್ಪೆಜ್ಜವಂ
ಬೆಳವಳಗೆಯಾಮದಲ್ಲುಜನದೊಳಾಚಾರದುಗಾದಾನಧರ್ಮದಿಂದಾ॥ ॥೧೨॥
ದಶಮಿಯಮಹಾಸ್ಮಾನಂಪೆಚ್ಚಿತೆಂಗಾದಶಿಯೊ
ಳಶನಮಂತೊರದರಭ್ಯುತಪರಾಯಣಾಗಿ
ನಿಶಿಯೊಳ್ಹರಂತರಂಚಿತ್ರಿಯಂಬಿಟ್ಟಾಮರದಿನಂದ್ವಾದಶಿಯೊಳು॥
ಶುಕಶಯನಮಾಡಿಯಂಮಾಡಿಭ್ರಮಂಜಿಸುವರ
ತಿಶಯಮಾದುದುಮೇಲೆಮೇಲೆಮಾಧವಭಕ್ತಿ
ವಿಶದದನುಗಾನಿಧಿಚಂದ್ರಹಾಸನಾತ್ಮೆಯೊಳವನದೇಶದಸಮಸ್ತಜನಕೆ॥ ॥೧೩॥
ಜಲಜಾಕ್ಷಭಕ್ತಿಯಂಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಗನಿ
ಶ್ಚಲಮಾರಧ್ಯಾನದಿಂಧ್ರುವನಾಗಸತ್ಯದಿಂ
ಬಲಿಯಾಗಶಾಂತತ್ವದಿಂವಿಭೀಷಣನಾಗವೈಷ್ಣವಾಭರಣನೆಂಬಾ॥
ಕಲಿಯಿಂದಮಹಿಗೆಶುಕ್ಲಾಂಗದಂತಾನಾಗಿ
ಸಲೆಶಿಶಿಕೆಯಿಂದಮುಂದರಿತನಾಗರುಚಿಸಂ
ಸುಲಲಿತಚರಿತಭಾಗವತಶಿರೋಮಣಿಚಂದ್ರಹಾಸನುಮಿತ್ರನೊಳೆಸೆದನು॥ ॥೧೪॥
ರೂಪಿಂದಮದನನುಂನಾರಿಯರುಮಮಿತ್ರ
ತಾಪದಿಂದಿನಪನುಂಪರಮಹಿಪಾಲಕರಂ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದಶಿತಿಕೆಯಿಂಪೀಯೂಷಕರಣನುಂತಾರೆಗಳುಮತ್ತಿವರ್ಧಿಸಿ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಭಕ್ತಿಯಿಂಗರುಡನುಂಸನಕಾದಿ
ತಾಪಸರುಮೈದಿಸೋಲ್ವಮಾರೆಂದರಂನುಡಿದ
ಕಾಮಯರುಷರಿಚಂದ್ರಹಾಸನಂಮೋಹಿಸಿವೆಂದುಮುನಿನುಡಿದನು॥ ॥೧೫॥

ಯಾತರದೊಳ್ಕೊರತುಂದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದನೆಲೆಮಗನೆನಿ
ಪ್ಪಾತಮಗನಾರಾಜಧಾನಿಯಂತಲ್ಲಮಿಲ್ಲಿಗಾರಯ್ಯೋಜನದೊಳಿಹುದು॥
ಖ್ಯಾತಳ್ಮದಾನಗರದರಸನದನುಮಗೊಡೆಯ
ನಾತನಶಿರಃಪ್ರಧಾನಂ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಸಂ
ಜಾತವಸ್ತುಗಳ್ಸಿದ್ಧಾಯಮಂ ಕಾದವೆಣ್ಣುದರಸಂಗೆನಾವೆಂದನು॥ ॥೧೬॥
ರಾಯಂಗೆವರಮವರಕೆನಾವುಕಾಡುವಸಿ
ದ್ಧಾಯಮಂ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಲಿಸಿ ಬಪ್ಪುವಿ
ಷ್ಟಾಯತಾತ್ರಪ್ಯಮಂ ಸ್ಥಾಪನರನಾಗೆಮಗೆ ಹಿತನಾದ ಕಾಲವಂಗೆ॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದುಪಚರಿಸುವರ್ಧಮಂತಶ್ಚಾಲ
ಕಿಯ್ಯುಬೆಸೆಲೆಮಗನೆ ಧನವನೊದವಿಸಿಕಳುಹ
ನೂಯೆಗದಾಗಲೆ ದಂದನಿಜನಂದನಂ ಕಾಳುರಂದಂ ಪೆಸ್ತ್ರನು॥ ॥೧೭॥
ಪಿತನಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಮಹಿ
ಪತಿಗೆ ಮಹಿಷಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಹಾ
ಹಿತಕಾಲವಂಗೆಸಲಿಸುವಧನವನದರಂಗಡದೆ ಕಾನಾಹವದೊಳು॥
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪರಂಜಯ ಪಿತಂ ದವಸ್ತುಗಳನಂ
ಕತದಿಂದ ಕಳ್ಪರಕಡೊಳ್ ಕ್ಷಿತಿಕಗಳ್ಪಾರ
ಕತನಂ ಶ್ವೈಯಿಂ ದವಕಲಿಹಾದನಾಪುರಂ ಚಾಡಿಕಾಕ್ಷುಮುಂತಳ್ನಗರಗೆ॥ ॥೧೮॥
ಮುತ್ತಿನ ಯರತ್ನ ಮಸ್ತುನಿತ್ಯರಾಸಮೂರ
ಕಸ್ತೂರಿಮಲಯಜಮುವರ್ಣನಿಕರಾಧ್ಯಮರ
ವಸ್ತು ಚಯಮಂ ಕಾಂಡು ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಚರಂಬಳಿಯೊಡ ಮುಂತಳ್ನಗರಕೆ॥
ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆಸೆವ ನಗರದೊಳ್ಪಸರಿಸಿದ
ರತ್ನಿಕರದೊಳ್ಪಂದಾಚಂದ್ರಿಯಂ ಮೂಡಲ್ಲಿ
ತತ್ವಮಯನಮಯದೊಳ್ ಭೃತ್ಯರಾವಸ್ತುಗಳನಹಿರಂಜಿಪ್ತೂರಗಳ್ ತಿರಾತಿ॥ ॥೧೯॥
ಮೊಸಲಾಗಿಸೆವೃತ್ತಾಮಂತ್ರಿವಸುಧಾತಿಂಬರದ
ಮಿಸುಪತುಳಸಿಯದಂಡೆಗಳ್ಕಾರಲಷ್ಕತರ
ದಶನಪಂಕ್ತಿಯನಕ್ಷಿಷ್ಪಗಾತ್ರದಚಿತ್ತನಾತ್ಮಕ್ಷಾವದಿಂದಮೆರೆವಾ॥
ಶಶಿಹಾಸನನುಚರರ್ಸ್ಬಂದುಕಾಣ್ದಿತ್ತಡಿಂ
ಮಿಸತಕೆಬನಿಮಗನಡೆಕೆಸಲಿಲಸ್ನಾನ
ಮಸುವಿದಿಧಿಹಾನಿಕಗಂದಕರಿಂದರಕಂಶೆಯಂಕೆಸ್ತನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥ ॥೨೦॥
ತಿರುಪ್ಪರ್ಕಾಬಿಯನಿಜಸುವೆಗಾದಶಿಪ್ರತಿಕೆ
ವಿಕಚದನಿಲಸ್ನಾನಮಂದೆಮಗೆಸಮನಿಸತು
ಮರಳಿದಿಂಬಾಸ್ಸಂಗುಗಳಿಂದನಾತನಸೂನು ಚಂದ್ರಹಾಸನಗೆನಾದು॥

ಪರಿಪರಿಯೊಳಮರ್ದಿಪನಾಕ್ಷಿಯುಂ ದುಕ್ರಯ
ದರಹಮಿಯೊಳ್ಗದಿಪದುತ್ಪನಮಚ್ಯುತಂಗೆ
ಸ್ಥಿರಮಿಲ್ಲದಭಾಗಜನಮಂ ಬಿಡದಿಪಾಲಿಪಂ ಭೂರತ್ರಿನಿಯತನಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥
ಸುತಲುಂ ದಿಗ್ಗಜಯಮಂ ಮಾಡಿರಮನ್ನಪರ
ನೊತ್ತಿ ಭುಜಬಲದಿಂದ ರಪ್ಪಮಂ ತಾಂದುಬಂ
ದುತ್ತಮಸುವಸ್ತುಗಳನೆಂದು ಮಿಾವರ್ಧಮಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಕಳುಹಲು ॥
ಮೊತ್ತ ತಂದಿಹಾವನೆಲ್ಲವರಮನೆಗೆ
ಸುತ್ತುನಿಸಗೊಂದು ಹರಿಗಾಣಿಕೆಯೊಳೊಂದಲೆ ಬಂದವ
ನಿತ್ತುದಿಮ್ಮುಂದಿರಿಸೆಲೆ ಪರ್ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಮಗನೊಂತೆಂದನು ॥ ೨೨ ॥
ಯೆಲೆ ದತ್ತಗಾಣಿತುಕದನುದಿಮುಂದಂಗೆ
ಸೂನುಜನಿಮಿರ್ಚಿಸೆಬಂಚೆಯಗನಾಗವನ
ಮಾನಿನಿ ವಿಚಿತ್ರಮೆನಲಾಚರಡ್ಡಿಯಮುಪಿಯಲ್ಲವಂಬೆಂತೆಗ್ರೈದೆ ॥
ಕಾನನದಮಧ್ಯದೊಳ್ನಾಥನಾಗಹಾಕಿರುನಿ
ಧಾನಮಿರೆಕಂಡೆತ್ತಿಕಾಂದುಬಂದಾತ್ಮಜನಿ
ಧಾನದಿಂದೋವಿದಂದ್ರಿತಮಿಗೆಚಂದ್ರಹಾಸಾಭಿಧಾನದೊಳೆಂದನು ॥ ೨೩ ॥
ಕೇಳುತಿಸ್ಮಿತನಾದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಾಂ
ಮಾಳವಿಯೊಳ್ಯುಸುಳಿಯಂ ಕಾಂದುಬಹುದೆಂದು
ಹೇಳುದೆ ಚಾಂಡಾಲರಂ ದುಳಿಹಿಬಂದರಮುದಿಂದಾನಿಶ್ಚೈಸಿಬಳಿಕ ॥
ತಾಳುದಂಡ್ಭುಮಂ ಚಿತ್ರದೊಳ್ಪಗಿಸರು
ಗಾಳುಗಳಕೆಂದಿಂದವರ್ಧಿಂ ಮಂನಿಸಿನಿ
ಜಾಲಯಕೆಚಗಸಿದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಕಳುಹಿದನಗಾಣಿತಸುವಸ್ತುಗಳನು ॥ ೨೪ ॥
ಇಂದು ಹಾಸನದಾತರುಪವಾಸವಿರಬಾರ
ದೆಂದು ಬಾಗಿಸಿಗರೆಂಕೆಸಿಬಹುವಿಧಪಾನ
ದಿಂದಪಧುರಸಭಕ್ಷ್ಯಮಂ ಮಾಡಿಸಿದರುಂ ಚಕರವೊಳ್ಳೆವೆನೆಸಲ್ಲು ॥
ಯೆಂದಿವಂತಲ್ಲಗಪಿಸಿದಂ ಮುಂದನವ
ನಿಂದಸೊಸ್ಕೃದರವನತ್ಯಪ್ರರಸೆಲ್ಲರಂ
ತಂದುಕಾಣಾಗರದೊಳ್ಗಳಮಂ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದನಾಸಚಿವನು ॥ ೨೫ ॥
ಕಷ್ಟನಿಕೃತಿಯಹಾರವಾಸರದ
ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾದಿಪೆಂಬಶ್ರಯಕೆನಿಂನಾಲಯದ
ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಸಾವೊಲ್ಲೆದಿದೆ ವೈಸಲಿಗರ್ವದಿಂ ಬೆರತರಲ್ಲವೆಂದು ॥
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಚಿತ್ತಮಂ ತಿಳುಹಿಮರುದಿನದೊ
ಳಷ್ಟಭೋಗಜನದಿಂದಸನ್ನಾನಮಂ ತಳೆದು
ಹೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿಬಿಟ್ಟುಂದು ತಿರುಗದಚಂದ್ರಹಾಸನಮಾತರು ॥ ೨೬ ॥

ಮಂನಿಸಿಟುಬಂದಸನಚರರಂಕುಹಿಮಂತ್ರಿ
ಪ್ರಿಂನವಾಗಮೊಳರಮನೆಗೆಬಂದಾಗಳಾ
ಸಂನಿಬದಬಗೆಯನಾಘೋಳಿಸಿಸ್ತಮಾಲನಂಬಿಳ್ಗಂಡುಮದನನೆಂಬಾ॥
ಕಂನಕನಯನಮೆಳಲೆರಾಜಕಾರ್ಯದಭಾರ
ಮಂನಿಯೊಳಗಿಬಮನ್ಸಬುದ್ಧಿಮೊರಮಮಕರ್ದ
ನಟನೆಗಂವಿಷಯಾಭಿಧಾನದಿಂದೆಸೆವನಿಜಸುತೆಭ್ರಮೊಲ್ವೆತಂದಳು॥ ॥೧೭॥
ತನುಸೊಂಪದಮನಿಂಪಿದಿಮಕಂಮೊಗೆಯೆಲಾಳ
ಚನದನೊಳಬದೆಮಾಳ್ಪಮುಮೆನಾದಕಸೆಚೆಲ್ವರದ
ಪಿನಕಾಂತಿಕಳ್ಕಳ್ಪಸಿನಸುಲಕ್ಷಿನಗೆಮೊಗಮೊಳ್ಂಬಕಸಿತಸುಸೊಬಗಿನಾ॥
ವನಜಮುಟ್ಕುಲದಂತೆಮುಚಯುಗಂಮೊಳಗ್ಕೆಬ್ರದ
ತನದಿಂದನಮುವೆಸೆಯೆಗಳಮಂದಮಾಗಿಜ
ವ್ವನದೆಸ್ಥೆಯುಂದೆಸೆವವಿಷಯೆನಿಜತಾತನನಮಿಮಸ್ವೆತಳತಿಕಳ್ಪು॥ ॥೧೮॥
ಯೆಸಳ್ಪುಕಂಗಳ್ಪದಿಕ್ಕಿಮನುಮಥನಕರದಿಕ್ಕಿ
ಮಿಸುಪಮುಖನೆಗಾದಿದರ್ಪಣನಸಿಂಗಾದಿ
ಲಸಿತಮಂದಸ್ಮಿತಂಮುನಿಜನಕೆವಿಸ್ಮಿತಂಸಮುಳ್ಪುವಿಟನಿಕರಮುಳ್ಪು॥
ಅಸಿಯಕೊಳಮಲಕಾಯಮಂಗಕೊಳಸ್ವಕಾಯ
ಮೆಸೆವನವಯೌವನಂಸ್ಮರನಕೆಳ್ಪಳವನಂ
ಪೊಸತೆನಲವಿಷಯೆಜನಿತಮೊಳಮಾನವಿಷಯೆವಿತನೆದಿಗೆನಡೆತಂದಳು॥ ॥೧೯॥
ಕಂನೆವೆಂಗಳ್ಕೆಳ್ಪದಿಯರಕೂಡಿಕ್ಕೆರವ್ವೆ
ಧ್ಧಿನಯಾವನೆಯಾದವಿಷಯೆಬರೆಕಂಡಿವ
ಳ್ಗಂಮವರನಾಗಬೇಳ್ಕೆಂದುಚಿಂತಿಸಿಮನದೊಳ್ಪಾಮಸ್ಥಬುದ್ಧಿಭೂಳ್ಪಾ॥
ತಂನಮಗಳ್ಪಂತೆಗಮತ್ತ್ಯ್ವಸಿವಾತ್ಸಲ್ಯ
ದಿಂದಾಳ್ಕೆಬಂದವೆಂಮೊಳಗುನಿಜಭಾವನಕೆನೆ
ಸಂನುತವನಂತಮೊಳ್ಪಾಯ್ಸೆರೆವಕಾಳಗಲೆಯಮಂಬಯೊಲವಳ್ಪಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೦॥
ತಾತನಂದನದೊಳ್ಪಾಂವಿಳ್ಪೆರ್ಯಿಯುಮುಚೆಳ್ಪಯುಬಿದ
ಜಾತಲತೆಗಳುಡಿಂಮದ್ಯುವನಂಸ್ಕೆಬ
ದೇತಕರ್ದಿಪಿತಾಜಕಾರ್ಯಮೆಳನೆಂದುತಲೆವಾಗಿನಸುಲಕ್ಷೆಯುಂದಾ॥
ಮಾತನಾಮವಮಗಳ್ಪಭಾವಮರಂಡುಮನಂ
ಪ್ರೀತಿಯುಂತಳ್ಪುಬಿಮ್ಯವದಿವಿಮುದ್ರಿಸಿತಂನ
ಜಾತಮದನಂಗವಳ್ಪನೊಳಂಪಿಯಂದಾಡಿನಿಂದಾಮಂತ್ರಿನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಮನೆಗೆಮಗಳ್ಪಂಕಳ್ಪುಬಿದಾಜಕಾಲಯಕೆಮಾದ
ನನನಿಳಿಸಿತಂನಮಂಜನನಹಿತಮೊರಮಳ್ಪು
ಬಿನವೆರದುಸ್ಥೆತಂಮಮುಂನಿದನಾದೆಲ್ಲಮೆಸೆವನಾದಾಗರಲ್ಕೆ॥

ಮನದೊಳ್ಳುರುಬನಾಂತಮಿಚ್ಚದವನಾಗಲೆ
ಬಿನೋಳಾನುಭಂದರನಿದರ್ಶಂದವಸ್ತುಗಳಿ
ಘನವಿಭವದಿಂದರಾಜಿಸಬಂದನಾವರೆಗೆಬಂದನಾಮುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥ ॥೧೨॥
ರಮಮದನರ್ಭಿಮಂದರಬಸಾಭ್ರವೈಭವದೊ
ಘುವಚರಬಿರಂನನಂದನಚರಂಭವಹಾಸನಂ
ವಿಮಲವರತೊರ್ಘವಿಂದೊಡೆಯರಣಿಗಾರ್ಗರೆಂಯವೀ ಬಿಸಾಗಾಬಿವರುಭರಾ॥
ವಿಪಿನದೊಳ್ಭರಗನುಮಾರರಂಮುಂಗೈದ
ತಪದಫಲದಿಂದಾನದೊರಣಾಂದವೀತನಂ
ಕೃಪೆಯಿಂದವೀವಿರಾಜಿಸವೆಚ್ಚುದಿಂದುವಿಜಯತಗೆಸೈವರ್ಕಿಸಿದನು॥ ॥೧೩॥
ಗಾಢಿಸಿದಪ್ಪವಲಕ್ಷ್ಮಗಾರಚರಂಭವಹಾಸನಂ
ನೋಡಿವಿನ್ಮಿತನಾಗಿರಂನಮನದೊಳ್ಳುಂತೆ
ಮಾಡಿಸಿದರ್ಪ್ಪೃಮಂನನವವಂಚಿಸಿದರಿ ಹಾಂಡಾಳರೆಂಮನೆಂದು॥
ಕೂಡಿಮಂಮಲಮರುಗಮುಖಗೆನಮನಗುರಣಾಂ
ದಾಡಿಮಂನಿಸಿತನಗೆನಿಂದನುತನರಿಂದು
ಮಾಡಿಸುಪ್ಪುಮೆಂದನಾಮಶ್ಬಬುದ್ಧಿವಿನಯದೊಳಾನುಭಂದನೊಡನೆ॥ ॥೧೪॥
ವ್ಯಾಘ್ರದರಗದನಯವ್ರೂಗರ್ಸಿಂಹಾದಿತತ್ತ
ಗಾಭರಘೋಮಾರರದ್ವೈಯಮದುವನಂಬುಜವೊ
ಭ್ರಾಭರಧಾರೆಗಳೆ ಬಿಸಿದಮಧುವ್ರೊರಮಲಾಂಬರಿಯರ್ಕ್ಸರಲೆ ಜವೊ॥
ಕಾಭಮಾಟಂಬೆರಸಿದಮ್ಮಗಾಂವಭ್ರಾಜನವೊ
ಪೀಭಲರದೆನೆನೊಗಸಿರಾಮಶ್ಬಬುದ್ಧಿಘಾ
ರಾಭರೆಯನೊಳಗೊಂಡುಮಾರುಘಾರುಘನದಿಂದನಮನಗುರನಡಿದಮಾತು॥ ॥೧೫॥
ಯೆತ್ತಬಲ್ಲಸುಗೆಡನರೆಲೆಮಾರ್ಗ್ಗಮಾಬಗಳ
ಚಿತ್ರದೊಳ್ಭುದುಗರ್ಗಮೊಡಮಂವಿಭರಯವ
ನಿತ್ಯಮಂನಿಸಿಮತ್ರಿಪರಿಚರಂಭವಹಾಸನರಂರೆಮಮ್ಮರಿಸಿರಾಂದು॥
ಮತ್ತೆಮನದೊಳ್ಳುಂನಭ್ರಮನುರರ್ಗ್ಗನಗೆಂದ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂನೆನಮತಂನಸುತರಾಭೈಗಾ
ಯುತ್ತುರಂಚರಮರಚವಗೆಯಾದನಿವನೋ ವರ್ಗ್ಗಸಿಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ್ದನು॥ ॥೧೬॥
ಬಂಡೆಯಾಗದವಿಪ್ರರಂದೆಂನೊಳ್ಕೆಂದನುಡಿ
ರಂಜಿಸುವರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಾಗದೊಳ್ಭೊಪ್ಪುವನಿವಂ
ಭಂಜಿಸದೊಡಿ ಧರರ್ಗ್ಗಾಗಿ ತನರನಾದವಂಬಭರತಂನಾಭ್ರಜರ್ಗ್ಗೆ॥
ಸಂಚನಿಸುಲರಯದುನ್ನಪಾಲತ್ತಮಗ್ಗಭರೆ
ಗಂಜುವವನಲ್ಲಬಲವಂತನಮಾನಿತಂಗೆ
ನಂಜುಮಾಡಿಸಿರಾಜ್ಬಮಾಯಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆಗ್ಗೆಸಿದಂಮುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥ ॥೧೭॥

ರಾಕಾಶಶಾಂಕನಭ್ಯುದಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿತಂ
ನಾಕಾರಮಂ ತೋರಿಸುವೆನೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯೊ
ಳಾಕಮಲಲೋಚನನವಕ್ತ್ರತೃಷ್ಣಂ ತೊಲಗಿಸಿತಾಂ ಬೊಟ್ಟೆನೆಂಬಬ್ಜಾಗದೊಳು॥
ಆಕುಮತಿಯಹುಮತ್ತ್ರಿಬಳಿಕಾಂಡುಲೀಸ್ಥನವ
ನೆಕಾಂತದೊಳ್ಪೆರೆದುಮೆಗ್ರಾದಕೆಮತ್ತ್ರಿಯಂ
ಜೊಕೆಯಿಂದಥವಡಿಸಿಕರೆಸಿಕರಿಕುಂಕುಸನಂ ಸೋದಿನಸುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಉರ್ವಮತ್ತ್ರಿದಕಜ್ಜಮಿದುಚಂದ್ರಹಾಸನಿ
ಸೊರ್ವನಿಹಯಾರುಧನಾಗನಾಲ್ಪುರುಸೀವ
ಕರ್ವೆರಬಿರಾಜಧಾನಿಗೆಪೋಗಿತಂನಮಗಮದನಂಗೆಮತ್ತ್ರಿಸುತೆಗಾ॥
ಸರ್ವಜನಮರಿಯದಂತಿವುದಿಸಕ್ತಿಕೆಯ
ಮರ್ಕರಿಯೊಳಾವಿಸಗದತಿರಯದಮಾಳ್ಪೆನಂ
ಬಿರ್ವರೊಳ್ಪುಪ್ಪಮಾಗರಲೆಂದುಕಾಳನಾಮತ್ತ್ರಿತಲ್ಲೀಸ್ಥನವನು॥ ॥೩೯॥
ತ್ರಿಕಿಯಿಂಪೆಲ್ಬುನಂತಸ್ಥಮಂತಂಸೋಳಿ
ಮಾತುನಿಶ್ಚಯಮೆಂದುನಂಬಿಕ್ಕೆಕಾಂಡುಹಾರು
ಘಾತಕಯದಿಂದಮಂತ್ರಿಗೆಮಗಳಿದುಬಿಟ್ಟುಂದುವಂದಿಸಿಕುಳಂದನದಿಗೆ॥
ಆತಸೊಪ್ಪುರಕೆವೆತ್ತ್ರಿದನೆಕೆಳುಹಿಸಿಕಾಂಡು
ಮಾತೆಮೆಧಾನಿನಿಗೆಬಂದುನಿರ್ಗಮಿಸಿವನಾ
ತ್ರಿಪ್ಪತಿಸಿಸದಾಂಬುಜಕೆಪಗಿಸಿಯುಳ್ಳನಾಚಂದ್ರಹಾಸನಸ್ತಸ್ಥ್ರದಿಂದಾ॥ ॥೪೦॥
ಆಸುದತಿಪಗಿಸಿಸಿದುನಿಗಶಿಸುತುಮಾರಂಗೆ
ಸೀಸಿದಳಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿತಿಲಕಮನಿಟ್ಟು
ಹಾಸುರಸುಲಾಜೆವಥದಾವರ್ಷ್ಟಿಗೆಗಳೊದನೆತಳಿಗೆದಂಬುಲವನಿತ್ತು॥
ಲೇಸೊದವಲಭ್ಯದೊಳ್ಳಿಂನವಯವಂಗಳಿಂ
ವಾಸುದೇವಂಕಾಯಲನುಕೂಲೆಯಾಗಿಹವ
ಘಾಸಮಸ್ತನಾಗರಾಜ್ಯಮಂಪಡೆಯೆಂದುಹರಸಿಬಿಟ್ಟ್ಲಳಿಂದಾ॥ ॥೪೧॥
ತ್ರಿಮದಿಂದಮಾತೆಯಂಬಿಟ್ಟುಂದುಮೊರಮದುವ
ಸಮಯದೊಳ್ಪಂದ್ರಹಾಸಂಕಂಡುನಿಡಿಕೆಮಂ
ಕುಮಸೂರಂಜಿತಹಾರದ್ರಂಗದಿಂಕಂಗೊಳಿಪಸಾತನವಧೂವರನನು॥
ಸಮಸದಾಕಾರದಿಂಬರುತಿರ್ದ್ಪಿತಸೂಸೊ
ತ್ತಮಯುಗವನೆಳಿಗರುವೆರಸಿಬಪ್ಪಪ್ಪಕ್ಷಿಯಂ
ರಮಗಾಸಿಯ್ಯುಕುಸುಮಫಲಮಂಕಾಂಡುತನಗಿಯ್ಯುತ್ತಿತಹಾವನಾಥಸರನು॥೪೨॥
ಸೂಡಿದಂಪಳಸರಿಯೊಳ್ಗೆಸಿವಕುಸುಮಂಗಳಿಂ
ಮಾಡಿದಸುಮಾಲೆಯಂತಲೆಸೊರ್ವನೊರ್ವನಿದೆ
ಗೂಡಿಸೀರಿಸಿನಕ್ಕಿದಜ್ಞಸಂಪಗೆಯಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಂಕಾರಲಾಗಳು॥

ನೀಃಮಿಥರಮಾತ್ರಿಗೆ ನೊಪ್ಪುವಸಂಬಂಧಕೆ
ದಾಡಿಮದಫಲವನಿವನೆಲ್ಲಮಂತ್ರೈಸಂದು
ಗಾಡಿಮಿಗೆಮೆರೆವನವವರಸಂತೆಮೊರವಲ್ಲನಾಥಪ್ರಮಾಸವಂದು॥ ॥೪೩॥
ಮಯವರಸಮಾಘಾಧವಾಗಿನೆ ವಾಳಿಂಬ
ಪ್ರಯದೊಡನೆಸಂಚತಿರುತ್ತಾ ವಯದರವನಾವ
ಳಿಯನಾಳಿಸುತಬಟ್ಟೆವಿಡಿಮುಚುಂಡಳುಮರದಟಾಹಿಲ್ಯವವನಶಿಬಿರಲಾ॥
ನಯರಸದಸೋಗಿಲೆಯನಾದರವನಡಿಯೊಳಿ
ರಯಫಲಾವೃಂದತರುರಾಜಿಗಳಶ್ರೀಗಳಿ
ಕೆಯೊಳಿದಗಾರ್ದಮುವಚರಸುವಂತೆಚಂಪ್ರಮಾಸವಮುಂದೆಕಣ್ಣಿಸಿದುದು॥ ೪೪॥
ತಳಿರ್ಮುರಿಗಿದೆಳೆಮಾವುಗಳನೆಳಲ್ಲವಿಡನಿ
ರ್ಕೂಲಮುಳನತಳಿದಿಂತೊಡರ್ದಿಡ್ಡಲರ್ವಲ್ಲಿ
ಗಳಮಂಟಪಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧಮಾಗಿಮಯಸ್ಥತಾಕಗಳರಂದರಂಗಳಿಂದಾ॥
ತೊಳವರಂನವಮಾಸರೆಗಳಿಂದರಂಜಿಸುವ
ಸಳಸೋಪುಲಪ್ರಕರಕೋವಿತಸಕೋವರಂ
ಗಳರಮ್ಯಸೋಪಾನದಿಂದತಿಪ್ರಜಕೆಯವನರಕಣ್ಣಿಸಿದುದು॥ ॥೪೫॥
ಸರಸಮಿಗೆನಲಿದಾಡುವಂಚೆಗಳಕಾಂಚೆಗಳ
ಬೆರಸಿರಮಿಸುವಮಾವಕಾಕಿಗಳಕೆಕಿಗಳ
ನೆರೆನೆರೆದುಮೊರವಮರದುಂಬಿಗಳದುಂಬಿಗಳಚಿವರ್ಗಿಳಿಕಾಗಿಳಿಗಳ॥
ತರುಲತೆಯತುರುಗಲರಸಾಲಪ್ರವಾಲಪ್ರ
ಕರದಕೋವಿತೆಗಳುಮುಮಾಳಗಳಾಳಗಳ
ಪರಮಳದಮನದಿಂಪನೊಗಯಿಸುವಬಗೆಯಿಸುವರಾಜಾವನಮೆಸೆದುದು॥೪೬॥
ಪೂರ್ವಮಾಗಸೌಕ್ರೃತ್ಯಸಾರಸ್ವಮಾಂಧ್ಯದಿಂ
ದುದ್ಯಾನಮಾಯತಂಬಿಸಿಮಾರ್ಗತ್ರಿಮಂ
ಸದ್ಯಪ್ರಕಮನಮಾಗಿತ್ತುಮಾದಷುಮೊಳಗ್ಗಿತ್ತೂನಂಮಾಜಿಗೈವಾ॥
ಉದ್ಯಾನದಿಂದಿಳಿದುತನ್ನೆಳಲತರುಮೂಲ
ದುದ್ಯತ್ಪ್ರರಂಗಮಂನಿರ್ಮಿಸಿಕಟ್ಟಿವಿರ
ವದ್ಯುಪಾನಿಧಿಚಂಪ್ರಮಾಸನೆಳೆಮಲ್ಲಳಂತಿರತರನಿಮುಂದಿಬ್ಬನು॥ ॥೪೭॥
ತೇಜಿಯಂಕಟ್ಟಿದಡಿಯೊಳ್ಳಿವತರನಿರಬಿ
ರಾಜವನದೊಳಗ್ಗೂರ್ಚರಶಿಮಾಸನಲ್ಲಿವಿ
ಪ್ರಜಿಸುವನಿಮ್ಮಳಸೆರ್ತ್ರಿರದೊಳ್ಳುಮುಚುಚಿಯಾಗಸುಪ್ತದೊಳಗ॥
ರಾಜಿವಮೊದಲಾದಲರ್ಗಳಿಂಶಿರದುಸಾರಿ
ಮೂಜೆಯಂಮಾಡಿತಾತಂದವಾಧಿಯಮಂ
ಪ್ರಾಣವನಂಗೈದುಶಿರಮನಾಗತಳತಮಾಮಾರನನೆಳಲಿಂಸಾರ್ದನು॥ ॥೪೮॥

ತಿರೆವೆರೆದಗ್ಗಳಿಂಪಾಸಿಚುಚ್ಚಿದೆಸೆಯ್ದು
ನೊರಜಕ್ಕೆನಮುವಗಲಬಿಸಿಲಿಂದಮಾರ್ಗದೊ
ಳ್ಕೆರೆಬಳಲ್ದಹಾಚರಂಶ್ರಮಾಸಂಗತಂಗಳಲರೆಮೊಗಸಿಂದರೆಂಗಳಿವೆಗಳು॥
ಸೆರೆಗೊಂಡವಾಳಿಗಳನಾಕ್ಷ್ಮೀಯರ್ತಮ್ಮಮಂ
ಮಾಗಸುನಿಸ್ರಾಲ್ಗಾಲನಾಗಿಮಿಱಗಿದನವಂ
ಮಿರುಗುವಹೊತ್ತುದೊಸ್ತ್ರೀವಮರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಂಪವಹನುಪೊಲು॥ ॥೪೮॥
ನವವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ–ಅಂತುಸಂಧಿ೨೯ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೬೭೩ಮಂಗಳಂ॥

೩೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ನಿಷ್ಠೆಗೈದಿಂದುಹಾಸನಕಂಡುಕದಕಾಲೆಯೊ
ಳಿಷ್ಟಪತ್ರವನೋದಿಕಾಂಡುಚಡುರಿಂದದಂ
ತಿಷ್ಠಿತನಗಾತನಂಕಾಂತನಹಾದಾಯಮಂಮಾಡಿದಪ್ಪ್ರತಿಸನುಜೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಕುಂತೀಕುಮಾರಕೇಳ್ಚಂದ್ರಹಾಸಂಬನದೊ
ಳಂತುಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪಸಮಯದೊ
ಳ್ಕುಂತಳೇಂದ್ರಾಂಗಜೆಚಂಪಕಮಾಲಿನೀನಾಮದೊಳ್ಸಮಗಳುಂಟವಳ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂಮಂತ್ರಿಸುತೆವಿಷಯೆಸಖಿಯಾಗಿರ್ಪ
ಳಂತವರ್ಸದವರ್ಷಿರ್ವರುಂಬಂದರಲ್ಲಿಗೆವ
ಸಂತಕಾಲಂಪ್ರವೃತ್ತಮಾಗಲ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿಯರಣ್ಯದಿಂದಾ॥ ॥೧॥
ಪೊಕ್ಕರ್ತೆಗಂಗಳ್ಮತೆಯಕೊಬ್ಬಿದನವಿ
ಸಕ್ಕಗದಬಾಲಕಿಯರೊರ್ಗಾದಮೊಗೆವಲ್ಲಿ
ನಿಟ್ಟಗದಸದಪಿಸನಿತಂಬಿನಿಯರೊಂಮಾರುವೇಗ್ಗಿಯವಿಳಾಸಿನಿಯರು॥
ಪೊಚ್ಚತದತೆಳ್ಳಿನೆಳೆವೆಗ್ಗಪೊಯ್ದೆಕಾಲ್ಗ
ದಚ್ಚರಿಯಕಮನೀಯಬಳ್ಳಬಳ್ಳಲತೆಯ
ಕೊಬ್ಬುಮೊಸಜವ್ವನದನಿಕರಿಯನರ್ದಿತಂದರೊಟ್ಟಾಗಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೨॥
ತಲಕಿರವಾಗಿಯರ್ಗಾಹಿವೇಗಿಯ
ಸ್ಥಲವಿಶ್ರಮದಯಾನೆಯರ್ಯಜನಿದಾನೆಯ
ಸ್ಥಲಧಾತಗಾತ್ರಿಯರ್ಜಲಧನೇತ್ರಿಯರ್ಚಿತ್ರಕಾಮಿನಿಯರು॥
ಕಲಕಮಚಯುಗಳೆಯರ್ನಿಕಮಗಿನಿಗಳೆಯ
ಸ್ಥಳಕಳವದನೆಯರ್ಪಿಕಾಸ್ವರದನೆಯ
ಸ್ಥಳದಳಧರಂನೆಯರ್ಶಿರಸಂಚಿಯರಂದನಸಿನಡೆತಂದರು॥ ॥೩॥
ತಳರಡಿಗೆತಾಂಡವಂಗ್ಬುಟಗೆತಾವರೆಮೊಗೆ
ಬೆಳಗಾಯುಮೊಲೆಗೆನೈದಿಲೆಕಣ್ಗೆಬಾಳೆತೊಡೆ
ಗೆಳೆವಲ್ಲಮೈಗೆಸಂಪಗೆನಾಸಿಕೆಮಲ್ಲಿಗೆನಗೆಗೆಮೊಲ್ಲೆಪಲ್ಗೆ॥

ಅಳಸಂತಳ್ಕೆನವಿಲ್ಲುದಿಗಂತವನದಿಗೆಣ್,
ಗಳೆಗಳಗಳ್ಂಚಶರಸೆನೊಳ್ಪವಯವಂಗಳೊ
ಳ್ಗೆಲಸಿದವು ಹೆಂಗಳ್ಗೆ ಸೊಲ್ಲದವರಾರೆನಲ್ಕದಿತಂದರಂಗನೆಯರು॥ ॥೪॥
ಮಿಂದೆದ್ದು ಹೆಂಗಳುವವನಜೆವದಿತಂದಮಂ
ಕೊಂದಮಬಹುವಧವರ್ಕೆಗಳ್ಗಂದಪುಲ್ಲಪಿಸಿ
ಕಂದರಂದವವಿಹಾತಂಗಳ್ಗಂಡಗುಣಿಸಿದ ಹೊಡನೆಮಾಡೊಳೆಬಿದರು॥
ತಂದತಂದದೆ ಮೊಳ್ಳಪರಪರಿಯಲಂಗೊಯ್ಯು
ಚೆಂದಾಗಬಂದುಬಿಮರ್ಲಿಸಹೊರೆವರವನು
ದ್ವಂದಮಿಂಹೊಳ್ಳ್‌ರಂಜಿತ್ತಿದೆಗಂಗಜನಸೊತ್ತ್ಗನಿಗಳ್ತೆರಳೆದು॥ ॥೫॥
ನಿರದುಚ್ಛಳ್ತುಂಬಗಳ್ಮೊಗ್ಗವಲ್ಗೆಜನದ
ಮರಮಾನವೊಗಮಲದಾರ್ವಿರಿಯತ್ತಿವಳಗಳ್
ಇರುವಿರಿಯರಂಧರದಾರಂಬುವಿನಹುನಸುಡಂಗಳ್ಕರಂಬಮುಸುಳ್ಗಂಗಳು॥
ಮೊರೆವಾರಮುಳ್ನವತನುಷವಿಯತಿಳ್ನಿರ
ಮಿರಿವಮಧ್ಯದಮ್ಯುಗಾಳ್ಗಡುಬಗೆಯತ್ತೆಳ್ದಮಂ
ಸುರುಪಿಡುವದುರದೆನಲ್ಪರಸಿ ಯೊಪ್ಪರಳ್ಳೆಯರಜಲಕೆಳ್ಗೆತ್ಗೈಸಿದುದು॥ ॥೬॥
ಲಲನೆಯರ್ವಿರೆದೆರದಮೇಲುದಸೊಳ್ಸಿವ
ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳ್ಲಗೆವಾರಿದೆರದ್ಯಗಳಂ
ಮಳುಕದಜ್ಞ್ಜಿರಕ್ಕಾರವಂಮಿಗೆಚೆಲ್ವರಂಕ್ಕಾರವಂಗಳ್ಪೊಡನೆ॥
ವಿಲಸಿತದವಾಸಾರದಂಬುಗಳ್ವೆಸವಡೆ,
ಚಿಲ್ಲುವಿಗಳ್ಕರದಸಾಸಾರದಂಬುಗಳ್ವೊ,
ಲಳ್ವಡಿಸಿಸರಸಕ್ಕೆಳ್ಗೆಮ್ಮೊರ್ದಿಗದಿಗೆಸರಸಕ್ಕೆಳ್ಗೆಯಾಗಲು॥ ॥೭॥
ಹೊಳ್ಳವಮುಳ್ಳುಗಳ್ಪ್ಪುಗಸುರದಾವಲತೆಯಮಂ
ಸ್ಥಳ್ಸಿದುಂನವಪಯೊಳ್ಧರದರದೆಗಂಗಾಚಂ
ಜಲದಪ್ರಸಾಪ್ತುಗಾದುಹಾನರದಚಿತ್ರಂಗಂಯತ್ತವಿಹಾಪ್ತುಮೊಪ್ಪಿ್ಯದು॥
ಮಳ್ಗೆಗರೆವುದಷ್ಟುರಯಿಮೆಳ್ಗೆನೆಸುವಾರಿಯಂ
ಮಳುಕದಬೀನದಿರಮೊಳ್ಪ್ಪಿಹೊಳ್ಪ್ಪಿಮೆಳ್ಳೆ
ಮೊಲೆಗೆಲದಕುಂಚುಮಾಧರದವರುಗಾಗಿರತಳದರೆಂಬಾನಲ್ಲಳ್ವೊಲಾಗೆ॥ ॥೮॥
ಹಾರಯಲಾಳ್ಡನಮಜಂಚುಳ್ಳಶೆಮಾಗಮಿಂ
ಡರೆಯನಿಳ್ಯಂದವಾಸರಸೆಳ್ವೆಮನ್ಮಧನ
ಸರಳ್ಗಾರದಿಗಳ್ಳಕ್ಕೆಬರಮಳ್ದಬ್ಬಿದೆನಿಸಿಕಾಂಡಮಸಂಭೂಗಾರ್ತಿಯೊಳ್ಗು॥
ಪೆರಹೊಳ್ಪ್ತಿಸಿದವಲ್ಲನೆರದಿಂಗಳ್ಗಂಮೊಳ್ಪ್ಪು
ತರುಗಾಯಾಚೆಲ್ವನಗೆಮೊಗದಮುಂದ್ವಿಗಳಾ
ವರೆಯಾದವೆಂಬಂತೆಹಿಂಗಳ್ಗಾಸ್ಪರ್ಶೆನೊಳ್ಪ್ಪಾಕಾಳ್ದರಮಲಂಗಳ್ಗು॥ ॥೯॥

ಮೇಲೆಸುಪ್ಪಳಿಸಿತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಬಿದ್ದುದಂ
ಲೀಲೆಯೊಳ್ಪವನಜೆಮಾಸಟಿಯಾಗದೆಕಿನ್ನ
ರಾಳಿಮೊಳ್ಪುಗದಪುಗವಿಗಳವಿಲಾಸಮಂಕಂಡುಮೆಲಘುಂಸಂಗರೊಳು॥
ಕಾಲಿಂದನಡೆಯಲಾಳ್ದಪೆನ್ನಕೆಮಾಳಪವು
ಬಾಲೆಯರಕಂಗಾಪೆಗಾಳ್ಪಿಗೆಗಮನದಮಜ್ಜುಗಕೆ
ಸೋಲದವರಾರೆಂಬತೆರನಾಗಿಸಲಿಲದೊಳ್ಗುಡಿಸಿದರಂಗನೆಯರು॥ ॥೧೦॥
ಕಿಸಲದಳನಮ್ಮತಿಯಬೆಳ್ಗಿನಯನೂಸಲೆನೆ
ನಸುರುಚಿಯತೆರಳ್ಕೆಯಮಿಸಾರಳಯಿನೆಲಾಳ್ಚನವಿ
ಕಿಸಲದಮುಂಮೊನೆಯೊಗರಥಾಳಯಿನೆಮಸಾರಮುಂಪಸದುಬೀರ್ದೊಳಿಪೆಳ್ಗೆ॥
ಸಸಿಯರಸೂಡಿಕಾಂಡೊಳ್ವೊಳ್ಗೆಗ
ಮುಸಿವಾಗಿವಿಷಯೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯರಾಗ
ಸುಸಿಜಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ಗೆಲ್ಲತಿಳಿನೀರತುಂತುರ್ವಿಗಳೆಸೆದಿರ್ದವು॥ ॥೧೧॥
ಮುದದಿಂದವಿಷಯೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯಕೊಡನೆ
ಸುದತಿಯನಾಸಾಪ್ರಕಾರದಿಂಕ್ರೀಡಿಸಿದ
ರುದಕದೊಳ್ಗಳಕಂಮಾನನಸುಧಾರುಮಂದಲದಬೆಳದಿಂಗಳಂದಾ॥
ಸದಮಲಸರೋವರದತೀರದೊಳ್ಗಳಸಿಕ
ಳ್ಗಿದಚಂದ್ರಕಾಂತಸೋಮಾನದೊಳ್ಗೊಸರ್ವನೀ
ರೊದವಿತೆನೆಮೈಗಳ್ಗಿಂಗಸಂದೋರಲಾಸ್ಯದಿಂದಮೊಱಮಬ್ಬರು॥ ॥೧೨॥
ಕೂಲವನದಮನನದಂಗದೊಳ್ಪೃತಿದಮ
ಕೂಲದೊಳ್ಗತ್ತೆತಾಪಸರವೃದ್ಧಮತಿಗಪ್ಪತಿ
ಕೂಲದಾಸ್ಥತಿಗಳೊಂಮೋಹನಸದೊಳ್ಗಪ್ರತಿಯೆಂತಟೆಲ್ಲಿವನಕಾಗಳೊ॥
ಸಾಲಮಗಾಮಯದಸೋಪಾನದೊಳ್ಗಲಿಸಿರ್ದ
ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಗಳೊವಿಚಿತ್ರಮೆನೆರಂಜಿತರ
ಸಾಲಪಲ್ಲವಮಾಣಿಪಾದತಳದಬಲೆಯರಸುಮನಸ್ಸ್ಥಿಸಿದವು॥ ॥೧೩॥
ಅಧಟಿಂದಮನ್ಮಥತ್ರಿಜಗಮಂಗೆಲ್ದೆಮೆಯೊ
ಳ್ಗೊದಗಿರ್ದಪಲವುತ್ಸವಗಳನಲ್ಲಿಪಾಡಿಸಿತೊ
ಳೆದವನಿರದೊಳ್ಗಲಿಸಿಮಿಗಾಂದೊಳಗಂತೊಡಿಸಿದನೊಪೆಗೆನಲ್ಕೆ॥
ಉದಕದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುನಿಂದನೀರೆಯರಾಗ
ಯಾದಬಳಿಯನನೆಯವಿದಿಯಾಗಿಮಿಡಿಸಾಯಂತೆ
ಳಿದುಪಾಲ್ಗೆಕರಪಾಳಂಗಳಾರಾಜಿಸಿದವೇನೆಂಬೆನಬ್ಜರಿಯನ॥ ॥೧೪॥
ತೊಳಗುವವನಿತಂಬಗಿರಿಯಂದಾಗಸಕೆಪಟ್ಟ
ದೆಳೆಯವಲ್ಲಿಯಮೇಲೆನೆಲಸಿದೇಗವಸ್ತ್ರಗ
ಳ್ಗಳವಿಡಿದುಮದನಕಬರಸಲೆಗೆಸಿನ್ನತಸುಬ್ಬಿಕಾಂತೆಸ್ಥಿತೆಂದು॥

ಸಲಿಲದೊಳ್ನೆನೆದದೇವಾಂಗದೊಳ್ಪೊರ್ದಿರ್ದ
ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳಾಣಿಸಿದಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರ
ಚೆಲುವುನಿಚ್ಚಳದಿಂದಕಾಣಿಸುತಸಾರತೀರದೊಳ್ತೋರ್ದಮೆರೆದು॥ ॥೧೫॥
ಹಿಮದಿಂದತಂಗಾಸಂಬಂಧದಿರ್ದಮಾಗಿಯಂ
ಕ್ರಮದಿಂದಬೀಳ್ಕೊಳೆವಸಂತರುತುತಲೆದೋರ್ದ
ಸಮಯದೊಳ್ತೆರೆಗಾಣ್ಕೆಯರ್ನಿದಮೈಯೊಳ್ಪೊದೆವವಸನಂಗಳಂಸಡಿಲ್ಚಿ॥
ರಮಣೀಯಚಿತ್ರಾವಲಂಬನದಕೋಣೆಗಳ
ಸಮನಿಸಿದಚಿತ್ರಶಾಲೆಯಸೊಗಸುವೆಡೆಮಾಡಿದ
ಸುಮನೋಮಣಾಸಿಂಪಲವುಬಂಗಾರದುಂತೆಗಡಮುಟ್ಟುರಂಜಿಸಿದರು॥ ॥೧೬॥
ತಡಿಗದಡೊಳ್ಪಿನೆಮಡಿವರ್ಗಮೆಂತೆಗಡಬ್ಬು
ನಿಡಿದುರುಳ್ಪೈಸಿವಘಾಸದಮೊಗೆಗಳಂಶಾಖ್ಯು
ತೊಡವೆಲ್ಲಮಂತಾಳ್ದುವಳಗೆತಿಲಕಮನಿಟ್ಟುತಿಸುರಂದಸೊಬಗುವಡೆಯಾ॥
ಅಡಿಗಳರಗೆಯನಕ್ಷಿಗಂಜನವಲರ್ಗಳಿಂ
ಮುಡಿಗೆನುಣ್ಣದಬಂಗಿಮಕರಪತ್ರಮನಾಂತು
ಬಿಡದೆಮಧುಪಾನವಂಮಾಡಿಕಮಲ್ಗೆವಿಗ್ರಯಂಗೊಂಡುಸೊಗಯಿಸಿದರು॥೧೭॥
ಬಳ್ಕಾರ್ಗೆಂದೊರ್ಗಳಿಂನೋಮ್ಮತ್ತಸೂಮತ್ತ
ನಲವಿಂದವೃತ್ತಮಂಮಾಮತ್ತಪಾಮತ್ತ
ನೆರೆಸಿಸರಸ್ತ್ರೀಗಳನಾಮತ್ತಕೋಮತ್ತಬೆಳ್ಳಿಗೆಯಬೆಡಗುಗಳನು॥
ಅಲರ್ಗಳಿಂತೆಗತೆಗದನೀಮತ್ತಸೂಮತ್ತ
ಲಲಿತಮಧುಪಷಕಮಂಚೇಮತ್ತಕಾಮತ್ತ
ಕಲೆಗಳವಿಲಾಸಮಂಪಗಮತ್ತಕಾಮತ್ತಕಣ್ಣೆಸಿದರೆಳೆವೆಣ್ಣುಗಳು॥ ॥೧೮॥
ಅರಳಂಬರೊಳಂತುಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಗೆಸುರಸ
ಕೇಳಿವೆಣ್ಣಳಿಸಿದಸಮಯದೊಳಲರ್ಗೆಯ್ದು
ಚೇಳಂಬದಿಂದಕೆಲಸಿಡಿದುಬಂದಾಪದಯೆಬೂತದೃಮದನೆಳಲಾಗಳು॥
ತೋಳ್ಕತಲೆಗಿಂಬಿನತಳರ್ನಿಯಮೇಲಿತಂ
ಗಾಳಿಗೊಷ್ಟಿದಮೈಯ್ಯಸೊಗಸಿಂದಮರದನೆತ್ರಿ
ಲಾಲನಾಗಿಮಲಗಿಮಾಟಿತ್ರಿಪಟಾಸವಂಸಂದುಮೈವೆರಗಾದರು॥ ॥೧೯॥
ಲಾಸತ್ರಯಂತನಗೆವರವರ್ತಿಯಾದುದಿಂ
ನೆನೆಧಾವತಿಯೆಂದುಸುಖದಿಂದವಪಡಿಸದ
ಮೊನೆಬ್ಬುವಿಲ್ಲನೆನೆಚೇಸರಬೆಬಾಂದಳಮೊಳ್ಗಾವಗಾಂಬಡಿವತ್ತರಂಗಿ॥
ನಾಶಂದುನಿತ್ರೈದನೊಸೋಮವಿಲಿವನ
ಶ್ರೀನಾಮನಿಯರಚಿತ್ರಮದೊಳ್ಗೋರಗದನೊಸಸು
ಮಾಸಲವೆನ್ನಕ್ಷಿಮಲಗಿಸಂಚಿತ್ರಸೂಸಸಂಸರಂದುವಿಸ್ಮಿತೆಯಾದಳು॥ ॥೨೦॥

ಪೊಸಬನೋ ಪಸರಿನಗಲ್ಲಸ್ಪನೀ ಧೀವತೆಗ
ಘರ್ಷನಭಮಾಬಲಜಯಂತಾದಿಸುರತನುಜ
ರುಷ್ಕರಿಗದಿನೆಬಹುಳನಳಿಕೆಗಳಾದೊಡಮುದುಸ್ಸಾರೀ ತದ್ಯುತಿಗಳು॥
ಇವರ್ಗಿಯಕ್ಷಿಣಿಸರಸಿದ್ಧಗರುಡಗಂ
ಧರ್ಷಿಭಗಾವನೋ ಮನುಜನಲ್ಲಿಂದವನ
ಗರ್ವಿಂಗಮಂಬಿಡದೆನೋ ಜಿದಳ್ಳುಯಿವಿಷಯಾಸಕ್ತೆಯಾಗಬಳಿಕ॥ ॥೨೧॥
ಬೆಟ್ಟವೆಳೆಗಂಗಳವನವಯವದೊಳೆತ್ತಿನೊ
ಕೈಟ್ಟನಂಗಜನಾಗಸವಿವರಿಗೆತೆಗಮತಂ
ಬೆಟ್ಟಲಗರ್ಬಿಂತರಂಗಮೊಳ್ಳಂಟಿದವು ದಾಂಟಿದವುಗಳಗಭೊದನೆ॥
ಬೆಟ್ಟನಾದೆದೆಯಿಂದಕಾತರಿಸಿಮದುದುಮಗೊಂ
ಬೆಟ್ಟರಿಂದೆಳ್ದರೋ ಮಾಂಚನದೊಳಾಶೆಮುಂ
ಬೆಟ್ಟೆಚೆಮರುವಬಾಲೆಚೆ ಸರದಿನಿಂದುನಿಜ್ಜಸುತರ್ಪೆಳೆವೆಟ್ಟೆನು॥ ॥೨೨॥
ಸುತ್ತನೋ ಡುವಭೊಂಮೆನುಮೊರವಲುಗದಂತೆ
ಪುತ್ತೆಸಾರುವಭೊಂಮೆನೋ ಕಲಿಂತಮುದೆರದು
ಮುತ್ತೆಮುಕದಪಭೊಂಮೆಹೊಜ್ಜೆಹೊಜ್ಜೆಯಮೆ ಳೆಸಲ್ಲಗಂಮದನಿಲ್ಲಗು॥
ಚಿತ್ತಮೊಳ್ಕೈಸಿನೆರೆಯಲೆಳಸುವಭೊಂಮೆ
ಹೊತ್ತಲ್ಲದನುಚಿತಕೆಬೆದರಿಹಿಂಗುವಭೊಂಮೆ
ತತ್ತಳದಬೆಟದೊಳ್ಪಿಂದಾಗವಿಷಯೆನಿಂದರ್ಪಾತನಪೊರೆಯೊಳು॥ ॥೨೩॥
ದಿವಿಜೇಂದ್ರತನಯಕೆಳ್ತೆರದೊಳಾಗನವ
ಯುವತಿನಿಂದಿಕ್ಷಿಸುತಕಂದಳವನಂಗದೊಳೆ
ಸೆವರುಚಿರಕಂಚುಕದತುದಿಸೆರಗನೊಳ್ಳಕ್ಕಾಂದರ್ಪತ್ರಿಕೆಯನು॥
ತವಕದಿಂಬಿಚ್ಚುಮುದ್ರಿಯನೋ ಸರಿಸಿತೆಗದು
ವಿವರದೊಳ್ಪಂನತಂದೆಯಹೆಸರಬರಹಮಿರೆ
ಲವಲವಿಕೆಮಿಗೆನೋ ಡಿಹಾರುಷಮುಳ್ಕದೊಳ್ಳಂದುನಿಂದೋ ದಿಕಾಳುತರ್ಕಿಸಿ ॥೨೪॥
ಶ್ರೀಮತ್ಸುಚಿವಕಿರೋ ಮಣಿಮಖ್ಯಬುದ್ಧಿನು
ಪ್ರೇಮದಿಂತಂನಮಗಮದನಂಗೆಮಿಗೆಪರಸಿ
ನೇಮಿಸಿದಕಾರ್ಯಮಾಚರಿತ್ರಹಾಸಂಮಹಾಹಿತನೆಮಗೆಮೇಳೆನಂಮಾ॥
ಸೀಮೆಗರನಾದಪಂಸಂಧೆಮಾಮಿಲ್ಲಿದಕೆ
ಸಾಮಾನ್ಯದವನಲ್ಲನಮಗೆಮುಂದಕೆಸರ್ವ
ಧಾ. ಮಿತ್ರನಹಾವನೆಂದಿತನಂಕಳುಹಿದೆವುನಿಂನಬಳಿಗೆದವರಿಪುದು॥ ॥೨೫॥
ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆಬಂದಬಳಿಕವನಕುಲಕಿಳು
ವಿತ್ತವಿದ್ಯಾವಯೋ ವೃತ್ತಮಂಗಳನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತಿರದೆವಿಷವನೋ ಹಿಸುವಂತೆಕಾದುವುದಿತಂಗೆನೀನದರೊಳೆಮಗೆ॥

ಉತ್ತರೋತ್ತರಮಪ್ಪುದೆಂದುಬರದಿಹಲಿಪಿಯ
ನೆತ್ತಿವಾಚಿಸಿಕೊಂಡುತರಳಾಕ್ಷಿತಾನದಕೆ
ಮತ್ತೊಂದಕ್ಷರಪ್ರಿಯಮಂತಿದ್ದಿದಳುಲ್ಲಂಘಿಸುವರುಂಟೆವಿಧಿಕೃತವನು॥ ॥೨೬॥
ಯೀತಂತಮಗೆಮಹಾಹಿತನೆಂದುತಂಮಧಳೆ
ಗೀತನರಸಮಾನೆಂದುಕುಲಶೀಲವಿದ್ಯೆಗಳ
ನೀತನೊಳ್ಸರಸಬೇಡವೆಂದುಮುಂದೆಸರ್ವಥಾಮಿತ್ರನಮಾವನೆಂದು॥
ಯೀತಂಗೆವಿಷಯೆಮೋಹಿಸುವಂತೆಕೊಡುವುದೆಂ
ದಾತನಂಗಗೆಬರೆಸಿಕಾಟ್ಟುಕಳುಹಿದವನ
ವೇತಪ್ಪುದಿದುವರ್ಣವಿಲ್ಲಟಮೋಸಮೆಂದುಬಲಿತ್ತಾವಿಸುತಿರ್ದಳು॥ ॥೨೭॥
ಕಡುಚೆಲ್ವನಾದವರನಂಕಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿ
ತಡೆಯದಿಂದೀತಂಗೆವಿಷಯೆಮೋಹಿಸುವಂತೆ
ಕೊಡುವುದೆಂದಲ್ಲಿಂದತಂನಬಿತನೀತನಂಕಳುಹಿದರಸುತನಬಳಿಗೀ॥
ಪೊಡವಿಗಾದವಿದರದೆಂನಮನದಿಗೀಕೆಮತ್ತೆಕೆಯೊ
ಳೆಡಹಿಬರದಕ್ಷರದಬಳಿಕರ್ಪಿದರಂದ
ಕೆಡವುದಗ್ಗದಕಜ್ಜಮೆಂದಾತಕುಗೀತಾನದಂತಿದ್ದಲನುಕ್ರಿದಳು॥ ॥೨೮॥
ತಪ್ಪಿರ್ದಲಿಪಿಯೊಳ್ಕಾರಮಂತೊಡದಲ್ಲಿ
ಗೊಪ್ಪುವಯೆಕಾರಮಂಕೆಲಬಲದಮಾಮರದೊ
ಳಪ್ಪುನಿರ್ಭಸಮಂತೆಗಡಕರುವೆರಳುಗುಗೊನೆಯಿಂದತಿದ್ದಿಬರದು॥
ಅಪ್ಪಂತೆಮೊದಲಿರ್ದಮುದ್ರಿಯಂಸಂಘಟಿಸಿ
ಕುಪ್ಪುಸದನೆರಗನೊಳ್ಕಟ್ಟಿಪಳಿಯೊಳಿರಿಸಿ
ಸೊಪ್ಪುಳಾಗದತೆರದೊಳಿದ್ದುಮೆಲ್ಲನೆಮತ್ತೆಸುತೆತೊಲಗಿಬರುತಿರ್ದಳು॥ ॥೨೯॥
ದಿಟ್ಟಿಮುರಿಯದುಕಾಲ್ಗಳಿತ್ತುಬಾರವುಮನಂ
ನೆಟ್ಟುಬೇರೂರಿದುದುಕಾಮನಂಬಿನಘಾಯ
ವಿಟ್ಟಗಾಸಿಸಿತಂಗಲತೆಕಾಹೋರಿತೊಡಲಾಗಿವಿರಹಾದುರಿತಲೆದೋರಿತು॥
ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದೊದವಿನೊದನಿತರುತಿರುಗನೋಡುತಡ
ಯುಟ್ಟುಳ್ಚೆಗೆಬಳಲಬೆರಸಿದಕೈಗಳಿಯರ
ಘಟ್ಟಿನೊಳ್ಪುತ್ತಮದಸಂತಾಪದಿಡಿಯಾಟದಂತಿರಂಗದಬಾಲಕೀ॥ ॥೩೦॥
ಆಳಿಯಕ್ಕಂದರಿಕೆಯಮೊಗದಭಾವಮಂ
ಕೇಳದರಿದೇನಲಿಮೃಗಾಕ್ಷಿತಳುವಿದೆಮನದ
ಬೇಳಂಬಮಾವುದಕ್ಕುವಹುದುಘನಸದೊಡನೆಬೆರಸಿಹುದುಬೆದರುಪ್ರೊನಲು॥
ಗಾಳಿವರಿಮಳವನದುಗಿದುದುಂಚೆಕನುಚಿತ್ರ
ದಾಳಾಪಮಂಮಾಡಲರಿದುಹುದಿಸಾಕಿಂನು
ಹೇಳುದೊಡೆಮಾಗಾಲಂತಸ್ಥಮಂತಾನೆತುಬ್ಬುವುದೆಂದುನಗುತಿರ್ದಳು॥ ॥೩೧॥

ಕೆಳದಿಯರನಮಿಗೆನಸುನಗುತನಿಜಸ್ಥಾನಮಂ
ಮೊಳೆಗಾಣಿಸದೆಮಬಗೆಸರಸವಾಡುತಮಿತ್ತ
ಗಳಿಲನೆಮಂತ್ರಿಜೆಸಹಿತತಿರುಗಿದಳ್ಪನದಿಂದಮನೆಗೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿ॥
ಮೊಳಲಾಗ್ಬುವಾಹಿನ್ಯೊಳ್ಪುವಂಗಳಾಸಮಯದೊ
ಳ್ಪುಳದವಣ್ಣದಗಿರನ್ನತ್ತವಾಧ್ಯಂಗಳಿಂ
ನಳಿಕಶಂನಮಿಗೆಳವಿಲಾಸದಮುರಂಡ್ರಿಯರಕೋಯ್ತಸದಮುಸ್ಸುರಮೊಳಗು॥ ॥೩೨॥
ಪದುಳದಿಂದ್ವೈತಂದುಬಾಲಕಿಯರರಕೆಳಿಮಿ
ಸದನಮಂಮೊಸ್ಕಳವನಿಸ್ಸುಗಾತ್ರೆಜೈಬಳಿಕ
ಮದುವೆಗಳಮಂಗಭೋಗ್ಯವದಮಧುರಸ್ತನಂಗಳನ್ಪಾಲಿಸುತಮನದೊಳಗು॥
ಯಿದುರುಶಾನಿಮಿತ್ತಮಿಂದೆನಗೆವೈವಾಹದ
ಭ್ಯುದಯಮಾದಮದಾಂತನೊಳೆಂಬೆಗಾಕೆಯುಂ
ಮದನಶರದಿಂದಬ್ಯಿಡಿಕೆಯಾದಮಂತ್ರಿಸುತೆಮನೆಗೆಬರುತಿರ್ದಳಿಂದು॥ ॥೩೩॥
ಕುರುಕುಳಾತಸಂಭ್ರಮಾತಿರೇಕ್ಷದಸಮೊಳ್ಪುಯಿ
ವರಮಾತಾಪಮೊಘೋಂದುಳಿಗೆಯಂಪುತ್ರನಾ
ಕರಯುಗಕೆಸಮಮಾಗಿತ್ರಾವಿಷ್ಟಂದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಗಾರಂಬೋಯ್ದಳು॥
ಪರಿಚಾರಿಯದಬಳಿಯಸ್ತಳನಗಸಭ್ರಾತ್ರುಸಖಿ
ಯರಮಾತನಾಲಿಸ್ಯಂಗರಕೆಮೈಗೊಡದ
ಗ್ರಿರಿವಪಂಜರದಕ್ರಯಂನುಡಿಸುಬಾಡಿಸಳ್ವುಮತಿಮಾತ್ಸಗಮ್ಮಗವಸು॥ ॥೩೪॥
ಅಂಗಾಭೋಗಗಳ್ಗದಿಯಲುದಲಿದಲ್ಪುದಲುಕಗೆ
ತಂಗಾಸುವನರಸುವಳ್ಪುಮಾರತನುಚನಗೆ
ತಿಂಗಾಮೆಂದಲಸುವಳ್ಪುಸುನೂಯ್ಯುಧೀನಿದೆಂದಂದಳಿದುಕೆಳ್ಪುವಕೆಳಗು॥
ಶಂಗಾಳವನೊದವಿಪ್ಪೈತ್ಯವನ್ಮುಗಳಿಂದ
ಪಂಗಾಮುವಚಾರಮಂಪ್ಪುದಯಮೊಳ್ಳಿಯೊಳಿಯ್ದು
ಸುಂಗಾದಳಿಂತಾಮದೆಂದುನಾತಕನುವಳಬಳಿಸಾಮತಾಪದಿಂದಾ॥ ॥೩೫॥
ಜಲಜಂತ್ರದಿಡೆಯೊಳ್ಗಳಸಿಯತಾಗಮೊ
ಳ್ಗಳಿಯಜದಮಾದಣಾಳ್ಪಕಿರಾಂತರ್ಗಿದಿಯೊ
ಳ್ಪುಲಿತಲತಾಮಂಟಪಮೊಳಗೆಪತಂಗೊಳವದತಡಿಯಮುಳನಸ್ಯಳಮೊಳಗು॥
ಯಿಳಿವಿಲರಮಂಚಿಗಳಪಲ್ಲವದಕುಸುಮಮಂ
ಚುಲದಹಂಸಾದಗಿಳಿಯಹೋಗಿತಿಯಸಕಿಳಿಕೆ
ನಿಲಲರಿಯದುಪ್ಪುಲಗೆಮಡಿನೆಲೆಯಜಂದ್ರಿಕಾಲೆಗೆಬಂದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ॥ ॥೩೬॥
ಅಲ್ಲಿನಿಜಸಖಿಯರಬಳಿಯಚಿತ್ರದಾಸರಂ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆತಪಿಸಲೆಂದುಪಚರಿಸಲವರ
ಸಲ್ಲಲಿತಮುತ್ತಿವಾಗ್ವಿಲಾಸಜನಸ್ತ್ರುಮಂತಳಾಧರಂಗಳನಿಕ್ಷೈಸಿ॥

ತಲ್ಲಣಿಸಿತಿಣ್ಣಗರಿಗಳುಮಾಸರಲ್ಪುಬ್ಬು
ವಿಲ್ಲಾರದಿಲಲಿತತರುಗಳಿಂದೇಣಿಸಿದ
ಸ್ಥಲ್ಲದೊಳ್ಪ್ರಿಯಳ್ಪುಬೆರಗಾಗಬಿಂತಿಸುವತೆರದೊಳಿರ್ದವುರಿತರ್ದುಗಳ್॥ ॥೩೭॥
ಪಾವಕನುರಿದರುಂತೆಹಾರಸರೋಜದೊಳುರದ
ಜೀವಿಸಿದರುಂಬೆಳದ್ಧಿಜ್ಜನೊಳ್ಪುಗೊಂಡು
ಬೇವುತನುವಿಧಿಯುಬಾಳ್ದವರುಂತೆಬಂದ್ರಮನ್ನಾಥರವನರಬಲಿತೆಯಗೆ॥
ಹೂವಳಿಯನೊದವಿಸುವೆವೆಂದುಬಾಯ್ತೆರೆದಲ್ಲ
ದಾವರಣಗಳುವರ್ಷಿಸುಮಿಸೆಯಮನವ
ನಾವರಿಸಲೇನಹುದೊಶಿವಶಿವಾಶಾಹುಳಿದೆಂದೊರ್ವನಿಬ್ಬನುಡಿದರು॥ ॥೩೮॥
ಬೆರಳಿಗೆನೆಸುರಹೊಂದುಸರಳಿಯನೆನಕುಹಿದಹೊ
ಮರಳಿದಂದುಶಿವನೆನೆಮತ್ತೆಸರಣಿಸಿದರೊ
ಮೆಲುತಮೆಲುತೆನೆಬಳ್ವೊಳರಣಿಗಳಿಂದುಕಳಿಮದನಮಂದಾನಿಲರನು॥
ನತೆಬ್ಬೆಯಸಾಗಿಲೆಯತುಂಬಿಗಳಗಿಳಿಯಸರ
ಸಳಕೆವಾಯಸುಮಂಸರೋಜಮಂತಂನಸರ
ತಳಮಂಚರದನಿಂದಿಸಿದಳೋರ್ವನಿಬ್ಬಬಾಲೆಯಂನೋಡಿಬಸುಸೂಯ್ತುತಾ॥೩೯॥
ಯುವರಮನದೆಣಿಕೆಸ್ಸೆಗೂಡಲಾವೆಲ್ಲರುಂ
ವಿವಿಧಕುಸುಮೋತ್ಕರಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ನವಪಕ್ವಫಲಮೋದಕಾದಿನೈವೇದ್ಯದಿಂಧೂಪದೀಪಂಗಳಿಂದಾ॥
ಶಿವನವಲ್ಲಭೆಯನರ್ಚಿಸಿವರುಷವರುಷಕು
ಸ್ತವದಿಂದನೋಂಪಿಯಂಮಾಳ್ಪೆವೆಂದಾಸಕಲ
ಭುವನಮಾತೆಯನುಮಾದೇವಿಯಂಗೌರಿಯಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಸ್ತ್ರೀಯರು॥ ॥೪೦॥
ಪ್ರಸಾದದರ್ಕೆದೇಗುಲದೆಡೆಯನೆಲೆಯೊಳ್ಪ್ರತ
ಹಾಸನೈತಹಾಮಾರ್ಗಮಂನೋಡುತುಪಚರಿಸು
ವಾಸ್ತ್ರೀಜನದನುಡಿಗಳನಾಲಿಸುತವಿಷಯಚಿತ್ರಮೊಳ್ಳಂನಡೆತನಾ॥
ಶಾಸನವನಿಂದುಮದನಂಪಾಲಿಪಂತೆನಿಂ
ಸೂಸುತಾರುಣ್ಯವರುಷವನೆಂನಮೇಲೆಂದು
ಮಾಸುದತಿಕ್ಷತ್ರಿಯುಂಬೇಡಿಕಾಳುತರ್ದುಗಾನತೆಯಾಗಿಪಾರ್ವತಿಯನು॥ ॥೪೧॥
ವಿಜಯಕೇಳುತ್ರಬನದೊಳ್ಪಂಪ್ರಹಾಸನಂ
ಬುಜಮಿತ್ರನಪರಾಪ್ಸುಶೈಕ್ಷೆನಿದ್ರೆಯಂ
ತ್ಯಜಿಸಿಮೊಗದೊಳದುಮುತ್ತುಳಿಸಿಪರ್ಣವೇಳಯಂಗೊಂಡುಬಳಿಕಬಿಗಿಸಿ॥
ನಿಜವಾಜಿಯಂಬಂದದರ್ಪಣಬರಪೇರಿಸಿ
ರುಜುವಾದರಕುಸಂಗಳಂಕೇಳುತೊಲಿದುಪೊ
ರಜನಮಿವನಾರೆಂದುನೋಡುತ್ತೆನಗರಮಂಮೊತ್ತುನಡೆತರುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೨॥

ಯಾನಗರದೊಳ್ಸಂತಸೋತ್ಸವಂನಿರ್ಮಲ
ಜ್ಞಾನದಿಂಗಾಲವನಸೂತ್ರಮಂಕೇಳುತಸ
ದಾನಂದಯೋಗಮಂತೈಕಾಂಡಮದಸ್ಥಬುದ್ಧಿಗೆವಿಚಾರವನೊಲ್ಲುಸು॥
ಧ್ಯಾನಸಮರನಾಗರ್ವನಿದಿರಂತದೊಳುಲಂಪೆ
ಧಾನಿಪಾಲಿಸುವವಂಮೊರಮಣ್ಣಿರತ್ನೋತ
ತ್ಸ್ಯಾನುಮದನಂಧುರಂಧರತಿಪತ್ರಸಮಯದೊಳುಲಗ್ನದೊಳುರುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೩॥
ಶ್ರೀಕಂಠನಂಶೆಗಾಶಿಮೈಗೆಳ್ವಮದನನಂ
ಲಾನದೊಳ್ಗರವಂತೆರಂಶರತ್ರಿಯನಾಗಿ
ಸಾಕಾರದಿಂದೆನಿಪಮದನನಿವನೆಂಬಂತೆರಂಜಿಸುವಮಂತ್ರಿಸೂನು॥
ವ್ಯಾಕಿಗೂರ್ಗರತ್ನರೊಚಿಗಳುಚಾವದಿಯಚಾ
ಮಿಕರದಸಿಂಪನಾಸನದೊಳಿರ್ದನಿತ್ಸೈಲದ
ಕೊನನದನೆತ್ರಿಯಚಿಕ್ಕಿಂಮಿಸುವಚಾರುಚಂಚಲಚಾಮರಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೪೪॥
ಉಚಿತದಿಂದೊಪ್ಪುವಮಹೀಸುರರ್ತ್ರಿಪುತ್ರರುಚಿರ
ನಿಚಯದನಿಯೋಗಗಳಗೀಕರಯುಲೋಹಿತರ
ವಚನಸಾವಿದರಸವಗಮಕಗಳವಂದಿಗಾಯಕನಟನನರ್ತಕಿಗಳಾ॥
ರುಚಿರದಿಂಸ್ಯಷ್ಟಭಾರತ್ರಿಮಂಸೊಗಸಾಗ
ರಚಿಸುತಿಹಾನ್ತಾವರರಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ
ಸಚಿವಸುತನೋಲಗಂರಮಗೊಳ್ಸುವ್ಯಮಾಗಿರ್ದಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದಂತೆ॥ ॥೪೫॥
ಲೀಲೆಮಿಗೆನಗರದೊಳ್ಪಡೆತಂದುಮಂತ್ರಿಸುತ
ನಾಲಯದಮುಂದೆವಾಜಿಯನಿಳಿದುತದ್ದ್ವಾರ
ಪಾಲಕರ್ಗಿಂದುಹಾಸಂಪೇಳ್ದೊಡವರಂತರಂತರದೊಳ್ಬಿಜ್ಞಪಿಸಲು॥
ಯೋಳನೆಯಬಾಗಿಲವಿವೇಕನೆಂಬವನದಂ
ಕೇಳ್ದಾಂಪಿದಿವತ್ರಿದ್ಧಾಯಕ್ಕೆಸಹಿತಬಂ
ದೋಲಗದೊಳಿರ್ದಮದನಂಗೆಬಿನ್ನೈಸಲ್ಪಾಳಕಾದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೬॥
ಅವಧರಿಸುಷೀಯ್ಯನಿಂವೈಯ್ಯಂಕೆಶಾಳ್ದನೆಂ
ಬವನಾಪ್ತನಾಗಿಹಿಂಸಾಯಜ್ಞಯಂಪಿದಿದುವ
ಲ್ಲವನಲಾಬಾಗಿಲ್ಕೆತನಗಾತನಂತೆನಿಂನೊಳ್ಪುಳುಗೆಯುಂಟೆಬರದೆ॥
ತವಹತ್ತ್ಯನಾಗಿಹಿಂಸಾರದಂತಿರಲಖಿಳ
ಭುವನಕಧಿಪತಿಯಾದಮುರಹರನಭಕ್ತನ
ಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನಾತನಬರವನುಪಲ್ಕಿತಕೆಸುಂಮನಿಹೆಯೆಂದನು॥೪೭॥
ನೀತಿಸಂಮತದಿಂವಿವೇಕನಿಂತೆನೆಕೇಳ್ದು
ರಾತಮುಂಭ್ರಾಲಸ್ವತಾಸನವನಿಳಿದುಬಾರು
ಘಾತಿಕಯದಿಂದಮದನಂಚಂದ್ರಹಾಸನನಿದಿರ್ಗೊಂಡುಕೊಂಡುನಗುತಾ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಪ್ಪೈಸಿಬಿಡದೊಡನೆಪತ್ತಿಗೆತಂ
ದಾತನಂಸತ್ಕರಿಸಿಚಂದನಾವತಿಯತ
ನ್ನಾತಳದಮೇಳಾಪವಿನಿಯಮಬಳಂದವನುಸಕಲರಾಜ್ಞೆಯಂಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೮॥
ವಿನಯದಿಂಮತ್ತೆನಸುನಗೆವೆರಸಿನಿಂದವರು
ಕನಮಿಂದಪೂರ್ವಮಾದುದುಬಂದಕಾರ್ಯಮಂ
ತನಗೊರೆವುದೆಂದುಮದನಂಚಂದ್ರಹಾಸನಂಕೇಳ್ದೊಡಾತಂಗೆನಿಂದಾ॥
ಜನಕನೆಂನಂನಿಂನಬಳಿಗತಿರಹಾಸ್ಯದಿಂ
ಧನುಮತಿನಿಕಭುಜಾಲನೃತಂದೆನೆಂದುಮಾತು
ಬಿನಮುದ್ರಿಸಿಹಿತನಿಜಕರದೊಳುಮುದ್ರೆಮಂಕಾಣ್ಬನಾತನಸ್ಯೈಯೆಳ್ಪುರು॥ ॥೪೯॥
ಯುದ್ಧವರನಾನಸತ್ತೆಯೊಳಿಂಬಿಕರೆಪಾಸನಂ
ಗದ್ದುಗೆಗೆವೆಳೆಸೊಳಸಿಮದನನಾಸ್ಥಾನದಿಂ
ದಿದ್ದಮಲನೆಂಬತಂನನುಜನಂಮಾಡಿಕಾಂಡೇಕಾಂತಪ್ರವನಸೈದಿ॥
ಹೊದ್ದಿಸಿದಮುದ್ರೆಯಂತೆಗದುಪತ್ರವನೋದಿ
ತಿದ್ದತ್ತರವನರಿಯದೆನಿಜಪಬರಹಾಮೆಂ
ದದ್ದನತಿಹಾಸ್ಯಪ್ರಾಗ್ವಿದೊಳ್ಗರತಯಾಗತನಯಕೇಳ್ದುಪಕವನು॥ ॥೫೦॥
ತೇಸಾದುದೈಯ್ಯನಿಂದೆನಗೆನೇಮಿಸಿಕಳುಹಿ
ದೀನುವಕ್ಕಾಗಿಗಳ್ದುಹಾಸಿತಂತನಗೀತ
ನೀಸೀಮೆಗಳನಾದುವಂಸರ್ವದಾಮಿತ್ರನಪ್ಪುವನಹುದುತಕ್ಷಯಮಿದು॥
ಮೋಸವೆಕಲಾಚಾರಗತಿಯನಾಸ್ತೈವದಿವಿ
ಲಾಸದಿಂವಿಷಯಿಮೋಹಿಸುವಂತೆಕಾಮವೆನಿದ
ಕೋಸಲಕಲಿಕೆತಂಗಗೆತ್ಯವರನೀತನೆಂದುಮದನಂತಿಳಿದನು॥ ॥೫೧॥
ಮುಂನತಂದೆಯನಿರೂಪದಕಾರ್ಯಮದರಮೇ
ಲಿಂನಮನವಿವನೊಳಕ್ಕರ್ವೆರಸುತದೆಯಾ
ನುಂನಿಸುವದನುಜಿಗೀತಂಗೆಪಾಸತಿವಿಚಾರಿಸೆಸ್ಥ್ರಸ್ರಿತ್ರನಿವನು॥
ಯುಂನುನಂಶಯಮಿಲ್ಲಮಾಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆ
ಕಂನೈದಿಲಂದದಕ್ಷಿಯಕರಿಗಯಂಕಾಳ್ಬು
ಮಂನಿಸುವೆನೆಂದುಮನಸ್ಸೈಸಿಮದನಮತ್ತೆಬಂದನೊಲಗದಸುತ್ತಿಗೆ॥ ॥೫೨॥
ಗಣಿತಜ್ಞರಂಕರೆಸಿಮೋದಿಸಿದನಾಗಲವ
ರುಣಮಾದರಾಶಿಶುಭವನಮಲಲಗ್ನಮಂ
ಗುಣಿಸಿವಿಸ್ತರಿಸಿದರ್ಭ್ಯಕಮದನಂಮಾಡಿಸಿದನೊಸಗೆಯಂಪೊಳಲಾದ್ಯಂ॥
ಅಣಿಯದಕ್ಷತ್ರವನೆನಿವಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಿ
ಕ್ಕಣಿಸಿದವುಚೇಳಾದಮಂಗಳಸುವಸ್ತುಗ
ಳ್ಗಣಿಮಯದವೇದಿಯಂವಿರಚಿಸಿದರೊಳ್ಪಿನಿಂದೈವಾಹಾಮಂಟಪವನು॥ ॥೫೩॥

ಬಳಿಕಮದನನಮೋಹಿಕೆಯೊಳಂದುವಿದಿತಮಂ
ಗಳವಿವಾಹೋಚಿತಕ್ರಿಯೆಗಳಂವಿರಚಿಸಿದ
ರಿಳೆಯದಿವಿಜಮುನೀಂದ್ರಿಯರೈದೆಮಜ್ಜನದಮಂಡನದಮಾಲ್ಯಗಳನು॥
ಅಳವಡಿಸಿದರ್ಪಗೌರಿಯೊಳೆಸೆವಬಾಸಿಗದಮದ
ವಳಗವಾಗದ್ಸರಮಳಂದಟಿಂದೇವಮಾರ
ನಿಳಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೊಲವಿಂದವಿಷಮಪ್ಪತಮಹುದುಮೊಸತೇನೆಸಲ್ಕೆ॥ ॥೫೪॥
ತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸರಮಾಗ್ನಿ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩೦ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೬೦೫ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೩೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಸ್ವಸ್ತಿವಿವಾಹದೊಳುಪಹಿತಿಯಶ್ವತಕಂಗಳಂ
ಸುತನೊಡನೆಮೃತವಾದಮಕ್ರಿಯಂಧರ್ಮಜಗದಿ
ಪತಿಯಾಗಿನೆಗಳಿದಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಚಂಡಿಕಾದೇವಿಯರಮೆಚ್ಚಿಸಿ॥

ಪದ್ಯಂ

ವಾಸವಾತ್ಮಜಕೇಳಲಂಕಾರದಿಂಚಂದ್ರ
ಹಾಸನಂಮದವಳಿಗನಂಮಾಡಿತಿದ್ದಿಸಿ
ವಾಸಿನಿಯರುತ್ಸವದೊಳಿಂತೆಂದುಮದನನಂತಃಪುರದೊಳೆಚ್ಚರಿಸಲು॥
ಪ್ರಾಸಾದವರದೊಳಿಹಸುತಿಹವಿಷಯೆಗೆವಿ
ಲಾಸಿನಿಯರೈತಂದುನುಡಿದರಂಬುಜವನಕೆ
ನೇಸರುದಯಿಸುವಕಾಲದಮುಂದೆತಂಬೆಲರುಬೀಸುವೆಳೆಗಾಳಿಯಂತೆ॥ ॥೧॥
ಸೊಗಯಿಸುವಪಚ್ಚಕರ್ಪುರದಮುಡಿಯಂಮೈಗೆ
ತಿಗುರಿದೊಡೆಬಾವಂಗದೊಳ್ಸೆರಗಿಸಿವಕುಚ
ಯುಗದೆಡೆಗೆಮುತ್ತಿನೊಡಿಕಂಗಳೆವೆಗಿಸಂನೀರನೊಡನೊಡನೆತಾವೆದೊಡದೇ॥
ಮಿಗೆಪೆಟ್ಟಿತುರಿಯೆಂದುಮತ್ತೆಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು
ಮುಗುಳಂಬನುರುಬೆಗಾರದೆಪೋರ್ಕೃಮತ್ತೆ
ಮಗಳೆಡೆಗೆಪರಿತಂದುನಡೆದಳೊಸಗೆಯವಾತ್ಸಲ್ಯೆಯೊಳ್ಪತ್ನಿಗಳ್ಸಹಿತಮೇ॥೨॥
ಚಿಂತೆಯಂಬಿಡುತರಳೆಸೈಸಾರ್ಥದೀಗನಿಂ
ನಂತರಂಗದಬಯಕೆಕಳಕಿಹಾಸನೆಂಬವಂ
ಕಂತುಸಮನಾಗಿಹಂನೀನದೇಂಪುಣ್ಯಮಂಮಾಡಿದೆಯೊಮುಂನಿಳೆಯೊಳು॥
ಕುಂತಳೇಂದ್ರನಸುವರಿನಗುತಸರಸದೊಳಾಡಿ
ದಂತಾಮ್ರುತಂಡಾಳುಹಿಡಲೇಶ್ರವನನೋಡಿ
ಸಂತಸದೊಳಿಂದುಮದನಂನಿಂನನಾತಂಗೆಕಾಡುವನೆಂದವಳೊರೆದಳು॥ ॥೩॥
ರಜ್ಜುಬಂಧವನಗಿದಮ್ಮಗದಂತೆತಾನೆಸದ
ಕಜ್ಜಮೊದಗಾದತ್ತೆಮೊಗಮರಳ್ದುಬಳಿಕ
ಲಜ್ಜೆಮೊಳೆದೋರಿದುದುತಲೆವಾಗಿನೆಲನನುಂಗುಟದಿಂದಬರವುತಿರಲು॥

ಉಚ್ಚಗಮಿದೆಸಳಲೆಸಾವನದಿಮಂಗಳನು
ಮಚ್ಚಸದಮನೆನೆಂದುಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯಂ
ತಚ್ಚಸನಿಕರಹಿತದನಿತಂಬಿನಿಯರುಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಿಳುಹಿತಂದರು॥ ॥ ೪ ॥
ವರಶಾತಕುಂಭಕುಂಭಪ್ರಸವಪಲ್ಲವಾ
ಧರದಗುರುಗಾಲಾಜಿಲಾಜಿತದಕಾಮಲೆಗೆಸೆಂ
ದರಕುಂಕುಮಾಂಕಮಾಂಗಲ್ಯದಬಲೆಯರುದಕಪೂರಿತಕನಕಕಲಶದಾ॥
ಸುರುಚಿವೆತ್ತರುಣತರುಣಪ್ರವಾಳದವಸ್ತ್ರ
ಪರಿಪೂತದಕಲ್ಪಕಲ್ಪವಿಧಾನಮಾರ್ಗದೆ
ವಿರಚಿಸಿದರಾಗರಾಗದೊಳಮಲಕೋಶಾಗ್ರಸಸ್ನಾನಮಂತ್ರಪದದೊಳು॥ ॥ ೫ ॥
ಮುಚ್ಚಿದರೆಂದವರದಿವಳನುಚಮಾರತನು
ದಿಟ್ಟೆಯರದೆಂತೊಸವಕುಂಕುಮವನೀಗನಂ
ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲದೆಪೊಂದಮದ್ಧ್ಯದೊಳದೆಂತುನಿಲಿಸಿದರೊದಿವ್ಯಾಂಬರವನು॥
ಬಟ್ಟಮೊಲೆಗಳಮೊರೆಗೆಬಾಗಿಸದೆವಕ್ಷಂತು
ತಟ್ಟಿದರೊಕಾಳವಳಯನೆಂದುಕೌತುಕಂ
ಬಟ್ಟನೊಂದುಕೊಂಡಿಸಿದಳಾವಫಯೆಬಳಿಕಲಂಕಾರಮಂದಿತೆಯಾಗಲು॥ ॥ ೬ ॥
ಬಾವಂನಗಂಬನಂಗದಲಲನೆಗಮಲೆಂಪ
ನಾವಳಗಳೆಂಕಂಮುಕನ್ಯಾನಾಲತ್ತೆ
ಭಾವಿಸಿಲಲಾಮವೆಂತರೆಸಗಿನಿಗೆಸೊಂಮೊದವಿದವಯವದೊಳೆಂದುವದದೆ॥
ಮೂವಿಸಂರಕಾಂಮಲೆಗದೆಂಕೆಸುಸುಮದಮಾಲೆ
ಲಾವಣ್ಯಭ್ರಮಾಪುರಾದಪಿಗ್ಗ್ರಭ್ರರಗಾಮಿನಿಕೆ
ಕಾಂವಿದೆಯರಲ್ಲಿಸ್ಸೈಳೆಂಡಿಯಕೆಸಪ್ತೆವಿಕಯೆಗೆಸಿಂಗರಂಗೈದರು॥ ॥ ೭ ॥
ಅಪರಬಗ್ಗಾಗದಂತಂಜನೊಂಧ್ರಾಸಿತಂ
ವಿಮಲಮಾಂಪದದಂತೆತಾಕಾಲಂಕ್ರೃತಂ
ಲಿಬಿಯಂತೆದಿಂಘಕೋಂಭ್ರಾನ್ವಿತಂದ್ವಿಜಸಂತೆಕೃತಿಯತಂದ್ರೈಷ್ಣಸಂತೆ॥
ಅಪಪ್ರತಾನಿಮಿಘಲೆಂಲಾವಣ್ಯಂಬಂವರಾ
ಧಪನಂತೆಕುವಲಯಶ್ರೀಧರಂಘನದಂತೆ (ನತ್ರದಂತೆ)
ಚಪಲಾಕ್ಷಿರಾಮಮಾಗದರ್ಪ್ಪಣಕರಿಮುಖ್ಯಯನೆಂಪ್ರಿಯಮುಗಮಿಂವೆಂಭೈಷಾ॥ ॥ ೮ ॥
ಉಲ್ಲಾಸತಿಲಕಮುಂಸುತಮಾಲಪತ್ರಮುಂ
ಮೊಲ್ಲಿಯಮುಗುಳ್ಗಳುಂಚೂತಪ್ರವಾಳಮುಂ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಳುಂಸಂಪಗೆಯಮೊಗ್ಗೆಯುಂನಿಂಬದಳಮುಂತೊಳಗುವಾ॥
ಸಲ್ಲಲಿತನಾಲಕಾನನದೊಳಡವಿಪುಮೊಸ
ತಲ್ಲಿಂಬತೆರನಾದುದೆಂತುಬಂಗಾಸುವೆನಿಂ
ಬೆಲ್ಲಿಗಳಳಚೆಲ್ವಿಕೆಯೊಳೆಸೆವಬಾಲಕಿಯಪಸೆಮೊಗದಸೊಂದರವನು॥ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರವಣಭೂಷಣದಿಂದ ಹಸ್ತಭೂಷಣದಿಂದ
ವಿವಿಧಪದಮೆಸೆವಂತೆ ಚುಂಬಳಿಕೆಯೊಪ್ಪೆ
ಭಾವದಿಂದರಸುಗೆಯ್ಯಲ್ಕಾಂಚಿಪ್ರದೇಶದಿಂ ಭೂರ್ಭುವಮೊಪ್ಪುವಂತೆ॥
ಕವಿಮೆರೆವ ಸುಶ್ರೀವತಾರಾವಲಂಬದಿಂ
ದವಿರಳಾಂಗದ ವಿರಾಜಿತದಿಂದ ಸಂಸೃತ
ಪ್ಲವಗಕುಲದ ಮಂಡಿತೆ ಚೆಲುಗುವಂತೆ ಚೆಲ್ವಿಂದ ವಿಷ್ಣುಯೊಳಂಗೊಳಿಸಿದಳ್॥ ॥೧೦॥
ಲಾವಣ್ಯವಾರಿಪೂರಿತಮಾದನಾಭಿಯ
ಸೊಗವೆರದತ್ರಿವಳಿತರೆಗಳನಮವೆರಂಜಿಸುವ
ಶೈವಾಲದಂತೆ ಜಘನಾದ್ರಿಯಂ ನೆಟ್ಟೈಸಿದಮಲಕಾಂಚಿಯ ಯಾಮದಾ॥
ದಾವಶಿಖಿಯಂದದಸತ್ವಾಸೆಯ ಭ್ರಮರ ಬಾರ್ಗಿಯಂತೆ
ಪೀವರಸ್ತನಮಗ್ರಕಂಗಳಚನದವರ್ಛವ
ದಾವಿನಂತಾಕೃಶಿಮಧ್ಯದಯತನುಮಧ್ಯಮೊಪ್ಪಿಸೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳ್॥ ॥೧೧॥
ಚಿದವಿಮ್ರಾಸ್ಕಾರದಿಂದ ಸಮರೂಪದಿಂ
ಧೃತಿಸೆವಿತ್ರ ಧರ್ಮಿಬ್ರವಾಣಕಕಾಶಿಪೂತ್ತ
ಮೋದಗೂಡಿಸುಚಯುಗಂಮೆರೆಯಹಸೋರತವದಿಂ ತೆಸೆವಯೋಗಿಯಂತೆ॥
ಬದವಾಗಿಬಲ್ಲಿದರನಮವೆನವಿದರ್ಪಿನೊಂ
ಪದಗದಿವಿಪ್ರಂಭ್ರಮಿಸುವವಿರಕಂತಿರವಕೆ
ಪದಿಯಾಗಿಸತ್ಪುರುಷನಂದಮೊಪ್ಪಿಗಿಸುತುಮಧ್ಯಲತೆಮತ್ತಿಸುತೆಯಾ॥ ॥೧೨॥
ತೊಳಗಿಬೆಳಗುವನಕ್ಷತ್ರಾವಳಿಗಳೈಕ್ಷ್ಯ
ಲಲನೆಯಂಗ್ರಪತಿಯಮಂಜರೆಸಂಗಡಿಸಿ
ಚೆಳವಿಗೆಯನತಿಶಯಂಮಾಳ್ಪಂತೆಸಿಂಗರಂಗೈದುನೀಲಾಳಕಿಯರ॥
ಬಳಿಕಮೊಂಸಂದಣಿದಮೇಲೆವೈವಾಹಮಂ
ಗಳಮಹೋತ್ಸವಕೆ ವಿರಚಿಸಿದಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ
ನಳಿನಮುಖಿ ತ್ರಿಯಂತಂದಮೊಸಗೆಯೊಳಂದಮವಿಶ್ವವದವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ॥೧೩॥
ಬಳಸಿದಸಮಸ್ತಜನಜಂಗುಳಿಯಕೈಮೊದ
ಕ್ಷಣಕಾಲಸಂದಣಿಯಮಾಡುವಮರಂಭ್ರಿಯರ
ಕಲರವಂನಡಿವಿಡಿದಕಾಂತೆಯರನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳವಿಸ್ತರಣದಾ॥
ತೊಳಗುವೊಸಗೆಯವಾದ್ಯಸಂಕುಲದಬಹುಘೋಷ
ವಳಗಳವಿದಾಯದಿಂದ್ವೈಸಂಧ್ಯದಂಡಿಗೆಯ
ನಿಳಿದಾರತಿಗಳನಿವಾಳಿಯಿಂದೆಸೆದಂಜಲಿಪ್ರಮಾಣಸಂಮಂಟಪದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ವರತಾರಹಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಪ್ರಧಾನಸಖಿ
ಚರಣಮಂಡಪ್ಪಳಸಂಗ್ರೈದುಮದನನಾ
ದರಿಸಿವಾಘುವರ್ಣಮಂ ಮಾಡಿಕನ್ಯಾರತ್ನಮೊ ಸ್ಥಳವರಂಮರೆಯನು॥

ತೊರೆಯನಲ್ಕರಿಮಾಸನಿನಗೆವಾಮನನೊತ್ತಿ
ಮರವಿಂದನಾಭಂಬಿತರಮಾಲಿಬಿತಾಮಹಂ
ಮುರಹರಂಪ್ರಿಣಾಮಹಾರತ್ಸುಂದನುಮಾವನನಿರಿಯುಂಗಾತ್ತಗೆಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಅಲ್ಲಿಪ್ರಾಘಿತಮಲ್ಲಿಕಾಚತ್ರಪ್ರಮಾನಸನಸು
ಚಲ್ಲಿತಂನೊಗಸಿಯದನಂಮುದದೊಳಾಗ
ಸಂಕಲ್ಪಿತನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಿಸುಮಹಾತ್ಮೆಯಂಕೆಯ್ಗುಡಿವಿಗಸಿತ್ಯಾದಿವಿಜರು॥
ನಲ್ಲರಕಿವೆತ್ತುಜೀರಗೆಬೆಲ್ಲಮೊಪ್ಪುವೆಸೆ
ಯಲ್ಲವದಮೆಕ್ಕುಕ್ಕಿಸುತ್ತನಾಡೈರೆಯೆನ್ನಗಿ
ತಲ್ಲನಿದಿಕೊಳ್ಳದಹಿತಮಾಗಲೆಂದವನಿತ್ತೈಗೆಧಾರೆಯನೆರದರು॥ ॥೧೬॥
ಮೊರೆವಮರದಂಬೆಗಳಮಾಲೆಯಂತಾಳ್ದನವ
ಪರಿಮಳದಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂವಿಷಯಿಸಿ
ಧರಕರೀಷವಾಗಿಲೆಯಂಮೊಳ್ಲುನಳತೊಳ್ಳುಗೆತ್ತಿಕಂಧರದೊಳಿದಳು॥
ಶ್ರೀಕರತಲಾವಣ್ಯಸಾಕಾರದಿಂಮಂಗಳಾ
ಶ್ರೀಕರಗಾಂಗಳೆಸೆವಲಂಕಾರದಿಂಪಾರ್ಥರ
ಚ್ಚರಿಪಡೆಸೋತ್ರಪ್ರಕಾರದಿಂವಧುವರರ್ಸುಭಂದಜಂತ್ರೈವಿದದನು॥ ॥೧೭॥
ಮುಂದೆವಿರಚಿಸಿದವೇದಿಯೊಳೆಸೆವಹಸೆಗೆನಡೆ
ತಂದುಪಾಣಿಗ್ರಹಣಸಪ್ತಪದಲಾಜಾರ್ಕ
ದಿಂದಹೋಮದೊಳಗ್ನಿಯಂಬಳಗಿವಿಪ್ರರಾಶೀರ್ವಾದಮಂಮಾಡಲು॥
ಬಂದುತಿಲಕವನಿಟ್ಟುಮತ್ತಫಲಮಂಕಾಟ್ಟು
ಮೊಂದಳಗೆವಿದಡಾರತಿಯನೆತ್ತಿದೆಯ
ಕ್ಕೆಂದಪರಿತಿಗಳವಿವಾಹಮಿನಲೆಸಿದುದಾದರದಿಗಳುಮಲಮಡುವೆ॥ ॥೧೮॥
ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ಳಹನಾಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಸತ್ಕರಿಸಿಬಳುವಳಿಗೆಬಹಳಗೋಮಹಿಷಿಬ
ಹತ್ಕರತುರಂಗರಥಕರಯ್ದ್ಯನನಂಗಳಂವಳಿತಪಾಮನಪದವನು॥
ಉತ್ಕರ್ಷಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಸಂಕುಲಮಂತ
ಮತ್ಕರದಬೆಲೆಯರನಂಬರಾಭರಣವಿಲ
ಸತ್ಕಂಠಮಾಲೆಗಳನಿತ್ತನೆಂದುಂಬಳಿಸಿತೀರದದುವಸ್ತುಗಳನು॥ ॥೧೯॥
ಉರ್ವೀಶ್ವರನುಮರಾಮಿತಕಾಲದಂಗೆತನ
ಸುವರ್ಣಬಂಧವಮುತ್ತಮಿತ್ತರ್ನಿಸಿರದಶ್ರೀ
ಗೀರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರ್ಗೆನಿಗಮಕಿನಟ್ಟವಿಧಾಧ್ವರವಂದನಾಯಕರ್ಗೆ॥
ಸರ್ವಜನಕವರವರತರವರಿತುಸತ್ಕರಿಸಿ
ತರ್ವಿಯದೊಳಗಗ್ನಿತಪ್ತವ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುಬೇ
ಸರ್ವದಿಂಕಾಟ್ಟಮತ್ಸವದಿಂದಯಾಚಕರ್ಗೆಯಮರ್ತಿಯಮಾಡು॥ ॥೨೦॥

ತದನಂತರದೊಳನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಹಿ ನಿಜ
ಸದನದಿ ಸಮುದ್ರವೃತ್ತದೊಳಿರಲಂದಿನಿರು
ಳ್ದುಹನರಸುಬಾಂಧವರ್ಗೆರಸಿದರಸತಿಗಳಿಗೆ ಸುಪುತ್ರಾಂಜನಂ ಮಾಡಿಸಿ॥
ಯುದವಂಗಣಾತನಂ ಕುಣಿಜಿಸಿದಫಲದೊಳಾ
ಮುದನಂತು ಮಾತ್ರಾನ್ಯಮೆಂದು ಮುದದಿಂ ಪವಡಿ
ಸಿದನಂನೆಗಂ ಮೂರ್ವ್ವಕ್ರೈಲದೊಳಂಗಲರದಂತೆ ಮಿಗೆರಂಜಿಮೆರೆದನು॥ ೨೧॥
ಪಂಕರುಹಮಿತ್ರನುದಯದೊಳೆದ್ದು ಮದನಂಸ್ತು
ಶಂಕರಾಂಘ್ರಿಯುಗಲವರಂದಿಸಮಹೋತ್ಸವಕ
ಳಂಕರಿಸಿದರ್ಜುನಪತಾಕೆಗಳರಚನೆಯಿಂದಮಲಮಾಗಿ ಮಂಟಪವನು॥
ಶಂಕೆಗಾದಘನರವದ ಮಿಂಚುಗಂಗಳಸಾರ
ತ್ಪುಂಕುಲದ ಮುತ್ತಿನಗಳ ಮಂಗಳಸ್ನಾನದಿಂ
ಕುಂಕುಮವಿಲಿಪ್ತಾಂಗನಾಗಿ ನಿಜಸತಿಸಹಿತ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಮೆರೆದನು॥ ೨೨॥
ಚಂಪಕನ್ವೈಮಾನಸಂ ಮಾರ್ಜನದ ಕುಂಕುಮದ
ಕಂಪಿನನುಲೇಪನದ ನಿರ್ಮಲಜಲಸ್ನಾನ
ದಿಂಪಿನಸಕಲೇವರದರಂಜಿಸುವ ನೂತನ ಮುತ್ತಿನಾಭರಣದೆಸೆಲ್ಗಿನಾ॥
ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪುದರ್ಮಾಮರಮರಂಭ್ರಿಯರ
ಸುಂಪಿದಿದನರಸದಿಂ ಮಂಗಳಸುವಾದ್ಯರವ
ದಿಂಪಾರ್ವರದಗಳ ದಿಗೊದಘುರ್ವಕ್ತತಸ್ತುತಿವಾಚನದ ಘೋಷದಿಂದಾ॥ ೨೩॥
ಸುತ್ರಾಮತನಯಸೇಪುತ್ರದೊಳ್ಪಂದಿ
ಸತ್ರಯಂ ನಡೆಯಲ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದೊಳು
ಚಿತ್ರದಿಂ ವರಚಿಸಿ ಮೊಳ್ಳಾಗಿಸಿ ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಸೊದರ್ಗಿನೊದವಿಸಿ॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯವಿವಾಹವೃತ್ತದೊಳಮೊಸತೆನೆದು
ಶತ್ರಿಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಹಾಸಂಗಾಮುಮದವೆರತ
ಪತ್ರಾತ್ಪನಕರರ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಿಥ್ಯುಮಿದುವಕ್ಪ್ಯುಮಕುದೆಂದನು॥ ೨೪॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನದ ನವಕುಸುಮದ
ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕರ್ಪೂರವೀಳಯದ ಚಂದನದ
ಶಸ್ತ್ರಿಜವಾಜಿಗಳ ಸರಮುಗದರ್ಮದ ವಸ್ತುಸಂತೋಷದಿಂದಾ॥
ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸನ್ಮಾನದಿಂದಮಂನಿಬರಂ
ಮುಸ್ತಜನಮೆಂದು ದನನಾಪ್ತಬಂಧುಗಳಂತ್ರಿ
ಶಸ್ತ್ರಮಾಡಿಗಳಂದನಸ್ತ್ರಕಿಸಿಕಾಲ್ಗನೆಲ್ಲದರ್ಗಾಯಿತಾಂಧರ್ಗಾಯದೆ॥ ೨೫॥
ತ್ತಂದಾರದತ್ತಿಗಳವಸ್ತ್ರಗಳಾಂದುತ್ತಾನಾಗಿ
ಕಂದುವೆಚ್ಚಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ವಿವಾಹಮಂ
ಕೊಂಡಿಸುಗುತಿರ್ಪನೊಲವಿಂ ಮದನನಿತ್ತುಮಂತಳ್ಮರದೊಳವಸ್ತ್ರಲು॥

ಅಂದಲೆದು ಚಂದನಾವತಿಯೊಳ್ಕುಲಿಂದನಂ
ದಂಡಿಸಿದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಜರೆದು ಬೈದು
ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿದರ್ಥಮಂ ತೆಗೆದು ಸೆರೆವನೆಗ್ಗಡಿಗಳಂ ಕಾಲ್ಗೆ ಹೂಡಿ॥ ॥೨೬॥
ಹೊನ್ನುಳಿಸಿದಾಳ್ವಮಂ ಕಾಳ್ಗರೆಂ ನಂ ಮರೆದು
ಸೊಕ್ಕಿತನಗೋರ್ವ ಮಗನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನ
ಮೃತ್ಯುಗಾಳಿಕೆಯಿಂದಲೆವತಾಲಯತಟಕಾರಾಮಕಾಂಚೆಗಳ್ಗೆ॥ (ತಡಾಕಾ)
ಯುಕ್ತಿಕೆಡಿಸಿದನೆಂದವನವಳ್ತಮಂ ತೆಗೆದು
ಕಷ್ಟದಬಂಧನದೊಳಿರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ನಗರಿ
ಗಸ್ತಿಂದೈತಂದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ವಾಹನರನವಘಡಿಸಿದಡಸಿ॥ ॥೨೭॥
ಕೊಂದಪನು ವಿಷವನುಣಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ ಮರವಿರ್ದಪನೊ ಮಗನೆಂಬ
ಸಂದೇಹದಿಂ ಚಂದನಾವತಿಯೊಳಿರ್ದಿಹಂ ವಳ್ಮದಕೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೈತರೆ ಪಥದೊಳಿದಿರಾಗಿ
ಬಂದುದು ಡುಮುದುಕರ್ಮಮೊಂದು ಕಿಂನಾಲಯದೊ
ಳಿಂದುವರಗೋದುವೆಯಂ ಕಾಣದೆನೆದುವಿ ಸುತನಿಂದಮೋದುದೆಂದು॥ ॥೨೮॥
ಮಾನವರ ತೆರದೊಳಿಂತೆಂದೊರೆದು ಘಾಳಿಲಕೆ
ತಾನಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂ
ಮಾನದಿಂ ನಗರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರೆ ವಾದ್ಯಘೋಷಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ಬಿಡೆ॥
ಯೇನಿದುತ್ಸವಮಾರೊಳ್ಗೆನೆ ಕಂಡವರ್ಗಿನ
ಸೂನುಮದನಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆ ತಂಗಿಯ ವಿ
ಧಾನದಿಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನದರುತ್ಸವಿದೊಳ್ಗಾಳ್ಯಾದುವೆಂದರು॥ ॥೨೯॥
ಕಾರ್ದಿಸಿಯ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆಂದಾಯ್ತು ಕರ್ಣದೊಳಗ
ಕಾರ್ದವಿಶ್ವಿಗಳ್ಗಾತೆಯನುಗ್ರಕೋಪದಿಂ
ಮೋರ್ದನೇ ತಂನನೇ ಮವನ ಕಟ ಮಗನೆಂದು ಮಲ್ಲಡಿಪ್ಪೈತರಳ್ಮೆ॥
ಸಾರ್ದನಿಂತೋಷದಿಂ ಬಂದು ಕಾಳ್ಗೆರಗದೊಡೆ
ಚೀರ್ದುಸುತನಂ ಬೈದು ಮಂತ್ರಿ ನಿಜಸದನಮಂ
ಸೇರ್ದಮೋಂ ನಂದನಾಮನಿಳ್ದಾತ್ಮಜಾತನಂ ನೋಡಿ ಮುಳ್ದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಮದನನಂ ಮದದುಷ್ಟರಂ ಮಹಾದೈತ್ಯವಧ
ಮದುವೆಯಂ ತ್ಯಾಗಸ್ಥಾನದಬಳಚಿತ್ತರಚಿತಮಂ
ಮುದದಿಂದ ಬಂಗಾರಸುವಸ್ತ್ರಟರನಂ ಛತ್ರಕಿಸಿವರನು ವಮಹೋನ್ಸುರರನು॥
ಸುದತಿ ವಿಷಯೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರನಿಂದು ಹಾಸನಂ
ವಿಧಿಯಾಗಿ ಬಂದಾರತಿಯನೆತ್ತಿನುಡಿವರಿಕೆ
ವದನೆಯಾರನವಗಡಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಬೈದಂತನು ಮನೆಗೆ ಪೋದವರನು॥ ॥೩೧॥

ರಂಜಿಸುವಹೊಸಮುತ್ತಿನೆಸೆವಬಾಸಿಗದಮೊಸ
ಳಂಜದಿವಮಾಣಿಕ್ಯಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿಯಕಾಂತಿಯಿಂ
ರಂಜಿಪಸುರತ್ನಕಂಕಣಮುಚಿತಚರ್ತಾಂಗದಿಂಚೆಲ್ವಿಂದಸಂಗಡಿಸಿದಾ॥
ಳಂಜಳಿಗಳಿಂಮೆರೆವದಂತಿಗಳ್ವಿತ್ತನಮಿಸೆ
ಮಂಜರಂಮರಿಗಳ್ಗಳಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ
ಸಂಚಿದಿದಮನದಮಾತ್ಯಂಮೋದಿತಂಸುತನಂಬೈವುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಮೂಢನ್ನೀನೆಲವೆಲವೊಮದನನೀನಿದಗೆನೀಂ
ಸಾಧದಿಂಬರೆಸಿಕಳುಹಿದೊಡುರುವಕಜ್ಜಮಂ
ರಾಧಿಯಂಮಾಡಿಕೆಡಿಸಿದೆಪಾಪಿಹೃದಯಶೂಲವನೆನಗೆಮೇಣಿನಿಯೊಳು॥
ಗಾಧದಿಂಬಲಿದೆನಾಮೃತ್ಯುವಿಂಕುಹಕನಾ
ರಾಧನಾಗರಲಲ್ಲದಾರ್ಜಿಸಿದವಿತ್ತಮಂ
ಶ್ರಧಿಯಿಂದಪ್ಪಾಳಿಜನಕತ್ತೆವನವಾಸವೇಗತಿಯೆನಗೆಪೋಗೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಪಿತನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಮದನನುಬೆಚ್ಚರಾಗ
ಪ್ರತಿಯೊಕೆಜ್ಜೆಯನಂಮದಗಳನರಾವಮಂ
ಶ್ರುತಿಪಾಲಿಸಿದೆವಲ್ಲದಾನತಿಕ್ರಮಿಸಿಮಾಡಿದಕಜ್ಜಮೇನಿದಕೊಳು॥
ಕ್ಷಿತಿಕೆಕಾತುರದೆತಂದೆಯಮಾತಿನಾಗರಕು
ಪತಿವರ್ತಿಸನೆವಿಪಿನವಾಸಮಂಪತ್ರಸಂ
ಮತವಿದಿದುವಿಷಯೆಗೆವಿವಾಹಮಂಪರಿಚಿಸಿದೊಡಾಯ್ತೆನಗೆವನಮೆಂದನು॥೨೪॥
ಸುತನತೆರದಮಾತುನಾಕೇಳ್ದುಸಕಂಗ್ರಾಮುಂ
ದಿಂನಿರದೆಪೋಗೆಂದುಮಂತ್ರಿಮಗನಂಬೈದು
ಮುಂಸತಾಂಬರಸಿಕಳುಹಿದಪತ್ರಮಂತರಿಸಿನೋಡಿಕಾಂಡದರೊಳಿರ್ದಾ॥
ವ್ರಿಂನಿಸಿದಪ್ರಾಪಾರ್ಥಮಂತಿಳಿದುತಪ್ಪಿಲ್ಲ
ತಂನತನಯನೊಳಿಂನುಟಾಕೆಯೊಳ್ಬುಧಲಿಭ್ರತ
ಮಂನಿವಾರಿಸರುಂಟೆಶಿವಶಿವಾಮೋಸವೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದುಬೆರಗಾದನು॥೨೫॥
ವಿಷವೆಮೋಹಿಸುವಂತೆಕಾಡುವುದೆನಲಿಂತಗೆ
ವಿಷಯೆಮೋಹಿಸುವಂತೆಲ್ಲಿಖನದಬರಹಾತಾಂ
ವಿಷಮವಿದುವಿಧಿಕೃತವ್ರತಂನಮೋಹವೊಬರದವನಮರಹೋಶಶಿಹಾಸನಾ॥
ವೃಷ್ಣೆಯೊಮದನನಮೇಲಿತಪ್ಪಿಲ್ಲಮೊದಲೆನಗೆ
ಉಷ್ಣಗಳಾದಿದಮಾತುಕಿಬಯದೆಂದಾಮಂತ್ರಿ
ವಿಷಮಾಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಗೊಂಡುಪಾಯಮಂಮನದೊಳಗೆನೆನಯುತಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ೨೬॥
ವಿಧುಹಾಸನಂಪಲವುಪಾಯದಿಂದೀಗನಾಂ
ವಧಿಸದಿರ್ದೊಡೆತಂನಸಂತತಿಗೆಧರೆಯನಾ
ಪ್ಲಧಿಕಾರಸಂಪದಮಾಗದದರಿಂದಹಲಭಾತಕನೆಮದುವೆಯಾದವಿಷಯೊ॥

ವಿಷವೆಯಾಗಲೆಂದುಹೃದಯದೊಳ್ಕೈಸ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದಮದವರ್ಕಳಂಮನ್ನಿಸಿ
ವಿಧವೃತ್ತವಂಗಳಂನಡಸಿಜಾಮಾತನಂಮಂತ್ರಿಸದನದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ವೀರಬಾರೈಚಂದ್ರಹಾಸನೀನಿಂನೆನಂ
ದೂರವಾಗಿರ್ದೆನಮಗಿಂನಳಿಯನಾದಬಳಿ
ಸೂರೆಗೊಳಬಹುದೊಳ್ಪಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆಮದುವೆಯಪ್ರಾರ್ಥನೆಯದಿನದೊಳು॥
ನೀರಜಪ್ತಾಸ್ತಮಯದೊಳ್ಗರ್ವನೆಪೋಗಿ
ಗೌರಿಯಂಪೂಜಿಸಿಬಹುದುನಂಮವಂಶದಾ
ಚಾರಮಿದುವರನಾದವಂಗೆನೀನಿಂದಿದಂಮಾಡೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೩೮॥
ಲೇಸಾದುದೆಂದುಮಾವನಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿಶಶಿ
ಹಾಸಂಪ್ರಸೂನಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂತರಿಸಿ
ಆಸಚಿವನತಿಸೂಧದಿಂದಚಾಂಡಾಲರಂಕರಸಿನೀವಂದಿಸಂತೆ॥
ಮೋಸದಿಂಬಿಜ್ಜುಹಾರದೆಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆ
ನೇಸರಂಬುಧಿಗಿಳಿಯಲರ್ಚನೆಗೆಬಹನೋರ್ವ
ನೋಸರಿಸದದಗಕಾಂದಿದಾತನಂಕಾಲ್ಪುದೆಂದುಬೆಸಸಿದನವರ್ಗೆ॥ ॥೩೯॥
ವಿಜಯನೀಳಾಸಮಯದೊಳ್ಕುಂತಳೇಶ್ವರಂ
ನಿಜಶರೀರಛಾಯೆತಲೆಯಿಲ್ಲದಿರೆಕಂಡು
ದ್ವಿಜಸಿರೋಮಣಿಗಾಲವಂಗರುಪಲಾತನಿದುಮೃತ್ಯುಗೆಕಾರಣಮೆನಲ್ಕೆ॥
ರುಜೆಗೆಮೈಗಾದಬಾರದೆಂದುನಿರ್ಮೋಹಮಂ
ತ್ರಿಜಗಪತಿಬಿಡುವಂತೆಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾನ್ವಯಂ
ಸೃಜಿಸಿನಿರುತಮಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಂಪಡೆಯೆವನವಾಸಕುದ್ಯೋಗಿಸಿದನು॥ ॥೪೦॥
ಗಾಲವನಪದಕೆರಗಿಮುಗಿದುನಿಂದುಭೂ
ಪಾಲಕಂತನಗಿಂನುಪಾಸುದಾಬ್ಧದಚಿಂತೆ
ಕಾಲಮಂಸಾಧಿಸುವೆನತುಲಯೋಗದೊಳೆನಗೆಸುತರಿಲ್ಲಧರೆಯನಾರ್ಗೆ॥
ಬಾಲಕಂಪಕಮಾಲಿನಿಯನಾರ್ಗೆಕೊಡುವೆಂವಿ
ಶಾಲಮತಿಚೆಪ್ಪೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲ್ಕೃಪಾಳು
ಶೀಲನಪಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆಮೇದಿನಿಸಹಿತಮಗಳನಿತ್ತಪುದೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಯೆಂದೊದರಸಂಗಾಲವನಬುದ್ಧಿಯಂಕೇಳ್ದು
ತಂದೆಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮಂನಿರ್ವಹಿಸು
ತಂದುಬಾಗಿಲಬಳಿರ್ದಮದನನಂಕರೆಸಿಕೈವಿಡಿದುಮೆಲ್ಲನೆಕಿವಿಯೊಳು॥
ಮುಂದೆನಮಗುಸರ್ವಕುಲಪರಮೋಕ್ಷಣೆಯುಂಟುನೀ
ನಿಂದುಹೊಸನನಲ್ಲಿಗೀಸಬಾದಗಾಂದುಬಾ
ಸಂದೇಹಿಸದೆಪೋಗೆನಲ್ಕೆಭೂಪಾಲನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೊರಮಟ್ಟನು॥ ॥೪೨॥

ಉತ್ತಮಪಯಾರಾಧನಾಗಮದಸಂಚವದೊ
ಛತ್ರಲಿಂದ್ರೈವೇರವಿಪಕ್ಷಿಮಾಂಬುಧಿಗಳವ
ಮೊತ್ತವೊಂದಬಳಗೆಯೊಳ್ಪುಷ್ಪಫಲತಾಂಬೂಲಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳನಿರಿಸಿ॥
ಯೆತ್ತಿಕಾಂಡತ್ರ್ಯಗಾಂಬರಾತಂತ್ರಮಾಸನನ
ಚಿತ್ತಮೊದವಿಯೆಂದುಬಿನಗೊಳ್ತ್ರವಿತಗೆ
ತತ್ತನುತ್ರಿತಮುಂಟುಗದುಪಂಡಿತಾದೇವಿಯಂಪೂಜೆಗೈದಳೆನೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ತಳ್ಳನೆತುರಂಗಮವನಿಳಿದಿಲಿಮರುಳ್ಪಿಬಿತನ
ಕಳ್ಳಳಿಯಪಂಡಿಕಾಮೂಜೆಗಾಂಮೊದವೆಂ
ನೆಳ್ಳನೆಮಹೋತ್ಸುರಂಬಿರದುಕಣ್ಣನೆನಿಂನನೊಡಗೊಂಡುಹಾಯೆನಲ್ಲೈ॥
ಕಳ್ಳವನುರಕೆಬಂದಿನೆಂದಪರ್ನಾತ್ರಿವ್ಯ
ಮಿಳ್ಳಮೊಂದಳಗೆಯಂತೆಗದುಕಾಂಡಕ್ಷಮಂ
ಕಾಳ್ವಾತನಂಕಳುಹಿಮೊರಮಳ್ಳನೇಕಾಕಿಯಾಗಿಮದನಂಮೊಳಲನು॥
ತಂನಬಿತನಾಕ್ಷಿಯಂನಡನುವನುಲತ್ರಿತದ
ನಂನಿಕಳಿಮಾನಂಗೆತ್ರಿತಂಗಮಾದಮುದಿಂದ
ಮಂನಿಸಿನೆರದನಕಲನೇವಕರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಹಿತಾನೊವ್ರನಾಗಿ॥
ಉಂನತದ್ಯುಮಘಂದಮಂಡಿತದಬಗಮೊತ್ತು
ಸಂನೆಯಾಗಮಾಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆಬರುತಿರ್ದ
ನಂನೆಗಂಕರತಳದಗಂಧಮುಷ್ಟ್ರದವಾತ್ತಿಯೊನನಿಸಿಬಿಷ್ಟುದಿಳೆಗೆ॥ ॥೪೫॥
ಕಿರುತಮೊಗರ್ವ್ಯುಬಿದಾಲಗಬ್ರಷ್ಟಗ
ಭ್ರಾಂದವುರುಧರಮಂಮಾಗದವ್ಯಗಾಗೆಗ
ಭ್ಯಾರುತಿಮಾದುನಿಮಿತ್ತಂಗಳಂಕಂಡವವ್ರಿತಿತ್ರಂಗಮಪ್ಪುದೆಂದು॥
ಮಾರನದೆವ್ಯತಮನದೊಳದರಿಂದಪ್ಪಿತಿಗ
ಭ್ರೋರದಿರಲವನಿಯೊಳ್ತ್ರವಿಮಾನಂಗೆನಾತ
ಮಾರಂಬಿಕದೊಳೆನಿವದೇವನರಬಿಯತ್ರವನಕಾಮದನಪ್ರಿತಂದನು॥ ॥೪೬॥
ತ್ರಿಳರಂಪರಳಗತ್ರಿವೇರಪವಿವೇಕಮಂ
ಬಳಸಿದಂಘದ್ಧಗರ್ಮೊತ್ತರಿಸಿಮುರಿವಂತೆ
ಕೊಲಬರಿಯದೊಳೆಮೊಗುವಮದನನಂಮತ್ರಿಕಳುಹಿದೊಡಲ್ಲಿಬಂದಪಕಡಾ॥
ಕೊಳೆಗದಿಗಬಾಂದಾಲರುಗದನೈದುಗಳಿಂದ
ಕೆಲಬಲದೊಳರ್ದುಮೊಯ್ವರಿದುಕೆಡಹಿದೊಡಿತ್ರಮಾ
ತಳರೆಬಿಳುತ್ರಮಾಧವನ್ವರ್ಗಾಜಿಯಂದನುದೊರವನಾಸ್ವಗಾದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ಅವಗಡಿಸಿಮದನನಂಮಾತಕರ್ಚಿಂಡಿಕಾ
ತ್ರವನನಗೊಳ್ಬಿಂದನಿಲ್ಲದೆಮೊದರಿತ್ರಲು
ನೃವಡಿರದಾತಂತ್ರಿಮಾನಗಾದತಳೆಂತ್ರಿನಂಕಾಗಲಾಸ್ವಮನವಂಗೆ॥

ಅವನಿಯಂ ಕೊಟ್ಟರಸುಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿಗಾ
ಲವನ ಮತದಿಂದ ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹದಿಂ
ಕುವರಿ ಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯನಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬನಕೆ ತಾಂ ಪೋದನರಸನಾ॥ ॥೪೮॥
ಬಾಧಿಸುವ ಸುಖದುಃಖ ಮೊದಲೆನಿಪ ಸಂಸಾರ
ಸಾಧನವನೆಲ್ಲಮಂ ತೊರೆದು ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನ
ಬೋಧಿತದ ಯೋಗಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸತಿಸಹಿತ ಗಾಲವನನುಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥
ಗೋಧೂಳಿಲಗ್ನದೊಳ್ ಘೋರಮಟ್ಟನಾ ಸುತ
ಭೂಧವನ ಕನ್ಯಾಪ್ರದಾನದೆ ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರಹಾಸಾ
ಸಾಧಿಸಿದ ರಾಜ್ಯವನವಂ ಪಡೆದು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಮೆಂಬುದು ಕೂಡಿತೆನೆ॥ ॥೪೯॥
ಪಟ್ಟದರಸಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಬಳಿಕ
ಪಟ್ಟಣದ ಜನಮರಿಯಲೆಂದು ಸಿಂಗರಿಸಿತೋ
ಪುಷ್ಟಗಜಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನೃಪಸುತೆಸಹಿತ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಪುರವದೊಳು॥
ದಟ್ಟಿಸಿದ ವಾದ್ಯರವಮೊದರೆ ತೀವಿದಾಶೀರ್ವ
ದೆಟ್ಟಿಸಿದರಾ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಭೀತಿಮೇ
ಳ್ಪಟ್ಟಿತೇನೆಂಬೆನದು ಪೊಸತಲಾ ಪ್ರಿಯವಸ್ತ್ರಮೆಂದು ಬೆರಗಾದನು॥ ॥೫೦॥
ಗಾಲವನ ಮತದೊಳಿಂತವರ ನಂದನನಮ್ಮ
ಪಾಲಂಪುರಂದತನಯಗೆ ಧರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದ
ನಾಲಯಕೆ ತೆರಳಿದನೆ ಮದನನಿದ್ದೇ ಗೈದನೆಂದು ಪಲುಬಿ ಕಡು ಮರುಗಿದಾ॥
ಮೇಲೆ ಕಾಡಿಸುತಿರ್ದನಿಂತೆಸಗಿ ಕುತ್ರಮದಾ
ಮಾಲಿನಿಸಹಿತ ಪಾವನಂ ಕಾಗಲೆಂದು ಕುಂ
ಡಾಲಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿಳಿದು ತಂದುರವಿ ಕುಮಾರನೆರಗಿದಂ ಸಚಿವನಡಿಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಕರವರವಕಾಪದಿಂ ಮಂತ್ರಿವರನಾಚಾರ
ಮುಳಿಯಲಾಗದುಪಚಂಡಿಕಾರ್ಚನೆಗೆ ನಡೆಯೆಂದು
ಕಳುಹಿದೊಡೆನೀ ಮಾಡಿದುಜ್ಜುಗವಿದೇನೆಂದು ಕೈಪಿಡಿದು ಕಾಳಿಕಾಪುರನು॥
ಅಳುವಡಿಸಿ ಕಾಂಡು ನಾಂ ಮೋಗುತಿರ್ಪೆನದು ಪೆಸಂ
ತಳರಾಜನರಮನೆಗೆ ತನಗೆ ವಸುರವನಿತ್ತು
ತಳೆದನೊಲ್ದೆನಿಂ ನಮಗನಂಬಿಕಾಮಾಚೆಗಿಂತಾಯ್ತು ಬಳಿಕೆಂದನಾ॥ ॥೫೨॥
ಹಂಮೈಸಿದಂ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ತನಯದೊಳಗಳಿಯ
ನಂಮನೆಗೆ ಬಿಜಯ್ಗೆಯ್ಟನಳದೆ ಕುವರ ಹಾಂಸೆ
ಯಂ ಮಾಡಿ ಮಾನವಂ ಬಾಳ್ಗುಪನೆ ದಿವಮಂ ಕೆಡಿಸು ವರತಂದವಂತೆ॥
ಸಂಮುಖಾಯವೆನಮಗವಾಯ ಮಂತ್ರದ ದೆಂ
ದೊಂಮೆ ನಿಜಸುದನಮಂ ಮೊತ್ತರುಮರಿಯದೋ
ಲುಂ ಮರೆಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಘೋರಮಟ್ಟನೇಳಿದು ಕಾಳಿಯ ಗುತ್ತಿಯೊಳು॥ ॥೫೩॥

ಸಾಂಬುವಸ್ತ್ರದಶೋಭೆವಿಂಡಾಡಿಮಾರಮಕ್ಕು
ನಾಂಬುವೊತ್ತುವಮುಸ್ಸುಕಲ್ಗಳಂಬಗೆಗೊಳದೆ
ದಿಂಬುಗಾಳಗಳವರಿಯದೆಲ್ಲುತ್ತಬಿಲ್ಲುತ್ತರೆಗೆದರಬಾಯಿವಿದಮಿತಾ॥
ಕೊಂಬಿಗೆಳನೆಲ್ಲಾಳ್ದುಮವರಘೆಯಜಲಂಗಳಂ
ದಾಂಟುತ್ತೆಲೆಯೊಳಿರ್ಪನಿಮಂತ್ರಿಮೊಳಲಮೊರ
ಚೊಳ್ಪಬೆದೆಯೊಳ್ಳಿಲಸಿದಂಬಿಕಾಪ್ರವನಮಂಸಾರ್ದನವನೀಶ್ವರಮ್ಮ॥ ॥೫೪॥
ಶರದಮಾಮಾಲೆಗಳಬಂಗಾರನಾಲ್ಗಳಬಲಿಯ
ಮೊರೆದಪಳೆನೊಲ್ಗಳನ್ನವಸ್ವಾದಾಮೊದಲುಗಳ
ಮುಕದನಾದಂಗಳಕಳ್ಗಳಿಬಕಿಗಳಚಿತಿಯೊಳ್ಪಿವಸುಗಾಮರಗಳಾ॥
ತುರುಗಾದಿಲುವಿನಜಂಬುನಾವಳಿಯಗಾನಿಗಳ
ಬಿರುದನಿಯಸ್ಥಾತವೇತಾಳನಂಕುಲದದಗ
ನರಕಿಗಳಸುದಮಗಾಮೊಳಾಮಂತ್ರಿಚಂದಿನಾಲಯದಿಡಿಗೆನದಿತಂದನು॥ ॥೫೫॥
ತಂದತಂದದಸ್ಥಾತವಿತತಿಗಳ್ತಿಗೆದರ
ಕಾಂಡಮಸೀರ್ಮರಿಳಂತೆಬಸಾಮಸ್ಥುಬುದ್ಧಿಯಂ
ಕಂಡುತಾವತಿಮಾತಕಂಗಳಂಮಾಡಿದಬಿರಾಚರಸ್ಥಳಿಯರಿಂಮಾ॥
ಬಂದೊಳವನವೊಲಾರುಮಿಲ್ಲವಮಾವದು
ಸ್ಥಂದವೊಬಿರಗ್ರಾಕರಮವಿನಿಡಿಯನುರಿಬಗದ
ಚಂದದ್ವಿವದಮಿಸರನುಸುರುವನದಿಮಿಗಲ್ಲದಳಸನಿವನೆನುತರ್ದವೊ॥ ॥೫೬॥
ನಾನರಾಸನತನಯಕೆಲ್ಲಳರಮಂತ್ರಿಸುತ
ಕೊಳ್ಳವಿಂದಲ್ಲಿಮಾಮರುಳ್ಳರಿನಾಗಾದವಿ
ನಿಳ್ಪವಿಂಬೆನ್ನಸುಗಾಮದಚಿತಿಯೊಳುರಿವನಾಸ್ಥಂಗಳಂತೆಗಮನಾಂದಮಾ॥
ನಾನಾಳ್ಕಾಲಯಮಿಬಂದದರಬೆಳಗನೊ
ಸ್ಥ್ಯಾನಿಗಾರ್ನಿಕರದನಿಮರ್ದಸ್ತ್ರಿಕಾಲ್ಗಳ
ನೀನಾಯುಧದಘಾಯದೊಡಲರುಧರದಮೊಸಲಸುಸುಮಾರನಂಕಂದಮನು॥ ॥೫೭॥
ಬುಂವಿಸಿದನಿಜನನೊಳ್ಳಥಮುಡಿಡೊಗಿದಂತೆ
ತಂನಸುಲತರುಮುಣಿದುಬದ್ದಂತೆನೊಳ್ಗಾಗ್ಯ
ದುಂನತಪ್ರಸಾದವೊಳ್ಗರ್ಡಿಸಿರದಂತೆಮುರಿದಮಾಸಿಗಳಮೊಗದಾ॥
ಬಿಂನಗಾದಬಿಟ್ಟುಕಂಗಳಬಗದಮುಬರ್ಗಳ
ಕಿಂನಿಳೊಳದ್ದಕೀಳರದಕೊಳ್ಗಾನಾಂಬರದ
ಮೊಂನದಿದಿಗೆಂಯನಂದನಂಕಾತ್ಯಾಯನಿಯಮುಂದಿಸ್ಪೈಗೆದದರ್ದನೋ॥ ॥೫೮॥
ಶ್ರೀಯೊಳ್ಳುಕಾಶ್ಯಂಗಳಂಬಿನುಬುತತುನ್ತವನ
ಮೈಯ್ಯಘಾಯಂಗಳಂತದಾಹತ್ಕೈಸಿಮದು
ಕೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆನ್ನುಸಿಮೊಗಕಿಮೊಗವಿಟ್ಟುಬುಂಬಿಸಿಮಾರನಿಂನಾ॥

ಶ್ರೀಯುತಾಂಬಂದವೆಂ ಸ್ತ್ರೀತದವನಾವನಾ
ಶ್ರೈಯ್ಯುಡೇ ದವಿರಂದಮಂತಭಾಧಿರನೇ
ಗ್ರೈಯ್ಯುಹೇ ಭಿರವಿನಗೆ ವಿವರಿಸದಿಸುಂ ಮನದರ್ಥಿಯೆಂದೋರ್ವನವನು॥ ॥೨೯
ಬಂದ ನವಿರಿಕಿರಿಸನಗನುಡಿಯಂಕಾದು ಪುತ್ರ
ವೃಂದಮಂದರಾಸು ಬಹುವಿಧದಿಂದನಾಂಚೈದ
ನೆಂದು ಮುನಿಪರಬೇ ದವೈಷ್ಣವಶ್ರೀ ಹದಿಂದೆನಗಿಂತು ಬಾಗಿಲಿಸುದೆ॥
ಕಂದವಿ ನಚ್ಯುತಪರಾಯಣಂ ಶಿವಮೂಜ
ಕಂದೇವಗುರುಧರಾಮರಸೇವಕಂ ಮೋಹ
ದಿಂದಲಪ್ಪುದುಚಿತವೆಮದನತಂನಮರಯಾನಿಕುಲಾಯೆಂದೊರ್ಬ್ಬನಂದು॥ ॥೩೦॥
ಮಿತ್ರಪ್ರಿಯಂರಾಜಸೋ ಘ್ನರಮಂಗಳಚ
ಛತ್ರಂಬುಧಾಶ್ರಯಂ ಗುರುಪ್ರಾವಿಕವಿನುತವಿ
ಚಿತ್ರಗುಣಿಮಂದರವಿಪ್ರಂಪ್ರಾಗಿಸಂತತಂ ಧ್ವಜವಜ್ರರುಪ್ರತಚರಣನು॥
ಮುತ್ರನಿವನಿರ್ದುಮಿದುನವಗ್ರಹಸ್ಥಿತಿಗಳ್
ಕತ್ರಿಗಮಂಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲನಿನಗಿನಿ
ಶತ್ರುವಾದಂಮಗನಿಹಾಯೆಂದುಹಲುಬಿದಂ ಮಿತ್ರಕೋಶಾರ್ಥನಾಗ॥ ॥೩೧॥
ಕಂಬನಿಗಳುರುಣಾಂಬುವಂತೊಳೆಯೆ ಮುಂದಾದಿ
ಸಂಬಳಿಸಿಹಲುಬಿದಂ ಮರುಗಿತಂನಿಂದು ಮಿರ
ನೆಂಬಭಕ್ತಿಗೆ ಮಿತ್ರಸ್ಯೆರಿಸದೆಕಿಲಬಲದಕಂಬಂಗಳಂವಾಯಲು॥
ಹುಂಬೆಳದಕಾಯಂತೆಚಿವ್ಯಾಗನಿಜಮುತ್ತ
ಕಂಬಿರದುಬಿದ್ದನು ಖಗಿಮೋ ಧುವನುಕಾಯ
ದಿಂಬಳಿಸನಂದದನೊದರ್ಥಿನೆಮೃತಗನಸುತವಾತರರುತರ್ಥೆ॥ ॥೩೨॥
ಅರಿಯರಾರುಂಮರಮೊಳವಕಿಲ್ಲಮದಿದುದು
ತುರುಗದತಮೋಂಧಮೊಯ್ಯುನೆಜಾರತಳಮಲದ
ನೆರೆಬಿಟ್ಟುದಂಬುಜದೊಳೆಧನಿತಲೆಮೋರದಂತರಾಗಿಮೂದಗಾದೆನೆಯೊಳು॥
ಮೊರಮಟ್ಟುಚಂಡಾಲಯನೆಮೊನಮೂಗಳಂ
ತಿರತಂದುಮೂಡಿಸುವದೊಳ್ಮೊಗುವತಾವಸಂ
ಬೆರತುಬಿದ್ದಿಹತಂದೆಮಸ್ತಕಂಕಂದುಹಾಂತ್ಯುಬಿವಿಭೃತನಾದನು॥ ॥೩೩॥
ಪಟ್ಟಗಾದೊಳುರುಳ್ಗೊಸಗೆಪಸರಿಸುತಾಜ್ಯಮಂ
ಬಿಟ್ಟುವವಸ್ತ್ರೈದಿದಂತು ಮಂತಭಾಧಿರ್ಸ್ತರಂ
ಪಟ್ಟಮಾದುದುಚಿತ್ರಹಾಸಂಗೆಸೂನುಸುಹಿತಿ ಮಸ್ತುಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ॥
ಕೆಟ್ಟೆಗಾಬಿದವರಾಬೊಕಿವಕಿವಾಮೃತಮೆನುತ
ನೆಟ್ಟನೆಸ್ನಪಾಲಯನೆತಾವಸಂಬಂಧಮೋರ
ಯುಟ್ಟದೆಮುಳಂದಜಂಕೆಲ್ಲುರದೆಕೊಣಮಟ್ಟುಕಾಲ್ವದೆಯೊಸ್ತ್ರೈತಂದನು॥ ॥೩೪॥

ಚಂಡಿಕಾಲಯದಶ್ವಿಭಜನನಹಿತನಷೆತಂದು
ದಿಂದುಗೆದವಹಮಾವಮೈದುನರಸಾನಿಯಂ
ತಂದುಕದುಕೋಟದಿಂದಾರಿಸಿಯೊಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂದೇವಿಯಂನೋಡಿದಂ॥
ಶ್ರಿಂದಾಸಿದೆಲಾತಂಸನ್ನಾಗ್ಯಮಂತಪ್ಪಾಪು
ದಂದವತೆದುವಡೆವೆನಿವರಸುಗಳಂ ಮಾಡಿದೆ
ಮಂದಕೀರ್ತಾಂಬರನಸಾಯುಕ್ತಮೆನಗಾಗತೆಂದುನಿಕ್ಷಿತಾದನು॥ ॥೬೫॥
ರತ್ನಾಸದಿಂದ್ವೈತಂದುಗೋಭ್ರಮುವಬಂಧುಜನ
ತನ್ನತಯಮಂಕಾಣ್ಕುಸತ್ಕಲಸಾಗರಶಿಖಾಸ
ನನ್ನವವರಪಿಯಮುಂದೆಚರಂತ್ರದೊಳ್ಕಂದುಮಂತೆಗಸಿಬಳಿರದೊಳು॥
ಅನ್ನಿಕೋಟ್ರಿಸುವೊಲಿನ್ನಿಯಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಪ
ಸನ್ನಿತೆಸಹಿತಮುಳ್ಳುದನಲಿದೀಪಮುಂತಾದ
ವಿನ್ನವಂಗಳಂಮಾಡಿಸ್ತುತಿಮಾಯಸಾಜ್ಯತಿಲಪಿಟಿಮಂಗಳಂಚೆಲ್ಲಿದನು॥ ॥೬೬॥
ಮೀಭ್ರತೀನ್ಯಾಪಾರ್ಥಚರ್ಚಿತಪ್ರಹಾಸಂಬಳರ
ಬಾಳಂದನಿಜದೇಹಮಂಕಾಯಿಕಾಯ್ದು
ಬೇಳುಮಾಸಾಸ್ಥಿತಿಗೆಶಿರವನಿರಿದವನೆಂದುಬ್ರಾಹ್ಮಮಂಗಾಳ್ರೈಮಾಡಿ॥
ಕಾಳಿನಿನಸ್ವಿಭಕ್ತಿಗಳುಮಂಗಳಂ
ತಾಳಿಸವಾರ್ತೆಸನಮಾಡಿರವಿಸುವೆಯಲಾ
ವ್ಯಾಳದಾಯಿಗೆನಮನಿತಿಮಾನಸಾಪ್ಪುನೊಳ್ಗಿಂದಳಯಲಸುವಾದನು॥ ॥೬೭॥
ಬೆಳ್ಳಿದಂತೆಸೆವಷೀರವನಿಧುರುತ್ರಾಗ
ಬೆಳ್ಳರದೊಳ್ಳೈಸಂದುಶ್ವೈಯ್ಯಬಾಳಂಬಡವ
ನಿಚ್ಚಟದಹರಿಸ್ನತ್ರಿಗಾರ್ತ್ರೀತಿಯಂತಪೆದಿನಾತ್ಮವಧೆಬೇಡನಿನಗೆ॥
ಪೆಚ್ಚಿದಕುಮತ್ರಿಮಾವದೊಳ್ಳದನಿಮತಿ
ವೆಚ್ಚಿಸಿದನಸುವನಾತನಸುತಂನವನಾಗ
ಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆನಿಂಮಗನೆಬಯಕೆಯಂಪೇಳೆಂದುವರವನಿತ್ತಪೆನೆಂದಳು॥ ॥೬೮॥
ದೇವಿಯಪದಾಂಬುಜದೊಳೆರಗೈಮುಗಿದುನಿಂ
ದಾವಾವಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದೊಳೆನಗಿದ
ಜೀವನಾಶನಿನ್ನಡಿಯೊರಳಿದೊಂದುಮದಿಬಾಹಂಮತ್ರಿಮತ್ರಿಸುತರು॥
ಜೀವಿಸಲಿದೊಂದೀಗಲಿಂತೆರೆದುಪರಮನ್ನು
ಪಾವನಾಶನದೊಳುತ್ತಮದೆಂದುಮತ್ತೆಚರ
ಗ್ರಾವನತನಾಗಲ್ಲಿಸಿದತ್ತಿಶ್ರುತಮದಗೆಮೈದಡವುತಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೬೯॥
ಜಗದೊಳಾರಪ್ಪುತಿಪ್ರೀತಿಯಂಮಾಡುವ
ರ್ಗನಿತನಕಷ್ಟರವದಾಬಾಳ್ಯದಿಂದನಿ
ನಗಧರಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿರ್ಪೆನಿಂನಚರಿತವನೋದಿಕೇಳುವರ್ಗೆ॥

ಬಗೆವರ್ಥಿಯಿಂದಮುಕುಂದಭಕ್ತರತಿಮುಂದೆಕೇಳಿ
ಯುಗದೊಳೆಂನಾಜ್ಞೆಯದುಹಾಸ್ಯಕ್ಕಿನಿಸಗೆಬೆಳ
ಬಗೆಯಾಗದರ್ಥಮಿದೆವಿಂಸವಾಂಛಿತಕಂಮಾಕದಿಯುಂಟೆಮ್ಮೆಳೆಂದಭುಗ॥ ॥೬೦॥
ಯೆಂದುಕಾರುಣ್ಯದಿಂತಾನೊಂಮೆಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ
ಬಿಂದುಧ್ಯಾನಿಸಲಾಗತಲೆಮೋಳಿತಾಷ್ಟಾದೊ
ಭೊಂದುವೈಷ್ಣವಶಕ್ತಿಬಳಬಿದಾಯುಧದಾಲಖಿಂಪರಬಿಕಾಟ್ಟುಬಳಕಾ॥
ಇಂದುಹಾಸನಮುನ್ನುರದಮೇಲಿನಿಜಕರವ
ನೊಂದಿಬಿತದೀಯಮಂಗಲ್ಯವಿದೆಕಂನ್ನೈರ
ಳಂದುಕರ್ಣಿಮೊಳಾವತಕ್ಷೀತೆಗಿಳಜಾತವಿಷ್ಣ್ವತಿಲಾಕಮಾತೇ॥ ॥೬೧॥
ತಾಯೆಪಾರ್ಥತಿಪರಮಕಲ್ಯಾಣಕಂಕರ
ಶ್ರೀಯೆಸರ್ವೆಗ್ಗೆರಿಜಗನ್ಮಾತೆಸಂಮತ
ಛಾಯೆಸಾವಿತ್ರಿಶಾರದೆಸಕಲಶಕ್ತಿರುಖಿಗೀಕಾಳಿಕಾತ್ಯಾಯನೀ॥
ಶ್ರೀಯೆವೈಷ್ಣವಿವರದೆಚಂದ್ರಚಾಮುಂಡಿನಿರ
ಪಾಯೆನಿಗಮಾಗಮಾರ್ಚಿತೆಮಂತ್ರಮಯೆಮಹಾ
ಮಾಯೆರಕ್ಷಿಸುದೆಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಸ್ತೈಮುಗಿದುಬೇಡಿಕಾಭುತಿರ್ದನು॥ ॥೬೨॥
ಹಾಯವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನಲಸವದನಾಬ್ಜಮಂ
ಗಿರಿಕನಕಳೇವರಾರ್ಥವಿಲಿಂಬುಗೊಂಡೆಸಿವ
ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಕಾಲತ್ತಿಯದುಪಾಸ್ಥಗಧಡೇವಿಗಾಯತ್ರಿವರದೇ॥
ಗರುಡವಾಹನೆಹಂಸಗಮನೆವೃಷಭಾರೂಢೆ
ನಿರುಪಮಫಲಪ್ರದಾಯಕಿಮಗ್ಗಾವಯೆಸಕಲ
ದುರಿತಹಾರಿತಂವನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಬೇಡಿಕಾಭುತಿರ್ದನು॥ ॥೬೩॥
ಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂತಾಗಸ
ವಳೆಗರೆದವಸ್ತ್ರಮೊಗ್ಗುಂಡಾದಿತಮರಿತಿ
ಬಳಿಕರಾಜ್ಞೆವಿಮಾಯವಾದಳಸುಪಸಾಬಿತುಮದನಮಂತ್ರಿಗೆಳೆದಲಾಳು॥
ಬಲಯಾಹಸಾಂತಿಗಧ್ಯಂನಿನಂದದೊಳಿನಿಯೆ
ಮಲಗಿದವಕೇಳ್ದುಂತೆಕಂದಿರಮಹುದ್ಧರ್ಥ
ಕೊಲವಿನಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಮಾವನದಿಗೆಮಗಾದಪ್ಪಿದಂಮೈದುನನನು॥ ॥೬೪॥
ಶ್ರುತಾವಲಯಕಿದುಮೊನತುಮರಣಮಾದೊಡೆಮತ್ತೆ
ಜೀವಮಂಬರಿಸಿದವರುಂಟೆನಿಂನವೊಲೆಂದು
ಶೈವಾರಸುವನಿಖಿಲಪರಿಜನಮರಜನಕೇತಚಂದ್ರಹಾಸಂಮುದದೊಳು॥
ಕಾವರಾರ್ಕ್ಕೆಲ್ಲಿರಾರಳವರಾರುಳವರಾ
ರ್ದೇವಿಪದವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮಯಮಿದೆಂದರಿದು
ದೀವೆಲ್ಲರುಂಕೃಷ್ಣಭಜನೆಗೈದಮಹೆಂದುಸಾರಿದಂಬೇಡಿಕಾಭುತಾ॥ ॥೬೫॥

ಶ್ರೀ

ಯುಂಮಡಿಸಿತುತ್ಸವಂಬಳಿಕವನಿಬರೆಲ್ಲರುಂ
ಸುಂಮಾನದಿಂದನಗರಪ್ರವೇಶಂಗೈದ
ರುಂಮಳಿಸುತಿರ್ದಂಮಳಿಂದಕೆಂಪಾರ್ಥಕೇಳಾಚಂದನಾವತಿಯೊಳಾ॥
ಸಂಮತದೊಳಾತನಂಕರಸಿಕುಂತಳರಾಜ್ಯ
ಮಂಮಹಾವಿಭವದಿಂಪಡೆಸಿದಂಚಂದ್ರಹಾಸ
ಸಂಮುದನ್ವಿತನಾಗಿವಿಷಯೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯರಸಂಭೋಗದಿಂದಾ॥ ॥೨೬॥
ನಂದನಂಜನಿಸಿದಂಬಳಿಕವಿಷಯಾಗರ್ಭ
ದಿಂದಮಕರಧ್ವಜಾಖ್ಯಂಕೂಡೆಸೌಭಾಗ್ಯ
ದಿಂದಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯಬಸುರೊಳುದಿಸಿದಂಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆಂಬಸೂನು॥
ತಂದೆಗಿಂಮಡಿಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದರ್ಧರೆಯೊ
ಳಿಂದುಹಾಸಂಗೆಸಮವಾದದೊರೆಯಿಲ್ಲದು
ದಿಂದವರಿಗಾತಂಗೆಮುಂನೂರುವರುಷಮಿರ್ದಪಿನೀಗವಪ್ಪನಾಗಿ॥ ॥೨೭॥
ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕಮಿಲ್ಲದಿಹಬಾಲಕಂಗೆಪರ
ಶುದ್ಧಸಾಲಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯಸಂಸರ್ಗದಿಂ
ಉದ್ಧತದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವೈಶ್ವರ್ಯದಿನಲಿಂನುಬೇಕೆಂದುಬಯಸೆ॥
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂಪ್ರತಿದಿನದೊಳರ್ಚಿಸುವನರ್ಗಾವ
ಸಿದ್ಧಿಯಂಪಡೆದಪನೊತನಗದರಮುಖ್ಯದತ್ತಿ
ವೃದ್ಧಿಯಂಬಂಣಿಸುವಡರಿದೆಂದುಫಲುಗುಣಂಗಾನಾರದಂಪೇಳ್ದನು॥ ॥೨೮॥
ಹರಿಯಸಾಲಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯಮಹಿಮೆಗಳಾ
ದರದಿಂದವಿಸ್ತರಿಸಿಚಂದ್ರಹಾಸನಪೂರ್ವ
ಚರಿತಮಂಪೇಳ್ದುವಂದನೆಗೊಂಡುದೇವಮುನಿಸುರಪನಂಬರಪಥದೊಳು॥
ವರಸ್ನಾನಗವಶಿರೋಮಣಿಯದರುಶನದಿಂದ
ಪರಮವೈಷ್ಣವಸಂಗತಿಯನಾಲಿಸಿದೆನೆಂದು
ಸುರನಗರದೆರೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಮೈದುನಂಪರಿತೋಷಮಂತಾಳ್ದನು॥ ॥೨೯॥

ಇತ್ಯೇಕತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩೧ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೭೫೪ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೩೨. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ವರಚಂದ್ರಹಾಸನಕೀರ್ತಿಯಂಕೊಂಡಾಡುತೊಂದು
ಶರನಿಧಿಯಮಧ್ಯದೊಳ್ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನಂಕಂಡು
ಮರಳಿಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುಸಿಂಧುದೇಶದಮೇಲೆಗಜನಗರಕೈತಂದರು॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ದೆಲಾನರನಾಥಪಾರ್ಥಂಗೆನಾರದಂ
ಪೇಳ್ದವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಳಿಕಸಂತೋಷಮಂ
ತಾಳ್ದುಕುಂತೀಸುತಂಚಂದ್ರಹಾಸನಪುರಕೆಮುಖ್ಯಮಾಗಿನಡವುತಿರಲು॥

അഗ്ഗ്യോരതമതമഗെഭ്രമാപാലക്യ്രദശെം
ധൂള്യ്വലാനമംക്ഷത്രിത്രകാംഡൊയ്യ്ദു
ഡാഭ്യദിംനെനംബുധയൊഭവനിതഭമെംബതെരനാഗിപഢഹാതിയൊഭു॥ ॥ ൧ ॥
ബരുതിർദർജുനനസൈനികരംതഭന
ഗരനാഗജനമെജയക്ഷിതിപതിഭൃത
നരനവാജിഗഭാരഘൊരവഭയമബവനദനമവിതംമിഷ്ഠെയിംഡാ॥
തിയഗതിരരംഡവരരിതിമനമിദിംയബം
ഢൊരെയിപദാർക്ഷമാകർഷ്ടജപ്പ്ഥിദദര
ശിരദപഭുദലിബ്രിയനൊദിവിഭൃതരാഗതംഡെസൊപ്പിസനമിദരു॥ ॥ ൨ ॥
ജെയബംനപവനവധരിബഭെയമെലിശാം
തെയനമപനാഥുരവമാജിഗഭ്രുജഗതര
മായൊഭല്ലിഗെബംഡൊഡാവൃകഭ്ടിദെവിംസബഡബികാംബതിബലരനു॥
നായകദമൊനെയൊഭൃസതെരാമചെനെന
ശ്രീയദിംതനയരംതെഗദബ്ബിതാനൃപ്പി
പ്രിയമംതിഭയമപരുഷതനാഗജതംത്രമാനംനയമൊഭംതെംദനു॥ ॥ ൩ ॥
മക്കഭരസെഭതാനാഭാഖ്യദിംദഖിദ
ദക്ഷരംക്ഷിത്രധൊബ്ബനിസുവദെവനിനി
തക്കൈമ്യദൊരുവംപാർത്ഥനിസഹായക്കൈതംഡമനമഗരവെനിദനു॥
ചിക്കിദക്കണ്ണദരുകനദമന്ന്യവെനാചു
പിക്കനുക്കൂതദഘനഹിയെകിംനധമാക്കി
തക്കൈതിരുഗുവചുഡരിഗഭനില്ലികണ്ടിദരിമരുഷാർത്ഥമെനെംദനു॥ ॥ ൪ ॥
ധരണിയൊബ്ബൃത്യഷ്ഠധർമദാക്കതിയുധ
ഭൂരഭ്രമാപനാതനഹയംഗഭംതഡദഹാ
പിരിഡായസഡൊഭവപാർശ്വിസിദകംനാഗംഡരമാസദിംഡമെതെ॥
അരെഡിംഗഭാഡദിംനിഹമഡമശ്ചത്രയം
വരുഘനക്കിംഡമുംഡല്ലിസിക്കിർദ്ദ
ഥരമുഭവുദഡരംഡനിവെരക്ഷിപാംഡവംഗെനാഭ്യമഡെംദനു॥ ॥ ൫ ॥
തംനഹോഭ്രകയൊഭല്ലദെക്കണ്ടഘയുന്ന
ക്ഷിംനസിക്കിർദ്ദപിരഗഭബിഡദെബ്രമാമിയൊ
ഭൂംനദ്ധരാഗപാലിസിനിവുയജ്ഞകാലകെധർമജംഗെനാഡലു॥
ഖംനതഡനുക്കൂതമാഡമഡനമഗെംഡുസം
പംനമതിചംദ്രഹാസംനിജമുമാരരം
മംനിസിതാരംഗരക്ഷ്ണികഭഹിബലസഹിതഭെരഭലഹൊരഗനാതിർഹനു॥ ॥ ൬ ॥

ತುರಗಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟುದರ್ಕಾಡಿಸೆ ನೆಸಹಿ
ಕರದಿ ಪವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಕರಧ್ವಜಮೊರ್ಗೆ ದಬಳಿ
ಕರವಿಂದನಾತ್ರದವರ ಕನಕಲಾಲುವನಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಮುದದೊಳು॥
ಮುರದಮಾರವಳಯಮೊಳ್ಸಿನೆಯಂ ತಾಡಿತಾಂ
ಡಿರುತರ್ದನಂ ನೆಗಂ ಮೆರೆದಪ್ಪುದಮಹಾ
ಕರಧಿಯಂತರ್ಜುನನಮೋಹಾರಂತಲೆಡೋ ಕ್ಷೆತ್ರಗಾತ್ಯಯ್ಗಮಿನಲು॥ ॥೭॥
ಸಮತಳಿಸಿ ಫಲುಗುಣನನೆಬ್ಬಿಸುದರಿಂದಮ
ಸುಮರಕ್ಷಿತಮುಖ್ಯನಾಗಿ ತಂನಮೋಹಾರಸಹಿತ
ಸಮಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪತೆಲಾಗಿ ಮುರಹರಂಸಹಿತ [illegible] ಪಾಲಕರನು॥
ಕ್ರಮದಿಂದನಿಲಿಸಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ
ಕಮಲಸುಗದಾಶಂಖಚಕ್ರಚಾತುರ್ಭುಜದ
ಕಮನೀಯರೂಪಮಂ ಕೈಕಾಂಡಿಬಿಟ್ಟನಾತನಸಂಮುಖ್ಯಕರಧವನು॥ ॥೮॥
ನೋಡಿದೈ ಪಾರ್ಥವೈಷ್ಣವಶಿರೋಮಣಿಯನೆನೆ
ಮಾಡಿ ಮುಗುಳ್ನಗುವ ಮಾಧವ ಧ್ಯಾನಚೇತನದ
ನೂಡಿದಮುಕುಂದಪಾದಾಬ್ಜತುಲಸಿಯ ಮಾತುಮುಸ್ತಕದ ಸತ್ತುಗುಣದಾ॥
ಬೀಡೆನಿಪ ಕಲಿಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ಕಂಡುತಾಂ
ಮಾಡಿದಸ್ತವಮುಗ್ಧದಿಂ ಜನ್ಮಸಫಲವಾ
ಯ್ತಡಲೀನೆಲೆದೆ ವಂತಂನಬಿಂನಪವನವಧರಿಸೆಂದನಿಂದ್ರಸುತನು॥ ॥೯॥
ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಂ ತಪೋವೃದ್ಧಂ ವಯೋವೃದ್ಧ
ನೀನರಿಕ್ಷ್ಣರನೀತನೊಬ್ಬ ದ್ವಿಜಯಸುವನಿ
ಧಾನವೆಂತೆನಗೆ ಬೆಸಸೆಂದರ್ಜುನಂ ಕೇಳ್ದೊಡಸುರಾರಿ ಕರುಣದಿಂದಾ॥
ಧ್ಯಾನಿಸುವನಾ ಬಾಲ್ಯದಿಂದೆಂನನೀತಂಗೆ
ಕಾಣಿಸಿದೆನೆಂದು ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರಲಾ
ಕ್ಷೋಣಿನಾಥಂ ಬುಧಾಗ್ನನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಮುಗುಳ್ನಗೆತನಾದನು॥ ॥೧೦॥
ಕಂಬುಚಕ್ರಾಬ್ಜಕೌಮೋದಕಿಗಳಂ ಧರಿಸಿ
ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯಂ ತಾಳ್ದು ಕೌಸ್ತುಭದ ಕೋಡಾವ
ಲಂಬದಿಂ ಸರ್ವಾಂಗ [illegible] ಭೂಷಿತನಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಾಲಿಗಳಾಂತು॥
ತುಂಬಿದವಯವದ ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಗಳ ವಿಸ
ಟಂಬರವ ಕರುಣಾರಸದ ಬೆಳ್ನಗೆಯ ಬಿರಿಮೊಗದ
ಕಂಬುಧರಿಯಂ ಪಿತಂ ಪಾರ್ಥನರಥಾಗ್ರದೊಳ್ ಕಣ್ಗೆಸೆದನಾನೃಪತಿಯ॥ ॥೧೧॥
ಕಂಗಳನಿರಿಕ್ಷಿಸಲಾಗದ [illegible] ಮಂ ನೂಸುವುದ
ಕಂಗಳೊಳು ಪಡೆಯೆ [illegible] ಮುಳ
ಕಂಗಳನಿಗಹ್ಯೆ [illegible] ಬಾಹಸೆರಥವನಿಳದು ಬಂದು॥

ಮಂಗಳಪವಿತ್ರಕೋಮಲಪಾದಪದ್ಮಯು
ಗ್ಮಂಗಳಸಮೀಪದೊಳ್ ಸಂಭ್ರಮಾಸನದೊಳಾ
ಮಂಗಳವಿಧಾನಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಸಾರುತಿಗೆ ಮುಬಿಗಿಯಪ್ಪುದಂ ಕೃಪೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಅಸುರಾರಿ ಬಳಿಕರ್ಜುನನ ವದನಮಂ ನೋಡಿ
ನಸುನಗುತ ನುಡಿದನೀತನೆ ನಿಂಮನುಜಧರ್ಮ
ಶಶಿಕುಲಾಸನನತಿಬಲಂ ಪಾರ್ಥತಂಧ್ರುವನಂ ನಿತ್ತಂ ತನಗೆ ಶತ್ರುವೆನುವನು॥
ಮೊಸೆದುನೀಳಾಲಿಂಗಿಸಿದೆವನಿಂಮಡಿಗ
ಭೂಸುರರೆದಿರಲಾತನಮಾರ್ಗಗತಿಯೀಸನ್ನ
ಕೆಸಗುವಂದದೊಳಾಚರಿಸಿತ್ತಯಾವಹಮೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಗರದೊಳೆನಗೆ॥ ॥೧೩॥
ಅದರಿಂದದನಾಳಗವಿತನಗೆ ನಿಶ್ಚಿಮಿ
ಪದದೊಳಾಲಿಂಗನಮುಚಿತಮಲ್ಲವರ್ಧನನ್ನು
ನದಿರಿಂದ ಬೇಗಾದೊಡೀತಂಗೆವಂದಿಸುವೆನೆನೆ ತಂನರಿಂಶರಗೆ॥
ಮುದದೊಳಿರಗದೊಡೆಮೆಗಾವರನಪ್ಪುದೊದಿತ
ಪ್ಪುದುಮಾನವಗೆ ಸಕಲಗೋಸಮಾಸ್ತದಾ
ನದಮುಗ್ಯಮೆಂನಸ್ತುತ್ತರನಾದರಮದಧರ್ಮವಿಪಾರ್ಥಹೋಳಿಂದನು॥ ॥೧೪॥
ತಂನರಕಗಾರಜೀವನವೆತನಗೆಜೀವನಂ
ತಂನರಕಗಾರುಬೇಳೆತಿಳಿಯೆತಾಂಬೇರಲ್ಲ
ತಂನರಕಗಾರಹೃದಯಕಮಲದೊಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿತಾನಿರುತಿರ್ಪೆನು॥
ನಿಂನತೆರದಲಿಮರುಳಾರುಂಟುಲೋಕದೊ
ಳ್ನಿಂನತೆರದಿಂದೀತನೆನಗೆಬೇರಾದವಂ
ನಿಂನತೆರನೀನೆಂದುಜರಿದುಸಂತೈಸಿಯನಕೆಭೂಸುರಾರಿನಗುತಾ॥ ॥೧೫॥
ತ್ರಿಪಾಲಕೆಬ್ರಭಕಫಲುಗುಣಂಕೃಷ್ಣನನಿ
ಖಾಪಮಂತ್ರಿಕಾಂಡುಮಾರುಷದಿಂದಾಗನಿ
ಷ್ಣುಪನಾಗಮಾಚಂತ್ರಮಾಸನಂಬಂದುಗಾಢಾಲಿಂಗನಂಗೈಯಲು॥
ಆಮೋದವಿಪತಿನುಡಿದನೆಲೆಪಾರ್ಥಿದನದಾ
ಭಾವಮಂನಿಂನೊಡನೆಮಾಡಿದೊಡೆನೃಪಮಖಂ
ಲೋಪಮಪುದೆಂದುಕಳಹಿದೆನೆಂನತನುಜರಂತುರಗರಕ್ಷಾರ್ಥಮಾಗಿ॥ ॥೧೬॥
ಹಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆನಮಗೆನಿಮಗಾಶ್ರಯಂ
ಜಲಜನಾಭನಾಗರ್ದಬಳಿಕಾವಧರ್ಮಜ
ಕಲಮಕಟಸಾಕಂಸಪಾರ್ಥನಿಂನಶ್ಚಂಗಳಂತರಿಸಾದುವೆನೆನುತಾ॥
ಬಲಸಹಿತಸುದರ್ಶನಾವಕ್ಷೆಮೋಗಿಹಸಾತರ
ಬಳಿಗೆಚರರಂಕಳುಹಿಕರೆಸಲವರೈತಂದು
ಫಲುಗುಣನವಾಜಿಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿಮುರಾರಿಯರಂಧಾರಿತ್ರೆಯಿಂದಾ॥ ॥೧೭॥

ನರನೊಡನೆನಿನ್ನುಮಾವಮಬಭ್ರುಬಂದಪ್ಪ
ವರರೆಲ್ಲರಂಪ್ರಿಯದೊಳಾದರಿಸಿದಂಸೂಡೆ
ಹರಿಯನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೈದೆಕೊಂಡಾಡಿದಂನಿರುಪಮಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಾ॥
ಪರಿಪರಿಯಗುಡಿತೋರಣಾವಳಿಯರಚನೆಮಿಗೆ
ಮೆರೆವಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದನುತ್ಸವದಿಂದ
ಸಿರಿಯನುರೆವಿಸ್ತರಿಸಿಪೂಜಿಸಿದನಂತಲ್ಲಿಚಂದ್ರಹಾಸಂಮೆರೆದನು॥ ॥೧೮॥
ಇಂದುಕುಲಾನ್ವಯದೊಳರ್ಜ್ಜುನಭೂಪಜನಂ
ಕಂದರ್ಪಶಾಸನಂಕಂದುಕತತ್ವಾಯ
ತಿಂದಿನಾವಲ್ಲಭನಸಂದರ್ಶನಕೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಿಜಸೂನುಸಹಿತಾ॥
ಬಂದುನಿರ್ಘೂರ್ಣಿತಕಲ್ಪಿಸುತಾದರಾಗಳ್ಳಿ
ತಂದುಗಾಲವನಸುರಮರ್ದನನಪಾದಾರ
ವಿಂದಮಂವಿವಿಧಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಿದನತಿಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದಾ॥ ॥೧೯॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂತನ್ನರಾಜ್ಯಮಂ
ಪೀತಾಂಬರನಚರಣಸರಸಿರುಹಕರ್ಪಿಸಿದ
ನಾತಂಧನಂಜಯನಸಂಮತದೊಳಿರಿಸಿದುವಿಷಯಾಕುಮಾರಂಗೆಕೊಟ್ಟು॥
ಪ್ರೀತಮಾದುದುಭವನ್ಮುಗಳೊಡನೆಗಜಮಟೆ
ದೂತರಿಂಕಳುಹಿಸತ್ಕೃತನಾಗಿಭೂಪತಿ
ಪ್ರಾಣಸಹಿತಲ್ಲಿಮುರರಿಪುವರ್ಜುನರಮಕ್ಕಳೊಡನೈದಿದರ್ಪೊರಗೆಪೂಜೆ॥ ॥೨೦॥
ಮುನ್ನ್ಯಾದಿನೆನೆತೆಮಗನಿಷ್ಟದರ್ಶನದಿಂದ
ತಪ್ಪದೆನಗಂನುಮೋಕ್ಷಫಲಪ್ರಾಪ್ತಮನುರಾಗ
ಗೊಪ್ಪುಸುವೆನೀತನವನಿವರೊಲ್ಲುಂಮುಗಿದುಬಭ್ರುವಾಹನಂಪೋಪೆನು॥
ಬಪ್ಪುದಿಲ್ಲದರಿಂದನಗರಕ್ಕೆರಾಣಿಸುತ
ಮಿಪ್ಪುದಿಂಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿನಿಜತನಯರಂಕೊಡಗೆ
ಯಪ್ಪೈನೀಕರದೊಡನೆಮೊರಮಕ್ಕಳಾಚಂದ್ರಹಾಸನರ್ಜುನನಸೂಡೆ॥ ॥೨೧॥
ಮತ್ತೆಸಂಪದಮಾಯುರಾರೋಗ್ಯಮರವುರಂತ
ಮತ್ತಿನಾಸ್ತಿಕವತ್ತಿದ್ಧರ್ಮಪಾಲಿತನಟ
ರತ್ನಮಂಕೋಶವರ್ಗಂಡಹಾರವರವಸ್ತ್ರತನಂಕೂಡಿಕೊಂಡು॥
ಸುತ್ರಾಮಸುತನನುದಯಕಿಗಭೂಷನೆತೆರಳ್ಳಂಧ
ಕತ್ತಿಯೊಳ್ಳಿಕರದೆಕರದೊಳರ್ಜ್ಜುನಜಬಲದ
ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರಂಪುರಗಣಗಳಂತಡೆಯದನ್ನುತಿನಮಿಸಿಬಿಡುತಿರ್ದರಾ॥ ॥೨೨॥
ರಾಯನೇಳ್ಪಾಡ್ದುಮಂಬಭ್ರುವಾಹನ
ಪ್ರಾಯವೇಗದೊಳ್ದಿಬಡಗಣಾವಯೋನಿಧಿಯ
ತೋಯಮಂಮೊಸ್ಕುನಡೆದವುಸಾಧಿಸಾಗರದಪಾರಿಯೊಳ್ಳುಲಿದುವಾಶ್ವ॥

ದಾಯಮಱಾಗದೆ ಧನಂಜಯಾದಿಗಳದಱ
ಪಾಯಮಿಂತೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಂಬುಜದ
ಛಾಯೆ ತಾಳ್ದಂಪೆ ಪೂರ್ಣನಿಂತೆಂದನಾ ಬಾದರಾಯಣಮುನಿ ವಾಲಕಂಗೆ॥ ॥೨೩॥
ಚಿತ್ರವಾಹನನ ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಪುತ್ರನ
ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಹಂಸಕೇತುಸುತನ ಪುರವಶ್ಯವ
ಚಿತ್ರವಾಹನನಂತೆ ಸರ್ವತ್ರಗಮನದ ಪರಾಕ್ರಮದ ಮಹಾವೀರರು॥
ಶತ್ರುಜಿನುಪನ ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ನಡೆಸುವಗ
ಚಿತ್ರಸ್ಥಾನ ಚಿಂದುರುದ್ಯಾಗಮುಜ್ಜುಪಣ
ಜತ್ರಮರನಾಪಂಚರಥಕರಂ ಕಾಡಿಕೊಂದಂಬುನಿಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕರು॥ ॥೨೪॥
ಸಾಗರದ ನಡುವೊಂದು ಚುವಕ್ಕೆ ಪಯಣಗಳ
ವೇಗದಿಂ ದ್ವೈವಲದ ಕೊಡನೆವಾರ್ಥವಿಗ
ಭೋಗ ಬಕದಾಲ್ಪ್ಯ ಋಷಿಯ ಕಂಡರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆವಿಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿಕಾಂಡು॥
ಯೋಗದಿಂದಿರುತಿರ್ದನಧ್ರುವದ ಕಾಯಮಂ
ಸಾಗಿಸಲದೇಕೆಂದು ಕೊಳಲೊಗಿ ಷಡ್ರಂಗ
ಭಾಗದೊಂದಾಲದೆಲೆಯಂ ಬಸಗಳ ತಲೆಮಕೆಗೆಸ್ಯ ಯೊಪ್ಪುವಂತು॥ ॥೨೫॥
ಸ್ಯಂದನಂಗಳನಿಳದು ವಿನಯದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು
ವಂದಿಸಿ ಮೊದಲುನಾದಿಗಳನಾಮುನಿವರಂ
ಕಂಡಿರದು ಕಂಡು ಮರುಷ್ಟೋತ್ತಮರ್ಸ್ಯಾಗಕವಶ್ಯವರಂ ಕಾಡಿಕಾಂಡು॥
ಬಂದವರ್ ಮಂಡಲದೊಳಿರವಿಲ್ಲತನಗೆಂದು
ಮುಂದೆಸುತ್ತಮಾಗದಲ್ಪಾಯುಷದೊಳೆಗ್ರೈವ
ನೆಂದು ಬಕದಾಲ್ಪ್ಯ ಋಷಿನುಡಿಯೆ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಫಲುಗುಣಂ ಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೨೬॥
ಮೊಳಕಾಲ್ಗಳೆಡೆಯೊಳದ್ದವಿಸರ್ದಕಂಠಕಂ
ಗಳಮೇಲೆ ಗೂಢಿಕ್ಕಿ ಬಾಲ್ಪವಪುವಕ್ಕಿಗಳ
ಬಳಗಂಗಳೊರಸಿಕಾಂಬವು ತೀವಿದೆಗಳನಂಗದೊಳ್ಪಂದು ಮೃಗತತಿಗಳು॥
ಬೆಳದಿಹವು ಸುತ್ತಲುಂ ಪುತ್ತುಗಳ್ ಮಂತೋಳ್
ಪೈಳಬಳಯೊಳಾಡುವವು ಸರ್ಪಂಗಳರಲಾಂದು
ನಿಳಯಮಂ ಮಾಡದೇ ತಕ್ಕೆಯ್ದು ಯೊಳ್ಪತ್ರಮೆಂದು ಪಾರ್ಥಂ ಕೇಳ್ದನು॥ ॥೨೭॥
ಮುನಿಶಿರೋಮಣಿಯನು ದಿಗೆನಸುನಗುತ ದುಃಖಿತಾ
ಜನವಲ್ಲೆರಿಪಶಕ್ತಿ ಹಾಮದಂ ಮೋಹಿಸುವ
ಮನುಜನೇಗಸುವನೆಕ್ಷತ್ರ್ಯಾಕ್ಷತ್ರ್ಯ ಮಂಬಳಕಮೋಕ್ಷಮೈತ್ರಾದವಂಗೆ॥
ತನಸಿನಸುಖಕ್ಕೆಳಸಿ ಬದ್ಧನ ಧೋಗತಿಗೆ
ಜನನಮರಣಂಗಳ ಬಳ್ಳಿಯ ಬೆಂಬಿಡದಿಹುದು
ವನಿತೆಯರ ತೊಡಕಿಂದಕೆಡುತಿಹುದುಲಾಕ ಮದನೇವಂಗಾಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೨೮

ಮದದಿಮಗಮೊಂಮಂದಿರಂಬಾಗಿಸುವೆನೆಂತೊ
ಮೊದವಿಚೆಳೆಯಹಕ್ಕಿಸಿರಿಕಿಯಾರಮನೆಘಳಿಸಿ
ಮೊದವೆಗಳನಾಶ್ವೆವೆನೆಂತೊವೆದಾಡಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಪಠಗಾದಿಂದಾ॥
ಕಡಿಗಾಗಿಸುವೆನೆಂತೊತನಗೆಂದುಬಾಳುವಿಗೆ
ಬಿದವಿಚಿಂತಿಸಿತಾಪಕಾಳಗಾಗಿಧರ್ಮದಿಂ
ಭ್ರದಿಯದಾಶಾಪಾಶದಿಂದಸಂಸಾರಮೊಳ್ಗಿಡಿಸುವಜಗವೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ಅಂತಾಗದಾರಸಹುಮಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳ
ನಿಂತೊಲ್ಲದಚರಕಾಲದೊಳಗಳವಕಾಯಮದ
ಕೆಂತಿರ್ದೊಡೆನೆಂದುತಲೆಗೆರಗೆಲೆವಿದಿದುತಾಂಮೊತ್ತುಗಳವೆನಿಸಲು॥
ಕುಂತೀಸುತಂಮತ್ತೆಭ್ರನಲ್ಲುಯುಷ್ಯ
ಮಂತಳವುದಿಮಹಾತ್ಮರಿಗೆನೆಶಿವಶಿವಾ
ಪಿಂತೆಸುದಿನಮಾದುದೆಂದಿನಿಂದೆಸತ್ತೆಮಹಾದುಮಸ್ತಕಮೊಳೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಅತ್ಯುಗ್ರಾಗಮಾರ್ಕಂಡೇಯರೊಳ್ಮಾರ
ತ್ರಿಪ್ತಿಸರಳದರವರೆನಿಬರೆಂದರಿಯೆನಾಂ
ನಿತ್ಯಾಸವನಾಭ್ರರಿಪ್ಪುತ್ರರಮಲಸಂಭವರನಿತರೊಳ್ಪೂರದರು॥
ಕ್ಷಿತ್ಯಾದಿಸ್ಥ್ಯಂಗಳ್ಪ್ರಾರಮಯಮಹದಾದಿ
ಪತ್ಯಂತಮರ್ಪದವರವಸಾನವಾದಂದು
ನಿತ್ಯಮಾಗಿರದುಪದವಿಗಳೆಂದುತಾನಿಲ್ಲಿಬಯಲಾಳ್ವೆನೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಭಾರಭಾರಿಗೆಜಲಪ್ರಳಯಂಗಳಾಗುತ್ತೆ
ಭೂರಿಶಾಖೆಗಳಂದತಳರೆಸೆವುದೊಂದುವಟ
ಭೂರುಹಾವದರೊಂದೆಲೆಯಮೇಲೆತಂನಮ್ರದುಪದಕಮಲದಂಗುಟವನು॥
ಚಾರುತರಕರತಾಮರಸದಿಂದಪಿಡಿದುವದ
ನಾರವಿಂದದೊಳಿಟ್ಟುನಗುತಳುತಲೀಲೆಯಿಂ
ದೋರಂತೆಮಲಗಿಹಾಂದಿವಸಮೊರ್ಬಾಲಕಂತಾನಾತನಂತೆಂದೆನು॥ ॥೨೨॥
ಅಂದುಸಲಿಲದೊಳಾಭೃತನಗಾಲದೆಲೆಯಮೇ
ಲಾಂದೊಂದುಭಾರಬಾಲಕನಾಗಿಮೈದೋರಿ
ನಿಂದುಮಾತಾಡಿಸದಿನೊಡವಿಚಾರಿಸದಿರಾರದಾರದೊಳರ್ಬನು॥
ಬಂದುನಿಂಮೈಪರಂಪಾಡಿಕಾಂದಲ್ಲಿಗೈ
ತಂದುಕರುಣಿಸಿದನಿಮಾರಕೃಷ್ಣರೂಪದಿಂ
ಸಂದುದಿಂನೀತನೆಸದಾಶ್ರಯಂಮೊಳೆಯೊಗುವದೆನಗೆಂದುಮುನಿನುಡಿದನು॥ ೨೩॥
ಬಳಿದಾಲ್ಪ್ಯಮುನಿಬಳ್ಗೆಕೃಷ್ಣನಂನೋಡಿಬಾ
ಲಕನಾದರೂಪಮಂಪಟಪತ್ರಶಯನಮೊ
ಭ್ರಾಜಿಸುವಬಾಲತನಮಂತನಗೆತೋರಿಸಿದೆಯಲ್ಲದೆರಮಾರಮಣನಾಗಿ॥

ಪ್ರಕಟಿತದಧರ್ಮನಿಂತತಿಗಳಂ ಪಾಲಿಸುವ
ಸುಕುಮಾರಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೃಷ್ಣಯಿಂದನಿಂದನೆ
ವಕಜನಕೆ ತೋರುವಂತೆನಗೆ ತೋರಿಸಿತಿಲ್ಲ ತಾನಿಂತು ಬಿಡದೆನೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಜನಪಕೇಳಂತೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಂ ಬಳಿಕವಾಲ್ಮ
ಮುನಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನಂ ತೃಪ್ತಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಪಾ
ರ್ಥನಸಾಧುವೆ ಪೇಳ್ದಂ ಸದಾವಾಸಕೆ ಪಾರಯದೆ ಪಾವಮಗೆ ಪಾವಸಗೆ॥
ಅನುಕೂಲೆಯಾದನತಿಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಮನೆಯಿಲ್ಲ ಮಡದಿಯಿಲ್ಲ ದಸಾಗತಾನೀಸು
ದಿನಮಿಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ತರಗೆಲೆ ವಿಧಿಯ ಕಾಂಡ ಪರ್ಣನಿಸಲಜ್ಜುನಿಂ ನುಡಿದನು॥ ॥೧೫॥
ಯುಪ್ಪುತ್ರ ಕಮಲಜರಬ್ಬೆಯಂ ಕಂಡನಿಮ
ಗೊಪ್ಪುದೆ ಗುರುತ್ವಂ ಮಹಾಮುರುಷರಿನು ದಿನ
ಮಿಪ್ಪುದಷ್ಟರಿಯಲಾರಿವರಿವಾ ನೀವೆನಂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೊಜ್ಜುರೆಂದು॥
ತಪ್ಪುನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದರಸನ ಮನ್ಮುಂಸಕಲ
ಮಪ್ಪುದಿಂದೆಂದು ನರನಾತ್ಮಿವಂದಿಸುತ್ತೈನಮ
ಗಪ್ಪುಸದಿಹೊಂದು ಗರ್ವದಭಾವಮಂ ಕೃಷ್ಣನಿರಲೆಂದು ಮುನಿ ನುಡಿದನು॥ ॥೧೬॥
ಸರ್ವವೇದದಮೂಲನೀ ಕೃಷ್ಣನಾವಂಗೆ
ಗರ್ವಮಿಂ ನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ಪಾಡೊಡೀರದಲ
ಪರ್ವದೊಳು ಪಾನಿರುತಿರಲ್ಪಮಾಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಿಂದಾ॥
ಪೂರ್ವನಾಲ್ಟತ್ತನೆಯ ಪಾಜುಖಿಕನಾಕಪೂಜ
ಮಾರ್ಪದನನಿಲ್ಲಿಗೆಮರಾಳ್ ಪಾಪಾನದೊಳ್
ತ್ವರ್ವಸಿ ಬಂದೆನಮುಂದೆನಿಂದಾಗಳ್ ಧ್ಯಾನದೊಳ್ ಗಂತೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಯೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ನೀನಾರದೀತನಪಗಾಸಿಮಿಂ
ತಲೆಗೆ ಪಿಡಿದು ಹೊಷಾರತಮಮೆರದೆಂಬಯಸಿ
ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚು ಬಂದೆನಾಂ ಕಮಲಜನು ಸುರ್ಮೆದಿತ್ತಪೆನಗವರವನಸಲು॥
ತೊಲಗತ್ತ ಪಾರ್ಣನತೆರದನಾಲ್ಕಗದರಂ
ಪಲಬರಂ ಕಂಡು ಪೆನೆನಗೀವುದಂ ಮತ್ತೆ
ಕೆಲಬಗೆಗೆ ಕಾಣ್ಬ ಕಬಿಮೊಗೆಂದು ನಾನೆಂದೆನಾಪದ್ಮಸಂಭವನೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಅನಂದು ದಂಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಗರ್ವದಿಂದಾಪದ್ಮ
ಸೂನು ತೋರಿಸು ತಂನ ತೆರದನಾಲ್ಕಗದರಂ
ನೀನೆಂದು ಪೇಳ್ದಂನೆ ಗಂಬಂದು ಮೊಂದು ಸುಖಗಾಳ್ ದರೆನದು ಸುವಂತೆ॥
ನಾನಾಧ್ವಮಂಗಳಂ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಮಗೆ ಮಾಡ್ದ
ಬಾನೆಡೆಗೆ ನಂ ಮೊರ್ವರಿಂ ಕಾಂದು ದದ್ದದ
ನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಲಿಸಿತ ಪಾಂಡುಕತನಾತಿಗಳು॥ ॥೧೯॥

ತೀವಿದಾಡಂಬರದ್ರುಮದಫಲದಂತಿರೆ
ಜೀವನಾಶ್ರಿತನಮೈಯೊಳ್ಬಿಡಿಸಹಾವಜಾಂಡಂಗ
ಭಾವಾಯುವಶದಿಂದತೊಳಲಿದಪುವೊತ್ತೈಸೊಂದರೊಳಗಸ್ಥಿಮುನ್ನುಪರಿಂಚಿ॥
ಜೀವಜಾಲದಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನಾಗರ್ಕ
ನಾಬ್ರಿಸ್ಟರುಂಬೆರಸ್ಥಿರಮವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ನೀವದಾಶ್ರಿತ್ರಾಗಂಡ್ಬೈದಿಡಿರಿನಿಂಮಮೆಸರೆನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೦॥
ಚತುರಾಸ್ಯನಾಂನತ್ಯಲೋಕದಿಂಬಂದೆನಿ
ವ್ರತಿಶಿಷ್ಯನೆನಗೆಬೆಕದಾಲ್ಪನೆಂಬವನೆಂದು
ಶತಪತ್ರಜಂಮೆಬ್ಲೈದಮಹಾನಮಂಮಾಡುತಸ್ಥವದನದರಿಂಚಿ॥
ಅತಿಗರ್ವಭಾವದಿಂನೀನಡಂಶಿಷ್ಯನವ
ನತುಳಗ್ರೈಗುರುಶಿಷ್ಯರುಂವರ್ಧಿಂನಿಂಮನಂ
ಪ್ರತಿಗಿಶೊಬದವಲಿಲದಾಳಗದವಳುಗಳದೆನಂಮೊಳ್ಗೈಲಬರೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಯುನಿತುಗರ್ವದೊಳಪ್ತುವದನದರಿಂಚಿನುಡಿ
ವನಿಶದೊಳಗ್ಗೈರೆಯೊಳಹನಾವುಸಹಿತಾತನಂ
ಘನದರ್ಶನದಿಂದನುಳಗಾಳಕಾಂದಿಷ್ಟದಾಗಸತಿಶತೊರದಿಂದಾ॥
ಅನಿಲವಶದೊಳಗ್ರೈಗಮೊವರುಂಮತ್ತೊಂದು
ವನಜನ್ಮವಲೋಕಮಂಕಂಡಿವಲ್ಲಿಯಮುಗ್ಗ
ಜನರೆಂಮನೆತ್ತಾನಿರಾರೆಗಳುನೀವೆಂದುನಗುತಲೋಲಾಡಿಸಿದರು॥ ॥೪೨॥
ಅಲ್ಲಿಘೋದಕಮುನ್ನಾದಭಿಷ್ಕನಂಕಂಡವನ
ಮೆಲ್ಲಡಿಗೆನಮಿಸಿಗರ್ವದೊಳವಂನುಡಿಸಡಿರೆ
ತಲ್ಲಣಿಸಿನಾವಂಜಲವನಮೊರೆಯವರೆಂಮನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲ್ಕೈ॥
ಬಲ್ಲದಸ್ಥಾನನಚತುರ್ವದನಬೆಕದಾಲ್ಪ
ಕಲ್ಲಿಗರಿಯದೆಬಂದೆವೆಂದುನಾವುಸುರಲ್ಕೈ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗೆದರಿದಂತಟ್ಟಹಾಸದಿಂನಗುತಿರ್ದನಾವಿರಿಂಚಿ॥ ॥೪೩॥
ಯಾವಿರಿಂಚಿಗಳನಿಕ್ಷಿಪಿತಂನಮಹಿಮೆಯನ
ದೇವಂಗಿಮಾವೆನೆಂದುಶೆಲದವರೊಳಾದವರ
ಲಾವಸ್ಥೆವಂಮತ್ತೆಸುಳಗಾಳಕಾಂದವದರ್ಥಿಯನಸ್ವತನ್ತಕ್ಕೆಬಳಗಾ॥
ಮುಂವತ್ತೆರಡುಮೊಗದಕಮಲಜನಲೋಕಮಂ
ನಾವುಕಂಡೆಕೆಳಗಾಗಿನಾಲ್ವರುಂಮೊಗಲೆಂಮ
ನಾವಧಾತ್ರಿಕೆಂದುಕರುಗಾಡಿಕೆಬ್ರಹ್ಮಾವಿನಿತೆಲ್ಲಮಂಮೆಚ್ಚೈವು॥ ॥೪೪॥
ಯೆಂತಶೈತಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆರವಿಯಮುಂದೆನ್ನ
ಡ್ಯೋಗಂಗಳೆಸೆದಮಪೆಶಸನಿಸರಿಯಾರೆಂಬ
ಮಾಮುನಿಯದಮುಂನಕಾಂದಿಷ್ಟದಾವರ್ಧಮೊರುಚಂದಾವುಬಳಗಾ॥

ಆತನಸೂಡಿಸಾಂದ್ರವತ್ತುನಾಲ್ಕುಮುಖ
ದಾತನಸಂದಿಪಾತನನರ್ಥದಿಂದಮುಂ
ದಿತೆರಮೊಳಿಂಮಡಿಸಿಕಾಸ್ಯದವಿಂಬಗಳುಳ್ಳಸಿಗಳಿಂದಿವು॥ ॥೪೫॥
ತೊಳಲಿದಿವುಪಾರ್ಥನೊಳ್ಳಿಂತುನಾವೆಲ್ಲರುಂ
ಬಳಸಾವಿರಮೊಗದೊಳಿನಿಪರಮೈತ್ರಿಯುಂ
ಬಳಸಿದನಮ್ರಸುರಮುನಿಗಳಮೊಗಲ್ಸನಸಾಡಾಳಗದಾಯೊದನೆ॥
ನಳನಸ್ಸುರತಸಾಳ್ತಿತೇಜದಿಂತೊಳತೊಳಗಿ
ಚೆಳಗುತಿರಲಾವಿನಿಬರುಂಮೊಗಸ್ಸಾತ್ತೆ
ಬಳಲಿದಿರದೇಸೆಬಂದಿರನಿಂಮಸರುಗಾದಿಂದಹೋನೆಂದುಸ್ಯಪಿಟ್ಟನು॥ ॥೪೬॥
ನಿಂಮದೆಸೆಯಿಂದ್ಯಸಲೀತನಗೆಸಂತತಂ
ಸುಂಮಾನಮಹುದೆಂದುಮಿಗೆಸುತ್ತಿಸಂಸತಿಯೊ
ಳೆಂಮನೆಲ್ಲರನಾದರಿಸಿನಿಗವಸಿಯುಂಡಸುಮಾಣ್ಪವದನಂಸಳುಕಾಲು॥
ಹೊಂಮೆಗಳನುಳಿದುವಿಸ್ಮಿತರಾದರವರಂನೆ
ಗಂಮೊದಲದಿಂತಿರ್ದರಿಂತೆಸನಸೆನೆ
ತಂಮಲಾಸಿಗಳಿಗೆಬಂದಿರ್ದರಾನೆಂದಿನೊಳಿರ್ದನಿಸದಲಾಳು॥ ॥೪೭॥
ಅದರಿಂದಸಾವಿರ್ದರ್ವಿಮಿಂಮಾದಲು
ಗದುಪಾರ್ಥತಾನಂದುಸಂಧಿಸಿದನಾಸಿರಮೊ
ಗದಮುರುಘನಿತನಲ್ಲವೆಕ್ಷ್ಣರೂಪದಿಂಸಾಗಿಸುವನಿಜಗದೊಳು॥
ಉದಧಿಮಧ್ಯದೊಳಿಂನೆಗಂತ್ರಿತಪಿಸುತಿರ್ದಿಹಾ
ಮುದುನಫಲಮೆಂದುಬಸದಾಲ್ಯ್ಮುನಿನುಡಿಯತ್ತೆ
ಮುದದಿಂದಸೆಲ್ಲುವಿಸ್ಮಿತರಾಗಸಂಭ್ರಾವಿಸಿದರರ್ಜುನಾದಿನೃಪರು॥ ॥೪೮॥
ಶ್ರೀಸಮಲಲಾಟನಂಬಸದಾಲ್ಯನಂಬಳಸ
ತ್ರಿಪಾಸಾಂತನಘರಸೆನಿವ್ಪಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ
ಬೆಸೆಂದೊದಂಬಡಿಸಿವಾಜಿಸಹಿತಂಬುಧಿಯತಡಿಗೆಬಂದಾಯಭಿಯನು॥
ಲಾಸಮರಿಯತ್ತೆಶಿಬಿಸಾಶೊಮಾಗಾಂಗೈಸ
ಬಾಪದರೆಗಿರುಗಿಸಿಂಧುದೇಶಿಬರಲ
ನೆಸಪ್ರಭೃಪಾಲಕೊಡನೆಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ್ಸಡಿತಂದರುತ್ಸವಮೊಳು॥ ॥೪೯॥
ಪೃಥವಿಂತಸೆಲ್ಲುಂಧುದೇಶಮೊಳಿನಿವಜಯ
ರಥನಪಟ್ಟಗಾಸೆನಡಿತಂದರ್ಜುನಿದ್ಯತ್ತ
ಮಥನರಿವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದನತಿಬಾಲನಾಗಿಪಾದುಸ್ಸಳೆಯತನುಜನು॥
ವ್ಯಥಿಸಿಪ್ರೈಮರದನೊಳಗದಮಂತ್ರಿಗಳೆಗಾಸೆ
ಶಿಥಿಲಮಾದುದುಮರಂತ್ಸಲ್ಲಗಾಸುತಿರ್ದದಿ
ಸಥನಮಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತೆಗರುಪಲಿಪಾಗಿಪೆಗರಮಟ್ಟುಳರೆಬಿದರ್ದು॥ ॥೫೦॥

ಯೆಲ್ಲಬಹನರ್ಜುನನರಥದಮೇಲಸುರಹರ
ನಲ್ಲಿಗೈತಂದುಬೇರದರೆತೆಜಗನ್ನಾಥ
ಮಲ್ಲಮರ್ದನಮಾನಿನಿಯಮೊರೆಯಲಾಲಿಸಂದೀಸವ್ಯಸಾಚಿತಂನಾ॥
ವಲ್ಲಭನಪಗೆಯೆಂದುತಾಂದನಿಕುದುರೆಯಳೆಸು
ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದಕಾಯಬೇಕೆನೆಧನಂಜಯಂ
ನಿಲ್ಲದೆವರರಥದಿಂದಿಳಿದುಬಂದಾಕೆಗನತಿಸಮಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ತಾಯೆಪಗೆಗೊಂದುನಾನಿನಗಂದುಮಾಡಿದಂ
ನ್ಯಾಯಮಂಸೈರಿಸುದುನಿಂನತನುಸಂಭವನ
ನೋಯಿಸುವನಲ್ಲರಾಜ್ಯವನಗಣಿತಾಕ್ಷಮದಕರಿಗಳಂಕಾಬ್ಬುನಿಂನಾ॥
ರಾಯನಮಹಾಧ್ವರಕೆಹುಡಿಕಾಂಡೊಯ್ದಪೆನ
ಆಯತಾಂಬಕಿಮತ್ತೆಕೋಪವಿಂಮಡಿಸಿನಾ
ರಾಯನಿನಪದಕಮಲದೊಳ್ಸೂರಿಳಿಕವಲಿದುವಕಂಬನಿಯೊಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೫೨॥
ಪ್ರಾಣಿಕಳ್ಪುಳ್ದಯದಿಮೊಳ್ಳೈವನೀನಿರುತಿರ್ದ
ಮಾಣಿಸುವೆಯವರವರದುಃಖಂಗಳೆಂಬುದಂ
ಕಾಣಿಸಿದೆದ್ರೌಪದಿಯಮಾನಮಂಕಾಯ್ದಂದುದೊರಕಿಸುದುವುದೆಂದು॥
ಮೇಣಾದಂಬಿಂನೃಪನಲೇಕಿಂನುನಿಲಿಸುಬ
ಶ್ರೇಣಿಯಂನೆನೆದಮಾತ್ರದೊಳ್ವೆನಿಂನಕ
ಲ್ಯಾಣಮೂರ್ತಿಯದರ್ಶನದೊಳಾಂಕೃತಾರ್ಥೆಯಲ್ಲವೆನಲಹಾಚೇಕೆಂದಳು॥ ॥೫೩॥
ದೇವತನಸೂದಮುಖದಪಳೆಂದುನರನೆಂನ
ನಾವತೆರದಿಂಕರೆಪನಧ್ವರಕೆಬರಲಪ್ಪು
ದೇವಿಧವೆಹಯಪುತ್ರಗಳನಿತ್ತವಾಧ್ವರಾರ್ಥಿಮತ್ತೆಕಲ್ಲತನಗೇ॥
ಕಾವುದತಿಬಾಲನಾಗಿಕುಳಿಕುವನೆಂದುನಾ
ನಾವಿಧದಕೋಪದಿಂದಳಲ್ದುದನ್ನುಳಿಯಂಕೈ
ಪಾವನಧಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿಸಂತವಿಸಿನಗರಮಂಮೊತ್ತಂಕರೀಕಿಸಹಿತಾ॥ ॥೫೪॥
ಬಳಿಕದನ್ನುಳಿಕಾಣಿಸಿದಳಾಕುಮಾರಂಗೆ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಸ್ಥಯಮಂಕಾಬ್ಬುಸಂತೈಸಿಕರ
ತಳದಿಂದಮೈದಡವಿದಂಕಾಡಿಕಂಡದುನಮುಸ್ತ್ರಜನಮಘಕಖುವನಾ॥
ಪೊಳಲಾಕ್ಷಿಗಳ್ಪುತ್ತುವದಗುಡಿತೋರಣಂ
ಮೊಳಗಿದವುವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಾಗಮಂ
ಗಳನೃತ್ತಗೀತಂಗಳೆಸೆಗಿದವುಮಹಾಮಹೋಲ್ಲೋಸತ್ವತಾದಯು॥ ॥೫೫॥
ಮರುಕಾಂಬನಿದುಂಬಿಮಾಡಿದಪಿಘಾತಿಯಂ
ಮರದುಸುತನಂಕುಡಿಕಾಂದುಸ್ತುಪನಧ್ವರಕೆ
ಮೊರಮಕ್ಕಬಂದಮಾಬುದುಚುಂತದೇವಬಾಂಬಾಲತನುಜೆಯರನೆಂದು॥

ನೆರೆನರರಂಸಂತೈಸಿಬಳಿಕದಸ್ಯುಗಳೆಂ
ಗೆರಗಿಸೈನ್ಯರಬೆಳಗಿಗೆಳನೊಸೆದಾವಾವ
ತೆರದಿಂದಮಾಡುವಂತೆಂದನುದ್ಧರಿಸೆಂದುನಿರ್ಮಿಸನುವಾದಳು॥ ॥೫೮॥
ಅಲ್ಲಿಯನುವನ್ನುಸಹಿತಾಸೆಯಂಪೂಡಿಕಾರ
ದೆಲ್ಲಮಹೀಕ್ಷರರ್ಪಿಸಿಗಜಮರಹಾಗ
ನಿಲ್ಲದೈತಂದುಬಳಿಜನಮಾತ್ರದೊಳ್ಗಂದುವಸ್ತುರಂತುಂಬಿತೆಂದು॥
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂಕಿಳ್ತೆಗೆನಿರೂಪಿಸಿದಾನೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಪುರಗಳಂಪಿಡಿದುಕಟ್ಟಿದನಿಳಾ
ವಲ್ಲಭರಮುಂದೆಪಾರುಣ್ಯದಿಂದೇವನಗರಕೆಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥೫೯॥
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩೨ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೮೦೭ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೩೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಧರಣೀಪತಿಗೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಹೀವಲ್ಲಭಂ
ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರವನೈದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ವಿರಚಿತನಳನಹುಷಾದಿಪೃಥ್ವೀಶರಿಂ ತಂಗೆ ಮಾಸುತ್ತಿಯೆನೆ ಲೀಲೆಯಿಂ॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪತೀಕೇಳ್ ಭೂಭುಜಾನ್ವಿತಂ
ಜನನಿಭಗಿನೀಬಾಲರಂ ನಾಗಪುರಕೆಯ್ದಿ
ಜನದಳತೆಯೊಳ್ಗಿಳಿಸಿದೆ ಕೆಳದೆ ರವರವರಪದವಿಗಳಂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಳಿಸಿ॥
ತನತನಗೆ ಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಾನು
ತನ ವಿಭವದಿಂದ ಬಹುಮಾನದಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಧರ್ಮ
ತನಯನರ್ಜುನಭೀಮರೆಂಬಲವಲ ವಿಕೆಯಿಂ ಮುಂದೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನು॥ ॥೧॥
ಸುರನದಿಯ ತಡಿಯ ಮಾಸ್ತೇತ್ರದೊಳ್ಪುವಿ
ಸ್ತರದ ಮಾಗೆ ಮಂಟಪದೊಳ್ಗ್ರಹಮುನಿಗಣದೊಡನೆ
ವರಘದಿಂದೊಡಲಿದಂ ಡಿಸಿನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಪರ್ಣಯಮನಿಯಮದಿಂದಾ॥
ಪರಮ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನನುಕರಿಸಿ ಸಾಧ್ವಿಯರ
ನೆರವಿಯೊಳೆಸೆವ ಪತ್ನಿವೆರಸಿ ತೊಳಗುವ ಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರನುಮಪವನಕಂದನನು ನಾರದನಿಸಿತು ತತ್ಪತಿ ಮುರಾಂತಕಂಗೆ॥ ॥೨॥
ಯದುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವನಾಮನಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ವಿದುರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಗ್ರಿಯರಂ ತ್ರೈಸಿ
ಮುದದಿಂದ ದೇವಕೀಯಶೋದೆಯರ್ ಕಾವಂದನಂಗೈದು ಪೃಥೆಗೆ ನಮಿಸಿ॥
ಪದುಳವಿಷ್ಣು ದೆಗಾಂಧಾರಿಯಂ ಬಂದು
ಪದಿನುಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಬಿಟ್ಟಿಗೆರಗಿ ದೊಡಿ ಮಾದ್ರಿ
ತದನಂತರದೊಳ್ ಗ್ರಹಮುನಿಗಳ್ಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಗುತ ಭೂಪಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩॥

ಅರಸನಿಂನಪ್ಪುರದಮಾಜಿಸ್ಥಾನವಲಯವಂ
ತಿರುಗಬಂದುದುವರುಷಮತ್ರೆಯೊಳ್ಳೈದನಿಯ
ನರಪತಿಗಳೆಲ್ಲರುಂನಡೆತಂದರೊಡನೆಪಾರ್ಥಪ್ರತಾಪದಹೊರಹೊರಿಗೆ॥
ಧರಣಿಪಾಲಮನೀಸುದೊಡವೆಗಮಹಾಬಲಂ
ಸರಿಯಲ್ಲಬರದಾಲ್ಪಾಣಿಮುನಿನಿರಮಿದೆ
ಮೊರೆಯಿದುಸಂಭ್ರಮಮಿಲ್ಲನಡೆಸುಂಮಯಜ್ಞವನೆಂದುಹರಿನುಡಿದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಆಮುರಾಂತಕನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಹರುಷದಿಂ (ಕೇಳ್ದುನಮುನಸುತ)
ಭೂಮಿಪತಿನುಡಿದನೆಲೆದೇವತವಸಾರುಣ್ಯ
ಜೀಮೂತಮಿರೆಬೆಳೆಯದರ್ಥಮಿದೆಪಾರ್ಥಪ್ರತಾಪದಮೊಲಂತಿಳಿಯಲು॥
ರೋಮರೋಮದೊಳಿಡಿದಜಾಂಡಕೋಟಿಗಳಿಹವು
ಹಾಮಹಿಮೆತಾನೆತ್ತನರನಸಂಗಡತಿರುಗು
ವಾಮನಜನಪಿತ್ರಸ್ವತ್ರಂಪಾಲಿಸುದೆನಿಂನಬಾಭವೆಯೆಂದನು॥ ॥ ೫ ॥
ದೇವನಾರಿಂನದರಮಾತಿಂಮನಂಬಾರದ
ಜೀವನಂನಿಂಮಧ್ಯನಲಿಹಾಪ್ಪವೇತರಿಥ
ಠಾವಲಿಯದರಮುಗಳನೆಂತುಜಯಬಿಡಿರೆಂಬವಿವರಮಂಪೇಳ್ದುದೆಂದು॥
ಭೂವಲ್ಲಭಂಕೇಳ್ದೊಡಿಂತಾಪತಪ್ಪಿಸ್ರಿ
ನಾವತಿಯನಗರಮಂಮೊರಮಣ್ಮುಮಹುಳ್ಳಿ
ಗಾವಾಜಿಗಳ್ಳಂಮುಮೊಗುವಿನಿಂನದವೃತಾಂತಮಂವಿವರಿಸಿದನು॥ ॥ ೬ ॥
ವಾಜಿಸಹಿತರ್ಜುನಿಂಮೊರಮಳ್ವನಂದುವಿ
ತ್ರಾಜಿಸುವಪ್ರತ್ತಮೊಳ್ಪುದಿಮಾಹಿಷ್ಮತಿಗೆ
ರಾಜನಹನೀಲಧ್ವಜಂತುರಗಮಂತಡೆದನಗ್ನಿಯಸಹಾಯದಿಂದಾ॥
ಯಾಜಿಷ್ಣುಸಂಗರದೊಳಾತನಂಜಯಿಸಲಾ
ವ್ಯಾಜದಿಂಬಂದುದುಸರಿದ್ವರೆಯಶಾಪಂಮ
ಹಾಜವದೊಳಲ್ಲಿಂದಮೋಗಿತಿರುಗಿತುಹಯಂಬಳಿಕವಿಂಧ್ಯಾಚಲದೊಳು॥ ॥ ೭ ॥
ಆನಗದಜೆಣ್ಣಳಂಪಣ್ಣಳಂದೋರಜರದ
ಹಾನಿಯದಿಂಪಿನಿಂತಂಬನಿಂಚುಸುಮಗಂ
ಧಾನಿಲನಪೆಂಪಿಂದಶಂಪಿಂದನಲವೇರಿಚಂಡಿಯವಿಶಾಪದಿಂದಾ॥
ಸೇನೆವಿಸ್ಮಯದೊಡನೆಹಯದೊಡನೆಮುಂದೆಸುಂ
ಮಾನದಿಂನಡೆಯಲ್ಕೆತಡೆಯಲ್ಕೆಸಂಗರದೊ
ಳೀನರಂಜಯಿಸಿದಂಛಲದಿಂದಬಲದಿಂದಹಂಸಧ್ವಜನಸುತರನು॥ ॥ ೮ ॥
ಜನಪಕೇಳಾಘಮನಿಲಬೊಳ್ಪುಹಿಸಗಿರಿ
ತನುಜೆಯತಮ್ಮೋವನದವಿಘ್ನಂಗಳಂಕಳೆದು
ವನಿತಾಮಯದರಾಜ್ಯದೊಳ್ಪ್ರಮೀಳೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಿಗಜಪುರಕೆಕಳುಹಿ॥

ಧಮಜೇಂದ್ರಸ್ತ್ರೀಘ್ನನನಾತ್ಮಮಿಸಿಬಲ್ಯವಾ
ಹಾನವಪಕ್ಷಗಾಣಿನಿಜಹಯಮೊದನೆಬಂದವ
ಸ್ಥಾನವಪಕ್ಷಯುತುವಿನೊಳ್ಳೈಘರವಮಂಮಿಗುವವಾದ್ಯನಿಘೋಷದಿಂದಾ॥ ॥೯॥
ಮಗಾಮರೆಬಂದುದಾನಮಯದೊಳ್ಳದರೆಘಲು
ಸುಗಾನಲ್ಲಿಮದಿದನಾತ್ಮಜನಿಂದಬಭಾರದಂ
ಘಗಾಣಿದಾಜತನುಜೆವರಹಾಸಿದುಘ್ನಂದೆನದೆಯಲ್ಲಪ್ರಶೇತುತದದಾ॥
ರಗಾದೊಳ್ಳಂಮೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ಲಾದಾತನಪಿತಂ
ಸುಗಾನಿಥಮಯೂರಧ್ವಜಂತಂನಯಜ್ಞಮಂ
ನಗಾಸದೆಮಗೊಪ್ಪಿಸಿತುರಗನಸಹಿತ್ರೈತಂದನರಸನೆಪ್ರಿತ್ಯುತವನು॥ ॥೧೦॥
ಆಮಯೂರಧ್ವಜನಸಾರಸಹಿತನಧೆಯೆನಿ
ಸ್ಸ್ಯಮನಪಾವೀರವರ್ಮಂತದಿಯೆಬಿದಿಸಲು
ಧಾಮವಾಜಿಗಪ್ರಿದದವುಚಂದ್ರಹಾಸನಮರದೊಳ್ಪ್ರಿಯದಿನಗಳಿಹರ್॥
ಹ್ರೈಮಂತಕ್ರೈಶಿರದಮಾಗಿಮದಲಿದಿತರಾಗಿ
ಸೋಮಸಂತಿರಿಂಬಿಸಿತೈಳದಂಗಳೋಲಾಗೆ
ತಾಮರಸತತಿನಸಿದವುಸಾಡಿಪುಷ್ಪದವುಕಾಗಿಲೆಯಕಾರಲ್ಲನಿಗಳು॥ ॥೧೧॥
ಕ್ರೈಶಿರದಕಾಲದೊಳ್ಳಲಿಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಮ್ಯೈಸಿರಿಯೊಳ್ಳೊದಗಾಂಡುಬಳದಾಲ್ಯನಂಕಂದು
ಕ್ರೈಸಾರ್ಪಸಾರುಷದಿಂಸಿಂಧುದೇಶದಮೇಲೆಮತ್ತುಸಮಯಕಲ್ಲಿಗಾಗೆ॥
ಜ್ಯೈಸಿಬಂದೆವುನಿಂನನುಜನಸಾದೆಶಭುಹಿ
ದ್ರೈಸುವೀರಕರ್ಣಸುಂಸುಸ್ಥಾದೊಳ್ಳೈತಂದಹೊ
ತ್ರೈಸಿದಗಾಣಿತವಸ್ತುಸಹಿತಸ್ಥಿಳಸ್ಥಪಹೊದನೆಬಪಾಳವಿಸ್ತಾರದೊಳ್ಳಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಪ್ರಾಮಂಡಲದೊಳ್ಳಂತುಮಸ್ಥಾಹಯಂತಿರುಗಿದಮ
ಹಾಮಹೀಶ್ವರಹೊದನೆಬಂದವೃತ್ತಾಂತಮಂ
ದಾಮೋದರಂಪೇಳ್ವಗಾಯನಂಬಿಳ್ಳಿಂದುತಂನಮಂದಿರಕೆಬಳದಾ॥
ಪ್ರೀಮನಂತ್ರೈವಿದಿಮಕಾಂದುನದಿತರಸತ್ವ
ಪ್ರಾಮಾದಿರಾಣಿವಾಸಂಗಳಿದಿರಾಗಿಸು
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾರತಿಗಳಂಕಾಂದುಬಂದುನಸುತಾತ್ಮಪತಿಯಂಕಂಡರು॥ ॥೧೩॥
ಮದದಿಯರಮಧ್ಯದೊಳ್ಪೃಥ್ವಿಪಾಮಾದೇವಿ
ಸುದಿದಳಿಲಿದೇವನಮಗಹಾಳಸೋದರಸುಜ್ಜೆ
ಮೊದವಿಯೊಳ್ಳುಲುಗಾಂತುರಗರಕ್ಷಿಗೆಮೋದರಧನದಿಂದ್ರಿಮಾತೆನಿಮಗೇ॥
ಪ್ರೊದಮುಕ್ತಿದವಭಾದಳಂನೇನೆನಲ್ಲವಳ
ಮುದಿಯಮಾತಂಕೇಳ್ದುಮೊಳ್ಳವನನುನಗೆಯಬೆ
ಳ್ಪುದಿಯೊಕಮಲಾಂಬಕಂಪವಮಾನನಂದನನೊಗಸೋಮತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥

ಸಂತತಿಗೆಸಂತತಿಗಳಾದವಿಂತೆಸದರ
ಚಿಂತೆಬಾಳ್ವೆನಮಗೆತ್ತಿಮನ್ನೋಧಿಗನಂ
ಮಂತರವನರಿಯದವಳೆಂದಸಟಿಯಮಾತನೆಂದುಮುರಹರನೆಂದೊಡೆ॥
ಅಂತಹುದುಮುಸಿಯಲ್ಲತರಳತನದೊಳ್ನುಡಿ
ಕಿಂತಾಮೊದಂನಡೆವೆಧರ್ಮಜನಮುರಡಿ
ಭಂತುಮಾರ್ಗಭಿಗದರಬಹುದೆಹೆಭೆಂದಭಾಸತ್ಯಭಾಮೆನಗುತಾ॥ ||೧೫||
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯನುಡಿಗೆನಸುನಗುತಮತ್ತಭದ
ರಾಣಿಯರಸರಸೋಕ್ತಿಗಳನಾಲಿಸುತಚಿತ್ತ
ವಾಣಿಮಾರುತಸಹಿತಶ್ರವನದೊಳ್ಪುಳ್ಗಮನಸ್ವಾಮಿಯೊಳರಹಾಸದೊಳಿರು॥
ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿದಿಹಗಡದಸುಲಗುಣಾಂತ್ರುವರನ
ಶಾಣಿಕೆಗೆನಗರದನಮಾಪತ್ಯೆತಂದನೆಂಬಿ
ವಾಣಿಯಂದಾರುಕಂಬಂದುಬಿಂನೈಸುಲ್ಕೈಮೊರಮಕ್ಕನರಮನೆಯನು॥ ||೧೬||
ಬಂದನರ್ಥರಕಾಲಿಗನುರಾಗಪುತ್ರಿಯಮ
ನಂದನಂಗಿಲ್ಲೆಮುದನೀನಕ್ಷಿಭಕ್ತಿಪಾಲ
ವೃಂದಮಂಬಿಕದಾಲ್ಪ್ಯಮನಿಪನಂನಾವಿಧಿಗೆಕರ್ಣದುಬಹೊವೆಂದುನುಡ್ಡು॥
ಮುಂದೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರಾದಿವೃದ್ಧರ್ಮಹೋ
ವೃಂದಾರಕಪ್ರತತಿಸಹಿತಮೊರಮಕ್ಕನಡೆ
ತಂದನುತ್ಸವದಿಂದಬರಲ್ಪೈದಿಸಕಲಜನಮೆಂದುವನೆಮಿಸಿಮುದದೊಳು॥ ||೧೭||
ಅಸುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗವಕ್ಕಗಾಮೊಳಗೆ
ಮೊಸತಾಯ್ತುಗುಡಿತೋರಣಾದರಚನೆಬೀದಿಗಳೊ
ಭೆಸೆದವುನುಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳೊಪ್ಪಿದವುಪಂನಿರದಳರಂಗಳು॥
ಮುಸುಕಿದವುಧೂಪವಾಸನೆಗಳಿಡಿದವುವಿವಿಧ
ಕುಸುಮಗಂಧೋತ್ಕರಂಘನಸಾರಕುಂಕುಮದ
ಕೆಸರುಗಳಪಳಮಳಂತಿದಿದವುಕರ್ಪೂರದಾರ್ತಿಮೊರಜಿಸಿದವು॥ ||೧೮||
ಮೊರಮಕ್ಕುದತ್ತಿಭಮರಜನಮೈದಿಸಿಂಗರದ
ಮೆರಹುಗಳಮಾಳಿಯಿಂಮೆಳವದರಚನೆಗಳ
ತರತರದವಿದ್ಯಾವಿನೋದದಿನಟನಕರ್ಷಜನದಸಂಗತದಿಂದಾ॥
ತುರುಗಿದಮೃದಂಗಾದಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದ
ಮೆರುಗುವವಿಲಾಸಿನಿಯರೋಳಿಯಿಂಮಾರ್ಗದೊ
ಸ್ಫುರಪಿಲ್ಲೆನಲ್ಪೈವೃಷವದಿಂದಪಾರ್ಥನವಿದಿಗೊರ್ಂಬಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ||೧೯||
ದಂತಿಗಳಮೇಲಿದೆವಕಿಯರೋದಾದೆವಿ
ಕುಂತಿಗಭ್ಯುರಮಕ್ಕಳದರಬಳಿವಿಡಿದುಸಿ
ಮಂತಿನಿಗಗಾನಸಹಿತಮನ್ಮಾಣಿಯದಂಡಿಗೆತೆರಳ್ದುದತಿವಿಭ್ರಮದಿಂದಾ॥

ತಿಂತಿಣಿಸಿಗಗನದೊಳ್ತುಂಬಿಗಳ್ಕ್ರಮದಿ
ಬಂತೆನವಪಾರಿಜಾತಕುಸುಮಸರಿಮಳೆಗೆ
ಸಂತತಂ ಮುಸುಕಲಂದಗ್ಗದೊಳ್ಪಿಂದಳಾಳಿಯವೆರಸಿಬಿತ್ತೃತ್ತಾಮೆ॥ ॥೨೦॥
ಜಾಂಬವತಿಮೊದಲಾದವರ್ಕರುಪವತ್ರಯ
ತಾಂಬಕನರಾಣಿಯರ್ವರಿಪರಿಯೊಳೆಸೆವದಿ
ವ್ಯಾಂಬರಸುಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಭರಣಮುತ್ತಾಳಿಗಳ್ಪಿಂಗರವನಾಂತು॥
ತಾಂಬೂಲರಾಗರಸದೊಳ್ವಿದಿದಲಲಿತವದ
ನಾಂಬುಜದಕಾಂತಿಗಳ್ಕಳೆವೆತ್ತುತಮತಮಗೆ
ಜಾಂಬೂನದಾಲಂಕೃತಾಂದೋಳಿಕಾರೋಹಣಂಗೈದುಮೊರಮಟ್ಟರು॥ ॥೨೧॥
ಯುಟ್ಟಣಿಸಿತಮಲೇಂದ್ರತವಯವನದಿಗಾಂಬ
ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪೊರ್ಜಿನಮುಪಾಮೊರಸೊರಬಿನೊ
ಭ್ರಾಟ್ಟಮ್ಮೈದೊದಿಗೆಗಳಮಸದಪೊಂಬುದಿಯಂತೆಷಂಕುಮರಜಂಗಳೊಗಲು॥
ಕಟ್ಟಿರ್ದಪಾರಾದಿಗಳ್ಪಿಂದುದುರ್ವವೊ
ತ್ತಿಟ್ಟಿಗಾನೆಗಳ್ಕಾಂತಿಸೂಸುತಿರೆತನುರುಚಿಯೊ
ಳುಟ್ಟವಪನದ್ಯುತಿವರಾಜಿಸುತ್ತಿರೆಲೋವಭ್ರಾವದವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ॥೨೨॥
ಬಂದುದುಮಹಾಜನಂಬಹಳವೈಭವದಿಂದ
ನಿಂದುದುಚತುರ್ಬಲಂಕೆಲಕೆಲದೊಳೊದ್ದಾಗ
ಸಂಧಿಸಿದರವಾರ್ವರುಂಬಳಿಕಲಪ್ಪಯುಗಸಹಿತನಡೆದುಬಹಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ್॥
ಚಂದನದಮುತ್ತಿನಕ್ಕತೆಯಕುಂಕುಮವಿಶ್ರ
ದಿಂದದಧಿಲಾಜೆದೂರ್ವಾಂಕುರಗಳೆಸೆವ
ಪೊಂದಳಿಗೆವಿಡಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮುತ್ತುಗಳ್ಪೊಸೆದಳಿದರ್ತೆಯರು॥ ॥೨೩॥
ವಿಜಯಪಾಸುತಯಾವನಾಶ್ವನಾಶ್ವನಿಗೆ ವೃಷ
ಧ್ವಜಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಬಾಲ್ಹವ
ರಜಸುವೇಗಾನಿರುದ್ಧಾದಿಗಳ್ಧರಾಪ್ರಭೂಮಾವನಂಕಂದುಬಳಿಕಾ॥
ಉಜವಾಹನಧ್ವಜಮಯೂರಧ್ವಜಾರುಣ
ಧ್ವಜಚಂದ್ರಹಾಸನೀಲಧ್ವಜಧನಂಜಯಾ
ತ್ಮಜವೀರವರ್ಮಪ್ರಮುಖರಾದರಾಯರಕಾಣಿಸಿದರುಚಿತದಿಂದಾ॥ ॥೨೪॥
ವಂದನೀಯರ್ಗೆವಂದಿಸಿವಂದಿಸುವಜನದ
ವಂದನೆಗಳಂಕೊಂಡುಸಮಬಂಧುಗಳನಪ್ಪಿ
ಸಂದರ್ಶನೋತ್ಸವದೊಳ್ನೃಪಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದಮುದಿತರಾಗಿ॥
ವಂದಿಸಿದರೆಲ್ಲರುಂಬಳಿಕದಾಳ್ವಮುನಿಗೆಬಳಿ
ಕಂದಗಂಗಳನಿಳಿದುಮುರಹರನನ್ಮೆಮದಿಂ
ಬಂದರಧ್ವರಶಾಲೆಗರಸನಂಕಾಣಲ್ಕೆಸಾಧುಗಳಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ಯ॥ ॥೨೫॥

ತರತರದ ಛತ್ರಚಮರಂಗಳ ವಿಡಾಯಿಗಳ
ಕುಂಕುರಿಯ ಸಿಂಧ ಸೀಗುರಿ ಪತಾಕಾವಳಿಯ
ಮೊರೆಮೊರೆವ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ವಿಪ್ರಕರ ಜಯಜಯ ನಿನಾದದಿಂದಾ॥
ಸರಸರದ ಸಂಗೀತ ನರ್ತನದ ಮೇಳವದ
ನೆರೆನೆರೆದ ಚತುರಂಗದೊಡ್ಡಗಳ ಸಂದಣಿಯ
ಘೊರೆಘೊರೆಗಳೈತಂದರುತ್ಸವದೊಳಗೆ ಸನಂಕಾಗ್ರಲಚ್ಯುತನ ಸಹಿತೆ॥ ॥೧೬॥
ಮುಂದೆ ಕುದುರೆಗಳದರ ಬಳಿಯೊಳ್ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಯದು
ವೃಂದದೊಡನೊದಗಿ ತಾನಿದ್ದ ಬಲದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರ
ನಂದನ ವೃಷಧ್ವಜ ಸುಧನ್ವ ಹಂಸಧ್ವಜ ಮಯೂರಧ್ವಜಾದಿ ನೃಪರು॥
ಸಂದಣಿಸಿ ಸಾಧುಗಳಿಲಕ್ಕದೊಳ್ತ್ತುಹನಂ
ಸಂಧಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಕರ್ಣರದ ತ್ರೈಲಿಂಗ
ಬಿಂದುವರ ಬಾಂಬಾಳ ಶತಕೋಟಿಗಳ್ಪಿಡಿಯಲನುಸರಣರನೈತಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಕರ್ಣದೊಳ್ಕೇಳ ಬಹುದಲ್ಲದಕ್ಷಿಯೊಳ್ನಿಮಿ
ಷನೋಡಲಳವಡುವೆ ತುರಗಮೇಧಂಗಳನ
ಕಾಸಿನಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಕರೆದುದಕ್ಕಿ ಮಾಡಲಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದಿ ದರ್ಶನ ಬರವರಾ॥
ನಿರ್ಣಯವೆಸರಿಯೊಡನೆ ನಿಖಿಲ ಸಹಿತ ಧರೆಗೆ ಪಯ
ರ್ಣವಂ ಬಂದ ಮುದು ಶಿವ ಶಿವಾ ಮೊಸತಿದಂ
ವರ್ಣಿಸುವ ಕವಿಯಾವನೆನೆ ವಾಜಿಗಳ್ ಸಾಧನ ಡೆ ತಂದರವನೀಶರು॥ ॥೧೮॥
ಯಾಜಮಾನದೊಳೈಸೆ ವಹ್ನಿ ಪಾಲನ ಕಂದು
ವಾಜಿಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪದಾಂಬುಜಕೆ ಮೊದಮಳ್ಕಿ
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಂತೆಗಮ ತತ್ತ್ವಸಿಕರ್ಣಜ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಕಾದಿಗಳನು॥
ತೇಜದಿಂದವನೀಶ್ವರಂ ಮಂನಿಸಿದ ಬಳಿಕ
ರಾಜೀವಲೋಚನಂ ಕಾಣಿಸಿದನರಸಂಗೆ
ರಾಜವತಿಗಳಾದ ಹಂಸಧ್ವಜ ಪ್ರಮುಖ ಭೂಧಾಧಿವಲ್ಲಭರನು॥ ॥೧೯॥
ಯಿತಂ ಕರ್ಣರಾಜ ಹಂಸ ಹಂಸಧ್ವಜಂ
ಪ್ರಖ್ಯಾತನೀತಂ ವೀರ ವೀರವರ್ಮನಿವನಿವ
ನೀತಂ ನೃಪಾಲರತ್ನ ಕರಣಾಮಧ್ಯನಾಯಕ ನೀಲ ನೀಲಕೇತು॥
ಖ್ಯಾತಂ ಪಯೋಧಿಬಲದ ಪಶ್ಚಿಮ ಶಿಖಿಧ್ವಜಂ
ಪ್ರಖ್ಯಾತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಂದ್ರ ಚಂದ್ರಹಾಸನೀತಂ
ನೀತನೀತಂ ದಿವಿಜ ಪತಿಯ ಸುತ ಸುತ ಬಭ್ರುವಾಹನನೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಯೋಚಿಸುನದಿವುದಿಲ್ಲ ತನಗೆ ಸಮವೆನಿಸುವ
ಮಾರುದಲರಾತ್ಮಗಳ ವರ ಸುಮಚರಿಸೆಂದು
ಬೇರೆಬೇರಾ ನೃಪರ ನವರವರ ಸುತನ ಸೋದರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನು॥

ಮಾರೊಡ್ಡಿದಮರಾದ್ರಿಯಂತೆರಾಶಿಗಳಾಗೆ
ಪೇರಿಸಿತಂದೊಡವೆಯಂ ವಿವಿಧರತ್ನಂಗಳಂ
ತೋರಿಸಿ ಸುವಸ್ತುಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದನರಸಂಗೆ ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ನಸುತಾ॥ ॥೩೧॥
ಬಳಿಕಾ ಸಮಸ್ತಭೂಪಾಲರಸುರಾರಿಯಂ
ಬಳಸಿ ನಿಂದೆಲೆದೇವ ನಿಂನ ದರ್ಶನಮಾಯ್ತು
ನಳಿನನಾಭವ ವಿಂಶತಿಯೊಳರ್ಧಬಿಸದಾಳ್ಮುನಿಯಂ ನಂದದೇವಕ್ಕಿಯೊಳು॥
ಇಳೆಯ ದೇಶದ ವೃತ್ತವಂಗಳಂ ಹೊರಿಯೊಡನೆ
ತೊಳಲಿ ನೋಡಿದೆ ದೇವ ದ್ವಾರಕೆ ಬಂದೆ ವಿಮುಗ್ಧ
ನಿಳಯದ ಧರ್ಮಜನನೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ವಿನಿತಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾವೆಂದರು॥ ॥೩೨॥
ಯೆನಲವರನುದಿನಕ್ಕೆ ನಸುನಗುತ ಮುರಹರಂ
ವಿನಯದಿಂ ದರಸಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದೊದಾಸರ
ಜನಪತಿಗಳಂ ಧರಾವಲ್ಲಭಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಿಂದಾ॥
ಮನವೊಲಿದು ಬಿಸದಾಣ್ಮನಂ ಮಾಡೆ ವೈದಿಕ
ಮುನಿಗಳಂ ಮಾಡಿಸಾಂದಶ್ವಯೋಪತ್ರಮನೆ
ವಿನುತ ಸಂಕಲ್ಪಮಂ ಮಾಡಿ ರಚಿಸಿದರಗ್ನಿಶಾಲೆಯನಮಂತ್ರಮದೊಳು॥ ॥೩೩॥
ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ನೆಲೆಗೈದು ವೃಕ್ಷಜಾತಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಪೇತ್ರಮಂ ಹಿಡಿದಿಯೆನ್ನ ಪನ್ನೌಷಧಿಗಳಂ ಕಮಲ
ನೇತ್ರೆತಾಳ್ದಿರೆ ಕುಂತಿದೇವಿಯಶೋಧಿಯಸ್ಕರ್ಹ್ವಾದಿ ಪೃತ್ವೀಶರು॥
ಧಾತ್ರಿಸುರನಾರಿಯವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ವರಕನಕಮಯ
ಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಪೂರ್ಗಿಚಂದನಜಲವನೊದನೆ
ಸೂತ್ರವಿಧಿಗಳ ಮಂತ್ರಪಾಠದಿಂ ತಳಿಯೆ ಶೋಧಿಸಿದರುತ್ತಮ್ಯಗಳವನು॥ ॥೩೪॥
ಶ್ರುತಿಮಂತ್ರವಿಧಿಗಳಿಂ ವ್ಯಾಸಬಿಸದಾಣ್ಮರಸು
ಮತದಿಂದ ಬುಧರಗ್ನಿಗಳನವಹಿಸುತ
ಸ್ತುತಿಯೊಳ್ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಕೃತಿಯ ಪೇಯಂ ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಿ ಪಾದೊಳ್ದಲಿಸಿ ನಾಲ್ಕು॥
ಶತವನುದಾನವಂಗಳ್ಕೆ ತೆಂಕಣಗರಿಯ
ಚಿತಿಗೆ ನೂರರ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ನಾ
ಪ್ರತಿಯೊಳುತ್ತರಪಕ್ಷನಿತನುಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಯ್ಯುತ್ತೊಂದನೊಂದಿಸಿದರು॥ ॥೩೫॥
ಮೊದಲೊಂದರಗ್ನಿಯನಿಂಮದಿನಲೆರಡನೆ
ಯದನಿಂಮದಿನದತಿರಾತ್ರಿಸುತ ಮೂರನೆ
ಯದನಿಂಮದಿನದಾಯುನಾಲ್ಕನೆಯದನಿಂಮದಿನಲೆಸೆದು ವೈದನೆಯದು॥
ಮುದದಿಂ ತುಮೆರೆದುದು ಸುಪರ್ಗಿ ಪಂಚಕದಯಾ
ಗದವೇದಿಗಳ ಪೂರ್ವಮಂಟಪವನೈದೆ ರಚಿ
ಸಿದರೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂ ಗೂಡಿ ತೋರಣಾವತಾನಗಳ ವಿಸ್ತಾರದೊಳು॥ ॥೩೬॥

ಋತ್ವಿಕಾಚಯನದಿಂರಾಜಿಸಿತುಬಳಸಿಪರಿ
ಶಿಷ್ಟದಿಂದೊಪ್ಪುವವೇದಿಕೆಗಳಿಂದೆಸೆದ
ವೃಷ್ಟಕುಂಡದರಚನೆಪಾಲಿಕೆಮೇಖಲಾದಿಕಮೂರುಬಿಲ್ಪಮೈದೂ॥
ಧೃಷ್ಟಮಾದುಂನತಶ್ಲಕ್ಷ್ಣತರಂಮೂರ
ದಿಕ್ಷಿತದಯೂಪಮಂತೇಕವಿಂಶತಿಗಳ
ತ್ರೈಷ್ಟುಪುತಸೂತ್ರಭೂಷಿತಚಷಾಲದಿಂಮೆರೆದಪಾಮಂಟಪದೊಳು॥ ॥೩೭॥
ವಿಹಿತಸಂಸ್ಥಾಪಿತಮಹಾವಳಿಗಳಿಂದಶತ
ಜುಹುಗಳಿಂವೈಕಂಕತದಷಟ್ಕಿಸುಸ್ರುವನಿ
ವಹದಿಂದಗೋಚರ್ಮಶೋಭಿತದುಲೂಖಲದಸೋಮವಲ್ಲಿಯಮುಸಲದ॥
ವಿಹರಿಸುವದರ್ಭಾಸ್ತರಣದಚಮಸಾದಿಗಳ
ಬಹುನಾದನಂಗಳಿಂಪ್ರಾಕಾರಸಂಭಾರಸಂ
ಗ್ರಹದಿಂದಬೇಕಾದವಸ್ತುಸಂಜಾತದಿಂಮಖಶಾಲೆಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥ ॥೩೮॥
ಕರೆಸಿಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನಂಭೃಗ್ವತ್ರಿಕರಿಸಿದ
ರ್ಕರಮುನಿಪವ್ಯಾಸನಾಚಾರ್ಯನಾದನ
ಧ್ವಂಯುಮೊದಲಾದರುತ್ವಿಜರಾಯ್ತುವಾಮದೇವವಶಿಷ್ಠಗೌತಮಾತ್ರೇ॥
ವರಪರಾಶರಭಾರದ್ವಾಜಕೌಂಡಿನ್ಯಬಾ
ಸುರಿಜಾಮದಗ್ನಿಗಾಲವಜಾತುಕರ್ಣ್ಯಸೌ
ಭರಿಸುಮಂತಕರ್ಕಶೃಂಗಿಋಷ್ಯಶೃಂಗಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳಾತ್ರಿಜಗವರದೊಳು॥ ॥೩೯॥
ರಕ್ಷೋಘ್ನಮಂತ್ರದಿಂದೆಂಟುಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ
ರಕ್ಷಿಸುವರಾಗವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಪಾಯು
ಧಿಕ್ಷ್ಯಕಪುಲಸ್ತ್ಯಮಧುಛಂದಧೌಮ್ಯೋಪಮನ್ಯುವಿಲಸನ್ನೇತ್ರರ್ವರು॥
ಲಕ್ಷ್ಯಯತಪೋಧನದವರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ
ಲಕ್ಷಿಪದಪೂಜೆಗಳನನುಕರಿಸಲನಿಬರಸ
ಮಕ್ಷದೊಳ್ಮರ್ಜಿಂಪುಗತ್ಸ್ಯಂಗಧರನಾಗಿಯಾಜಮಾನದೊಳೆಸೆದನು॥ ॥೪೦॥
ವ್ಯಾಸಮುನಿಬಳಿಕಲ್ಲಿಮದಿದನವನೀಶಂಗೆ
ಭಿತಾಸುರಸಭಾವಲಯದೊಳ್ಗೆರೆವದಿವ್ಯಸಿಂ
ಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿಮುಕುಂದಾದಿಭೂಪಾಲಗೆರ್ವಿನಯದಿಂದಾ॥
ಯೂಸಮಯದೊಳ್ತುಃಷ್ಟಿದಂಪತಿಗಳಿ
ಲಾಸದಿಂದಮಲಕಲಶಂಗಳಂತುಂಬಿಗಂ
ಗಾಸರಿತ್ತೋಯಮಂಕೊಂಡುಬರವೇಳ್ಗುದರಸನಮಖನಿಮಿತ್ತಮಾಗಿ॥ ॥೪೧॥
ಜನಪಕೇಳ್ವ್ಯಾಸಮುನಿವಾಕ್ಯಮಂಕೇಳ್ದುಬಳಿ
ಕನಸೂಯೆಸಹಿತತ್ರಿಮೇಗಾರುಂಧತಿಸಹಿತ
ಮುನಿವಶಿಷ್ಠಂಕೌರಿತಾನೆರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತಪಾರ್ಥಂಸುಭದ್ರೆಸಹಿತಾ॥

ದನುಜಾರಿಸೂನುಮಾಯಾವತಿಸಹಿತಮುದದೊ
ಳನಿರುದ್ಧನುಷೆಸಹಿತಮಾರುತಿಹಿಡಿಂಬಿಸಹಿ
ತನಯನನುವರಂಪ್ರಭಾವತಿಸಹಿತಮಲಂಕರಣಂಗಳಿಂಶೋಭಿಸಿದರ್॥
ಅಲವೆಕುಮುದ್ವತಿಸಹಿತಮಯೂರಧ್ವಜಂ
ವಿಲಸಿತಸುನಂದೆಬಳಿವಿಡಿಯೆನೀಲಧ್ವಜಂ
ಲಲಿತಪ್ರಭಾವತಿಸಹಿತಯೌವನಾಶ್ವನನುಸಾಲ್ವಧಂಮಿಲ್ಲಿಗಾದ್ಯ॥
ಉಳಿದಹಂಸಧ್ವಜಕಿರೀಟಿಸುತಶಶಿಹಾಸ
ಕಲಿವೀರವರ್ಮತಾಮ್ರಧ್ವಜಾದ್ಯವನಿಪ
ವಳಿತಂಮತಂಮರಾಣಿಯರೊಡನೆಸಲಲಂಕರಣಂಗಳಿಂದಾರ್ಯ್ಪೆಸೆದರು॥ ॥೪೩॥
ಘೋರೆಘೋರೆಗಳೆಲ್ಲರುಂತಂಮತಂಮರಸಿಯ
ಕೈರಸಿಗಂಗಾತಟಕೆಮುಸುಕಿದಸುವಲ್ಲಭೋ
ತ್ಕರದಹೊಂಗಲಂಕರಣಂಗಳಿಂಕಾಂಚನದೆಯಲವರವರಮೈಗಾವಲ್ಲಭ॥
ಪರಿವಾರದಂಡಪಾರ್ವರಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ
ನೆರದಿಹಮಹಾಜನದಸಂದಣಿಗಳಿಂಪಾತ್ರ
ಕರನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳವಿಲಾಸದುತ್ಸವದಿಂದಬೆಳ್ಪುದುದು॥ ॥೪೪॥
ಆನೆಗಳಮೇಲೆಕುವರಿಯರ್ದಮುತ್ತುಗಳ
ಸೋನೆಗಳನದಿಗದಿಗೆಸೂಸುತರೆಮನ್ಮಥನ
ಸೇನೆಗಳತೆರದಿಂದನೃಪಸತಿಯರಾಳಿಗಳವರಬೆಯರ್ಕಂಗಾಳಿಸಲು॥
ನಾನಾವಿಧದೊಳೆಸೆವಶೃಂಗಾರವಿಭವದಿಂ
ಭಾನುತಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗಳಿಜಲಾಗಮಕೆಪೊರ
ತಾನೆಬರೆಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಕಿರದವರಳಮಳೆಗಸಸದಿಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ದೇವದೇವರದೇವನೆಂಬುದಂಮಾನುಷ್ಯ
ಭಾವದಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸನೆಂದೆಂಬುದಂ
ಕಾವಳಿಯಕೊಡಮಾಟದಿಂದನೀರಾಡಿದಂತೀಗಪೊಡನಪುದೊಳ್ಬೆಗೆದು॥
ಪಾವನ್ನವೆನಿಪಗಂಗಾಜಲದವನೆತ್ತವವ
ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನವಲೀಲೆಗೆಯ್ದುಮಿಗೆದುಸುಂಕಿ
ದೇವಕಿಯರಚ್ಯುತನವಸನವಂಬಿಡಿದುರುಗ್ಮಿಣಿಯಸೆರಗಂಬಿಗಿದರು॥ ॥೪೬॥
ನೋಡಿದಂನಾರದಮುನೀಂದ್ರನೀಕ್ಷಾತುಕವ
ನಾಡಿದಂಸತ್ಯಭಾಮೆಯಮನೆಗೆಬಂದುನೀಂ
ಮಾಡುವುಜ್ಜುಗಮಿದೇನೆಲೆದೇವಿಮಂದಿರದೊಳಧ್ವಾರಾರಂಭತಕ್ರಿಗೆ॥
ಆಡಂಬರದೊಳುಂಬುಕಲಂಕರಣಂಗಳಿಂಬಿಡಿಯೆ
ಕೂಡಿದಚತುಃಷಷ್ಟಿದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ
ಕ್ರೀಡಿಮಿಗೆರುಗ್ಮಿಣಿವಿರಾಜಿಸುವಳೀವೇಳೈಗೆವಳಭಾಗ್ಯವೆಂದನೂ॥ ॥೪೭॥

ಛತ್ರಚಾಮರಧೂಪಗಂಧಕುಸುಮಾವಳಿಯ
ಚಿತ್ರವೈಭವದಿಂದದಂಪತಿಗಳಾಗಿ ಬಹು
ಮಿತ್ರಪುತ್ರವರ್ಗವೆರಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ವಸನಾಭರಣದನ್ನದಿಂದಾ॥
ರಾತ್ರಿಮೊದಲಾದಾಹ್ನಿಕಗಳುಮಂದಿನಂದದ
ಕ್ಷತ್ರಿಯಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯತ್ರಮರನದುವೆಶತ
ಪುತ್ರನೇತ್ರನಬಳಿಯರಂಜಿಸುವರುಕ್ಮಿಣಿಯನಿಜಾಗೃಹಮದನನೊಡಗೈದನಾ॥ ॥೪೮॥
ಉರ್ವಿಯೊಳ್ಪದರಾಣಿಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನೀನೆಂದು
ಗರ್ವಿಸುವೆ ಬಾರದರುಕ್ಮಿಣಿಯಂತೆಶೌರಿನಾ
ತುರ್ವಿಪನಯಜ್ಞದೊಳ್ದಂಪತಿಗಳಾಗಿರ್ದವರ್ಗೆ ದುರ್ಲಭತ್ವಮಿದೆಂದು॥
ನಿರ್ವಾಣನದಯೆಸತಿಯಾಗಮನೆಮೊರಮಳು
ಸರ್ವಸಂಪತ್ತುಮದರಿಂದವತರಿಸಿದೆಮನೆಯೊಳಿಹ
ನಿರ್ವಾಹಮೆನ್ನೆಂದುನಾರದಂಕೇಳ್ದಾದೇವಿನಸುತೆಂತೆಂದಳು॥ ॥೪೯॥
ಮುನಿಪನೀನಾರಯದವನಂತೆಗಬಂದೊನ
ಮನವನಾಶೈದುನೆಬ್ಬಿಪೆದನಾಚರಿಮತನ
ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಪನೆಂದುಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಕೃಷ್ಣನಂತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಜನಪತಿಯಮುಂದರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತತೊಳಲುತಿಹ
ವನಜಾಕ್ಷನಂಕಂಡೆನಲ್ಲಿಮೇಣಲ್ಲಿಮೊ
ಹನರೂಪನಾಗಸಂಗಾಳಿನುತಿರ್ದಪನೆಂದುನಾರದಂಬೆರಗಾದನಾ॥ ॥೫೦॥
ನಾಂಬಂದಬಗೆಯನರಿದಿಲ್ಲಿನೀನಿರ್ಪನಾರ
ದೇಂಬಯಲಮನುಜಲೀಲೆನಿನಗೆಂದುಪೀ (ಮಾನುಷ್ಯ)
ತಾಂಬರಂಗಪತಿನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಾರದಂಮೊರಮಳುವಸಾಲದಿಂದಾ॥
ಜಾಂಬವತಿಯಾಲಯಕೆನಡೆತಂದುತಾಯೆಸಮ-
ಲಾಂಬಕಂನೃಪನಮಣಿಕರ್ಣಿಯವೆರಸಿಗಂ
ಗಾಂಬುವಂತಹನಲ್ಲಿಸತ್ರಮದೊಳೆಸೆಮೋಸದೆಮನೆಯೊಳಿಹೆಯೆಂದನಾ ॥೫೧॥
ಯೆಂದೊಡೆಮುನೀಂದ್ರನಾವೆಲ್ಲರುಂನಿಮಿಷಮರ
ವಿಂದದಳನೇತ್ರನನಗಲ್ದುಜೀವಿಸಲರಿಯೆ
ವಿಂದೆಂಮಮನೆಯೊಳಿರ್ದಪಂಸವತಿನಿದರೊಳೆನಗೆಮತ್ಸರಮದೇಕೆ॥
ತಂದೆನಿಂನಾಟಮಂಬಲ್ಲೆನೆನೆಜಾಂಬವತಿ
ಯಂದೇವಪೂಜ್ಯಪರಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುರಾಣಿಯರ
ಮಂದಿರದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಕೃಷ್ಣನಿಹನೆಂದರಿದುಮಾದ್ರಿಯಾಲಯಕೈತಂದನಾ॥ ॥೫೨॥
ಅಲ್ಲಿಂದನಾರದಂಮತ್ತೆಬಂದಿಲ್ಲಿನಾ
ವಲ್ಲಭನಮುಂದರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತಕುಳ್ಳಿರ್ದ
ಪಲ್ಲವದಮೊಂಗಲಿಶಮಂತಾಳ್ದುರುತ್ಪಜರಮುನಿಗಾದಸ್ವಪ್ನನಾರದಾ॥

ಯೆಲ್ಲಾಜನಂಗಳ ಮೊಗಳ್ದೆಯಿಂ ಕೈಸಾಂಬ
ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದೆಸೆವುತಿರೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ
ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಗಮಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ನುತಿಸಿದಂ ದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನು॥ ॥೫೨॥

ತ್ರಯೋತ್ರಿಂಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂಗಳ್ ೧೭೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ಶ್ರೀ॥

೩೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಮಗೆಮುರಜಗಂದಗಾರಿಯೆಸೆಯ ಮೇಧಯಜ್ಞಮಂ
ಮುಗಿಸಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಂ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಸಕಲನೃಪ
ತಿಗಳನವರವರನಗರಂಗಳ್ಗೆ ಕಳುಹಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೈದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಭರತವಸ್ತ್ರಾಭರಣತತಿಗಳ
ಧ್ವರದ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳ್ಗೆರಸಿ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಪರಮಮುನಿ ಗಂಗೆಯೊಳ್ ಜಲದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸಿದ ಮಂತ್ರತೋಯದ ಕವನು॥
ವರಸುಪಲ್ಲವದ ಪೊಂಗಲಶಮಂ ತುಂಬಿ
ಕರದೊಳನುಯೆತ್ತಿಯಜ್ಞಪಳುಂಧತಿಯ
ಶಿರಕೆ ಮೊರೆಸಿ ಮೂಡಾಕರುಣ್ಯಾರಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳ್ ಸಿಸಗುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥
ದೇವಿ ಸಿರಿಮುಡಿಗಳಪ್ಪೊರೆಯ ಪುದುವಿಸಗೆನೀ
ನ್ನೀವಿದರ್ಪೊಂಗಲಶ ಮಡುತಿಂಗಾಮಾಗದಿಂ
ದಾವಶಿಷ್ಟನರಮಗಾರುಣ್ಯಾರಿಗೆ ವಿನಯದಿಂ ಸುದಿಮೊಡೆಸು ಭಾಷ್ಪತೀರ್ಥ್ಯ॥
ಗಾವರ್ಧನವನಾಂತವಿಷ್ಣುಕೃಯನಿದೆಯೊ
ಳಾವಗಂ ಧರಿಸಿಕಾಂದಿರ್ದ ಮಾನಿನಿಗೆ ಬ
ಗ್ಗಾಪ್ಪುದುವತಿಪ್ರತಾಧರ್ಮಮಿದಕಭುಕ್ತಿತಕೆತಾಯೆನ್ನೆಂದನು॥ ॥೨॥
ನಸುನಸುತರುಂಧತಿಗೆ ಬಳಕರುಣ್ಯಾರಿ ನುಡಿದ
ಭುಸುರಂಜುವೆನ್ನಸು ಭಾಷ್ಪತ್ರಿಯವಿಶೇಷಗಳ
ದೆಸೆಕಮಂದಂ ಮಂತ್ರಿಬಿದದೆರಮಾನನೆದೆಯೊಳಾವಗಂ ಧರಿಸಿಪೊಂದಮೇ॥
ಪೊಸದೊಡೆ ವಿಚಾರಿಸುವಳ್ಳದೊಡೆ ವಲ್ಲಭನ
ಗಪಾರಿಯಂಬಾಕೃತಿಪ್ರತಾಧರ್ಮದೊ
ಳ್ಪೊಸತೆಂದುಸಾಸಮಂ ಮಾಡುತೈಸೆಯಹೊಡನೆ ಪೊಂಗಲಶಮಂ ತಾಳ್ದನು॥ ॥೩॥
ಅರವಸ್ತ್ರಾಲಂಕೃತಂ ಪತಿಗಳೊಪ್ಪುವಗಂಗೆ
ದೊರೆಯಿಂದ ಬಳಕಮಖಮಂಬಾಕೆನೀರ್ದಿಂಬಿ
ಮೆರೆವ ಪೊಂಗಲಶಂಗಳಂ ಕಾಂದು ಬಂದರುಷ್ಟಾದದಿಂದ ಮುನಿಕಬೋದನೆ॥
ಕರದವನಿಬರಮೇಲೆ ಮುತ್ತುಗಳ ನೆರೆಸೆನೆ
ಭೇರಿ ಮೊಳಗಿದವು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳ್ ತ್ರಿದೊ
ಳ್ಪುರಗತನಿಮಿಷವಿತತಿ ಕಾತುಕಕೆ ನೆರೆದುದು ಮಹಾಜನಂ ಮೇದಿನಿಯೊಳು॥ ॥೪॥

ಕಾಮಗ್ಯಾಸಲಿಲದೊಳ್ಮಿಂಚನಂಗೈದೆಸೆವ
ಯಾವದೃತ್ವಿಕ್ಸಮಾಜಸದರಮಲತ್ವಮಂ
ಭಾವಿಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತಿಕ್ಷಿತ್ತರಾದರ್ಸುಮಂತ್ರಿತಲಂಗಳಿಂದಾ॥
ವ್ಯಾಪಿಸದವಿಧಿವಿಧಾನಂಗಳಿಂದಾವುದುಂ
ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿತು ಮಹಾಧ್ವರಂ
ತಾಪಸಪ್ರೀತನೆಸಂದಿಕ್ಕಂಗಳಿಂ ತಳೆದುಸಂಮತದೊಳಪ್ಪುದೆನಲ್ಕೆ॥ ॥೫॥
ಬಂದು ಮುನಿಗಳ ಪಾದಮಂ ತೊಳೆದು ಸತ್ಕಾರ
ದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ವಂದಿಸುವನಚ್ಯುತಂ ತಾನೆ ಸುಭ್ಯರ್ಗೆ ದಾನವವನೀಶವಂಶಾಪ್ಯನೆ॥
ಚಂದನಸುಕರ್ಪೂರಕುಸುಮ ತಾಂಬೂಲಂಗ
ಳಿಂದಲಂಕರಿಸುವಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನವರವರ
ಮಂದಿರಕೆ ಬೇಕಾದವಸ್ತುಗಳನೊದವಿಸುವನದಿಗದಿಗೆ ಸಾಂಬದೇವನು॥ ॥೬॥
ಸಕಲಜನಜಾಲಮಂ ತಾರತಮ್ಯವನರಿತು
ನಕುಲನಾದರಿಸುವಂ ಸಗರಿರುಚ್ಯರಮಭೋ
ದಕವನಳವಡಿಸುವಂ ಕರ್ಣಸುತನೆಲ್ಲರ್ಗೆ ವೈದಿಂಬಿಗಾಯ್ತು॥
ಕಟಕಸಂದೋಹ ದಂಡನಾದಿಸುವಸಂಸ್ಥಾರ
ನಿಕರಕಧಿಪತಿಯಾದನನಿರುದ್ಧನಂತವಾ
ಟಕೆಗಳೊಳಿಪ್ಪರಮಂ ಮಾಡಿಸುವ ಮಾಗಿಷಮಂ ಕೃತವರ್ಮನಿಂತಾಳ್ದನು॥ ॥೭॥
ಯೋಜನತ್ರಯದಗಲಪುರದೊಳ್ಗಡೆ ವಿದರದಿನಾ
ನಾಜನಕೆ ಬೇಕಾದ ಪುದುರಸದಶಾಲ್ಯಂಗ
ಭೋಜನವನೈದೆ ಮಾಡಿಸುತೆಸುದಸಾಂಬಾದಿಯಾದವರ್ಗೆಯು ಬಳಿಕ॥
ತ್ರೈಜನಾರ್ದನನನರಿಮಾನಿಸಿಧರ್ಮ
ರಾಜನ ಮಹಾಧ್ವರಂ ನೆಗಮಾನದೆ ಮೊಗ್ಗು
ಭೋಜನಾಪ್ತಂ ತಾನೆ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪನಪ್ಪುವೆ ಕೃಷ್ಣನರ್ಹಿಂದನು॥ ॥೮॥
ಸುರೆಯ ದೊಂಡಲೆ ದೆಪ ಯೋಧಯನಾರನಾ
ಕರುಷಗಾಂಗೈದಕೆನೆ ಸುರಸಂಗಳಿಸಿ ಮೆಸೆ
ಗಳಗಳ್ಳಂ ನಸುವಂತೆ ಮಿರುಪ ಶಾಲ್ಯ್ಯದ ನದರಾಶಿಗಳ್ಳಂ ಕಾಳಿಸಲು॥
ಪರಿಪರಿಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಪಾಯಸ ವಿವಿಧ ಶಾಕಾದಿ
ಪರಿಕರಮಡೊ ತೊಡಗದವ್ಯಾಕೃಷ್ಣಸುರವ್ರಾತಾ
ಕೊರೆಯೊಳಿರಲರಿದಾವುದೆಂಬಿನಂದಗಿದುಂಡುದಾಮಭುದೊಳ್ಬುಳ್ಜನರು॥ ॥೯॥
ಬಾಲದಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನದ ಕರ್ಪೂರದ
ವೀಳಿಯಾವಳಿಯ ಮಾಲ್ಯಂ ಬರವಿಭೂಷಣಾದ
ಮಾಳಸಿಂಗರದಿಂ ಸುಪ್ರೌಢದ ಮಗೆಬಯಸಿಬೇಡಿದಸುವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು॥

ಪಾಟಿಸುವ್ರಿಶ್ರೀಮಹಲುಸುಗಾರವಸ್ತ್ರನದರ
ಘಾಟಿಕೆಯನ್ನಪ್ಪುಲದೆಸುಗ್ರೀವಮುನಿಗಳಯಜ್ಞ
ವಾಟದತಿಶಾಂತಕರದಮಾಲ್ಕೆಯಂಕಂದುನಲಿದಾಡಿತುಜನಂಮುದದೊಳ್ ॥೧೦॥
ಹೇಮಪತ್ರಿನ್ಪತರಗಾಮುತ್ತಾಫಲಂಗಳಂ
ಸಾಮಜತುರಂಗರಥರತ್ನಜಾಲಂಗಳಂ
ಗ್ರಾಮಹಿಷ್ಯದಾಸದಾಸೀನಿಕರಮಂಮೃಗಾಜಿನಕಂಬಳಾದಿಗಳನು॥
ಕಾಮರವ್ಯಜನಾತಪತ್ರಯಾನಂಗಳಂ
ಶ್ರೀಮಹಿಗಳನಗರುಚಂದನಮುನ್ನವಸ್ತುವಂ
ಪ್ರೀತ್ಯಾಹಲುಸುಗಾರಭಿಳಯಾಚಕಾವಳಿದಾಯೆಕಾದುತಿರ್ದರಾದರದೊಳ್ ॥೧೧॥
ಯಾಗದೀಕ್ಷೆಯನ್ನಪಂಮಂತ್ರವಾರನ್ಪಿತ
ನಾಗಬಳಿಕನುಪಮಸುವರ್ಣಚಯನದತೊರೆಗೆ
ಪೋಗಿಪಯಮಂತರಸಲುಜ್ಜಲಿಸುವಗ್ನಿಪಸುವಾದುದೆಂದಾತಿವರ್ಧನಿಸೆ॥
ಮೇಗೆಶ್ಶತಿವಾಕ್ಯಂಗಳಂಪಠಿಸುತೆಲೆಷೋಟ
ಷೋಗುನೀನಶ್ವಲ್ಲೋಕದೊಳ್ಮರಪದಮಪ್ಪು
ದೀಗನಿನಗೆಂದೆಂದುಮಳಿವಿಲ್ಲದುತ್ತಮಸ್ವರ್ಗಮಂಪಡೆಯೆಂದರು॥ ॥೧೨॥
ನೃಪನಮಾತಂಕೇಳ್ದುವಾಜಿತಲೆಗಾದಹಿಮುರ
ರಪುವನಿಟ್ಟಿಸುವ್ಪತ್ರಿಯಮಂಮೋದದಿಂ
ವಿಮಲಮತಿನಕುಲಂಗೆಸೂಚಿಸಿದೊಡಾತನದಾಂಗಿತವನರಿದುಬಳಿಕ॥
ತಪನಸುತನಂದನಂಗೆಂದನವಧರಿಸುಹಯ
ಮುಪರಲೋಕದೊಳ್ಸ್ವಪದವಿಯಂತಾನೊಲ್ಲೆ
ನುಪಮೆಗೈದವಸ್ತಾಯುಜ್ಯಮಂಪಡೆವೆನೆಂದೆಂಬುದಂನೊಳೆಂದು॥ ॥೧೩॥
ಘಾತಕಯನಸಾಂನಿಧ್ಯಮಿಂತಿಲ್ಲಲೀಕ್ಷ್ವರಾ (ಸಾಂನಿಧ್ಯಮಿಲ್ಲದೀ)
ಶ್ವಗಾಮಲ್ಲದಸ್ವಯಜ್ಞಂಗಳೊಳ್ದಿದಪಶು
ಸಾಸೆಮೇಗ್ರಾಸಕರ್ಮಗಳ್ಳತಿಶಯಸ್ವರ್ಗಭೋಗಮಾದಪುದುನಿಂನಾ॥
ತ್ರ್ಯಾಕ್ಷತನ್ನತ್ರ್ಯಮುಖಲಂತ್ರೀಕಾಂತನಾದಕ
ರಗಾದಿಂದಕೃಷ್ಣನಕರೋರಮಂಶೋಗುವೆನಿ
ಸ್ಪಾದೊಳಿದನೆಲ್ಲರುಂನೋಡಲೆಸುತಿದೆತುರಗಮೆಂದುನಕುಲಂನುಡಿದನು॥ ೧೪॥
ತುರಗದಂತಪ್ರತಾಪಮಂತಿಳಿದುನಕುಲನಿಂ
ತರಸಂಗೆಬಂನಪಂಗೈದುದಂಕೇಳ್ದುಶಿಳ
ಧರಗಾಕ್ಷರಮುನಿಗಳಂಗನಾನಿಕುರುಂಬಮಾತ್ಸರ್ಯಮಂಪೋಡಲು॥
ನೆರದುದುಸುಮಂತ್ರಿತದಯಾಪದೊಳ್ಕಳುತ
ಕ್ಷರಹಯವನ್ನೀಶಿಮಂತ್ರಿಸಿದರಚ್ಯುತನಮುಂದೆ
ಪರಮಾಯುಷಿಗಸ್ವಭಿಕಸ್ಪೀಮನಂಕರೆದುಮುದದಿಂಧಾವ್ಯನಂತೆಂದನು ॥೧೫॥

ಯಾಜ್ಞಿಕರುದುಸಕಲಜನಮೆಲ್ಲವೈಶ್ಯೋದರನಾಂಬ
ರಿಕ್ಷೆಯಂತೋರಿಸುವೆನೀತುರಂಗಮದೊಳೆಂ
ದೀಕ್ಷೆಗಾಂಬದ್ಧಮಂಕಾಂಡುನಿಶ್ಚಲನಾಗಿನಿಲ್ಲುದೆಂದಾಧೌಮ್ಯನು॥
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕರಾಗ್ರದಿಂಬಿದಿದುಪಯದೆದಗವಿಯ
ನಾಕ್ಷಣದಿಂಬಿಳಿದುದೊಡೆನೆತ್ತರಿಲ್ಲದೆಮ
ಹಾಕ್ಷೀರಧಾರೆಪೊರಮಟ್ಟುದುಸಮಸ್ತಲೋಕಂಕಂಡುಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೧೬॥
ಮತ್ತೆಧೌಮ್ಯಂಭೀಮಸೇನನಂಕರೆದುಖುರ
ಘಾತಮಂಪ್ರೋತನಪ್ಪವೊಲಿಂಸುಬಾಳಿಂದ
ಕತ್ತರಿಸುಕುದುರೆಯತಲೆಯನೆಂದುನೇಮಿಸಿದೊಡನಿಲಸುತನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥
ವೃತ್ತಿದಿರವಾದ್ಯಘೋಷದೊಳಮಲಬಹುಗಳ
ಚಿತ್ರರದಶರಮಾತವಾಜಿಶಿರಮಂಛೇದಿ
ಸುತ್ತಿರಲಿಳೆಗೆಬೀಳದೆನಭಸ್ಥಳಕಡರ್ದುದಗಿತಿನಮಂಡಲದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಗಿರ್ಪದೀತುರಗಮೆಂದರಿದು
ಹರಿಪೋಯಿದನದರುರಃಸ್ಥಳದೊಳುವಿರ್ಗೆಬಿದ್ದ
ದರದೆಪೊರಮಟ್ಟುಜೀವಾತ್ಮನತಿತೇಜದಿಂದಚ್ಯುತಾಸ್ಯದೊಳಡಗಲು॥
ವರಮುನಿಗಳಮಲಧರ್ಮಮಿದೆಂದರೆಲೆಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರಭೂಪರ್ಯಯುಗದಧ್ವರಂಗಳೊಳ್ಗಾದಿವೀ
ಪರಿಪವಿತ್ರದಪಶುವನಿದುನಿನಗೆದೊರಕೊಂಡುದುತ್ತಮದಫಲಮಾದುದೆಂದು॥ ॥೧೮॥
ಯೀವೇಳ್ವೆಕಾತ್ಯರ್ಥಮಂಬಳಿಕವಾಜಿಯಕ
ಳೇವರಂಕರ್ಪೂರಮಾದುದತಿಸುಗಂಧದಿಂ
ಭಾವಿಸಿಮಹಾಮುನಿಗಳದ್ಭುತಮಹಿಮೆಯೆಂದಾಗವಿಸ್ಮಿತರಾಗಲು॥
ಭೂವರಂಪರಿಸಹಿತಪತ್ನಿಯಂಹಾದಿಕಾಂ
ದಾವೆಳ್ಪಿಸಿದಸಕಲಬಾಂಧವರಗಡಣದಿಂ
ಪಾವಕನಮುಂದೆಸುಳ್ದರ್ಶನದಹೊಂದಹೊಸಮಂಗಳಂಮಾಡಿಸಲ್ಕೆ॥ ॥೧೯॥
ಧಾರುಣಿಗೆಸುಪ್ರಸಾದಾತುರಗದೊದಲಕ
ರ್ಪೂರಮಾಸ್ತ್ರುವದಿಂದಸಂಗ್ರಹಿಸಿಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ
ಕಾರದಿಂದಾಗವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನಮರೇಂದ್ರನಂಕರೆದುಬರಿಸಿ॥
ಯಾರಾಜಕುಲತಿಲಕನಧ್ವರದೊಳ್ವಘೃತ
ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಿದಂಪ್ಲೆಗೊಸುಮುಂದೆನಿನ
ಗಾಯಂಕಾದುವರಲ್ಲಕರಿಯುಗದೊಳೀತೆರದೊಳೆನೆಶಕ್ರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಪರ್ವನಕ್ಷತ್ರಸಂಯುತದಸುರುವಾರಮಾ
ಗಿರ್ಪದಿಂದೆಲೆಮುನೀಶ್ವರಮಹೀಪಾಲಂಗ
ಮರ್ಪಸುವಘನಸಾರದಾಹುತಿಯನಗ್ನಿಮುಖದಿಂದನೀನೆಸಗಿತ್ತೊಡೆ॥

ದರ್ಪದಿಂ ತೃಪ್ತನಾದಪೆನೆಂದು ಸುರಪನೆ
ಲ್ಲರ್ಗಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಬಂದಿರಲಾಗ
ಕರ್ಮಕರಮಂತ್ರವದೊಳವನನೊಪ್ಪಿಸಿದಂ ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಮಂತ್ರದಿಂದಾ ॥ ೬೧ ॥
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದ ಶಕ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ್ಗೆ
ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಮಂತ್ರವಿಧಿಗಳ ವಿಧಾನಂಗಳಿಂ
ದತ್ಯಧಿಕ ಹವನಾದ್ಯಾಹುತಿಗಳಂ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹುತವಹನೊಳು ॥
ಸತ್ಯಸಂಪನ್ನ ವೇದವ್ಯಾಸನೀಯುತ್ತೆ
ಸತ್ಯಾಗದೊಳ್ ಭುವನದೊಳ್ ಪ್ರಚುರಿಸುವ
ಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದವದಿರುದು ಮಖಂ ತ್ರಿಜಗದ ಚರಾಚರಂ ಮಿಗೆ ದಣಿಯಲು ॥ ೬೨ ॥
ಸಾಕ್ಷಾತ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪನಚ್ಯುತ ತಾನೆ
ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರ್ದು ಮಾಡಿಸುವವಂ ಪ್ರೀತವಿ
ದ್ಯಾಪಕ್ಷಮನೆನಿಪ ಧೌಮ್ಯನೇ ಕರ್ಮಕರ್ತೃ ವಿಂಶತಿ ಕಮಲಸಂಭವರನಾ ॥
ಲಕ್ಷಿಸಿದ ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಾ ಪಾರ್ಥ
ನೇಕ್ಷಿತೆ ಸುರಾಗ್ರವೇದವ್ಯಾಸನಧ್ವರಕೆ
ದೀಕ್ಷಿತನೆ ಧರ್ಮಜಂ ಮಹಾಮುನಿಗಳ್ ಋತ್ವಿಜರ್ ಶೋಭಿಸಿತ್ತೆನೆ ಸದಸ್ಯಾದಿ ॥ ೬೩ ॥
ಆಹುತಿಗಳಂ ಕೊಂಡು ಮಿಗೆ ತೇಜದಿಂದೊಪ್ಪು
ವಾಹುತವಹಜ್ವಾಲೆಗಳ ಸುಭದರ್ಶನದೊ
ಳಾಹೋಮಧೂಮಸಂಸ್ಪರ್ಶನದೊಳಾ ಕರ್ಮಕೃತ್ಸೋಮಪಾನದಿಂದಾ ॥
ಆಹೋತೃಗುರುಮಂತ್ರಘೋಷಶ್ರವಣದಿಂ
ದಾಹವಿರ್ಗಂಧದಾಘ್ರಾಣದಿಂದಾ ಮಖದೊ
ಳಾಹಿಮಕರಾನ್ವಯಲಲಾಮನೆಸೆದಂ ಪೂತನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ॥ ೬೪ ॥
ಯಾಗದಿಂದಘ ಹರಿದು ಪಾವನಮಾದುದಿಳೆ ಬಾವಿ
ತ್ಯಾಗದಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡೆದುದು ದೇವತಾವಳಿ ಸ
ರಾಗದಿಂದ ಸುರಾಸುರಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿತು ಪಾಲಕಂಗೆ ॥
ಯಾಗವಿಂತಧ್ವರಂ ಸಾಂಗದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣ
ಮಾಗಿ ಮುಗಿದುದು ಮಾಳ್ಪುದವಭೃತಸ್ನಾನಮಂ
ಭಾಗೀರಥಿಯೊಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನಖಿಳಮುನಿಜನಮೈದೆ ಕೊಂಡಾಡಲು ॥ ೬೫ ॥
ವಿಪ್ರವಧೆ ಮೊದಲಾದ ಬಹುಪಾಪಸಂಚಿತಂ
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂ ಪೋಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧಮಹುದೆಂಬವೊ
ದಪ್ರಮಾಣದ ವಾಜಿಮೇಧಾವಭೃತಮಂ ಮುನೀಶ್ವರರ್ಮಾಡಿಸುತ್ತೆ ॥
ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಸಾಂನಿಧ್ಯಮಾಗಿ ಬಿಡ
ದಪ್ರಮೇಯಂ ಹರಿ ನಿರುತ್ತಿರೆ ಪವಮಾನಪರ
ಮಪ್ರತಿಮನಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದನಧ್ವರಂ ಮುಗಿಯೆ ರಾಜಮುನಿಗಣದ ನಡುವೆ ॥ ೬೬ ॥

ರಮಣೀಯತರರತ್ನಚಿತ್ರಿತಸೌಧಂ ಯಥಾ
ಕ್ರಮದಿಂದ ಸೋಮಪಾನಂಗೈದರೆಲ್ಲರುಂ
ವಿಮಲಹೋಮಂಗಳಂ ಮರೆದಾಶ್ವಿಕ್ಷಮಂ ಮೋಕ್ಷಿಸಿದರುತ್ಸವದೊಳು॥
ತಮತಮಗೆ ವಂದಿಸಲ್ಬಂದಾಡಿಗಾಯಕರ್
ತ್ರಮಯೊಳಿರ್ದು ಪಾಡೆ ನರ್ತಿಸದ ಮೇಳವದಸಂ
ಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯಾಸವಾದಿತ್ರಘೋಷಮಂ ಮಾಡೆ ನೃಪವರನೆಸೆದನು॥ ॥೧೭॥
ವಿನುತರತ್ನಾದಿಶಿಖರಸ್ಥಮಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ಕನಕವೃಕ್ಷಮಂ ಕಾಣ್ಬನವನಿಬಂಬಕದಾಳ್ವ
ಮುನಿಗೆ ಬಳಿಕಾಂದೊಂದು ರಥವನೊಂದೊಂದಿತ್ತವನಿಸ್ಥೈದು ವಾಜಿಗಳನು॥
ಅನುಚರರ ಚತುಷ್ಟಯವನೊಂದೊಂದು ಕಾಳಗಮು
ತ್ತನುಪಮ ಸುವರ್ಣಶತಭಾರಮಂ ನೂರುಕಾಂ
ಚನವಿಭ್ರಮಾಕ್ಷತಸುರಭಿಗಳನಿತ್ತುಮಂ ನಿಖಿಲಸಾಳ್ಗೆಯುತ್ತಿಷ್ಟಗಳನು॥ ॥೧೮॥
ಋಂತಪಾಳ್ಗೆಯುತ್ತಿಷ್ಟಗಳ್ಳಿತ್ತುಮಂ ನಿಖಿಲ
ನಂತಾದೊರಖಿಲನೆಲ್ಲಾದ್ವಾರಪಾಲಕರ
ನಂತರಿಸದುಳಿದ ಮುನಿನಿಕರಕಿಚ್ಛಾದಾನಮಂ ಕಾಣ್ಬನುಚಿತದಿಂದ॥
ಪಿಂತೆಗಾಪಿಸಿನೆರೆದಿಹಾಸಮುಸ್ತಭೂಮಿಜರರ
ಸಂತತಿಗಳಂ ದಣಿಸಿದಂ ಮಹಾಧನದಿಂದ
ನಂತರದೊಳರಸನುಪಚರಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾದಿಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರನು॥ ॥೧೯॥
ಘೋಟಕಸಹಸ್ರಮಂ ಶತಶತಗಜಂಗಳಂ
ಕೋಟಿಪರಿಮಿತಸುವರ್ಣಂಗಳಂ ಮಣಿಮಯಕಿ
ರೀಟಾದಿಭೂಷಣಾವಳಿಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿತ್ತು ಪಾಲರಂ ಮನ್ನಿಸಿ॥
ಪಾಟಿಮಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿದ್ರೌಪದೀಮೊದಲಾಗಿಪ್ಪ
ಘೋಟಿಯರವರ್ಗಮಂ ಸತ್ಕರಿಸಿದಂ
ಮೀಟೆನಿಸುವ ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣರಾಜಿಗಳನಿತ್ತಲಂಕಾರದಿಂದಾ॥ ॥೨೦॥
ನಯದೊಳರಸಂ ಬಳಿಕ ಭೂಪಾಲಮುನಿವರನಿ
ಚಯದಿಂದ ಸಕಲಜನಜಾಲದಿಂದೆಸೆವ ಮಣಿ
ಮಯಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳ್ಕೃಪನಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮುರಹರನನಿರಿಸಿ॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಂಕಾರಮಾಡಿಗಳೊಳುಪಚರಿಸಿ
ಹಯಮೇಧಫಲವನಚ್ಯುತನಕರದೊಳೀಯಲ್ಕೆ
ಜಯಜಯೆಂದುದುಲೋಕಮರಳಮಳೆಗರೆದು ಮೊಳಗಿದವು ಸುರದುಂದುಭಿಗಳು॥೨೧॥
ಬಳಿಕ ಮಖಪಾಲರೊದಗೂಡಿದ ಬಂಧು
ಬಳಗಂಗಳಭಾಳಮುನಿಮುಖ್ಯರುಪಚರಿತರಾಗೆ
ನಳಿನಾಂಬಕನಕರದೊಳರ್ಧರದ ಸುಕೃತಮಂ ಕಾಣ್ಬುತಂ ನಮಲಮಖಕೆ॥

ಕಳುಹಮಿದೆ ಮೂಜಗಂ ಮಿಗೆ ದಯಾಸಿಂಧು ಕಾಂದಾದ
ಅಳಿದಯಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ಬರ್ದುಕಿ ಪಶುಗಳಂ
ಕಳಿದೆಲ್ಲಮಂ ಬಿದಿಸಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಂಡ್ರ ತೈಜದಿಂ ಮಮಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಂ॥ ॥೨೧॥
ನಾಜಿಮೇಧ್ಯಕ್ರತುವ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುದು ಬಳಿಕ
ರಾಜಮುನಿವರ್ಗಮಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಿನ್ನಹಂಗೆಯ್ದರಂ
ರಾಜಿಸುವ ಕನಕಮಯ ಮಂಟಪದೊಳಿರುಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಪಸೆಗಳ ಮಿಸುನಿಯಾ॥
ಪಿತಾಜನದರಳಬಲದರ ಪ್ಪದೀಪದ ಮೊಂದ
ಪೂಜೆಗಳವಂ ವಿಧಿವಿದಿಯೊಳೆದೆಯಾಗೆ
ಕ್ಷತ್ರೋಜನಕೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ಷತ್ರಕ್ಷಪ್ರೋಜ್ಯಾದಿಗಳನೊದವಿಸಿದನಾದರದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ನಾನಾವಿಧದರಸದೊಳೆಸೆವ ಪಾಕರಚನ
ನಾನಾದಿ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯವಳಿಗಳಿಂದವರ
ಮಾನಾತ್ಮಜಂ ಮಹಾಸುರತತಿಯ ನಾದರಿಸಿ ಭೋಜನಾಂತರದಮೇಲೆ॥
ಭೂಮಿಸುತಸುಗಂಧಸದ್ಗಂಧದಿಂದ ವಿವಿಧಪುಷ್ಪ
ಸುನಾವಳಿಗಳಿಂದ ವೀಟಕಾವಳಿವಿತ್ತವದಿಂ
ದಾನಾತಿಶಯದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನಿಸಿ ದಂಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೨೩॥
ಬಹಳಸನ್ಮಾನಮಂ ತಳೆದ ಭಾಗ್ಯಭೂಸುರನಿ
ವಹಮೈದೆ ಕಾಂಡಾದಿತಂಬೂಜದಳಾಂಬಕನ
ಮಹಿಮೆಯಂ ಧರ್ಮಜನ ಚರಿತಮಂ ಭೀಮನ ವಿಶೇಷ ಸುಗುಣಮಂ ಪಾರ್ಥನಾ॥
ವಿಹಿತ ವಿಕ್ರಮಗಳಂ ನಕುಲನ ವಿವೇಕಮಂ
ಸಹದೇವನುಚಿತಮಂ ಧರ್ಮ್ಯ ನವಿಚಾರಮಂ
ಮಹಿಯಮಂ ನೆಯರ ಮೈತ್ರಿಯಂ ಮುನೀಂದ್ರರಾಧನ್ಯಮಂ ಸ್ತುತಿಸುತವನಾ॥ ॥೨೪॥
ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ತುತಿಸಿಂದಿ
ಸಕಲಭೂಪಾಲಕರ ನಾದಿ ಕಾಂದವನೀಶ
ಮುಕುರನಧ್ವರದ ವಿಸ್ತಾರದೊಳ್ ನಾನಾಸುಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳುತಿರ್ದರ್॥
ವಿಕಚಿತಪ್ತದಯನಾಗಿ ಮುದದಿಂದ ಭೂದೇವ
ನಿಕರಕಾಳಿದರ್ಥಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಚೆಲ್ಲಿಸುವ (ಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿವರಸುವಾ)
ಧಿಕವೈಭವಂಗಳಿಂ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೨೫॥
ಮೃತ್ಯುಭೋಜನದಿಂದ ಭೂಮಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂ
ದತ್ತದಾನದೊಳಾದವರ್ಸಂತೋಷದಿಂ (ದಿಕ್ಕುಗಳ)
ಮತ್ತವಡೆದ ಹಾಳ್ಳ ಭೂಸುರತತಿ ನರೇಂದ್ರನಂ ಹರಸಿ ದಿಟ್ಟೈಂದು ಬಳಿಕಾ॥
ವೃಷ್ಣಿಗಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗಿಹ ಯಜ್ಞಮಂ ಮೊಗಳು (ವೃಷ್ಣಿ)
ಕಷ್ಟದಿಗ್ವಲಯದಾತ್ರಮಜಲಪದಂಗಳ್ಗೆ
ಪುಷ್ಟತೆಯೊಳೈದಿದುದು ತವತವಗೆ ಮೊತ್ತ ಬಹುಧನದ ಭಾರಗಳಿಂದಾ॥ ॥೨೬॥

ರೋಮಶವಶಿಷ್ಠಬಕದಾಲ್ಭ್ಯವೇದವ್ಯಾಸ
ವಾಮದೇವಾದಿಮುನಿಮುಖ್ಯರವನೀಶನಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪರಸಿ ಮಾನಿತರಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತಳ್ತರಾಶ್ರಮಕೆ ಬಳಿಕಾ॥
ಭೂಮಿಪತಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ ಸಕಲ ಯಾದವ
ಸ್ತೋಮಸಹಿತಂ ಬಾಲಕದಳಾಸ್ಯನಂ ಸತ್ಕರಿ
ಸಿ ತೀವಿ ಪೀರ್ಷೆಗೆ ನೊದನೊದನೆ ಕಳುಹಿ ಕಳುಹಿದಂ ನೃಪನವರನಗರಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೩೮॥
ಸಂಭ್ರಮಾವಿಷ್ಟರರ್ಥ್ಯರದೊಳೆಲ್ಲರಂ ಬಳಿಕ
ಸಂಭ್ರಮೋಗಮರ್ಜುನಂ ಗಾಪ್ರಮೀಳೆಯ ಕೂಡೆ
ಸಂಭ್ರತವಿಷುವಂತೆ ನೇಮಿಚದವಿಭವನಗರದೊಳ್ಪುಂತೆ ವಿಹಿತ ಸ್ನೇಹದಿಂ॥
ಮೊಂಭ್ರಕತ್ರವರುಷಂಬರಯುಂ ತರದೊಳ್ಪದಿನ
ದಿಂಭ್ರಮಾವಲಯದ ನಾಪ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಮಾಡುತಿ
ರ್ದಂಭ್ರಾರತಾಗ್ರಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ॥೩೯॥
ಯಾಚಕಮದರ್ಶಿಭುವನದೊಳ್ಪೊಂದವಸ್ಥೆ
ನಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿಗಾಂಬುದಿಪೆಮ್ಮೆಯೆಂದುಮನು
ಜಾತಿತರದಿತೆಯಂ ತಳೆದ ಯಾದವಸಾರ್ವಭೌಮಂ ವಿಜಾನತಿಗೆ॥
ಭೂಚಕ್ರದೊಳ್ಬಸಂಸುವತೀತಿ ಕೀಲತೆಯ ಮದ
ಲಾಚಂದ್ರಮಾರ್ಗ ತೆರದಿಂ ದಶವಿಮತಿಗೆ
ಗಾಚರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದಯನಾದನಮರಪುರದೊಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥೪೦॥
ಯಾಪರಿಯೊಳಶ್ವಮೇಧಸದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ
ತಾಪಸೋತ್ತಮನಾದ ಜೈಮಿನಿಮುನೀಶ್ವರಂ
ಭೂಪಾಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯಂಗಾದರದಿಂ ಗತಿಗಳಂ ಸಕಲಜನಕೆ॥
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸುಪ್ರಾಭಿಮೆರೆಯೆ ಕಂಸದ ದಶ್ರಾ
ಘಾಪಟ್ಪದಿಯೊಳಂ ಗಾಮಾಂಕನಸುಮಾರಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ರಚಿಸಿದಂ ಕೃತಿಯಾನೆಪುರಪುರಶ್ರೀಕಾಂತನು॥ ॥೪೧॥
ಅಶ್ವಮೇಧಸಪರ್ವದ ಮಲಸತ್ಕಥೆಯಾವ
ನಾಕ್ಷಾದಿನೃಪರಬಳಿತಂ ಕೇಳ್ವ ಮಾನವ
ಕೈಶ್ವರ್ಯದಾಯುಷ್ಯದಾಯುಷ್ಯದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಲಿನಾಶನಂ ಧರೆಯೊಳು॥
ಶಾಶ್ವತಕೀರ್ತಿ ಸುತಲಾಭ ಶತ್ರುಕ್ಷಯಂ
ಶಾಶ್ವತದ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಂಗಳಾದಪುದು ಮ
ಹೇಶ್ವರನ ಸತ್ಕೃಪೆ ಬೊರಕಾಂದಪುದು ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥ ॥೪೨॥
ಉಪವನತಟಾಕಪ್ರತಿಷ್ಠೆದೇವಾಲಯ
ಪ್ರತಿಗಳ ಸಕಲದಾನಧರ್ಮದ ಪಕಾರವೇ
ದಮುರಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣ ದಮುಖ್ಯತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಾ॥

ಜಪಹೋಮಸುವ್ರತಸಮಾಧಿಯೋಗಧ್ಯಾನ
ತಪಮುಗಳ ಹರಿಪೂಜಾರ್ಚನೆಯ ಸುಕೃತಂಗಳಾ
ದಪುದು ಜೈಮಿನಿಭಾರತದೊಳೊಂದು ಪರ್ವಮಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ೪೩॥
ತೊಳಗುವ ವಸುವರ್ಣಭೂಷಣಾದಿಂದ ಸೊಂಪಿದ
ಲಲಿತ ಮುಕ್ತಾಭರಣದಿಂದ ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ
ಪಲವಲಂಕಾರಂಗಳಿಂದಿದ ಚೆಲ್ವಿನ ದೇವಪುರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾ॥
ವಿಲಸಿಪ ಸತ್ಕೃತಿಲಲನೆ ಮೃದುಪದವಿಲಾಸದಿಂ
ಪಲತೆ ಸೊಗಸಲಡಿಗಡಿಗೆ ನಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಚಿತ್ತಂಗ
ಳೊಲಿದೆರಗದಿರ್ದಪುದೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಸಿಕರಾದ ಭಾವಕನಿಕರದಾ॥ ॥೪೪॥
ಲೋಕದೊಳ್ಪ್ರಬಲ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿಂ ಧರ್ಮದಿಂ
ದೇಶಾಂತ್ರ ಮಾರ್ಗಯೋಗದಿಂ ಯಾಗದಿಂ
ಭೂಕನಕಮಣಿಧೇನುದಾನದಿಂ ಧ್ಯಾನದಿಂ ಪಡೆವ ಸದ್ಗತಿಯ ನೀವಾ॥
ಈಕಥೆಯನೊಲವಿಂದ ಕೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಶೋಕಭೀತಿಯ ದುಃಖಸಂತಾಪಮಂ ಪಾಪಮಂ
ನೂಕಿ ನಿರ್ಮಲತರಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಾಲಿಸಾದು ತಿಮ್ಮಂಕ್ಷಿಯೊಳು॥ ೪೫॥
ಪುಣ್ಯಮಿದು ಸಚ್ಚರಿತಾಮೃತಂ ಸುಕವೀಂದ್ರ
ಗಣ್ಯಮಿದು ಶೃಂಗಾರಕುಸುಮತರುತುರುಗದಾ
ರಣ್ಯಮಿದು ನವರಸಾಬ್ಧಿ ಲಾಲಿತ ನಾನಾವಿಚಿತ್ರಾರ್ಥಂಗಳಾ॥
ಪುಣ್ಯಮಿದು ಶಾರದೆಯ ಸನ್ಮುಖಾಂಗಣಾ
ಪಣ್ಯಮಿದು ಭಾವಕರ ಕಿವಿಗೊದವಿ ಗಾಢವಿದಪಿ
ರಣ್ಯಮಿದು ಭೂತಳದೊಳೆನೆ ವಾಜಿಮದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಕಾವ್ಯರಚನೆ॥ ॥೪೬॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಜೈಮಿನಿಮುನೀಂದ್ರನತಿಪೆರ್ಮೆಯೊ
ಳ್ಪರಮಪಾಭಾರತಕಥಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯೊಳೊಪ್ಪು
ಪಡೆದಾಶ್ವಮೇಧದಪರ್ವಮಂ ಸುರಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಶಕನ್ನಡದೊಳು॥
ಪಿರಿಬಿಡದ ಸತ್ಕೃತಿಗೆ ಟ್ಟರಗಾದಿಂ ಮಾಧುರ್ಯ
ಸರಸಪದಬಂಧಗಳ್ಗೆ ಗಾಸುತ್ರೈಶರಧಿಯಂ
ಬರವಿಧಿಕಶಾಂತಸಾಕ್ಷಿಗಳ್ಗೈದೆನಿದನೊಲಿದು ಭಾವಿಸುದು ಸರ್ವಜನರು॥ ॥೪೭॥
ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೯೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

ಭಾರತವು. ೧. ಸಂಧಿ.

ಕೋರಕಂಮೊರೆಯೆಭ್ರಾಕ
ಕೋರಕಂಬಿರಿಯೆ ಜಗ
ತ್ರಾಣ್ಯರತ್ನಾಕರಂಪ್ರೇರ್ಚಿನಿಂಮೆರೆವರಯೆ॥
ನಾಮೃತದಕಳೆಗಳಿಂ
ಬಿಂಗಳಿಂಪಸರಿಸುವ
ರಮಣಾನಾಸ್ಪುಚಂದ್ರಾನಂದಮಂನಮಸ್ಕರಿಯಲಿ॥ ॥ ೧ ॥
ಸಂಮಾಡಿಶಾಂಡಿಸಿವ
ಾರದಾದಿಮುನಿ
ಪಷ್ಟಂದಮಿಂದುಕಲಾವತಂಸಮುಮೆಯಾ॥
ಡಿನುವನಕಲಮುರರಸಂ
ಲಾಕವಿಪ್ರರಾತ್ರ
ದೇವಗಂಗಾಧರಂನಲಮುನಿಚ್ಛಂನಮ್ಮನಾ॥ ॥ ೨ ॥
ಮುಂಬೆಳಗಮಲದಂತದಗ
ನ್ಯಾರುಗಾಂಭಾಗವಿ
ರಪಮೊಂಬಿಸಿಲಾದನೆಮೂಡುವೆಳೆನೇಸರೆಸಿವಾ॥
ತಮಾಗಲುದಯಾಚಲದ
ಯೊಳೊಪ್ಪುವನ
ನಾಯಕಮಾಳ್ಪುದೆಮಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯನಾ॥ ॥ ೩ ॥
ಲಾಕಂಗಳ್ತಿನಂ
ಬಭ್ರಳದೇವಕಳಿಂ
ದರಾಗಿವರದಕಲ್ಯಾಣಿಫಣಿವೇಣಿವಾಣಿ॥
ಹೊಕ್ಕುಕಲಜನರಿಂದನು
ನಾಬ್ಜದಲ್ಲಿನಿ
ರುಮತಿಯಂತಾಯೆನಗೆತಾಯೆನಗೆಸೂಡಿಮೋದಿ॥ ॥ ೪ ॥
ರರಯತಿಗೆ ಭಂಗಮಂ -ವಿರಾಕ್ಷಮಂ
ಮಿಗಳ್ಗೆಮಾಘ್ನಾಂ
ಗಾಕಲಾಗಾರವಂತೀರದೆದುರುತ್ತಿಗಳ್ಗೆ॥
ಕ್ಷದೇವನಪ್ಪುರುಘನಗ
ಲ್ಲಕಾವೃತ್ತಿಬಂಧಮಂ
ಪಿಳ್ಳೆವಾಂದೋಘಮಂತೊರೆಪಿಲ್ಲಪಂಕ್ತಿಸ್ಥರು॥ ॥ ೫ ॥